

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

Februari 2008

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL I

INHOUDSTAFEL

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7).....	1
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	2
Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	3
Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening	19
Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	63
Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.....	143
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.....	195
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	283
Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	301
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	363

Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	415
Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.....	465
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	473
Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	475
Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	485
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	763
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	775
II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (REGLEMENT ARTIKEL 81, 6).....	795
Nihil.....	796
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)	797
Nihil.....	798

I.

VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

KRIS PEETERS,
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 27

van 18 december 2007

van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Duurzame ontwikkeling - Internationale fora

In de Beleidsbrief “Duurzame Ontwikkeling” (Stuk 1407 (2007-2008) - Nr. 1) kunnen we lezen dat een belangrijk deel van het beleidsdebat over duurzame ontwikkeling plaatsvindt in multilaterale fora zoals de Verenigde Naties, de Europese Unie en de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO).

In het kader van de Belgische standpuntbepaling voor internationale fora werd het afgelopen jaar constructief samengewerkt op de structurele coördinatievergadering die door de federale administratie werd georganiseerd. Deze ambtelijke samenwerking wordt in 2008 voortgezet. De coördinatiecel staat in voor het coördineren van een systematische vertegenwoordiging en een actieve inbreng in deze fora, hetzij vanuit de werkgroep, hetzij gedragen door de werkgroep Duurzame Ontwikkeling.

Om deze reden zou ik graag van de minister vernemen hoe het beleidsdebat concreet plaatsvindt, en op welke specifieke fora binnen de vermelde organisaties.

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 27 van 18 december 2007

van ANNE MARIE HOEBEKE

De Verenigde Naties, de Europese Unie en de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling zijn de belangrijkste internationale niveaus waarop het beleidsdebat met betrekking tot duurzame ontwikkeling wordt gevoerd. Vlaanderen participeert actief aan deze beleidsdebatten op deze niveaus:

1. Verenigde Naties**1.1. Commissie voor duurzame ontwikkeling (UN-CSD)**

De Commissie voor Duurzame Ontwikkeling van de Verenigde Naties (UN-Commission on Sustainable Development, CSD) is verantwoordelijk voor de opvolging en evaluatie van de implementatie van Agenda 21 en de Verklaring van Rio de Janeiro inzake milieu en ontwikkeling.

In 2003 stelde de Verenigde Naties een werkplan op waarbij voor vooraf vastgelegde clusters van thema's gewerkt wordt met cycli van twee jaar (2003 – 2017) en waarbij ook telkens zogenaamde 'cross-cutting issues' (horizontale onderwerpen zoals duurzame consumptie- en productiepatronen of educatie en gelijkekansen) behandeld worden. In het eerste jaar van de cyclus ligt de klemtoon op beleidsevaluatie (review) en in het tweede jaar op beleidsaanbevelingen (policy).

Op 5 – 16 mei 2008 vindt in New York de 16 de sessie plaats van de Commissie voor Duurzame Ontwikkeling (CSD-16). CSD-16 opent de derde twee-jaarlijkse cyclus met een focus op volgende thematische clusters:

- a) landbouw;
- b) rurale ontwikkeling;
- c) land;
- d) droogte;
- e) desertificatie;
- f) Afrika.

De Directie Mondialisatie van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking legt zich toe op het beheer, de bevordering en de coördinatie van het Belgische beleid op het vlak van duurzame ontwikkeling. Vlaanderen - een samenwerking tussen de afdeling Internationaal Milieubeleid (departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE)) en de coördinatiecel duurzame ontwikkeling (Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid (DAR)) - participeert aan de multilaterale coördinatievergaderingen Duurzame Ontwikkeling (CoörMulti) van de directie Mondialisatie. LNE en DAR staan in voor de Vlaamse standpuntbepaling in deze vergaderingen. Gegevensverzameling, standpuntbepaling en de noodzakelijke afstemming gebeurt via de beleidsdomeinoverschrijdende werkgroep duurzame ontwikkeling. Het beleidsdomein Internationaal Vlaanderen volgt de nationale en internationale coördinatieprocessen ook op.

Vlaanderen volgt het proces CSD reeds van in het begin op.

1.2. Regional Implementation Meeting on Sustainable Development (UN-ECE)

UN-ECE Regional Implementation Meeting on Sustainable Development staat in voor de pan-Europese regionale bijdrage aan de CSD binnen het eerste jaar van de cyclus. Dit forum heeft vooral een rol op het vlak van monitoring en implementatie. De focus ligt op de thematische onderwerpen die binnen de cyclus behandeld worden.

De Derde 'Regional Implementation Meeting' vindt plaats op 28-29 januari 2008 in Genève en zal de regionale bijdrage voorbereiden voor de CSD-16. Vlaanderen zal via LNE vertegenwoordigd worden op deze meeting.

Om de Vlaamse input te verzekeren gebeurt er een coördinatie via de Vlaamse werkgroep duurzame ontwikkeling waarbij alle beleidsdomeinen vertegenwoordigd zijn. Dit Vlaamse standpunt wordt verdedigd op Belgisch niveau en wordt nadien genegotieerd op Europees niveau. Deze coördinaties gebeuren zowel tijdens voorbereidende vergaderingen in Brussel (binnen de 'Working Party on International Environmental Issues Global') als tijdens de eigenlijke onderhandelingen ter plaatse.

1.3 Intergovernmental Preparatory Meeting (IPM)

Het tweede jaar van de twee-jarige cyclus voor de thematische opvolging en evaluatie van de implementatie van Agenda 21 en de Verklaring van Rio de Janeiro inzake milieu en ontwikkeling wordt voorbereid door de 'Intergovernmental Preparatory Meeting on Sustainable Development' (IPM). Deze voorbereidende vergadering voor de CSD-17 zal plaatsvinden op 23 – 27 februari 2009. De basis hiervoor is de uitkomst van CSD-16, nl. het rapport van de Voorzitter en de rapporten van de Secretaris-generaal over de thematische cluster van de betreffende cyclus.

2. Europese Unie

De Europese Raad van juni 2006 heeft de herziene Europese strategie voor duurzame ontwikkeling aanvaard. Daarbij is afgesproken dat de Commissie elke twee jaar, in het kader van de Europese Raad, zal rapporteren over de voortgang van de strategie in de Europese Unie, te beginnen in september 2007. De voortgangsrapportering wordt gebaseerd op individuele tweejaarlijkse voortgangsrapporteringen van de lidstaten.

Het eerste voortgangsrapport van de Europese Commissie werd op 22 oktober 2007 meegedeeld. Enerzijds heeft een 'Friends of the Presidency Group' zich gebogen over dit voortgangsrapport, anderzijds hebben beleidsdebatten op de Raden Transport en Leefmilieu plaatsgevonden. Beide kanalen hebben uiteindelijk naar de aanneming van enkele concluderende paragrafen over het voortgangsrapport in de conclusies van de Europese Top van 13-14 december '07 geleid.

Op Belgisch niveau coördineert de FOD Buitenlands Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking, Directie-generaal Europese Zaken en Coördinatie (DGE).

Technisch worden de DGE-coördinatievergaderingen voorbereid door de intergouvernementele werkgroep duurzame ontwikkeling van de Interministeriële Conferentie Duurzame Ontwikkeling.

3. Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO)

Op OESO-niveau zijn er twee belangrijke fora voor Duurzame Ontwikkeling: enerzijds is er de jaarlijkse vergadering van de expertengroep rond Duurzame Ontwikkeling (Annual Meeting of Sustainable Development Experts - AMSDE) en anderzijds is er de permanente werking van het 'Environmental Policy Committee' (EPOC) en de hieraan gerelateerde Ministeriële vergadering van Leefmilieuministers.

3.1. 'Annual Meeting of Sustainable Development Experts' (AMSDE)

Vlaanderen neemt deel aan de expertengroep duurzame ontwikkeling AMSDE van de OESO. Deze groep komt jaarlijks bijeen in Parijs. De Jaarlijkse Conferentie voor Experts Duurzame Ontwikkeling wordt al geruime tijd opgevolgd door de Vlaamse leefmilieuadministratie. Sinds de oprichting van de ambtelijke werkgroep duurzame ontwikkeling wordt hierover met deze werkgroep teruggekoppeld.

De vierde jaarlijkse conferentie stond in 2007 in het teken van de volgende 4 onderwerpen:

- 1) promoten duurzame productie;
- 2) promoten duurzame consumptie;
- 3) implementeren van de herzieningen van de nationale strategieën voor duurzame ontwikkeling (NSDS);
- 4) duurzaam en coherent ontwikkelingsbeleid.

Daarnaast werd het voorstel van de OESO over toekomstig werk rond duurzame ontwikkeling besproken op het AMSDE-forum, wat politiek gezien het belangrijkste onderdeel van de conferentie was. De thema's voor het werkprogramma 2009-2010 zijn:

- Educatie voor duurzame ontwikkeling (education for sustainable development)
- Beleid voor duurzame ontwikkeling (governance for sustainable development)
- Economie van leefmilieu en gezondheid (economics of environment and health)

Het 'Global Forum on Sustainable Development' (een forum van diverse stakeholders betrokken bij het debat rond duurzame ontwikkeling binnen de OESO) zal in de toekomst tevens het bereik van het werk rond Duurzame Ontwikkeling bij niet-OESO leden proberen te vergroten, wat de relevantie van haar opvolging verhoogt. Verder werd hier tevens vermeld dat de Ministeriële vergaderingen van het Environmental Policy Committee voortaan globalisering, groei en ontwikkeling in de context van Duurzame Ontwikkeling zullen behandelen.

In dit kader is de opvolging van de werking van het 'Environmental Policy Committee' (EPOC) ook van belang voor Duurzame Ontwikkeling.

3.2. 'Environmental Policy Committee' (EPOC)

Het EPOC staat in voor de uitvoering van het milieu-deel van het tweejaarlijkse werkprogramma van de OESO. Het is een overkoepelend orgaan dat een aantal thematische werkgroepen overspant en hun acties coördineert. De activiteiten van het EPOC worden actief door Vlaanderen opgevolgd.

De EPOC is tevens belast met de voorbereiding van de OESO Ministeriële Vergadering van Leefmilieu-ministers die zal plaatsvinden 28 tot 29 april 2008 in Parijs. Deze Ministeriële vergadering vindt slechts om de drie jaar plaats. Ze zal in 2008 het thema 'Environment, Globalisation and Competitiveness' hebben. De opvolging van de Ministeriële Vergadering is ook van belang voor Duurzame Ontwikkeling. De voorlopige agenda ziet er als volgt uit:

- Sessie I Recente trends inzake milieu en vooruitzichten tot 2030
- Sessie II Samenwerking met niet-OESO landen
- Sessie III Milieu en competitiviteit
- Sessie IV Opkomende milieu-uitdagingen: de economie van klimaat

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 28
van 10 januari 2008
van **JOHAN VERSTREKEN**

Kaai en jachthaven Nieuwpoort - Werken

In Nieuwpoort zijn reeds een tijdje vernieuwingswerken aan de gang.

In 2006 werd begonnen met de heraanleg van de kaai. Ook de jachthaven wordt uitgebreid en verder ontwikkeld om een betere verbinding te krijgen tussen Nieuwpoort Bad en Nieuwpoort Stad.

1. Welke werken werden reeds uitgevoerd?
2. Welke werken staan nog op het programma?
3. Wat is de timing van de werken die nog moeten worden uitgevoerd?
4. Wat is de kostprijs van de werken die werden uitgevoerd en nog moeten worden uitgevoerd?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 28 van 10 januari 2008
van **JOHAN VERSTREKEN**

De door u aangehaalde werken worden hierna op projectbasis toegelicht met telkens een opsomming van de deelprojecten die zijn uitgevoerd en de deelprojecten die in uitvoering zijn of nog moeten worden opgestart, met de bijhorende timing en kostprijzen.

1. Wandelweg linkeroever

De uitvoering van de wandelweg vanaf het Loodswezenplein tot het Kattesas was gepland voor uitvoering in 3 fasen. De fasen 1 en 2 zijn uitgevoerd. De 3de fase vanaf ingang jachthaven Kromme Hoek tot Kattesas is uitgevoerd met uitzondering van het gedeelte van de wandelweg gelegen in de zone van de uitbreiding van de jachthaven Kromme Hoek dat uitgesteld is tot na uitvoering van die werken (zie fase 2 van onder punt 2). Dit gedeelte van de nieuwe wandelweg (fase 4) is nu eveneens in uitvoering en zal beëindigd zijn voor de zomer 2008. De totale kost van de vier fasen van de wandelweg bedraagt ca 8,3 miljoen euro.

2. Ontwikkeling jachthaven Kromme Hoek

De ontwikkeling van de uitbreiding jachthaven Kromme Hoek vergde volgende ingrepen:

Fase 1: herbouw van de glooiing op de linkeroever van het dok over de lengte van de bestaande jachthaven.

Fase 2: aanleg van een nieuw landinwaarts talud op de linkeroever ter hoogte van de toegang tot de bestaande jachthaven.

Fase 3: vernieuwing van het talud van het schiereiland Kromme Hoek ter hoogte van de toegang van de bestaande jachthaven.

Fase 4: het voorzien van de basisinfrastructuur voor een 80-tal bijkomende ligplaatsen.

Fase 5: aanleg van een golfbreker aan de ingang van de nieuwe jachthaven.

Fase 1 en 2 bevinden zich op linkeroever en zijn volledig uitgevoerd.

De werken voor de fase 3,4 en 5 zijn opgestart in september 2007. Een gedeelte wordt afgewerkt tegen het vaarseizoen 2008, zodat dit al door de jachtclub kan worden benut.

Het is de bedoeling dat het geheel van de uitbreiding te beëindigen in 2009.

De totale kost van de vijf fasen van de uitbreiding jachthaven bedraagt ca 6,5 miljoen euro.

Om de diepgang binnen deze uitbreiding te kunnen realiseren, moet nog een oude vloersluis worden verwijderd. Dit project wordt geraamd op ca. 1,5 miljoen euro.

De uitvoering wordt gepland in 2009.

3. Heraanleg van de Visserskaai

Door de afdeling Wegen West-Vlaanderen wordt het initiatief genomen om de doortocht van de gewestweg N34 (kustbaan) door Nieuwpoort Stad te renoveren. Het project is tot stand gekomen door een samenwerking tussen de Stad Nieuwpoort, De Lijn, Wegen West-Vlaanderen en de afdeling Kust.

In dit project zijn eveneens volgende elementen opgenomen:

- 3.1. de heraanleg van de N34 - Visserskaai
- 3.2. voetgangers- en fietsbrug onder de "Lange Brug"

Binnen het project doortocht N34 – Visserskaai valt de aanleg van een nieuwe toegangsweg tot de jachthaven Novus Portus en de heraanleg van de Visserskaai ten laste van mijn begroting voor Jacht- en Vissershavens. Deze twee deelprojecten met een gezamenlijke kostprijs van ca. 2,6 miljoen euro, zijn praktisch volledig uitgevoerd. De aanleg van een wandel- en fietsbrug onder de Lange Brug is opgestart in november 2007. Deze werken ten bedrage van ca. 0,85 miljoen euro, zijn gepland voor beëindiging tegen de zomer 2008.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 29
van 14 januari 2008
van **ANDRÉ VAN NIEUWKERKE**

Haven Zeebrugge - Ontsluiting via estuaire vaart

Op dit ogenblik is er een studie aan de gang omtrent een meer optimale ontsluiting van de haven van Zeebrugge via de binnenvaart. Er wordt daarbij gedacht aan de aanpassing van het Schipdonkkanaal.

Ondertussen heeft Europa de ondersteuning van overheidswege van de estuaire vaart mogelijk gemaakt. De optie om de Zeebrugse haven eerst via estuaire vaart te ontsluiten (via de Schelde), kon op een brede politieke consensus rekenen. De optie Noorderkanaal, nu Schipdonkkanaal genoemd, was (en is) immers nog ver weg.

1. Kan de minister een stand van zaken geven in verband met de ontsluiting van de Zeebrugse haven via de estuaire vaart, via de Westerschelde?
2. Is de bouw van een moederschip, dat containerboten over de zee naar de Schelde vaart, nog langer een optie? Of is de ondersteuning van de bouw van aangepaste zeewaardige binnenvaartschepen een andere mogelijkheid?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Peeters (vraag nr. 29) en minister Crevits (nr. 263).

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 29 van 14 januari 2008

van **ANDRÉ VAN NIEUWERKE**

1. Het initiatief “estuaire vaart” is enige tijd geleden opgestart als onderdeel van een verbeterde ontsluiting van de Vlaamse kusthavens.
Het eerste estuaire schip, het M/S “Amberes” heeft op 4 januari 2008 de dienstverlening opgestart tussen de haven van Zeebrugge en de Hinterlandterminal te Meerhout aan het Albertkanaal. Het estuaire schip heeft een capaciteit van 220TEU. Dankzij de estuaire vaart wordt het Europese infrastructuurnetwerk op een betere manier aangesloten op de Vlaamse kusthavens.
Benevens voornoemd schip zullen in de loop van 2008 twee bijkomende schepen met een capaciteit van telkens 350 TEU worden ingezet. Er mag verwacht worden dat het M/S Deseo operationeel zal ingezet worden vanaf het tweede kwartaal van 2008; het M/S Tripoli zal ingezet worden vanaf het derde kwartaal 2008.
2. De bouw van een moederschip dat containerboten van over de zee naar de Schelde vaart, is niet langer meer een optie. Wat de mogelijke ondersteuning van de bouw van zeewaardige binnenvaartschepen betreft, kan gesteld worden dat de oproep tot de kandidaten in het kader van de estuaire vaart in die mogelijkheid voorzag.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 30
van 18 januari 2008
van **LUDO SANNEN**

“Vlaanderen in actie” - Deelnemers en activiteiten

De minister-president heeft, in het kader van het Vlaanderen-in-actie-plan, een VIA-forum opgericht op 17 december 2007. 300 zogenaamde “captains of society” bogen zich over de vier kernthema’s talent, mobiliteit, internationalisering en innovatie waarover in 2008 “ateliers” plaatsvonden.

De thematische werkgroepen werden geleid door Ann Demeulemeester, Cathy Macharis en Eddy Van de Voorde, Koenraad Debackere en Karel Van Miert.

Intussen verspreidde de minister-president een brochure, waarin hij de diversiteit aan stakeholders beklemtoont.

1. Wie zijn de captains of society die aanwezig of minstens uitgenodigd waren deel te nemen aan het forum?

Hoe garandeert de minister-president de vertegenwoordiging van alle geledingen in de samenleving en dit in de vier beleidsdomeinen?

Ik denk hierbij vooral aan moeilijker bereikbare groepen zoals armen, kinderen, ouderen, enzovoort. Met andere woorden, vormen de captains of society een weerspiegeling van de maatschappelijke verscheidenheid?

2. De website www.vlaandereninactie.be bevat een kalender voor de aankondiging van activiteiten. De kalender is, behalve de vier ateliers, evenwel leeg.

Zijn er nog andere activiteiten gepland?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 30 van 18 januari 2008

van **LUDO SANNEN**

1. Captains of Society

De lijst van genodigden werd in voorbereiding van het eerste forum van 2006 opgemaakt in overleg tussen de leden van de Vlaamse Regering.. Er werd gepoogd om de lijst zo verscheiden mogelijk samen te stellen: bedrijfsleiders, actoren uit de culturele wereld, vertegenwoordigers van middenveldorganisaties, ... naast verantwoordelijken uit de Vlaamse overheidsadministraties. Het is dus geen lijst van *captains of industry* maar wel degelijk een lijst van captains of society.

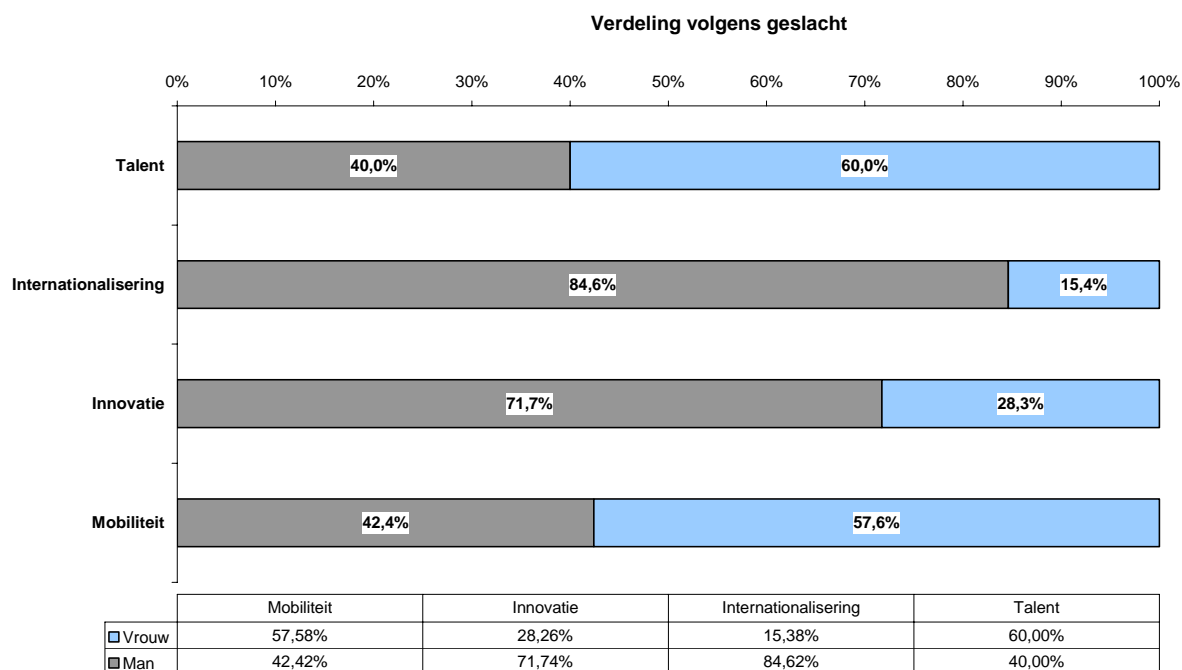
Er werden voor het forum 330 Captains of Society uitgenodigd. Daarvan namen er 251 deel. 202 schreven op voorhand in voor één van de 4 thematische werkgroepen: 79 voor Talent, 33 voor Innovatie, 54 voor Logistiek & Mobiliteit en 36 voor Internationalisering.

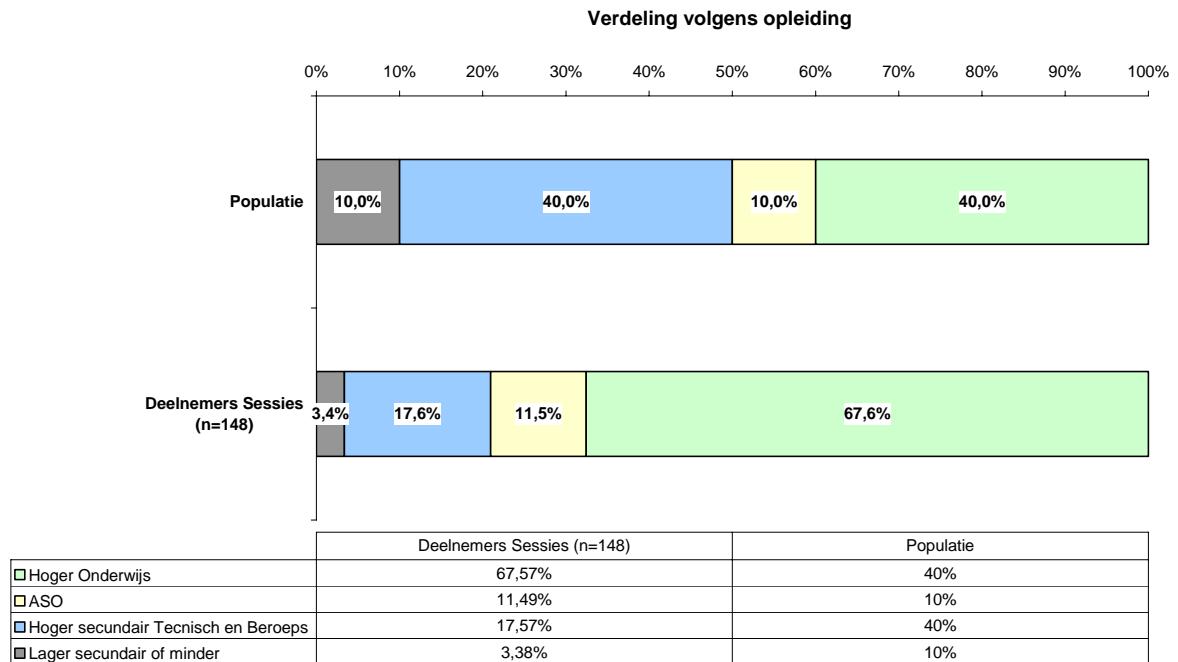
De lijst van captains is nagenoeg gelijk samengesteld uit mannen en vrouwen..

Er werd gepoogd om ook zoveel mogelijk 'vertegenwoordigers' van sectoren uit te nodigen. Bijvoorbeeld: de Vlaamse Jeugdraad, Unie van Turkse Verenigingen, Forum voor Etnisch-culturele Minderheden, Bond Beter Leefmilieu, Gezinsbond, De Link, Nationale Vrouwenraad, Platform Sociale Samenhang, Vlaams Minderheden Centrum, Vereniging waar armen het woord nemen, ...

Voorafgaand aan het forum werd ook een interactieve bevraging gehouden, zowel bij de forumleden zelf als bij een zorgvuldig samengestelde groep jongeren tussen 20 en 30.

Een overzicht van de 277 geselecteerde jongeren:

2. Website www.vlaandereninactie.be

De Website werd opengesteld op de dag van het forum 2007(17/12/2007). Deze website bevat voorlopig de basisdocumentatie van VIA (basisanalyse, benchmarkvergelijking tussen de regio's, het progressierapport van de Lissabonstrategie, het opvolgingsrapport van het pact van Vilvoorde, de lijst van de projecten van VIA (het lopend via-beleid), enz). Daarnaast geeft de website het grote werkkader aan voor VIA in 2008 met de ateliers. Bovendien vindt men er de film die de uitdagingen voor Vlaanderen in het kader van Via bevat, opgedeeld per Atelier.

Naarmate VIA zich verder zal ontwikkelen in 2008 , zal de site inhoudelijk verrijkt worden, zodat hij de interactieve vindplaats wordt van het denk-en doeproces rond VIA.

DIRK VAN MECHELEN,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**DIRK VAN MECHELEN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 53
van 12 december 2007
van **TOM DEHAENE**

Lokaal pact - Eenmalige schuldovername en bijkomende middelen

1. In het persbericht van 30 november 2007 in verband met “Lokaal pact met gemeenten en provincies” vindt men onder meer de eenmalige schuldovername van de gemeenten ten belope van 612 miljoen euro, of 100 euro per inwoner terug. De gemeenten moeten een fiscaal pact met het Vlaams Gewest goedkeuren en ondertekenen.

Wat gebeurt er met de voorziene middelen voor schuldovername indien één of meerdere gemeenten niet wensen in te gaan op het pactvoorstel? Worden deze middelen dan herverdeeld over de overige gemeenten?

2. In dezelfde persmededeling is eveneens sprake van de verdeling van bijkomende middelen voor de gemeenten volgens de verdeelsleutel Elia-middelen (25 miljoen in 2008 en 41,5 miljoen in 2009 en 2010).

Vormt de toekenning hiervan ook een onderdeel van het fiscaal pact per gemeente?

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 53 van 12 december 2007

van **TOM DEHAENE**

1. Ik ga er vooralsnog vanuit dat als gemeenten (en of hun OCMW's) hun leningslast kunnen reduceren, zonder daartoe zelf de middelen te moeten vinden, zij dit ook -in het belang van hun burgers- zullen doen.

De Vlaamse Regering heeft niet de bedoeling de middelen over anderen gemeenten te gaan herverdelen indien één of meerdere gemeenten toch niet zouden ingaan op het pactvoorstel.

2. De afspraak dat de Elia-compensatie (nu voorzien op 83 miljoen euro) in 2008 wordt verhoogd met 25 miljoen euro en in 2009 en 2010 met 41,5 miljoen euro, werd binnen de Vlaamse Regering gemaakt naar aanleiding van de besprekingen omtrent het afsluiten van een lokaal fiscaal pact.

De toekenning ervan aan de gemeenten vormt een onderdeel van het fiscaal pact met de Vlaamse overheid en is te beschouwen als één van de engagementen van de Vlaamse Regering binnen het zogenaamde Pact met zijn wederzijdse engagementen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 54
van 12 december 2007
van **JAN PEUMANS**

Vrijthof Tongeren - Atrium

De vergevorderde plannen van de stad Tongeren om een bezoekerscentrum (atrium) in te richten op het Vrijthof zijn brandend actueel en weken heel wat reacties los.

Reeds in 2001 stelde het Limburgse provinciebestuur in haar strategisch-toeristisch actieplan dat er nood was aan een professionele opvang voor toeristen in Tongeren.

In de loop van de daaropvolgende jaren wijzigden de plannen, de uitgangspunten en het kostenplaatje nog grondig.

Uiteindelijk werd het “atrium” een project van de stad Tongeren en schuift het stadsbestuur volgende doelstellingen naar voren :

- vestiging van een bezoekerscentrum;
- opwaardering van het Vrijthof als plein;
- duurzame overdekking van de archeologische site.

De financiering ziet er als volgt uit: totaal 2.047.543,02 euro, waarvan 537.902,96 euro door de stad Tongeren, 593.000,00 euro door Toerisme Vlaanderen, 200.000,00 euro van middelen uit het Limburgplan en 716.640,66 euro aan EFRO-middelen (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling).

Ondertussen rees er protest vanwege omwonenden en actiegroepen. Twee belangrijke punten van kritiek zijn:

- het gebrek aan inspraak van omwonenden en inwoners in het algemeen;
- de drastische wijziging in een delicaat en beschermd uitzicht op het plein door de omvang van het geplande gebouw.

Bekeken vanuit de historische, toeristische en ruimtelijke waarde van het Vrijthof en het uitzicht op de aangrenzende Basiliek lijken deze argumenten verdedigbaar.

De dimensies van het project zullen een uniek uitzicht op een beschermd stadsgezicht teniet doen. Ze betekenen een aanslag op het plein.

Een vaak gehoord argument is dat de constructie transparant is en dat het ruimtelijk aspect zo gewaarborgd is. De realiteit zal evenwel anders zijn. Door de interieurinrichting en het gebruik van niet-transparant glas is er van “doorkijk” geen sprake.

1. De stad Tongeren is bouwheer voor het project.

Op welke manier werden de verschillende administraties van de Vlaamse overheid betrokken bij de opmaak van deze plannen? Via welke procedure, en via welk overleg?

Graag een volledig overzicht van de samenwerkingsprocedure en de verschillende overleg- en inspraakmomenten, met inbegrip van de resultaten van dit overleg.

2. Hoe reageert de minister op de punten van kritiek, met name:
 - het gebrek aan inspraak van omwonenden en inwoners in het algemeen;
 - de drastische wijziging in een delicaat en beschermd uitzicht op het plein door de omvang van het geplande gebouw?

Op basis van welke motivering?

3. Op welke wijze evalueren de ministers de huidige plannen naar ruimtelijke en toeristische kwaliteit?
4. Op basis van welke motivering evalueerde Toerisme Vlaanderen het Stramien-project als positief?
5. Op welke manier evalueert de minister de gevolgen van de plannen voor het beschermde stadsgezicht?
6. Heeft de minister bovenvermelde bekommernissen vanuit ruimtelijk oogpunt kenbaar gemaakt aan de bouwheer? Zo ja, op welke wijze?
7. Wat is de stand van zaken van dit dossier inzake de benodigde vergunningen en de verschillende subsidiedossiers?
8. In welke fases is het project opgedeeld, en in welke fase bevindt het zich nu?
9. Bestaan er nog mogelijkheden om het project bij te sturen naar – minder ingrijpende – alternatieven? Zo ja, welke en worden die nog benut?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 54) en Bourgeois (nr. 33).

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 54 van 12 december 2007

van **JAN PEUMANS**

1. In het streven om van de bouw van een regionaal bezoekerscentrum een kwalitatief project te maken, heeft het stadsbestuur van Tongeren bij wijze van onderhandelingsprocedure (als overheidsopdracht) een architectuurwedstrijd georganiseerd. Het bestek werd opgemaakt door de stadsdiensten (goedgekeurd door de gemeenteraad van 26 oktober 2006) en was gericht op het aanstellen van een ontwerper voor het bouwkundig ontwerp en de opvolging van de werken. Om de ingediende projecten te beoordelen werd een deskundige jury samengesteld, waarin de stedelijke diensten, Toerisme Vlaanderen vertegenwoordigd door het afdelingshoofd (Investerings), de Kerkfabriek van de O.-L.-Vrouwbasiliek en het agentschap R-O Vlaanderen, Onroerend Erfgoed van de Vlaamse Overheid vertegenwoordigd waren.

De jury heeft zich laten leiden door een aantal vooropgestelde parameters zoals de archeologische ondergrond die via dit bezoekerscentrum zou ontsloten worden en van waaruit een verbinding zou gemaakt worden met de opgegraven en nog te ontsluiten archeologische site onder de basiliek, de architecturale kwaliteit van het ontwerp, de ruimtelijke inplanting en de verhouding van het nieuwe concept ten aanzien van het plein (het Vrijthof), de basiliek, en de benedenstad (vanaf het begijnhof richting basiliek). Tenslotte werden ook de referenties van de inschrijvers in aanmerking genomen.

Deze jury vond plaats op 6/3/2007 en 8/3/2007 en resulteerde uiteindelijk in een ontwerp voor het bezoekercentrum. Na de opmaak van het ontwerp vond een nieuwe bespreking plaats met alle partijen en met vertegenwoordigers van het VIOE en het agentschap R-O Vlaanderen, Onroerend Erfgoed. Uiteindelijk werd de opdracht door het College van Burgemeester en Schepenen toegewezen aan Stramien cvba op 24 april 2007.

Diverse overheidsdiensten hebben met andere woorden een substantiële inbreng gehad in het project dat middels de wedstrijdformule garanties op kwaliteit bood.

Het initiatief voor het overleg met andere administraties vertrok steeds vanuit de stad Tongeren.

In verband met het overleg met Toerisme Vlaanderen kan ik u het volgende meedelen:

In 2005 diende de stad Tongeren een eerste subsidieaanvraag voor een toeristisch-recreatief project bij Toerisme Vlaanderen in. Het gehele project werd principieel goedgekeurd met een eerste subsidietoezegging van 53 000 EUR voor de voorafgaandelijke werken. In het advies van deze principiële goedkeuring werd gesteld dat Toerisme Vlaanderen betrokken moest worden bij de verdere uitwerking van het inhoudelijke project. De inspectie van dit dossier door Toerisme Vlaanderen gebeurde met de politieke en ambtelijke verantwoordelijken van de stad Tongeren op 24 maart 2005. In het subsidiedossier stond vermeld dat het de bedoeling van het stadsbestuur was om een semi-ondergronds paviljoen te bouwen op het Vrijthof.

In 2006 en 2007 volgden een tweede en een derde subsidieaanvraag. Voor het subsidiedossier van 2006 had Toerisme Vlaanderen op 21 april 2006 een overleg met de stad Tongeren en de project consultant die was aangesteld door de stad Tongeren. Voor de inspectie van het subsidiedossier van 2007 was er een overleg met de politieke en ambtelijke vertegenwoordigers van de stad Tongeren op 25 april 2007.

Met betrekking tot het ontwerp werd ook een toegankelijkheidsadvies opgesteld met vermelding van een aantal knelpunten. Het belangrijkste knelpunt betrof de helling van de vloeren. In haar

antwoord stelde het architectenbureau dat alle knelpunten konden worden opgelost en aangepast, behalve de opmerking over de hellende vloeren. Hiervoor heeft het architectenbureau als motivatie opgegeven dat het gebouw geïntegreerd moest zijn in de omgeving. Het plein heeft namelijk een klein hellingspercentage (4 %), dat in het gebouw is opgenomen. Een knelpuntenbespreking met Stad Tongeren, het architectenbureau, het Toegankelijkheidsbureau vzw en Toerisme Vlaanderen had plaats op 17 oktober 2007. Alle voorgestelde oplossingen voor de knelpunten werden besproken en het concept met de hellende vlakken van 7 % werd uiteindelijk behouden. Op basis hiervan zal het gebouw het basislabel van toegankelijkheid kunnen bekomen.

2. In tegenstelling tot wat in de vraag wordt aangehaald, was er wel mogelijkheid tot inspraak. De stedenbouwkundige vergunningaanvraag werd openbaar gemaakt hoewel dit strikt genomen niet eens nodig was daar het ontwerp beantwoordt aan de voorschriften van het BPA "Grote Markt", goedgekeurd bij KB van 30/11/1987. Na opmerkingen van één omwonende heeft er zelfs een hoorzitting plaats gevonden op 8/10/2007. Een nieuw overleg met alle partijen vond plaats op 23/10/2007.

Daarnaast moet worden benadrukt dat het Vrijthof, in tegenstelling tot wat in de vraag wordt aangegeven, geen beschermd stadsgezicht is. Wel is het zo dat de plaats waar het project zal worden ingeplant gelegen is in het gezichtsveld van de als monument beschermde basiliek. De integratie van het nieuwe gebouw in het historische stadsbeeld van het Vrijthof was dan ook één van de selectiecriteria. De jury oordeelde dat het ontwerp van cvba Stramien daar het best aan beantwoordt Zij stelden een transparant gebouw voor dat inspeelt op de helling van het Vrijthof en strategisch is ingeplant, waardoor het zowel een inblik in de ondergrond als een uitzicht op de omgeving mogelijk is.

Hoewel in de pers kon vernomen worden dat het stadsbestuur beslist zou hebben om het volume van het geplande bezoekerscentrum aanzienlijk te verkleinen en de hoogte ervan één meter te verlagen - om tegemoet te komen aan de geformuleerde bezwaren - hebben de betrokken overheidsadministraties tot op heden nog geen gewijzigd ontwerp ontvangen.

3. Vanuit het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed werden de plannen gunstig beoordeeld. De aanvraag betreft het bouwen van een regionaal bezoekerscentrum "Atrium," dat zal functioneren als toeristisch onthaalpaviljoen voor de bezoekers aan de stad Tongeren, de bestaande archeologische site van de Romeinse toren en de crypte van de O.-L.-V.-basiliek. Tevens kadert de aanvraag in een totaalproject rond het Gallo-Romeins museum dat één van de toeristische hefboomprojecten is in de provincie Limburg. De bestaande archeologische site wordt overdekt en zal mee deel uitmaken van de heraanleg van het Vrijthof. Bij de overdekking zullen glazen beloopbare stroken voorzien worden zodat de archeologische site deels zichtbaar blijft van op het Vrijthof en ook daglicht ontvangt. Tussen het nieuwe onthaalpaviljoen en de overdekte archeologische site wordt een ondergrondse verbinding voorzien. Vanuit de overdekte zone aan de Romeinse toren wordt een tweede ondergrondse verbinding gemaakt naar de crypte van de aangrenzende O.-L.-V.-basiliek.

De heraanleg van het Vrijthof, die het sluitstuk van het hele project zal vormen, maakt geen deel uit van deze aanvraag.

Graag overloop ik nog even de gevolgde procedure en de verschillende afwegingen en beoordelingen die door mijn administratie werden gemaakt.

De stedenbouwkundige vergunningsaanvraag werd ingediend bij de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar van het agentschap R-O Vlaanderen. Zoals reeds eerder gesteld heeft het project voorwerp uitgemaakt van een architectuurwedstrijd. Daarin - maar ook tijdens de begeleiding en advisering door de vernoemde instanties - werd - ook ten aanzien van de bouwheer - uiteraard rekening gehouden met de ruimtelijke gegevens van de site, alsmede met de impact ervan op de beleving van de plaats. Volgende zaken zijn hierin relevant:

Ondanks het feit dat de aanvraag beantwoordt aan de voorschriften van het BPA, werd er een openbaar onderzoek georganiseerd. De bezwaren werden op uitvoerige wijze door het schepencollege van de stad Tongeren weerlegd. De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar van Limburg kon de ingenomen standpunten bijtreden.

Er is voldoende gestudeerd en uiteindelijk gemotiveerd om het Vrijthof als locatie te verkiezen voor de inplanting van het bezoekerscentrum. De centrale ligging in het stadscentrum, de goede bereikbaarheid en de binding tussen een aantal toeristische trekpleisters zijn elementen die meegespeeld hebben in de locatiekeuze. De piste om een bestaand pand te renoveren is eveneens voldoende onderzocht.

Het Vrijthof leunt aan bij de basiliek die zeker tot de recreatieve polen behoort. Bovendien maakt het ontworpen onthaalpaviljoen een ondergrondse verbinding met de crypte van de basiliek.

Het verlies aan plein is relatief. Het is de bedoeling dat het bezoekerscentrum als overdekte ontmoetingsruimte fungeert en blijft deel uitmaken van het plein.

Het verlies aan parkeerplaatsen door de herinrichting van het Vrijthof en de omgeving kadert binnen de stedelijke beleidsvisie inzake mobiliteit. Er wordt immers terecht voorkeur gegeven aan de veiligheid en leefbaarheid van het stadscentrum boven de toegankelijkheid met de wagen.

De aanvraag is in overeenstemming met de voorzieningen van het bijzonder plan van aanleg. Artikel 15 stelt immers dat: "elke pleinaanleg, herinrichting of herwaardering dient in harmonie en samenhang gebracht te worden met de historische en actuele gebruikswaarde of bestemmingskarakter der aangrenzende randgebouwen, behoeften en gebruik der aangrenzende buurt- of wijkbewoners, toeristen of bezoekers en als dusdanig specifiek te worden gerealiseerd. (vb. als gemeenschappelijke ontmoetingsruimte, recreatieve ruimte als culturele ruimte of kerkplein, als handelsplein, enz, ...)"

Het Atrium staat in functie van de herwaardering van het Vrijthof en het omliggende historische gebouwenpatrimonium. Het geheel heeft een hedendaagse vormgeving, is transparant, krijgt daardoor een uitnodigend karakter en zal een positieve bijdrage leveren tot de belevingswaarde van deze omgeving

Vanuit het beleidsdomein toerisme wordt meegedeeld dat bij de beoordeling van de subsidiedossiers door Toerisme Vlaanderen de doelstellingen die de stad Tongeren vooropstelt en de inpassing in de strategische plannen zeer belangrijk zijn.

In haar aanvraag stelde het stadsbestuur van Tongeren dat het Atrium de ingang én spil moet worden van zowel het wandel- en fietsnetwerk, de cultuurtoeristische evenementen zoals Basilica Festival van Vlaanderen, het kunsterfgoedfestival Artuatuca, het Pliniusproject als de direct aansluitende Basiliek - met het archeologische opgravingsveld en kerkschatten - en het Gallo-Romeins Museum.

Bij het indienen van de aanvraag werden door de stad Tongeren verder volgende doelstellingen vooropgesteld:

Toeristische doelstellingen:

- Het project kadert in het bovenlokaal beleid van Toerisme Limburg.
- Het bestaande versnipperde toeristisch-recreatieve aanbod tot één sterk product samenbrengen met één thematische band: "De herbronning in de Oudste Stad van België".
- Het centraliseren en professionaliseren van de info- en verkoopsbalie.
- Het uitbouwen van één bovenlokaal platform van waaruit de actielijnen inzake de toeristische ontwikkeling worden samengebracht.
- Regionaal bezoekerscentrum.
- Steunpunt voor de toeristische ondernemer.

- Thematische invulling geven om de eigenheid van Tongeren, Haspengouw en Limburg te duiden.
- Ruimtelijk karakter voor een betere bereikbaarheid en toegankelijkheid voor alle doelgroepen.

Economische doelstellingen

- Het imago van Tongeren versterken (citymarketing).
- Eén product-, één prijs-, één promotiebeleid leidt tot een betere concurrentiepositie t.o.v. concurrerende steden als Maastricht, Luik en Hasselt.
- Het verhogen van de tewerkstelling in de toeristische accommodaties en evenementen met geraamd 120 FTE (20 % op 600 tewerkgestelden in de toeristische sector in Tongeren in 2004; bron VVV-Tongeren).
- Rendabiliteit verhogen van de investering- en exploitatiekosten van de diverse instanties (Provincie, stad en kerkfabriek).

Commerciële doelstellingen

- Inkomensverhoging van 5 % voor de bestaande hotel- en horecavoorzieningen in de binnenstad.
- Bijkomende overnachtingen in Tongeren en de regio Haspengouw van jaarlijks 10 % in de periode 2007-2011 (cfr. investeringen in uitvoering in de periode 2007-2008, onder meer, Julianus, Hoevetoerisme, Gallo-Romeins Museum).
- Verhogen van het bezoek aan de Basiliek, de archeologische museumkelder en Kerkschat van 25 000 tot 60 000 en dit vanaf 2009-2010.
- Verbeteren van de ticketverkoop voor evenementen (Artuatuca, Basilica, Begoniatapijt, Haspengouwweekend), in 2003 goed voor 623 348 deelnemers, jaarlijks met 8%.
- Capaciteitsverhoging van de toeristische shuttle met 20 %.
- Betere stroomlijning en professionele afhandeling van ca 80 000 passanten aan het infokantoor, de ca 5000 schriftelijke aanvragen en 7000 telefonische oproepen.
- Toename van het aantal gidsbeurten van 1066 in 2003 (42 800 personen) met jaarlijks 12 %.
- Stimuleren van routegebonden dagtochten en streekverkenningen met jaarlijks 7 %. Ter info: In 2003 waren 1880 fietskaarten, 368 wandelkaarten en 343 autoroutekaarten verkocht.

Educatieve doelstellingen

- Inhoudelijke band met het Gallo-Romeins en Middeleeuws (religieus) verleden thematisch versterken.
- Verhogen van de belevingswaarde van het bezoek aan cultuurhistorische gebouwen en objecten.

Het stadsbestuur van Tongeren noemt de verdere ontwikkeling en uitbouw van het cultuurtoerisme als één van haar prioriteiten. Vandaar dat er inspanningen geleverd worden om het toeristische aanbod (product) te versterken. Belangrijke investeringen situeren zich vooral rond volgende projecten:

- de uitbreiding van het Gallo-Romeins Museum;
- de archeologische museumkelder en vernieuwde schatkamer in de O.L.V. Basiliek;
- monumentenzorg: restauratie en bestemming van belangrijke historische gebouwen zoals het Munthuis, de Moerenpoort, de Infirmierie en het Agnetenklooster;
- het Julianusproject (een 3-sterrenhotel met 47 kamers);
- diverse ingrepen die kaderen binnen de stadskernvernieuwing...

De realisatie van voornoemde projecten zal zonder meer een stevige meerwaarde bieden in de verdere uitbouw van Tongeren als cultuurhistorische attractiepool met een bovenlokale (euregionale) dimensie.

In het Masterplan Haspengouw wordt aan Tongeren, als erfgoedpodium voor het verre verleden, een prominente rol toebedeeld. In het project 'Drielandenpark', dat onder impuls van Toerisme

Limburg zal gerealiseerd worden, wordt Tongeren als locatie voor een centraal infocentrum aangeduid.

Naast investeringen die mee aan de basis moeten liggen van de ontwikkeling en realisatie van een duurzaam, kwaliteitsvol en economisch rendabel toerisme, is het eveneens essentieel om over een degelijk uitgewerkt strategisch toeristisch-recreatief plan te beschikken. In dat verband werd aan het West-Vlaams Economisch Studiebureau de opdracht gegeven om een strategisch plan op te stellen. Toerisme Vlaanderen gaf op basis van een beslissing van de Raad van Bestuur van Toerisme Vlaanderen van 12 december 2003 een subsidie van 12.000 euro voor de opmaak van dit plan (conform het besluit van de Vlaamse regering van 2 april 2004 op de toeristisch-recreatieve projecten en strategische plannen en de bijhorende richtlijnen). De opdracht werd door het West-Vlaams Economisch Studiebureau afgerond in november 2005.

Dit strategische plan vermeldt duidelijk dat de stad Tongeren over voldoende potentie beschikt om zich te ontwikkelen tot een duurzame toeristische bestemming van hoog kwalitatief niveau. Het Atrium, als regionaal bezoekerscentrum, dient hierin een sterke schakel te worden. Het zal tevens bijdragen tot het versterken van het imago van Tongeren als onthaalvriendelijke stad enerzijds en het verbeteren van de dienstverlening anderzijds.

Het Atrium-project is ook in het Limburgplan opgenomen als één van de gethematiseerde regionale bezoekerscentra die voor bijkomende financiering in aanmerking kunnen komen. Tongeren heeft een functie als één van de regionale toeristische toegangspoorten voor Haspengouw. Deze functie veronderstelt vanzelfsprekend ook dat Tongeren actief de omliggende gemeenten betreft bij het thema “het oudste verleden van Limburg en de Euregio”. Een toeristisch regionaal centrum moet een knooppunt zijn voor de volledige toeristische sector, en niet enkel een verlengstuk of balie voor de lokale culturele sector.

4. Toerisme Vlaanderen maakte deel uit van de beoordelingscommissie die het concept van de cvba Stramien selecteerde. Het juryrapport geeft volgende motivatie bij de keuze voor het concept van cvba Stramien:

- Stramien stelt een glazen constructie voor die qua vormgeving creatiever en subtieler is dan die van het architectenbureau Janssen (twee transparante balkvormige volumes, met een opstelling die inspeelt op de helling van het Vrijthof – vanaf het onthaal vertrekt een parcours doorheen het gebouw tot in de crypte en de museumkelder onder basiliek). Het gebouw is strategisch ingeplant en geeft zowel een inkijk in de ondergrond als een uitzicht over de omgeving. Dit gebouw is tegelijkertijd een nieuw trefpunt voor de hedendaagse stedelijkheid, een podium voor actuele kunst- en cultuurbeleving en verwijst daarenboven naar het verre verleden en Gallo-Romeinse tijd.
- Uit het ingediende concept blijkt dat de ontwerper van Stramien op een zeer doordachte en creatieve manier te werk wil gaan. Bij het betreden van het gebouw komt men in het onthaal – dan loopt men verder naar de regioshop, en dit terwijl men via de vide reeds een blik op de helling die naar beneden loopt, krijgt. Aan de achterzijde van het paviljoen bevindt zich de proeverij met daarnaast een grote berging die gelijktijdig gebruikt kan worden voor fietsenverhuur. Via de helling gaat men naar de ondergrond van de stad. Daar bevindt zich een auditorium, de centrale zone voor kantoren en administratie (via een grote glaswand valt het licht van de vide naar binnen), een berging, keuken en sanitaire ruimte. Via de ondergrondse gang kan men dan verder naar de archeologische site rondom de Romeinse toren, de ondergrondse schatkamer en de archeologische crypte onder de basiliek.

Uit de bureaupresentatie blijkt dat de firma de nodige inlichtingen heeft ingewonnen omtrent de site en daardoor een relatief goed inzicht heeft in de problematiek.

5. Het Vrijthof, waar het project wordt ingeplant, is (zoals reeds aangegeven onder punt 2) geen beschermd stadsgezicht. Er is wel een belangrijk zicht op de basiliek wanneer men vanuit de benedenstad (circa 9m dieper /de loop van de Jeker aan het begijnhof) naar het centrum van de

stad klimt. Hiermee werd volgens het agentschap R-O Vlaanderen, Onroerend Erfgoed, voldoende rekening gehouden in het concept.

6. Zoals blijkt uit het voorgaande werd de totstandkoming van dit dossier begeleid door mijn administratie ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed. Eventuele knelpunten en bekommernissen werden steeds kenbaar gemaakt en in consensus aangepast.
7. Op 29/11/2007 werd de stedenbouwkundige vergunning door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar van het agentschap R-O Vlaanderen - Limburg afgeleverd.

Wat de toeristische subsidiedossiers betreft kan ik u het volgende meedelen:

Toerisme Vlaanderen heeft voor dit bouwproject een globale subsidie toegekend van 593 000 EUR, maar deze toezegging gebeurde gefaseerd, nl. verdeeld over 3 begrotingsjaren:

Raming van het totaalproject: 2 296 507 EUR.

Raming die door Toerisme Vlaanderen aanvaard werd, bedraagt in totaal: 989 743 EUR, als volgt verdeeld

2005: 89 450 EUR

2006: 641 595 EUR

2007: 258 698 EUR

Op basis van voormelde ramingbedragen werden volgende subsidiebedragen goedgekeurd:

2005: 53 000 EUR of 60 % (toegezegd bij notificatie van 12 december 2005)

2006: 385 000 EUR of 60 % (toegezegd bij notificatie van 12 juni 2006)

2007: 155 000 EUR of 60 % (toegezegd bij notificatie van 10 december 2007)

Van de toegekende subsidiebedragen werd nog niets uitbetaald. De uitbetaling kan pas geschieden na voorlegging van de financiële verantwoordingsstukken.

De uitvoering was telkens gepland in het jaar volgend op de toekenning van de subsidie, maar deze timing werd niet gehaald. Toerisme Vlaanderen meldt me dat het stadsbestuur van Tongeren kortelings zal beslissen over het verdere verloop van het project.

In het kader van de Europese steunmiddelen werden via EFRO Doelstelling 2 Phasing Out Limburg 716 640,06 EUR of 35 % van 2 047 543,02 EUR subsidies toegekend door het Managementcomité op 12 juni 2007.

8. Het project, waarvan de vergunning nog niet is gerealiseerd (zie ook punt 9) omvat verschillende onderdelen die samen één geheel vormen in functie van het zogenaamde "Regionaal bezoekerscentrum ATRIUM"

Het project is als volgt opgebouwd en ingeplant in zijn historische en stedenbouwkundige context:

- op het Vrijthof wordt een nieuw onthaalpaviljoen gebouwd
- de bestaande archeologische site ter hoogte van de Romeinse toren wordt overdekt en zal mee deel gaan uitmaken van de heraanleg van het Vrijthof
- tussen het nieuwe onthaalpaviljoen en deze overdekte archeologische zone wordt een ondergrondse verbinding voorzien
- vanuit de overdekte zone aan de Romeinse toren wordt tenslotte een tweede ondergrondse verbinding gemaakt naar de crypte van de aangrenzende O.-L.-V-basiliek
- het Vrijthof wordt als geheel heraangelegd (hiervan is slechts een deel voorzien binnen deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning).

Wat het toeristische subsidiedossier betreft werd het dossier opgedeeld in drie fasen, die overeenkomen met volgende werken:

- 2005: voorafgaandelijke werken (paalfunderingen en grondwerken).
- 2006: constructie atriumgebouw (ruimten voor de bezoeker).
- 2007: integratie Romeinse toren, speciale uitrustingen (stelpost voor de toeristische inrichting, stelpost voor vaste en losse inrichtingselementen).

Zoals ook in het antwoord op vraag 8 gesteld, is de realisatie op dit ogenblik nog niet gerealiseerd.

9. Contact met de stad Tongeren leert dat men zich momenteel beraadt over de uitvoering van de afgeleverde vergunning van 29/11/2007. Blijkbaar zijn er besprekingen over een meer bescheiden constructie. Momenteel is echter nog geen nieuwe vergunningsaanvraag ingediend zodat de afgegeven vergunning geldig en uitvoerbaar blijft.

Wanneer er wordt geopteerd voor een nieuwe aanvraag moeten de wijzigingen ook worden voorgelegd aan Toerisme Vlaanderen. Toerisme Vlaanderen waakt in dit kader met name over de toeristische invulling (cf. Besluit Vlaamse regering 2 april 2004 op de toeristisch-recreatieve projecten en de richtlijnen bij dit besluit).

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**DIRK VAN MECHELEN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 55
van 13 december 2007
van **RUDI DAEMS**

Zonevreemde bedrijven Mol - Stand van zaken

Op de kruising van de Zuiderring met Molderdijk en de kruising van de ring met de Borgerhoutsedijk in Mol zijn er twee bedrijven in tweedehandsauto's gevestigd. Volgens het geldende gewestplan zijn deze exploitaties, gelegen in natuurgebied en beschikken deze bedrijven niet over de nodige vergunningen. Het gemeentebestuur van Mol is op de hoogte van deze situatie.

Ofwel dient er opgetreden te worden, ofwel moet er een regularisatie komen van de bestaande toestand. Het jarenlang gedogen van een illegale toestand is geen goed bestuur, en ook niet rechtvaardig ten aanzien van bedrijven die wel de moeite doen om in orde te zijn met bouw- en milieuvergunningen.

1. Wat is de stand van zaken in bovenvermelde dossiers?
2. Welke maatregelen worden er genomen om deze situatie ongedaan te maken?

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 55 van 13 december 2007

van **RUDI DAEMS**

1. Er is bij het agentschap RO-Vlaanderen geen stedenbouwkundige vergunning bekend voor beide zonevreemde bedrijven. Het bedrijf aan de kruising van de ring met de Molderdijk is volgens het geldende gewestplan gelegen in natuurgebied, met naastgelegen woongebied in functie van de Molderdijk. Voor een klein gedeelte is het bedrijf gelegen in de reservatiestrook (in overdruk) waarbinnen de ring gerealiseerd werd. Het bedrijf aan de kruising van de ring met de Borgerhoutsedijk is volgens het geldende gewestplan gelegen in natuurgebied en deels gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Een regularisatievergunning is binnen de huidige planologische context dan ook niet mogelijk.

In Mol is reeds een sectoraal BPA Zonevreemde bedrijven van kracht (MB 22/09/2006). Bovenstaande bedrijven maken geen deel uit van dit plan van aanleg.

Het gemeentelijk ruimtelijke structuurplan bespreekt in hoofdstuk 5 van het richtinggevende gedeelte de gewenste ruimtelijke economische structuur voor de gemeente. Op het kaartblad met betrekking tot de gewenste ruimtelijke economische structuur worden enkele bedrijven voorgesteld die 'verspreid liggen in kleinstedelijk gebied' en enkele 'af te wegen zonevreemde bedrijven in een sectoraal RUP/BPA'. Met betrekking tot de verspreid liggende handel en bedrijven worden, meer bepaald in 5.2.7, deze economische activiteiten besproken die niet gelegen zijn in de afgelijnde kernen en bedrijventerreinen. Buiten deze afgelijnde zones geldt de algemene richtlijn, dat er geen nieuwe handel en bedrijvigheid worden toegestaan. Voor de bestaande activiteiten werden geen algemene richtlijnen opgesteld. Het ruimtelijk structuurplan vermeldt voor dezen de mogelijkheid tot opstellen van een ruimtelijk uitvoeringsplan/sectoraal BPA zonevreemde bedrijven waarin per bedrijfsactiviteit de ontwikkelingsperspectieven weergegeven worden via planologische toetsing.

Het bedrijf aan de Molderdijk werd op het kaartblad aangeduid als bedrijf 'verspreid in kleinstedelijk gebied', het bedrijf aan de Borgerhoutsedijk is een 'af te wegen zonevreemd bedrijf in sectoraal RUP/BPA'. Er is bij het agentschap RO-Vlaanderen, voorlopig nog geen planningsinitiatief in die richting bekend.

2. De overtreding op het perceel gelegen op de kruising van de Zuiderring met de Molderdijk was tot op heden niet gekend bij de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur. Naar aanleiding van uw vraag heeft het agentschap inspectie onmiddellijk contact opgenomen met het gemeentebestuur van Mol. Er is hen verzocht de nodige vaststellingen te doen, en een stakingsbevel uit te vaardigen.

Voor het perceel gelegen op de kruising van de ring met de Borgerhoutsedijk werd tot op heden 3 maal een proces-verbaal opgesteld:

- a) op 22 februari 1989 voor het oprichten van een hal op een terrein waar tweedehands wagens werden verkocht. Op 23 maart 1990 werd vastgesteld dat het herstel was gerealiseerd wat de hal betreft;

- b) op 27 maart 1992 voor het oprichten van twee houten hokjes. Dit proces-verbaal resulteerde in een vonnis van 16 juni 1994 dat de verwijdering van die twee houten hokken beval. Op 2 mei 1996 werd het herstel vastgesteld.
- c) op 19 juni 2001 voor het oprichten van een verkooppunt voor voertuigen en de plaatsing van een verplaatsbare bureaucontainer. Op 13 juli 2001 stelde de gemeente de verwijdering van de bureaucontainer vast. Op 24 oktober 2001 leidde de stedenbouwkundige inspecteur een herstellvordering in die de staking van het strijdig gebruik als stalplaats voor voertuigen en de verwijdering van alle aangebrachte aanvullingen met grijze steenslag en de verwijdering van alle afsluitingen en het aanvoeren van goede aarde inhield. Deze herstellvordering ging gepaard met een vordering tot toekenning van een dwangsom. Uit inlichtingen die op 18 december 2007 werden ingewonnen bij het parket bleek dat de strafzaak was geseponeerd. Aangezien de legaliteit echter tot op heden niet is hersteld en geen planinitiatief is opgestart om deze toestand te regulariseren, zal de stedenbouwkundige inspecteur de vereiste maatregelen nemen om die te herstellen. *(De zaak zal ingeleid worden voor de burgerlijke rechtbank.)*

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 56
van 14 december 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Zonevreemde bossen - Regularisatie

Volgens de bindende bepalingen van het RSV (Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen) moet er 10.000 ha bos bijkomen.

In de praktijk blijkt dat er nog vele hectaren zonevreemde bossen zijn in Vlaanderen. De vraag rijst in hoeverre een aantal van deze zonevreemde bossen via een planwijziging omgevormd kan worden tot bosgebied.

1. Kan de minister medelen of er een inventaris bestaat van de zonevreemde bossen in Vlaanderen?
2. Zijn er plannen om een bestemmingswijziging te stimuleren om zonevreemde bossen te regulariseren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Crevits (vraag nr. 200) en Van Mechelen (nr. 56).

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 56 van 14 december 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Voor de problematiek van de zonevreemde bossen en het al dan niet nemen van planningsinitiatieven om een bestemmingswijziging naar bosgebied door te voeren voor deze bossen verwijs ik naar het antwoord dat ik in de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed op 14 april 2005 op een vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts over dit onderwerp gaf.

In dit antwoord werd er reeds op gewezen dat bos slechts zonevreemd kan zijn indien de voorschriften van het geldend verordenend plan - i.c. het gewestplan, een algemeen of bijzonder plan van aanleg of een gewestelijk, provinciaal of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan- geen bos toelaten. Zonevreemd wordt verkeerdelijk gebruikt als dat begrip uitgaat van de notie als zou bos alleen in de bestemming bosgebied kunnen voorkomen. Ik wens er op te wijzen dat bos verenigbaar is met elke bestemmingscategorie alleen heeft ze niet in elke bestemmingscategorie hetzelfde beschermingsregime. Er kan dus enkel van zonevreemd bos gesproken worden indien de stedenbouwkundige voorschriften van het ruimtelijk bestemmingsplan geen bos zouden toelaten. Door het Bosdecreet is het o.m. inherent aan de bestemmingen natuurgebied en recreatiegebied dat ook daar bossen in opgenomen zijn. Ook binnen woongebied en industriegebied heeft bos een functie; het kan bepalend zijn voor ruimtelijke kwaliteit, landschappelijke inkadering en buffering. Bos kan ook bestaan in agrarische gebieden en nieuwe bebossing blijft mogelijk in agrarische gebieden weliswaar binnen de randvoorwaarden bepaald in het Veldwetboek.

Voor het monitoren van het bosareaal beschikt de Vlaamse overheid over een inventaris van alle bossen die refereert naar de toestand in 2000. Het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen zal in 2008 en 2009 deze boskartering actualiseren. Op basis van die inventaris kan bijvoorbeeld door middel van het Geografisch Informatiesysteem nagegaan worden in welke bestemmingsgebieden de Vlaamse bossen voorkomen.

Wat betreft het opmaken van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen voor bos, geldt het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) als kader. Het RSV maakt een onderscheid tussen enerzijds de doelstelling op het terrein, namelijk het creëren van 10.000 hectare nieuwe bossen en anderzijds de doelstelling om in de bestemmingsplannen bijkomend 10.000 hectare bosgebieden planologisch als bestemming vast te leggen.

- De 10.000 ha effectieve bosuitbreiding rekent enkel de effectieve bosuitbreidingen op het terrein, ongeacht de bestemming. Dit is een doelstelling die vanuit het beleidsdomein leefmilieu opgevolgd wordt. Er is in het RSV gesteld dat binnen de totaliteit van de groene gebieden (natuurgebied, bosgebied, overige groengebieden) op de bestemmingsplannen voldoende ruimte gevonden moet worden om die effectieve bosuitbreiding te realiseren. Een deel van de effectieve bosuitbreiding zal dus binnen niet-beboste delen van reeds bestaande groengebieden op de bestemmingsplannen plaatsvinden. Het saldo van de te realiseren effectieve bebossing moet vermeerderd worden met de oppervlakte te compenseren bossen.
- De 10.000 ha bijkomende bosgebieden op de bestemmingsplannen rekent enkel de bestemmingen, niet wat er effectief al aan bos is of aangeplant kan worden in die gebieden.

Het opmaken van ruimtelijke uitvoeringsplannen voor de afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur gebeurt thans op basis van de resultaten van de overlegprocessen in de verschillende buitengebiedregio's waarbij in overleg met gemeenten, provincies en belangengroepen een ruimtelijke visie op landbouw, natuur en bos wordt uitgewerkt. Op basis van deze ruimtelijke visie wordt een operationeel uitvoeringsprogramma opgesteld waarin de prioriteiten en fasering voor de op te maken ruimtelijke uitvoeringsplannen voor landbouw, natuur en bos in uitvoering van de bindende bepalingen van het RSV. Binnen deze visievormingsprocessen wordt geëvalueerd welke de bestaande boscomplexen of nieuw te ontwikkelen bossen zijn die opgenomen kunnen worden in het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN) of het Integraal Verwevend en Ondersteunend Netwerk (IVON). Voor deze bossen zullen ruimtelijke uitvoeringsplannen opgemaakt worden om ze in een passende bestemming op te nemen.

In de ruimtelijke uitvoeringsplannen voor landbouw, natuur en bos zullen in praktijk zeker heel wat bestaande zogenaamd 'zonevreemde' bossen in een groene bestemming opgenomen worden - voor zover ze deel uitmaken van het VEN of IVON - maar het is dus geenszins een doelstelling om systematisch voor alle bossen die niet in een groene bestemming liggen een dergelijk planningsinitiatie te nemen.

Op de gewestplannen is destijds immers slechts een beperkt deel van het bosareaal ondergebracht in de bestemming bosgebied, het ging toen met name enkel om die bossen waarvan de economische functie, zijnde bosbouw, primeerde. Met het bosdecreet is deze benadering achterhaald want dit decreet is opgevat als een horizontale wetgeving die toepassingsmogelijkheden en bescherming bieden voor bos in elke ruimtelijke bestemming. Bossen komen dus in belangrijke mate verweven voor met andere functies in verschillende bestemmingen, zoals hiervoor al toepassingsmogelijkheden ontwikkeld zijn. Het RSV voorziet in dat opzicht ook in de afbakening van max. 70.000 ha agrarisch gebied met overdruk natuurverweving. Ook in die gebieden zullen heel wat bestaande bossen die verweven in het agrarisch gebied liggen opgenomen worden.

BIJLAGE

Handelingen commissievergadering 14 april 2005; vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts (pag. 10 – 13)

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VAN_MECHELEN/56/antw.056.bijl.001.pdf

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**DIRK VAN MECHELEN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 57

van 17 december 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Hekwerkwijken - Reglementering

Hekwerkwijken (gated communities) zijn beveiligde residentiële zones waarvan de toegang beperkt of afgesloten is. Dat is geen nieuw fenomeen; in het buitenland kent men het reeds lang (cf. Brazilië, VS, Zuid-Afrika, Groot-Brittannië). De bewaakte wooncomplexen ten tijde van de eerste industrialisatie begin 19de eeuw in het Victoriaanse Londen worden als de allereerste “gated communities” beschouwd. In Zuid-Afrika waren er ten tijde van de apartheid afgesloten wijken voor blanken.

Ook in Vlaanderen zijn er meer en meer aanvragen voor privaat beheerde woondomeinen. In de Antwerpse grootstedelijke regio en in Brussel zijn er al een aantal afgesloten woonprojecten. Veelal gegoede burgers kiezen voor die woonvorm omwille van de veiligheid.

1. Acht de minister een reglementering via ruimtelijke planning of typevoorschriften wenselijk in Vlaanderen met betrekking tot de “hekwerkwijken”?
2. Over welke instrumenten beschikt de minister thans om het fenomeen “hekwerkwijken” te sturen?
3. Kan het beheer en het onderhoud van die domeinen in gemeenschappelijk eigendoms kader specifieke problemen opleveren?
4. Welke beleidsvisie hanteert de minister inzake de individualistische ruimtelijke governance? Is een reglementering ter zake op gewestelijk of op lokaal niveau noodzakelijk?

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 57 van 17 december 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Mij lijkt het fenomeen van de “hekwerkwijken” vooral een lokale problematiek te betreffen. De gemeente is best geplaatst om via het vergunningenbeleid de aanvragen op hun stedenbouwkundige aanvaardbaarheid te beoordelen. In het licht van deze stellingname moeten dan ook de antwoorden op uw punctuele vragen gelezen worden.

1. Ik zie momenteel geen noodzaak om het fenomeen van de “hekwerkwijken” via regelgeving in de ruimtelijke ordening te sturen.
2. Ik beschik niet over instrumenten hiervoor. De gemeenten kunnen de problematiek regelen via stedenbouwkundige verordeningen.
3. Uiteraard kunnen er tussen de verschillende eigenaars burgerrechtelijke problemen rijzen naar aanleiding van het onderhoud en beheer van de gemeenschappelijke delen. Ik zie hier geen verschil met appartementsgebouwen, waar zich ook dergelijke problemen stellen, die via de algemene vergadering moeten opgelost worden.
4. Momenteel wens ik nog geen beleidsvisie terzake te ontwikkelen. Het gaat al bij al over een beperkt voorkomend fenomeen.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 58
van 19 december 2007
van **ERIC VAN ROMPUY**

Ruimtelijke uitvoeringsplannen - Doorrekening kosten

De Vlaamse regelgeving bepaalt dat steden en gemeenten de kosten van de RUP's (ruimtelijke uitvoeringsplannen) die het gevolg zijn van een planologisch attest, zelf moeten dragen en dat ze die niet kunnen recupereren van de initiatiefnemers.

Nochtans kunnen RUP's (die het gevolg zijn van een planologisch attest) aanzienlijke meerwaarden betekenen voor de eigenaars van de betrokken privégronden. RUP's kunnen echter al gauw 10.000 euro kosten aan de gemeenten.

Is er al overwogen om gemeenten de mogelijkheid te geven de kosten van een RUP-ontwerp dat het gevolg is van een planologisch attest, te recupereren bij de privéaanvragers?

Hebben gemeenten hierover al vragen gesteld en gemeentelijke reglementeringen ter zake voorgelegd?

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 58 van 19 december 2007

van **ERIC VAN ROMPUY**

Ik wil in eerste instantie verwijzen naar het antwoord dat ik gaf op een vraag om uitleg van 3 februari 2005 van Vlaams Parlementslid Frans Peeters, behandeld in de Parlementaire Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed van 14 april 2005 (Stukken Vlaams Parlement, Zitting 2006-2007, Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed, Handelingen Commissievergadering 14 april 2005). De vraag ging over de kosten die het afleveren van bepaalde attesten met zich brengt voor besturen, en de mogelijkheden voor lokale besturen om bepaalde uitgaven in het kader van hun opdrachten aan te rekenen aan derden betrokkenen. Ik ben toen in mijn antwoord ook specifiek ingegaan op de mogelijke doorrekening van de kosten van opmaak van BPA's of ruimtelijke uitvoeringsplannen in opvolging van een positief planologisch attest. Ik heb toen duidelijk gesteld dat een gemeente de kosten van planopmaak niet kan doorrekenen aan bijvoorbeeld bedrijven die opgenomen worden in een sectoraal BPA of die exclusief het voorwerp uitmaken van een ruimtelijk uitvoeringsplan met betrekking tot het invullen van een gunstig planologisch attest. Ik heb dat toen ook beargumenteerd, en verwijs daarom in ieder geval naar de Handelingen van de betrokken commissievergadering. Maar ik wil de betrokken stelling in opvolging van de huidige vraag opnieuw en nog meer uitgebreid toelichten. De vraag duikt namelijk regelmatig opnieuw op, waarbij ook gevraagd wordt of een wijziging van de wetgeving niet zou mogelijk maken wat binnen het huidig regelgevend kader niet kan.

Wat ik in de geciteerde vergadering van de bevoegde Parlementaire Commissie van 14 april 2005 heb verteld, berust niet op een persoonlijk standpunt maar op een juridisch onderzoek naar de wettigheid van regelingen waarbij een gemeente de kosten van planopmaak doorrekent aan de eigenaar van gronden of gebouwen die beheerst worden door het plan.

Een gemeente kan de kosten van planopmaak niet doorrekenen aan bijvoorbeeld bedrijven die opgenomen worden in een sectoraal BPA zonevremde bedrijven of aan een bedrijf waarvoor een RUP wordt opgemaakt na afgifte van een planologisch attest. Overeenkomsten of gemeentelijke reglementen in die zin zijn onwettig. Artikel 4 van het decreet ruimtelijke ordening, gekend als het "doelstellingenartikel" van het decreet, maakt duidelijk dat de ruimtelijke ordening gebeurt vanuit een gelijktijdige afweging van de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten. Via plannen de ruimte ordenen en zich uitspreken over welke activiteit op welke plaats thuishoort is bij uitstek een overheidstaak en een zaak van algemeen belang. Het karakter van die afweging impliceert dat planopmaak niet door particulieren kan worden bekostigd maar met overheidsgeld moet worden betaald. Het tegenovergestelde zou doen veronderstellen dat de betrokken ordening niet het algemeen belang dient maar het particuliere, en dit zou het plan onwettig maken.

In antwoord op de vraag kan ik hierbij vermelden dat naar ik heb vernomen in minstens twee gevallen in de voorbije jaren provinciegouverneurs gemeentelijke reglementen of gelijkaardige initiatieven zouden hebben geschorst wegens schending van bovenstaand principe.

Om misverstanden te vermijden benadruk ik dat het bovenstaande niet betekent dat een plan dat opgemaakt wordt om te beantwoorden aan de economische noden van één of meer bedrijven op zich onwettig is. Dat is niet het geval, want dergelijk motief kan een motief van algemeen belang zijn. Dit

valt te onderscheiden van de kwestie wie de kosten van het plan draagt. Ter illustratie: bij arrest nr. 86.007 van 15 maart 2000 verwierp de Raad van State een schorsingsberoep tegen een gewestplanwijziging waarmee onder meer aan bestaande bedrijven uitbreidingsmogelijkheden werd gegeven. De verzoeker bij de Raad van State voerde aan dat een bepaald onderdeel van de gewestplanwijziging niet het algemeen belang diende maar louter het belang van één enkel bedrijf. De Raad aanvaardde echter de motieven die bij de vaststelling van het gewestplan waren geëxpliciteerd en overwoog "dat niet spontaan wordt ingezien waarom "het garanderen van ontwikkelingsmogelijkheden van bestaande bedrijven" in de gebieden voor economische activiteiten (...) niet verenigbaar zou zijn met, of kan worden ingepast in, de notie "algemeen belang/nut" ". De conclusie hieruit lijkt mij dubbel: dat een plan specifiek ingaat op ontwikkelingsmogelijkheden voor één of meer bedrijven is op zich geen probleem, maar de uitspraken in het plan moeten wel het gevolg zijn van een ruimtelijke afweging. De planopmaak moet dus het algemeen belang dienen. Voor die planopmaak laten betalen door particulieren doet veronderstellen dat dat niet het geval is.

Volledigheidshalve kan ik ook nog verwijzen naar het verordenend karakter van plannen en van stedenbouwkundige voorschriften. Ze bevatten algemeen geldende rechtsregels, en regelen het gebruik van gronden en constructies onafhankelijk van de identiteit van de eigenaar of de gebruiker. Ook dit aspect illustreert het algemeen-belang-karakter.

Ik ben er mij van bewust dat de kosten van planopmaak voor lokale besturen vaak niet te onderschatten zijn. Daarom ook bestaat het subsidiebesluit van 20 oktober 2000 (gewijzigd in 2001 en 2003) inzake de opmaak van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen, gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen en gemeentelijke plannen van aanleg, op basis waarvan onder meer sectorale BPA's zonevremde bedrijven werden gesubsidieerd en op basis waarvan op vandaag nog steeds de opmaak van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen en de opmaak van bepaalde types gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen wordt gesubsidieerd.

Ik ben er mij ook van bewust dat de regeling van het planologisch attest mee de agenda van de lokale besturen bepaalt inzake planopmaak. Dit is wat mij betreft een reden te meer om weloverwogen uitspraken te doen over aanvragen tot planologisch attest en effectief een gedegen ruimtelijke afweging te maken.

Ik zie geen mogelijkheid om decretaal of bij uitvoeringsbesluit een regeling uit te werken die wel toelaat om kosten van planopmaak aan derden door te rekenen. Dit zou strijdig zijn met het geciteerde artikel 4 van het DRO en een wettigheidstoets niet doorstaan. Het is overigens nog de vraag of we een consensus zouden bereiken over de reikwijdte van zo'n regeling. Moet het gelden voor alle soorten bestemmingswijzigingen of planinitiatieven? Bijvoorbeeld voor ordening van nog onbebouwde woonuitbreidingsgebieden of omzetting van dergelijke woonuitbreidingsgebieden in woongebied? Dat we spontaan niet geneigd zijn om in alle gevallen een vergoedingsregeling in te stellen illustreert voor mij eens te meer dat we het er eigenlijk over eens zijn dat planopmaak een overheidstaak is waarbij objectieve criteria en doelstellingen van algemeen belang spelen. Het logische gevolg is dat de overheid de daaraan verbonden kosten voor haar rekening neemt.

Ik wil volledigheidshalve ook even verwijzen naar de kwestie van de planbaten. Het systeem van de planbaten (dat we willen op punt stellen om het te operationaliseren) verschilt in die zin van een – hypothetisch want onwettig – systeem waarbij kosten van *planopmaak* zouden worden doorgerekend, dat bij het planbatensysteem een breukdeel van de *waardevermeerdering* die de *gronden* ondergaan door planwijziging, afgeroomd wordt. Het planbatensysteem is in het decreet ook algemeen voorzien voor meerdere soorten bestemmingswijzigingen waarbij gronden meer waard worden. Dit zijn belangrijke verschillen. In de praktijk is het in beide “systemen” wel de eigenaar die “betaalt”. Belangrijk in dit verband is dat de decreetgever in de zomer van 2002, toen de decreetswijziging inzake zonevremde bedrijven werd goedgekeurd (decreet van 19 juli 2002), in artikel 88 van het decreet ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (het artikel over de planbaten), uitdrukkelijk heeft ingeschreven dat geen planbatenheffing verschuldigd is “wanneer het goed waarop een bestaand

bedrijf gevestigd is, een voor bedrijvigheid geëigende bestemming krijgt ten gevolge van het ruimtelijk uitvoeringsplan". Het betrokken artikel vervolgt: "Deze vrijstelling van de planbaten geldt niet voor het gedeelte van het goed waarop het bedrijf door de nieuwe bestemmingsvoorschriften het bestaande, vergunde bouwvolume of de vergunde bebouwde en/of verharde oppervlakte met meer dan 25% kan uitbreiden". Thans een regeling uitwerken waarbij een bedrijf dan wel de kosten van opmaak van een plan moet dragen – nog los van de vraag naar de wettigheid – lijkt me toch niet met de uitdrukkelijke optie van de decreetgever te stroken. Daarnaast zou het erop neerkomen dat een bedrijf dat met meer dan een kwart mag uitbreiden, "twee keer betaalt": één keer voor de planopmaak, één keer voor de meerwaarde van de gronden die dienen voor uitbreiding van het bedrijf. Het is nuttig op te merken dat het systeem op zich van de planbatenheffing onder meer door het Arbitragehof wettig is bevonden. Als we al willen dat de overheid financieel wat kan recupereren van het voordeel dat eigenaars halen uit planwijzigingen, dan moet het via een systeem van planbaten en niet van "retributie" voor planopmaak. Er is een belangrijk verschil in conformiteit met het boven reeds besproken doelstellingenartikel van het decreet ruimtelijke ordening van 18 mei 1999.

Tot slot wil ik benadrukken dat het conform het decreet wél mogelijk is om een bedrijf lasten en voorwaarden op te leggen bij het verlenen van vergunningen die worden afgegeven met toepassing van een plan voor één of meer (zonevreemde) bedrijven. Wat dat betreft geldt artikel 105, §1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Een belangrijke voorwaarde is dat de lasten in verhouding zijn tot de te ontwikkelen projecten. Maar het decreet bepaalt uitdrukkelijk: "Buiten de nodige financiële waarborgen voor de uitvoering van de werken, kunnen deze lasten onder meer de verwezenlijking of de renovatie van de wegen, groene ruimten, ruimten voor openbaar nut, openbare gebouwen, nutsvoorzieningen en van woningen, op kosten van de vergunninghouder, bepalen. De lasten kunnen ook inhouden dat, wanneer de werken zijn begonnen, aan de overheid gratis, vrij en onbelast voor haar, de eigendom wordt overgedragen van de in de aanvraag vermelde openbare wegen, groene of verharde ruimten, openbare gebouwen, nutsvoorzieningen en de gronden waarop die worden of zullen worden aangelegd." Met andere woorden: eens de overheid de ruimtelijke afweging heeft gemaakt en een plan heeft opgesteld, hoeft ze naderhand niet ook nog in te staan voor andere kosten die indirect zouden samenhangen met het plan, zoals de aanleg van wegenis ter ontsluiting van een bedrijf, riolering (waarvoor wel een retributie mogelijk is), de aanleg van buffers, ... Door duidelijke voorwaarden (bijvoorbeeld het verplicht aanplanten van een groenbuffer op het ogenblik dat een stedenbouwkundige vergunning voor bedrijfsgebouwen wordt uitgevoerd), desgevallend gegarandeerd door een financiële waarborg, kan een goede plaatselijke aanleg mee bewaakt worden.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****DIRK VAN MECHELEN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 59

van 10 januari 2008

van **JOHAN VERSTREKEN**

Schippershuis Leffinge (Middelkerke) - Bescherming

In Middelkerke bevinden zich heel wat gebouwen die een grote dorpshistorische waarde hebben. Eén ervan is het Schippershuis, gelegen langs het Kanaal Plassendale-Nieuwpoort, Vaartdijk Noord nr. 19, in de Middelkerkse deelgemeente Leffinge.

Het Schippershuis, dat dateert uit de eerste helft van de negentiende eeuw, heeft een grote historische waarde. Door de eeuwen heen heeft het dienst gedaan als paardenafspanning in functie van de vroegere scheepvaart op het Kanaal Plassendale-Nieuwpoort met herberg, daarna was de postdienst er gevestigd, en voor de fusie met Middelkerke deed het dienst als gemeentehuis van Leffinge. Sinds 1999 is het een herberg uitgebaat onder de naam "Het Schippershuis". Het Schippershuis is dus niet alleen historisch waardevol, het heeft ook een sociale functie in een gemeente waar de dorps sfeer nog echt leeft. Gezien de ligging, kan het ook van groot belang zijn voor het lokale toerisme, zeker als in de toekomst het watertoerisme verder wordt uitgebouwd.

Het Schippershuis zou echter eind januari 2008 tegen de vlakte gaan en plaats moeten maken voor appartementsgebouwen. Het gebouw is momenteel nog niet beschermd, maar blijkbaar is er een aanvraag tot bescherming ingediend.

1. Hoever staat het met de aanvraag tot bescherming?

Bestaat de mogelijkheid om zo nodig via een spoedprocedure tot bescherming van het Schippershuis over te gaan?

2. Heeft de dienst Erfgoed een gunstig advies gegeven aan de gemeente voor het slopen van het Schippershuis?

3. Kan de minister een overzicht geven van de beschermde gebouwen in Middelkerke?

4. Heeft de minister er bij het gemeentebestuur al op aangedrongen om een lokaal erfgoedplan op te stellen? Zo neen, waarom niet?

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 59 van 10 januari 2008

van **JOHAN VERSTREKEN**

1. Het bouwkundige erfgoed in Middelkerke werd geïnventariseerd in de periode 1993-2000. Aansluitend werd het geïnventariseerde erfgoed gescreend, en werd een beschermingsprocedure opgestart voor al het nog niet beschermd, maar beschermingswaardige erfgoed op het grondgebied van de gemeente. Zodoende werden in de periode 2000-2001 20 items bijkomend beschermd als monument. "Het Schippershof" in Leffinge werd weliswaar geïnventariseerd, maar tijdens deze beslissende beschermingsronde niet beschermingswaardig bevonden. Mijn administratie achtte het dan ook niet opportuun om het pand nu alsnog te beschermen.
2. Het advies van mijn administratie, bevoegd voor het onroerend erfgoed, is niet ingewonnen. Daar bestaat ook geen juridische verplichting toe.
3. Op het grondgebied van de gemeente Middelkerke zijn volgende gebouwen als monument beschermd:

de Smet de Naeyerstraat 36/J. Casselaan	voormalig postkantoor
Duinenweg 212	Vissershuisje
Jean Van Hinsberghstraat 11-13	"Le Pignon" en "La Bagatelle"
Koninginnelaan 46/Parijsstraat	"Pension Atlanta"
Leopoldlaan	Sint-Theresiakapel
Leopoldlaan 41	voormalige Garage Omnia Automobile (Georges Opstaele)
Leopoldlaan 181	tractiestation-conciërgewoning de "Krokodil"
Molenstraat	"Dronkenput"
Spermaliestraat 1	Gemeentehuis
Zeedijk 59	voormalig hotel "Continental", thans mess der officieren
Zeedijk 113	villa Cogels
Zeedijk 177 (vroeger nr. 117)	villa Doris
Zeedijk 358/Zwaluwenlaan	Villa "Les Clochettes"
Zwaluwenlaan 26-28	"La Mascotte"
Dorpsstraat	voormalig Duits mausoleum op de begraafplaats
Fleriskotstraat	veldbatterij Leffinge
Groenhagestraat +21 en 21	molenerf Rommel met molenromp
Kalkaartweg 12	gedeelte van de hoeve "Groot Kalkaertsleen"
Legeweg 5	gedeelte van de hoeve en de voormalige brouwerij van "Het Brouwerijhof"
Dorpsstraat	Onze-Lieve-Vrouwkerk
Zevekotesteenweg 6	boerenhuis met kelder, keuken, stallen en dwarsschuur
Mannekensvere	fort van Nieuwendamme
Brugsesteenweg 41	Boerenhuis, stal, dwarsschuur, omwalling en inrijpoort van het "Spermaliefhof"
Distellaan 26-28/Meeuwenlaan	"Residentie Westendia"
Distellaan 35-41/ Portiekenlaan 2-6	o.a. "Villa Sporta" en "Villa Alice"
Distellaan 70	"Sybaris"
Henri Jaspelaar 150	voormalig familiepension "Marie-Joseph", nu hotel "The Cottage"
Henri Jaspelaar 173	villa "Les Zéphirs"

Koning Ridderdijk z.nr./Strandlaan z.nr.	restanten van het Steunpunt Seydlitz
Koninklijke Baan 151	vuurleidingsbunker deeluitmakend van het Steunpunt aan het Sint-Laureinsstrand
Oorlogsinvalidenlaan 2A/ Portiekenlaan	
Oorlogsinvalidenlaan 4-6/Portiekenlaan 14	
Portiekenlaan/Oorlogsinvalidenlaan 2A	
Portiekenlaan 14/Oorlogsinvalidenlaan 4-6	
Priorijlaan 5	
Priorijlaan 7	villa "L' Abri"
Priorijlaan 9	
Priorijlaan 15	
Priorijlaan 19	villa "Le Gui"
Priorijlaan 23	
Priorijlaan 25	villa "Shamrock"
Priorijlaan 29	villa "Mirandola"
Schuddebeurzeweg	veldbatterij Bamburg
Schuddebeurzeweg 19	hoeve "De Kleine Bamburg"
Zeedijk 300	hotel Belle-Vue, gevels en bedakingen
Zeedijk 300	hotel Belle-Vue, interieur

4. Het is vanzelfsprekend mijn bekommernis dat er in alle Vlaamse gemeenten een verantwoord erfgoedbeleid wordt gevoerd. Gemeentebesturen hebben echter het recht om autonoom te beslissen of ze dat doen, en over de manier waarop. Het Vlaamse gewest reikt natuurlijk wel hulpmiddelen aan om het voeren van een erfgoedbeleid te vereenvoudigen. De inventarissen van het bouwkundige erfgoed zijn daar een voorbeeld van: ze bieden per gemeente een overzicht van al het daar aanwezige erfgoed, en geven met andere woorden aan in welke dossiers het erfgoedaspect best mee in aanmerking wordt genomen. Het is dan ook mijn bedoeling om de erfgoedinventarissen bij gemeentebesturen bekend te maken, en het consulteren ervan tot een systematische reflex te maken. Het is in dit licht mijn intentie om bij sloopaanvragen te laten nagaan of het betreffende pand is opgenomen in een erfgoedinventaris, en zo ja, inzake de sloop het advies in te winnen van mijn administratie, bevoegd voor het onroerend erfgoed. Op die manier wordt een professionele beoordeling gegarandeerd en kunnen spijtige vergissingen worden vermeden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 60
van 10 januari 2008
van **ERIK MATTHIJS**

Vlaamse Belastingdienst - Inningskosten

1. Als één van de kernopdrachten van het Agentschap Vlaamse Belastingdienst wordt vermeld: “het innen van retributies en bijzondere (sector-)bijdragen, voor zover deze taak door de Vlaamse regering aan het Agentschap werd toegewezen” (p.10).

Thans is deze taak niet concreet ingevuld. Is daar een bepaalde reden voor?

2. Wat zit er allemaal in de post “allerhande uitgaven inzake de inning van gewestbelastingen”? (zie bijlage E/p.2, artikel CC1203E). Dit is de belangrijkste kostenpost (8,4 mln).
3. Wat zijn de totale kosten (inclusief apparaatskosten per belastingsoort waarvoor de inning gebeurt? Hoe verhoudt zich dat tot de geboekte ontvangsten?

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 60 van 10 januari 2008

van **ERIK MATTHIJS**

1. Conform artikel 3, 4° van het oprichtingsbesluit van het agentschap Vlaamse Belastingdienst¹, beoordeelt de Vlaamse Regering – telkens als de vraag zich voor zou doen – aan welk agentschap of welke andere overheidsinstantie de inning van retributies of bijzondere sectorbijdragen wordt opgedragen. Hierbij moet rekening worden gehouden met de algemene principes van effectiviteit, efficiëntie en zuinigheid.

Retributies zijn in bepaalde aspecten duidelijk verschillend van belastingen. Kenmerkend is onder meer dat men over retributies spreekt, als er een duidelijke band bestaat tussen het verlenen van een bepaalde dienst door de overheid en de (hoogte van de) bijdrage die de burger daarvoor moet betalen. In veel gevallen is het dan ook logisch dat de dienstverlenende instantie zelf instaat voor de inning van dergelijke retributie of bijdrage.

Aanvullend wordt de afweging gemaakt of het IVA Vlaamse Belastingdienst met zijn expertise inzake belastinginning en –invordering een toegevoegde waarde biedt voor de inning van retributies. Conform het oprichtingsbesluit voorziet de beheersovereenkomst dan ook in de mogelijkheid om het agentschap met dergelijke aanvullende taken te belasten.

Sinds de juridische start van het agentschap op 1 juli 2006² werd het agentschap nog niet door de Vlaamse Regering aangezocht om retributies of bijzondere (sector-)bijdragen te innen.

Anderzijds vermeldt artikel 3, 3° van het oprichtingsbesluit van het agentschap, en verder toegelicht in bijlage C aan de beheersovereenkomst, de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen als kerntaak. In dit geval gaat het om de invordering van bijzondere (sector-)bijdragen of andere niet (langer) verschuldigde bedragen, die door de eigenlijke innende of inhoudelijk bevoegde instantie niet kunnen worden geïnd of teruggevorderd. Zoals opgesomd in de beheersovereenkomst vallen daar op heden wel een aantal materies onder, waarvan de invordering van de administratieve geldboetes en achterstallige bijdragen m.b.t. de zorgverzekering momenteel wel de bekendste is.

2. De Memorie van Toelichting bij het begrotingsdecreet 2008 (zie stuk 13 (2007-2008), nr. 1-B) geeft op pagina 253 toelichting bij de samenstellende kostencomponenten van artikel CC1203E. Ik herneem hieronder deze toelichting.

“Artikel CC1203E – Allerhande uitgaven inzake de inning van de gewestbelastingen

Begroting 2007:

artikel 12.03 – Allerhande uitgaven inzake de inning van de gewestbelastingen

IVA Vlaamse Belastingdienst

¹ Besluit van de Vlaamse Regering van 11 juni 2004 tot oprichting van het agentschap Vlaamse Belastingdienst

² Besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006 tot operationalisering van het beleidsdomein Financiën en Begroting

	2007 (krediet BC)	2008 (krediet)
NGK	10.841	8.407
GVK		
GOK		
VRK		
MACH		

Het geraamde budget voor de uitgaven van de onroerende voorheffing is sterk gedaald tegenover vorige jaren en dit wegens de inscouring van de administratieve taken inzake de inning van de onroerende voorheffing. Kanttekening hierbij is wel dat een gedeelte van de kostendaling, met name 1.337 kEUR, gecompenseerd wordt door een stijging van de weddekredieten op artikel CA1171E. Een groot aantal van de personeelsleden die binnen de outsourcingpartner Cipal belast waren met de administratieve taken inzake onroerende voorheffing, werd via functiespecifieke wervingsexamens statutair ambtenaar bij de Vlaamse Belastingdienst.

Ondanks de grote daling wordt de grootste kostencomponent nog steeds gevormd door het contract (tot en met 31 december 2008) met Cipal dat voorziet in de ICT-ondersteuning van de innings- en invorderingsprocessen voor de onroerende voorheffing, ten belope van 5.978 kEUR. De geraamde bedragen zijn contractueel vastgelegd.

De andere kostencomponenten – zoals voor de verzending van aanslagbiljetten en andere inningsdocumenten, zoals de niet-recupereerbare kosten van invordering via deurwaarder en de kosten van gerechtelijke procedures – situeren zich in dezelfde grootte-orde als vorige jaren en worden jaarlijks bijgesteld in functie van de reële uitgaven van het jaar voordien.

Het krediet voor 2008 werd dus geraamd op basis van enerzijds contractuele verbintenissen en van de reële uitgaven van vorige jaren anderzijds.”

De gedetailleerde samenstelling van het artikel ziet er uit als volgt:

outsourcingcontract CIPAL: basisovereenkomst	5.978.000,00
incentive basisovereenkomst	335.000,00
gebruiksvergoeding databanken (Rijksregister, KSZ, ...)	95.000,00
externen advocaten	110.000,00
externen diverse (bvb. Opvragen van inlichtingen in het buitenland)	2.000,00
externen gerechtsdeurwaarders	250.000,00
externen hypotheke	30.000,00
SITEL (ondersteuning Vlaamse Belastinglijn via 1700)	37.000,00
Verzendingskosten	1.570.000,00
TOTAAL	8.407.000,00

Het betreft louter innings- en invorderingskosten voor de onroerende voorheffing.

- In onderstaande tabel worden alle inningskosten versleuteld a rato van de huidige personeelsinzet per heffing, waarbij innings- en invorderingsprocessen enerzijds en bezwaar- en geschilafhandeling anderzijds werden samengeteld. Uiteraard vervult het agentschap nog andere taken en is ook personeelsinzet voor interne werking vereist. Deze personeelsleden zijn hieronder niet mee in kaart gebracht.

Een opmerking met betrekking tot de ratio kosten vs. ontvangsten betreft de doelstelling van de heffing. Waar de onroerende voorheffing moet beschouwd worden als financierende heffing zowel voor Vlaams Gewest (hoofdsom) als voor de gedecentraliseerde bestuursniveaus (opcentiemen provincies en gemeenten), hebben beide leegstandheffingen niet die

hoofdbedoeling. Het regulerende en gedragwijzigende aspect is hier een belangrijkere beleidsdoelstelling.

Overzicht inningskosten vs. geïnde bedragen m.b.t. kalenderjaar 2007

TEKST	ART	Budget 2007 (2)	Realisatie 2007 (3)	aantal VTE			
				96	28	9	
		OV	LSW	LSB	OV	LSW	LSB
WEDDEN EN TOELAGEN IVA VLAAMSE BELASTINGDIENST	CA1171E	5.803.000	4.473.120	2.602.542	759.075	243.988	
ALGEMENE WERKINGSKOSTEN AGENTSCHAP VLAAMSE BELASTINGDIENST	CA1271E	532.000	373.858	217.518	63.443	20.392	
INFORMATIEKREDIETEN VLABEL	CA1277E	583.000	583.000	339.200	98.933	31.800	
OVERIGE INVESTERINGSGOEDEREN AGENTSCHAP VLAAMSE BELASTINGDIENST	CA7471E	246.000	245.859	143.045	41.722	13.411	
AANKOPEN EN INVESTERINGEN INFORMATICA VLABEL	CA7474E	356.000	356.000	207.127	60.412	19.418	
ALLERHANDE UITGAVEN INZAKE DE INNING VAN GEWESTBELASTINGEN	CC1203E	10.686.000	10.685.259	10.685.259	0	0	
SPECIFIEKE WERKINGSKOSTEN MBT PROBLEMATIEK VAN FINANCIEN EN BEGROTING -							
Viabel	CC1205E	3.082.000	3.082	1.793	523	168	
VERHAALDE KOSTEN VAN RECHTSPLEGING INZAKE GEWESTBELASTINGEN	CC1207E	0	0	0	0	0	
KOSTEN M.B.T. DE INNING VAN HET KUK- EN LUISTERGELD	CC1220E	24.000	17.380	0	0	0	
KOSTEN M.B.T. DE INNING VAN DE HEFFINGEN OP DE LEEGSTAND EN DE VERKROTTING (DECREET 28.12.1995)	CC1221E	685.000	663.175	0	663.175	0	
KOSTEN M.B.T. DE INNING OP DE HEFFING OP DE LEEGSTAND BEDRIJFSRUIMTEN (DECREET 19.04.1995)	CC1222E	92.000	91.129	0	0	91.129	
KOSTEN M.B.T. DE PLANBATENHEFFING	CC1223E	26.000	0	0	0	0	
ALLERHANDE UITGAVEN I.V.M. SECTORALE INFORMATIE- EN SENSIBILISERINGSCAMPAGNES	CC1224B	608.000	603.919	351.371	102.483	32.941	
UITGAVEN E-GOVERNMENT PROJECTEN BINNEN DE CLUSTER VLAAMSE EN LOKALE FISCALITEIT	CC1225E	648.000	647.399	376.669	109.862	35.313	
KREDIETEN BESTEMD VOOR ONTWIKKELINGEN IN HET KADER VAN DE UITOEFENING VAN DE EIGEN FISCALE BEVOEGDHEDEN	CC1239E	205.000	204.894	119.211	34.770	11.176	
MORATORIUMINTREST ONROERENDE VOORHEFFING	CC2101E	1.000.000	960.528	960.528	0	0	
INGEVOLGE AMBTSHALVE ONTHEFFING OF INWILLIGING VAN HET BEZWAAR (ART 39 § 2, DECREET 22.12.1995) M.B.T. HEFFING LEEGSTAND WONINGEN	CC2102E	108.000	49.012	0	49.012	0	
MORATORIUMINTRESTEN VERSCHULDIGD BIJ DE TERUGBETALING VAN DE HEFFING TER BESTRIJDING EN VOORKOMING VAN LEEGSTAND EN/OF VERWAARLOZING VAN BEDRIJFSRUIMTEN	CC2103E	64.000	61.917	0	0	61.917	
SPECIFIEKE VERMOGENSUITGAVEN MBT DE PROBLEMATIEK VAN FINANCIEN EN BEGROTING O.A. SPECIFIEKE SOFT- EN HARDWARE	CC7401E	764.000	764.000	444.509	129.648	41.673	
TOTAAL		25.512.000	20.783.532	16.448.772	2.113.059	603.326	

ratio inningskosten/ontvangsten in %	OV	LSW	LSB
	0,78%	60,80%	11,05%

geïnd in het kalenderjaar 2007 per 31/12 (ongeacht aanslag-/heffingsjaar)			
	OV	LSW (1)	LSB
hoofdsom (incl. nalatigheidssintresten)	79.785.070,54	2.766.841	4.957.688,14
opcentiemen	1.638.075.869,09	708.834	502.287,00
gemeenten	403.943.177,54		
provincies	2.042.019,047	708.834	502.287,00
TOTAAL	2.121.804.117	3.475.675	5.459.975

(1) incl. opbrengsten toegewezen aan het Vernieuwingsfonds (295.811 EUR)

(2) definitieve begrotingscijfers; BA's toegewezen aan het beleidsdomein werden door het managementcomité uitgesplitst over de verschillende deelentiteiten

(3) vastgelegd budget, realisatiecijfers per 24/12/2007

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 61
van 11 januari 2008
van **TINNE ROMBOUTS**

Huisvesting seizoenarbeiders - Stand van zaken

Vóór het zomerreces stelde collega Veerle Heeren een vraag om uitleg aan de minister aangaande de huisvestingsproblematiek van seizoenarbeiders (Handelingen C214 van 14 juni 2007, blz. 1-5).

Uit het antwoord bleek dat er op korte termijn rond de tafel zou worden gezeten met de kabinetten Wonen en Ruimtelijke Ordening en met lokale actoren. Op 21 mei 2007 heeft een eerste overleg plaatsgevonden. Volgens het antwoord van de minister kunnen er, in afwachting van een duurzame oplossing, tijdelijke vergunningen verleend worden voor containerhuisvesting of woonunits.

Graag had ik geïnformeerd naar de stand van zaken omtrent deze problematiek.

1. Heeft er nog overleg plaatsgevonden en/of staan er nog bijkomende overlegmomenten op de agenda? Welke?
2. Welke concrete oplossingen zijn hier al uit de bus gekomen en op welke manier zullen deze op lange termijn de huisvestingsproblematiek voor seizoenarbeiders kunnen wegwerken?
3. Binnen welke tijdspanne ziet de minister dit alles gerealiseerd?
4. Heeft de minister al initiatief genomen om een schrijven te richten aan de bestendig afgevaardigden bevoegd voor Ruimtelijke Ordening om hulp aan te bieden bij het opstellen van de provinciale stedenbouwkundige verordening?
5. Heeft de minister er ook een zicht op welke provincies reeds een stedenbouwkundige verordening hebben waarin een algemene wijze is vastgelegd voor tijdelijke vergunningen voor bijvoorbeeld woonunits of containerachtige huisvesting? Kan de minister hiervan een olijfsting geven? Hoe wordt het daar aangepakt?

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 61 van 11 januari 2008
van **TINNE ROMBOUTS**

1. In de maanden juli en oktober van vorig jaar hebben op initiatief van collega-minister Marino Keulen in de stad Borgloon twee bijkomende overlegmomenten plaatsgevonden, waar de beide administraties, de provincie Limburg, de betrokken gemeentebesturen en de land- en tuinbouwsector vertegenwoordigd waren. Ter vergadering werden zowel voor het ruimtelijke aspect (de huisvesting van seizoenarbeiders op en rond een land- of tuinbouwbedrijf) als voor het aspect huisvesting (de toepasselijkheid van de normen het Kamerdecreet) een aantal afspraken gemaakt, waarna door elk van de betrokken administraties een voorstel werd uitgewerkt.

Voor wat het eerste aspect betreft, wordt een provinciale stedenbouwkundige verordening voor de huisvesting van seizoenarbeiders opgemaakt (zie punt 4). Voor wat het tweede aspect betreft, worden in het Kamerdecreet soepelere oppervlaktenormen voor de huisvesting van seizoenarbeiders ingeschreven (zie punt 2).

2. Het voorstel tot wijziging van het Kamerdecreet van 4 februari 1997 is een parlementair initiatief, dat de administratie-Keulen in samenspraak met de sector en de betrokken parlementairen heeft uitgewerkt. Momenteel is de definitieve tekst nog niet ingediend, maar ik heb vernomen dat het de bedoeling is dat dit binnenkort zal gebeuren. Ik wil dan ook niet vooruit lopen op de concrete inhoud en de uitgebreide toelichting in het parlement.
3. Het is de bedoeling dat de soepelere oppervlaktenormen voor de huisvesting van seizoensarbeiders, op te nemen in het Kamerdecreet, en de provinciale stedenbouwkundige verordening over tijdelijke huisvesting seizoenarbeid nog dit jaar in werking treden.
4. Inmiddels is er door de deputatie van Limburg eind oktober 2007 een ontwerp van provinciale verordening over tijdelijke huisvesting seizoenarbeid voor advies gestuurd naar de planologisch ambtenaar in toepassing van artikel 55, § 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

De planologisch ambtenaar heeft op 28 november 2007 zijn advies overgemaakt. Wat de conformiteit met gewestelijke verordeningen betreft, kan er zich geen probleem stellen aangezien er geen gewestelijke verordeningen gelden in deze materie. Wel heeft de planologisch ambtenaar bijkomende opmerkingen meegegeven die van inhoudelijke aard zijn.

Het moet eerst duidelijk zijn dat de huisvesting van seizoenarbeiders verenigbaar is met de bestemming agrarisch gebied. In de omzendbrief van 8 juli 1997 horende bij het KB van 28 november 1972 wordt verblijfsgelegenheid voor seizoenarbeiders zelfs expliciet vermeld. De verordening kan uiteraard ook niet gelden bij andersluidende bepalingen in gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen en plannen van aanleg.

De bedoeling van de provinciale ontwerpverordening is een overgangsregeling instellen voor tijdelijke oplossingen voor huisvesting van seizoenarbeiders in afwachting van permanente oplossingen in de vorm van tijdelijke vergunningen voor een maximumperiode van 4 jaar.

Anderzijds blijkt uit de voorgestelde bepalingen dat men ook permanente constructies voor tijdelijke verblijfsgelegenheid en ook tijdelijke constructies voor tijdelijke verblijfsgelegenheid na de overgangperiode wil vatten. De hele verwarring ontstaat door het dubbel gebruik van het begrip 'tijdelijk' in het ontwerp. Er zijn enerzijds tijdelijke constructies, d.w.z. constructies die slechts gedurende een bepaalde periode aanwezig zijn (bijv. tijdens het seizoen, bijv. voor de duur van een overgangperiode). Anderzijds is er het tijdelijke verblijf van arbeidskrachten, wat uiteraard zowel in tijdelijke constructies als in permanente constructies of gebouwen kan. In de verordening komen daarnaast ook de termen "tijdelijke vergunning" en "tijdelijke oplossing" voor. Tot slot speelt uiteraard ook mee dat sommige constructies verplaatsbaar zijn (containers, caravans) maar ofwel tijdelijk aanwezig zijn ofwel permanent blijven staan.

Omtrent deze opmerkingen waren er reeds mondelinge contacten tussen mijn administratie en de provincie. Op korte termijn zal naar aanleiding van een aangepast ontwerp van de provincie nog een overleg plaatsvinden, waarop de provincie de ontwerpverordening zal finaliseren.

5. Tot op heden is mij enkel het onder 4. vermelde initiatief gekend vanuit de provincie Limburg. In de andere provincies gelden er op vandaag geen stedenbouwkundige verordeningen die op algemene wijze tijdelijke vergunningen voor bijvoorbeeld woonunits of containerachtige huisvesting regelen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 62
van 16 januari 2008
van **JAN VERFAILLIE**

Schippershuis Leffinge (Middelkerke) - Bescherming

Eind vorig jaar werd een aanvraag tot bescherming van het pand 't Schippershuis, Vaartdijk-Noord 19, 8432 Leffinge ingediend.

Het gaat om een pand uit de eerste helft van de negentiende eeuw, gelegen aan het in 1604 voltooide kanaal. De oorspronkelijke bebouwing dateert uit de eerste helft van de zeventiende eeuw en bestond uit een herberg met overnachtings- en rustplaatsen voor paarden. Het gebouw deed eind negentiende eeuw tijdelijk dienst als de Leffingse postdienst en was later gemeentehuis van Leffinge, vóór de fusie met Middelkerke. Nadien werd het gebouw een café, eerst Het Oog, daarna 't Schippershuis.

1. Wanneer heeft de minister de aanvraag tot bescherming van het pand 't Schippershuis in Leffinge ontvangen?
2. Bestaat de mogelijkheid om het pand voorlopig te beschermen via spoedprocedure?
3. Hoelang duurt het gemiddeld om dergelijke aanvraag tot bescherming te behandelen?

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 62 van 16 januari 2008

van **JAN VERFAILLIE**

Ik verwijs met betrekking tot deze vraag ook naar mijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 59 van 10 januari 2008 van Johan Verstreken.

1. Ik ontving de aanvraag tot bescherming op 7 januari 2008.
2. Het bouwkundige erfgoed in Middelkerke werd geïnventariseerd in de periode 1993-2000. Aansluitend werd het geïnventariseerde erfgoed gescreend, en werd een beschermingsprocedure opgestart voor al het nog niet beschermde, maar beschermingswaardige erfgoed op het grondgebied van de gemeente. Zodoende werden in de periode 2000-2001 20 items bijkomend beschermd als monument. "Het Schippershof" in Leffinge werd weliswaar geïnventariseerd, maar tijdens deze beslissende beschermingsronde niet beschermingswaardig bevonden. Mijn administratie achtte het dan ook niet opportuun om het pand nu alsnog te beschermen.
3. In geval van ernstige bedreiging kan voor eventueel beschermingswaardig patrimonium desnoods op enkele dagen tijd een dossier worden samengesteld en een ministerieel besluit tot voorlopige bescherming worden voorgelegd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 63
van 18 januari 2008
van **JOHAN SAUWENS**

Gevangenis Tongeren - Bestemming

In 2005 vertrokken in Tongeren de laatste gevangenen uit de oude gevangenis aan de Wijngaardstraat. Nu is de gevangenis een zeer succesvolle toeristische attractie geworden, die jaarlijks vele duizenden bezoekers naar Tongeren en Haspengouw brengt (meer dan 200.000 bezoekers sinds de opening in april 2006).

Bovendien bieden de gebouwen onderdak aan heel wat culturele en maatschappelijke evenementen zoals lezingen, film, theater en tentoonstellingen.

De gevangenis zou nog open blijven tot september 2009. Daarna zou ze naar verluidt plaats moeten ruimen voor een nieuwbouwproject.

1. Wie is momenteel eigenaar van de gevangenis? Zijn er eventueel geïnteresseerde kopers?
2. Welke stedenbouwkundige mogelijkheden zijn er op het terrein van de huidige gevangenis?
3. Wat zijn de plannen met de gevangenis na afloop van het huidige museumproject?
4. Wat is de historische waarde van de gevangenis van Tongeren (oudste van België)?

Rechtvaardigt deze historische waarde een bescherming van de gevangenis?

Overweegt de minister stappen om deze bescherming te initiëren?

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDERING

ANTWOORD

op vraag nr. 63 van 18 januari 2008
van **JOHAN SAUWENS**

- 1&3. De gevangenis van Tongeren is eigendom van de federale overheid en wordt beheerd door de Regie der Gebouwen. Ik kan dan ook geen informatie verstrekken aangaande de eventuele verkoop en de toekomstige exploitatie van het gebouw.
2. Voor de gevangenis geldt het bijzonder plan van aanleg “Tongeren centrum zuidwest”, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 6 november 1987. Conform de stedenbouwkundige voorschriften ligt het gebouw in een zone voor openbaar nut, en meer bepaald voor “administratieve, technische, juridische, zakelijke, culturele of educatieve, godsdienstige, toeristische, bestuurlijke, medische, enz. dienstverleningen of verzorgingen die toegankelijk zijn of in functie van de algemene bevolking in de breedste zin. Deze zone kan ook polyvalente evenementenruimten of –hall, openbare tuinen of groenvoorzieningen, gemeenschappelijke parkeerplaatsen en/of garages, speelpleinen, enz. bevatten. Ook zullen in deze zone alle gebouwen en/of constructies in verhouding of op schaal voorzien worden in harmonie met de gebouwde omgeving. Beschermde monumenten, te beschermen gebouwen, en de beeldbepalende architectuur zoals op de plannen binnen deze zone aangeduid dienen in deze hoedanigheid te worden in stand gehouden, gerestaureerd, gerenoveerd, aangepast of vernieuwd.”
4. In principe telt elk arrondissement één gevangenis. Daarvan zijn er al enkele beschermd. De eventuele bescherming van de gevangenis van Tongeren zal dan ook moeten worden bekeken in het kader van een thematisch-typologisch beschermingsdossier, dat voor alle Vlaamse gevangenissen uitsluitend biedt. Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven om met dit thema rekening te houden bij de bijsturing van de programmatie van beschermingsdossiers. De verdere stedenbouwkundige evoluties met betrekking tot de herontwikkeling van de gevangenis van Tongeren zullen echter nauwgezet in het oog worden gehouden.

FRANK VANDENBROUCKE,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 111
van 10 januari 2008
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Faciliteitschool St.-Genesius-Rode - Inspectie

Tijdens de hoorzitting op 6 december in de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie (Stuk 1163 (2006-2007) – Nr. 3) verklaarde een medewerkster van de vrije basisschool Notre-Dame in Sint-Genesius-Rode dat die faciliteitschool ook zorguren heeft gekregen, maar dat ze nog geen Vlaamse inspecteur had gezien.

Kan de minister dat bevestigen?

Zo ja, kan hij verklaren waarom de Vlaamse inspectie nog geen bezoek heeft gebracht aan bovenvermelde school?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 111 van 10 januari 2008
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. Deze school heeft inderdaad zorguren gekregen. Het gaat over 42 zorgpunten, wat de mogelijkheid impliceert om een zorgcoördinator aan te stellen voor 12 (diploma HOLT) of 18 uur (diploma HOKT).
2. De verklaring voor het nog niet uitgevoerde inspectieonderzoek is enigszins complexer. Deze school is gelegen in het Nederlandstalige taalgebied en de Vlaamse Gemeenschap treedt op als subsidiërende overheid.

Deze school is een school die op grond van de faciliteitenregeling is ingericht, en met betrekking tot die scholen bestaat sinds jaren onenigheid over de vraag welke gemeenschap (de Vlaamse of Franse) bevoegd is de inspectie te doen. Het voorstel van decreet van Kris Van Dijck, Robert Voorhamme, Kathleen Helsen, Sven Gatz en Dirk De Cock houdende interpretatie van diverse artikelen uit het decreet basisonderwijs beoogt hiervoor een definitieve oplossing te bieden door de bevoegdheid van de Vlaamse onderwijsinspectie expliciet te stellen. Dit decreet is na goedkeuring in de commissie onderwijs het voorwerp geworden van een belangenconflict, ingeroepen door de Franse Gemeenschap.

Eens het decreet definitief zal zijn goedgekeurd, of er een vergelijk zou worden gevonden met de Franse Gemeenschap over onder meer de kwestie van de inspectie, zal ik de inspectie opdracht geven deze school en de andere faciliteitenscholen in Vlaanderen op te nemen in de schooldoorlichtingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 93
van 12 december 2007
van **ELOI GLORIEUX**

START-plan Zaventem - Budget strategische projecten

Voor de opmaak van de strategische visie op de ontwikkeling van de luchthaven en de luchthavenregio werd een visiewerkgroep opgericht en werden enkele studieopdrachten gegeven. Op basis van de resultaten is binnen de visiewerkgroep het ontwikkelingsperspectief voor de luchthavenregio uitgewerkt. Volgens de Beleidsbrief 2007-2008 Vlaamse Rand van de minister werden door de regering achttien strategische projecten gedefinieerd om het ontwikkelingsperspectief te ondersteunen.

De Task Force die in het kader van START opgericht werd, heeft van de Vlaamse Regering opdracht gekregen om de strategische projecten in de startblokken te zetten.

Kan de minister, aan de hand van het overzicht van de 18 gedefinieerde strategische projecten waarnaar werd verwezen tijdens de bespreking van de Beleidsbrief Vlaamse Rand, voor elk van deze projecten aangeven wat de geschatte kostprijs is voor de realisatie en wat de concrete budgetten zijn die momenteel per project in de begroting zijn voorzien?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 93 van 12 december 2007
van **ELOI GLORIEUX**

De 18 strategische projecten binnen het Strategisch Actieplan voor de Reconversie en Tewerkstelling en de luchthavenregio, kaderen in de langetermijnvisie op de luchthaven van Zaventem tot 2025.

Het opstellen van een ontwikkelingsperspectief voor de luchthaven was voorzien binnen de initiële START-projecten, de financiering van het START-project is binnen de Vlaamse begroting voorzien.

Tot deze “initiële” START-projecten behoren onder meer ook de realisatie van de 13 START-lijnen bij VVM de Lijn, de financiering van de reconversie van de oude industriezone Machelen-Vilvoorde, de versterking van de arbeidsmarkt (met o.a. de extra taalsporen), etc.

Deze projecten zijn erop gericht om een deel van de huidige problematiek van de luchthavenregio aan te pakken, zoals onder meer de verkeerscongestie, oude vervuilde sites, etc en de leefbaarheid binnen deze regio te garanderen.

De 18 strategische projecten situeren zich op verschillende beleidsdomeinen. Een volledig overzicht geven van de financiële weerslag van deze projecten is op dit moment niet mogelijk. Deels omwille van het feit dat de berekening van een aantal projecten nog moet gebeuren, deels omwille van het feit dat deze strategische projecten verder bouwen op de “initiële” startprojecten.

Wat betreft de projecten die tot mijn bevoegdheidsdomein behoren, kan ik u een financieel overzicht geven. Het strategisch project “zorgen voor een voldoende en gepast arbeidsaanbod” is opgesplitst in 2 deelacties, met name de operationalisering van samenwerkingsakkoord VDAB en BGDA en het ontwikkelen van een prospectief arbeidsmarktinstrument voor de luchthaven van Zaventem.

In uitvoering van de afspraken van de Nationale Werkgelegenheidsconferentie van 9 oktober 2003 werd op 24 februari 2005 een samenwerkingsakkoord betreffende de interregionale mobiliteit van de werkzoekenden afgesloten tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Franse Gemeenschapscommissie. Hierin werden onder andere afspraken gemaakt over de informatie-uitwisseling van werkaanbiedingen, de afstemming van beroepen- en functiebenamingen, de bevordering van taalopleidingen en transregionale opleidingen, een sociaal noodplan om de wederinschakeling van werknemers die door collectief ontslag getroffen worden te bevorderen als ook een gecoördineerd actieplan Brussel-Rand.

Het ontwerp van decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 4 mei 2006 betreffende de samenwerking inzake arbeidsmarktbeleid en de bevordering van de mobiliteit van werkzoekenden gesloten tussen het Brussels Hoofdstedelijk gewest, het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap is aangenomen door het Vlaams Parlement op 5 december 2007. De financiering van de operationalisering van dit akkoord is voorzien binnen de dotatie aan de VDAB, met name 356.000 euro voor de oprichting en de werking van de werkwinkels en 150.000 euro voor taalopleidingen (beiden op programma JD, Basisallocatie 4104B). Dit samenwerkingsakkoord is een globaal akkoord ter bevordering van de mobiliteit van de werknemers tussen de 2 gewesten, dit akkoord beslaat dus een regio die ruimer is dan de luchthavenregio, maar waarin de luchthavenregio een bepalende factor is.

De ontwikkeling van het prospectief arbeidsmarktinstrument zal 80.679,59 euro kosten. De middelen voor de ontwikkeling van dit instrument zijn voorzien binnen het VIONA-budget en vanuit ESF-cofinanciering.

Het antwoord op uw vraag met betrekking tot de strategische projecten die niet tot mijn functionele bevoegdheid behoren kan u stellen aan de bevoegde minister.

Ik wil u in elk geval al meegeven dat de aanzetten gegeven zijn voor de realisatie van de verschillende strategische projecten. Begrotingsmatig worden waar mogelijk de nodige middelen voorzien, in die mate dat men uiteraard eerst dient te weten wat de kost is van deze projecten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 98
van 17 december 2007
van **WERNER MARGINET**

Criminaliteitpreventie op school - Projecten

De Amsterdamse politie gaat “infiltreren” op scholen om crimineel gedrag en overlast van leerlingen vroegtijdig te signaleren en de kop in te drukken.

Zo moeten de agenten veel vaker op scholen aanwezig zijn en onder andere het roddelcircuit serieus nemen. Door daar ook informatie uit te putten en een nog nauwere samenwerking met directie, docenten en ouders aan te gaan, moet het veiliger op school worden. Ook het aantal spijbelende leerlingen moet drastisch afnemen door deze aanpak.

Dat is de belangrijkste les die de Amsterdamse politie opdeed na een bezoek aan collega’s in de Noorse hoofdstad Oslo. “Geen hanggroepen en spijbelende jongeren in de stad? Het klinkt wellicht als een sprookje, maar in Noorwegen hebben ze het toch voor elkaar gekregen. Vandaar dat een aantal mensen uit ons korps daar een kijkje is gaan nemen”, zegt de woordvoester. Een bezoek aan een “zwarte school” maakte veel indruk op de agenten. Zowel de leerlingen als de docenten voelen zich daar veilig. Het strenge kindgerichte beleid is hiervoor een verklaring. Een intensief contact tussen de aanwezige veiligheidscoördinator en politie helpt daarbij, aldus een lid van de delegatie.

Opvallend in de Noorse aanpak is ook de bijzondere omgang met schoolgerelateerde zaken zoals vernieling, diefstal en pesten. Deze zaken worden bijna allemaal op school afgehandeld. “Na een incident gaat de docent met zowel politie, de leerling en diens ouders om de tafel zitten”, weet het delegatielid. “Daarnaast wordt intensief uit het roddelcircuit op school geput. Zo komen de feiten boven water”. “Tussen het incident en de afhandeling zit nooit meer dan een maand tijd en we hebben met eigen ogen gezien dat het daar werkt”, aldus de politie. Inmiddels heeft men een school met een aantal overlastplegers benaderd om de methode daar als eerste toe te passen.

1. Heeft de minister kennis van deze werkwijze in Noorwegen? Heeft hij hierover reeds informatie ingewonnen?
2. Lopen er bij ons gelijkaardige projecten of zijn er plannen in die richting?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 98 van 17 december 2007
van **WERNER MARGINET**

1. Ik heb geen weet van de werkwijze in Noorwegen en heb hierover ook nog geen informatie ingewonnen.
2. Op dit ogenblik worden al heel wat initiatieven genomen om crimineel gedrag en overlast van leerlingen op school tegen te gaan (zowel vanuit het ministerie Onderwijs & Vorming als vanuit de scholen). Ik verwijs voor een overzicht van deze initiatieven naar mijn antwoorden op vraag nummer 220 van 19 september 2007 van Kathleen Helsen en op de vraag om uitleg van Johan Deckmyn met betrekking tot geweld op school, behandeld in de commissie op 11 oktober 2007.

Ik licht hier twee initiatieven nogmaals kort toe, aangezien deze inderdaad aansluiten bij de aanpak in Noorwegen en Amsterdam:

- Time out en HERGO op school. Time out is bedoeld voor leerlingen die moeilijkheden veroorzaken op school of helemaal gedemotiveerd zijn. Het kan ook gaan om leerlingen die betrokken waren bij geweld- of andere incidenten op school. De leerling wordt gedurende een periode uit de school gehaald en apart begeleid, met als doel hem of haar terug op de schoolbanken te krijgen. Er worden verschillende methodieken gebruikt om de relatie tussen school en leerling te herstellen. Eén van die methodieken is HERGO, herstelgericht groepsoverleg. Deze methodiek is aangewezen in situaties waarbij er nood is aan herstel door de ene partij naar de andere partij toe, bijvoorbeeld bij feiten van geweld, pesten, vernieling of diefstal. HERGO is een bemiddelingsvorm waarbij niet alleen de dader(s) en slachtoffer(s) aanwezig zijn, maar waarbij zij elk ook hun 'achterban' mogen meebrengen (personen uit hun sociale netwerk, die hen kunnen ondersteunen tijdens het proces). Het gehele proces wordt gestuurd door een moderator/bemiddelaar. Tijdens de HERGO op school probeert men een oplossing te vinden voor wat er gebeurd is.
- De aanstelling van de aanspreekpunten jeugdcriminaliteit voor scholen bij de lokale politiezones. Het aanspreekpunt jeugdcriminaliteit voor de scholen, dat elke lokale politiezone moet aanduiden in opvolging van de PLP 41 van 7 juli 2006, staat in voor samenwerking tussen school en politie bij de aanpak van fenomenen als steaming, druggebruik, drugverkoop, geweld, spijbelen,... Met deze omzendbrief heeft de minister van Binnenlandse Zaken een uitdrukkelijke opdracht gegeven aan de lokale politie om deze problematieken samen met de scholen aan te pakken. In mijn antwoord op vraag nummer 181 van 27 juni 2007 van Marijke Dillen gaf ik reeds een stand van zaken omtrent deze aanspreekpunten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 99
van 17 december 2007
van **LAURENCE LIBERT**

Ervaringsbewijs opleider-begeleider - Standaard

In de Beleidsbrief Onderwijs en Vorming 2007-2008 “Gelijke kansen op hele onderwijssladder. Een tienkamp. (Stuk 1404 (2007-2008)- Nr. 1) staat te lezen dat “in het najaar van 2007 een standaard wordt ontwikkeld voor het ervaringsbewijs opleider/begeleider. Daarmee kunnen oudere werknemers hun competenties als mentor laten valideren.”

1. Wat is de stand van zaken in de ontwikkeling van de standaard voor de uitreiking van deze ervaringsbewijzen?
2. In welke mate passen deze standaarden in het Vlaams kwalificatiekader?
3. Zal er voor de evaluatie van de competenties gewerkt worden met testcentra naar analogie van de uitreiking van de ervaringsbewijzen voor competenties van beroepsbekwaamheden?
4. Wie kan in aanmerking komen voor deze validering van zijn/haar competenties als mentor? In de beleidsbrief is er sprake van “oudere” werknemers, betekent dit dat alleen oudere werknemers hiervoor in aanmerking komen? Wat bedoelt de minister in deze context met “oudere” werknemers?
5. Welk civiel effect zullen deze ervaringsbewijzen hebben?
6. Zullen personen die in het bezit zijn van deze standaarden kunnen ingeschakeld worden als lesgevers in het algemeen onderwijs en/of het volwassenonderwijs?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 99 van 17 december 2007

van **LAURENCE LIBERT**

1. De SERV heeft begin 2007 een lijst met 20 nieuwe beroepen voorgesteld waarvoor een ervaringsbewijs nuttig kan zijn. Eén beroep daarvan is opleider-begeleider. Deze opleider-begeleider is een werknemer die in de onderneming, instelling of organisatie (nieuwe) werknemers opleidt en/of verantwoordelijk is voor het begeleiden van stagiairs en deeltijds lerenden op de werkplek. Dit voorstel is er gekomen na besprekingen rond de standaard kapper-opleider van de beroepenlijst van 2006. Tijdens die besprekingen, zijn de SERV en de sectorale partners tot de conclusie gekomen dat het zinvoller zou zijn een ervaringsbewijs 'opleider-begeleider' in het leven te roepen over de verschillende sectoren heen. In overleg is beslist niet verder te gaan met het ontwikkelwerk voor de standaard 'kapper-opleider', en een transsectoraal ervaringsbewijs 'opleider-begeleider' in te dienen voor de beroepenlijst 2007. Die nieuwe beroepenlijst wordt binnenkort definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering, daarna start de SERV met het ontwikkelwerk voor de standaard opleider-begeleider.
2. Momenteel maken we werk van een Vlaamse kwalificatiestructuur. In de kwalificatiestructuur zullen onder meer beroepskwalificaties een plaats krijgen. Beroepskwalificaties worden ontwikkeld uit de beroepscompetentieprofielen. De standaarden voor ervaringsbewijzen zijn belangrijk voor de beoordeling van de competenties van mensen in een assessmentsituatie. Het zijn m.a.w. beoordelingsstandaarden afgeleid van de beroepscompetentieprofielen. In die zin zullen de standaarden als zodanig geen plaats krijgen in de kwalificatiestructuur.
3. Voor het beroep opleider-begeleider wordt dezelfde procedure gevolgd als voor alle andere ervaringsbewijzen (juridische term: titels van beroepsbekwaamheid) die reeds in werking zijn. Eens de standaard voor het ervaringsbewijs opleider-begeleider ontwikkeld is door de SERV, in samenspraak met verschillende sectorale sociale partners, wordt een oproep gelanceerd waarbij instellingen zich kandidaat kunnen stellen als testcentrum voor dit ervaringsbewijs. Het testcentrum moet een dossier opstellen waarbij wordt aangetoond dat bij de ontwikkeling en organisatie van de beoordeling de standaard gevolgd wordt, dat men beschikt over geschikt en ervaren personeel en dat de dienstverlening kwaliteitsvol wordt opzet. Als het dossier goedgekeurd wordt, zal ik het testcentrum erkennen en kan de dienstverlening opgestart worden. Het erkende testcentrum zal beoordelen of een kandidaat over de juiste competenties beschikt om het beroep van opleider-begeleider uit te oefenen
4. In het decreet van 2004 staat duidelijk dat het ervaringsbewijs een recht is voor iedereen, waardoor alle personen met relevante ervaring zich kandidaat kunnen stellen voor het behalen van een ervaringsbewijs. Vanuit de overheid wordt dit dus niet beperkt tot oudere werknemers. Een van de uitdagingen voor de toekomst is echter oudere werknemers langer aan het werk te houden en ervoor zorgen dat hun kennis niet verloren gaat. Vandaar dat we in de competentieagenda zijn overeengekomen oudere werknemers te betrekken en in te schakelen in projecten van kennis- en expertise-overdracht. Eén van de mogelijkheden is dat oudere werknemers optreden als opleider/begeleider van jonge werknemers. In het kader van de competentieagenda wordt onder oudere werknemers verstaan: werknemers van 50 jaar of ouder. Heel wat oudere werknemers hebben door ervaring de competenties van opleider/begeleider verworven. Het ervaringsbewijs maakt de competenties van deze mensen zichtbaar en zorgt

ervoor dat ze door de Vlaamse Gemeenschap erkend worden. Hierdoor zijn deze werknemers niet alleen inzetbaar als opleider/begeleider in het eigen bedrijf of instelling maar kunnen ze hun competenties ook eventueel in andere instellingen of organisaties inzetten. Het ervaringsbewijs opleider/begeleider stimuleert het inzetten van oudere werknemers en draagt bij tot het verhogen van de werkzaamheidsgraad.

5. Aangezien het ervaringsbewijs opleider-begeleider een transsectoraal ervaringsbewijs is, zal dit ervaringsbewijs in verschillende sectoren gebruikt kunnen worden. In het advies van de SERV worden een aantal mogelijke pistes waarvoor dit ervaringsbewijs kan dienen, verkend: “Met dergelijk ervaringsbewijs zouden de competenties kunnen worden gevaloriseerd van deze opleiders in ondernemingen, instellingen en organisaties in het kader van bv. een leeftijdsbewust personeelsbeleid. Dergelijk ervaringsbewijs zou bv. ook een ‘kwaliteitslabel’ kunnen zijn voor ondernemingen, instellingen en organisatie in het kader van werkplekleren. Het kan dus een factor zijn in het bewaken en optimaliseren van de kwaliteit van de aangeboden werkervaringsplaatsen.”
6. Het ervaringsbewijs opleider/begeleider geeft de mogelijkheid aan bedrijven, instellingen en organisaties om oudere werknemers in te zetten bij de opvang en begeleiding van jonge werknemers en van leerlingen/studenten of cursisten die via werkplekleren een beroep willen leren. Het gaat hier dus in eerste instantie om begeleiding en opleiding op de werkplek zelf. Voor wie in het onderwijs aan de slag wil bestaat binnen het Departement Onderwijs en Vorming het systeem van ‘nuttige ervaring’ Het gaat om een procedure voor het erkennen van ‘nuttige ervaring’ waarmee men als lesgever aan de slag kan gaan in het secundair onderwijs en volwassenenonderwijs. Wie voor bepaalde vakken (bijvoorbeeld lastechnieken) een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs heeft, kan na het behalen van het Getuigschrift Pedagogische Bekwaamheid (GPB) en de toekenning van 9 jaar nuttige ervaring als leraar aan de slag in die vakken waarvoor hij of zij relevante ervaring kan aantonen.
De persoon in kwestie dient voor de vakken van toepassing de nuttige ervaring aan te vragen bij het Departement Onderwijs. Men kan daarvoor terecht op de website van de bekwaamheidsbewijzen secundair onderwijs.
De huidige EVC-ontwikkelingen maken dat dit systeem op termijn misschien aan een herziening toe is. Vooraleer hierin stappen te zetten wil ik eerst zien wat de reacties zijn op de huidige ervaringsbewijzen en het gebruik ervan opvolgen.
We kunnen ook nagaan of de competenties van opleider/begeleider kunnen worden ingezet bij het verwerven van het Getuigschrift Pedagogische Bekwaamheid. Daarvoor moeten we echter eerst zicht hebben op de inhoud van het beroepscompetentieprofiel en van de standaard voor het ervaringsbewijs van opleider/begeleider.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 100
van 17 december 2007
van **HANS SCHOOFS**

Geweld op school - Initiatieven

Uit het jaarverslag van het Steunpunt Ongewenst Gedrag op School blijkt dat men in de periode 2006-2007 36 oproepen ontving voor verbaal en fysiek geweld. Tegenover het jaar voordien waren dit slechts 23 oproepen. De minister liet via de media weten dat hij werk wil maken van een betere monitoring van geweld daden op school.

Geweld op school is geen nieuwigheid. Al jaren voelen we de tendens toenemen. Veel heeft te maken met de manier van opvoeding en de organisatie van onze maatschappij. De vervlakking van cultuur bij jongeren en de herwaardering van sociale normen en waarden geven aanleiding tot die ontwikkeling. Dit heeft zowel positieve als negatieve effecten. De grotere mondigheid van studenten is zo'n positieve evolutie, het aantal jongeren dat frustraties omzet in daden, is daar een negatief voorbeeld van.

Die trend is ook de leerkrachten niet ontgaan. Ethias ontwikkelde Academic: een verzekering voor leerkrachten die in moeilijke situaties belanden. Op 1 september had Ethias al 27.029 polissen uitgeschreven.

Ook in Nederland ervaart men dezelfde problemen. In het voorjaar werd men daar eveneens geconfronteerd met steekpartijen op scholen. Naast een betere monitoring heeft men daar reeds een aantal initiatieven ter zake genomen. Men heeft een verplichte registratie ingevoerd van geweld op school. Men pleit ook voor het inzetten van "kwaliteitsteams veiligheid" die de scholen gaan bezoeken en die eventueel advies kunnen uitbrengen.

In het licht van deze evolutie had ik de minister graag volgende vragen gesteld.

1. Welke bijkomende initiatieven gaat de minister nemen om geweld op school tegen te gaan? Ziet hij de bovenvermelde Nederlandse voorstellen als bruikbare oplossingen in Vlaanderen?
2. Vindt de minister het wenselijk om leerkrachten te verplichten zich aan te sluiten bij een verzekeringsmaatschappij en zich in te dekken tegen schadegevallen? Worden leerkrachten voldoende geïnformeerd over de noodzaak van zo'n verzekering?
3. In hoeverre kan de school aansprakelijk gesteld worden in dergelijke situaties? Zijn de scholen hiertegen ingedekt?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 100 van 17 december 2007
van **HANS SCHOOFS**

1. Op dit ogenblik worden al heel wat initiatieven genomen om geweld op school tegen te gaan (zowel vanuit het ministerie Onderwijs & Vorming als vanuit de scholen). Ik verwijs voor een overzicht van deze initiatieven naar mijn antwoorden op vraag nummer 220 van 19 september 2007 van Kathleen Helsen en op de Vraag om uitleg van Johan Deckmyn met betrekking tot geweld op school, behandeld in de commissie op 11 oktober 2007.

Ik plan op korte termijn geen bijkomende initiatieven, behalve een onderzoek naar de haalbaarheid van de monitoring van gewelddaden op school. Uiteraard worden de lopende initiatieven ook opgevolgd en geëvalueerd, met het oog op een eventuele bijsturing.

Ik heb het document over de Nederlandse situatie op het vlak van omgaan met geweld op school bekeken en kwam tot de vaststelling dat de situatie in Nederland zeer sterk vergelijkbaar is met wat wij in Vlaanderen doen rond de aanpak van geweld op school.

Zo werkt men in Nederland ook rond ouderbetrokkenheid en –participatie, positief schoolklimaat, sociale vaardigheden van leerlingen, projecten rond peer mediation, samenwerking tussen politie en scholen, beleidsvoerend vermogen van scholen, rol van de gemeenten en steden,... Men beklemtoont ook het feit dat geweld op school een problematiek is die scholen onmogelijk alleen kunnen oplossen, maar waarbij hulp nodig is van andere partners, zoals gemeenten, politie en justitie.

Een aantal recente ontwikkelingen in Vlaanderen sluiten aan bij deze visie (de omzendbrief PLP 41 over samenwerking tussen onderwijs en politie in de aanpak van jeugddelinquentie, de aanstelling van parketcriminologen sectie jeugd en gezin in elk gerechtelijk arrondissement, het lokaal flankerend onderwijsbeleid, waarin steden en gemeenten een duidelijke rol krijgen toebedeeld betreffende het ondersteunen van het onderwijs in hun stad/gemeente,...)

In het document worden ook een aantal nieuwe initiatieven aangekondigd zoals de verplichte registratie van incidenten door alle scholen en de invoering van ‘kwaliteitsteams veiligheid’, die scholen gaan bezoeken om ter plekke het veiligheidsbeleid van de school te evalueren, tips en verbetermogelijkheden aan te geven en te informeren over ondersteunende instrumenten. Deze initiatieven zijn echter nog niet in werking getreden.

Eens deze initiatieven geïmplementeerd zijn, lijkt het me wel nuttig dat mijn administratie deze initiatieven opvolgt en er eventueel inspiratie uit put.

2. Voor het antwoord op de tweede en derde vraag verwijs ik naar mijn antwoorden op drie vragen die mij hierover reeds gesteld werden, namelijk de vraag om uitleg van mevrouw Katleen Martens over het toenemend geweld tegenover leerkrachten in de scholen (behandeld in de commissie op 23 februari 2006), de vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren over de verzekering van leerkrachten tegen agressie (behandeld in de commissie op 11 oktober 2007) en vraag nummer 63 van 7 november 2007 van Katleen Martens over Geweld tegen leerkrachten - Schoolpolis en arbeidsongevallenverzekering.

Het onderwijspersoneel kreeg recent nog informatie over arbeidsongevallen en burgerlijke aansprakelijkheid via Lerarendirect van 12 december 2007.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 101
van 18 december 2007
van **GINO DE CRAEMER**

Nederlands Tweede Taal - Gescheiden klassen

Op diverse plaatsen zouden lessen Nederlands Tweede Taal (NT2) worden aangeboden in gescheiden klassen voor mannen vrouwen.

Ik verneem dat onder meer in Antwerpen aparte lessen NT2 worden aangeboden aan mannen en vrouwen, en dit “vanwege de specifieke culturele achtergrond”. De achterliggende redenering is dat men allochtone vrouwen anders gewoonweg niet in de klas krijgt, omdat ze geen toestemming zouden krijgen van hun man. Men wil de gebruiken van de vrouwelijke cursisten respecteren.

Het aanbieden van taalonderwijs in gescheiden klassen lijkt niet te rijmen met het inburgeringsbeleid dat de Vlaamse Regering sinds een aantal jaar voert. Dit beleid heeft als doelstelling nieuwkomers in staat te stellen actief deel te nemen aan onze samenleving door het aanleren van de taal, begeleiding op de arbeidsmarkt en een cursus Maatschappelijke Oriëntatie (MO). Het aanbieden van onderwijs in gescheiden klassen staat echter haaks op de waarden en normen waarvan het aanvaarden de voorwaarde vormt voor een actief burgerschap én die men in de cursus MO tracht mee te geven. Het is daarenboven een verkeerd signaal, temeer daar die fundamentele rechten net via het onderwijs moeten worden overgebracht.

Sinds een aantal jaren onderneemt ook de minister een aantal acties om inzake onderwijs en vorming de ongelijkheden tussen mannen en vrouwen te bekampen.

1. Is de minister ervan op de hoogte dat NT2 in gescheiden klassen wordt aangeboden?

Hoe reageert de minister hierop en hoe plaatst hij dit ten opzichte van zijn acties inzake gelijke kansen?

2. Welke maatregelen neemt de minister met betrekking tot deze problematiek?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 101) en Keulen (nr. 52).

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 101 van 18 december 2007
van **GINO DE CRAEMER**

1. Ik ben er inderdaad van op de hoogte dat er binnen het volwassenenonderwijs in bepaalde bijzondere gevallen gewerkt wordt met gescheiden klasgroepen – in de praktijk gaat het dan over aparte vrouwengroepen. Het is voornamelijk binnen de basiseducatie dat gescheiden klasgroepen georganiseerd worden.

Binnen het NT2-aanbod werd deze werkwijze tot hiertoe niet geproblematiseerd, maar eerder geplaatst onder de noemer van een gericht doelgroepenbeleid.

Het verhogen van kanselijkheid en emancipatie zijn opdrachten die inherent verbonden zijn aan onderwijs. Onnodig te stellen dat er binnen onderwijs geen plaats is voor discriminatie en ongelijkheid tussen man en vrouw. Het NT2-onderwijs draagt daarnaast ook op meer expliciete wijze bij tot de integratie van anderstaligen in onze samenleving.

Hier moet dan ook de nuance gezocht worden. Op welke manier kunnen de vooropgestelde doelen van gelijke kansen, gelijkheid tussen man en vrouw, emancipatie en integratie het best bereikt worden voor de specifieke doelgroep van analfabete en laaggeschoolde anderstalige vrouwen? Deze cursisten met weinig tot geen schoolse ervaring hebben – op z'n minst bij de aanvang van het leertraject – nood aan een zeer laagdrempelig aanbod. Een aparte vrouwengroep kan voor deze anderstaligen de drempel in die mate verlagen dat zij toch participeren aan een aanbod NT2, waar dat in het andere geval zeker niet zo zou geweest zijn.

Het werken met gescheiden klasgroepen kadert dan ook in een doelgroepenbeleid gericht op een zo groot mogelijk bereik van cursisten. In eerste instantie wordt er dan gekozen voor het emancipatorisch effect van het deelnemen aan onderwijs. Hierbij moet het einddoel wel zijn dat deze cursisten doorstromen naar een vervolgopleiding in gemengde groepen.

Bovendien dient onderstreept te worden dat de cursisten in gescheiden klasgroepen dezelfde eindtermen en basiscompetenties moeten bereiken als cursisten in gemengde groepen. Op onderwijskundig vlak gaat het met andere woorden om precies hetzelfde aanbod. De inspectie volwassenenonderwijs ziet toe op de kwaliteit van dit aanbod.

In plaats van te kiezen voor een erg strikte houding en het verbieden van gescheiden klasgroepen, opteer ik in deze voor een meer pragmatische houding. Hierbij staan de doelstellingen m.b.t. gelijke kansen, emancipatie en integratie voor ogen. Alleen ben ik ervan overtuigd dat we deze doelstellingen meer zullen bereiken door deze laagdrempelige aanpak, dan door een strikt verbod waarbij deze vrouwen in geen geval nog opleiding NT2 zouden volgen en dus ook geen vooruitgang maken m.b.t. gelijke kansen, emancipatie en integratie.

2. Het NT2-aanbod in de centra voor volwassenenonderwijs maakt in zijn geheel momenteel voorwerp uit van een evaluatie-onderzoek, uitgevoerd door de inspectie volwassenenonderwijs. De opportuniteit, de wijze van organisatie en de doorstroomgerichtheid van NT2-aanbod gescheiden in klasgroepen zal in dit onderzoek worden meegenomen.

De resultaten van dit onderzoek zullen op het einde van het lopende schooljaar bekendgemaakt worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 102
van 18 december 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

Onderwijspersoneel - Validering elders verworven competenties

In heel wat gevallen kiezen mensen ervoor om in hun beroepsloopbaan verschillende wegen uit te proberen.

Zo zijn er veel mensen die na hun opleiding starten in het onderwijs, daarna in de privésector als werknemer of als zelfstandige werken, en dan uiteindelijk toch opnieuw in het onderwijs belanden. Anderzijds zijn er ook heel wat mensen die na een loopbaan in de privésector een overstap naar het onderwijs maken.

Het grote voordeel van een dergelijke “gemengde loopbaan” is dat men heel wat “nuttige ervaring” en kennis opdoet.

Om privédiensten te laten meetellen voor de geldelijke anciënniteit (zowel tijdens de loopbaan als voor de pensioenberekening), moeten ze voldoen aan de volgende voorwaarden:

- het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming erkent de nuttige ervaring;
- men kan dit enkel aanvragen voor: technische en praktische vakken in het gewoon secundair onderwijs en het onderwijs voor sociale promotie; specialiteiten beroepsgerichte vorming in het buitengewoon secundair onderwijs; enkele kunstvakken in het kunstsecundair onderwijs (specialiteiten hedendaagse dans, klassiek ballet, klassieke dans en samenspel);
- er wordt maximaal tien jaar nuttige ervaring in rekening gebracht.

Echter voor alle gevallen die niet aan deze voorwaarden voldoen, telt de anciënniteit van privédiensten niet mee, noch voor de geldelijke anciënniteit, noch voor de pensioenberekening.

In het verleden werd de minister over deze problematiek reeds ondervraagd.

1. Ziet de minister intussen reeds mogelijkheden om het systeem van nuttige ervaring door te trekken, zodat anciënniteit opgedaan in de privésector altijd in rekening wordt gebracht, zowel voor de berekening van de wedde als voor de pensioenuitkering?
2. Zo niet, ziet de minister andere mogelijkheden om kandidaten uit de privé te motiveren om de overstap naar het onderwijs te maken?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 102 van 18 december 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

1. Voor mijn antwoord verwijs ik ook naar de schriftelijke vragen nr. 175 van 12 juni 2007 en nr. 60 van 30 oktober 2007 van mevrouw Poleyn. Ik heb toen al gesteld dat het budgettair onhaalbaar is om opgedane ervaring in de privé-sector altijd in rekening te brengen. Daarnaast is het ook van belang dat het om onderwijsgerelateerde ervaring gaat. Met 'onderwijsgerelateerd' wordt in eerste instantie verwezen naar competenties die bruikbaar zijn in de onderwijswereld.

Ik heb in mijn antwoord aan mevrouw Poleyn gesteld hierover zeker nog in deze legislatuur met de sociale partners te willen overleggen en vooralsnog geen voorafname te doen op de discussie door al oplossingen aan te reiken.

2. Het onderwijsstatuut biedt nu al een aantal voordelen. Ik denk bijvoorbeeld aan de combinatie werk - gezin of aan de mogelijkheid om na een aantal jaren een vaste benoeming te krijgen. Zoals ook in de loonstudie - die werd uitgevoerd tijdens vorige legislatuur - werd aangetoond, zijn dit factoren die bij een vergelijking met de privé-sector een rol spelen.

Het lijkt mij niet opportuun om nu nog andere voordelen in te voeren die enkel voor een bepaalde groep van toepassing zouden zijn. Gesteld dat daar reglementair en budgettair al de ruimte voor zou zijn, zou ook dit immers een voorafname zijn op de nog te voeren discussie over dit dossier.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 103
van 19 december 2007
van **JOHAN SAUWENS**

Financiering onderwijsinfrastructuur - Combinatie DBFM-AGION

In het verleden stelde collega Jos De Meyer al vragen om uitleg over het probleem van de DBFM-lijst (design, build, finance, maintain) en de reguliere AGION-lijst (Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs).

In zijn antwoord stelde de minister duidelijk dat het geen probleem is om naast een lopend AGION-dossier een DBFM-dossier in te dienen. Het AGION-dossier wordt dan (tijdelijk) geschrapt, met behoud van de rangorde op de wachtlijst en mogelijkheid tot terugkeer naar de AGION-lijst.

Bij recente dossiers komt de omgekeerde situatie echter ook voor. Een dossier staat al op de DBFM-wachtlijst, maar nog niet op de AGION-wachtlijst. Financiering via AGION kan voor gemeenten interessant zijn, omdat ze zo via de prioriteitenlijst sneller aan de slag kunnen dan via DBFM, weliswaar met een lagere financiering.

Navraag bij diverse betrokken actoren (AGION, OVSG) levert geen eenduidig antwoord op.

1. Is het mogelijk om voor een dossier dat geselecteerd werd als DBFM-project ook een AGION-dossier in te dienen?
2. Wordt het dossier dan (tijdelijk) geschrapt van de DBFM-lijst?
3. Is er behoud van de plaats op de DBFM-wachtlijst?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 103 van 19 december 2007
van **JOHAN SAUWENS**

1. Midden 2006, bij de decretale opstart van de DBFM operatie, was één van mijn belangrijkste uitgangspunten het streven naar een nooit eerder geziene investeringsoperatie voor schoolgebouwen. Het DBFM-project biedt een unieke kans voor de Vlaamse overheid om te remediëren aan de grote investeringsnood.

Ik heb daarbij ook heel duidelijk en bewust gekozen voor een tweesporen-beleid als antwoord op de grote nood aan schoolinfrastructuur en de gekende, in het verleden opgebouwde, wachtlijst bij AGION.

De reguliere subsidiëring bleef immers onverkort bestaan naast het nieuwe eenmalige DBFM-programma. Een essentieel element was trouwens om de autonomie van de inrichtende macht te respecteren.

Het is evident dat het naast elkaar blijven bestaan van zowel de reguliere subsidiëring en de DBFM-piste, effecten heeft naar de wachtlijst toe. Dit is één van de punten waarop in het voorbije jaar een afsprakenkader binnen AGION werd uitgetekend.

In de Commissievergadering Onderwijs (C168 – OND16) van 19 april 2007 werden enkele aspecten al geduid. Daarbij heb ik toen ondermeer opgemerkt dat het sluiten van akkoorden over de plaatsname op de reguliere wachtlijst van AGION, ingeval van niet-uitvoering van het DBFM-project, geen opdracht was van de DBFM-selectiecommissie. Ik heb toen ook aangegeven dat ik hierover overleg zou plegen.

Binnen de AGION administratie werd een en ander verder besproken en geëvalueerd, en ondertussen wordt er volgens een welbepaald afsprakenkader gewerkt.

Voor een scholenbouwdossier dat nog niet op de AGION-wachtlijst voorkomt, maar wel geselecteerd werd binnen de DBFM-operatie, kan een inrichtende macht geen parallel infrastructuurdossier – met eenzelfde bouwprogramma op dezelfde locatie – indienen. Een inrichtende macht kan zich dus niet “veiligheidshalve” ook op de reguliere wachtlijst gaan inschrijven. Omschakeling van een DBFM dossier naar een aanvraag reguliere financiering, en zodoende wegvallen uit de DBFM geselecteerde lijst, kan enkel na schriftelijke intrekking door de inrichtende macht van dit DBFM dossier. Deze “intrekking”-brief moet worden gericht aan de administratie van AGION. Binnen de AGION administratie wordt er nauwgezet en correct op toegezien dat een inrichtende macht ofwel kiest voor subsidiëring volgens de reguliere financiering (subsidiëring van het bouwen) ofwel kiest voor subsidiëring volgens de alternatieve financieringsformule (subsidiëring beschikbaarheidsvergoeding)

Bij niet uitvoering van een DBFM - project van de onderwijsinstelling, hetzij bij niet goedkeuring, hetzij bij het nadien zelf afhaken, zal het dossier worden ingeschreven op de AGION-wachtlijst op de datum van de indiening van het DBFM-project. De inrichtende macht moet wel een schriftelijk verzoek hiervoor doen. “Automatisch” inschuiven op datum van indiening DBFM naar AGION wachtlijst gebeurt niet door de administratie van AGION.

De mogelijkheid bestaat wel dat er op eenzelfde vestigingsplaats van een onderwijsinstelling (bedoeld wordt dezelfde bouwlocatie van DBFM maar op een aangrenzend perceel van het terrein of een naastliggend onderwijsblok) een aanvraag gebeurt via de reguliere subsidiëringsformule voor “andere” infrastructuurwerken. Dergelijke werken komen binnen AGION aan bod en worden verwerkt volgens de standaardprocedure enerzijds, anderzijds kan er een subsidiedossier opgestart worden via de verkorte procedure, de procedure voor energiebesparende werken (REG) of voor uiterst dringende werken via de spoedprocedure. De wachttijden voor subsidiedossiers van dergelijke werken zijn duidelijk korter dan bij de standaardprocedure.

2. Gelet het standpunt/ afsprakenkader bij de dossierbehandeling binnen AGION (cfr. supra) wordt hier ook hetzelfde standpunt ingenomen: het is een duidelijke “of-of” situatie.

Een “tijdelijke” schrapping van de DBFM geselecteerde lijst is absoluut onmogelijk.

3. Gelet het standpunt/ afsprakenkader bij de dossierbehandeling binnen AGION (cfr. supra) wordt hier opnieuw hetzelfde standpunt ingenomen: het is een duidelijke “of-of” situatie.

Een plaats (reserveren) “behouden” op de DBFM lijst is, net als een “schrapping, ook totaal uitgesloten.

Deze lijst met geselecteerde dossiers werd mee opgenomen in het Besluit van de Vlaamse Regering tot bekrachtiging van de selectie en rangschikking van de scholenbouwprojecten die in aanmerking komen voor het DBFM-programma in het kader van de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur. (Goedkeuringsdatum 24 november 2006 - publicatiedatum B.S.15 januari 2007).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 104
van 19 december 2007
van **MARTINE FOURNIER**

Opleidingscheques voor werknemers - Cijfers

In een schriftelijke vraag van 7 februari 2007 vroeg toenmalig Vlaams volksvertegenwoordiger Hilde Crevits aan de minister: “Hoeveel opleidingscheques werden respectievelijk in 2003, 2004, 2005 en 2006 door werknemers aangekocht en hoeveel daarvan werden effectief besteed? Graag een overzicht per provincie.” (Websitebulletin publicatiedatum 26-03-2007)

Voor het jaar 2006 antwoordde de minister dat er 213.608 aanvragen waren voor een totaalbedrag van 26.052.820 euro.

In de Beleidsbrief Werk 2008, die onlangs in de commissie werd besproken, lezen we: “Het bereik van die cheques neemt toe: in 2006 werden 233.953 cheques uitgereikt voor een gemiddeld bedrag van 123,67 euro.” In totaal gaat het dus over 28.932.968 euro dat werd uitgereikt.

1. Heeft de minister een verklaring voor die 10 %speling?

Is dit verschil toe te schrijven aan een andere berekeningswijze? Welke?

2. Is er ook zo'n speling op de voorgaande jaren? Zo ja, kan de minister een overzicht per provincie geven voor de voorgaande jaren?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 104 van 19 december 2007

van **MARTINE FOURNIER**

1. Voor 2006 registreerde de VDAB 233.953 aanvragen voor een totaal bedrag van 28.932.968 euro. In dit aantal zijn de aanvragen inbegrepen die later werden geannuleerd. Het aantal geannuleerde aanvragen bedraagt jaarlijks ongeveer 10% van de initieel ingediende aanvragen.
Hierdoor dient in de Beleidsbrief Werk 2008 op pagina 34, §2, 2de zin, het woord 'uitgereikt' te worden gelezen als 'aangevraagd'.
In het antwoord aan Mevrouw Crevits werd rekening gehouden met de geannuleerde aanvragen waardoor het aantal verminderde tot 213.608 aanvragen voor een totaal bedrag van 26.052.820 euro.

2. Hieronder vindt u een overzicht per jaar van de cijfers met en zonder de annulaties.
De annulaties bedroegen respectievelijk:
in 2006 8,70% van de aanvragen
in 2005 10,36% van de aanvragen
in 2004 11,52% van de aanvragen
in 2003 17,70% van de aanvragen

Tabel 1:Aanvragen met annulaties 2006

provincie	aantal aanvragen	bedragen
ANTWERPEN	58.076	7.574.001
BRUSSELS GEWEST	3.180	460.576
LIMBURG	30.652	3.825.152
OOST-VLAANDEREN	61.100	7.063.201
VLAAMS-BRABANT	31.024	4.013.762
WEST-VLAANDEREN	49.921	5.996.276
Eindtotaal	233.953	28.932.968

Tabel 2 :Aanvragen zonder annulaties 2006

provincie	aantal aanvragen	bedragen
ANTWERPEN	52.850	6.796.995
BRUSSELS GEWEST	2.723	385.755
LIMBURG	27.801	3.412.260
OOST-VLAANDEREN	55.863	6.372.010
VLAAMS-BRABANT	28.257	3.626.315
WEST-VLAANDEREN	46.114	5.459.485
Eindtotaal	213.608	26.052.820

Tabel 3:Aanvragen met annulaties 2005

provincie	aantal aanvragen	bedragen
ANTWERPEN	52.434	6.477.425
BRUSSELS GEWEST	2.874	406.095
LIMBURG	28.791	3.412.415
OOST-VLAANDEREN	55.712	6.148.905
VLAAMS-BRABANT	27.995	3.471.025
WEST-VLAANDEREN	46.343	5.351.085
Eindtotaal	214.149	25.266.950

Tabel 4 :Aanvragen zonder annulaties 2005

provincie	aantal aanvragen	bedragen
ANTWERPEN	46.895	5.703.875
BRUSSELS GEWEST	2.347	328.595
LIMBURG	25.517	2.958.995
OOST-VLAANDEREN	50.262	5.471.395
VLAAMS-BRABANT	24.914	3.049.240
WEST-VLAANDEREN	42.015	4.760.285
Eindtotaal	191.950	22.272.385

Tabel 5:Aanvragen met annulaties 2004

provincie	aantal aanvragen	bedragen
ANTWERPEN	45.654	5.373.875
BRUSSELS GEWEST	2.422	342.920
LIMBURG	27.166	3.039.625
OOST-VLAANDEREN	50.316	5.294.800
VLAAMS-BRABANT	24.657	2.900.575
WEST-VLAANDEREN	41.015	4.566.000
Eindtotaal	191.230	21.517.795

Tabel 6 :Aanvragen zonder annulaties 2004

provincie	aantal aanvragen	bedragen
ANTWERPEN	40.332	4.697.810
BRUSSELS GEWEST	1.993	283.355
LIMBURG	23.885	2.632.300
OOST-VLAANDEREN	44.629	4.658.945
VLAAMS-BRABANT	21.594	2.514.145
WEST-VLAANDEREN	36.748	4.024.095
Eindtotaal	169.181	18.810.650

Tabel 7:Aanvragen met annulaties 2003

provincie	aantal aanvragen	bedragen
ANTWERPEN	23.625	2.690.960
BRUSSELS GEWEST	1.014	147.715
LIMBURG	14.553	1.612.640
OOST-VLAANDEREN	26.497	2.728.460
VLAAMS-BRABANT	12.397	1.482.255
WEST-VLAANDEREN	21.608	2.435.880
Eindtotaal	99.694	11.097.910

Tabel 8 :Aanvragen zonder annulaties 2003

provincie	aantal aanvragen	bedragen
ANTWERPEN	19.228	2.174.225
BRUSSELS GEWEST	804	117.595
LIMBURG	11.853	1.301.810
OOST-VLAANDEREN	21.743	2.225.880
VLAAMS-BRABANT	10.064	1.196.240
WEST-VLAANDEREN	18.354	2.041.055
Eindtotaal	82.046	9.056.805

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 105
van 20 december 2007
van **PAUL DELVA**

Onthaalklassen anderstalige nieuwkomers - Brussel

Sinds enkele jaren voert de Vlaamse Regering een specifiek onderwijsbeleid voor anderstalige nieuwkomers om zich voor te bereiden op het reguliere onderwijs, met onder meer intensieve taalcursussen en aandacht voor sociale en culturele verscheidenheid.

Er is een regeling voorzien voor zowel het basis- als het secundair onderwijs via respectievelijk de omzendbrieven BaO/2006/03 en SO 75.

In grootsteden, en zeker in Brussel, is deze problematiek natuurlijk zeer actueel.

1. Hoeveel leerlingen (zowel basis- als secundair onderwijs) volgen onthaalklassen in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel?

Is het mogelijk hiervan een evolutie te geven vanaf 1998? Graag ook met de evolutie van het aantal OKAN-leerlingen (onthaalklassen anderstalige nieuwkomers) in Brussel tegenover het aantal OKAN-leerlingen in Vlaanderen.

2. Welke scholen in Brussel richten OKAN-klassen in? Kan de minister hierbij ook een evolutie geven?
3. Wat zijn de slaagpercentages van OKAN-kinderen in het regulier onderwijs in Brussel?

Hoeveel OKAN-leerlingen stromen door naar algemeen secundair onderwijs (ASO)? En is hier sprake van een watervalstelsel?

Is er een verschil in slaagpercentages voor OKAN-kinderen in Vlaanderen en in Brussel? Zo ja, wat is de verklaring daarover en welke initiatieven worden er genomen om de slaagkansen van OKAN-kinderen in Brussel te verhogen?

4. Vinden de OKAN-scholen (in het bijzonder in Brussel) voldoende leraars om anderstalige nieuwkomers aangepaste lessen te geven? Vaak stromen deze kinderen namelijk binnen gedurende het schooljaar. Het lijkt moeilijk om geschikte leraars te vinden met dit systeem.

Welke knelpunten zijn er op dit vlak? Welke initiatieven worden er genomen om ze te verhelpen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 105 van 20 december 2007
van **PAUL DELVA**

Binnen de Vlaamse Gemeenschap wordt sinds 1991 een coherent onderwijsbeleid gevoerd ten voordele van leerlingen van vreemde herkomst. De voorheen lopende losse projecten, o.m. inzake de aanpassing aan de onderwijstaal, het Nederlands, werden uitgebreid en binnen een omvattend geheel samengebracht.

Het onderdeel "onthaalonderwijs voor anderstalige nieuwkomers" wil én de taalvaardigheid in de instructietaal, het Nederlands, én de sociale integratie van de in het onderwijs instromende Nederlandsonkundige nieuwkomers bevorderen. Het leerprogramma van het onthaaljaar is zeer sterk gericht op het verwerven van het Nederlands. Doel is de anderstalige nieuwkomer voor te bereiden om in te stromen in het reguliere onderwijs door hem of haar de nodige taal- en andere vaardigheden bij te brengen.

Met ingang van het schooljaar 2006-2007 heb ik het onderdeel "onthaalonderwijs voor anderstalige nieuwkomers" zowel in het basis- als in het secundair onderwijs verder aangepast aan de noden op het terrein. Het begrip "nieuwkomer" werd duidelijker afgebakend, de doelgroep werd uitgebreid en de ondersteuning werd uitgebreid met eigen accenten voor het basis- en het secundair onderwijs. Door de nieuwe definitie kunnen meer anderstalige nieuwkomers genieten van een onthaaljaar. Ook in het basisonderwijs wordt de minimumnorm voortaan berekend per scholengemeenschap zodat er meer onthaaljaren kunnen ingericht worden. Tevens wordt in het basisonderwijs voorzien in ondersteuning door middel van een vervolgjaar, aansluitend bij het onthaaljaar. In het regulier secundair onderwijs worden extra uren-leraar voorzien voor de ondersteuning, opvolging en begeleiding van gewezen anderstalige nieuwkomers.

1. Wat het Vlaams **basisonderwijs** in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreft; richt in het schooljaar 2007-2008 geen enkele school een onthaaljaar in. Verdeeld over twee scholen volgen zeven leerlingen een vervolgjaar.

Longitudinaal hebben we slechts vanaf het schooljaar 2001-2002 systematische en vergelijkbare gegevens die een verschil in evolutie tussen het Brusselse en het Vlaamse Gewest weergeven.

	Brussels Gewest	Vlaams Gewest	Vlaanderen
1998-1999			766
1999-2000			1.954
2000-2001			3.498
2001-2002	36	2.486	2.522
2002-2003	12	1.763	1.775
2003-2004	33	1.742	1.743
2004-2005	40	1.120	1.160
2005-2006	45	1.433	1.478
2006-2007	40	1.932	1.972
2007-2008	7	1.474	1.481

Ondanks de uitbreidingen m.i.v. het schooljaar 2006-2007 zien we dit schooljaar een dalende trend in de totaalcijfers, het meest uitgesproken in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De algemene dalende trend heeft uiteraard te maken met de verminderende stroom van asielzoekende gezinnen met kinderen.

Binnen het Lokaal Overlegplatform Basisonderwijs Brussel is de problematiek van het zoeken van basisscholen, waarnaar anderstalige nieuwkomers toegeleid kunnen worden dan ook een actiepoint.

Wat het **secundair onderwijs** betreft zijn de cijfers de volgende:

	Brussels Gewest	Vlaams Gewest	Vlaanderen
2001-2002	94	1.295	1.389
2002-2003	85	1.256	1.341
2003-2004	76	1.379	1.455
2004-2005	115	1.216	1.331
2005-2006	100	1.221	1.321
2006-2007	81	1.021	1.102
2007-2008	92	1.125	1.217

2. Wat het **basisonderwijs** betreft werd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest onthaalonderwijs ingericht:

2001-2002	GVBS, Cellebroersstraat, 16, Brussel	10 lln.
	GVBS, Nieuwland,75, Brussel	8 lln.
	GVBS, Gen.Fivéstraat, 28, Etterbeek	12 lln.
	GBS, Herkoliersstraat, 68, Koekelberg	6 lln.
2002-2003	GVBS, Gen.Fivéstraat, 28, Etterbeek	12 lln.
2003-2004	GVBS, Cellebroersstraat, 16, Brussel	13 lln.
	GVBS, Gen.Fivéstraat, 28, Etterbeek	20 lln.
2004-2005	GVBS, Cellebroersstraat, 16, Brussel	18 lln.
	GVBS, Gen.Fivéstraat, 28, Etterbeek	6 lln.
	GBS, Grensstraat, 67, Sint-Joost-Ten-Node	16 lln.
2005-2006	GVBS, Cellebroerstraat, 16, Brussel	15 lln.
	GVBS, Gen.Fivéstraat,28, Etterbeek	19 lln.
	GBS,Grensstraat, 67, Sint-Joost-Ten-Node	11 lln.
2006-2007	GVBS,Cellebroersstraat, 16, Brussel	16 lln.
	GVBS,Gen.Fivéstraat, 28, Etterbeek	11 lln.
	GBS,Grensstraat, 67, Sint-Joost-Ten-Node	13 lln.
2007-2008	GVBS,Gen.Fivéstraat, 28, Etterbeek	2 lln.
	GBS,Grensstraat, 67, Sint-Joost-Ten-Node	5 lln.

Wat het **secundair onderwijs** betreft, kunnen we volgende cijfers geven:

2001-2002	Sint-Guido-Instituut, Anderlecht	30 lln.
	H.Hartcollege, Ganshoren	35 lln.;
	Instituut Anneessens-Funck, Brussel	29 lln.
2002-2003	Sint-Guido-Instituut, Anderlecht	27 lln.
	H.Hartcollege, Ganshoren	23 lln.
	Instituut Anneessens-Funck, Brussel	35 lln.
2003-2004	Sint-Guido-Instituut, Anderlecht	8 lln.
	H.Hartcollege, Ganshoren	26 lln.
	Instituut Anneessens-Funck, Brussel	42 lln.

2004-2005	Sint-Guido-Instituut, Anderlecht	38 lln.
	H.Hartcollege, Ganshoren	20 lln.
	Instituut Anneessens-Funck, Brussel	57 lln.
2005-2006	Sint-Guido-Instituut, Anderlecht	27 lln.
	H.Hartcollege, Ganshoren	34 lln.
	Instituut Anneessens-Funck, Brussel	39 lln.
2006-2007	Sint-Guido-Instituut, Anderlecht	18 lln.
	H.Hartcollege, Ganshoren	24 lln.
	Instituut Anneessens-Funck, Brussel	39 lln.
2007-2008	Sint-Guido-Instituut, Anderlecht	58 lln.
	Instituut Anneessens-Funck	34 lln.

Het Heilig-Hartcollege Ganshoren, school in afbouw, richt geen onthaalonderwijs meer in vanaf het schooljaar 2007-2008.

3. Het steunpunt NT2 van de K.U.Leuven, als onderdeel van het interuniversitaire steunpunt GOK onderzocht in de periode 2002-2005 de prestaties en de doorstroming van gewezen anderstalige nieuwkomers in het regulier secundair onderwijs.

Gewezen onthaalklassers belanden meer dan de gemiddelde leerling in het (deeltijds) beroepssecundair onderwijs en in het buitengewoon secundair onderwijs. Ze halen minder A-attesten en meer C-attesten. Ze veranderen vaak van school, ook in de loop van het schooljaar. Teveel leerlingen verlaten ongekwalificeerd het onderwijssysteem. Spreken van veel onderwijsvertraging en een watervaleffect (starten in de A-stroom en vervolgens "afstromen" naar de B-stroom) is correct.

Gedifferentieerde gegevens die zouden wijzen op een verschillende situatie tussen het Brusselse en het Vlaamse Gewest zijn in deze studie niet opgenomen. In de recent uitgevoerde doorstromingsonderzoeken van enerzijds de V.U.Brussel en anderzijds een Antwerps onderzoeksconsortium m.b.t. het Nederlandstalige secundaire onderwijs in het Brussels Gewest worden in grote lijnen de Vlaanderenbrede tendensen bevestigd. Anderstalige nieuwkomers komen hoofdzakelijk niet in het algemeen secundair onderwijs, maar ook niet in het technisch of kunstsecundair onderwijs en derhalve meestal in het beroepssecundair onderwijs terecht.

Gewezen onthaalklassers veranderen opmerkelijk vaak van school. In het Nederlandstalig onderwijs in het Brusselse Gewest zien we dat precies in het segment van de leerlingen beroepssecundair onderwijs (waar de meeste gewezen onthaalklassers terecht komen) er relatief veel van school veranderd wordt, waarbij slechts een beperkt aantal scholen deze leerlingen opvangen.

Om aan deze "Vlaanderenbrede" problematiek tegemoet te komen, worden er met ingang van het schooljaar 2006-2007 naast het onthaaljaar op zich, extra uren-leraar voorzien voor de ondersteuning, opvolging en begeleiding van gewezen anderstalige nieuwkomers in het regulier onderwijs.

De onthaalklas krijgt de expliciete opdracht correcte en volledige informatie betreffende deze leerlingen te verstrekken aan het reguliere onderwijs, de overgang naar het regulier onderwijs sterker te begeleiden en ook nadien de studieloopbaan van haar voormalige leerlingen op te volgen.

Er lopen thans (in Antwerpen) twee proeftuinen inzake een meer performant OKAN-onderwijs, begeleid door een onderzoek van de universiteit Antwerpen om de stimulerende en

de beperkende factoren en het effect van de schoolse taalvaardigheid van leerlingen te beschrijven.

4. Er is - zoals uit de besprekingen bij de Rondetafelconferentie over het Nederlandstalig onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bleek - een algemeen probleem in verband met het aantrekken en vooral het behouden van onderwijzend personeel voor het Nederlandstalig onderwijs in het Brusselse Gewest. Vooral de uitstroom van jonge tijdelijke interimarissen (jonge leerkrachten binnen de vijf jaar na hun indiensttreding in het onderwijs) is hierbij problematisch. In de uitvoering van de aanbevelingen van de rondetafelconferentie zijn maatregelen voorzien om (jonge) leerkrachten in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel te houden.

Specifieke problemen voor de OKAN-scholen in Brussel werden me niet gerapporteerd. In het basisonderwijs is er door de daling van het aantal OKAN-leerlingen geen specifiek probleem. De betrokken secundaire scholen melden over een vaste kern van leraren die aan hun OKAN-groep verknocht zijn te beschikken.

Wel is er het algemene probleem om niet zozeer bij het begin van het schooljaar, dan wel in de loop van het schooljaar tijdelijke, vervangende personeelsleden te werven, zeker voor korte vervangingen in het basisonderwijs.

In opvolging van de Rondetafelconferentie heb ik in overleg met mijn Brussels collega Guy Vanhengel een aantal initiatieven laten uitwerken, om in te spelen op de algemene problematiek van het verloop van personeelsleden. Deze maatregelen zijn breed opgevat. Zo stel ik voor een financiële bonus te geven aan personeelsleden die voor het onderwijs in Brussel kiezen en er voldoende lange tijd blijven. Daarnaast zijn er de initiatieven van de VGC rond de bekendmaking van vacatures in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel

Sinds 1 september 2004 komen de ambten ingericht op basis van de aanvullende omkaderingseenheden voor het onthaalonderwijs in aanmerking voor vacantverklaring en vaste benoeming, zodat continuïteit en behoud van expertise structureel mogelijk zijn. Met ingang van 1 september 2006 heb ik, wat de opvangklassen betreft een anomalie weggewerkt. Licentiaten worden voortaan betaald volgens hun diploma, zodat de uitval van personeel en het verlies aan broodnodige ervaring verder wordt beperkt.

Wat het basisonderwijs betreft organiseren de ondersteuners van de VGC-initiatieven "Taalvaart" en "Nascholingscentrum" samen intervisiemomenten voor leerkrachten die met anderstalige nieuwkomers in aanraking komen. Deze leerkrachten delen hun ervaringen en wisselen "good practices" uit.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 106
van 20 december 2007
van **PAUL DELVA**

Nederlandstalig onderwijs Brussel - Capaciteit en aantrekkingskracht

Na de sluiting van het Brusselse Heilig-Hartcollege (in februari 2007) ontstond er een debat over de kwaliteit van het onderwijs dat Nederlandstalige scholen in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest bieden aan hun leerlingen.

Er is een rondetafelconferentie over het Nederlandstalig onderwijs in Brussel bijeengeroepen, die haar conclusies heeft neergelegd in juli 2007. Er zijn aanbevelingen geformuleerd m.b.t. leerlingen en ouders, schoolorganisaties en pedagogische ondersteuning.

Deze aanbevelingen moeten leiden tot een nog hogere kwaliteit van het Brussels Nederlandstalig onderwijs.

1. Hoeveel Nederlandstalige leerlingen (zowel in het basis- als in het secundair onderwijs – in het totaal en opgesplitst per niveau) die wonen in het Brussels Hoofdstedelijk gewest (BHG), volgen les in het Vlaamse gewest in het schooljaar 2007-2008? Beschikt de minister over deze informatie per Brusselse gemeente? Kan hij hiervan een evolutie geven sinds 1999?
2. Hoeveel Nederlandstalige kinderen die buiten het BHG wonen, komen naar het Nederlandstalig onderwijs in Brussel (schooljaar 2007-2008)? Kan de minister hiervan een evolutie geven sinds 1999?

Van welke gemeenten in Vlaanderen komen de kinderen naar Brussel en naar welke scholen gaan deze leerlingen?

3. Lopen er initiatieven om Nederlandstalige kinderen uit Vlaanderen ervan te overtuigen om school te lopen in Brussel? Of zijn er in het kader van de rondetafelconferentie over het Brussels onderwijs hierrond initiatieven gepland?
4. Heeft de minister er zicht op hoeveel kinderen (zowel Nederlandstalig als anderstalig) jaarlijks worden geweigerd in het Brussels Nederlandstalig onderwijs (zowel in basis- als in secundair onderwijs), en dit vanaf 1999?

Welke initiatieven worden er genomen om de capaciteit van de Brusselse Nederlandstalige scholen te verhogen?

5. Is er onderzoek uitgevoerd naar de reden waarom Nederlandstalige kinderen uit Brussel les volgen in scholen die zich in het Vlaamse gewest bevinden? En omgekeerd: is er onderzoek uitgevoerd naar de reden waarom kinderen uit Vlaanderen les volgen in Brusselse scholen?

Zo ja, wat zijn de resultaten van dit onderzoek en welke initiatieven vloeien daar eventueel uit voort?

Zo neen, wordt dergelijk onderzoek gepland?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 106 van 20 december 2007

van **PAUL DELVA**

1. Gedifferentieerde en vergelijkbare gegevens om op de vraag te antwoorden zijn in de bestanden van het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming slechts beschikbaar met ingang van het schooljaar 2002-2003. Voor de voorgaande jaren zitten de gegevens niet op dezelfde manier in de bestanden.

Uit deze gegevens hebben we volgende synoptische tabel samengesteld.

Let wel: de cijfers voor de schooljaren 2002-2003 tot en met 2006-2007 zijn deze van de officiële, geverifieerde tellingen die plaats vinden op 1 februari, op basis waarvan de omkaderings- en werkingsmiddelen worden berekend.

Voor het schooljaar 2007-2008 hebben we uiteraard de geverifieerde cijfers van 1 februari 2008 nog niet en geven we de cijfers van de officieuze telling van oktober. Zeker wat het kleuteronderwijs betreft - tussen september en februari zijn nog een aantal instapmomenten - zijn de cijfers van oktober systematisch lager dan deze van februari. Toch geven we deze cijfers om een eerste beeld te hebben van de evolutie naar het schooljaar 2007-2008 toe.

Tevens moeten we opmerken dat onze databanken geen "taalcode" bevatten. Of de leerlingen komende uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (BHG), dan wel het Vlaamse Gewest het Nederlands als thuistaal hebben kunnen we dan ook niet onderscheiden.

Wat het basisonderwijs betreft, levert dit volgende cijfers op.

(*)	2002-03	2003-04	2004-05	2005-06	2006-07	(2007-08)
(1)	17.618	18.417	19.453	20.671	21.862	(21.892)
(2)	100	104.54	110.42	117.33	124.09	(124.26)
(3)	483	500	517	579	565	(572)
(4)	100.00	103.52	107.04	119.88	116.77	(118.43)
(5)	993	994	1.008	1011	1.011	(1.100)
(6)	100.00	100.10	101.51	101.82	101.82	(110.78)
(7)	1.476	1.494	1.525	1.590	1.576	(1.672)
(8)	100.00	101.22	103.32	107.72	106.78	(113.28)
(9)	8.38%	8.11%	7.84%	7.69%	7.21%	(7.64%)
(10)	16.142	16.923	17.928	19081	20.286	(20.220)
(11)	100.00	104.84	110.06	118.21	125.67	(125.26)
(12)	72.11%	74.05%	76.47%	79.33%	82.56%	(585.33%)
(13)	2.568	2.450	2.239	1.920	1.558	(1.117)
(14)	100.00	95.45	87.19	74.77	60.67	(43.50)
(15)	3.676	3.482	3.276	3.051	2.726	(2.358)
(16)	100.00	94.72	89.12	83.00	74.16	(64.15)
(17)	6.244	5.932	5.515	4.971	4.284	(3.475)
(18)	100.00	95.00	88.32	79.61	68.61	(55.65)
(19)	27.38%	25.95%	23.53%	20.67%	17.44%	(14.67%)

(20)	22.386	22.855	23.443	24.052	24.570	(23.695)
(21)	100.00	102.10	104.72	107.44	109.76	(105.85)
(22)	638.179	631.328	622.926	616.517	614.838	(588.435)
(23)	100.00	98.93	97.61	96.61	96.37	(92.21)
(24)	662.041	655.677	647.894	642.159	640.984	(613.802)
(25)	100.00	99.04	97.86	97.00	96.82	(92.71)

- (*) cijfers 2007-2008 betreffen de oktobertelling - niet vergelijkbaar met de officiële februari-tellingen.
- (1) aantal leerlingen, gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die Vlaams basisonderwijs volgen, zowel binnen als buiten het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
- (2) Evolutie-index van lijn (1), vergelijking met het schooljaar 2002-2003
- (3) kleuteronderwijs: aantal leerlingen gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die kleuteronderwijs volgen in het Vlaamse Gewest
- (4) evolutie-index van lijn (3), vergelijking met het schooljaar 2002-2003
- (5) lager onderwijs: aantal leerlingen gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die lager onderwijs volgen in het Vlaams Gewest
- (6) evolutie-index van lijn (5), vergelijking met het schooljaar 2002-2003
- (7) totaal basisonderwijs, aantal leerlingen gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die basisonderwijs volgen in het Vlaams Gewest (som lijnen (3) en (5))
- (8) evolutie-index van lijn (7), vergelijking met het schooljaar 2002-2003
- (9) procentueel aandeel van het totaal aantal basisschoolleerlingen gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (lijn (1)), die les volgen in het Vlaams Gewest
- (10) totaal basisonderwijs, aantal leerlingen gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die Vlaams basisonderwijs volgen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
- (11) evolutie-index van lijn (10), vergelijking met het schooljaar 2002-2003
- (12) procentueel aandeel van de basisschoolleerlingen, gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in het totaal aantal basisschoolleerlingen die Vlaams basisonderwijs volgen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (lijn 20)
- (13) kleuteronderwijs: aantal leerlingen gedomicilieerd in het Vlaams Gewest, die Vlaams kleuteronderwijs volgen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
- (14) evolutie-index van lijn (13), vergelijking met het schooljaar 2002-2003
- (15) lager onderwijs: aantal leerlingen gedomicilieerd in het Vlaams Gewest, die Vlaams lager onderwijs volgen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
- (16) evolutie-index van lijn (15), vergelijking met het schooljaar 2002-2003

- (17) totaal basisonderwijs: aantal leerlingen gedomicilieerd in het Vlaams Gewest, die Vlaams basisonderwijs volgen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (som lijnen (13) en (15))
- (18) evolutie-index van lijn (17), vergelijking met het schooljaar 2002-2003
- (19) procentueel aandeel van de basisschoolleerlingen gedomicilieerd in het Vlaams Gewest in het totaal aantal basisschoolleerlingen die Vlaams basisonderwijs volgen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (lijn 20)
- (20) totaal aantal leerlingen die Vlaams basisonderwijs volgen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (som lijnen (10) en (17))
- (21) evolutie-index van lijn (20), vergelijking met het schooljaar 2002-2003
- (22) totaal aantal leerlingen, gedomicilieerd in het Vlaams Gewest, die basisonderwijs volgen in het Vlaams Gewest
- (23) evolutie-index van lijn (22), vergelijking met het schooljaar 2002-2003
- (24) Vlaanderen: totaal aantal leerlingen die Vlaams basisonderwijs volgen (som lijnen (7), (20) en (22))
- (25) evolutie-index van lijn (24), vergelijking met het schooljaar 2002-2003

Uit de gegevens van de lijnen (1), (2), (10), (11), (20) en (21) kunnen we opmaken dat het aantal leerlingen Vlaams basisonderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest duidelijk aan het toenemen is, zij het dat deze groei in het schooljaar 2007-2008 gestopt is.

De officieuze telling die de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) in het begin van het schooljaar houdt op basis van gegevens verschaft door de schooldirecties geven een minimale groei (+ 0.1% in het kleuteronderwijs, + 2,7 % in het lager onderwijs) te zien (zie <http://www.vgc.be/Onderwijs/Onderwijsbeleid+van+de+VGC/Over+het+Brussels+Nederland+stalig+onderwijs/cijfers.htm>).

In de startnota van de Rondetafelconferentie Brussel, die ik in 2007 samen met de VGC heb georganiseerd (zie <http://www.ond.vlaanderen.be/brussel/info/startnota-RTCB.pdf>) wordt op basis van de gegevens zowel van het Vlaams Ministerie van Onderwijs en van de Vlaamse Gemeenschapscommissie de evolutie van het Vlaams onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest geschetst.

Wat het kleuteronderwijs betreft evolueerde men van de 6.085 leerlingen in 1969-1970 (voor de invoering van de "liberté du père de famille") via een systematische daling tot in 1979-1980 (4.377 leerlingen) naar 11.121 kleuters in het schooljaar 2006-2007. Meer dan 22% van de kleuters uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gaan naar het Vlaams onderwijs.

In het lager onderwijs gaat de evolutie van 14.993 in 1969-1970 tot een dieptepunt in 1984-1985 (8.336 leerlingen) naar in het schooljaar 13.301 leerlingen in het schooljaar 2006-2007. Meer dan 16% van de Brusselse lagere schoolkinderen volgen les in het Vlaams onderwijs.

Omwille van de hoge retentiegraad binnen het Vlaams onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, volgt het lager onderwijs - zij het met vertraging - de evolutie van het kleuteronderwijs.

Dat de groeicurve in het schooljaar 2007-2008 tot stand gebracht, dan wel afgevlakt is, wordt door het werkveld verbonden met de capaciteitsproblematiek.

Vergeleken met de negatieve evolutie van het globale leerlingenaantal in het basisonderwijs in het Vlaams Gewest en Vlaanderen in zijn totaliteit, is het stijgend leerlingenaantal in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest opmerkelijk. Deze toename is te verklaren door het groter geboortecijfer in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en het groeiend aantal anderstaligen, die met het oog op de toekomstmogelijkheden kiezen voor het Vlaams onderwijs.

De kwantitatieve toename, heeft echter een aantal kwalitatieve verschuivingen meegebracht, zowel wat de thuistaal van de leerlingen, de sociale samenstelling en culturele achtergrond en de woonplaats van de leerlingen.

Wat het aantal leerlingen gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreft, die basisonderwijs volgen in het Vlaams Gewest, geeft lijn (3) de aantallen voor het kleuteronderwijs, lijn (5) de aantallen voor het lager onderwijs, lijn (7) het totaal van het basisonderwijs, met in lijnen (4), (6) en (8) de evolutie-index vergeleken met het schooljaar 2002-2003 en lijn (9) het procentueel aandeel van het aantal leerlingen gedomicilieerd in het Brussels Gewest die les volgen in een basisschool in het Vlaamse Gewest, vergeleken met het totaal aantal leerlingen gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die Vlaams basisonderwijs volgen.

Procentueel daalt dit aantal leerlingen (lijn (9)), wat te verklaren valt door de nog grotere toename van leerlingen gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die binnen dit Gewest Vlaams basisonderwijs volgen.

Uiteraard zijn er over gemeente-, provincie- en gewestgrenzen heen (in beide richtingen) normale leerlingebewegingen waar te nemen. Soms ligt de school in de andere gemeente, provincie, gewest dicht bij de woonplaats. Ouders laten soms hun kinderen les volgen in de gemeente waar ze tewerk gesteld zijn. Deze leerlingebewegingen bleven wat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest lange tijd vrij stabiel. En procentueel gesproken was de tendens in dalende lijn.

In absolute cijfers en tendentieel (lijnen (7) en (8)) evenwel, zien we dat het aantal leerlingen gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, dat in het Vlaams Gewest basisonderwijs volgt systematisch toeneemt, uitgesproken in het kleuteronderwijs en licht in het lager onderwijs.

Hierover bevestigd, verwijst het werkveld weer naar de capaciteitsproblemen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die inderdaad groter zijn in het kleuteronderwijs dan in het lager.

In bijlage 1 vindt men de gemeenten uit het Vlaams Gewest waar leerlingen uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest basisonderwijs volgen (voorlopige telling 2007-2008).

Zoals te verwachten situeren deze zich voornamelijk in de brede Vlaamse Rand en in Halle en Lennik. Daarenboven is het buitengewoon onderwijs in Brussel beperkt qua aanbod, zodat vaak scholen voor buitengewoon onderwijs buiten het Gewest worden opgezocht.

In bijlage 2 - eerste deel wordt weergegeven uit welke Brusselse gemeenten basisschoolleerlingen naar het Vlaamse Gewest gaan om school te lopen. Hierbij valt op dat gemeenten met een capaciteitsprobleem in de lift zitten;

Het meest frappant zijn evenwel de cijfers van de lijnen (13) tot en met (19) die de evolutie weergeven van het aantal leerlingen gedomicilieerd in het Vlaams Gewest die les volgen in het Vlaams basisonderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De evolutie is vooral de laatste schooljaren negatief, uitgesproken voor het kleuteronderwijs. Grof geschat is het aantal kleuters op enkele jaren (bijna) gehalveerd. Het lager onderwijs volgt, zij het op afstand.

Uit bijlage 2 (tweede deel) kan men afleiden uit welke gemeenten uit het Vlaamse Gewest leerlingen komen die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest les volgen. Het zijn gemeenten uit

de brede Vlaamse Rand en enkele andere gemeenten uit Halle-Vilvoorde en zelfs uit de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen die een goede verbinding hebben met Brussel.

Uit bijlage 3 kan men afleiden naar welke gemeenten en instellingen leerlingen uit het Vlaamse Gewest zich wenden. Het zijn vaak scholen gelegen aan de buitenzijde van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, dan wel basisscholen verbonden aan (als prestigieus ervaren) secundaire scholen.

De verklaring van de duidelijk dalende tendens heeft zeker iets te maken met de capaciteitsproblemen. Toch moeten er andere verklaringsgronden zijn. Het opleven van een aantal basisscholen in de brede Vlaamse Rand is misschien een oorzaak (maar wellicht ook een gevolg). Ook uit de onderscheiden evoluties van verschillende scholen en zelfs onderwijsnetten kunnen verklaringen gevonden worden.

2. Wat het secundair onderwijs betreft, gelden de zelfde inleidende opmerkingen als voor het basisonderwijs. Gedifferentieerde en vergelijkbare gegevens zijn in de databanken beschikbaar sinds het schooljaar 2002-2003. De gegevens van 2007-2008 zijn de voorlopige gegevens van oktober 2007, die niet helemaal vergelijkbaar zijn met de officiële februari-tellingen van de andere schooljaren. In het secundair onderwijs hebben de leerlingen de kans om van studierichting (en van school) te veranderen tot 15 februari wat kan leiden tot verschillen tussen beide tellingen.

Ook hier hebben onze bestanden geen "taalcode" en wordt er geen onderscheid gemaakt tussen leerlingen op basis van het feit of ze al dan niet het Nederlands als thuistaal hebben.

(*)	2002-03	2003-04	2004-05	2005-06	2006-07	2007-08
(1)	6.808	7.185	7.677	8.155	8.642	(8.939)
(2)	100.00	105.54	112.76	119.79	126.94	(131.30)
(3)	1.183	1.269	1.365	1.480	1.577	(1.743)
(4)	100.00	107.27	115.38	125.11	133.31	(147.34)
(5)	17.38%	17.66%	17.78%	18.15%	18.25%	(19.50%)
(6)	5.625	5.916	6.312	6.675	7.065	(7.196)
(7)	100.00	105.17	112.21	118.67	125.60	(127.93)
(8)	47.00%	48.80%	50.21%	51.37%	52.65%	(53.48%)
(9)	6.344	6.208	6.258	6.318	6.353	(6259)
(10)	100.00	97.86	98.64	99.59	100.14	(98.66)
(11)	53.00%	51.20%	49.79%	48.63%	47.35%	(46.52%)
(12)	11.969	12.124	12.570	12.993	13.418	(13.455)
(13)	100.00	101.30	105.02	108.55	112.11	(112.42)
(14)	424.061	432.419	439.212	443.088	442.460	(443.000)
(15)	100.00	101.97	103.57	104.49	104.34	(104.46)
(16)	437.213	445.812	453.147	457.561	457.455	(458.198)
(17)	100.00	101.97	103.64	104.65	104.63	(104.80)

(*) cijfers 2007-2008 betreffen de oktobertelling - niet vergelijkbaar met de officiële februari-tellingen

- (1) aantal leerlingen, gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die Vlaams secundair onderwijs volgen, zowel binnen als buiten het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

- (2) evolutie-index van lijn (1) vergelijking met het schooljaar 2002-2003
- (3) aantal leerlingen gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die secundair onderwijs volgen in het Vlaams Gewest
- (4) evolutie-index van lijn (3), vergelijking met het schooljaar 2002-2003
- (5) procentueel aandeel van het aantal leerlingen, gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (lijn (1)), die secundair onderwijs volgen in het Vlaams Gewest
- (6) aantal leerlingen gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die secundair onderwijs volgen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
- (7) evolutie-index van lijn (6), vergelijking met het schooljaar 2002-2003
- (8) procentueel aandeel van leerlingen gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in het totaal aantal leerlingen die Vlaams secundair onderwijs volgen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (lijn (12)).
Let wel: vanaf het schooljaar 2004-2005 is dit aantal onderschat (**)
- (9) aantal leerlingen gedomicilieerd in het Vlaams Gewest, die Vlaams secundair onderwijs volgen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
Let wel: vanaf het schooljaar 2004-2005 is dit aantal overschat (**)
- (10) evolutie-index van lijn (9), vergelijking met het schooljaar 2002-2003
Let wel: vanaf het schooljaar 2004-2005 is dit cijfer overschat (**)
- (11) procentueel aandeel van de leerlingen gedomicilieerd in het Vlaams Gewest, in het totaal aantal leerlingen die Vlaams secundair onderwijs volgen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
Let wel: vanaf het schooljaar 2004-2005 is dit aantal overschat (**)
- (12) totaal aantal leerlingen die Vlaams secundair onderwijs volgen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
Let wel: vanaf het schooljaar 2004-2005 is dit cijfer overschat (**)
- (13) evolutie-index van lijn (12), vergelijking met het schooljaar 2002-2003
Let wel: vanaf het schooljaar 2004-2005 is dit cijfer overschat (**)
- (14) totaal aantal leerlingen, gedomicilieerd in het Vlaams Gewest die secundair onderwijs volgen in het Vlaams Gewest
Let wel: vanaf het schooljaar 2004-2005 is dit aantal zeer licht onderschat (**)
- (15) evolutie-index van lijn (14), vergelijking met het schooljaar 2002-2003
Let wel: vanaf het schooljaar 2004-2005 is dit cijfer zeer licht onderschat
- (16) Vlaanderen: totaal aantal leerlingen die Vlaams secundair onderwijs volgen (som lijnen (3), (12) en (14))
- (17) evolutie-index van lijn (16), vergelijking met het schooljaar 2002-2003.

(**) Met ingang van het schooljaar 2004-2005 werd het Lucernacollege Anderlecht in de subsidieregeling opgenomen. Deze instelling heeft tevens vestigingsplaatsen in Antwerpen, Genk en Gent. In de bestanden van het secundair onderwijs kunnen we de leerlingenaantallen van de onderscheiden vestigingsplaatsen afzonderlijk niet bepalen.
Voor een inschatting van de vertekening: zie hieronder.

Uit de gegevens van de lijnen (1), (3) en (12) blijkt dat het Vlaams secundair onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de laatste jaren in opmars is. De groei-indexen zijn significant hoger dan deze van het Vlaamse Gewest, dan wel van het Vlaamse secundair onderwijs in het algemeen.

De hoge retentiegraad binnen het Vlaams secundair onderwijs in het Gewest doet vermoeden dat deze toestroom zich nog verder zal doorzetten.

Net zoals in het basisonderwijs gaat deze kwantitatieve groei gepaard met kwalitatieve verschuivingen in de schoolbevolking én qua thuistaal als qua sociale en culturele achtergrond. Ook de verhouding tussen het aantal leerlingen afkomstig van buiten, dan wel van binnen het Gewest is aan het verschuiven.

Deze gegevens dienen evenwel gesitueerd te worden in een langer tijdsperspectief.

Uit de bij punt 1. (basisonderwijs) vermelde gegevens, blijkt dat het Vlaams secundair onderwijs in het Gewest de voorbije decennia sterk afgenomen is, zowel qua leerlingenaantallen als qua aanbod.

Van de 17.708 leerlingen uit het refertejaar 1975-1976 daalde het leerlingenaantal in 1999-2000 tot 11.293 om dan vanaf het schooljaar 2000-2001 te stijgen tot in thans 12.457 in het schooljaar 2006-2007. Het "marktaandeel" van het Vlaams secundair onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bedraagt 15 % van de leerlingen die in het Gewest secundair onderwijs volgen.

Van minstens even groot belang is dat het aantal Vlaamse scholen in het Gewest de voorbije decennia verminderd is. Vooral scholen met een technisch en beroepsprofiel sloten hun deuren. Maar ook in de overblijvende scholen verschaalde het aanbod aan T.S.O.- en B.S.O.-studierichtingen. Zodat het Vlaams secundair onderwijs in het Gewest een zeer sterk A.S.O.-gehalte heeft, vaak aangevuld met "zachtere" T.S.O.- en B.S.O.-studierichtingen. Vlaams nijverheidstechnisch onderwijs is in het Gewest maar zeer beperkt aanwezig. Een aantal pogingen die recent ondernomen werden om toekomstgerichte T.S.O.- en B.S.O.-studierichtingen op te richten, hebben zeker niet het verhoopte succes. Uiteraard kan gehoopt worden dat door de verdere doorstroming vanuit het basisonderwijs ook een groeiend potentieel voor T.S.O.- en B.S.O.-richtingen zal ontstaan.

Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat een aanzienlijk aantal leerlingen gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest school lopen in het Vlaamse Gewest.

In bijlage 4 (eerste deel) en bijlage 5 vind men de Brusselse gemeenten van waaruit leerlingen gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, secundair onderwijs volgen in het Vlaamse Gewest. In bijlage 5 vind men tevens in welke gemeenten en in welke scholen deze leerlingen secundair onderwijs volgen.

Uiteraard gaat de grote meerderheid naar scholen uit de brede Vlaamse Rand, maar ook naar gemeenten in de rest van Halle-Vilvoorde en de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen, die wat vervoer betreft gemakkelijk te bereiken zijn.

De scholen overlopende, valt op dat naast enkele sterke scholen in de brede Vlaamse Rand, dicht bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, deze stroom vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voornamelijk gaat naar scholen met een T.S.O.- en B.S.O.-profiel, dan wel naar het

buitengewoon secundair onderwijs. Blijkbaar vinden heel wat jongeren in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest onvoldoende studierichtingen en voorzieningen die aangepast zijn aan hun studiekeuze en/of handicap. Dit naast het normale "grensverkeer" dat ook in de rest van Vlaanderen optreedt.

De groei van het aantal leerlingen gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dat les gaan volgen in het Vlaams Gewest (zie de lijnen (3),(4) en (5)) is systematisch groter dan de groei van het totaal aantal Brusselse leerlingen dat Vlaams secundair onderwijs volgt. Het verschil is niet echt groot, maar toch op te merken. Eenzelfde (zacht groeiende) trend had zich ook in de jaren voorafgaand aan het schooljaar 2002-2003 voorgedaan, wellicht gerelateerd aan de uitbouw van secundaire scholen in de Vlaamse Rand en de verschraling van het studieaanbod in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De beweging vanuit het Vlaams Gewest naar het Vlaams secundair onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moet eveneens in een langere tijdsperiode gesitueerd worden. Nog in 1996-1997 vormden deze leerlingen (waarvan het grootste deel afkomstig uit Halle-Vilvoorde) 63, 57 % van de Vlaamse leerlingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De afkalving, zowel in absolute cijfers als procentueel vond geleidelijk, met een paar procentpunten per jaar plaats. Wat het procentueel aandeel (lijn (11)) betreft wordt dit de laatste jaren nog versterkt door het groeiend aandeel van de leerlingen voortkomend uit het Vlaams basisonderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Dit uit zich op dit moment vooral in de eerste graad secundair onderwijs.

Deze afkalving van leerlingen uit het Vlaams Gewest in absolute cijfers (en qua evolutie-index) is de laatste jaren schijnbaar afgevlakt. (zie lijnen (9), en (10)).

In werkelijkheid is dit evenwel niet zo.

Sinds het schooljaar 2004-2005 werd het Lucerna-college met als hoofdzetel Anderlecht, maar met vestigingsplaatsen in Antwerpen, Genk en Gent in de subsidieregeling opgenomen. Aangezien in het secundair onderwijs geen normen bestaan wat vestigingsplaatsen betreft, worden alle leerlingen aangerekend op de hoofdzetel.

Om een zicht te krijgen op de leerlingenaantallen hebben we ondersteld dat alle leerlingen van het Lucernacollege Anderlecht afkomstig van buiten het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en Vlaams Brabant school lopen in de vestigingsplaatsen Antwerpen, Genk en Gent. Op de voorlopige cijfers van 2007-2008 komen we dan tot 537 leerlingen, die van het totaal aantal leerlingen van de lijnen (9) en (12) afgetrokken moeten worden.

Zo komen we voor het aantal leerlingen afkomstig uit het Vlaamse Gewest tot 5.722 leerlingen (in plaats van 6.259), wat meebrengt dat de evolutie-index daalt tot 90.29 en het procentueel aandeel in het totaal van het secundair onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tot 44.29 %.

Dit betekent dat de langzame afkalving van een paar punten per jaar, in de cijfers waargenomen tot het schooljaar 2003-2004, zich in werkelijkheid thans nog doorzet.

Abstractie gemaakt van het Lucernacollege, uit welke gemeenten in het Vlaamse Gewest komen deze leerlingen?

Hierbij moeten we een duidelijk onderscheid maken tussen Halle-Vilvoorde en de rest van het Vlaams Gewest. Uit de rest van het Vlaams Gewest komen vooral leerlingen naar gespecialiseerde instellingen uit het buitengewoon onderwijs en de beide kunsthumaniora's. Uit Halle-Vilvoorde is dat ook het geval, maar komt een aanzienlijke stroom naar enkele bekende instellingen in het centrum van het Gewest, dan wel naar een aantal instellingen aan de buitenkant van het Gewest, die traditioneel gericht zijn op het opvangen van leerlingen uit de Vlaamse Rand.

3. Vanuit de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de (koepels van) onderwijsverstrekkers in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest lopen diverse initiatieven in dit verband. De Vlaamse Gemeenschap zelf dient zich in dit verband logischerwijs terughoudend op te stellen.

De jaarlijkse sensibiliseringscampagne van de Vlaamse Gemeenschapscommissie richt zich de laatste jaren doelbewust op een publiek voor het secundair onderwijs en meer bepaald op het aanbod van het technisch en beroepssecundair onderwijs. Deze campagne wordt ook gevoerd in de brede Rand (inclusief een deeltje van Oost-Vlaanderen).

Ook dit jaar gaat in de maand februari een studiekeuzebeurs door in het Gemeenschapscentrum "De Markten".

Geïnteresseerde leerlingen kunnen zich inschrijven voor een "vakmansroute" en voor een bedrijfsbezoek.

Het Lokaal Overlegplatform Basisonderwijs Brussel maakte de keuze om de informatiecampagne met betrekking tot de gezamenlijke inschrijvingsprocedure voor alle Brusselse basisscholen ook bekend te maken in de ruimere Rand. Dit kwam onder meer aan bod door redactionele artikels in de "Randkrant" en advertenties in publicaties die (ook) in de Rand worden verspreid.

Het vrij gesubsidieerd secundair onderwijs plant een specifieke campagne om de positieve "extra's" van studeren in Brussel in de verf te zetten en voorziet specifieke activiteiten in dit verband.

4. Het registreren van weigeringen gebeurt in het kader van het GOK-decreet. De registratie van de eerste formele weigeringen hadden betrekking op het schooljaar 2003-2004.

Wat het basisonderwijs betreft, kunnen we volgende cijfers geven:

2003-2004	127
2004-2005	467
2005-2006	908
2006-2007	1.297
2007-2008	(1.217) (voorlopige cijfers, zijn nog niet volledig)

Bij de registratie van de weigeringen wordt geen taalcode gebruikt.

In deze cijfers zitten heel wat dubbeltellingen. Binnen de Rondetafelconferentie werd dan ook gevraagd om een elektronisch registratiesysteem op te zetten, zodat de dubbeltellingen uitgezuiverd zouden kunnen worden.

Op zich is er globaal voldoende capaciteit in het geheel van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De resterende capaciteit was naar het schooljaar 2007-2008 toe nog 3.252 eenheden (2 mei 2007, bij de start van de vrije inschrijvingen, dus na de inschrijving van de voorrangsgroepen, waaronder leerlingen met als thuistaal het Nederlands).

Dit betekent evenwel niet dat er geen scholen zijn die "vol" zitten, dan wel "vol" zitten voor bepaalde leerjaren. De grootste problemen stelden zich nadrukkelijker voor kinderen die in september 2007 wensten te starten in de eerste, tweede of derde kleuterklas.

Omdat ouders zich richten op basisscholen in hun buurt, dan wel op enkele bekende scholen waren er wel weigeringen maar die konden in het verleden grotendeels opgevangen worden door andere scholen binnen het Gewest.

Dit blijkt de laatste schooljaren steeds moeilijker te verlopen. Vooral het kleuteronderwijs stelt ernstige problemen, wat zich uit in het stagneren van de leerlingenaangroei dit schooljaar.

Wat het secundair onderwijs betreft, kunnen we volgende cijfers geven:

2003-2004	1
2004-2005	3
2005-2006	25
2006-2007	1
2007-2008	(23) (voorlopige cijfers, zijn nog niet volledig)

In regel kan binnen de scholengemeenschappen secundair steeds een oplossing gevonden worden, zij het niet altijd in de school van keuze, die op een bepaald moment helemaal vol kan zitten (één instelling) of voor bepaalde structuuronderdelen zich als "vol" opgeven. Tevens werden een aantal bijkomende leerjaren 1B en beroepsvoorbereidende leerjaren bijkomend opgericht.

Tijdens de Rondetafelconferentie werden door het werkveld, wat een mogelijke capaciteitsuitbreiding diverse, tegenstrijdige meningen ingenomen. Een deel van de gesprekspartners wenst geen uitbreiding van het aanbod. Dit zou toch maar vol lopen met anderstalige leerlingen. Een ander deel wenst geen uitbreiding van het aantal scholen, hoogstens een gecontroleerde uitbreiding van de bestaande scholen waarbij de kwalitatieve draagkracht van de school bewaakt moet worden. Andere gesprekspartners zien wel wat in een capaciteitsuitbreiding, vooral in de gemeenten met de hoogste graad aan weigeringen (hoofdzakelijk Brussel-Stad en de gemeenten grenzend aan de Vijfhoek, in het bijzonder Schaarbeek en Anderlecht) of waar het gemeentebestuur geen Nederlandstalig basisonderwijs inricht.

Op basis van de Rondetafelconferentie werd met de Vlaamse Gemeenschapscommissie afgesproken dat deze laatste in 2008 een systematische studie zou opzetten van de capaciteitsproblemen in het basisonderwijs. Het onderzoek zal zich toespitsen op het definiëren van het begrip "capaciteit" en waar zich capaciteitsproblemen voordoen.

Wat het secundair onderwijs betreft is uit de Rondetafelconferentie naar voor gekomen dat onder regie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie met de onderwijsverstrekkers en de socio-economische partners een "master-plan" voor het Brussels secundair onderwijs zou opgestart worden om te komen tot een meerjarenovereenkomst, waarbij toekomstgerichte T.S.O.- en B.S.O.-studierichtingen zouden uitgebouwd worden. Als Vlaamse Gemeenschap hebben we met ingang van het schooljaar 2006-2007 een aanvangsondersteuning voor nieuwe oprichtingen voorzien. Evenwel maakten in de schooljaren 2006-2007 en 2007-2008 maar twee scholen gebruik van deze mogelijkheden. Wel werd een middenschool opgericht, die zich wenst uit te bouwen met technische en beroepsrichtingen.

De programmaties in het K.S.O. naar het schooljaar 2007-2008 toe waren wel succesvol.

Het collegelid binnen de Vlaamse Gemeenschapscommissie verantwoordelijk voor onderwijs laat tevens een studie uitvoeren over het aanbod van buitengewoon onderwijs in het Gewest.

Aansluitend bij de analyse van de leerlingenstromen van het Vlaams Gewest naar het Vlaams secundair onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest lijkt mij een verdere uitbouw van gespecialiseerde studierichtingen wenselijk om vanuit de centrumfunctie van het Gewest meer leerlingen aan te trekken voor het secundair onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

5. In de punten 1. en 2. hebben we gezocht naar de redenen waarom leerlingen gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest les volgen in het Vlaams Gewest en waarom leerlingen gedomicilieerd in het Vlaams Gewest les volgen in de Vlaamse scholen gelegen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Bijkomende analyses kunnen worden gemaakt op basis van individuele leertrajecten van leerlingen, en wat het secundair onderwijs betreft de gekozen studierichtingen.

Frappant zijn, ook op macroniveau, de verschillen inzake doorstroming naar de onderscheiden onderwijsnetten, die een differentieel groeipatroon vertonen.

BIJLAGEN

1. Gemeenten uit het Vlaams Gewest waar leerlingen komende uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest basisonderwijs volgen.
2. Eerste deel: gemeenten uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, waaruit leerlingen basisonderwijs volgen in het Vlaams Gewest
Tweede deel: gemeenten uit het Vlaams Gewest waaruit leerlingen basisonderwijs volgen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
3. Gemeenten en scholen uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest waar leerlingen komende uit het Vlaams Gewest basisonderwijs volgen
4. Eerste deel: gemeenten uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, waaruit leerlingen secundair onderwijs volgen in het Vlaams Gewest
Tweede deel: gemeenten uit het Vlaams Gewest waaruit leerlingen secundair onderwijs volgen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
5. Gemeenten uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest waaruit leerlingen secundair onderwijs volgen in Vlaanderen en gemeenten en scholen uit het Vlaams Gewest waar zij secundair onderwijs volgen
6. Gemeenten uit het Vlaams Gewest waaruit leerlingen secundair onderwijs volgen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en gemeenten en scholen uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest waar ze school lopen

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANDENBROUCKE/106/antw.106.bijl.002.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANDENBROUCKE/106/antw.106.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANDENBROUCKE/106/antw.106.bijl.003.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANDENBROUCKE/106/antw.106.bijl.006.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANDENBROUCKE/106/antw.106.bijl.004.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANDENBROUCKE/106/antw.106.bijl.005.xls>

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 108

van 8 januari 2008

van **STERN DEMEULENAERE**

Opleiding gezinswetenschappen - Bachelordiploma

Het decreet van 4 april 2003 tot herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen voorziet sinds de decreetwijziging van 16 juni 2006 in een decretaal kader voor de accreditering van HOSP-opleidingen (Hoger Onderwijs voor Sociale Promotie) en de inbedding van de geaccrediteerde opleidingen in de bachelor-masterstructuur. Voorheen stelde een omzendbrief van 1 april 2004 reeds de mogelijkheid van accreditering in het vooruitzicht.

Indien een HOSP-opleiding een positief accreditatiebesluit verwerft, moet zij worden overgedragen aan een ambtshalve geregistreerde instelling die de overeenkomstige onderwijsbevoegdheid en (in beginsel) territoriale bevoegdheid heeft.

Op vandaag werd enkel de opleiding Gezinswetenschappen georganiseerd door het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen, aangeboden ter accreditering (op basis van de initiële omzendbrief van 1 april 2004). In 1963 werd deze opleiding erkend en gesubsidieerd in het kader van het Sociaal Hoger Onderwijs van het Korte Type voor Sociale Promotie. Sinds 1988 krijgen de afgestudeerden een graduaatsdiploma. In 2000 werd de opleiding in een audit door de onderwijsinspectie grondig doorgelicht. Op basis daarvan werd het graduaatsniveau van het diploma uitdrukkelijk bevestigd.

Op 24 september 2007 werd door de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO) een positief accreditatiebesluit genomen omtrent deze opleiding. De accreditatie wordt verleend tot en met het academiejaar 2015-2016. Belangrijk gevolg van deze accreditatie is de mogelijkheid om aan de nieuwe afgestudeerden van de professioneel gerichte bacheloropleiding een volwaardig bachelordiploma uit te reiken.

De accreditatiebeslissing van de NVAO impliceert conform artikel 59, §1, van het decreet van 4 april 2003 dat er binnen de opleiding voldoende “generieke kwaliteitswaarborgen” voorhanden zijn.

Die kwaliteitswaarborgen komen er uiteraard niet zo maar. Zij zijn het gevolg van een continu werkings- en verbeteringsproces dat reeds in het verleden speelde. De accreditatie is dan ook gebaseerd op een visitatierapport dat gegrond werd op een zelfevaluatierapport waarvan de eerste versie reeds in januari 2004 werd opgeleverd.

Het wekt dan ook verwondering dat er geen overgangsmaatregelen zijn ten aanzien van de afgestudeerden van de opleiding Gezinswetenschappen die hun graduaatsdiploma (vanaf 1988) hebben ontvangen vóór de inwerkingtreding van het accreditatiebesluit. Naar werkzekerheid toe, vooral in gereguleerde (overheids)sectoren, kan dit voor problemen zorgen. Immers, de gegradueerden komen niet in aanmerking voor een oproep tot de kandidaten waarbij enkel verwezen wordt naar bachelordiploma's.

In het verleden werden nochtans stelselmatig overgangsmaatregelen genomen ten bate van afgestudeerden van gelijk(w)aardige opleidingen die omgevormd werden tot bacheloropleidingen. Zo bijvoorbeeld voor de maatschappelijk assistenten (art. 129, §5, van het decreet van 4 april 2003). En het besluit van de Vlaamse Regering van 17 september 2004 “tot gelijkschakeling van graden uitgereikt voor het academiejaar 2004-2005 met de graden van bachelor of master” heeft de meest diverse diploma’s uitgereikt vóór 2004-2005, gelijkgeschakeld met het diploma van bachelor, één en ander in uitvoering van artikel 129, §5, derde lid, van het decreet van 4 april 2003.

Vanwaar het verschil in behandeling, is niet duidelijk.

Waarom heeft de minister de rechtsgrond vermeld in artikel 129, §5, derde lid, van het decreet van 4 april 2003 niet benut om ten bate van de vroegere afgestudeerden van de opleiding Gezinswetenschappen een regeling te treffen om de vroegere graduaatsopleiding (sinds 1988) gelijk te schakelen met de titel en het diploma van bachelor?

Komen er nog initiatieven in die zin? Waarom wel of waarom niet?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 108 van 8 januari 2008
van **STERN DEMEULENAERE**

Artikel 129, §5 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen regelt de gelijkschakeling van de graden die vóór de invoering van de bachelor-masterstructuur zijn uitgereikt, met de nieuwe bachelor- en mastergraden. Het eerste lid van deze paragraaf spreekt ondermeer over de graad van gegradueerde. Uit de tekst van het artikel blijkt duidelijk dat het hier de graad van gegradueerde betreft die in het hogeschoolonderwijs van één cyclus of in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan is uitgereikt. Noch het decreet noch het besluit van de Vlaamse Regering van 17 september 2004 tot gelijkschakeling van graden uitgereikt voor het academiejaar 2004-2005 met de graden van bachelor en master vermelden een gelijkschakeling van een diploma dat niet door een hogeschool of universiteit is uitgereikt.

De regeling in het Structuurdecreet is dan ook enkel bedoeld om een gelijkschakeling te bieden aan diploma's van opleidingen die door respectievelijk de universiteiten en de hogescholen verplicht omgevormd of afgebouwd zijn in het kader van de met dit decreet ingevoerde bachelor- en masterstructuur. De gelijkschakeling houdt overigens enkel in dat de houder het recht heeft om de titel van bachelor dan wel master te voeren. Het uitgereikte diploma en het bijhorende diplomasupplement blijven ongewijzigd.

Artikel 129, §5 biedt met andere woorden geen rechtsgrond voor een gelijkschakeling met een bachelorgraad van de vroeger uitgereikte graduaatsdiploma's in het hoger onderwijs voor sociale promotie die omgevormd worden tot een bacheloropleiding.

Als de "oude" graduaatsopleiding volledig vergelijkbaar is met de "nieuwe" bacheloropleiding valt voor zo een gelijkschakeling nochtans iets te zeggen. Ik zal onderzoeken of en onder welke voorwaarden dit kan, en bij een positief resultaat voorstellen om daartoe de nodige rechtsgrond te creëren.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 109

van 9 januari 2008

van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Tourette-syndroom bij schoolkinderen - Informatie-initiatieven

Het syndroom van Gilles de la Tourette wordt gekenmerkt door ongewenste bewegingen en geluiden die men “tics” noemt. Wanneer er minstens twee motorische en één vocale tic (niet noodzakelijk terzelfder tijd) optreden, en dit gedurende een periode van minstens één jaar, dan spreekt men van het Tourette Syndroom. In de loop van dit jaar kunnen er ook ticvrije periodes zijn, die tot drie maanden kunnen gaan.

Het blijkt dat het onbegrip, vooral bij leraars, nog zeer groot is, hoofdzakelijk door gebrek aan informatie. Dit zorgt soms voor problemen. Een kind wordt gestraft, terwijl het zelf geen controle heeft over zijn lichaam. Voor deze kinderen valt of staat het schooljaar vooral met de juiste ingesteldheid en het begrip van alle betrokken partijen.

Om deze reden had ik graag van de minister vernomen of hij al initiatieven heeft genomen om – naar analogie van de aandacht die nu uitgaat naar autisme - de problematiek van het syndroom van Gilles de la Tourette bespreekbaar te maken in de leeromgeving?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 109 van 09 januari 2008
van ANNE MARIE HOEBEKE

De problematiek die jongeren met het syndroom van Gilles de la Tourette (TS) mogelijks kunnen ervaren is mij bekend. De problematiek van TS kan van zeer licht tot zeer ernstig gaan en kan gecombineerd voorkomen met andere problematieken. Het effect ervan op de schoolse situatie gaat, net zoals bij alle andere beperkingen en stoornissen, eveneens van uiterst minimaal tot zeer ernstig en het verband tussen de ernst van de stoornis op zich en de ernst van de onderwijsproblematiek is niet noodzakelijk rechtevenredig.

De vraagsteller legt de link met de aandacht die Autismespectrumstoornissen (ASS) momenteel vanuit het beleid krijgt. Het is juist dat ASS wel wat aandacht krijgt, zo waren er maatregelen in het kader van GON en komen er maatregelen in het kader van het buitengewoon onderwijs.

Daarnaast hebben we ASS als een nieuwe doelgroep (er is nu geen type voor ASS) binnen het Leerzorgkader opgenomen.

Momenteel zijn er geen plannen om voor TS eenzelfde pakket maatregelen te treffen. We moeten bijzonder omzichtig omgaan met het creëren van nieuwe types en doelgroepen 'als structurerend onderdeel' van ons onderwijs. Dat wil echter niet zeggen dat er binnen ons onderwijs geen aandacht moet gaan naar jongeren met het syndroom van Gilles de la Tourette.

Ik ben ervan overtuigd dat als we ons de vraag stellen hoe we het onderwijs aan jongeren met TS kunnen verbeteren, het antwoord in het leerzorgkader ligt. Leerzorg gaat over de vraag hoe we elk kind, elke jongere in Vlaanderen op de meest aangewezen plaats de best mogelijke zorg en het best mogelijke onderwijs kunnen aanbieden. Jongeren met TS vallen dus per definitie onder het leerzorgkader.

Momenteel is er in het kader van de verdere gezamenlijke beleidsontwikkeling rond leerzorg een werkgroep aan het werk die zich buigt over de precieze (indicatoren voor de) indeling in de zorgniveaus en clusters/doelgroepen. Jongeren met Gilles de la Tourette zullen binnen één van de bestaande doelgroepen gepositioneerd worden (vermoedelijk binnen Cluster 4, maar ik wil niet vooruitlopen op de werkzaamheden van de werkgroep).

Indien de problematiek van het syndroom van Gilles de la Tourette (al dan niet in combinatie met andere) voor een jongere leidt tot een noodzakelijke aanpassing van zijn onderwijs is een inschaling in de zorgniveaus II, III of IV (eventueel V) mogelijk en is de ondersteuning die we op dat niveau voorzien ook voor hen beschikbaar. Zo zal voor jongeren met TS op leerzorgniveau III of IV opvang in het BO of onderwijs in het gewoon onderwijs met ondersteuning vanuit het buitengewoon onderwijs mogelijk zijn.

In de werkgroep die zich buigt over de leerzorgindicatoren zijn, naast de deskundigen van de onderwijsnetten en de vakorganisaties, ook de centra voor leerlingenbegeleiding vertegenwoordigd. Ik reken op de CLB's om de problematiek van Gilles de la Tourette, die zoals gezegd zeer verschillend kan zijn, bij de scholen een zekere bekendheid te geven en om, d.m.v. de handelingsgerichte diagnostiek (die inherent is aan leerzorg), de scholen daarin meer handelingsbekwaam te maken. Indien er op dat vlak grote competentienoden zijn dan biedt het leerzorgkader ook een goede garantie dat we die zullen detecteren en dat we daar iets voor kunnen doen.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 110

van 10 januari 2008

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Franstalige privéschool Voeren - Toezicht

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 231 van 15 juni 2005 aangaande de Franstalige privéschool in Voeren (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 24 van 16 september 2005, blz. 3065), wees de minister erop dat het hier om privéonderwijs in de enge zin van het woord gaat en dat dit een vorm van huisonderwijs is.

1. Na de goedkeuring op 14 februari 2003 van het Onderwijsdecreet XIV en het uitvoeringsbesluit van 9 mei 2003 kreeg de controle op het huisonderwijs concreet vorm. De minister deelde mee dat de ouders van leerplichtige kinderen die niet voorkwamen op de inschrijvingslijsten van Vlaamse scholen werden aangeschreven.

Kan de minister bevestigen dat dit jaarlijks gebeurt?

Om hoeveel kinderen ging het de jongste jaren in Voeren?

2. Wat de inhoudelijke controle betreft, stipte de minister aan dat de onderwijsinspectie zich in eerste instantie toeleide op de controle van het individuele huisonderwijs.

Hij besloot zijn antwoord met de mededeling dat hij de onderwijsinspectie gevraagd had om in alle gemeenten en steden van Vlaanderen na te gaan of ook het collectief gegeven huisonderwijs voldoet aan de minimale criteria die de leerplicht oplegt.

Ik had van de minister willen vernemen of dat voor de Franstalige privéschool in Voeren inmiddels al gebeurd is. Wat waren de bevindingen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 110 van 10 januari 2008
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Bij het antwoord op de vraag nr 231 van 15 juni 2005 werd uitvoerig ingegaan op het statuut van Franstalige privéschool en op de politieke context waarin deze dient benaderd te worden.

Vandaag wordt nu gevraagd of er toezicht wordt uitgeoefend op de leerplichtige leerlingen die ingeschreven zijn in deze privéschool en op welke wijze dit toezicht wordt georganiseerd.

1. Het is inderdaad zo dat elk schooljaar de ouders van kinderen aangeschreven worden waarvan we vermoeden dat zij niet in een Vlaamse, noch in een school erkend door de Franse Gemeenschap zijn ingeschreven.

Tot en met het schooljaar 2005-2006 werden enkel bepaalde leeftijdsgroepen gecontroleerd. Voor het basisonderwijs waren dit de 10- en 11-jarigen. Vanaf het schooljaar 2006-2007 werden alle leerlingen gecontroleerd.

Wat de aantallen betreft het volgende.

Voor het schooljaar 2005-2006 waren er in de gemeente Voeren 3 leerplichtige kinderen uit de leeftijdscategorie 10- en 11-jarigen die niet werden teruggevonden in Vlaamse of Franstalige erkende scholen. De ouders werden aangeschreven en uit de antwoorden is gebleken dat 2 van de kinderen in het buitenland naar school gingen en dat 1 kind naar een Franstalige school ging.

In het schooljaar 2006-2007 werden in de gemeente Voeren ouders aangeschreven van 15 kinderen uit de leeftijdscategorie 6- tot 11-jarigen. Deze kinderen voldeden allen aan de leerplicht. Van deze kinderen gingen er 7 in het buitenland naar school, 2 bleken ingeschreven in een Vlaamse school en 2 werden ambtshalve geschrapt uit het rijksregister. De ouders van de 4 overblijvende leerlingen verklaarden dat hun kind ingeschreven was in de Franstalige privéschool. Dit werd administratief verder onderzocht. 1 werd aangeschreven wegens verhuis naar Nederland.

Dit schooljaar zijn de ouders van 9 leerlingen aangeschreven omdat nader diende onderzocht te worden of ze wel voldeden aan de leerplicht. Het onderzoek is nog niet volledig afgelopen maar levert alvast volgende duidelijke informatie op.

1 leerling is ambtshalve aangeschreven in de loop van het schooljaar, 3 leerlingen zijn ingeschreven in een school in Nederland. Van de resterende 5 leerlingen zijn er 2 die vorig schooljaar waren ingeschreven in een buitenlandse school, 1 leerling zou volgens de ouders ingeschreven zijn in het Nederlandstalig onderwijs (dat wordt geverifieerd) en er wordt nog gewacht op reactie van 2 ouders. Ook t.a.v. deze 2 leerlingen bestaat er een sterk vermoeden dat er geen probleem is: vorig jaar gingen hun kinderen naar een buitenlandse school.

2. Voldoet de Franstalige privéschool in Voeren aan de minimale criteria die de leerplicht oplegt?

In mijn antwoord in 2005 heb ik aangekondigd aan de onderwijsinspectie te vragen om in alle steden en gemeenten van Vlaanderen na te gaan of het collectief gegeven huisonderwijs voldoet aan de minimale criteria die de leerplicht oplegt. Ik heb die vraag inderdaad gesteld. Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om duidelijk de betekenis van dergelijk inspectieonderzoek te situeren.

De inspectie kan afstappen in dergelijke privéscholen en kan daar onderzoeken of door “de personen die het ouderlijke gezag uitoefenen of in rechte of in feite de minderjarige leerlingen onder hun hoede hebben.” voldaan wordt aan de minimum eisen m.b.t. huisonderwijs. Deze minimumeisen verwijzen naar onderwijs dat gericht is op de ontplooiing van de “volledige persoonlijkheid en de talenten van het kind en op de voorbereiding van het kind op een actief leven als volwassene”. Bovendien zal dit onderwijs “het respect voor de grondrechten van de mens en voor de culturele waarden van het kind zelf en van anderen” bevorderen.

In een privéschool moet de inspectie dus het “onderwijsaanbod” tegen het licht houden van deze minimale voorwaarden. De school zelf en haar volledig onderwijsaanbod kunnen nochtans niet in de diepte onderzocht worden op een wijze die vergelijkbaar is met een doorlichting van onze erkende scholen. We moeten oog hebben voor dit onderscheid in onderzoek omdat we moeten vermijden dat een privéschool die aan de minimumeisen op het gebied van huisonderwijs voldoet zich concurrentieel zou positioneren tegenover erkende scholen die met hogere minimumeisen worden geconfronteerd (inz. op het vlak van eindtermen) maar die dan ook gemachtigd worden om erkende attesten, getuigschriften en diploma’s uit te reiken.

Zoals uit de concrete gegevens over de leerplichtigen in Voeren blijkt, is het hier beschreven specifiek onderzoek dit schooljaar niet nodig gebleken. In die zin kan ik ook geen uitspraken doen over deze privéschool.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 112

van 14 januari 2007

van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Jongeren en ondernemen - Sensibilisering

Het VBO (Verbond van Belgische Ondernemingen) heeft in het kader van de campagne “Je eigen bedrijf” een enquête georganiseerd bij Belgische jongeren tussen 18 en 25 jaar die studies hoger onderwijs volgen. De resultaten tonen het volgende aan.

Het onderwijs zet jongeren niet aan tot ondernemen. Bijna 75 % van de ondervraagden zegt onvoldoende gesensibiliseerd te zijn geweest voor ondernemen in het secundair onderwijs. Slechts 43 % van de jongeren weet waar ze moeten aankloppen indien ze een eigen onderneming willen opstarten. Studenten ervaren de financiering van een zaak als een belangrijk knelpunt.

Om deze reden had ik graag van de minister vernomen wat er wordt gedaan op Vlaams niveau, ter aanvulling van privé-initiatieven zoals van het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO), wat betreft:

- voorlichting en sensibilisering van de studenten in het secundair onderwijs;
- voorlichting betreffende financieringsmogelijkheden van startende bedrijven;
- eventuele tegemoetkomingen en/of leningen aan jonge starters?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 112) en Ceysens (nr. 39).

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 112 van 15 januari 2008

van ANNE MARIE HOEBEKE

Minister Frank Vandenbroucke

Op 22 november 2006 werd het ‘actieplan Ondernemend Onderwijs’ gelanceerd. Dit is een gezamenlijk initiatief van het departement Onderwijs en vorming en het Departement Economie, Wetenschap en Innovatie.

Ter gelegenheid van de lancering werden die dag ten behoeve van directies, leraren en lesgevers workshops en een infomarkt met als thema ‘Ondernemerscompetenties in de Klas’ georganiseerd. Op die manier konden zij kennis maken met het ruime aanbod aan initiatieven specifiek voor onderwijs.

In het kader van het actieplan vertrouwde ik aan de Koning Boudewijnstichting een studieopdracht toe over de mogelijke rol van het onderwijs bij het stimuleren van ondernemerschap in Vlaanderen. Het rapport ‘ondernemend leren en leren ondernemen’ werd bekendgemaakt tijdens een druk bijgewoond symposium op 24 oktober 2007 (we voegen het toe als bijlage).

In het rapport worden een groot aantal reeds bestaande initiatieven voor jongeren in onderwijs van verschillende organisaties rond ondernemen, opgesomd. Een alsmaar stijgend aantal scholen maakt dankbaar gebruik van deze initiatieven om het ondernemend gedrag bij jongeren te bevorderen.

In het rapport worden ook een aantal aanbevelingen geformuleerd. Mijn administratie is op dit ogenblik bezig om het actieplan ‘Ondernemend Onderwijs’ te actualiseren, rekening houdend met een aantal van die aanbevelingen. Dit zal resulteren in een aantal acties die op korte termijn kunnen gerealiseerd worden. Bovendien wordt ook nagegaan welke acties er op lange termijn kunnen gepland worden. Dit rapport geeft antwoord op een zorg die is verwoord in de Competentieagenda, een pakket maatregelen voor het beleidsdomein Werk en het beleidsdomein Onderwijs om (op middellange termijn) de competenties van de Vlaamse beroepsbevolking aan te passen aan de wijzigende vragen van de arbeidsmarkt. Initiatieven rond ondernemerschap vormt een van de hoofdstukken van genoemde Competentieagenda.

Van 18 tot 22 februari wordt dit jaar al voor de tweede keer de ‘ondernemersklasseweek’ in onderwijs georganiseerd. Tijdens deze week wordt aan scholen en leerlingen gevraagd extra aandacht te besteden aan ondernemingszin en ondernemerschap. Uit een speciaal daarvoor opgestelde brochure kunnen zij hiervoor één of meerdere events kiezen.

Bij de Dienst Beroepsopleiding van mijn departement lopen op dit ogenblik 3 grote projecten die het ondernemerschap bij jongeren stimuleren.

- Binnen het project Ondersteuning voor Micro-Ondernemers in Opleiding (OMOO) werd een website ontwikkeld die kan gebruikt worden als elektronische leeromgeving door zowel leraren als leerlingen. Heel wat nieuw lesmateriaal en e-learningtoepassingen kunnen er gratis gedownload worden.
- De jaarlijkse ondernemingsplanwedstrijd ‘Beloftevolle Ondernemer’ zet jongeren aan om na te denken over een startersidee. Op een leuke maar vooral ook praktische manier leren zij een

ondernemingsplan opstellen. Deze wedstrijd richt zich naar leerlingen in het secundair onderwijs en cursisten in het volwassenenonderwijs

- Op 18 februari strijden meer dan 300 jongeren uit 47 scholen voor de titel 'Schoolteam met de beste ondernemerskwaliteiten'. De scholencompetitie is een initiatief van het project COOS voor alle leerlingen in het secundair onderwijs.

Aan Syntra-Vlaanderen gaf ik de opdracht een virtueel kenniscentrum voor het vormen van ondernemerscompetenties op te zetten: COMPETENTO. De website www.competento.be is reeds meer dan een jaar actief en telt een alsmaar stijgend aantal bezoekers.

Een doelgroep die moeilijker te bereiken is, vormen de jongeren in niet economisch georiënteerde studierichtingen binnen het secundair onderwijs. Toch kunnen zij via de vakoverschrijdende eindtermen werken rond algemene ondernemerscompetenties. Ik gaf mijn administratie de opdracht om hierover een informatiebrochure samen te stellen.

Ook ondersteunen we acties van UNIZO (om leerondernemingen in het tso en het hoger onderwijs tot stand te laten komen, met didactisch verantwoording) ten belope van ongeveer 200.000 € en investeren we voor een iets lager bedrag in NFTE (Network for Training Entrepreneurship), een initiatief van ex-ondernemers om in deeltijds onderwijs het ondernemerschap aan te moedigen. Tenslotte zijn er heel wat proeftuinen die aandacht besteden aan ondernemingszin.

Er wordt dus heel wat gedaan om het ondernemerschap bij jongeren binnen onderwijs te stimuleren. Daarnaast werken Mevrouw Ceysens en ikzelf samen in een aantal dossiers rond dit thema.

Minister Patricia Ceysens

1. Vanuit de beleidsdomeinen economie en ondernemen worden volgende acties ondernomen.

1.1. Brugprojecten economie-onderwijs

Met de brugprojecten economie-onderwijs wil de Vlaamse Overheid samenwerkingsverbanden tussen het onderwijs en de bedrijfswereld steunen, die tot doel hebben het ondernemerschap bij de schoolgaande jeugd te stimuleren. Om de kloof tussen theorie (de school) en praktijk (het bedrijf) te overbruggen, zijn zowel de onderwijs- als de bedrijfswereld vragende partij naar meer structurele samenwerking.

Bij de brugprojecten economie-onderwijs ligt de focus op:

- Het aanleren van attitudes, competenties en vaardigheden ter stimulatie van de ondernemingszin;
- Sensibiliseringsprojecten ter bevordering van het imago van ondernemers, bedrijven en ondernemerschap.

De steun wordt toegekend op basis van een wedstrijdprocedure. De steun van de Vlaamse Overheid wordt per brugproject beperkt tot 50% van de aanvaardbare kosten met een absoluut maximum van 250.000 euro (exclusief BTW). De overige 50% komt van de private sector. Er wordt telkens 2.5 miljoen euro voor de oproep brugprojecten voorzien.

Een eerste oproep werd in 2003 gelanceerd. Er werden 17 projecten gunstig gerangschikt. In 2006 werd een licht bijgestuurde tweede oproep gelanceerd, die zich richtte tot innovatieve projecten of pilootprojecten. In 2006 werden 14 projecten gunstig gerangschikt (op een totaal van 32 ingediende aanvragen).

De specifieke beleidsdoelstellingen van de oproep brugprojecten 2006 waren:

- Aanzetten tot "ethisch en duurzaam ondernemen";
- Aanzetten tot "internationaal ondernemen".

- Inspelen op het actieplan Ondernemend Onderwijs (afstemming en samenwerking met bestaande initiatieven / invulling van leemtes in het onderwijs- en ondernemerslandschap).

In 2007 startte het Agentschap Economie met netwerkbijeenkomsten voor de gunstig gerangschikte brugprojecten.

Gezien de brugprojecten zich op alle onderwijsniveau kunnen richten, spelen niet alle projecten zich af in het secundair onderwijs. In vergelijking met de oproep 2003 werden in de oproep 2006 weinig projecten in het secundair onderwijs goedgekeurd.

Volgende goedgekeurde brugprojecten in de oproep 2006 richten zich op het secundair onderwijs (naam, uitvoerder, subsidie):

- GLOBUS, Internationaal ondernemen voor mini-ondernemingen. Vlaamse Jonge Ondernemingen. € 62.500.
- Onbekend is onbemand, ondernemerschap in de sociale economie Beschutte Werkplaats Klein-Brabant. € 225.468.
- Wissel, waar industrie en scholen samenwerken en leren. Vionu vzw. € 145.969.
- Onbis, ondernemen binnen de school. Scholengemeenschap Sint-Michiel. € 150.288.
- Innovatief onderwijs en creatief ondernemen. Unizo vorming. € 250.000.

Voor 2008 voorziet de Vlaamse minister, bevoegd voor het economisch beleid, opnieuw een budget van 2,5 miljoen euro voor een oproep brugprojecten economie-onderwijs in het voorjaar 2008.

1.2. Oproep Ondernemerschap

Via de oproepen Ondernemerschap steunt de Vlaamse overheid ondernemerschapsprojecten die:

- Attitudes, competenties en vaardigheden ter stimulatie van ondernemingszin aanleren;
- Sensibiliseren over ondernemers, bedrijven en ondernemerschap.

Ook hier wordt de steun middels een wedstrijdformule toegekend. Het budget van de oproep wordt voor de lancering van elke oproep bepaald. De steun wordt per project beperkt tot 50% van de aanvaardbare kosten met een maximum van 250.000 euro (exclusief BTW).

De minister bevoegd voor het economisch beleid bepaalt voor elke oproep Ondernemerschap een specifiek thema, hoewel projecten rond andere thema's eveneens kunnen ingediend worden. Zo lag in 2006 het beleidsaccent op allochtoon ondernemen.

Hoewel de projecten zich niet uitsluitend tot het onderwijs richten, kunnen ook onderwijs-ondernemersprojecten worden ingediend. In 2006 was dat echter minder het geval. Er werden bovendien geen projecten die zich richtten tot het secundair onderwijs goedgekeurd (de goedgekeurde projecten situeerden zich in de verdere levensfasen van de onderneming).

1.3. Vlaamse Jonge Ondernemingen vzw (Vlajo)

Vlajo ontwikkelt doe-leer programma's als aanvulling op het reguliere onderwijsaanbod. Vlajo biedt in elke fase van de schoolloopbaan krachtige programma's aan die jongeren in staat stellen ondernemende competenties te ontwikkelen in een realiteitsbenaderende context. Studerende jongeren sensibiliseren voor ondernemerszin en ondernemerschap is m.a.w. de missie van Vlajo. Naast haar vaste waarde "de mini-onderneming" in het secundair onderwijs, heeft Vlajo de voorbije jaren haar gamma aan leer- en doeformules uitgebreid. Zij richt zich niet enkel meer op de laatste jaren van het secundair onderwijs, maar ook op de vroegere jaren, hoger, lager en kleuteronderwijs. De programma's staan telkens open voor alle onderwijsniveaus.

Via het welbekende concept van de mini-onderneming worden momenteel 5.400 jongeren tussen 16 en 18 jaar bereikt.

In 2004 werd Jieha!, een compacte doe-formule dat staat voor Jong Initiatief voor Ethische Handel, gericht op de 16-17-jarigen, opgestart. Dankzij het partnerschap met Oxfam Wereldwinkel en Fair Trade Organisation worden de jongeren in contact gebracht met ethisch ondernemen. Vlajo beoogt in 2008, 3.600 jongeren via Jieha! te bereiken.

In 2007 heeft Vlajo een nieuwe formule opgestart, namelijk BLIK dat staat voor Beroep-Loopbaan en IK. Hiermee doelt Vlajo op de 13- en 14-jarigen. BLIK is een studie- en beroepsoriënteringsprogramma dat 2 à 3 jaar loopt. In 2008 zullen 1.600 jongeren aan BLIK deelnemen.

De Vlaamse minister bevoegd voor het economisch beleid steunt de werking van Vlajo door middel van een jaarlijkse ad nominatim subsidie. In 2008 is die gestegen t.o.v. 2007 en bedraagt die € 1 miljoen euro.

Vlajo heeft als doelstelling om minimum 11.600 leerlingen in het secundair onderwijs, via de vermelde programma's, te bereiken in 2008 in Vlaanderen.

1.4. Dream

Via contacten tussen bedrijfsleiders en studenten wil Dream de afstand tussen beide werelden verkleinen en studenten (16 – 19 jaar) doen nadenken over latere studie- en beroepskeuzes. Het beroep van 'ondernemer' wordt via inspirerende rolmodellen in een positief daglicht geplaatst. Dream ontvangt in 2008 € 110.000 subsidie en bereikt 10.000 jongeren via de jaarlijkse Dream day in maart.

1.5. Actieplan ondernemend onderwijs

Omwille van de bevoegdheidsoverstijgende relevantie hebben de ministers van Economie en Onderwijs een structureel overleg- en actieplatform via het actieplan ondernemend onderwijs. Verschillende maatregelen die scholen helpen om meer aandacht aan ondernemen te besteden, werden sinds de start van het actieplan in 2006 uitgewerkt.

Het actieplan omvat volgende initiatieven:

- Oprichting van een kenniscentrum voor ondernemerscompetenties (www.competento.be) dat alle informatie rond mogelijke ondernemerschapsactiviteiten op school bevat en aldus een nuttige informatietool aan leerkrachten biedt.
- Onderzoeksopdracht naar de mogelijkheden en lacunes op vlak van 'ondernemend onderwijs'. Voorstelling van dit rapport van de Koning Boudewijnstichting in oktober 2007.
- Jaarlijkse ondernemersklasseweek. (februari 2007 en 2008) waarrond scholen prioritair aandacht aan ondernemerschap besteden.
- Tweejaarlijkse infomarkt 'ondernemerscompetenties in de klas' (februari 2007) waarbij ondernemerschapsprojecten voor scholen aan leerkrachten, directies, pedagogische begeleidingsdiensten worden voorgesteld.
- Inhoudelijke vernieuwing van het programma bedrijfsbeheer via een regionale vertaling van het KB bedrijfsbeheer.

Het actieplan biedt tevens een inhoudelijk en financieel kader voor de ondersteuning van ondernemerschapsinitiatieven op school. Het actieplan is geen statisch gegeven en wordt in 2008 op basis van de aanbevelingen van de studie van de Koning Boudewijnstichting aangevuld.

Concreet komen de secundaire scholen (en sinds 2008 ook de hogescholen) in Vlaanderen van 18 tem 22 februari in aanraking met de Ondernemersklasseweek. De doelstellingen van deze week zijn:

- ondernemen te stimuleren in het onderwijs via contacten tussen onderwijs en bedrijfsleven;
 - de netwerkvorming tussen onderwijs en bedrijfsleven te vergemakkelijken;
 - een positieve beeldvorming rond ondernemen te bevorderen;
 - de sociale cohesie te versterken (o.a. via rol ouders-ondernemers);
 - de bestaande initiatieven breder kenbaar te maken;
 - de leerlingen die kiezen voor een opleiding tot zelfstandige er goed op voor te bereiden.
2. Opdat jonge starters beter hun weg zouden vinden naar de ondersteuningsmogelijkheden die de Vlaamse overheid aanbiedt bij de opstart van hun onderneming, wordt gebruik gemaakt van de huidige moderne communicatiemiddelen.

Om snel en duidelijk informatie te kunnen verschaffen, hebben zowel PMV, BAN Vlaanderen als het Agentschap Economie elk een eigen website opgebouwd waarop jonge starters op een toegankelijke en overzichtelijke manier aan de benodigde gegevens kunnen geraken.

De betrokken instellingen binnen het beleidsdomein economie, wetenschap en innovatie en hun ondersteuningsmaatregelen krijgen meer zichtbaarheid door hun aanwezigheid op relevante beurzen en evenementen. Zo werd in 2007 de beurs Ondernemen opgefleurd met een gezamenlijke stand van de Vlaamse overheid en de gerelateerde instellingen zoals PMV, Agentschap Economie, Ban Vlaanderen, FIT,... Op regelmatige tijdstippen worden ook in de media campagnes gevoerd om de nodige ruchtbaarheid te geven aan de beschikbare middelen.

Om het soms complexe financieringsprobleem van ondernemers, dus ook starters op te vangen lanceerde het Agentschap Economie vorig jaar de oproep Ondernemerschap rond geïntegreerde financiering. De geselecteerde projecten bieden een traject aan met de bedoeling een ondernemer sneller en efficiënter naar de juiste financieringskanalen te verwijzen.

Het Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO) tenslotte zorgt, als aanspreekpunt van de Vlaamse Overheid, voor de nodige begeleiding voor o.a. starters doorheen het overheidslandschap.

3. Eén van de cruciale elementen om te ondernemen, is inderdaad de beschikbaarheid van financiële middelen. Door startende en groeiende bedrijven toegang te geven tot deze financiële middelen, kan op een kostenefficiënte manier de economische groei worden aangezwengeld en kunnen jobs worden gecreëerd. Het is dus in het belang van de dynamiek van Vlaanderen dat alle complementaire financieringsinstrumenten voldoende aanwezig en toegankelijk zijn voor de ondernemingen. Hiermee rekening houdend werden diverse instrumenten gecreëerd om het ondernemersinitiatief in Vlaanderen te valoriseren.

Deze instrumenten, de Winwinlening, BAN Vlaanderen, het Vlaams Innovatiefonds; de vernieuwde Waarborgregeling, de ARKimedesregeling en het NRC-fonds dekken het hele spectrum van financieringsbehoeften van de KMO af, gaande van de prille start tot en met de doorgroefase en zijn op vandaag allen operationeel.

3.1. Winwinlening

Op 1 september 2006 werd de Winwinlening toegevoegd aan het productengamma van PMV-kmo, de business unit KMO-financiering van ParticipatieMaatschappij Vlaanderen NV (PMV).

De Winwinlening is een achtergestelde lening van maximaal 50.000 euro, met een vaste looptijd van 8 jaar. Jaarlijks dient de kredietnemer interesten te betalen en de hoofdsom wordt in één keer terugbetaald op het einde van de looptijd. De ontlener geniet een dubbel belastingvoordeel: jaarlijks 2,5 % van het geleende bedrag, en ingeval van een niet-terugbetaling krijgt hij een eenmalige belastingvermindering van 30 % van de openstaande schuld.

Midden augustus 2007 werden 340 Winwinleningen geregistreerd voor een totaalbedrag van 8,4 miljoen euro. Tegen eind 2007 worden 700 geregistreerde Winwinleningen verwacht aan een gemiddeld lening-bedrag van 30.000 euro. Dat zal het totaalbedrag aan uitstaande leningen op 21 miljoen euro brengen. Het is de bedoeling dat het mechanisme in 2008 op kruissnelheid komt. Eenmaal dat het geval is, zullen jaarlijks naar verwachting 800 tot 1.000 nieuwe starters van een Winwinlening gebruik kunnen maken.

3.2. BAN Vlaanderen

Ban Vlaanderen, het business Angel Netwerk Vlaanderen, is een platform waarbinnen startende of groeiende ondernemingen op zoek naar risicokapitaal in contact worden gebracht met informele private investeerders.

Sinds de start van Ban Vlaanderen in 2004 tot juli 2007 werden 59 ondernemingen met middelen van business angels ondersteund en dit voor een totaalbedrag van 7.722.675 euro. Uit een evaluatie van de Business Angel Netwerken is gebleken dat overheidsmiddelen aan business angel netwerken goed zijn besteed gezien op deze manier wel degelijk investeerders en ondernemingen worden samengebracht die elkaar anders niet hadden gevonden. Op basis van deze ondervindingen besliste de Vlaamse Regering voor de periode 2006-2010 opnieuw een gedeeltelijke resultaatsgebonden steun te verstrekken ad. € 308.000 per jaar.

3.3. Vlaams innovatiefonds

Op 10 maart 2006 ging binnen PMV-kmo het Vlaams Innovatiefonds (Vinnof) van start. Voor dit fonds werd 150 miljoen euro gereserveerd waarvan één derde is toegewezen aan het NRC-fonds. Met de resterende 100 miljoen euro verstrekt Vinnof risicokapitaal onder de vorm van incubatiefinanciering en zaakkapitaal aan innovatieve starters in Vlaanderen. Daarnaast kan Vinnof projectfinanciering onder de vorm van achtergestelde leningen toekennen voor innovatieprojecten van KMO's die reeds langer actief zijn en die van het IWT een subsidie ontvangen hebben voor een KMOinnovatieproject of een O&O-bedrijfsproject.

Zoals dat het geval is voor elk investeringsfonds, geldt ook voor Vinnof een investeringsperiode van 5 jaar en een opvolgingsperiode die zich veel verder in de tijd zal uitstrekken. Rekening houdend met de beheerskost van het fonds, zijn er in totaal 85 miljoen euro aan middelen beschikbaar voor daadwerkelijke investeringen. Het investeringsbedrag zal de komende 5 jaar jaarlijks in omvang toenemen.

Tijdens het eerste anderhalf jaar werd al 11.462.447 euro geïnvesteerd. Er blijven dus nog heel wat middelen beschikbaar voor investeringen gedurende de komende 4 jaar, maar dat is volledig conform de praktijken van een investeringsfonds.

Met de opbouw van een investeringsportefeuille van 69 ondernemingen in anderhalf jaar is het Vlaams Innovatiefonds veruit de meest dynamische risicokapitaalverschaffer van Vlaanderen. Het is de bedoeling van Vinnof om in de periode 2007-2008 de belangrijke rol die het fonds heeft opgenomen, verder kracht bij te zetten.

3.4. Waarborgregeling

Sinds juli 2005 vervangt de nieuwe waarborgregeling de tussenkomst van het vroegere Vlaams Waarborgfonds, dat in maart 2004 werd ondergebracht in Waarborgbeheer NV, een 100% dochtervennootschap van PMV.

Sinds de lancering van de waarborgregeling heeft een totaalbedrag van 108.903.640 euro aan overheidswaarborgen ervoor gezorgd dat voor 182.851.157 euro kredieten werden toegekend aan KMO's. Die kredieten hebben samen aanleiding gegeven tot investeringen voor een bedrag van 223.828.908 euro.

Voor de periode 2007-2008 wordt uitgegaan van een groei in het verbruikte waarborgbedrag van 20% op jaarbasis. Die verwachting vloeit voort uit de vaststelling dat, dankzij diverse communicatie-inspanningen, steeds meer ondernemers over het bestaan van de Waarborgregeling afweten en hun bankier vragen er een beroep op te doen. Verder zullen ook de communicatieacties worden opgedreven naar de commerciële medewerkers van de financiële instellingen toe, zodat zij hun klanten beter over de voordelen van het mechanisme kunnen inlichten.

Bovendien zal het decreet betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen, dat momenteel onder de Europese KMO-verordening valt, worden aangemeld onder de Europese 'de minimis'-verordening. Dit moet ervoor zorgen dat zowel de Waarborgregeling voor Investeringskredieten als de Waarborgregeling voor KMO's die hinder ondervinden van openbare werken cumuleerbaar worden met andere steunmaatregelen.

Aangezien de Waarborgregelingen in 2008 drie jaar van kracht zijn, zullen deze aan een evaluatie worden onderworpen.

3.5. ARKimedes

Het ARKimedes-fonds werd opgericht om de toegang voor ondernemingen die hun expansie willen financieren te vereenvoudigen. Het fonds biedt erkende private risicokapitaalfondsen (ARKIV's) tot één euro extra voor elke euro die ze investeren in een Vlaamse KMO. Tot nog toe stapte het ARKimedes-fonds in het kapitaal van 11 ARKIV's. Daarvan waren 9 fondsen al in 2005 erkend, en werden 2 partijen begin 2007 erkend. Het ARKimedes-Fonds werd in juni 2005 opgericht en haalde in september van dat jaar 110 miljoen euro op bij het grote publiek door een gecombineerde uitgifte van aandelen en obligaties.

Sinds het voorjaar van 2006 is het ARKimedes-initiatief daadwerkelijk voelbaar binnen de KMOWereld in Vlaanderen. Midden september waren al 46 ondernemingen erin geslaagd om een totaalbedrag van 31,5 miljoen euro aan te trekken vanuit de ARKIV's. Daarnaast hebben de ARKIV's nog eens 15 term sheets afgeleverd, voor een totaalbedrag van 8,3 miljoen euro.

De resultaten die tot nog toe met ARKimedes behaald werden, liggen in lijn met wat bij de start van de regeling vooropgesteld werd. Conform het klassieke investeringsritme van een risicokapitaalfonds zijn er ook bij een ARKIV twee verschillende periodes die de tienjarige duurtijd van een ARKIV uitmaken. Vooreerst kent elke ARKIV een investeringsperiode die zo'n vier à vijf jaar duurt en waarin de eigenlijke investeringen worden genomen. Voor de daaropvolgende vijf à zes jaar wordt gemiddeld een kwart van het totale kapitaal gereserveerd om opvolgingsinvesteringen te doen in ondernemingen waarin al werd geïnvesteerd tijdens de eerdere investeringsperiode. Rekening houdend met dit investeringsritme, kunnen we stellen dat alle ARKIV's samen in totaal net geen 90% van hun doelstelling halen. Dit is bijzonder goed, zeker wanneer we ook de gebruikelijke belemmeringen eigen aan een opstartfase in acht nemen. In de periode 2007-2008 zullen de ARKIV's naar alle verwachtingen hun investeringsritme in versneld ritme voortzetten.

Begin juli 2007 besliste de Vlaamse Regering het ARK-besluit van 3 december 2004 houdende uitvoering van het ARK-decreet van 19 december 2003 bij te sturen gezien het wettelijk kader op een beperkt aantal punten onduidelijk was of niet langer in overeenstemming was met de Europese regelgeving. Zo werd het ARK-besluit afgestemd op het ARK-decreet en werd onder voorbehoud van goedkeuring door de Europese Commissie beslist dat het maximumbedrag dat een ARKIV per investeringsronde in een doelonderneming mag investeren wordt opgetrokken van 1 miljoen euro tot 1,5 miljoen euro.

Verder zijn er nog een aantal partijen die een aanvraag tot erkenning als ARKIV hebben ingediend. Als zij aan de gestelde voorwaarden voldoen, kunnen zij op korte termijn erkend worden en investeringskapitaal van het ARKImedes-Fonds ontvangen. Die verhoogde inzet van investeringsmiddelen kan de impact van ARKImedes in de KMO-wereld in Vlaanderen verder versterken.

3.6. NRC-fonds

In december 2006 gingen de activiteiten van het NRC-Fonds van start. In de maanden die daaraan vooraf gingen, werden de financieringsmodaliteiten in lijn gebracht met het Europese mededingingsrecht. Dat gebeurde op verzoek van de Vlaamse Regering, die op 22 juli 2005 instemde met de oprichting van het NRC-Fonds binnen PMV.

“NRC” staat voor “Non-Recurring Costs”. Het NRC-Fonds verstrekt tegen marktconforme voorwaarden langetermijnfinanciering voor innovatieprojecten van hoogtechnologische bedrijven. Die projecten moeten verbonden zijn aan een specifiek (functioneel) identificeerbaar eindproduct waarvan de afzet al voldoende kan worden aangetoond. Doorgaans neemt het innovatieproject een periode van meerdere jaren in beslag, tijdens welke met het eindproduct geen opbrengsten gegenereerd worden. De afzet van het eindproduct waaraan het innovatieproject verbonden is, neemt zelf ook meerdere jaren in beslag. Het is de bedoeling dat tijdens de afzetperiode de NRC volledig kunnen worden terugbetaald.

Midden september werden door het fonds 3 dossiers goedgekeurd voor een totaal investeringsbedrag van 8.018.526 euro. In de periode 2007-2008 zal het NRC-Fonds verder bekend gemaakt worden bij innovatieve groeibedrijven in Vlaanderen, met de ambitie een eerste reeks van beloftevolle projecten te kunnen financieren.

3.7. Tegemoetkomingen in de vorm van investeringssteun

De groeipremie is een financiële tegemoetkoming aan ondernemingen die investeringen zullen realiseren in het Vlaamse Gewest. Voor het toekennen van een groeipremie wordt gebruik gemaakt van een oproepsysteem (call) waarbij tijdens een bepaalde periode steunaanvragen kunnen worden ingediend. Deze aanvragen worden na de indieningsperiode in een wedstrijdformule met elkaar vergeleken en aan de bestscorende projecten wordt een groeipremie toegekend, tot uitputting van de vooraf vastgestelde budgettaire steunenveloppe. Naar starters toe - dat zijn ondernemingen tot 5 jaar oud- is er een gunstregime voorzien:

- enkel ondernemingen tot 5 jaar komen in aanmerking voor het beoordelingscriterium leeftijd; hoe jonger de onderneming, hoe beter ze scoort op dit criterium;
- startende ondernemingen kunnen al een groeipremie aanvragen voor investeringsprojecten vanaf 12.500 euro, daar waar de instapdrempel voor ondernemingen ouder dan 5 jaar op een investeringsbedrag van 25.000 euro ligt.

De ecologiepremie is een financiële tegemoetkoming aan ondernemingen die ecologie-investeringen realiseren in het Vlaamse Gewest. Onder ecologie-investeringen worden milieu-investeringen en investeringen op energiegebied verstaan. De bedoeling is om bedrijven er toe aan te zetten hun productieproces milieuvriendelijker en energiezuiniger te organiseren.

Met de ecologiepremie neemt de Vlaamse overheid een gedeelte van de extra kost die een dergelijke investering met zich brengt, en die op korte termijn een concurrentieel nadeel oplevert, voor haar rekening.

De ecologiesteunverlening verloopt via een oproep met wedstrijdformule.

Via de maatregel BEA (Budget voor Economisch Advies) kunnen kleine en middelgrote ondernemingen een financiële tegemoetkoming krijgen voor de aankoop van ondernemerschapsbevorderende diensten ten behoeve van hun vestigingen in het Vlaamse Gewest. Elke onderneming beschikt hiervoor via www.beaweb.be over een ondernemerschapsportefeuille die uit de volgende pijlers bestaat: opleiding, advies, kennis en mentorschap voor talentvolle ondernemers. De tegemoetkoming bedraagt 35% van de in aanmerking komende kosten met een maximum van 2.500 euro per pijler én 5.000 euro voor alle pijlers samen.

Een ondernemerschapsportefeuille heeft een duurtijd van twee kalenderjaren. Na deze periode kan een nieuwe portefeuille worden geopend.

BIJLAGE

Ondernemend leren en leren ondernemen – Pleidooi voor meer ondernemerschap in het onderwijs

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANDENBROUCKE/112/antw.112.bijl.001.pdf>

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKEVICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 113

van 14 januari 2007

van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Rapport “Hoger onderwijs voor elk talent” - Aanbevelingen

Te weinig allochtone jongeren stromen door naar het hoger onderwijs. Toch zijn de slaagkansen van allochtone jongeren in het onderwijs en meer specifiek in het hoger onderwijs zonder twijfel een sleutelfactor voor een geslaagd integratieproces. Het optimaal aanwenden van alle talenten komt ten goede aan de kwaliteit van het onderwijs en van de samenleving.

Voor het hoger onderwijs heeft de Koning Boudewijnstichting voor Vlaanderen in oktober 2006 een platformgroep van deskundigen opgestart, die een kentering wil teweegbrengen in de instroom en doorstroom van allochtone studenten in het hoger onderwijs. België en Vlaanderen hinken immers op dat vlak bedroevend achterop, in vergelijking met de andere West-Europese landen. De platformgroep Indoor heeft als opdracht deze specifieke thematiek met betrekking tot de integratie van allochtone studenten verder te onderzoeken.

In dit kader werd het rapport “Hoger onderwijs voor elk talent. Aanbevelingen en instrumenten voor meer diversiteit” gerealiseerd en overhandigd aan de minister. Dit rapport steunt vooral op de gegevens die verzameld werden via twee enquêtes en via persoonlijke gesprekken met verantwoordelijken in het hoger onderwijs. Door de gehanteerde methode en de kleinschaligheid van het onderzoek levert dit rapport geen wetenschappelijke conclusies op, maar samen met de resultaten van de research naar studies en onderzoeksmateriaal leidt het wel tot interessante aanbevelingen.

Om deze reden zou ik graag van de minister vernemen wat er reeds met de aanbevelingen in dit rapport werd gedaan.

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 113 van 15 januari 2008

van ANNE MARIE HOEBEKE

In het nieuwe financieringsdecreet voor het hoger onderwijs heb ik voorgesteld om een vorm van 'incentive funding' of stimulansfinanciering te voorzien, waarmee een bepaald volume van middelen op een contractuele manier over de instellingen kan worden verdeeld en ingezet om de instellingen toe te laten bepaalde beleidsspeerpunten te realiseren. Het nieuwe financieringsmodel moedigt de instellingen aan werk te maken van een betere (her)oriëntering en begeleiding van studenten en in het bijzonder voor doelgroepstudenten en opleidingskwetsbare studenten succeservaringen te realiseren. Uit de gesprekken met de instellingen en in de 'werkgroep succes' is gebleken dat de instellingen de bekommernis van de overheid om gelijke kansen en diversiteit in het hoger onderwijs te realiseren, namelijk het op gang brengen van een tweede democratiseringsgolf in het hoger onderwijs, delen. Zij wensen deze beleidsdoelstelling echter te realiseren op uiteenlopende wijzen. De outputfinanciering wordt door de instellingen en de experts ervaren als een te uniforme aanpak van de problematiek van succes en gelijke kansen. Elke instelling wil eigen accenten leggen in de specifieke doelstellingen op het vlak van gelijke kansen en diversiteit en acties ontwikkelen die aansluiten bij het eigen profiel van de instelling.

Het Aanmoedigingsfonds is daartoe het geschikte instrument omdat samen met de instellingen kan worden gezocht naar die aanpak die de beste kansen op resultaat geven in functie van de specifieke instroom van studenten en de eigen profilering van de instelling. In het Aanmoedigingsfonds kan dus tussen overheid en elke instelling een eigen, gerichte aanpak worden afgesproken. Op die manier – maatwerk eerder dan een algemene benadering via de outputfinanciering – kan een meer gerichte en dus meer effectieve aanpak bewerkstelligd worden van gelijke kansen in het hoger onderwijs. Voor dit 'Aanmoedigingsfonds voor beleidsspeerpunten' zullen nieuwe middelen vrijgemaakt worden: in 2008 3 miljoen euro en in 2009 zal dit bedrag nog eens met 3 miljoen euro worden verhoogd. Het is de bedoeling dit Aanmoedigingsfonds in te zetten voor het realiseren van met elke instelling afgesproken doelstellingen op het vlak van het aanmoedigen van gelijke kansen en diversiteit in het hoger onderwijs.

Het Aanmoedigingsfonds zal op een contractuele wijze met de instellingen worden besteed. In een beheersovereenkomst met elke instelling worden de specifieke doelstellingen en de indicatoren waarmee het bereiken van de doelstellingen zal worden geëvalueerd, vastgelegd. De beheersovereenkomsten hebben een looptijd van vijf jaar, maar voor de eerste beheersovereenkomst geldt een periode van drie jaar.

Het is immers van belang relatief snel te weten voor welke aanpak een instelling kiest. Voor de eerste periode, die dus eerder het karakter van een proefperiode heeft, zal het bedrag per instelling op een objectieve wijze worden verdeeld over de instellingen. Vanaf de tweede periode wordt de financiering helemaal gestuurd op basis van performantie-indicatoren. Het totale bedrag van het Aanmoedigingsfonds blijft evenwel constant. Op die manier wordt er ook een competitief element in het Aanmoedigingsfonds ingebouwd en worden de instellingen extra uitgedaagd om de doelstellingen ook effectief te bereiken.

Ik wil bij de concrete vormgeving van het Aanmoedigingsfonds maximaal aansluiten op bestaand wetenschappelijk onderzoek dat rond de problematiek gedaan is. Ook de aanbevelingen uit het rapport 'Hoger onderwijs voor elk talent' zullen hierbij mee in overweging genomen worden.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 114

van 14 januari 2008

van **KATHLEEN HELSEN**

Energieprestaties schoolgebouwen - Passiefhuisprojecten

De Vlaamse Regering keurde op 8 juni 2007 de oproep voor inrichtende machten van scholen goed om zich kandidaat te stellen voor de selectie van proefprojecten die volgens de passiefhuisstandaard zullen worden gebouwd. Scholen die in deze formule willen stappen, konden zich tot 28 september 2007 inschrijven.

In de plenaire vergadering van 5 december 2007 kondigde de minister een tweede oproep aan. De deadline voor scholen is nu 18 januari 2008. Zodra alle kandidaturen binnen zijn, zal de DBFM-selectiecommissie (Design, Build, Finance, Maintain) een advies uitbrengen dat moet leiden tot de selectie van enkele proefprojecten die werken volgens de passiefhuisstandaard. Op basis van dit advies beslist de Vlaamse Regering welke projecten gerealiseerd worden en ze motiveert haar beslissing op basis van vijf selectiecriteria, zoals vermeld in het decreet betreffende energieprestaties in scholen. In de begroting werd voor de realisatie van de proefprojecten 9.000.000 euro uitgetrokken.

1. Binnen welke tijdsspanne zal de selectiecommissie advies uitbrengen?
2. Binnen welke tijdsspanne zal de Vlaamse Regering beslissen?
3. Hoeveel projecten zullen worden geselecteerd?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 114 van 14 januari 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

1. De geïnteresseerde scholen kregen tijd tot vrijdag 18 januari 2008 om hun kandidatuur als passiefschool in te dienen. In totaal zijn 75 projecten ingediend.
De selectiecommissie zal in de komende weken de ingediende voorstellen beoordelen en rangschikken.
De selectiecommissie brengt hierover vermoedelijk tegen eind februari een advies uit aan de Vlaamse Regering.
2. Aansluitend op het uitgebrachte advies van de selectiecommissie zal de Vlaamse Regering zo snel mogelijk een beslissing nemen.

Conform het decreet zal voor de eigenlijke selectie van de projecten het advies van de selectiecommissie worden afgewacht. Het is dan ook voorbarig om een uitspraak te doen over de selectie alvorens de selectiecommissie haar werkzaamheden heeft beëindigd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 119
van 23 januari 2008
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Cel Coördinatie Vlaamse Rand - Subsidies 2007

De Cel Coördinatie Vlaamse Rand verstrekt subsidies aan Vlaamse verenigingen uit de Vlaamse Rand.

1. Welke verenigingen kregen in dit kader een subsidie in het jaar 2007?
2. Wat was het bedrag van deze subsidie?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 119 van 23 januari 2008
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Tijdens het begrotingsjaar 2007 werden 82 verenigingen gesubsidieerd voor een totaalbedrag van 410.990 euro.

Als bijlage bezorg ik u een overzicht van deze gesubsidieerde activiteiten met het toegekende bedrag per vereniging.

BIJLAGE

Overzicht gesubsidieerde activiteiten met het toegekende bedrag per vereniging

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANDENBROUCKE/119/antw.119.bijl.001.xls>

STEVEN VANACKERE,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 62
van 19 december 2007
van **MIEKE VOGELS**

Vlaamse Ouderenraad - Huisvesting

Bij decreet van april 2004 werd de Vlaamse Ouderenraad ingesteld als officieel adviesorgaan van de Vlaamse ouderen voor de Vlaamse Regering.

Binnen de Vlaamse Ouderenraad wordt veel overleg georganiseerd. Minstens honderd maal per jaar pendelen ouderen vanuit de verschillende provincies naar Brussel om mee te bouwen aan de werking van de Vlaamse Ouderenraad (telkens 10-25 personen).

Om geen oudere personen uit te sluiten in het participatieproces, is een centraal gelegen, vlot bereikbare en goed toegankelijke vergaderplaats een noodzaak.

Om de werking te ondersteunen, is de binding van de vergaderruimte aan het secretariaat een noodzaak. Het secretariaat van de Ouderenraad werd voorlopig ondergebracht in het gelijkkansenhuis aan de Koningstraat. Dit secretariaat is echter veel te klein en beschikt niet over de nodige vergaderruimte. Het secretariaat telt momenteel drie personeelsleden. Voor 2007 werd in de begroting een bijkomend personeelslid voorzien. De aanwerving is onmogelijk vanwege de te krappe werkruimte (35 m²). De Vlaamse Ouderenraad wil het personeel respectvol behandelen en een degelijke werkplaats ter beschikking stellen.

De huidige subsidie is ontoereikend om op de vrije markt kantooruimte te huren of te kopen. Drie jaar zoeken heeft dit aangetoond.

1. De Vlaamse Ouderenraad beschikt niet over voldoende vergaderruimte om haar werking op een goede manier uit te bouwen. De raad kaartte dit probleem reeds herhaaldelijk aan, maar kreeg geen reactie.

Waarom reageert de minister niet op de vraag van de Vlaamse Ouderenraad naar een meer aangepaste huisvesting?

2. Wat zal de minister ondernemen om ervoor te zorgen dat de Vlaamse Ouderenraad over huisvesting beschikt die toelaat het secretariaat behoorlijk te huisvesten en op een voor ouderen vlot bereikbare locatie te vergaderen?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 62 van 19 december 2007

van **MIEKE VOGELS**

1. Het klopt dat de Vlaamse ouderenraad het probleem van haar te krappe huisvesting heeft aangekaart. Maar het klopt niet dat het beleid daar niet op gereageerd zou hebben. Zowel mijn voorganger, mevrouw Vervotte, als de bevoegde administratie heeft de Vlaamse ouderenraad er op gewezen dat noch in het subsidiebesluit, noch in de beheersovereenkomst die met dit orgaan werd afgesloten, een specifiek beding rond huisvesting is opgenomen. De Vlaamse ouderenraad wordt betoelaagd voor "**basis-, personeels- en werkingskosten**". Dit impliceert dat zij zelf instaat voor haar huisvesting. De kantoren die zij in het Gelijke Kansenhuis kan betrekken worden gehuurd ver beneden de gangbare marktтарieven. Een (her)organisatie in functie van de beschikbare ruimte daar lijkt nog steeds de beste oplossing.

Mijn collega Kathleen Van Brempt die bevoegd is voor het Gelijkekansenhuis, laat mij weten dat "enige tijd geleden, in samenspraak met het OOK, naar een oplossing werd gezocht. Dit bleek echter onmogelijk." Zij is het ook oneens met de stelling dat de ruimte in het gebouw niet ten volle benut zou worden.

Deze patstelling is voor de ouderenraad een vervelende situatie. De werkruimte is er relatief krap bemeten. Het is evenzeer een feit dat niet steeds alle personeelsleden gelijktijdig aanwezig zijn. Het is ook zo dat de ouderenraad jaarlijks een substantieel gedeelte (tussen 14 en 18%) van de haar toegekende subsidies kan aanwenden als reserve.

2. Op 19 december 2007 heb ik een gesprek gehad met de verantwoordelijken van de Vlaamse ouderenraad. Zij hebben mij inmiddels een brief gestuurd om het huisvestingsprobleem toe te lichten. Ik blijf bereid om samen met hen naar een constructieve oplossing te zoeken maar wijs er op dat de verantwoordelijkheid hiervoor in de eerste plaats bij de ouderenraad zelf ligt. De inhoud en de marges van de op 23 januari 2006 afgesloten beheersovereenkomst waren alle partijen bekend. De huidige aanstelling en subsidiëring loopt tot 31 december 2009.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 63
van 8 januari 2008
van **BART VAN MALDEREN**

Hulpmiddelen voor gehandicapten - Hergebruik

Op de Internationale Dag van de Witte Stok op 15 oktober 2007 en meer recent tijdens de academische zitting “Vijf jaar Kennis- en Ondersteuningscentrum (KOC) – Zelfstandig leven met hulpmiddelen” op 30 november 2007 brak de minister een lans voor het hergebruik van hulpmiddelen. Het hergebruik van hulpmiddelen staat ook in de Beleidsbrief 2008.

Het hergebruik van hulpmiddelen kan nuttig zijn: hulpmiddelen worden veelal korter gebruikt dan de technische levensduur van het product. Door hergebruik kunnen meerdere personen geholpen worden zonder het budget extra te belasten.

1. Hoe ziet de minister de praktische organisatie van dit hergebruik?
2. Voor welke hulpmiddelen voorziet hij dit hergebruik?
3. Staat dit volgens de minister niet haaks op de op maat gerichte aanpak?
4. Welke besparingen denkt de minister hierdoor te kunnen realiseren?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 63 van 8 januari 2008

van **BART VAN MALDEREN**

1. Het is inderdaad zo dat ik in mijn beleidsbrief heb gesteld dat er moet onderzocht worden hoe men op reglementaire basis hulpmiddelen kan recupereren en hergebruiken. Om het concept van hergebruik in de praktijk om te zetten, zijn er verschillende pistes die gevolgd kunnen worden. Er kan bijvoorbeeld een overeenkomst met leveranciers gemaakt worden waarbij de leverancier dan instaat voor het toepassen en/of vervangen van het hulpmiddel volgens de behoefte van betrokkene.

Een andere piste is om de intermediaire diensten bij het hergebruik van hulpmiddelen te betrekken die dan de rol van inzamel- en herdistributiepoint op zich kunnen nemen. Ik denk bijvoorbeeld aan de mediotheken van de ziekenfondsen. Bij de Dienststelle für Personen mit Behinderung werd er een samenwerking met het Rode Kruis overeengekomen.

Bovenstaande voorbeelden tonen aan dat er reeds verschillende actoren in het werkveld zijn met regionale contactpunten die in het verhaal van hergebruik een belangrijke rol kunnen spelen.

Deze pistes moeten één voor één onderzocht worden op hun praktische en juridische haalbaarheid.

2. In eerste instantie voorzie ik het hergebruik van hulpmiddelen voor die personen die een snel wijzigende behoefte aan verschillende hulpmiddelen hebben. Neem bijvoorbeeld een persoon met een snel degeneratieve aandoening waarbij het spraakvermogen wordt aangetast. In het begin zal betrokkene misschien geholpen zijn met een minder complex communicatietoestel, maar een maand later kan de behoefte veranderd zijn en is een ingewikkelder toestel nodig. Het is onlogisch dat deze persoon een aanvraag indient voor het minder complexe toestel, want tegen dat de beslissing een maand later in de bus valt, is de behoefte veranderd en heeft betrokkene een complexer toestel nodig. Andere mogelijke hulpmiddelen om te recupereren zijn de hulpmiddelen in functie van een visuele en/of auditieve handicap. Iemand met een vermindering van gezichtsvermogen is in eerste instantie nog geholpen met een beeldschermloep, maar na verloop van tijd is dit hulpmiddel misschien ook niet meer nuttig voor betrokkene. Recuperatie en hergebruik kan hier dan ook een oplossing bieden.
3. Zoals bovenstaande voorbeelden aantonen, is het hergebruik van hulpmiddelen net een op maat gerichte aanpak. Mensen worden veel sneller en efficiënter geholpen rekening houdend met de behoefte die betrokkene op dat moment heeft.
4. Hergebruik heeft zeker niet als doelstelling om besparingen te realiseren. Het is de bedoeling om een ruimere groep van personen te kunnen helpen met de juiste hulpmiddelen. En indien de oplossing hiervoor is om eenzelfde hulpmiddel achtereenvolgens bij verschillende personen in te zetten, dan is recuperatie het juiste middel hiertoe.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 64
van 10 januari 2008
van **SONJA CLAES**

Ouderenbeleid - Lokale inbedding

Het decreet van 30 april 2004 houdende het stimuleren van een inclusief ouderenbeleid en de beleidsparticipatie van ouderen bepaalt het kader waarin ouderenparticipatie op de diverse niveaus moet worden geplaatst.

Naar aanleiding van dit decreet werd de minister van Welzijn aangesteld als coördinerend minister, werd er een ouderenbeleidsplan opgestart, werd de Vlaamse Ouderenraad opgestart, ...

Essentieel is echter het ondersteunen van de lokale besturen bij het uitwerken van hun lokaal ouderenbeleid. Er zijn diverse elementen die een indicatie kunnen geven van het al dan niet voeren van een goed ouderenbeleid op lokaal niveau: het opnemen van het ouderenbeleid als een schepenbevoegdheid, de aanstelling van een ouderenbeleidscoördinator, de aanwezigheid van een dienst en/of ambtenaar Ouderen, de aanwezigheid en werking van een lokale ouderenadviesraad, de aanwezigheid van één of meerdere dienstencentra, ...

Om deze ouderenbeleidscoördinatoren op te leiden, voorziet de minister jaarlijks 148.000 euro in de begroting.

1. In 2004 hadden 249 van de 308 Vlaamse gemeenten een ouderenraad.

Hoeveel gemeenten hebben er vandaag een ouderenraad? Hoeveel zijn er dit per provincie?

2. In hoeveel gemeenten is er een ouderenbeleidscoördinator aangesteld? Hoeveel zijn er dit per provincie?

3. In hoeveel gemeenten heeft men een dienst Ouderen?

In hoeveel gemeenten heeft men een ambtenaar Ouderen?

Hoeveel zijn er dit telkens per provincie?

4. Hoeveel gemeenten hebben een schepen met ouderenbeleid als schepenbevoegdheid? Hoeveel zijn er dit per provincie?

5. Werd ook voor 2008 het bedrag van 148.000 euro voorzien voor de opleiding ouderenbeleidscoördinator?

6. Hoeveel ouderenbeleidscoördinatoren werden er opgeleid de afgelopen twee jaren (2005 en 2006)?

Hoeveel zijn er nog in opleiding (2007)?

7. De opleiding van ouderenbeleidscoördinatoren is één van de mogelijkheden tot ondersteuning aan de lokale besturen - zij het onrechtstreeks.

Ziet de minister nog andere mogelijkheden voor ondersteuning van de lokale besturen vanuit de Vlaamse overheid?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 64 van 10 januari 2008

van **SONJA CLAES**

1. In zowat 80% van de Vlaamse gemeenten is een ouderenadviesraad actief. Rekening gehouden met alle lokale plannen zou dit percentage naar 90% kunnen stijgen. De gemeenten die geen ouderenraad wensen op te richten zijn vnl. de kleinere gemeenten en die waar de ouderen kunnen zetelen in een welzijnsraad.
2. 40% van de lokale besturen heeft een ouderenbeleidscoördinator in dienst.
3. Ik beschik niet over gegevens m.b.t. gemeentelijke diensten specifiek voor ouderen, maar conform gegevens van de VVSG heeft zowat een derde van de lokale besturen een ouderengids uitgegeven en ruimt 94% specifieke informatie voor ouderen in in het gemeentelijk informatieblad. 15% heeft een welzijnsgids en 83% verstrekt specifieke informatie via de website. Ook het lokaal dienstencentrum is een belangrijk informatiekanaal voor de doelgroep.
4. In de vorige legislatuur bedroeg het aandeel van de bevoegde schepenen voor ouderenbeleid 55%, dat is thans naar 93% gestegen.
5. De nood aan een geconcentreerde vorming is thans gelenigd Het voor dit jaar voorziene bedrag van 148000,00 euro zal besteed worden aan een project onder leiding van de VVSG om het participatieproces professioneel aan te sturen. Een goed gedocumenteerd en via intervisie getraind lokaal bestuur kan daartoe een middel zijn en input geven aan haar mandatarissen en relevante instellingen om de participatie van haar oudere inwoners te faciliteren, te stimuleren en te professionaliseren.

Bedoeling wordt dat de VVSG een contract afsluit met een beperkt aantal gemeenten om op basis van expertise en ervaring een lokaal ouderenbeleid uit te tekenen dat als voorbeeld kan dienen voor andere gemeenten. In dit project zal gewerkt worden rond een aantal thema's voor ouderen zoals veiligheid, mobiliteit, eenzaamheid, diversiteit (intergenerationeel en/of intercultureel),...

Op basis van de opgedane expertise en praktijkervaring wordt een draaiboek gemaakt voor andere gemeenten. Dit soort handleiding is veel handiger voor lokale besturen dan een theoretisch draaiboek. Het werken met thema's kan ook aanleiding zijn om de ouderenparticipatie beter vorm te geven, zodat de ouderenadviesraden ook inhoudelijk sterker worden uitgewerkt. Het project kan de ouderenadviesraden middelen en processen aanreiken om dit soort thema's te bespreken.

6. In 2007 volgden 132 personen 1 of meerdere sessies van de door de VVSG ingerichte vorming tot ouderenbeleidscoördinator.
7. Zoals in het antwoord op vraag 5 al uiteengezet blijkt de behoefte aan vorming beantwoord en kan de focus verlegd worden naar een professionalisering van het participatieproces zelf. De Vlaamse overheid kan daartoe enkel ondersteunen en inspireren, het lokaal bestuur zelf blijft de eerste motor om dit proces aan te zwengelen. Het plaatselijke succes van het veldwerk van prof. Verté is daarvan een bemoedigend voorbeeld.

Ik wil de plaatselijke initiatieven verder blijven ondersteunen door jaarlijks , in overleg met de Vlaamse ouderenraad, een thema te bepalen dat het lokaal bestuur in de participatie aan het beleid kan introduceren. Dit thema houdt verband met een aangelegenheid die ouderen aanbelangt. Uit de ingestuurde projectvoorstellen kan dan een keuze worden gemaakt in functie van de dossiers die de meeste waarborgen bieden om de inspraak van ouderen in het beleid te realiseren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 65
van 10 januari 2008
van **MARIJKE DILLEN**

Geestelijke gezondheidszorg voor ouderen - Opleiding personeel

Eén van de knelpunten bij de tewerkstelling binnen de GGZ (geestelijke gezondheidszorg) voor ouderen is het gegeven dat zeer weinig studierichtingen de toekomstige verpleegkundigen, maatschappelijk werkers, enzovoort, degelijk voorbereiden op de specifieke vereisten en deskundigheden.

Nochtans is dit belangrijk.

1. Heeft de minister er bij zijn collega van Onderwijs reeds op aangedrongen om binnen deze studierichtingen aandacht te besteden aan deze specifieke problematiek? Zo ja, wat zijn de resultaten?
2. Welke inspanningen zijn er gedaan om het beschikbaar potentieel aan medewerkers de nodige bijkomende expertise bij te brengen?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 65 van 10 januari 2008

van **MARIJKE DILLEN**

1. Ik begrijp uw bekommernis dat er te weinig aandacht wordt geschonken aan ouderen binnen de opleidingen in de geestelijke gezondheidszorg.

Ik zal uw vraag meenemen in het overleg met de heer Frank Vandenbroucke, minister van onderwijs. Ik zal erop aandringen dat er binnen het curriculum meer aandacht wordt geschonken aan deze problematiek, specifiek binnen de studierichtingen verpleegkunde, maatschappelijk werk, enzovoort. Ik zal ook de bevoegde onderwijsinstanties aanschrijven en aandacht vragen voor deze problematiek binnen hun opleidingen.

2. Er zijn geen categoriale inspanningen geleverd om de deskundigheid over ouderen binnen de geestelijke gezondheidszorg te verhogen.

Binnen de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg (CGG) zijn er in 2007 wel outreachprojecten naar de rusthuizen geweest. Hierin werd de deskundigheid van CGG-medewerkers overgebracht naar verpleegkundigen en verzorgenden binnen de rust- en verzorgingstehuizen. Er werd onder andere expertise overgebracht inzake depressie, dementie, eenzaamheid en rouw. Naast vorming werd door de CGG-medewerkers ook ondersteuning en adviesverlening geboden over hoe om te gaan met psychische problemen van ouderen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 66
van 10 januari 2008
van **MARIJKE DILLEN**

Geestelijke gezondheidszorg - Taakverdeling

In het kader van de organisatie van GGZ-preventie (geestelijke gezondheidszorg) is het belangrijk dat de opdrachten en taken op een goede wijze worden verdeeld tussen de verschillende partners.

1. Het is niet altijd even duidelijk op welke wijze de verschillende taken worden verdeeld, tussen CGG's (centra voor geestelijke gezondheidszorg), Logo's (lokaal gezondheidsoverleg), enzovoort.

Heeft de minister reeds initiatieven genomen om dit te verbeteren? Zo ja, welke?

Zijn er reeds resultaten op het terrein geboekt en gebeurt er een evaluatie?

2. Is er een inventaris opgesteld van de verschillende opdrachten en taken die momenteel door de verschillende partijen worden opgenomen?
3. Bestaat er tussen de verschillende betrokken partijen een duidelijke afstemming, teneinde overlappingsen te vermijden en tekorten in te vullen?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 66 van 10 januari 2008

van **MARIJKE DILLEN**

1. Zowel de preventiewerkers van de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG's) als deze van de Logo's hebben duidelijk afgelijnde opdrachten en taken. De Logo's (lokaal gezondheidsoverleg) hebben als hoofdplicht de realisatie van de 6 Vlaamse gezondheidsdoelstellingen, namelijk de preventie van tabakgebruik, sensibilisering rond gezonde voeding, voorkomen van ongevallen, enzovoort. Zij hebben vooral een coördinerende functie en werken samen met gemeenten, OCMW's, provinciebestuur, ziekenfondsen, centra voor leerlingbegeleiding, huisartsen, CGG's, enzovoort. De preventiewerkers van de CGG zijn voornamelijk gespecialiseerd in alcohol- en drugpreventie en zelfmoordpreventie. Het alcohol- en drugspreventiewerk in de CGG heeft dankzij zijn specialisatie en professionaliteit een centrale plaats verworven in het alcohol- en drugspreventielandschap. Deze specifieke werking is daarenboven verankerd in het decreet betreffende de geestelijke gezondheidszorg. Hierin wordt vermeld dat de preventieve opdracht in overeenstemming moet zijn met de tweede lijnsopdracht van de CGG en dat naar de nulde en eerste lijn de CGG een ondersteunende rol speelt bij de begeleiding van de werking op deze lijnen. De CGG's werken met intermediairen als doelgroep, op maat en gebruik makend van specifieke methodieken. De verankering van preventieopdrachten binnen de CGG biedt een belangrijke meerwaarde voor zowel de CGG (drempelverlaging, centrale positie van vroeginterventie, ruime expertiseopbouw naar doelgroepen waar meerdere risicofactoren aanwezig zijn) als voor het preventiewerk (expertise, brug tussen preventie en hulpverlening). Verder engageert het preventiewerk in de CGG zich om de toepassing van universele preventie, in samenwerking met andere preventieactoren, te ondersteunen. De samenwerking met en ondersteuning door VAD garandeert een gemeenschappelijke visie en aanpak die cruciaal is voor de realisatie van een kwalitatief en wetenschappelijk onderbouwd Vlaams preventieaanbod en voor de realisatie van de Vlaamse gezondheidsdoelstellingen met betrekking tot alcohol en drugs. In het kader van het natraject van de gezondheidsconferentie over tabak, alcohol en drugs besliste ik om vanaf 2007 extra middelen vrij te maken voor het verhogen van de capaciteit van de regionale alcohol- en drugpreventiewerkers in de centra voor geestelijke gezondheidszorg. Het gaat meer bepaald om een bedrag van 250.000 euro (ofwel vijf extra VTE). De vijf extra vte hebben dezelfde opdracht als de andere alcohol- en drugpreventiewerkers die nu al tewerkgesteld zijn in de cgg: de regionale implementatie van de methodieken en strategieën die op Vlaams niveau worden uitgewerkt. In dit kader heb ik aan de cgg (en aan VAD) de opdracht gegeven twee zaken op te maken:
 - een protocol dat vastlegt hoe de samenwerking tussen VAD en de alcohol- en drugpreventiewerkers verloopt
 - een rapportagesysteem dat toelaat om een zicht te krijgen op de inzet van de middelen op het terrein.In juni 2007 lanceerde ik een oproep voor de locoregionale ondersteuning van het Vlaams actieplan suïcidepreventie. Per Vlaamse provincie (+ Brussel Hoofdstad) kon er één project worden ingediend. Op 30 november 2007 werden de subsidies voor dit project door de Vlaamse regering goedgekeurd. De werking van verschillende partners worden in dit project op elkaar

afgestemd. Deze partners zijn de logo's, de overlegplatforms geestelijke gezondheidszorg en de preventiewerkers van de CGG.

Concreet met betrekking tot suïcide werken de logo's op het vlak van geestelijke gezondheidsbevordering. Het logo zorgt er voor dat zijn partners op gecoördineerde wijze samenwerken met het oog op het realiseren van een maximale gezondheidswinst in hun logo-regio. De overlegplatforms geestelijke gezondheidszorg zorgen in het kader van het Vlaams actieplan suïcidepreventie voor de zorgafstemming en de kwaliteitsbevordering van de initiatieven die genomen worden. De overlegplatforms geestelijke gezondheidszorg overleggen met de voorzieningen in de eigen regio, verzamelen gegevens over de geestelijke gezondheidszorg, enzovoort.

De preventiewerkers van de CGG hebben de meeste expertise met betrekking tot dit thema op locoregionaal niveau. Zij hebben vooral ervaring in deskundigheidsbevordering van professionelen en het bevorderen van de netwerking tussen 1ste en 2de lijn

Deze taken en expertises zijn complementair aan elkaar en vormen een degelijke basis voor de uitwerking van het actieplan op locoregionaal niveau. Hierbij is het noodzakelijk dat een provinciale werkgroep de activiteiten aanstuurt.

2. De logo's hebben vooral een coördinerende functie. De logo's werken rond de 6 Vlaamse gezondheidsdoelstellingen en dit vanuit een visie waarbij lokale betrokkenheid, samenwerking en netwerkvorming de centrale thema's vormen.

De overlegplatforms geestelijke gezondheidszorg groeperen voorzieningen uit de geestelijke gezondheidszorg: algemene ziekenhuizen die over een erkende psychiatrische ziekenhuisdienst beschikken (PAAZ), psychiatrische ziekenhuizen (PZ), psychiatrische verzorgingstehuizen (PVT), Centra Geestelijke Gezondheidszorg (CGG), Beschut Wonen (BW) en voorzieningen met een RIZIV conventie die tot opdracht hebben een specifiek aanbod binnen de geestelijke gezondheidszorg te organiseren.

In een Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg (CGG) kunnen mensen met psychische problemen hulp krijgen. Deze hulp is medisch-psychiatrisch en/of psychotherapeutisch van aard. De hulpverlening in een CGG gebeurt enkel tijdens een consultatie. Er is dus geen opname of verblijf. In elk CGG zijn er meestal aparte teams voor volwassenen en voor kinderen en jongeren.

De taakverdeling is onder andere terug te vinden op de website van zorg en gezondheid (www.zorgengezondheid.be)

3. Zie vraag 1 en 2

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 67
van 10 januari 2008
van **MARIJKE DILLEN**

Geestelijke gezondheidszorg - Inclusief beleid

De Vlaamse Gezondheidsraad heeft in haar advies van 2006 beklemtoond dat het belangrijk is om strategieën te ontwikkelen voor geestelijke gezondheidsbevordering en ziektepreventie, en dit op verschillende niveaus.

Aangezien de grootste gezondheidswinst wordt behaald buiten de gezondheidszorg, is het voeren van een inclusief beleid een opdracht voor de hele Vlaamse Regering.

1. Welke initiatieven heeft de minister inmiddels genomen om de interactie tussen het beleidsdomein Geestelijke Gezondheidszorg en andere beleidsdomeinen te verbeteren?
2. Welke initiatieven zijn er genomen om de multidisciplinaire samenwerking te stimuleren?
3. Zijn er inmiddels initiatieven genomen om (geestelijke) gezondheidseffectenrapporten in te voeren bij grote projecten, bijvoorbeeld bij projecten inzake woon- en werkomgeving?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 67 van 10 januari 2008

van **MARIJKE DILLEN**

1. Het beleidsdomein van de Geestelijke Gezondheidszorg heeft raakvlakken met verschillende andere beleidsdomeinen. Waar dit aangewezen is stimuleer ik dan ook de intersectorale samenwerking, waarvan ik enkele voorbeelden opsom.

Vanuit de centra geestelijke gezondheidszorg (CGG) wordt in het kader van de Integrale Jeugdhulp samengewerkt met de centra voor leerlingenbegeleiding, de centra algemeen welzijnswerk (CAW), het Vlaams agentschap voor personen met een handicap (VAPH), Kind en Gezin en de bijzondere jeugdbijstand. Op het vlak van daderhulp voor seksuele delinquenten werken de CGG's samen met de CAW's en justitie. Voor de projecten 'Kom binnen' en 'Yot' - twee projecten die zich inzetten voor personen met een handicap en bijkomende psychische problemen - werken de CGG's samen met het VAPH. Vorig jaar waren er de outreach projecten naar ouderen. In deze projecten werkten de CGG's samen met de rusthuizen en andere ouderenvoorzieningen.

In het project 'Te Gek!?' zorgt de samenwerking met de culturele sector voor een destigmatisering van personen met psychische problemen.

Een ander voorbeeld betreft de initiatieven beschut wonen waar elk initiatief 0,5 tot 3 voltijds equivalenten extra kan inzetten om de zorgfunctie 'activering' verder te ontwikkelen. De activering heeft o.a. als doelstelling de reïntegratie op een zo hoog mogelijk niveau van (ex-) psychiatrische patiënten in de maatschappij. Voor sommige cliënten zal men werken in de richting van betaald werk, voor anderen misschien eerder in de richting van toeleiding naar arbeid in een beschutte werkplaats of arbeidszorg en voor nog anderen is dat misschien een dagelijkse uitstap naar een laagdrempelig ontmoetingshuis. Ook activiteiten in een dagactiviteitencentrum passen hierin.

Ook met de sector van de bijzondere jeugdbijstand, is samenwerking opgestart. Zo heeft het Psychiatrisch Ziekenhuis Sleidinge met 5 voltijds equivalenten een outreaching-functie uitgebouwd naar de bijzondere jeugdbijstand. Het 'Openbaar Psychiatrisch Zorgcentrum Geel' staat sinds 2002 ook al in voor dergelijke outreaching.

De CAW's en de CGG's hebben in het kader van het Europees Vluchtelingenfonds een gezamenlijk project "psychosociale hulpverlening aan vluchtelingen en asielzoekers.

Naast de samenwerking op vlak van de zorg is er ook op preventief vlak een intersectorale samenwerking gegroeid. In het Vlaamse preventieve gezondheidsbeleid is er gekozen om te werken met Vlaamse gezondheidsdoelstellingen. Zoals u weet is er een Vlaamse gezondheidsdoelstelling rond suïcidepreventie goedgekeurd, samen met een actieplan dat momenteel in volle uitvoering is. Dit plan is opgebouwd rond vijf strategieën. De Vlaamse werkgroep 'preventie van zelfdoding' adviseert mij over de uitvoering van het actieplan. Deze werkgroep kent een gevarieerde samenstelling waarin verschillende sectoren en disciplines zijn vertegenwoordigd.

Bij de uitvoering van de preventiestrategieën is er haast altijd sprake van samenwerking tussen verschillende sectoren en disciplines. Om die reden heb ik er ook voor gekozen om locoregionale samenwerkingsinitiatieven te ondersteunen. Een van de voorwaarden om deze projecten te subsidiëren is dat ten minste de LOGO's, de overlegplatforms geestelijke gezondheidszorg en Centra Geestelijke Gezondheidszorg (suïcidepreventiewerkers van de CGG) actief betrokken zijn en hun werking op elkaar afstemmen. Op lokaal vlak staan deze organisaties dan in om het meest

geschikte netwerk verder uit te bouwen en te benutten. Het is evident dat het algemeen welzijnswerk en het onderwijs belangrijke te betrekken sectoren zijn.

De samenwerking met onderwijs past ook in de intentieverklaring tussen de Vlaamse ministers bevoegd voor Onderwijs, Gezondheid, Sport, Landbouwbeleid en Zeevisserij om samen te werken aan gezondheidsbevordering bij kinderen en jongeren, en zich hierbij te richten op de Vlaamse gezondheidsdoelstellingen. Zo is er binnen het actieplan suïcidepreventie een luik dat specifiek gericht is naar schoolgaande jongeren.

Ook op het vlak van de preventie van alcohol en drugs is er een intense samenwerking tussen de VAD (Vereniging voor Alcohol en andere Drugproblemen) en de preventiewerkers van de CGG. Momenteel wordt een nieuw samenwerkingsprotocol tussen beide sectoren voorbereid.

2. De voorbeelden vermeld bij het antwoord op de eerste vraag zijn ook voorbeelden van multidisciplinaire samenwerking. Daarbij dient nog opgemerkt dat de centra geestelijke gezondheidszorg en de psychiatrische ziekenhuizen per definitie een multidisciplinaire werking hebben.
3. Er zijn nog geen initiatieven genomen om (geestelijke) gezondheidseffectenrapporten in te voeren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 68
van 10 januari 2008
van **MARIJKE DILLEN**

Geestelijke gezondheidszorg - Samenwerking preventiepartners

De Vlaamse Gezondheidsraad heeft voorgesteld om een ondersteuningspunt op te zetten voor GGZ-preventie (geestelijke gezondheidszorg), om op deze wijze de samenwerking tussen de verschillende preventiepartners te verbeteren.

1. Heeft de minister reeds initiatieven genomen ter zake om zo te komen tot de oprichting van een functioneel samenwerkingsverband?
2. Het is belangrijk dat beschikbare kennis wordt gedeeld.

Op welke wijze gebeurt dit vandaag tussen de verschillende preventiepartners? Doet men hierbij een beroep op de provinciale overlegplatforms, het regionaal welzijnsoverleg, enzovoort?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 68 van 10 januari 2008

van **MARIJKE DILLEN**

1. Het advies van de Vlaamse Gezondheidsraad (VGR) waar u naar verwijst dateert van april 2006 en gaat vooraf aan het advies van dezelfde raad over de Vlaamse gezondheidsdoelstelling en het actieplan suïcidepreventie. De VGR vraagt geen nieuwe structuren op te zetten maar wel een functioneel samenwerkingsverband op te zetten om de preventieve geestelijke gezondheidszorg te optimaliseren.

Bij de opmaak en uitvoering van het actieplan suïcidepreventie heb ik op twee niveaus initiatieven genomen om te komen tot dergelijk functioneel samenwerkingsverband. Op Vlaams niveau adviseert de Vlaamse werkgroep 'preventie van zelfdoding' mij over de uitvoering van het actieplan. Tegelijk staat deze in voor de coördinatie van het actieplan op Vlaams niveau en voor een goede afstemming met aanverwante initiatieven. Op provinciaal niveau en voor Brussel subsidieer ik in totaal zes locoregionale projecten die zorgen voor een lokale uitvoering van het actieplan suïcidepreventie. Op dit niveau vinden de verschillende organisaties elkaar. Zo wordt het Vlaams actieplan uitgevoerd op een manier die zo dicht mogelijk aansluit bij de locoregionale behoeften en mogelijkheden.

2. Deze werkwijze beoogt meer dan het delen van de beschikbare kennis. Mijn beleid is vooral gericht op actie en het mobiliseren van alle goede initiatieven in dezelfde richting. Ik doe dit rond het concrete actieplan 'preventie van zelfdoding'. Dit kadert in de Vlaamse beleidskeuze om te werken met gezondheidsdoelstellingen, doch de resultaten van dit actieplan hebben een ruimer effect dan enkel op vlak van suïcidepreventie alleen. Naast kennisdeling is het volgens mij nog veel belangrijker om ervaringen en voorbeelden van goede praktijkvoering uit te wisselen.

Om die reden is er voor gekozen om de locoregionale projecten, vermeld in het antwoord op de eerste vraag, in het leven te roepen. Een van de voorwaarden om deze projecten te subsidiëren is dat ten minste de LOGO's, de overlegplatforms geestelijke gezondheidszorg en Centra Geestelijke Gezondheidszorg (CGG) actief betrokken zijn en hun werking op elkaar afstemmen. Op lokaal vlak staan deze organisaties dan in om het meest geschikte netwerk verder uit te bouwen en te benutten. Het is evident dat het algemeen welzijnswerk en het onderwijs belangrijke te betrekken sectoren zijn.

Op Vlaams niveau is er voor gezorgd dat de Vlaamse werkgroep 'preventie van zelfdoding' een gevarieerde samenstelling heeft en de meest relevante partners zijn vertegenwoordigd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 69
van 11 januari 2008
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Alcohol op het werk - Sensibiliseringscampagnes

Volgens de Vlaamse Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) blijkt dat vijf à tien procent van de werknemers kampt met een alcoholprobleem.

Alcohol kost het bedrijfsleven jaarlijks meer dan 800 miljoen euro aan arbeidsongevallen, afwezigheden en productieverlies. In zeven op de tien bedrijven komen werknemers wel eens dronken aan op het werk. In veertig procent van de ondernemingen zouden personeelsleden wel eens dronken worden op het werk, terwijl in driekwart van de bedrijven werknemers soms afwezig blijven ten gevolge van hun drinkgedrag. Toch voert slechts één bedrijf op drie een alcoholbeleid. De overheid zou een wettelijk kader uitwerken rond alcohol op het werk.

Zijn er hieromtrent op Vlaams niveau al sensibiliseringscampagnes gevoerd, of zijn er nog gepland?

Hoe waren of zijn ze concreet opgevat?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 69 van 11 januari 2008

van **ANNE MARIE HOEBEKE**

De Vlaamse overheid heeft een convenant (2006-2010) afgesloten met de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen, VAD, die vrijwel alle organisaties die in Vlaanderen actief zijn op het vlak van studie, preventie en hulpverlening inzake alcohol- en andere drugproblemen overkoepelt. De VAD heeft opdrachten op het vlak van informatieverstrekking, adviesverlening aan de overheid en aan wetenschappers en aan de maatschappelijke sectoren (onderwijs, bedrijven, jeugdwerk, vrijetijdssector, gezondheids- en welzijnssector). De VAD ontwikkelt methodieken, implementeert die in Vlaanderen, in nauwe samenwerking met de alcohol- en drugpreventiewerkers van de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg, heeft een uitgebreid vormingsaanbod en ondersteunt het werkveld bij de evaluatie van acties.

Sinds 1985 is de VAD actief in het bedrijfsleven, en dat in honderden bedrijven. Zij werkt vooral op vraag van bedrijven en adviseert hen bij het opstarten, uitwerken en uitvoeren van een alcohol- en drugbeleid. Dit gebeurt in samenwerking met regionale en lokale preventiewerkers (onder meer de alcohol- en drugpreventiewerkers verbonden aan de CGG), en in toenemende mate met Externe Diensten voor Preventie en Bescherming op het Werk (EDPB). De VAD organiseert seminaries en vormingscursussen en ontwikkelt documentatiemateriaal. Op vraag kunnen er vormingsprogramma's op maat uitgewerkt worden.

Volgende specifieke initiatieven worden aangeboden om bedrijven te adviseren en te ondersteunen bij de aanmaak van een alcohol- en drugbeleid:

- Een modulair vormingsaanbod voor de sector arbeid:
Dit modulair aanbod (basismodule, beleidsmodule en module voor bedrijfshulpverleners) richt zich tot hen die zich in de onderneming op preventief en hulpverlenend vlak willen inzetten voor de thematiek van alcohol- en ander druggebruik, de zogenaamde intermediairen. Het vormingsaanbod wil zowel de kennis van de deelnemers verruimen als aanzetten tot visieontwikkeling. Beleidsthema's en hulpverleningsaspecten komen aan bod. Om het geheel zo goed mogelijk af te stemmen op de praktijk, wordt er gewerkt met gastsprekers en casussen.
- Een vormingsaanbod op maat, gericht op intermediairen: in opleiding of bijscholing, voor diverse EDPB en anderen.
- Handbagage: een trainingspakket voor het omgaan met alcohol- en andere drugs op het werk. Dit trainingspakket met video/dvd 'Handbagage' is een instrument voor al wie bedrijven begeleidt om een alcohol- en drugbeleid te maken en uit te voeren, zoals preventiewerkers uit de alcohol- en drugsector, medewerkers EDPB of opleidingsverantwoordelijken. 'Handbagage' is een trainingspakket en kan niet zonder begeleiding gebruikt worden. Voor een optimaal gebruik organiseert de VAD train-de-trainers. Dit pakket werd samengesteld met (bijkomende) steun van de Vlaamse overheid.
- Handvatten en publicaties:
 - *Een ticket voor een alcohol- en drugbeleid in uw bedrijf*: met deze uitgave presenteert VAD een stappenplan om in bedrijven functioneringsproblemen door alcohol en andere drugs te voorkomen. Wanneer ze zich toch voordoen, vindt men richtlijnen om deze problemen vroegtijdig op te vangen en werknemer eventueel door te verwijzen naar de hulpverlening. In het handboek zijn er verder verwijzingen naar de 'randinformatie': informatie over het gebruik van alcohol en drugs en de gevolgen op het werk. Ontstaans- en risicofactoren en juridische aspecten worden besproken. Tevens wordt toegelicht hoe

moeilijk het is om gedrag te veranderen. Tot slot krijgt men informatie over preventie- en hulpverleningsorganisaties en het VAD-aanbod.

- *Juridische handvatten voor het (problematisch) gebruik van alcohol en andere drugs op het werk*: deze publicatie bevat juridische achtergrondinformatie voor bedrijven die alcohol- en andere drugproblemen op een beleidsmatige en constructieve manier willen benaderen. Het gebruik van alcohol en andere drugs op het werk roept immers heel wat juridische vragen op: beschikbaarheid van alcohol op het werk, wijze van vaststelling, bewijsvoering en aansprakelijkheid bij problemen, ...
- Campagne 'Boodschap in een Fles' is een informatiecampagne voor volwassenen over alcohol. De campagne heeft informatie over wat alcohol met hen doet, hoe ze er verstandig mee kunnen omgaan, hoe ze probleemgebruik kunnen herkennen, wat ze kunnen doen als ze zelf (dreigen te) 'verdrinken' én hoe ze kunnen reageren wanneer ze zien dat iemand anders - een partner, een vriend, een collega... - 'verdrinkt'. Zowel de korte- als langetermijngevolgen van (overmatig) alcoholgebruik komen aan bod. Er zijn 'boodschappen' voor werknemers en daarnaast ook voor mannen, vrouwen, sporters en partners van probleemdrinkers. Er zijn ook boodschappen voor eerstelijns hulperleners (bedrijfsartsen, huisartsen, medewerkers OCMW en CAW,...): de campagne geeft richtlijnen en tips om problematisch alcoholgebruik bespreekbaar te maken.
- Affiches 'Drank, drugs of pillen op het werk' en 'alcohol en werk' maken duidelijk dat de combinatie alcohol en werk niet werkt.

Aanvullend op dit aanbod heb ik in het kader van de gezondheidsconferentie middelengebruik van eind 2006 een aantal implementatieprojecten goedgekeurd, waaronder een tweetal in de arbeidssector. Securex_(EDPW) zal gedurende 1 jaar in een eerste fase meer dan 115.000 werknemers screenen op risicovol alcoholgebruik. Indien nodig wordt korte interventie aangeboden of doorverwezen. In een tweede fase gaat men in 50 bedrijven waar risicovol alcohol gebruik het hoogst ligt een alcohol- en drugbeleid aanbieden. Deze bedrijven ontvangen daarvoor een financiële ondersteuning. Een ander project van 'Leren Ondernemen vzw' richt zich naar gezinnen die in kansarmoede leven. Dit project is gericht op de kansarme medewerkers die als betaalde of vrijwillige kracht binnen Leren Ondernemen actief zijn. Via de activiteiten met de doelgroepmedewerkers, wil men ook indirect een invloed hebben op de ruimere kansarme klantengroep van Leren Ondernemen (vb. via reglementering, via zichtbare aanwezigheid van het project...). Voor het implementeren van een beleid wordt uitgegaan van de klassieke vier pijlers: regelgeving binnen de organisatie, educatie en vorming, structurele maatregelen, begeleiding en hulp bij problemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 70
van 14 januari 2008
van **VERA VAN DER BORGHT**

Armoedebeleid - Experimentele projecten

Het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding voorziet in artikel 18 de mogelijkheid om projecten met een experimenteel, aanvullend of vernieuwend karakter te ondersteunen.

Deze projecten kunnen zowel worden uitgevoerd door de Vereniging waar armen het woord nemen, het Vlaams netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen, als andere actoren.

De Vlaamse Regering zou de voorwaarden voor de toekenning voor deze projectsubsidies bepalen.

Werden op basis van dit artikel reeds projecten goedgekeurd?

Zo ja, welke projecten, voor hoeveel middelen en wie voerde deze projecten uit? Hoe werden de projecten gesubsidieerd en op basis van welke voorwaarden werden deze projectsubsidies toegekend?

Zo neen, waarom gebeurde dit tot nog toe niet?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 70 van 14 januari 2008

van **VERA VAN DER BORGHT**

Artikel 18 van het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding stelt dat de Vlaamse Regering middelen kan aanwenden om projecten met een experimenteel, aanvullend en/of vernieuwend karakter te ondersteunen.

Op basis van dit artikel werden er nog geen projecten goedgekeurd. De tot nog toe voorziene middelen voor armoedebestrijding volstonden alleen voor de uitvoering van de beleidsdialoog met de armen (via het Vlaams Netwerk en de verenigingen waar armen het woord nemen) en het opleiden en ondersteunen van ervaringsdeskundigen in de armoede en sociale uitsluiting door De Link. De middelen voor het Vlaams Netwerk volgden de voorbije jaren een groeipad. Volgens het afgesproken scenario werd de subsidie aan het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen in 2007 nog met 138.000 euro verhoogd tot 2.172.000 euro. Daarvan ging 1.613.512 euro naar de financiële ondersteuning van de verenigingen waar armen het woord nemen.

Tevens meld ik u dat in 2007 door middel van eenmalige beleidskredieten 222.900 euro subsidies werden toegekend aan diverse projecten inzake armoedebestrijding (projecten i.v.m. beeldvorming over armoede, energiearmoede, armoede bij allochtonen...) en voor 114.665 euro opdrachten werden toegekend aan verschillende waardevolle initiatieven in hetzelfde kader (onderzoek naar efficiëntie armoedebestrijdingsbeleid, onderzoek naar het dichten van de kloof tussen mensen in armoede en hulpverleners). Ook in 2008 zal ik voor dergelijke projecten éénmalige kredieten inzetten.

Daarnaast kende het Vlaams Netwerk in het werkjaar 2006-2007 203.179 euro themasubsidies toe aan 14 verenigingen waar armen het woord nemen. Dit zijn projectsubsidies, aanvullend bij de subsidies voor de reguliere werking van de verenigingen. Zij dienen om dieper in te gaan op zaken die uit de gewone werking naar boven komen en om de bestaande expertise binnen een vereniging te versterken. Ook in de verdeling van de middelen die voor de periode 1 april 2008- 31 maart 2009 aan het Vlaams Netwerk zijn toegekend zijn er opnieuw themasubsidies voor verenigingen waar armen het woord nemen voorzien.

Ik zal er tevens voor zorgen dat, in opvolging van de verdere behandeling van de goedkeuring van het voorontwerp van decreet tot wijziging van decreet betreffende de armoedebestrijding, de regeling rond de projectsubsidie in het besluit Vlaamse regering bij het decreet betreffende de armoedebestrijding wordt herbekeken i.f.v. een operationele werking.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 71
van 14 januari 2008
van **VERA JANS**

Welzijns- en gezondheidsvoorzieningen - Subsidies Nationale Loterij

Een besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2002 regelt de voorwaarden tot toekenning van subsidies afkomstig van de over de Vlaamse Gemeenschap verdeelde winst van de Nationale Loterij.

Dit besluit is van toepassing op de subsidies afkomstig van de verdeelde winst van de Nationale Loterij die bestemd zijn voor de in de algemene uitgavenbegroting bepaalde doeleinden van openbaar nut, met uitzondering van de subsidies die worden toegekend aan: Bloso, wat het Vlaams Sportfonds betreft, Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek - Vlaanderen, Kind en Gezin, Toerisme Vlaanderen, Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

1. Hoeveel bedroegen de "Lotto"-middelen aan Vlaamse welzijnsvoorzieningen in 2007?
2. Aan welke initiatiefnemers werden deze middelen in 2007 toegekend? Graag met vermelding van de naam en locatie van de initiatiefnemer en het gesubsidieerde project.

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 71 van 14 januari 2008

van VERA JANS

1. De middelen van de Nationale Loterij die werden toegekend aan Vlaamse welzijns- en gezondheidsvoorzieningen volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2002 bedragen 705.669,53 euro. De verdeling over de verschillende entiteiten ziet eruit als volgt:

Departement WVG	97.447,54	euro
Agentschap Jongerenwelzijn	187.861,00	euro
Agentschap Zorg en Gezondheid	420.360,99	euro
Totaal	705.669,53	euro

De totale middelen van de Nationale Loterij voor Welzijn en Gezondheid bedroegen in 2007 1.906.000 euro.

2. In drie bijlagen zijn de initiatiefnemers vermeld waaraan in 2007 subsidies werden toegekend volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2002. Hierbij is telkens de locatie, het gesubsidieerde project en het bedrag vermeld.

BIJLAGEN

1. Subsidies Departement WVG
2. Subsidies Agentschap Jongerenwelzijn
3. Subsidies Agentschap Zorg en Gezondheid

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANACKERE/71/antw.071.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANACKERE/71/antw.071.bijl.002.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANACKERE/71/antw.071.bijl.003.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 72
van 16 januari 2008
van **CARL DECALUWE**

Hulpmiddelen voor gehandicapten - Anti-decubitusmatras

Wie is ingeschreven bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap kan naargelang zijn handicap een tegemoetkoming krijgen voor hulpmiddelen.

Eén van die middelen is een anti-decubitusmatras (type wisseldrukmatras). Het gaat om vrij dure matrassen (aankoopprijs tot 3.000 euro en meer), die voor mensen met een verlamming onmisbaar zijn.

Nu is de financiële tegemoetkoming vrij laag en geplafonneerd op ongeveer 1.265 euro, en ook voor eventuele herstelling en onderhoud geldt er een vrij complexe procedure. Er dient telkens opnieuw een aanvraag te worden ingediend en de herstellings- of onderhoudskosten moeten minimaal 250 euro bedragen.

In tegenstelling tot bijvoorbeeld de procedure voor het onderhoud en de herstelling van een rolwagen, waarbij voor een bepaalde periode (4 jaar) een bedrag wordt bepaald (bv. 30% van de aankoopwaarde) dat daarvoor kan worden gespendeerd.

1. Waarom wordt het refertebedrag voor anti-decubitusmatrassen niet opgetrokken voor bepaalde categorieën, bijvoorbeeld voor personen met een verlamming?
2. Zijn er plannen om de procedure voor een tegemoetkoming in onderhoud en herstelling te versoepelen, naar het voorbeeld van de procedure voor rolwagens?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 72 van 16 januari 2008

van **CARL DECALUWE**

1. Het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 tot vaststelling van de criteria, voorwaarden en refertebedragen van de tussenkomsten in de individuele materiële bijstand voor de sociale integratie van personen met een handicap stipuleert:
 - in artikel 7: In geen geval kan de tenlasteneming gebeuren van apparatuur voor medische of paramedische behandeling of voor onderhoud van de fysieke conditie.
 - in artikel 6: De kosten die een persoon met een handicap maakt voor zijn sociale integratie kunnen niet ten laste genomen worden indien de tenlasteneming ervan op wettelijke, decretale of ordonnantiële basis behoort tot de bevoegdheid van andere overheidsdiensten dan het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH).

Anti-decubitusmateriaal behoort tot de bevoegdheid van het RIZIV. Het is slechts bij wijze van uitzondering dat de toenmalige Raad van Bestuur van het Vlaams Fonds besliste om ook voor anti-decubitusmateriaal een tegemoetkoming te voorzien omdat in de praktijk werd vastgesteld dat men niet terecht kon bij het RIZIV. Het is dus eigenlijk al een zeer soepele maatregel.

Professor dr. Tom Defloor, specialist op het gebied van anti-decubitus, stelt dat, op basis van het aanwezige onderzoeksmateriaal niet aangegeven kan worden wat de beste koop is voor een alternerend systeem.

Het Kennis- en Ondersteuningscentrum (KOC), een onafhankelijk adviesorgaan binnen het VAPH, bevestigt dit en stelt dat er in de categorie “wisseldrukmatrassen van het type PRI > 50%/11 cm” matrassen en oplegmatrassen zijn waarvan de kostprijs binnen het refertebedrag valt en anderen die beduidend duurder zijn.

Binnen de (opleg)matrassen die goedkoper zijn dan het refertebedrag is toch nog een waaier aan mogelijkheden in verschillende prijsklassen gaande van 510 tot 1.150 euro.

De duurder Alfa Xcell matras wordt veel gevraagd omdat die veel in ziekenhuizen gebruikt wordt. De kostprijs van de Alfa Xcell matras is hoger dan het refertebedrag deels omdat er een 24 u op 24 herstelservice in vervat zit.

De bedoeling van de refertelijst is om zoveel mogelijk personen te helpen. Een persoon die omwille van een specifieke of uitzonderlijke zorgbehoefte een matras nodig heeft die veel duurder is dan het refertebedrag heeft de mogelijkheid om een goed gemotiveerde aanvraag voor te leggen aan de Bijzondere Bijstandscmissie (BBC) zodat een hogere tegemoetkoming onderzocht kan worden.

2. In de refertelijst is voor een welbepaald aantal hulpmiddelen onderhoud en herstel voorzien. Voor andere hulpmiddelen – zoals de anti-decubitusmatrassen – is dit niet voorzien. Hierbij moet inderdaad de procedure via de BBC gevolgd worden waarbij de kosten minimum 250 euro moeten bedragen.

Het KOC plant voor 2008 in samenwerking met de medische cel van het VAPH, een herziening van de rubriek anti-decubitusmatrassen binnen de refertelijst.

Het is de bedoeling om hierbij ook de dienst van professor dr. Tom Defloor te raadplegen. Onderhoud en herstel zullen dan ook zeker onderzocht worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 73
van 16 januari 2008
van **HELGA STEVENS**

Schuldbemiddelingsdossiers - Stand van zaken

In het kader van de stijgende prijzen van voedingsmiddelen, brandstoffen en wonen is de discussie over welvaart en armoede opnieuw actueel.

In de Vlaamse begroting stijgen de budgetten voor budgetbeheer, budgetbegeleiding en schuldbemiddeling het volgende jaar. Zo krijgt het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling in 2008 een hogere recurrente financiering. Andere verantwoordelijke actoren zijn onder meer de OCMW's en de centra voor algemeen welzijnswerk (zie het decreet houdende regeling tot erkenning van de instellingen voor schuldbemiddeling in de Vlaamse Gemeenschap van 24 juli 1996).

Eerder reeds antwoordde toenmalig minister Vervotte op een schriftelijke vraag hieromtrent van Tom Dehaene het volgende:

“Ik ben niet bij machte de Vlaamse volksvertegenwoordiger de gevraagde informatie te geven. Ik moet met Vlaamse volksvertegenwoordiger vaststellen dat de Vlaamse Gemeenschap weliswaar de instellingen voor schuldbemiddeling erkent, maar dat er geen gegevens beschikbaar zijn over het aantal dossiers die behandeld worden. De cijfers van de jaarverslagen die de OCMW's en de CAW's (centrum voor algemeen welzijnswerk – red.) dienen op te maken, zijn niet verfijnd genoeg om een eenduidig antwoord te geven op de vraag. Onder andere het onderscheid tussen budgetbeheer, budgetbegeleiding en schuldbemiddeling wordt niet adequaat gemaakt. Ik zal onderzoeken hoe een uitgebreidere bevraging of onderzoek op korte termijn kan georganiseerd worden. De cijfers die Vlaamse volksvertegenwoordiger vraagt, zijn immers pertinent om een beleid op langere termijn te kunnen uitwerken.” (vraag nr. 69 van 14 januari 2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 17 juni 2005, blz. 1547)

In de Beleidsbrief Welzijn 2007-2008 (Stuk 1405 (2007-2008) – Nr. 1, pp. 73 en 173) en het verslag van de bespreking van deze beleidsbrief (Stuk 15 (2007-2008) – Nr. 6-J, pp 39-41) wordt gemeld dat er in 2007 een beperkt registratiesysteem wordt ontwikkeld. In 2008 komt er een uitgebreider model.

1. Kan de minister de (voorlopige) cijfers meedelen van het aantal dossiers van budgetbeheer, budgetbegeleiding en schuldbemiddeling (per arrondissement en zo ver mogelijk terug in de tijd)?
2. Hoever staat het met de ontwikkeling van het uitgebreider registratiemodel? Wordt de VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten) hierbij betrokken?

Welke “sociodemografische en socio-economische kenmerken van de aanvrager” zullen in de registratie worden opgenomen?

3. In de Beleidsbrief Welzijn lees ik dat het Vlaams Platform Schuldoverlast samenkwam op 19 april en 27 september 2007 (p. 73).

Kan de minister de verslagen van deze vergaderingen bezorgen

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 73 van 16 januari 2008

van **HELGA STEVENS**

1. Het beperkte registratiemodel werd inderdaad in 2007 ontwikkeld. Aan de erkende instellingen voor schuldbemiddeling werd gevraagd hun dossiers te registreren en de resultaten uiterlijk op 31 januari 2008 te bezorgen aan het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling. Pas wanneer deze gegevens verwerkt zijn, kan ik een overzicht geven van het totaal aantal dossiers van de erkende diensten, per soort budget- of schuldhulpverlening.
2. Het uitvoeringsbesluit waarin de registratie wordt vastgelegd, is goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 11 januari 2008. Het model van de gestandaardiseerde registratie, dat hierin wordt vastgelegd, bestaat uit twee elementen: een jaarlijkse basisregistratie en een uitgebreide registratie. De jaarlijkse basisregistratie is de spreadsheet die ook voor de registratie van de dossiers van 2007 door de erkende diensten wordt gebruikt.

Het uitgebreide registratiemodel bestaat uit een vragenlijst die werd uitgewerkt door het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling, op basis van modellen van het Hoger Instituut voor de Arbeid en l'Observatoire du Crédit et de l'Endettement en begeleid door een stuurgroep met vertegenwoordigers van mijn kabinet, mijn administratie, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk.

De vragenlijst, die als bijlage bij het uitvoeringsbesluit van 11 januari 2008 is gevoegd, peilt naar volgende sociodemografische en socio-economische kenmerken van de aanvrager:

- postcode woonplaats
- geslacht van de aanvrager
- gezinssamenstelling
- geboortejaar van de aanvrager en de eventuele partner
- aantal personen in het gezin (die onder hetzelfde dak wonen)
- aantal personen die financieel ten laste zijn van het gezin
- type huisvesting van de aanvrager of het gezin
- hoogst behaalde diploma van de aanvrager en de eventuele partner
- huidige arbeidssituatie van de aanvrager en de eventuele partner
- type arbeidscontract van de aanvrager en de eventuele partner
- aantal personen dat bijdraagt aan het inkomen van het gezin
- maandelijks nettobedrag van de inkomsten uit arbeid waarover het gezin beschikt
- maandelijks nettobedrag van het vervangingsinkomen waarover het gezin beschikt
- inkomensbron van dit vervangingsinkomen
- maandelijks nettobedrag van het aanvullend inkomen waarover het gezin beschikt
- inkomensbron van dat aanvullend inkomen
- maken de inkomsten van het gezin het voorwerp uit van een loonoverdracht of een loonbeslag?

Daarnaast wordt er in het uitgebreide registratiemodel gepeild naar de schuldoverlast van en de dienstverlening aan de aanvrager of het gezin.

Momenteel wordt door mijn administratie een online applicatie uitgewerkt om deze registratie zo vlot mogelijk te laten verlopen. Deze applicatie zal getest worden bij een aantal erkende dienstenvoor schuldbemiddeling. De erkende diensten worden uitgebreid geïnformeerd over de wijze van registreren en kunnen tijdens het registreren beroep doen op een helpdesk binnen het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling. De uitgebreide registratie gebeurt vanaf mei 2008.

3. U vindt de verslagen van het Vlaams Platform Schuldoverlast van 19 april en 27 september 2007 als bijlage. Het Vlaams Platform Schuldoverlast komt opnieuw bijeen op 21 februari 2008.

BIJLAGEN

1. Verslag introductievergadering 19 april 2007
2. Verslag vergadering 27 september 2007

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANACKERE/73/antw.073.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANACKERE/73/antw.073.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 74
van 16 januari 2008
van **MIEKE VOGELS**

Semi-internaten - Wachtlijsten

Het Vlaamse welzijnsbeleid tekent voor de opvang van een zorgbehoevende in eigen omgeving. Dit betekent dat het beleid inzet op ondersteuning via thuiszorg of opvoedingsondersteuning.

In de gehandicaptenzorg zijn de semi-internaten het instrument om kinderen met een handicap zo lang mogelijk in eigen omgeving op te vangen, mits extra ondersteuning en opvoedingsadvies via de semi-internaten.

Naar verluidt groeien de wachtlijsten in de semi-internaten nog steeds, waardoor de principes van het beleid voor jongeren met een handicap niet kunnen worden gerealiseerd.

1. Hoeveel jongeren wachten op dit moment op opvang in een semi-internaat? Is er een regionaal verschil betreffende het aantal wachtenden op een plaats in een semi-internaat?
2. Wat onderneemt de minister om ervoor te zorgen dat de wachtlijsten voor extra ondersteuning en opvoedingsondersteuning via de semi-internaten worden weggewerkt?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 74 van 16 januari 2008

van **MIEKE VOGELS**

- Op 30 juni 2007 zijn 830 jongeren bij de Centrale Registratie van Zorgvragen (CRZ) geregistreerd met een vraag voor opvang in een semi-internaat. Daarvan hebben 290 jongeren een hoogst dringende vraag (oplossing gewenst binnen 1 maand) en 365 jongeren een hoog dringende vraag (oplossing gewenst binnen 6 maanden).

Voor de regionale verdeling geef ik in de bijgaande tabel een verdeling per provincie en per urgentiecode. De provincies (waarbij Brussel en Vlaams-Brabant nauw samenwerken) zijn de regio's waarbinnen de zorgplanning in de sector personen met een handicap uitgetekend wordt. De urgentiecode wijst op de dringendheid waarmee een oplossing voor een zorgvraag wenselijk is.

Aantal personen	UC 1	UC 2	UC 3	UC 4	Totaal
Antwerpen	67	52	20	18	157
Vlaams-Brabant en Brussel	38	32	21	10	101
Limburg	62	28	18	14	122
Oost-Vlaanderen	107	117	34	15	273
West-Vlaanderen	16	136	19	6	177
Totaal	290	365	112	63	830

- Voor 2008 heb ik in de begroting een budget van 32,5 miljoen euro ingeschreven om het Persoonlijk AssistentieBudget en het opvangaanbod in de zorg voor personen met een handicap verder uit te breiden. De verdeling van de middelen gebeurt op basis van zorgplannen. De Regionale Overlegnetwerken Gehandicaptenzorg, waarin alle actoren van het werkveld en de administratie vertegenwoordigd zijn, stellen deze zorgplannen op. Zij dienen hierbij rekening te houden met alle beschikbare indicatoren. Een zeer belangrijke indicator voor het opstellen van een programmatie voor het uitbreidingsbeleid is het structureel tekort, berekend per zorgvorm (dus ook voor semi-internaat) en per provincie. Deze berekening houdt onder meer rekening met verschillende factoren uit de CRZ, waaronder het aantal urgent wachtenden (UC 1 en 2). Als er meer nood aan semi-internaat is, dan zal dit zijn invloed hebben op het zorgplan en zullen er meer middelen voor de verdere uitbouw van semi-internaten ingezet worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 75
van 18 januari 2008
van **PAUL DELVA**

Armoedebeleid - Brussel

In zijn Beleidsbrief Welzijn 2008 gaat de minister dieper in op de armoedeproblematiek als coördinerend minister voor armoedebestrijding. De Vlaamse Regering heeft de vermindering van (kans)armoede als een prioriteit naar voren geschoven en er ook een actieplan aan gewijd. Dit actieplan wordt geactualiseerd in 2008.

Kansarmoede speelt zich af op veel gebieden: mensen in armoede hebben niet alleen een achterstelling in inkomen, maar ook in onderwijs, ontspanning, gezondheidspreventie, en dergelijke. Daarom moet ook een horizontaal beleid worden gevoerd, waarbij alle ministers uit de Vlaamse Regering betrokken zijn.

In Brussel is de kansarmoede nog nijpender, omdat daar veel problemen samenkomen: grote concentratie vluchtelingen, armere buurten, weinig sociale controle, vereenzaming, en dergelijke. Uit cijfers van de derde Welzijnsbarometer van het Observatorium voor Gezondheid en Welzijn Brussel blijkt dat één derde van de inwoners van het Brusselse gewest onder de armoedegrens leeft, dit betekent met minder dan 822 euro moet rondkomen.

<http://www.observatbru.be/documents/Welzijnsbarometer%202007.pdf>

Brussel verdient dan ook een bijzondere aanpak, gezien de specifieke noden.

1. a) Kan de minister een gedetailleerd overzicht geven van de initiatieven rond de bestrijding van (kans)armoede die de Vlaamse Gemeenschap ondersteunt en heeft ondersteund in Brussel?
 - b) Welk budget is daaraan gekoppeld?
 - c) Welke evolutie is er op dat vlak sinds het eerste Vlaamse actieplan rond armoedebestrijding?
 - d) Welke Brusselse verenigingen krijgen hiervoor subsidies van de Vlaamse Gemeenschap?
 - e) In hoeverre worden de resultaten die ze halen gecontroleerd?
 - f) Heeft men zicht op het aantal mensen dat met deze initiatieven wordt bereikt?
 - g) Wat is met name de Vlaamse opvangcapaciteit voor daklozen in de hoofdstad?
2. In de Beleidsbrief Welzijn 2007-2008 wordt Brussel expliciet vermeld in de paragraaf m.b.t. armoede van mensen van buitenlandse herkomst (blz. 67).

De minister pleit voor een diversiteitsdenken in de armoedebestrijding. Wat betekent dit concreet? Hoe gaat hij dit omzetten in beleid?

3. In welke mate werkt de minister samen met de andere overheden in Brussel (zowel lokaal als bovenlokaal) om armoede tegen te gaan?

Kan hij concrete voorbeelden geven van deze samenwerking?

Hoe werkt hij samen met de verschillende hulporganisaties in Brussel die zich hiermee bezighouden, zoals de Brusselse Welzijnsraad, het Brussels Platform voor Armoede en andere?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 75 van 18 januari 2008

van **PAUL DELVA**

1. Het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding voorziet in de financiële ondersteuning van verenigingen waar armen het woord nemen (via het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen) en organisaties voor de opleiding van ervaringsdeskundigen.

Verenigingen waar armen het woord nemen

In het werkjaar 1 april 2006 t.e.m. 31 maart 2007 werd via het Vlaams Netwerk een subsidie van 1.613.512 euro toegekend aan de verenigingen waar armen het woord nemen. 222.254 euro van het totale budget werd toegekend aan acht Brusselse verenigingen. Het gaat om:

Naam vereniging	Subsidie 2006-2007
Bij Ons – Chez Nous	33.360 euro
Brussels Platform Armoede	33.360 euro
De Buurtwinkel	18.727 euro
De Schutting – Albatros	18.360 euro
Pigment	33.360 euro
Recht op Wonen Bonnevie	33.360 euro
Vrienden van het Huizeke	33.000 euro
Wijkpartenariaat Brabantwijk	18.727 euro
Totaal	222.254 euro

In het kader van het armoededecreet werden er in 2004 voor het eerst subsidies toegekend aan verenigingen waar armen het woord nemen. De evolutie van deze subsidies is als volgt:

	2004-2005	2005-2006	2006-2007
Totaal verenigingen	896.315 euro	1.307.511 euro	1.613.512 euro
Brusselse verenigingen	39.750 euro	123.645 euro	222.254 euro

De resultaten van de verenigingen worden beoordeeld door een onafhankelijke beoordelingscommissie, ingebed in de schoot van het Vlaams Netwerk. De raad van bestuur van het Vlaams Netwerk baseert zich op het advies van de beoordelingscommissie om de hoogte van de subsidiebedragen te bepalen.

De Brusselse verenigingen waar armen het woord nemen bereikten in het werkjaar 2006-2007 ongeveer 1.200 mensen in armoede.

Ervaringsdeskundigen in de armoede en sociale uitsluiting

Vzw De Link ontvangt vanuit het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin jaarlijks 310.000 euro voor de organisatie van de opleiding “ervaringsdeskundige in de armoede en sociale uitsluiting”. Deze opleiding wordt georganiseerd in Antwerpen, Hasselt, Kortrijk, Gent

en Brussel. In juni 2007 studeerde de eerste lichter ervaringsdeskundigen af die de opleiding in Brussel volgden (8 afgestudeerden). In september 2007 startten 17 cursisten met deze opleiding te Brussel.

Daarnaast ontvangt Samenlevingsopbouw Brussel vzw subsidies voor de tewerkstelling van één voltijdse ervaringsdeskundige en een kwartijdse begeleider.

Vlaamse opvangcapaciteit voor daklozen in Brussel

De Vlaamse overheid erkent en subsidieert twee Brusselse Centra voor Algemeen Welzijnswerk: CAW Archipel en CAW Mozaïek. Deze centra beschikken respectievelijk over een opvangcapaciteit van 140 en 34 bedden. De totale opvangcapaciteit in de CAW's bedraagt m.a.w. 174 bedden.

2. In 2007 verleende ik een subsidie van 39.000 euro aan het Vlaams Minderhedencentrum voor het project "Gekleurde armoede". Dit project heeft tot doel de goede praktijken en de knelpunten inzake het werken met allochtone armen in kaart te brengen en hierover een samenwerking tussen de verschillende betrokken partijen (armoede- en allochtonenverenigingen, overheden, academici...) te stimuleren. Op 28 februari 2008 vindt het seminarie "Gekleurde Armoede" plaats. Op basis van de besprekingen in de verschillende werkgroepen en de beleidsaanbevelingen die hieruit voortvloeien, zal ik mijn beleid inzake het diversiteitsdenken in de armoedebestrijding verder uitwerken. De aanbevelingen zullen echter ook ruimer gaan dan het overheidsbeleid op vlak van welzijn, volksgezondheid en gezin.
3. De Vlaamse Gemeenschap is één van de ondertekenaars van het Samenwerkingsakkoord tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende de bestending van het armoedebelief van 5 mei 1998. Via mijn deelname aan de beheersorganen van het Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting en de interministeriële conferentie maatschappelijke integratie streef ik ernaar de kracht van het Vlaamse armoedebestrijdingsbeleid, met name het participatief en emancipatorisch werken, ingang te doen vinden bij de andere overheden die dit samenwerkingsakkoord ondertekenden.

Op het niveau van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is er op dit ogenblik vanuit de Vlaamse overheid geen structurele samenwerking met andere overheden. De ordonnantie betreffende het opstellen van het armoederapport van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 20 juli 2006 legt de verantwoordelijkheid voor het opstellen en uitvoeren van een Brussels Actieplan Armoedebestrijding bij de verschillende Brusselse Regeringen: de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, het College van de Franse Gemeenschapscommissie en het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Ik kijk met veel belangstelling uit naar het eerste Brussels Actieplan Armoedebestrijding.

Indien vanuit de Brusselse Regeringen een vraag zou komen tot een nauwere samenwerking met de Vlaamse Regering, ben ik graag bereid hierop in te gaan. Dit kan zeker worden behandeld op de interministeriële conferentie maatschappelijke integratie.

Zoals blijkt uit mijn antwoord op uw eerste vraag, verleen ik subsidies aan verschillende Brusselse verenigingen waar armen het woord nemen, waaronder het Brussels Platform Armoede. De Brusselse ordonnantie betreffende het armoederapport stelt dat deze verenigingen actief dienen te worden betrokken bij het opstellen van het armoederapport. Via de subsidiëring van de verenigingen waar armen het woord nemen zorg ik er m.a.w. voor dat de stem van mensen in armoede kan weerklinken in de Brusselse armoederapporten. Ik vind dit een belangrijke verdienste van het Vlaamse beleid. Zowel de bovengenoemde verenigingen als het Brussels Platform Armoede maken trouwens deel uit van het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen.

De Brusselse Welzijnsraad ontving de voorbije jaren subsidies voor de opmaak van een lokaal sociaal beleidsplan voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Een belangrijk aandachtspunt hierbij was de toegankelijkheid van de hulpverlening voor mensen in armoede, o.a. in de diverse sociale infopunten. In 2008 neemt de Vlaamse Gemeenschapscommissie de coördinerende rol van de Brusselse Welzijnsraad inzake lokaal sociaal beleid over. De VGC ontvangt hiervoor 60.000 euro subsidies vanuit mijn beleidsdomein.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 78
van 23 januari 2008
van **PAUL DELVA**

Thuiszorg - Projecten 2007

Het Thuiszorgdecreet wil bereiken dat iedereen in de mogelijkheid is om zo lang mogelijk in zijn thuissituatie te blijven.

Daarvoor zijn er voorzieningen gecreëerd, zoals diensten voor gezinszorg, lokale en regionale dienstencentra, diensten voor oppashulp, dagverzorgingscentra en centra voor kortverblijf en verenigingen van gebruikers en mantelzorgers.

Daarnaast maakt het decreet het mogelijk om vernieuwende projecten in de thuiszorg te financieren.

1. Welke budget werd in 2007 besteed aan projecten in de thuiszorg?
2. Kan de minister een gedetailleerd overzicht geven van de verschillende projecten en de subsidiebedragen?
3. Op basis van welke criteria zijn deze projecten gekozen?

Hoeveel aanvragen werden er ingediend?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 78 van 23 januari 2008

van **PAUL DELVA**

1. In totaal werd in 2007 1.361.404 euro besteed aan projecten in de Thuiszorg. Dit bedrag werd verdeeld over 28 projecten, gespreid over vijf verschillende thema's:
2. Hieronder vindt u per thema een overzicht van de geselecteerde projecten en de hen toegekende subsidiebedragen.

1. De uitbouw van coördinerende diensten voor gastopvang in Vlaanderen			
1	Landelijke Thuiszorg	Zorgboerderijen, gastopvang op het platteland	74.368,0 0
Totaal thema 1			74.368,00

2. Een vergelijkende studie RAI-MDS-schaal en BEL-profielschaal in de gezinszorg			
2	vzw Landelijke Thuiszorg	Een geschikt meetinstrument voor gezinszorg: de moeilijke keuze tussen de Trabant en de Rolls-Royce binnen de schalenmarkt	74.368,0 0
3	vzw Brusselse Welzijns- en gezondheidsraad	BEL-RAI-onderzoek van het BOT	73.728,0 0
4	Vereniging van de diensten voor gezinszorg van de Vlaamse Gemeenschap	Wetenschappelijke en praktijkgetoetste vergelijking tussen de BEL-profielschaal en de RAI-MDS-schaal in de gezinszorg	74.368,0 0
Totaal thema 2			222.464,00

3. De ontwikkeling van een ondersteunende telefooncentrale bemand door vrijwilligers, voor ouderen met een vereenzamingsproblematiek, alleenwonende ouderen en gebruikers van erkende thuiszorgvoorzieningen			
5	OCMW Harelbeke	Senioren bellen senioren	39.699,5 0
6	vzw Woon- en zorgcentrum Sint Alexius	Ouderentelefoon Tienen: waarmee kunnen wij u van dienst zijn?" "Ouderentelefoon Tienen hier, wij bellen om te vragen hoe het met u gaat"	44.500,0 0
7	OCMW Asse	Asjebelt	23.357,0 0
8	vzw Netwerk Thuiszorg	Telefoonster Pajottenland	30.360,0 0
9	OCMW Brecht - LDC Het Sluiken	Telefonische spinnenwebben	7.250,00

1 0	OCMW Gent - LDC De Horizon	Hallo, met de Horizon	29.700,0 0
1 1	Wit-Gele Kruis Oost-Vlaanderen	Telezorg op Maat - ToM aan telefoon	74.368,0 0
1 2	OCMW Halle	De telefoonster	17.586,9 2
1 3	Werkgroep Thuisverzorgers	Welkom op de mantelzorglijn	18.859,0 0
1 4	OCMW Sint Niklaas	Tele'tpunt	35.300,0 0
1 5	vzw Zorgende Handen	Oorjemee	28.333,9 0

Totaal thema 3
349.314,32

4. Praktijkgericht onderzoek bij gebruikers van personenalarmtoestellen m.b.t. de positieve en negatieve indicaties voor de aanwending van de bijkomende functionaliteiten branddetectie, CO-detectie, valdetectie en bewegingsdetectie, alsook de ontwikkeling van een optimaal model van zorgverlening, afgestemd op deze bijkomende functionaliteiten

1 6	vzw Centrum voor Thuiszorg Bond Moyson Kortrijk	Gebruikersonderzoek naar de bijkomende functionaliteiten op het huidige PAS-toestel met bijhorend functioneel onderzoek naar de rolverdeling- en werking binnen het daaraan gekoppelde hulpverleningsproces	74.368,0 0
1 7	Thuiszorgcentrum Oost-Vlaanderen vzw	PAS+	74.368,0 0
1 8	Liberale Mutualiteit West-Vlaanderen	Gebruik van bijkomende functionaliteiten bij personenalarmtoestellen: onderzoek naar de pro's en contra's	70.324,8 7
1 9	Thuiszorgcentrum Antwerpen vzw	PASplus: wie, waarom en hoe nog beter?	74.368,0 0
2 0	CM Limburg	Onderzoek naar de meerwaarde van de bijkomende functionaliteiten van het personenalarmsysteem: branddetectie, CO-detectie en bewegingsdetectie	23.278,9 9

Totaal thema 4
316.707,86

5. De uitbouw van een aanbod van partiële nachtopvang door dagverzorgingscentra en/of centra voor kortverblijf, aanvullend op en in samenwerking met de erkende diensten voor oppashulp, de diensten voor logistieke hulp en aanvullende thuiszorg en de gezinszorg

2 1	Vzw De Wingerd	DVC De Bezelaar, DVC De Wijnstok en CVK De Druivelaar	74.368,0 0
2 2	VZW OLV van 7 Weeën	DVC Sparke Viers	72.113,0 0
2 3	Vzw RVT Religieuzen Urselinen	DVC Heilig Hart	74.368,0 0
2 4	Vzw Sint Vincentius	DVC Sint Vincentius	55.000,0 0
2 5	OCMW Gent	CVK Centrum voor senioren De Vijvers	13.003,0 0
2	OCMW Gent	CVK Zonnebloem	15.538,0

6			0
2	Vzw OLV 7 Weeën	DVC RVT Mariaburcht	19.792,0
7			0
2	Vzw Maria Middelaes	DVC De Korenaar, CVK Maria Middelaes	74.368,0
8			0
Totaal thema 5			
398.550,00			

Totaal projecten thuiszorg 2007
1.361.404,18

3. Voor elke van de vastgelegde thema's werden vooraf specifieke criteria bepaald. Alle ingediende projecten werden aan de hand daarvan gescreend en geëvalueerd.

Criteria thema 1: Projectaanvragen m.b.t. dit thema konden enkel worden ingediend door erkende thuiszorgvoorzieningen. De initiatiefnemer diende gastopvang te coördineren in samenwerking met vrijwillige gastgezinnen. De opgestelde criteria hadden o.a. betrekking op:

- de samenwerking met andere thuiszorgorganisaties;
- de begeleiding en ondersteuning van zowel gasten als gastgezinnen;
- de aangewende methodiek in functie van afstemming tussen gast en gastgezin;
- de methodiek inzake kwaliteitsbewaking.

Criteria thema 2: Deze projecten dienden zowel de private als de openbare sector te betrekken en moesten zowel vanuit een wetenschappelijke benadering als vanuit een praktijktoetsing volgende aspecten nagaan:

- welke gelijkenissen en verschillen zijn er tussen de beide schalen;
- voor welke items kan de RAI-MDS-schaal een meerwaarde betekenen voor de sectoren gezinszorg en logistieke hulp en aanvullende thuiszorg tegenover de BEL-profielschaal;
- welke verschillende doelstellingen kunnen worden gerealiseerd met de beide schalen en welke van deze doelstellingen bieden een meerwaarde voor gezinszorg en diensten voor logistieke hulp en aanvullende thuiszorg;
- welke zijn de randvoorwaarden voor de implementatie bij de diensten voor gezinszorg en bij de diensten voor logistieke hulp en aanvullende thuiszorg.

Criteria thema 3: Projectaanvragen voor dit thema konden enkel worden ingediend door erkende thuiszorgvoorzieningen die over een eigen vrijwilligerswerking beschikken of een feitelijke samenwerking met vrijwilligersorganisaties konden aantonen. De criteria hadden o.a. betrekking op:

- de werving, vorming en begeleiding van de vrijwilligers;
- de samenwerking met andere thuiszorgvoorzieningen;
- de pro-actieve detectie van de doelgroep;
- de organisatie en methodieken van de dienstverlening.

Criteria thema 4: Projectaanvragen voor dit thema konden enkel worden ingediend door lokale en/of regionale dienstencentra die het aanbieden en onderhouden van personenalarmtuostellen, alsook het organiseren van de dienstverlening van een alarmcentrale, als optionele erkenningsopdracht hebben uitgebouwd.

Andere criteria waren:

- het onderzoek naar de positieve en negatieve indicaties van de bijkomende functionaliteiten;
- de evaluatie door zowel professionele hulpverleners als vrijwillige hulpverleners en mantelzorgers;
- de wijze waarop een optimale implementatie in het hulp- en dienstverleningsproces werd beoogd.

Criteria thema 5: Projectaanvragen voor dit thema konden worden ingediend door erkende dagverzorgingscentra en/of centra voor kortverblijf, aanvullend op en in samenwerking met de erkende diensten voor oppashulp, de diensten voor logistieke hulp en aanvullende thuiszorg en de gezinszorg. Deze projecten dienden minstens de criteria, procedures en communicatiemodaliteiten te omschrijven waaraan de partners zouden voldoen om zorgcontinuïteit te kunnen garanderen.

Een gedetailleerd overzicht van de verschillende criteria vindt u op de website van het agentschap Zorg en Gezondheid op volgende link:

<http://www.zorg-en-gezondheid.be/default.aspx?id=8990>.

Voor de vijf thema's van de projecten Thuiszorg 2007 werden in totaal 44 projectaanvragen ingediend. Hiervan werden er 28 geselecteerd.

BERT ANCIAUX,
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR,
JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 26
van 13 december 2007
van **JOHAN DECKMYN**

Sportbeleid - Participatie en interculturaliteit

In de Beleidsbrief Sport van de minister met de beleidsprioriteiten 2007-2008 (Stuk 1414 (2007-2008) – Nr. 1) staat een hoofdstuk waarin aandacht wordt besteed aan participatie en interculturaliteit.

Participatie is uiteraard erg belangrijk, zeker ook in beleidsdomeinen zoals Sport.

Vandaar dat het ook belangrijk is om maatregelen te nemen om zoveel mogelijk mensen te betrekken bij een kwalitatief aanbod.

In dit kader stelt de minister ook dat hij op een projectmatige basis een specifiek doelgroepenbeleid wil voeren. De minister stelt in zijn beleidsbrief in deze context uitdrukkelijk: “Samen waar het kan, afzonderlijk waar het moet”.

Bij de bespreking in commissie werd op mijn vraag om verduidelijking van dit motto niet ingegaan.

Wat wordt hiermee exact bedoeld? Zo'n motto is immers interpreteerbaar. Zelfs moslimvrouwen die aparte uren willen hebben om afzonderlijk (zonder mannen) te gaan zwemmen, vinden er zich perfect in terug.

Kan de minister hieromtrent wat meer duiding verschaffen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 26 van 13 december 2008

van **JOHAN DECKMYN**

Het motto uit de beleidsbrief sport 2007-2008 – “samen waar het kan, afzonderlijk waar het moet” – wordt in het tweede gedeelte van dezelfde zin verduidelijkt: het weerspiegelt een tweeledig participatiebeleid dat inclusief, maar waar nodig, exclusief geïnspireerd is.

Concreet betekent dit dat de doelstelling om zoveel mogelijk mensen te betrekken bij een kwalitatief sportaanbod niet enkel kan worden gerealiseerd door drempelverlagende instrumenten voor het grote publiek. Sommige doelgroepen kunnen enkel worden bereikt wanneer het sportbeleid specifiek, en dus exclusief, op hen wordt toegespitst. Hiervan kunnen talloze voorbeelden worden gegeven, zoals het toegankelijk maken van fiets- en wandelpaden voor gehandicapten; projecten specifiek voor maatschappelijk kwetsbare jongeren; sportprojecten voor gedetineerden... Deze doelgroepen kunnen enkel bij het sportgebeuren betrokken worden met op maat gemaakte initiatieven die de specifieke drempels waarmee deze groepen kampen, wegwerken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 27
van 13 december 2007
van **JOHAN DECKMYN**

Sportbeleid - Communicatie-initiatieven

In de Beleidsbrief Sport van de minister met de beleidsprioriteiten 2007-2008 (Stuk 1414 (2007-2008) - Nr. 1) wordt er aandacht besteed aan communicatie-initiatieven met betrekking tot de promotie van sport.

De promotie van sport is een belangrijke pijler in het sport-voor-allenbeleid. Maar het is niet altijd duidelijk hoe de middelen juist worden ingezet. Men vindt in de begrotingstabellen verschillende basisallocaties ter zake terug.

Zo vindt men bijvoorbeeld onder basisallocatie HF 12.01 allerlei uitgaven in verband met topsport verzameld. Men stelt er dat wat de sportsectorale communicatie betreft, eigen initiatieven ontwikkeld worden op het gebied van informeren, communiceren en sensibiliseren. Maar men vindt net dezelfde doelstelling terug onder basisallocatie HF 12.22, bij allerlei uitgaven in verband met sportcommunicatie.

Is er in dit voorbeeld sprake van verschillende communicatie-initiatieven?

Is er een specifieke inventaris ter zake van alle communicatie-initiatieven met betrekking tot sport?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 27 van 13 december 2007

van **JOHAN DECKMYN**

Het Vlaamse sportbeleid is erop gericht zo veel mogelijk mensen in Vlaanderen zo regelmatig mogelijk te laten sporten in goede omstandigheden. Dit beleid wordt zichtbaar via twee sporen: enerzijds een topsportspoor en anderzijds een laagdrempelig en verscheiden spoor rond Sport voor Allen. Onontbeerlijke instrumenten om dit beleid uit te bouwen, zoals ook blijkt uit de inleiding op uw vraag, is de promotie van sport en de communicatie hieromtrent. Hiervoor wordt dan ook jaarlijks de nodige budgettaire ruimte voorzien.

Het klopt dat er binnen het programma HF twee basisallocaties bestaan die betrekking hebben op sportcommunicatie. Hoewel de doelstelling voor deze allocaties hetzelfde is geformuleerd, is het zo dat de promotieonderwerpen die langs deze kanalen ondersteund worden, verschillen, afhankelijk of zij zich in de topsportsfeer bevinden, dan wel betrekking hebben op de breedtesport.

1) Allocatie 12.01 “Allerhande uitgaven topsport”. Krediet 2008: 2.415.000 euro

Deze allocatie omvat de communicatie-initiatieven rond sportpromotie die in verband staan met topsport. Zo wordt dit budget ondermeer aangewend voor de financiering van de website “Topsport”, die in februari 2008 gelanceerd wordt. Ook het in beeld brengen van belangrijke topsportevenementen met als doel jongeren in beweging te brengen, wordt via deze allocatie betaald.

Deze allocatie is, zoals de naam stelt, een algemene uitgavenpost voor topsport. Naast de hierboven vermelde communicatie-uitgaven wordt het leeuwendeel van dit budget ingezet voor trainingsondersteuning in het kader van topsport, bijvoorbeeld voor de sportwetenschappelijke projecten en het project talentdetectie.

2) Allocatie 12.22 “Allerhande uitgaven sportcommunicatie”: Krediet 2008: 137.000 euro

Deze allocatie dient voor communicatie-uitgaven die te maken hebben met het Sport voor Allen-beleid. Zo werd met middelen van deze basisallocatie de elektronische nieuwsbrief “Sport voor Allen” gefinancierd, die in maart 2008 voor het eerst zal verschijnen. Daarnaast zijn gesprekken lopende met verschillende mediapartners om na te gaan hoe dit budget het doeltreffendst kan besteed worden om het Vlaamse Sport voor Allen-beleid verder te promoten.

Volledigheidshalve wil ik ten slotte meegeven dat het Bloso instaat voor een groot deel van de uitvoering van het Vlaamse sportbeleid en daar dus ook middelen zijn voorzien voor sportcommunicatie. Hieronder vindt u een overzicht van hun communicatie-initiatieven.

Algemene communicatie

- Jaarlijks wordt in januari de “Bloso Sportkampen brochure” uitgegeven met daarin het Bloso-sportkampenaanbod in de 13 Bloso-centra.
- De Vlaamse Trainersschool publiceert jaarlijks een brochure “Sportkaderopleidingen” met een overzicht van alle georganiseerde cursussen en nuttige informatie hoe men zich kan inschrijven.
- Jaarlijks wordt een “Bloso-Activiteitenkalender” aangemaakt waarin naast de data en locatie van de sportpromotionele evenementen ook heel wat praktische informatie wordt meegegeven over deze sportpromotionele evenementen.
- In december wordt een Bloso-agenda uitgegeven met informatie over de geplande activiteiten (sportpromotie, sportkampen, VTS...) maar ook met informatie over de andere Vlaamse sportactoren.

Bloso beschikt sinds 2003 over een uitgebreide en overzichtelijke Bloso-website waar éénieder terecht kan voor algemene en specifieke informatie i.v.m onder andere de Bloso-activiteiten en organisaties.

Communicatie over specifieke sportpromotionele acties en evenementen

Per specifieke sportpromotionele actie en/of evenement wordt bepaald welk communicatiemiddel het meest efficiënt en effectief is voor de promotie van deze actie en/of evenement. Hierbij wordt al dan niet gebruik gemaakt van persconferenties, TV-spots, radiospots, folders, brochures, publicaties, flyers, affiches, posters, advertenties, informatie via websites, aanmaak van allerhande promotiemateriaal, enz....

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 28
van 13 december 2007
van **JOHAN DECKMYN**

Unitaire sportbonden - Stand van zaken

In de Beleidsbrief Sport van de minister met de beleidsprioriteiten 2007-2008 (Stuk 1414(2007-2008)-Nr.1) vinden we als bijlage achteraan onder andere de kritische succesfactoren voor het sportbeleid terug. Onder meer een tabel (bladzijde 87) onder het punt 15 (getiteld: “De splitsing van de resterende unitaire sportbonden”).

In deze tabel staat slechts één actiepoint, namelijk de splitsing van de KBVB (Koninklijke Belgische Voetbalbond). De status ter zake staat trouwens slechts geacteerd als C (“opgestart”).

Men zou verwachten in deze tabel ook andere unitaire sportbonden terug te vinden. Gezien het engagement van de minister in zijn beleidsnota dat hij de resterende unitaire sportbonden wil splitsen.

1. Welke sportbonden heeft de minister ter zake nog op het oog voor deze legislatuur?
2. Waarom staat er in de tabel op blz. 87 van de beleidsbrief slechts één actiepoint ter zake?
3. Hoeveel sportbonden zijn er in Vlaanderen nog niet gestructureerd volgens de voorwaarden die gesteld worden in het decreet van 13 juli 2001 op de erkenning van federaties?

Kan de minister hiervan een overzicht geven, alsook de stand van zaken van de gesprekken met deze bonden in het kader van het engagement van de minister om tegen het einde van deze legislatuur de resterende unitaire bonden te splitsen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 28 van 13 december 2008

van **JOHAN DECKMYN**

- 1-2. Het splitsen van de unitaire sportbonden is een essentiële voorwaarde voor het voeren van een doeltreffend Vlaams sportbeleid. De oprichting van decretale structuren waarmee de Vlaamse overheid kan samenwerken is immers een basisvereiste waaraan sportfederaties moeten voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen in het kader van het decreet van 13 juli 2001. Een van de unitaire bonden die tot op heden nog geen herstructurering heeft doorgevoerd, is de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB).

Voetbal is in Vlaanderen een immens populaire sporttak, vooral bij jongeren, en kan rekenen op een enorm groot aantal clubs en leden. Echter, door het feit dat de structuren van de KBVB nog niet zijn aangepast, blijven deze clubs en hun leden verstoken van heel wat financiële ondersteuning (zie punt 3).

Door het hoge ledenaantal en de populariteit van de sport in Vlaanderen vormt de splitsing van deze unitaire bond dan ook een prioriteit en kritische succesfactor voor het Vlaamse sportbeleid. Vandaar dat dit actiepoint expliciet is opgenomen in de beleidsbrief sport 2007 – 2008.

De splitsing van de resterende unitaire bonden is net zo zeer belangrijk, maar verhoudingsgewijs is hun aandeel in het sportlandschap veel kleiner waardoor hun herstructurering minder op de voorgrond wordt geplaatst.

3. De Belgische sportbonden actief in Vlaanderen die sporttakken aanbieden zoals vermeld op de sporttakkenlijst, maar niet gestructureerd zijn volgens de voorwaarden gesteld in het decreet van 13 juli 2001 zijn:

Sporttak	Sportbond
Hockey	Koninklijke Belgische Hockey Bond IJshockey
IJshockey	Koninklijke Belgische IJshockey Bond
Kaatsen	Koninklijke Nationale Kaatsbond
Cricket	Belgische Cricket Federatie

Naast deze sportbonden zijn er nog een 70tal sportbonden – groeperingen met sporttakken die al dan niet op de sporttakkenlijst voorkomen – die nog niet gestructureerd zijn volgens de voorwaarden gesteld in het decreet van 13 juli 2001. Het is echter niet mogelijk om hiervoor een sluitende en limitatieve lijst op te stellen. Het is voor deze bonden overigens niet zeker dat zij bij opsplitsing in een Vlaamse en een Waalse vleugel in aanmerking komen voor een erkenning als Vlaamse sportfederatie. Om erkend te worden dient een sportbond namelijk te voldoen aan 16 erkenningsvoorwaarden, waaronder minstens 500 aangesloten leden hebben en sportclubshebben in ten minste 4 Vlaamse provincies of het tweetalig gebied Brussel Hoofdstad.

Met o.a. de Koninklijke Belgische Hockey Bond, de Belgische Cricket Federatie en de Vlaamse Boksliga zijn er constructieve contacten geweest met het Bloso, met het oog op een mogelijke splitsing. Ik heb aan het Bloso de opdracht gegeven deze contacten verder op te volgen.

Wat betreft de herstructurering van de KBVB conform de regels van het decreet op de sportfederaties, heb ik op 25 september 2007 een brief verstuurd met de expliciete vraag hieromtrent een duidelijk en tijdsgebonden stappenplan voor te leggen. Deze aanpassing is gekoppeld aan een duidelijke deadline, zijnde de begrotingsopmaak voor 2009. Indien de KBVB tegen die tijd niet de intentie heeft te splitsen, zullen de budgetten bestemd voor de ondersteuning van het jeugdvoetbal overgeheveld worden naar het totaalbudget voor de uitvoering van het federatiedecreet. De investering vanuit Vlaanderen in de voetbalstadions is eveneens gelinkt aan deze vereiste.

Ook in het decreet lokaal Sport voor Allen-beleid wordt expliciet vermeld dat als de KBVB, maar ook de overige unitaire sportbonden, zich niet herstructureren, hun aangesloten sportverenigingen vanaf 2010 niet langer zullen kunnen genieten van de beleidssubsidies. De impulssubsidies die vanaf 2009 worden uitgekeerd, worden eveneens enkel toegekend aan initiatieven van sportclubs die aangesloten zijn bij een door Vlaanderen erkende sportfederatie.

Formeel ontving ik nog geen antwoord van de KBVB op mijn schrijven, informeel hoor ik dat de gesprekken lopen. Ik hoop dan ook een constructief antwoord op mijn brief te ontvangen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 29
van 14 december 2007
van **MARTINE FOURNIER**

Topsportinfrastructuur - Investerings

Topsportinfrastructuur is een belangrijk instrument voor en maakt deel uit van een doeltreffend topsportbeleid. Zonder geschikte infrastructuur kan de topsport zich niet verder ontwikkelen. In het Beleidsplan Sport staat hierover bij de doelstellingen voor 2008:

“Willen de Vlaamse topatleten hun internationaal niveau verder verbeteren, dan zullen de nodige extra faciliteiten voor topsport moeten aangelegd worden. In 2008 is hiervoor een bedrag van 1.338.000 euro beschikbaar op HF 52.01 B. Aan de besteding van deze middelen zal ik op basis van reële behoeften begin 2008 invulling geven.”

1. Op basis van welke criteria zullen de projecten geselecteerd worden?
2. Hoe zal worden bepaald wat de reële behoeften zijn?
3. Wat is het tijdpad voor de bekendmaking, indienfase, verwerking, selectie en toekenning van de investering in topsportinfrastructuur?
4. Hoe zal de toekenning van de projecten gebeuren?
5. Is er een reglement beschikbaar over de wijze van toekenning?

Zo ja, waar? Aan wie werd hierover gecommuniceerd? Hoe werd hierover gecommuniceerd?
Wanneer werd dit beschikbaar gesteld?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD op vraag nr. 29 van 14 december 2008

van **MARTINE FOURNIER**

1- 5 Zoals, in de beleidsbrief aangegeven, blijf ik overtuigd dat indien de Vlaamse topatleten hun internationaal niveau verder willen verbeteren, de nodige extra faciliteiten voor topsport moeten aangelegd worden.

In 2008 is hiervoor een bedrag van 1.338.000 euro beschikbaar op HF 52.01 B.

Dit bedrag zal worden aangewend voor ondersteuning van de infrastructuurtekorten vastgesteld tijdens de evaluatiegesprekken met de federaties, topsportscholen, atleten, trainers,... Deze investeringen gebeuren in samenwerking met de universiteiten en de topsportscholen.

Via deze weg zal ondersteuning gegeven worden voor de uitbouw van de noodzakelijke topsportinfrastructuur van bv. topsportscholen, universiteiten, federaties, Zo kreeg bv. de KU Leuven ondersteuning om de looppiste opnieuw te kunnen aanleggen met een ondergrond waarop onze atleten zoals Kim, Elodie, Hanne, ... kwetsuurvriendelijk kunnen trainen. Zonder deze ondersteuning zou de KU Leuven voor een sterkere maar hardere en dus minder kwetsuurvriendelijke bevoering kiezen. Daarnaast werd ook een project voor een Duiktank in West-Vlaanderen mee mogelijk gemaakt.

De infrastructuursubsidies via HF 52.01 B worden toegekend op basis van de nood aan topsportinfrastructuur en de gekende lacunes vastgesteld via het topsportbeleid of gesignaleerd door federaties, sporters, topsportscholen en universiteiten. Hiervoor gebeurt dus geen oproep.

Voor 2008 worden verschillende projecten gerealiseerd. Er wordt een infrastructuursubsidie ten bedrage van 338.000 euro verleend aan de Vrije Universiteit Brussel voor de realisatie van een voetbalcentrum (2 kunstgrasvelden, kleedkamers, sanitair, cafetaria en vergaderzaal) in Jette. De VUB zal voor de realisatie van het voetbalcentrum optreden als bouwheer en na de realisatie ervan een exploitatieovereenkomst van 20 jaar afsluiten met de Ritterklub vzw. Deze middelen zijn een aanvulling op de kredieten die vanuit het Brusselfonds voor dit project worden aangewend. Daarnaast voorzien we nog een Finse Piste en een kunstgrasveld voor de KU Leuven. Ook voor de topsportschool in Brugge is een kunstgrasveld voorzien.

Daarnaast staat het sportinfrastructuurplan voor gans Vlaanderen, dat een inhaalbeweging in sportinfrastructuur wil verwezenlijken. Bedoeling is om op korte termijn (2007-2011) 35% van de nood aan sportinfrastructuur weg te werken. Meer specifiek zal een eerste inhaalbeweging zich concentreren op kunstgrasvelden, eenvoudige sporthallen, eenvoudige zwembaden en multifunctionele sportcentra. Ondersteuning wordt hier toegekend in functie van behoefteonderzoeken en op basis van criteria. Hiervoor wordt een decreet opgemaakt. Alle gemeenten kunnen hieraan participeren en werden reeds uitgenodigd projecten in te dienen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 30
van 18 december 2007
van **LAURENCE LIBERT**

Projectsubsidies voor voetbalclubs - Stand van zaken

De Vlaamse Regering zal in 2007 en 2008 telkens een eenmalige projectsubsidie toekennen aan voetbalclubs. In totaal maakt zij daarvoor 1,625 miljoen euro vrij.

Deze subsidie zal eerst worden toegekend aan voetbalclubs met een jeugdwerking voor eenmalige infrastructuurwerken aan hun jeugdaccomodatie.

Clubs met een statuut van vzw komen in aanmerking voor een subsidie tot 20.000 euro.

De projectaanvragen, vanuit de clubs, moesten op zeer korte termijn ingediend worden bij de Vlaamse overheid, met name vóór 1 december 2007. De infrastructuurwerken zelf moeten ook al tegen 1 oktober 2008 uitgevoerd zijn.

1. Hoeveel voetbalclubs hebben een aanvraag ingediend? Graag een oplijsting ervan.
2. Hoeveel voetbalclubs hiervan zullen de subsidie daadwerkelijk ontvangen? Graag eveneens een oplijsting.
3. Is er al gecommuniceerd naar de individuele clubs of ze al dan niet in aanmerking komen voor een subsidie? Indien dit nog niet gebeurd is, voor wanneer plant de minister deze communicatie?
4. Wanneer zullen de clubs de subsidie ontvangen?
5. Wat gebeurt er indien de werken niet voor oktober 2008 zijn afgerond?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 30 van 18 december 2007

van **LAURENCE LIBERT**

1. 413 voetbalclubs hebben een projectaanvraag ingediend, 3 daarvan waren onontvankelijk. In totaal werden dus 410 ontvankelijke dossiers ingediend. Als bijlage vindt u een overzicht van de clubs die een dossier hebben ingestuurd.
2. Voor wat betreft de concrete toekenning van de subsidies wacht ik nog op het advies van de bevoegde adviescommissie. Ik zal het advies hieromtrent ontvangen in de week van 21 januari, waarna ik zo snel mogelijk een definitieve beslissing zal nemen. In totaal is er een budget van 1.625.000 euro beschikbaar. Een club kon maximaal 20.000 euro aanvragen. Dit betekent dus dat minstens 81 clubs van deze subsidie zullen kunnen genieten.
3. Aangezien ik het advies van de aangestelde adviescommissie nog niet heb ontvangen en er dus nog geen beslissingen zijn genomen, konden de clubs nog niet geïnformeerd worden of hun project al dan niet werd weerhouden. Ik streef er in ieder geval naar om in de eerste helft van februari alle clubs die een aanvraag indienden schriftelijk op de hoogte te brengen van de uiteindelijke beslissing in hun dossier.
4. Van zodra de clubs schriftelijk op de hoogte werden gebracht, zal ik de opdracht geven aan mijn administratie om de individuele subsidiebesluiten op te stellen. Het subsidiereglement bepaalt dat, na ondertekening van het subsidiebesluit, een eerste schijf van 80% van het toegekende subsidiebedrag wordt uitgekeerd. Het saldo van 20% zal worden uitbetaald nadat mijn administratie heeft kunnen vaststellen dat de subsidie werd aangewend voor de doeleinden waarvoor ze werd verleend.
5. Van bij het begin werd in alle communicatie met de clubs zeer duidelijk gesteld dat het project moest afgerond zijn tegen 1 oktober 2008 en dat alle verantwoordingsstukken uiterlijk 1 november 2008 moeten worden ingediend. Omdat deze middelen voorzien zijn op niet-gesplitste kredieten moeten alle subsidies nog in 2008 uitbetaald worden. Eén van de criteria bij de beoordeling van de dossiers was daarom ook de haalbaarheid van het project. Indien projecten ondanks deze inspanningen toch niet afgerond geraken op het moment dat de budgetten vervallen, zal dossier per dossier bekeken worden hoe dit opgelost kan worden. Uiteraard kan er enkel een subsidie uitgekeerd worden voor werken die voltooid zijn.

BIJLAGE

Overzicht voetbalclubs die een subsidieaanvraag indienden

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/ANCIAUX/30/antw.030.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 31
van 19 december 2007
van **JOHAN SAUWENS**

Beleidsdomein Sport - Onderzoeken en projecten

Bij een grondige lezing van de Beleidsbrief Sport kan men vaststellen dat de minister zich zeer nauw verwant voelt met dit beleidsdomein. In zoverre zelfs dat hij zich met het Vlaamse sportbeleid gaat verpersoonlijken.

Zo tellen we in de beleidsbrief (82 pagina's) niet minder dan 197 keer het woordje "ik" en 84 keer het woord "mijn". De minister verwijst op elke pagina gemiddeld 3,4 keer naar zichzelf. In de inleiding (anderhalve pagina, waaronder twee lange opsommingen) verwijst de minister maar liefst 22 keer naar zichzelf...

Andere begrippen die we geregeld tegenkomen zijn "studie" (10 keer), "onderzoek" (28 keer) en "project" (97 keer). Het staat buiten kijf dat men voor een degelijk sportbeleid gefundeerd en projectmatig te werk moet gaan. Anderzijds komt een dergelijke aanpak de transparantie niet ten goede. Interne rapporten en onduidelijke financieringen bemoeilijken de controle van het parlement en staan in de weg van een breed gedragen Vlaams sportbeleid.

Hierna volgt een overzicht van de diverse onderzoeken, projecten en initiatieven die in de Beleidsbrief Sport aan bod komen. Sommige lopen al enkele jaren, andere werden in 2007 ingevoerd, nog andere zijn nieuw voor 2008.

Graag kreeg ik van de minister voor elk van de vermelde onderzoeken, projecten en initiatieven volgende info.

- a) Wat is de aanleiding van dit onderzoek, project of initiatief?
- b) Wat is de doelstelling?
- c) Door wie wordt het uitgevoerd? Intern of met externe partners? Welke?
- d) Welke dienst is binnen de administratie verantwoordelijk voor de opvolging?
- e) Wat is de looptijd? Wanneer aanbesteed en wanneer voltooid?
- f) Welke kosten zijn eraan verbonden en door wie worden deze kosten gedragen, voor alle begrotingsjaren waarin het project loopt?
- g) Zijn er resultaten beschikbaar en worden ze eventueel ook gepubliceerd zodat zowel het Vlaams Parlement als de geïnteresseerden in de sportsector ze kunnen raadplegen?

Overzicht van onderzoeken en projecten (voor de duidelijkheid telkens met vermelding van de pagina in de beleidsbrief)

1. Onderzoek naar de ondervertegenwoordiging van vrouwen in bestuursorganen van culturele instellingen en in bestuursorganen of commissies van sportfederaties (pag. 9)
2. Inzicht verwerven in de verhouding mannen en vrouwen bij trainers in sportclubs en in de eventuele relatie met het behaalde diploma (pag. 9)
3. Zelf inzicht verwerven in de mate van toegankelijkheid van de accommodaties in de sectoren van Cultuur, Jeugd en Sport (pag. 9)
4. Een communicatieplan opstellen m.b.t. thematiek van fysieke toegankelijkheid (pag. 9)
5. Oprichting kennisknooppunt binnen het departement CJSM (pag. 10)
6. Ontwikkeling van een website www.interculturaliseren.be (pag. 10)
7. Ontwikkeling van een zelfscan voor interculturaliteit (pag. 10)
8. Een coachingsproject voor de administratie om interculturaliteit goed te kunnen beoordelen (pag. 10)
9. Opstelling van een infobrochure over toegankelijkheid in de sportsector (pag. 11)
10. Organisatie van een trefdag interculturaliseren (pag. 11)
11. Een ruime publiekscampagne samen met gerichte doelgroepcommunicatie voor het stimuleren van engagement in de sector cultuur, jeugd en sport. (pag. 11)
12. Het opzetten van een Strategisch Plan Sport & Sportieve Recreatie voor de provincie Vrijstaat (pag. 12)
13. Omgevingsanalyse ter voorbereiding van de samenwerking met Marokko (pag. 12)
14. Onderzoek naar de mogelijkheden tot een Vlaams-Catalaanse werking op het vlak van (top)sport (pag. 13)
15. Behoeftestudie sportinfrastructuur (pag. 15)
16. Opstart van een sportdatabank (pag. 16)
17. Audit van de sportfederaties (pag. 27)
18. Project "Kort op de bal" (pag. 34)
19. Opmaken van een SWOT-analyse in het kader van 'Kort op de bal' (pag. 34)
20. Project "Jeugdopleidingscentra voetbal" (pag. 34)
21. Project in samenwerking met vzw De Rand (pag. 35)
22. Project in samenwerking met vzw Voeren Sport (pag. 35)
23. Project "Buurtsport Vlaanderen" (pag. 35)
24. Project in samenwerking met vzw De Rode Antraciet (pag. 36)
25. Proeftuin Sport (pag. 38)
26. Project verenigingsondersteuning/helpdesk sportclubs (pag. 38)
27. Pilootproject Sportmix (pag. 41)
28. Computerapplicatie kwaliteitsbeleid (pag. 44)
29. Individuele analyse en begeleiding in het kader van kwaliteitsbeleid (pag. 44)
30. Uitwerken van een specifieke module voor coördinatoren en bestuurders van sportfederaties (pag. 45)
31. Invoering van een applicatie voor sportaccomodatie op de website van Bloso (pag. 50)
32. Opmaak en integratie van een GIS-databank over de zonevreemdheid of -eigenheid van de sportaccomodaties (pag. 50)
33. Onderzoeksopdracht voor de bespreking van en de inventarisatie van de ruimtelijke en stedenbouwkundige aspecten en knelpunten en/of de gevolgen van het sportbeleid en de sportbeleving in Vlaanderen en desgevallend het formuleren van beleidsvoorstellen. (pag. 54)
34. Project voor de sporten met kans op topsportsucces (pag. 56)
35. Project talentdetectie (pag. 56)
36. Project sportindex (pag. 56)
37. Project carrièrebegeleiding (pag. 56)
38. ABCD-project jonge topsporttalenten (pag. 57)
39. Projecten ter ondersteuning en begeleiding van de Vlaamse topsportfederaties (pag. 60, graag een overzicht van de projecten)

40. Digitale trainingsagenda (pag. 60)
41. Topsportervolgsysteem (pag. 61)
42. Project “Sportpsychologische begeleiding in sportfederaties en/of topsportscholen” (pag. 61)
43. Project letselpreventie/performance-stability (pag. 61)
44. Project “Sportverzorging/letselregistratie” (pag. 61)
45. Talentdetectieproject 1 (pag. 62)
46. Tewelkstellingsproject Topsporters (pag. 62)
47. Topsportstudentenproject Hoger Onderwijs (pag. 62)
48. Topsportprojecten van het Steunpunt Sport (pag. 63)
49. Installatie hoogte- en klimaatkamer (pag. 63)
50. Project voeding en voedingssupplementen (pag. 63)
51. Project roeien (pag. 64)
52. Projecte kajak, judo, triatlon en zwemmen (pag. 64)
53. Projecte wielrennen (pag. 64)
54. Talentdetectieproject 2 (pag. 64)
55. Jeugdtopsportindex (pag. 64)
56. Project “carrièrebegeleiding” (pag. 65)
57. Ondersteuningsproject wielerploegen (pag. 65)
58. Project Atletiek Vlaanderen (pag. 65)
59. Project Eventing Vlaanderen (pag. 65)
60. Project Beachvolleybal Vlaanderen (pag. 66)
61. Project Vlaams (top)sportfonds (pag. 66)
62. Specifiek project voor de Olympische ploegsporten (pag. 66)
63. Nieuwe sporttakoverschrijdende en sport specifieke sportwetenschappelijke begeleidingsprojecten (pag. 66)
64. Projecten om de competenties van trainer A en B en de topsportschooltrainer te omlijnen en de opleiding te verbeteren (pag. 66)
65. Inleidende studie over mogelijke beleidsinterventies rond EVS (pag. 69)
66. Opmaak en lancering van de websites www.dopinglijn.be en www.gezondsporten.be (pag. 70)

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 31 van 19 december 2007

van **JOHAN SAUWENS**

Een beleidsverantwoordelijke die nauw betrokken is bij het beleidsdomein verhoogt de inzet en het enthousiasme. Beleidsbrieven zijn bovendien in zich reeds beleidsverklaringen die nauw gelinkt zijn aan de verantwoordelijke minister. De richtlijnen van de regering zijn ook in die zin opgesteld. In deze dient verwezen te worden naar omzendbrief VR 2007/11 van 25 mei 2007, waarin, onder 4.3 Redactionele aanbevelingen, uitdrukkelijk te lezen staat: "In de beleidsbrief is het steeds de minister die aan het woord is, niet de administratie."

De beleidsverantwoordelijke die door de vraagsteller ter verantwoording geroepen wordt, heeft niet de gewoonte een overdaad aan naar zichzelf verwijzende woorden te gebruiken. Gelieve daarvoor de beleidsbrief voor Cultuur 2006 erop na te slaan waar geen enkele verwijzing naar de verantwoordelijke minister zelf is terug te vinden. Ook voor het beleidsdomein sport, waar de verantwoordelijke bewindsvoerder een erg grote betrokkenheid en empathie voor heeft en dus erg voluntaristisch voor wil gaan, is het nooit de bedoeling geweest om er een verpersoonlijking van te maken. Daarvoor is het nuttig de beleidsbrief sport 2006 erop na te slaan, waarin geen enkele verwijzing naar zichzelf is terug te vinden. Ook in het verleden deed de huidige politieke verantwoordelijke minister dit niet. Ook in zijn eerste beleidsbrief sport van 2002 is geen enkele verwijzing naar zichzelf terug te vinden. In die tijd was het de gewoonte van de door de vraagsteller ter verantwoording geroepen minister om enige afstand te ontwikkelen. Doorgaans was dat zo voor de meeste beleidsbrieven die destijds opgemaakt werden. Uitzonderingen waren er ook. Zo kan verwezen worden naar de beleidsbrief Binnenlandse Aangelegenheden en Stedenbeleid uit 2001 waar de vraagsteller, toen zelf minister verantwoordelijk voor ondermeer de beleidsdomeinen Binnenlandse zaken en Stedenbeleid, erin lukte om in het beleidsdocument van zijn hand van 29 pagina's 82 keer het woord 'ik' te gebruiken en 41 maal het woord 'mijn'. De vraagsteller verwees toen in zijn beleidsbrief per pagina gemiddeld 4,24 keer naar zichzelf. Hiermee overtreft hij zelf ruimschoots de gemiddelde persoonsverwijzingen in de ter discussie gestelde beleidsbrief sport van heden. Nochtans lijkt het enigszins vreemd daaruit te besluiten dat de vraagsteller zichzelf verpersoonlijkt met het Vlaamse beleid rond Steden en Binnenlandse zaken. En het is al evenmin een verheerlijking van zichzelf. Misschien getuigde het toen ook, al was dit toen zeker geen richtlijn, naar een engagement van de bewindsvoerder voor zijn beleidsdomeinen.

Dat vandaag er een richtlijn bestaat die opgeeft dat verwacht wordt dat de beleidsbrieven uitdrukkelijk voorgesteld worden als een persoonlijke beleidskeuze van de bevoegde ministers, blijkt ook uit het feit dat bij andere leden van de Vlaamse regering deze techniek aanwezig is. Zo wordt de vraagsteller uitgenodigd om ook bij zijn partijgenoten even een blik te werpen in de voorgestelde beleidsbrieven. De minister van Welzijn gebruikte in haar beleidsbrief Welzijn 2007 op een totaal van 102 pagina's 461 keer het woord 'ik' en 69 keer het woord 'mijn', waardoor ze elke pagina gemiddeld 5,2 maal naar zichzelf verwees. Diens opvolger op Welzijn schreef in zijn beleidsbrief Welzijn 2008 op een totaal van 186 pagina's ruim 605 keer het woord 'ik' en 89 keer het woord 'mijn', waardoor hij gemiddeld per pagina 3,7 keer naar zichzelf verwijst. Daarmee doen de partijgenoten van de vraagsteller het nog beter dan de verantwoordelijke minister voor sport, die hij nochtans een té persoonlijke beleidsbrief toewijst.

Nochtans moet de vraagsteller gewoon vaststellen dat de richtlijn correct wordt opgevolgd en dat geen vreemde bedenkingen moeten gekoppeld worden aan dit veelvuldige gebruik van 'ik' en 'mijn'. Net

zoals de vraagsteller zelf al in 2001 voorloper was van deze verpersoonlijkende stijl, zelfs toen er destijds daar rond nog helemaal geen richtlijn aanwezig was. Laat ons besluiten met te stellen dat vermoedelijk het allemaal uitingen zijn van persoonlijk dynamisme, wat alleen maar toe te juichen valt.

Eveneens kunnen vergelijkende studies gemaakt worden rond het aankondigen van projecten, studies en onderzoeken in beleidsbrieven van beleidsverantwoordelijken. Het wijst op engagement en toch reflectie, dynamisme en toch behoedzaamheid, projectmatig én gefundeerd. In de beleidsnota (30 pag.) van de vraagsteller als verantwoordelijke minister voor het departement sport in 1999 stonden eveneens reeds veelvuldige verwijzingen naar projecten, studies en onderzoeken. Dit werd voortgezet in de bondige beleidsbrief (20 pag.) sport voor het jaar 2000, waar gemiddeld op elke pagina meer dan een keer verwezen werd naar studies, onderzoeken en projecten. Deze dynamische aanpak ligt aan de basis van het huidige sportbeleid, waar langetermijnvisie én projectmatige aanpak inderdaad hand in hand gaan.

De enorme uitbreiding en groeiende beleidsaandacht die vandaag gaat naar het beleidsdomein sport vereist inderdaad een ernstig inzicht in alle beleidsinitiatieven die genomen worden. De bestaande transparantie wordt gerealiseerd door decreten en reglementen en door een uitgebreide beleidsinformatie aan parlement en werkveld. Daar getuigen de veelvuldige overlegmomenten naar en de veelvuldige en uitgebreide beantwoording van de parlementaire vraagstelling, evenals de uitgebreide en helder opgebouwde beleidsdocumenten zoals de beleidsbrieven sport in deze en vorige legislaturen. Daardoor ook dat er, niettegenstaande een enorm toegenomen beleidsontwikkeling, toch een ruim gedragen steun in het sportmilieu aanwezig is voor de beleidsvoering terzake. Daarvoor zal ook, zoals ruim aangekondigd in de beleidsbrief, extra en professionele aandacht gaan naar de communicatie van alle beleidsinitiatieven, zodat alle informatie ook eenvoudig bereikbaar zal zijn. De beleidsbrief is daarvoor vanzelfsprekend een eerste uitdrukkelijke informatieverstrekker. Vele gestelde vragen vinden dan ook een duidelijk antwoord in de beleidsdocumenten zelf die natuurlijk voor de leden van de wetgevende kamer geen enkel geheim meer mogen inhouden.

Gelieve hieronder de gevraagde informatie te vinden voor elk van de vermelde onderzoeken, projecten en initiatieven.

1.
 - a) Het Vlaamse gelijkheidskansenbeleid stelt zich tot doel achterstand(en) te voorkomen of te compenseren. Het richt zich daarbij in het bijzonder op het bestrijden van achterstellings- en uitsluitingsmechanismen die veroorzaakt worden door gender, seksuele oriëntatie en ontoegankelijkheid. Het Vlaams Actieplan Gelijke Kansen van de minister van Gelijke Kansen heeft de bedoeling om de discriminatie, die op veel vlakken bestaat, te doen verdwijnen. Eén van de doelgroepen in dit gelijkheidskansenbeleid zijn vrouwen.
 - b) Vanuit de beleidsdomeinen Cultuur, Jeugd, Sport en Media wensen we bij te dragen aan een gelijke behandeling en participatie van de vrouw binnen de culturele en sportsector. Het onderzoek bestaat uit twee 'sport'-luiken:
 - De participatie van vrouwen in commissies en bestuursorganen van sportfederaties en op lokaal en provinciaal niveau.
 - De verhouding mannen/vrouwen bij trainers en coaches in de sportwereld.Voor beide luiken dient eerst een kwantitatieve en verklarende beschrijving gemaakt worden van de bestaande situatie in de sportsector. Hierop aansluitend zullen aanbevelingen en voorstellen geformuleerd worden om de participatie van vrouwen te bevorderen in de sportsector.
 - c) Het onderzoek wordt uitgevoerd door de Universiteit Antwerpen - Steunpunt Gelijkekansenbeleid.
 - d) Het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media (CJSM) is verantwoordelijk voor de opvolging.
 - e) De onderzoeksovereenkomst nam een aanvang op 15 december 2006. Het onderzoeksrapport moet ingediend worden ten laatste op 28 februari 2008.

- f) Er werd een bedrag van maximaal 40.000 euro, incl. BTW, voorzien op basisallocatie 12.24 “Studies, enquêtes en audits” van het programma 45.50 van het begrotingsjaar 2006.
- g) De resultaten zijn pas beschikbaar na de oplevering van het finale onderzoeksrapport.
2. Dit onderzoek is opgenomen in bovenstaand globaal onderzoek naar de participatie van vrouwen in de culturele en sportsector.
3. a) Het Vlaamse gelijkheidsbeleid stelt zich tot doel de achterstand(en) te voorkomen of te compenseren. Het richt zich daarbij in het bijzonder op het bestrijden van achterstellings- en uitsluitingsmechanismen die veroorzaakt worden door gender, seksuele oriëntatie en ontoegankelijkheid. Het Vlaams Actieplan Gelijke Kansen van de minister van Gelijke Kansen heeft de bedoeling om de discriminatie, die op veel vlakken bestaat te doen verdwijnen. Het betreft geen specifiek onderzoek.
- b) Vanuit het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media wensen we een integrale toegankelijkheid na te streven van de publieke infrastructuur die verbonden is aan specifieke beleidsdomeinen en meer bepaald de sportsector. Vooraleer maatregelen te nemen, dient inzicht verworven te worden in de huidige toestand.
- c) Dit initiatief wordt geleid door het Bloso en het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Een werkgroep waarin ENTER, de Provinciale Sportdiensten, de Vlaamse Liga Gehandicaptensport en het ministerie Gelijke Kansen vertegenwoordigd zijn, werd opgericht.
- d) Het Bloso en het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media zijn mee verantwoordelijke voor de opvolging.
- e) De werkgroep zal blijven samenkomen en de materie zal verder door de werkgroep opgevolgd worden.
- f) Er zijn geen directe kosten aan verbonden.
- g) De resultaten zijn beschikbaar in de Databank Toegankelijk Vlaanderen, via de provinciale sportdiensten en via de Databank sportinfrastructuur van het Bloso.
4. a) Het Vlaamse gelijkheidsbeleid stelt zich tot doel de achterstand(en) te voorkomen of te compenseren. Het richt zich daarbij in het bijzonder op het bestrijden van achterstellings- en uitsluitingsmechanismen die veroorzaakt worden door gender, seksuele oriëntatie en ontoegankelijkheid. Het Vlaams Actieplan Gelijke Kansen van de minister van Gelijke Kansen heeft de bedoeling om de discriminatie, die op veel vlakken bestaat te doen verdwijnen.
- b) Vanuit het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media wensen we een integrale toegankelijkheid na te streven van de publieke infrastructuur die verbonden is aan specifieke beleidsdomeinen en meer bepaald de sportsector. Dit is een gezamenlijk initiatief samen met de minister en administratie Gelijke Kansen.
- c) De werkgroep waarin ENTER, de Provinciale Diensten, de Vlaamse Liga Gehandicaptensport en het ministerie Gelijke Kansen vertegenwoordigd zijn, volgt dit op.
- d) Het Bloso en het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media zijn mee verantwoordelijk voor de opvolging.
- e) Het project werd opgevolgd door de werkgroep.
- f) De kosten verbonden aan deze publicatie worden gedragen door de administratie Gelijke Kansen.
- g) De wenkenbladen sporthallen, zwembaden en voetbalstadions werden reeds aan alle betrokkenen uit de sector sport rondgestuurd en kunnen opgevraagd worden via Enter. In maart 2008 zal deze toegankelijkheidsbrochure aan de sportsector en andere organisaties betrokken bij initiatieven rond toegankelijkheid van aanbod en infrastructuur (vzw Intro, Fans on Wheels, ...) worden voorgesteld.
5. a) Actiepunt uit het “Actieplan interculturaliseren van en voor Cultuur, Jeugdwerk en Sport”

- b) Via dienstverlening en netwerking ondersteunt het kennisknooppunt interculturaliseren de sectoren cultuur, jeugdwerk en sport bij het realiseren van de doelstellingen van het Vlaams Actieplan Interculturaliseren van en voor Cultuur, Jeugdwerk en Sport .
- c) 1,6 VTE: José Gonzalez Cotano, Pascal Verschuere
- d) Departement CJSM – dienst beleid
- e) opgericht op 05/2007, werkzaam tot 2011
- f) 92.000 euro/jaar x 4 jaar = 368.000 euro - Departement CJSM – dienst beleid
- g) overzicht van resultaten op 2-jaarlijkse Trefdag, via brochures die stand van zaken van uitvoering actieplan aangeven, publicaties op website www.interculturaliseren.be.
6. a) Actiepunt uit het “Actieplan interculturaliseren van en voor Cultuur, Jeugdwerk en Sport”
- b) De website www.interculturaliseren.be vormt een actief onderdeel van het pakket begeleidende maatregelen uit het actieplan. De Vlaamse Gemeenschap wenst een dynamische en gebruiksvriendelijke portaalsite te ontwikkelen, waarop relevante beleidsinformatie en interculturele ervaringen op een toegankelijke en praktijkgerichte manier geïnventariseerd, geduid en ontsloten worden.
- c) Deze website zal inhoudelijk beheerd worden door de netwerkers van het kennisknooppunt interculturaliseren (2 personeelsleden) in samenwerking met het team communicatie. Verschillende steunpunten binnen de sectoren cultuur, jeugdwerk en sport zullen mede-eigenaar zijn van de site; zij zullen een deel van de inhoud van de website leveren (via login). We denken hierbij aan maximaal zo’n 50-tal gebruikers met gebruikersnaam en paswoord. De lancering van de vernieuwde site is voorzien op 26 februari 2008.
- d) Departement CJSM – dienst beleid
- e) Onbepaalde termijn. Het streefdoel blijft een gevestigde waarde te worden voor elkeen op zoek naar informatie over interculturaliseren (een thematisch portaal)
- f) 69.197,48 euro eenmalig kost voor ontwikkeling website door Uniway NV. Verder jaarlijkse hostingkost van van de webserver voor 1.380 euro/jaar. - Departement CJSM - dienst beleid
- g) Bezoekerscijfers zullen publiek gemaakt worden. Een tussentijdse evaluatie van het project na één of 2 jaar is aangewezen.
7. a) Actiepunt uit het “Actieplan interculturaliseren van en voor Cultuur, Jeugdwerk en Sport”
- b) Dit is een instrument waarmee organisaties, zelfstandig en op regelmatige basis, de eigen werking kunnen doorlichten voor wat betreft het aspect interculturaliteit (het instrument staat op www.interculturaliseren.be). Het uitvoeren van de zelfscan maakt het mogelijk een beeld te vormen en een evaluatie te maken van (de evolutie van) de etnische-culturele diversiteit in de werking.
- c) Het meetinstrument werd in 2006 een eerste keer toegepast. De resultaten daarvan zijn terug te vinden in een rapport "Zelfscan Interculturaliseren - Een eerste verkennende toepassing van het instrument binnen het jeugdwerk, de sport- en cultuursector" beschikbaar op de website. Deze korte vragenlijst (de zelfscan dus) werd gestuurd naar een 650-tal organisaties. Onderverdeeld naar (sub)sectoren zijn er voor de jeugdwerksector 92, voor de sportsector 85, voor de cultureel erfgoedsector 78, voor het sociaal-culturele volwassenenwerk 143 en voor de kunstensector 256 brieven verstuurd. Van de 654 potentiële respondenten hebben 191 de vragenlijst (al dan niet volledig) teruggestuurd. Dit is een gemiddelde bruto-respons van iets meer dan 29%.
- d) Departement CJSM – dienst beleid
- e) het betreft een werktuig met onbepaalde levensduur dat om de paar jaar toegepast kan worden om evoluties binnen het beleidsdomein te monitoren
- f) 27.000 euro eenmalige kost voor het onderzoek gevoerd door de Karel de Grote-Hogeschool - Departement CJSM – dienst beleid
- g) Het meetinstrument werd in 2006 een eerste keer toegepast. De resultaten daarvan zijn terug te vinden in een rapport "Zelfscan Interculturaliseren - Een eerste verkennende toepassing van

het instrument binnen het jeugdwerk, de sport- en cultuursector", beschikbaar op de website.

8.
 - a) Actiepunt uit het "Actieplan interculturaliseren van en voor Cultuur, Jeugdwerk en Sport"
 - b) De Vlaamse overheid zorgt voor de opvolging en coaching van de beoordelingscommissies, adviesraden en administratie. Dit moet leiden tot de invulling, interpretatie en beoordeling van etnisch-culturele diversiteit en interculturaliteit in een gedeeld referentiekader
 - c) Departement CJSM – dienst beleid
 - d) Departement CJSM – dienst beleid
 - e) Van 25 tot 27 april 2007 werd een eerste vormingssessie georganiseerd voor de leidend ambtenaren van het ministerie. Er wordt een tweede luik voorzien voor commissieleden en leden van allerhande adviesraden in de loop van 2008.
 - f) 12.928,93 euro (accommodatie, catering, consultants,...) - Departement CJSM - dienst beleid
 - g) geen zichtbare of meetbare resultaten beschikbaar

9.
 - a) Het Vlaamse gelijkheidsbeleid stelt zich tot doel de achterstand(en) te voorkomen of te compenseren. Het richt zich daarbij in het bijzonder op het bestrijden van achterstellings- en uitsluitingsmechanismen die veroorzaakt worden door gender, seksuele oriëntatie en toegankelijkheid. Het Vlaams Actieplan Gelijke Kansen van de minister van Gelijke Kansen heeft de bedoeling om de discriminatie, die op veel vlakken bestaat te doen verdwijnen.
 - b) Vanuit het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media wensen we een integrale toegankelijkheid na te streven van de publieke infrastructuur die verbonden is aan specifieke beleidsdomeinen en meer bepaald de sportsector. Vanuit de inzichten die verworven worden, wordt een toegankelijkheidsbrochure voor de sportsector gemaakt. Dit is een gezamenlijk initiatief samen met de minister en administratie Gelijke Kansen.
 - c) Het toegankelijkheidsbureau ENTER maakt deze toegankelijkheidsbrochure voor de sportsector met input van relevante sportpartners (provinciale sportdiensten, gehandicapten sportfederaties).
 - d) Het Bloso en het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media zijn mee verantwoordelijk voor de opvolging.
 - e) In maart 2008 zal deze toegankelijkheidsbrochure aan de sportsector en andere organisaties betrokken bij initiatieven rond toegankelijkheid van aanbod en infrastructuur (vzw Intro, Fans on Wheels, ...) worden voorgesteld.
 - f) De kosten verbonden aan deze publicatie worden gedragen door de administratie Gelijke Kansen.
 - g) De toegankelijkheidsbrochure wordt in maart 2008 officieel voorgesteld.

10.
 - a) Actiepunt uit het "Actieplan interculturaliseren van en voor Cultuur, Jeugdwerk en Sport"
 - b) De samenkomst heeft als doel de deelnemers te inspireren en te mobiliseren door de uitwisseling van interculturele ideeën en praktijken.
 - c) Departement CJSM – dienst beleid. De verschillende werksessies worden uitgewerkt in samenspraak met een ruime vertegenwoordiging van 'interculturele' professionals uit het beleidsdomein, onderzoekscentra, lokale spelers en zelforganisaties.
 - d) Departement CJSM – dienst beleid
 - e) Tweejaarlijkse Trefdag: 2006-2008-2010-...
 - f) ongeveer 30.000 euro per Trefdag (accommodatie, catering, promo, affiches,...), Departement CJSM – dienst beleid
 - g) Verslagen van de verschillende werksessies, interviews en een videoreportage zijn beschikbaar via www.interculturaliseren.be

11.
 - a) Actiepunt uit het "Actieplan interculturaliseren van en voor Cultuur, Jeugdwerk en Sport".
 - b) Door middel van een gefaseerde ruim gevoerde campagne en via gerichte doelgroepcommunicatie (o.a. etno-communicatie) de instroom én de diversiteit vergroten binnen de

- beoogde structuren. Er wordt een ruime en dynamische pool van kandidaten aangelegd in een zogenaamde kandidatendatabase. Daaruit kan dan geput worden voor de samenstelling van de commissies, adviesraden, jury's en bestuursorganen van instellingen in deze sectoren. Bij de samenstelling van de commissies, jury's, adviesraden is het belangrijk een gezond evenwicht te bewaren tussen het aantal professionele en ervaringsdeskundigen.
- c) Departement CJSM – dienst beleid in samenwerking met reclamebureau Dé.Soul Communications.
- d) Departement CJSM – dienst beleid
- e) De lancering van de campagne is voorzien op 12 februari 2008. Mogelijk een hernieuwde oproep tot kandidaatstelling in het najaar.
- f) 26.542 euro voor de publiekscampagne - Departement CJSM – dienst beleid
- g) De campagne dient nog te starten, er zijn dus nog geen resultaten beschikbaar.
- 12.
- a) Het samenwerkingsverband op vlak van sport tussen Vlaanderen en de Zuid-Afrikaanse provincie Vrijstaat ging van start op 1 december 2000. Het huidige Actieprotocol, dat op 29 november 2005 werd ondertekend, formaliseert deze samenwerking en verwijst naar een aantal samenwerkingsvelden.
- b) Eén van de projectthema's die door de provincie Vrijstaat werden voorgesteld was het ondersteunen van de provincie Vrijstaat bij het opmaken en implementeren van het Strategisch Plan Sport en Sportieve Recreatie.
- c) Het Strategisch Plan voor Sport en Sportieve Recreatie wordt ter plaatse door de lokale instanties uitgewerkt. Hiervoor kunnen zij beroep doen op Vlaamse expertise.
- d) Het departement CJSM is verantwoordelijk voor de coördinatie van het samenwerkingsproject. De concrete uitvoering van deze samenwerking gebeurt door het Bloso en de VTS.
- e) Het huidige actieprotocol liep tot 31 december 2007. In 2008 wordt het lopende project afgerond.
- f) De kosten voor dit specifieke aspect van het samenwerkingsproject worden verrekend binnen het globale budget dat voor de samenwerking met de provincie Vrijstaat voorzien werd. Er werd een bedrag van maximaal 36.000 euro voorzien op programma 45.1 basisallocatie 33.37 van het begrotingsjaar 2007.
- g) Een evaluatieverslag van de uitvoering van het actieprotocol wordt opgemaakt in 2008 na afronding van het lopende project.
- 13.
- a) Het is de intentie van minister van Sport om een samenwerkingsakkoord met Marokko af te sluiten voor de sectoren cultuur, jeugd en sport.
- b) Ter voorbereiding van dit samenwerkingsakkoord was een omgevingsanalyse aangewezen om een duidelijk beeld te kunnen krijgen van de actuele Marokkaanse situatie in het veld, om de noden en behoeften in kaart te brengen en om de kansen en uitdagingen te kennen. Deze omgevingsanalyse zal als kader en achtergrond gehanteerd worden bij de opmaak van een cultureel samenwerkingsakkoord met Marokko.
- c) De omgevingsanalyse werd uitgevoerd door de heren Ivo Grammet en Guy Bellinckx. Deze twee Vlamingen wonen al jaren in Marokko en hebben al heel wat expertise opgebouwd rond samenwerking met culturele, jeugd- en sportactoren in Marokko en met de Marokkaanse overheid. Beiden zijn actief betrokken bij onder andere tentoonstellingen over Marokkaans roerend erfgoed in de hele wereld, podiumkunstprojecten, speelpleinwerking in Essaouira door de Vlaamse erkende jeugdwerking Don Bosco en de organisatie van het Belgische kampioenschap surfen in Essaouira.
- d) Het departement CJSM is verantwoordelijk voor de opvolging hiervan.
- e) De overeenkomst werd afgesloten op 17 november 2006 en het rapport werd eind maart 2007 opgeleverd.
- f) De omgevingsanalyse werd uitgevoerd voor een totaal bedrag van 14.000 euro. Dit bedrag werd aangerekend op basisallocatie 12.22 van het programma 45.5 van het begrotingsjaar 2006.

- g) De omgevingsanalyse werd eind maart 2007 overhandigd aan minister Anciaux en aan het departement CJSM. Het rapport kan ingekeken worden.
14. a) Het departement Internationaal Vlaanderen, afdeling Buitenlandse Zaken liet in april 2007 weten dat vanuit Catalaanse zijde interesse was voor een nauwere samenwerking op het vlak van (top)sport.
Tijdens het bezoek van minister Anciaux aan Barcelona in mei 2007 stelde Catalonië opnieuw de vraag en werd afgesproken dat men in Vlaanderen na zou gaan welke mogelijkheden tot samenwerking er zouden kunnen opgestart worden.
- b) Het betreft hier geen concreet onderzoek of project, maar op vraag van Catalonië eerder een aftasting van samenwerkingsmogelijkheden.
- c) Om de vraag vanuit Vlaamse zijde na te gaan werd een overleg gehouden tussen het departement CJSM, het Bloso en de topsportmanager. Voor Vlaanderen is dit geen prioriteit, maar is er wel bereidheid om voorstellen van de Catalaanse sportsector te bespreken.
- d) Het departement CJSM zorgt voor de opvolging.
- e) Gezien het geen onderzoek betreft, is er geen bepaalde looptijd voorzien. Dit behoort tot het algemene kader van internationale contacten.
- f) Aangezien het hier geen onderzoek betreft, zijn er ook geen kosten aan verbonden.
- g) Concrete resultaten zijn niet beschikbaar. De contacten met Catalonië zijn lopende.
15. a) In Vlaanderen is er nood aan nieuwe sportinfrastructuur. Het in kaart brengen van deze noden is een belangrijke onderzoeksoopdracht. De tot op heden gehanteerde normen blijken bovendien niet meer afdoende en dienen bijgevolg te worden geactualiseerd.
- b) De geactualiseerde infrastructuurnormen zullen het mogelijk maken een optimaal locatiemodel uit te werken op basis waarvan beleidsprioriteiten bepaald zullen kunnen worden. Geactualiseerde noden en normen zijn vereist bij een planmatig sportinfrastructuurbeleid in Vlaanderen. Het doel is dan ook een zo ideaal mogelijk inplantingsmodel van sportinfrastructuur voor te stellen. De resultaten van dit onderzoek zullen o.a. aangewend worden om de aanvragen die ingediend worden in het kader van het Vlaams Sportinfrastructuurplan te beoordelen.
- c) Het Steunpunt beleidsrelevant onderzoek voor Cultuur, Jeugd en Sport.
- d) Het departement CJSM volgt dit onderzoek op.
- e) Dit onderzoek is gestart in januari 2007. De resultaten worden verwacht tegen februari 2008.
- f) Middelen: 55.000€, begroting 2007, programma 45.1, BA 33.12.
- g) De resultaten zijn momenteel nog niet beschikbaar maar zullen uiteraard bekend gemaakt worden. Intussen kan alle informatie teruggevonden worden op www.steunpuntcjs-sport.be.
16. a) Op de overlegvergadering van 11/6/2002 tussen de gedeputeerden sport van de 5 Vlaamse provincies en het Bloso werd de nood tot de bouw van een centrale sportdatabank Vlaanderen vastgesteld. Het Bloso werd als coördinerende instantie naar voor geschoven.
- b) De uitbouw van een centrale databank waarin alle identificatiegegevens opgenomen zijn van organisaties die gerelateerd zijn aan sport, personen met hun functies binnen deze organisaties en sportinfrastructuur teneinde over beleidsrelevante informatie te kunnen beschikken.
- c) Projectgroep "Sportdatabank Vlaanderen" waarin vertegenwoordigers zetelen van alle functionele afdelingen en de cel ICT van het Bloso, van de 5 provinciale sportdiensten en de sportdienst van de VGC.
- d) het Bloso.
- e) Voorbereidende fase: 2003 – 2007 en eerste fase: 2008. Aanbesteding is niet van toepassing. Het project wordt door het Bloso uitgevoerd, ten dele door eigen informatici, ten dele door extern ingehuurde informatici.
- f) Voor 2008 is 440.000 euro begroot waarvan 250.000 euro door het Bloso gefinancierd wordt en 190.000 euro door de partners.

g) Resultaten zullen beschikbaar zijn via het internet.

17. a) De evaluaties die de topsportmanager sinds 2005 maakte n.a.v. de evaluatiemomenten met de federaties en de verslagen van de bilaterale gesprekken werden door heel wat actoren binnen en buiten de federaties in vraag gesteld. Het spreekt voor zich dat een externe audit een gepast antwoord is om het topsportbeleid op basis van de resultaten bij te sturen.
- b) De audit had een tweeledig doel. Ten eerste de doorlichting/ evaluatie van de totale werking (algemene werking, breedtesport, topsport, ...) van de sportfederatie(s) én van het huidige decreet op de sportfederaties en de uitvoeringsbesluiten. Ten tweede het formuleren van beleidsaanbevelingen voortvloeiend uit een evaluatie van het decreet op de sportfederaties en de uitvoeringsbesluiten en optimaliseringaanbevelingen naar de sportfederaties.
- c) Ernst & Young
- d) De opvolging gebeurde door een Stuurgroep bestaande uit afgevaardigden van het Departement CJSM (Christine Claus, Astrid Vervaeke), het Bloso (Paul Rowe en Philippe Paquay), Veerle Debussche, Maarten van Bottenburg, Helena Wittock en Eddy Groenwals (kabinetsmedewerkers algemene werking federaties en breedtesport), Ivo Van Aken en Jul Clonen (topsportwerking federaties)
- e) November 2006 – oktober 2007
- f) 246.719 euro, begroting 2006 waarvan 123.359 euro via BA 12.23 van programma 45.1 en 123.360 euro via BA 12.01 van programma 45.6.246.719 euro
- g) Resultaten:

Het algemene besluit van de audit is dat het uitgestippelde beleid van de minister een eerste golf van positieve effecten heeft veroorzaakt. Het advies luidt dat de ingeslagen weg verder moet gevolgd worden, mits een aantal accentverschuivingen door te voeren.

Besluit algemeen beleid en breedtesport:

Op het vlak van de werking van de sportfederaties:

- op een aantal vlakken moeten de sportfederaties verder werk maken van een efficiënte en effectieve invulling van hun opdracht in het sportlandschap
- vooral de interne werking (competenties, samenstelling en beslissingsbevoegdheden bestuur, operationele werking (minder administratieve taken voor sporttechnisch coördinatoren zodat er ruimte komt voor onderzoek en ontwikkeling), functieomschrijving medewerkers), de communicatie met de clubs en de ondersteuning van clubs op het sporttechnisch vlak, moeten worden versterkt vooraleer optimaal voldaan wordt aan de kenmerken van de ideale of referentiefederatie
- Bloso kan hierin een belangrijke rol spelen door haar nu vooral controlerende rol om te buigen naar een meer begeleidende/ondersteunende rol naar de federaties

Op het vlak van het decreet:

- de sportfederaties zijn vragende partij om het decreet te behouden omdat het een solide basis is voor hun werking
- op het vlak van de uitvoeringsbesluiten is er de vraag naar administratieve vereenvoudiging en meer aandacht naar inhoudelijke projectwerking bij de verschillende facultatieve opdrachten die vooral de clubs ten goede komen
- door eenvoudiger uitvoeringsbesluiten zal de administratieve workload verminderen maar wordt er wel geappelleerd aan inhoudelijke, creatieve projectontwikkelingscompetenties van de federatiemedewerkers.

Besluit Topsport:

- De talentdetectie en talentontwikkeling gebeurt door de federaties met te weinig kwaliteit (kwaliteit van testen, kwaliteit van ontwikkelingsprogramma's, ...) en kwantiteit (aantal talenten dat bereikt wordt) en de samenwerking met de clubs is ook ruim onvoldoende (beiden zien elkaar als concurrenten).
- Een beperkt aantal talenten (ongeveer 1 op 4) maakt gebruik van de topsportscholen. Federaties zouden veel meer aandacht moeten geven aan de groep talenten buiten de topsportschoolselectie.

- Een aantal federaties stelt zich de vraag of ze niet op te jonge leeftijd starten met een topsportschool
- De opleidingen Trainer A en B zijn onvoldoende sterk onderbouwd om talenten en elitesporters te begeleiden.
- Federaties slagen er in bepaalde sporten nauwelijks in om de beste trainers in de topsportschool aan te stellen
- De sterke stijging van de middelen tijdens de laatste 4 jaar is zeer goed maar t.o.v. succesvolle topsportlanden moeten we het nog steeds met veel kleinere budgetten doen
- Het rapport raadt op het niveau van het topsportbeleid een centralisatie van de topsport aan in een Huis van de Topsport.
- Om de topsportwerking van federaties te verbeteren moeten er aanpassingen gemaakt worden aan de uitvoeringsbesluiten van het decreet. Idealiter zou het decreet voor topsport moeten aangepast worden en dit op een manier dat de middelen topsport worden toegekend op basis van een beleidsplan topsport dat als één project wordt ingediend en waar wordt uitgegaan van 1) de atleten voor de volgende Olympiade en de programma's die moeten voorzien worden voor een optimale begeleiding, 2) de atleten voor de daaropvolgende Olympiade en de programma's die moeten voorzien worden voor een optimale ontwikkeling en 3) het sportspecifieke programma voor talentdetectie en talentontwikkeling. Een topsportfederatie krijgt dus altijd middelen voor deel 3); de middelen voor 1) en 2) hangen af van de atleten die hiervoor al dan niet in aanmerking komen.
- Het rapport dringt aan dat de Raden van Bestuur van federaties de sporttechnische medewerkers naast uitvoerende taken meer beleidsbepalende opdrachten toevertrouwen
- Federaties moeten meer ondersteuning krijgen bij het uittekenen en uitvoeren van het beleidsplan topsport

Rapport van de audit werd toegelicht aan de federaties op 8/12/08. Elke spreker stelde een powerpoint-presentatie samen.

Het volledige rapport werd ruim bekend gemaakt via de website van het Departement CJSM, BLOSO en VSF.

18. a) Zie beleidsbrief sport 2008 p. 34, punt 6.4.1 p. 37, punt 6.4.2
 b) Zie beleidsbrief sport 2008 p. 34, punt 6.4.1 en p. 37, punt 6.4.2
 c) Externe partner, vzw Jeugd en Stad
 d) Departement CJSM, team sport
 e) De voorbereidende fase van het project: 1 november 2006 tot en met 31 juli 2007. Eigenlijke project: 1 augustus 2007 tot en met 31 juli 2008.
 f) 2007: PR 45.1, BA 33.80: 350.000 euro
 g) Het subsidiebesluit bepaalt dat de tweede schijf van het subsidiebedrag zal uitbetaald worden na indiening van o.a. een halfjaarlijks werkingsverslag. Dit zal ingediend worden bij het departement CJSM en zal daar ook ter inzage liggen.
19. a) Zie beleidsbrief sport 2008 p. 34, punt 6.4.1
 b) Zie beleidsbrief sport 2008 p. 34, punt 6.4.1
 c) Externe partner, vzw Jeugd en Stad
 d) Departement CJSM, team sport
 e) De voorbereidende fase van het project: 1 november 2006 tot en met 31 juli 2007.
 f) Begroting 2006, PR 45.1, BA 33.33: 57.300 euro
 g) Een verslag van dit voortraject werd ingediend bij het departement CJSM en kan ter plaatse ingekeken worden.
20. a) Zie beleidsbrief sport 2008 p. 34-35 punt 6.4.1 en p. 37-38 punt 6.4.2
 b) Zie beleidsbrief sport 2008 p. 34, punt 6.4.1 p. 37-38 punt 6.4.2
 c) Dit project wordt gecoördineerd door het departement CJSM. Voor het beoordelen van de aanvragen werd beroep gedaan op een adviescommissie van specialisten.

- d) Departement CJSM, team sport
- e) Het subsidiereglement werd in het najaar van 2007 opgesteld en gecommuniceerd, o.a. via provinciale infomomenten. Aanvragen moesten ingediend worden uiterlijk 1 december 2007. De beslissing zal aan de clubs worden megedeeld in de eerste helft van februari.
- f) Begroting 2007, PR 45.1 BA 33.36: 1.700.000 euro; begroting 2008, PR 45.1 BA 33.36: 1.700.000 euro.
- g) De beslissing i.v.m. al of niet subsidiëring zal via de website van het departement kunnen geraadpleegd worden.
21. a) Zie beleidsbrief sport 2008 p. 34-35, 6.4.1
- b) Zie beleidsbrief sport 2008 p. 34-35, 6.4.1
- c) Vzw De Rand
- d) Departement CJSM, team sport
- e) Het project liep van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2007.
- f) Begroting 2007, PR 45.1, BA 33.36: 119.000. Structurele inbedding in decreet Sport voor Allen vanaf 2008
- g) Een globaal eindrapport werd ingediend bij het departement CJSM en kan ter plaatse ingekeken worden.
22. a) Zie beleidsbrief sport 2008 p. 35-36, 6.4.1
- b) Zie beleidsbrief sport 2008 p. 35-36, 6.4.1
- c) vzw Voeren Sport
- d) Departement CJSM, team sport
- e) Het project liep van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2007.
- f) Begroting 2007, PR 45.1, BA 33.36: 60.000. Structurele inbedding in decreet Sport voor Allen vanaf 2008
- g) Een globaal eindrapport werd ingediend bij het departement CJSM en kan ter plaatse ingekeken worden.
23. a) Zie beleidsbrief sport 2008 p. 36, 6.4.1
- b) Zie beleidsbrief sport 2008 p. 36, 6.4.1
- c) vzw Instituut voor Sportbeheer en recreatiebeleid (ISB)
- d) Departement CJSM, team sport
- e) Het project liep van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2007.
- f) Begroting 2007, PR 45.1, BA 33.36: 100.000. Structurele inbedding in decreet Sport voor Allen vanaf 2008
- g) Een globaal eindrapport werd ingediend bij het departement CJSM en kan ter plaatse ingekeken worden.
24. a) Zie beleidsbrief sport 2008 p. 36, 6.4.1
- b) Zie beleidsbrief sport 2008 p. 36, 6.4.1
- c) Externe partner, vzw De Rode Antraciet
- d) Departement CJSM, team sport
- e) Het project liep van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2007.
- f) Begroting 2007, PR 45.1, BA 33.36: 73.200. Structurele inbedding in participatiedecreet vanaf 2008
- g) Een globaal eindrapport werd ingediend bij het departement CJSM en kan ter plaatse ingekeken worden.
25. a) Zie beleidsbrief sport 2008 p. 38-39, "De proeftuinen sport binnen het participatiedecreet"
- b) Zie beleidsbrief sport 2008 p. 38-39, "De proeftuinen sport binnen het participatiedecreet"
- c) en d)

- Verenigingsondersteuningsproject: de VSF zal het project uitvoeren i.s.m. met andere relevante partners ISB; Vlabus en Bloso. De werkgroep bevat daarnaast ook afgevaardigden van de Vlaamse Sportraad, het kabinet en het Departement.
 - Buurtsportbegeleiders: de centrumsteden worden aangezocht om de projecten te ontwikkelen en uit te voeren. De werkgroep bestaat uit medewerkers van het kabinet van minister Van Brempt en haar administratie, het kabinet sport, het departement CJSM en een medewerker van het Nike-Fonds van de Koning Boudewijn Stichting.
 - Sociaal-maatschappelijke projecten voor en door voetbalclubs: werkgroep moet nog worden opgestart, vzw Open Stadion zal hierin betrokken worden.
 - Sportprojecten voor Kansengroepen in grote steden: JES (Jeugd en Stad) voert het project uit. De werkgroep bestaat uit medewerkers van het departement CJSM, het kabinet en JES
- e) Zie beleidsbrief sport 2008 p. 38-39, "De proeftuinen sport binnen het participatiedecreet"
- f) De projecten bevinden zich in de opstartfase. Er zijn dus nog geen resultaten bekend.
26. a) Eén van de aanbevelingen van het Overlegplatform Sport voor Allen was het opzetten van een verenigingsondersteuningsproject.
- b) De doelstelling is het ondersteunen en begeleiden van een toenemende professionalisering in de sportsector om op die manier de kwaliteit in de globale werking en het sportaanbod in het bijzonder te verhogen.
- c) Het concept van verenigingsondersteuningsproject wordt uitgewerkt door de Vlaamse Sportfederatie (VSF). De concrete vorm van het orgaan/instelling die het VOP zal leiden moet nog bepaald worden.
- d) Het departement CJSM en het Bloso zijn verantwoordelijk voor de opvolging.
- e) De opstart van het project wordt voorzien in 2008.
- f) Middelen: 994.800 euro, begroting 2008, programma 45.1, BA 33.36
- g) Het betreft hier geen onderzoek en het project is nog niet lopende. De werking van het VOP zal geëvalueerd worden.
27. a) Het actieplan interculturaliteit van minister Anciaux.
- b) Sport is het bindmiddel bij uitstek waarbij jongeren interactief kunnen leren om op een faire manier met elkaar om te gaan. Respect creëren voor en tussen verschillende culturen is een belangrijke maatschappelijke doelstelling waar ook sport zijn bijdrage toe kan en moet leveren.
- c) Dit multicultureel sportfeest werd in 2007 gerealiseerd door het Bloso in samenwerking met de Stichting Vlaamse Schoolsport, de provinciale sportdiensten, de stad Genk en het provinciaal integratie centrum (PRIC).
- d) Het Bloso (afdeling Sportpromotie en Inspectie).
- e) In 2008 wordt dit evenement, na een positieve evaluatie van de editie 2007, voor een tweede maal georganiseerd. Er zullen 2 evenementen plaatsvinden, 1 voor schoolgaande jongeren tijdens de week en 1 voor jonge gezinnen tijdens het weekend.
- f) Binnen de kredieten sportpromotie wordt in 2008 voor de realisatie van en de communicatie rond dit project 40.000 euro voorzien.
- g) De deelnamecijfers van dit project zijn terug te vinden in het Bloso-jaarverslag op de Bloso-website.
28. a) De geplande screening van de beleidsplannen van sportfederaties en de begeleiding op dat vlak door het Bloso (zie vraag 29).
- b) Doelstelling van de aangemaakte databank (computerapplicatie kwaliteitsbeleid) is de kwaliteitsscreening op een gestandaardiseerde en efficiënte manier uit te voeren.
- c) Het Bloso, informaticacel
- d) Het Bloso
- e) Augustus - september 2007
- f) Geen extra kosten
- g) Niet van toepassing

29. a) Zowel uit de contacten die het Bloso met de sportfederaties heeft als uit de resultaten van de audit van de sportfederaties bleek dat sportfederaties nood hebben aan feedback op hun beleidsplan en aan meer begeleiding en ondersteuning.
b) Doelstelling is de kwaliteit van de beleidsplannen van de sportfederaties te verbeteren en de sportfederaties op dat vlak beter te begeleiden en op te volgen. Hiertoe zal een kwaliteitsscreening van de ingediende sportbeleidsplannen van de sportfederaties uitgevoerd worden en een advies aan de sportfederaties worden gegeven door het Bloso. Deze doelstelling werd opgenomen in de beheersovereenkomst van het Bloso en wordt momenteel concreet uitgewerkt in het ondernemingsplan 2008.
c) Het Bloso, afdeling subsidiëring, cel begeleiding en IKZ sportfederaties
d) Het Bloso, afdeling subsidiëring
e) Onbeperkt, zolang de nood bestaat
f) Geen extra kosten
g) Jaarlijks zal door het Bloso een rapport met de conclusies van de screening van de beleidplannen en van de begeleiding van de sportfederaties op dat vlak door het Bloso aan de minister worden overgemaakt.
30. a) Het grote personeelsverloop onder de verschillende coördinatoren (administratief, sporttechnisch en topsport) van de gesubsidieerde Vlaamse sportfederaties waardoor nieuwe en onervaren coördinatoren onvoldoende op de hoogte zijn van de werking van het decreet op de erkenning en subsidiëring van de sportfederaties.
b) De verschillende coördinatoren voldoende wapenen en voorbereiden om hun specifieke takenpakket uit te voeren en om de werking van het decreet met de bijhorende uitvoeringsbesluiten beter te leren kennen.
c) Het Bloso en de Vlaamse Sportfederatie (VSF).
d) Het Bloso, afdeling sportkaderopleiding
e) De module omvat 30u.
f) De kosten worden gedragen door de cursisten en het Bloso (goedgekeurde begroting).
g) De resultaten zullen gepubliceerd worden in het Bloso-jaarverslag op de Bloso-website.
31. a) Het Bloso actualiseert permanent alle sportaccommodaties toegankelijk voor het publiek in Vlaanderen. Tweejaarlijks gebeurt dit op een zeer grondige wijze via een bevraging van o.m. alle lokale besturen. In een resolutie van het Vlaams parlement betreffende het bevorderen van het co-gebruik van private sportinfrastructuur door openbare besturen van 29 april 2004, wordt onder meer gevraagd om de informatie van alle bestaande sportinfrastructuur ter beschikking te stellen van “de erkende lokale sportdiensten, de erkende Vlaamse sportfederaties en hun clubs van het landelijk, provinciaal en gemeentelijk jeugdwerk en van de provinciale en gemeentelijke jeugddiensten, en anderen”.
b) De relevante informatie over de sportinfrastructuur in Vlaanderen op een gebruiksvriendelijke wijze via de Bloso-website permanent ter beschikking stellen van alle sportactoren en het grote publiek. In het verleden werd deze informatie ook reeds bezorgd aan elk gemeentebestuur en, afhankelijk van de interesse en concrete vragen, aan erkende Vlaamse sportfederaties en hun clubs, alsook aan derden.
c) Het Bloso, afdeling infrastructuur en cel informatica
d) Het Bloso.
e) De applicatie werd in december 2007 via de Bloso-website ter beschikking gesteld van de sportactoren en het grote publiek.
f) Er zijn geen extra kosten verbonden aan de uitwerking en opvolging van dit project.
g) De frequentie waarmee deze informatie wordt geraadpleegd is groot. Bovendien blijkt uit het geringe aantal ontvangen opmerkingen, dat de verstrekte informatie over de meer dan 18000 sportaccommodaties accuraat en correct is.

32. a) Het maken van een gedetailleerd overzicht van de zonevreemdheid/zone-eigenheid van de voornaamste sportvoorzieningen in Vlaanderen in functie van een herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.
 b) De informatie zal aangewend worden in het toekomstig sectoraal overleg in verband met de opmaak van een nieuw Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Bovendien zal de informatie gebruikt worden bij de behandeling van BPA's en RUP's in verband met sport en recreatie.
 c) Het Bloso, afdeling infrastructuur en cel informatica
 d) Het Bloso.
 e) De voorbereidende werkzaamheden voor de uitvoering van dit project gebeurden in 2007. De concrete uitvoering is gepland in 2008. De concrete resultaten worden einde 2008, begin 2009 verwacht.
 f) De kosten voor de uitwerking van dit project worden geraamd op 190.000 euro, binnen de goedgekeurde begroting van het Bloso.
 g) De resultaten zullen einde 2008, begin 2009 beschikbaar zijn.
33. a) Nood aan juridisch en maatschappelijk relevante expertise i.v.m. enkele belangrijke evoluties in het sportgebeuren.
 b) Doelstellingen:
 - onderzoek van, bespreking van en inventarisatie van de ruimtelijke en stedenbouwkundige aspecten en knelpunten en/of gevolgen van het sportbeleid en de sportbeleving in Vlaanderen; desgevallend formuleren van beleidsvoorstellen;
 - formuleren van voorstellen m.b.t. specifieke dossiers inzake stedenbouwkundige en ruimtelijke ordeningaspecten m.b.t. cultuur, inclusief het leggen van contacten met andere besturen en organisaties;
 - opmaak van decretale voorstellen en/of besluiten van de Vlaamse Regering, van omzendbrieven e.d., waar dit noodzakelijk is voor het sportbeleid, in verband met ruimtelijke ordening- en stedenbouwkundige aspecten;
 - formuleren van adviezen ten behoeve van diverse externe adviesorganen m.b.t. dossiers van ruimtelijke ordening en stedenbouw die impact kunnen hebben op het beleidsdomein;
 - onderzoek van de socio-economische impact van sport in het algemeen en sportaccommodatie in het bijzonder en het formuleren van beleidsvoorstellen hieromtrent;
 - analyse van sport als maatschappelijk gegeven t.a.v. andere belangrijke items zoals volksgezondheid, cultuur, opleiding, werkgelegenheid en het formuleren van beleidsvoorstellen dienaangaande;
 - formuleren van beleidsvoorstellen m.b.t. de financiële impact en de gevolgen van private en openbare investeringen in deze sector;
 - formuleren van beleidsvoorstellen aangaande de oorzaken en gevolgen van de financiële stromen;
 - in samenspraak met het departement CJSJ en ter ondersteuning van dit departement het opvolgen van de implementatie van het Sportinfrastructuurfonds - en de contacten met de overheid en PMV.
 c) Dit onderzoek wordt uitgevoerd door meester André-Emile Bogaert, advocaat.
 d) Het departement CJSJ volgt dit onderzoek op.
 e) Deze opdracht loopt van 1 juni 2007 tot uiterlijk 31 mei 2008.
 f) Er werd een bedrag van 50.000 euro vastgelegd op de begroting 2007, pr 45.1, BA 12.23.
 g) De resultaten zijn nog niet beschikbaar gezien deze opdracht nog loopt.
34. Het spreekt voor zich dat dit geen afzonderlijk project is maar dat er verwezen wordt naar de afzonderlijke projecten zoals het project voor judo, zwemmen, en dergelijke meer.
35. a) De evaluatiegesprekken van de laatste jaren met de federaties, het rapport van de audit van de federaties en het decreet uitgevoerd door Ernst & Young en de onderzoeksresultaten van dr. Veerle Deboscher tonen aan dat er door federaties veel te weinig aandacht en middelen worden ingezet voor talentdetectie. Het spreekt voor zich dat niet iedere federatie even veel

mogelijkheden en middelen heeft om in Vlaanderen op een gestructureerde manier grondig naar talent te zoeken. Tevens valt op dat vroege specialisatiesporten een aantal talenten selecteren die eigenlijk beter zouden kunnen presteren in andere sporten.

De selecties voor de topsportscholen verlopen, ondanks alle inspanningen sinds 2005, nog steeds niet zoals het zou moeten. Federaties zijn dus niet in staat om een screening op te zetten voor een optimale instroom naar de topsportscholen te realiseren.

De overheid heeft hier dus zeker een taak in te vullen. Het feit dat Vlaanderen klein is moet bij het structuren van talentdetectie als een voordeel benut worden.

b) Doelstellingen:

- Samenstelling van de optimale testbatterij voor talentdetectie met de focus op de leeftijd van 6 tot 12 jaar zonder de daaropvolgende leeftijdsjaren uit het oog te verliezen. De screening van de conditionele eigenschappen moet uiteraard ruim aan bod komen maar het testen van motorische vaardigheden moet even veel aandacht krijgen omdat dit juist de factor is die bij vele sporten doorslaggevend is maar tot op heden te weinig werd geëvalueerd.
- De betrouwbaarheid bepalen van de talentpredikatie door leraars lichamelijke opvoeding.
- De sportspecifieke testbatterijen van de federaties voor talentdetectie met het oog op topsportschoolselecties en andere talentontwikkelingsprogramma's evalueren en indien nodig in overleg met de federaties bijsturen.
- Het talent van de huidige leerlingen van de topsportscholen in overleg met de federaties screenen.
- De instroom van de topsportscholen vanaf het schooljaar 08/09 in overleg met de federaties screenen.
- Concrete normenschalen opstellen voor de verschillende tests.

c) Promotoren (2)

Prof. dr. Matthieu Lenoir

Prof. dr. Renaat Philippaerts

Projectleiders (3)

Vandendriessche Joric

Doctoraatsbursaal

Vandorpe Barbara

Doctoraatsbursaal

Pion Johan

Wetenschappelijk medewerker

Thesisstudenten (13)

Cools Astrid

Laatstejaarstudent Master L.O.

De Maertelaere Carolien

Laatstejaarstudent Master L.O.

Demeulemeester Fien

Laatstejaarstudent Master L.O.

Dufoor Barbara

Laatstejaarstudent Master L.O.

Massagé Erica

Laatstejaarstudent Master L.O.

Rosseel Tim

Laatstejaarstudent Master L.O.

Schrauwen Steven

Laatstejaarstudent Master L.O.

Van Broeck Bart

Laatstejaarstudent Master L.O.

Van Copenolle Evy

Laatstejaarstudent Master L.O.

Van de Veire Dimitry

Laatstejaarstudent Master L.O.

Van Puyvelde Shela

Laatstejaarstudent Master L.O.

Vanden Bouverie Tine

Laatstejaarstudent Master L.O.

Verhoeven Jan

Laatstejaarstudent Master L.O.

Jobstudenten (7)

Cuypers Lore

Student AILO

De Baets Kristof

Student AILO

Feron Ann-Sofie

Student AILO

Geerardyn Dominique

Student Master

Lobbens Ellen

Student AILO

Nobels Judith

Student Master

Maus Kenneth

Student AILO

Occasionele medewerkers (2)

Matthijs Stijn
D'Hondt Eva

Doctoraatsbursaal (andere financieringsbron)
Doctoraatsbursaal (andere financieringsbron)

d) Het dossier wordt opgevolgd door de topsportmanager via tweemaandelijks evaluatiemomenten. Wanneer nodig wordt de Task Force Topsport ingeschakeld als evaluatieplatform (volgende evaluatiemoment 21/02/08)

e) 1/7/2007 – 30/6/2008

f) 225.367 euro – begroting 2007 – BA 12.01 van programma 45.6

g) Op dit ogenblik is de finale testbatterij zo goed als bepaald. Het evaluatiedocument van juni 2008 moet de eerste concrete resultaten aanleveren. Dit project is nog te jong (gestart in 2007) om al te kunnen publiceren. Bij elke publicatie zal de Vlaamse gemeenschap worden .

36. a) Een groot aantal federaties blijft het, ondanks alle inspanningen sinds 2005, moeilijk hebben om concrete ontwikkelingslijnen uit te tekenen (evaluatiegesprekken met federaties, audit Ernst & Young en onderzoeksresultaten dr. Veerle Deboscher).

Meestal ontbreekt de eerste stap: “de kritische leeftijd waarop bepaalde competitieresultaten moeten behaald worden”. Hierdoor kan de ideale leeftijd om in een topsportschool te starten niet correct bepaald worden en worden de selecties voor de topsportscholen ook gehypothekeerd. De overheid heeft hier dus zeker een taak in te vullen.

b) In 2004 werd de Belgische Topsportindex ontwikkeld. Dit is een objectieve maatstaf om prestaties van Belgische atleten te meten, algemeen en per sporttak. In deze index worden de prestaties van atleten tijdens Europese kampioenschappen, Wereldkampioenschappen en Olympische Spelen uitgedrukt in een gewogen puntenscore voor de eerste acht plaatsen.

Met dit project wordt de opdracht gegeven te achterhalen of een jeugdtopsportindex naar het voorbeeld van de Belgische Topsportindex (op basis van de eerste acht plaatsen in belangrijke competities) haalbaar is; m.a.w. of er sportspecifieke leeftijden zijn waarop moet gescoord worden in jeugdcompetities om een kans te maken om tot elitesporter door te breken. Het resultaat van deze eerste fase mag verwacht worden tegen einde april 2008.

Wanneer de eerste fase van het project een positief antwoord geeft, is het de bedoeling om een tweede opdracht te geven waarbinnen een index wordt ontwikkeld voor jeugdkampioenschappen. Dit zou dan gebeuren voor de sporten die voor topsport ondersteund worden door de overheid of voor federaties die menen in aanmerking te kunnen komen.

Net zoals bij de Belgische topsportindex mag dan een globale indexwaarde en één per sporttak worden verwacht.

c) Promotor

Dr. Veerle Deboscher

Projectleider

Truyens Jasper Doctoraatsbursaal

d) De topsportmanager is in de eerste fase van dit project nauw betrokken, hij neemt deel aan alle overlegmomenten. Wanneer de tijd er rijp voor is, zal de Task Force Topsport ingeschakeld worden als evaluatieplatform.

e) 1/5/2007 – 30/4/2008

f) 12.210 euro – begroting 2007 – BA 12.01 van programma 45.6

g) De intensieve onderhandelingen met judo en tennis, zijnde de pilotsporten voor dit project, toonden aan dat er voldoende tijd moet gespendeerd worden aan de voorstudie (het vinden van de juiste leeftijdscategorieën en de juiste competities). Eind april 2008 mogen we een finaal rapport van de eerste fase (haalbaarheid) verwachten.

Dit project is nog te jong, gestart in 2007, om al te kunnen publiceren. Bij elke publicatie zal de Vlaamse gemeenschap worden vermeld.

37. a) Federaties en trainers focussen vooral op de sportieve invulling van de carrière van een atleet. Wetenschappelijk onderzoek en de ervaring van Australië, UK, Frankrijk, Nederland, ... toonden dat er betere resultaten worden behaald wanneer er ook voldoende aandacht wordt besteed aan de andere facetten van de carrière van een atleet (combinatie topsport - studies,

combinatie topsport – werk, voorbereiding na-carrière, timemanagement, inbreng van ouders en vrienden, ...). In deze topsportlanden wordt de carrièrebegeleiding ingevuld door een afzonderlijk project buiten de sporttechnische begeleiding.

b) Het Vlaamse project “carrièrebegeleiding” werd inhoudelijk geïnspireerd door de aanpak van de hiervoor opgesomde landen waar volgende doelstellingen ook aan bod komen:

Atleetbegeleiding

Atleetbegeleiding richt zich tot:

- (a) leerlingen/topsporters,
- (b) beloftevolle jongeren (vanaf 18 jaar),
- (c) elitesporters,
- (d) ex-topSPORTers

en omhelst:

- (a) studiebegeleiding,
- (b) carrièrebegeleiding,
- (c) persoonlijke ontwikkeling/ontwikkeling van leefstijlvaardigheden,
- (d) na-topSPORTcarrièrebegeleiding,

tijdens:

- (a) de carrière als leerling/topSPORT,
- (b) de carrière als student/topSPORT,
- (c) de carrière als tewerkgestelde bij de Vlaamse Gemeenschap (of andere tewerkstelling),
- (d) de na-topSPORTcarrière (de periode tot tewerkstelling en integratie in de niet-sportwereld), met specifieke en aanvullende aandacht voor de transfer naar een andere sport (a) wanneer succes uitblijft bij de eerste sportkeuze en/of (b) na een eerste succesvolle sportcarrière.

De atleetbegeleiding richt zich ook op:

- (a) het begeleiden en/of sturen van de trainer(s)/coach(es) en de Coördinator TopSPORT,
- (b) het begeleiden en/of sturen van leefomgeving van de atleet,
- (c) een samenwerking met sportpsycholoog/mentaal begeleider.

Coachbegeleiding

Coachbegeleiding richt zich tot

- (a) Coördinatoren TopSPORT,
- (b) Toptrainers,

en omhelst:

- (a) carrièrebegeleiding,
- (b) persoonlijke ontwikkeling/ontwikkeling van leefstijlvaardigheden.

c) Promotor

Prof. dr. Paul Wylleman

Projectleider

Kristel Taelman

d) De topSPORTmanager en de topSPORTexpert volgen dit project nauw op.

Het eerste evaluatiegesprek met de Task Force TopSPORT is gepland op 17 januari 2008.

e) 1/8/2007 – 31/12/2007

f) 53.063 euro– begroting 2007 – BA 12.01 van programma 45.6

g) In acht nemend dat dit project initieel deeltijds (50%, 01 tem 31 augustus 2007) is opgestart en pas vervolgens voltijds (1 september tem 31 december 2007) werd uitgebouwd, kan gesteld worden dat tijdens dit project, zoals gepland, reeds de volgende doelstellingen werden gerealiseerd:

1. Werkdoel 1: Het verkennen en leren kennen van het werkveld carrièrebegeleiding topsporters en (ex-)topSPORTers via:

- a. het kennismaken met literatuur met betrekking tot carrièrebegeleiding van (voormalige) topsporters;
- b. het verzamelen en analyseren van informatie over, en het formuleren van aanbevelingen met betrekking carrièrebegeleiding van (voormalige) topsporters in topsportlanden met een goed gestructureerde carrièrebegeleiding (o.a., Australië, Frankrijk, Groot-Brittannië, Nederland);

- c. het bekendmaken van en het informeren over de mogelijkheden tot begeleiding van het project Carrièrebegeleiding.

Op basis van deze informatie werd het Vlaamse model van carrièrebegeleiding uitgetekend. Dit model kent - net zoals de buitenlandse projecten – twee pijlers 1) de combinatie studie en topsport en 2) de combinatie tewerkstellingscontract / werk – topsport waarbij zowel begeleiding van de sportcarrière als de voorbereiding van de na-sportcarrière aan bod komt.

Omwille van de omvang van de twee pijlers werd gekozen om in 2007 te starten met de eerste pijler.

2. Werkdoel 2: Combinatie studie en topsport in secundair en hoger onderwijs via:

- a. het verzamelen van informatie over, het actief kennismaken met, het inventariseren van de problematiek in topsportscholen en onderwijsinstellingen hoger onderwijs die begeleiding verschaffen aan studerende topsporters in het algemeen en aan leerlingen/topsport en studenten/topsport in het bijzonder;
- b. het informeren, initiëren van begeleiding en het opvolgen van leerlingen/topsport, topsportstudenten en studenten/topsport;
- c. het opbouwen van een werkrelatie met de topsportschoolcoördinatoren en begeleiders van topsportstudenten en/of studenten/topsport in het hoger onderwijs;
- d. het uitwerken en aanbieden van sporttakoverschrijdende en/of onderwijsinstellingoverschrijdende initiatieven aan de topsportscholen en onderwijsinstellingen hoger onderwijs die instaan voor begeleiding van studerende topsporters en studenten/topsport.

In functie van het realiseren van deze doelstellingen werd samengewerkt met o.a.:

- de topsportschoolcoördinatoren,
- topsportcoördinatoren van diverse topsportfederaties (o.a., VTV, VJF, VZF, VTDL),
- trainers van diverse topsportscholen en/of topsportfederaties,
- meer dan 200 leerlingen/topsport van de topsportscholen,
- ouders van leerlingen/topsport van de topsportscholen,
- meer dan 75 topsportstudenten en studenten/topsport hoger onderwijs (universiteiten, o.a. UGent, KU Leuven, Vrije Universiteit Brussel, Universiteit Antwerpen, en hogescholen, o.a. Arteveldehogeschool, Erasmus Hogeschool Brussel, KHL)
- coördinatoren/begeleiders van topsportstudenten en studenten/topsport hoger onderwijs,
- ouders van topsportstudenten en studenten/topsport in het hoger onderwijs,
- internaatsverantwoordelijken topsportscholen,
- internationale experts carrièrebegeleiding,
- sportpsychologische begeleiders topsportscholen,
- voedingsspecialisten topsportscholen,
- experts onderwijsbegeleiding (secundair en hoger onderwijs),
- medewerkers afdeling Topsport Bloso,
- trainers van uit de pool Toptrainers,
- Topsportexpert en Topsportmanager Topsport Vlaanderen.

In 2008 wordt het luik “topsport en studie” verder uitgebouwd en wordt het luik “topsport en werk / na-carrière” opgestart.

Dit project is nog te jong, gestart in 2007, om al te kunnen publiceren. Er zijn wel enkele informatieteksten opgesteld voor de verschillende doelgroepen. Bij elke publicatie zal de Vlaamse gemeenschap worden vermeld.

38. a) en b) De ABCD-commissie is het overlegorgaan inzake topsportbeleid tussen de gemeenschappen (Bloso, Adeps en de Duitstalige gemeenschap) en het BOIC. Op 30/4/2004 werd een overeenkomst ondertekend tussen de Federale staat (ministers Guy Verhofstadt en Johan Vande Lanotte), de Vlaamse Gemeenschap (ministers Bart Somers en Marino Keulen), de Franse Gemeenschap (ministers Hervé Hasquin en Christian Dupont), de Duitstalige Gemeenschap (minister Karl-Heinz Lambertz) en het BOIC (François Narmon en Guido De Bondt) om het gemeenschappelijke project “Jonge topsporttalenten – Olympische spelen 2012-2016” op te starten. Dit project heeft als doel de financiering van specifieke

projecten op het vlak van talentdetectie, talentontwikkeling en talentbegeleiding van jonge topsporttalenten met het oog op de Olympische Spelen 2012/2016. In dit project wordt een gemeenschappelijk budget aangelegd, waarin de Nationale Loterij, Bloso, Adeps, de Duitstalige gemeenschap en het BOIC participeren. De Vlaamse sportfederaties, de Waalse sportfederaties, de sportfederaties van de Duitstalige gemeenschap, alsook de nationale sportbonden en de partners in ABCD kunnen projecten indienen. De ABCD-commissie beoordeelt de projecten en beslist over het bedrag, de aard en de periode van financiering.

Op 30/11/2004 werd het project officieel voorgesteld aan de Vlaamse sportfederaties, de Waalse sportfederaties, de sportfederaties van de Duitstalige gemeenschap, de nationale sportbonden en werden de finaliteit, de basisfilosofie, de voorwaarden voor financiering en de procedure voor het indienen van projecten meegedeeld.

c) De betrokken sportfederaties zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van de door hen ingediende, goedgekeurde projecten. Sinds 2003 zijn een groot aantal projecten van Vlaamse sportfederaties lopende, die binnen het "Be Gold" project worden gefinancierd. Momenteel betreft het Vlaamse projecten in roeien, gymnastiek, zwemmen, tafeltennis, shorttrack, tennis, volleybal, ski, judo, atletiek en kunstschaatsen, naast bi-communautaire projecten wielrennen en hockey, waarin ook Vlaamse atleten worden ondersteund.

d) De opvolging van de projecten gebeurt door ABCD-techniek, waarin het Bloso de Vlaamse gemeenschap vertegenwoordigt.

e) en f) De bijdrage van het Bloso aan dit project bedraagt 740.000 euro per jaar, vanaf 2004 (bedrag vastgelegd in de overeenkomst). De voorziene looptijd van het project is tot 2014.

g) Voor specifieke en actuele informatie, resultaten, ... per project, kan de website www.be-gold.be geraadpleegd worden

39. Bovenstaande titel in de beleidsbrief sport betreft een inleidende en overkoepelende omschrijving van de verschillende projecten uitgevoerd door de afdeling Topsport van het Bloso (zie verder onder 40, 41, 42, 43, 44, 45), en dus geen afzonderlijk project op zich.

40. a) De training en begeleiding die aan de leerlingen/topsporters wordt opgelegd in de topsportscholen is er op gericht hun kansen op topsportsucces te maximaliseren. Dit houdt in dat de trainingsbelasting zowel qua volume als qua intensiteit hoog liggen. Het inschatten van de reactie van jeugdige sporters op deze belasting is cruciaal voor het bijsturen van de trainingen en het voorkomen van overbelasting. Vermits gebleken was dat het verzamelen van deze informatie via een geschreven agenda niet werkbaar is, laat de digitale trainingsagenda, DTC-agenda, de trainers toe om via het internet de trainingen van de (leerlingen/)topsporters op te maken en hun feedback op een overzichtelijke manier te raadplegen.

b), c) en e) Sinds 1 oktober 2004 worden accounts van de digitale trainingsagenda aangeboden aan de topsportfederaties voor de begeleiding van de leerlingen/topsporters en individuele topsporters. Sindsdien werd de software door de externe softwarefirma (DTC bvba) op vraag van de topsportfederaties en op vraag van het Bloso herhaaldelijk aangepast aan de noden van de topsportfederaties. Het huidige contract loopt tot 1 oktober 2008. Het is mogelijk de samenwerking met de externe softwarefirma verder te zetten, na positieve evaluatie en na desgevallend herziening van de overeenkomst.

d) De opvolging van het gebruik van de digitale trainingsagenda gebeurt door het Bloso op basis van feedback vanuit de topsportfederaties en overzichtgegevens van het gebruik van de toepassing, waardoor de privacy van de leerlingen/topsporters noch hun vertrouwensrelatie met hun trainers en begeleiders wordt geschonden.

f) Het project wordt gefinancierd uit de werkingsmiddelen topsport van het Bloso, de jaarlijkse kosten bedragen 12.100 euro. Momenteel wordt de software gebruikt door de Vlaamse Badmintonliga, de Vlaamse Basketballiga, de Vlaamse Handbalvereniging, de Vlaamse Taekwondobond, de Vlaamse Tennisvereniging en de Vlaamse Volleybalbond.

g) De gegevens van DTC-agenda zijn beveiligd beschikbaar voor de topsportfederaties, de betrokken sporters en hun begeleiders. Deze gegevens zijn vertrouwelijk en dus ook niet voor publicatie bestemd.

- 41.
- a) De realisatie van het Topsportervolgsysteem is een onderdeel van de uitvoering van het Topsportactieplan Vlaanderen.
 - b) Het topsportervolgsysteem stelt topsportfederaties in staat relevante gegevens in de ontwikkeling van topsporters (prestaties, testresultaten, lichaamskenmerken, jaarplanning, trainingsgegevens, letsels, ...) op te volgen en te vergelijken met normwaarden en met de gegevens van andere (kandidaat) topsporters (vb. internationale elite). Dit stelt hen in staat (kandidaat) topsporters gericht te gaan detecteren en hun ontwikkeling gericht te sturen. Daarnaast beoogt het systeem een grote administratieve vereenvoudiging voor de topsportfederaties en de andere actoren in het topsportbeleid (Blos, topsportmanager, BOIC). De topsportfederaties zullen via dit systeem veel efficiënter informatie kunnen doorgeven. Aanvragen voor een topsportstatuut A, B of een statuut Topsportbelofte lager onderwijs zullen eenvoudig online kunnen worden uitgevoerd. Ook contracten binnen het Blos-tewerkstellingsproject Topsport en het Blos-Topsportstudentenproject Hoger Onderwijs en toegekende statuten relevant voor de ondersteuning/financiering van de (potentiële) topsporters (zoals de statuten elitesporter en beloftevolle jongere) zullen online kunnen ingegeven en geraadpleegd worden.
 - c) d) en e) Het topsportervolgsysteem wordt ontwikkeld door de afdeling Topsport en de informaticacel van het Blos, ondersteund door externe softwareontwikkelaars. Vertegenwoordigers van het departement CJSM, van het BOIC en van de topsportfederaties volgen de ontwikkeling op en sturen deze mee aan. De ontwikkeling van het topsportervolgsysteem startte in 2006 en de ingebruikname van de software wordt voorzien eind augustus 2008. Opleiding en opleiding bij het gebruik worden voorzien door de afdeling Topsport van het Blos, ondersteuning en onderhoud door de informaticacel van het Blos.
 - f) Binnen het raamcontract van het Blos met de informaticafirma Cronos werd in 2006 146.997 euro en in 2007 123.414 euro besteed vanuit de werkingsmiddelen Topsport van het Blos.
 - g) De gegevens van het Topsportervolgsysteem zijn beveiligd beschikbaar voor de topsportfederaties, de betrokken sporters en hun begeleiders. Deze gegevens zijn vertrouwelijk en dus ook niet voor publicatie bestemd.
- 42.
- a) Onderzoek heeft aangetoond dat de ontwikkeling van talentvolle atleten en spelers steeds in drie op elkaar volgende normatieve fasen verloopt, met name de fase van initiatie, ontwikkeling, perfectie en discontinuatie. Deze normatieve sportcarriërfasen zijn gekenmerkt door specifieke ontwikkelingsnaden en –doelen waaraan moet beantwoord worden om tot een continue sportieve vooruitgang van de talentvolle atleet te kunnen komen. Vanuit zowel onderzoek als sportpsychologische praktijkervaring blijkt dat de kennis en inzicht van de begeleiders van topsporters en topsporters in wording (vb. de leerlingen/topsporters) in de ontwikkeling van de sportcarrière niet alleen noodzakelijk maar echter ook onvoldoende is.
 - b) en c) Om de topsportfederaties inzake sportpsychologische begeleiding meer te kunnen bieden dan enkel de financiële ondersteuning van de werking van hun sportpsycholoog werd het project Sportpsychologische begeleiding in sportfederaties en/of topsportscholen in het schooljaar 2006-2007 opgestart. Binnen dit project wordt de werking van de lokale sportpsychologen gecoördineerd en bijgestuurd door de projectcoördinator (VUB). Binnen dit project werkt een sportpsycholoog verbonden aan de topsportfederatie of topsportschool in samenwerking met de betrokken trainers de sportspecifieke mentale ontwikkelingslijnen uit. Deze ontwikkelingslijnen omvatten de mentale vaardigheden en routines die een atleet in een bepaalde (leeftijdsgebonden) ontwikkelingsfase moet leren beheersen. Op basis van deze ontwikkelingslijnen worden atleten, trainers, begeleiders en ouders van de atleten bijgestuurd tijdens trainingen, wedstrijden, mentale trainingen in groep, ...
- Daarnaast omvat het project ook bijscholing voor de lokale sportpsychologen en overlegmomenten waarop de verschillende sportpsychologen ervaringen uitwisselen. In het schooljaar 2007-2008 wordt ook gestart met het uitwerken van specifieke werkinstrumenten sportpsychologie in functie van de atleten, trainers, ouders en de sportpsychologen zelf. Dit

omvat onder meer een werkboek sportpsychologische begeleiding met een algemeen gedeelte en verschillende sportspecifieke gedeeltes en ondersteunende videofragmenten over specifieke topics als bijvoorbeeld wedstrijdvoorbereiding. Op deze manier wordt de expertise binnen de topsportfederaties verhoogd en bestendig. Deze werkinstrumenten zullen na afwerking ook ter beschikking worden gesteld aan andere geïnteresseerden binnen de sportwereld.

Het project beoogt verschillende doelstellingen:

1. Het ondersteunen en begeleiden van trainers/coaches in het uitbouwen van hun kennis en vaardigheden inzake mentale training en begeleiding,
2. De groepsbegeleiding van de (leerlingen/topsporters binnen een educatieve of ontwikkelingsgerichte benadering, kaderend in een sportspecifieke ontwikkelingslijn sportpsychologie,
3. Het informeren, steunen en/of begeleiden van de significante anderen (o.a., ouders, partner) in het psychosociale netwerk van de (leerlingen/topsporters,
4. Het informeren en/of samenwerken met andere expertbegeleiders (o.a., kinésitherapeut, diëtist, krachttraining),
5. Het verschaffen van individuele begeleiding van (leerlingen/topsporters binnen een klinische of probleemgerichte benadering.

e) De huidige overeenkomst met de VUB en de topsportfederaties loopt van 1/9/2007 tot 31/8/2008. Binnen deze overeenkomst factureren ze de prestaties van de projectcoördinator voor een maximum van 65.031 euro. De participerende topsportfederaties in het schooljaar 2007-2008 zijn de GymnastiekFederatie Vlaanderen, Vlaamse Atletiekliga, de Vlaamse Basketballiga, de Vlaamse Tafeltennisliga, Vlaamse Tennisvereniging, de Vlaamse Volleybalbond, de Vlaamse Zwemfederatie en de Wielerbond Vlaanderen. Deze topsportfederaties debiteren de prestaties van de sportpsycholoog verbonden aan de topsportfederatie aan het Bloso voor een maximum van 93.370 euro in het schooljaar 2007-2008.

f) Het project wordt gefinancierd vanuit de werkingsmiddelen Topsport van het Bloso en opgevolgd door de afdeling Topsport van het Bloso. Jaarlijks wordt het project zelf en de participatie van de verschillende topsportfederaties geëvalueerd en bijgestuurd en wordt de kandidatuur van bijkomende topsportfederaties geëvalueerd door de projectcoördinator en de afdeling Topsport van het Bloso. Het project en het budget voor het volgende schooljaar worden jaarlijks goedgekeurd door de minister van Sport.

Voor topsportfederaties die nog niet voldoen aan de instapvoorwaarden voor het project Sportpsychologische begeleiding in sportfederaties en/of topsportscholen, bijvoorbeeld doordat andere aspecten binnen de begeleiding van hun talentvolle atleten en topsporters prioritair worden gesteld door de topsportfederatie, wordt de sportpsychologische begeleiding na gemotiveerde aanvraag en akkoord van de minister van Sport financieel ondersteund. In het 2007 werd de sportpsychologische begeleiding in de topsportscholen van de Vlaamse Badmintonliga, de Vlaamse Handbalvereniging, de Vlaamse Taekwondobond en de begeleiding van de elitesporters en beloftevolle jongeren van de Vlaamse Liga Gehandicaptensport vanuit de werkingsmiddelen topsport van het Bloso ondersteund voor een totaal van 19.706 euro.

g) Het project beoogt de verbetering van de begeleiding van de leerlingen/topsporters en resulteert niet rechtstreeks in publiceerbare resultaten.

43. a) en b) Het project Letselpreventie/performance-stability werd opgestart in het schooljaar 2004-2005 ten behoeve van de topsportfederaties met een topsportschool. De paramedici en medici (sportartsen en sportkinesitherapeuten) werkzaam binnen de topsportfederaties en topsportscholen krijgen specifieke bijscholingen in het opstellen van een persoonlijk motorisch bilan en het opstellen en begeleiden van een blessurepreventieprogramma van (kandidaat)topsporters. Dit gebeurt aan de hand van de internationaal hoog aangeschreven opleiding Performance-stability (sinds het schooljaar 2005-2006), via individuele bijsturing in de praktijk en bijsturing in groep door een domeinexpert met jarenlange ervaring. Daarnaast kunnen de betrokken topsportfederaties in functie van het aantal leerlingen/topsporters in hun

topsportschool de prestaties van sportkinesitherapeuten in het kader van letselpreventieve begeleiding van de leerlingen/topsporters aan het Bloso debiteren. Doelstelling van het project is het garanderen van voldoende letselpreventieve acties naast de noodzakelijke curatieve kinesitherapeutische behandeling in de topsportscholen, en het opdrijven van de specifieke expertise van de sportkinesitherapeuten in het begeleiden van de topsportdisciplines waarin ze actief zijn.

c) en d) Het project Letselpreventie/performance-stability wordt voor het Bloso uitgevoerd door Athlete's Care, een sportkinesitherapeut met zeer uitgebreide expertise, in overleg met de afdeling Topsport van het Bloso. Per schooljaar wordt het project met de betrokken topsportfederaties en de projectuitvoerder geëvalueerd en indien nodig bijgestuurd.

e) en f) De overeenkomst met Athlete's Care wordt jaarlijks verlengd of vernieuwd en betaald vanuit de werkingsmiddelen Topsport van het Bloso. Deze overeenkomst voorziet in 82 uren prestaties per maand en wordt jaarlijks gebudgetteerd op maximaal 44.280 euro. De financiële ondersteuning van de topsportfederaties voor de prestaties van de sportkinesitherapeuten binnen het kader van dit project werd voor 2007 begroot op 29.820 euro, betaald vanuit de werkingsmiddelen topsport van het Bloso.

Binnen het Bloso-project letselpreventie/performance-stability werden in 2007 de Vlaamse Volleybalbond, de Vlaamse Tennisvereniging, de Vlaamse Basketbalbond, de Vlaamse Handbalvereniging, de Vlaamse Atletiekliga, de GymnastiekFederatie Vlaanderen, de Vlaamse Badmintonliga, de Vlaamse Vereniging voor Golf (op eigen kosten), de Vlaamse Taekwondobond en de Vlaamse Tafeltennisliga begeleid.

g) Het project beoogt de verbetering van de begeleiding van de leerlingen/topsporters en resulteert niet rechtstreeks in publiceerbare resultaten.

44. a) In het schooljaar 2006-2007 startte de afdeling Topsport van het Bloso het proefproject 'Sportverzorging/Letselregistratie' op. Daarin werd een sportkinesitherapeut dagelijks ter beschikking gesteld van één topsportschool (Wilrijk – Vlaamse Tennisvereniging en Vlaamse Badmintonliga) waarbinnen verschillende topsportfederaties participeren voor het uitvoeren van enerzijds sportverzorging en anderzijds letselregistratie en -opvolging.
- b) In het kader van de sportverzorging voert de sportkinesitherapeut de noodzakelijke sportverzorging uit: eenvoudige handelingen als het verzorgen van een schaafwonde of het aanleggen van tape, die anders de beschikbare tijd voor curatieve en letselpreventies sportkinesitherapeutische begeleiding beperken en de kwaliteit ervan hypothekeren. Daarnaast worden door de projectuitvoerder (Athlete's Care) rond de meest voorkomende topics (vb. ijsapplicatie) een aantal educatieve presentaties en didactische hulpmiddelen aangeboden aan leerlingen/topsporters en trainers, zodat deze de sportverzorging zelfstandig leren uitvoeren. Deze worden verspreid door de topsportfederaties en opgenomen in de opleidingscursussen voor trainers van de Vlaamse Trainersschool.
- In het deelproject letselregistratie worden de opgetreden letsels geregistreerd en opgevolgd in een systeem dat Bloso ter beschikking stelt. De bekomen informatie - een sportspecifieke en leeftijdsspecifieke letsepidemiologie binnen de verschillende topsportschool - is noodzakelijk om letselpreventieve werking gericht bij te sturen. Het project werd in het schooljaar 2007-2008 ter beschikking gesteld van de topsportschool Wilrijk (Vlaamse Tennisvereniging, Vlaamse Badmintonliga, Vlaamse Taekwondobond) en Hasselt (Vlaamse Handbalvereniging, Vlaamse Atletiekliga).
- c) en d) Het project wordt voor Bloso uitgevoerd door Pat Viroux, een sportkinesitherapeut van Athlete's Care met zeer uitgebreide expertise, in overleg met de afdeling Topsport van het Bloso. Per schooljaar wordt het project met de betrokken topsportfederaties en de projectuitvoerder geëvalueerd en indien nodig bijgestuurd.
- e) De overeenkomst wordt jaarlijks verlengd of vernieuwd.
- f) De financiële ondersteuning van de topsportfederaties voor de prestaties van de sportkinesitherapeuten binnen het kader van dit project werd voor het schooljaar 2007-2008 begroot op 11.160 euro, vanuit de werkingsmiddelen topsport van het Bloso.

- g) Het project beoogt de verbetering van de begeleiding van de leerlingen/topsporters en resulteert niet rechtstreeks in publiceerbare resultaten.
45. Zie ook "Project talentdetectie (pag. 56)" = Tabel met volledig project (1 & 2). Project 1 = deel testbatterij 6 tot 12jarigen en Project 2 is de uitbreiding tot de topsportscholen.
- a) en b) In functie van de noden en op vraag van de topsportfederaties stelt de afdeling Topsport van het Bloso expertise ter beschikking bij het inhoudelijk en praktisch vorm geven of optimaliseren van de werking inzake talentdetectie, -selectie en ontwikkeling en biedt het hulp bij de uitvoering in de praktijk.
- c) Het project wordt voor het Bloso uitgevoerd door een doctor in de Lichamelijke Opvoeding van SportsConsultancy met jarenlange ervaring in de begeleiding van topsporters.
- d) Het project wordt gecoördineerd door de afdeling Topsport van het Bloso. De vragen vanuit de topsportfederaties voor ondersteuning op het vlak van talentdetectie, -selectie en ontwikkeling worden besproken met de projectuitvoerder. In functie van de noden wordt de projectuitvoerder een welbepaald aantal uren per maand ter beschikking gesteld.
- e) en f) Per schooljaar wordt het project met de betrokken topsportfederaties en de projectuitvoerder geëvalueerd en indien nodig bijgestuurd. Dit project maakt deel uit van een overeenkomst die voorziet 82 uren prestaties per maand, jaarlijks gebudgetteerd op maximaal 44.280 euro. De overeenkomst wordt jaarlijks verlengd of vernieuwd en betaald vanuit de werkmiddelen Topsport van het Bloso.
- g) Het project beoogt de verbetering van de detectie, selectie, de trainingstechnische ontwikkeling en begeleiding van de talentvolle sporters door de Topsportfederaties in de praktijk, en resulteert niet rechtstreeks in publiceerbare resultaten.
46. ***Tewerkstellingscontracten departement CJSM**
- a) In 2007 werd er een budget vrijgemaakt om een aantal nieuwe tewerkstellingscontracten te creëren zodat initiatieven zoals Eventingteam Vlaanderen en Beachvolleybalteam Topsport Vlaanderen kon gerealiseerd worden.
- De tewerkstellingscontracten die in het verleden door de minister van Werk werden toegekend aan de Vlaamse wielerploegen en Atletiek Vlaanderen werden in 2008 overgedragen naar het Departement CJSM zodat alles nauw kan opgevolgd worden door sport.
- b) Extra tewerkstellingscontracten creëren om nieuwe topsportinitiatieven te realiseren.
- c) De atleten en eventuele sportassistenten (verzorgers, ...) verbonden aan de projecten worden tewerkgesteld bij het Departement CJSM. De topsportmanager spreekt concrete doelstellingen af met de betrokken atleten, sportassistenten en vzw's zodat alle partijen weten waarop zal geëvalueerd worden.
- d) De topsportmanager volgt de atleten, sportassistenten en de vzw's op, bespreekt de evaluaties op de Task Force Topsport en maakt mij als minister de adviezen van de Task Force over.
- e) De contracten worden toegekend in functie van de doelstellingen die worden nagestreefd (een volledig seizoen, een periode tot sluiting van selecties voor de Olympische Spelen, ...)
- f) 320.524,69 euro – begroting 2007 – BA 11.02 van programma 45.6
- g)
- Eventing Topsport Vlaanderen**
CAHAY ULLA
EMBRECHTS ANS
MARTENS VINCENT
ARCHIE JANUS
- Jumping Topsport Vlaanderen**
PELLENS MIEKE
ROELS MAARTEN
- Beachvolley Topsport Vlaanderen**
MOUHA LIESBETH
VAN BREEDAM LIESBETH

Boksproject Topsport Vlaanderen

JACKSON OSEI BONSU

Atletiek Topsport Vlaanderen

MOURHIT HASSAN

De resultaten worden door de ploegen of individuele atleten gepubliceerd op hun respectievelijke website en de nieuwe website van Topsport Vlaanderen zal vanaf nu ook de meest markante resultaten vermelden.

***Blosso-Tewerkstellingsproject topsporters**

a) Topsport is steeds minder combineerbaar met andere deeltijdse of voltijdse engagementen (werken of studeren). Het noodzakelijke trainingsvolume en programma van internationale stages en wedstrijden om concurrentieel te blijven op topniveau, vereist in de meeste gevallen een voltijds engagement van de topsporter.

Vanuit deze bekommernis werd het Blosso Topsport Tewerkstellingsproject (GESCO project met maximum premie) in 1995 goedgekeurd door de ministers van Cultuur (H.Weckx) en Tewerkstelling (L.Peeters). Dit was ongetwijfeld een eerste en belangrijke stap naar een volwaardig sociaal statuut van de Vlaamse topsporter.

In maart 2002 ging minister Renaat Landuyt akkoord om het tewerkstellingsproject van 18 voltijdse equivalenten uit te breiden met 15 voltijdse equivalenten. In november 2002 ging minister Renaat Landuyt akkoord met een nieuwe uitbreiding van het tewerkstellingsproject met 10 voltijdse equivalenten zodat het totaal contingent op 43 voltijdse equivalenten werd gebracht. In het Topsportactieplan Vlaanderen werd de verdere uitbreiding tot 63 voltijdse equivalenten vooropgesteld (niet gerealiseerd).

b) Via dit Blosso-tewerkstellingsproject Topsport werden 37 Vlaamse Topsporters tewerkgesteld in 2007. Het al of niet opnieuw opnemen van bepaalde topsporters in dit tewerkstellingsproject na afloop van hun contract, heeft te maken met de geleverde prestaties getoetst aan de concrete resultaatsverbintenis in hun contract alsook de doelstelling en het programma van de topsporter voor de nieuwe periode van het contract. Diegenen die stoppen met topsport, verdwijnen uiteraard uit dit project. Immers, de finaliteit en het uitgangspunt van dit project is een kader creëren waarbij de topsporter zich gedurende een aantal jaren in de beste omstandigheden kan voorbereiden om topprestaties te leveren. In de meeste gevallen betreft het topsporters die mikken op prestaties op de Olympische (winter)spelen, de paralympics of de wereldspelen, hoewel ook andere disciplines (bv. triatlon lange afstand, duatlon, ...) in aanmerking komen.

c) Topsporters worden aan het Blosso voorgedragen door hun topsportfederatie, de aanvraag wordt door het Blosso behandeld en een advies wordt via de Task Force aan de minister van sport overgemaakt. De topsporters komen desgevallend onder contract bij het Blosso.

d) en e) De looptijd van dit project is van onbepaalde duur. Het betreft een GESCO-project, waarbinnen momenteel 43 VTE's ter beschikking zijn gesteld van het Blosso.

f) voor 2007 stond het tewerkstellingsbudget van het Blosso op de kredieten van het beleidsdomein "Werk".

g) Blosso-website en Blosso-jaarverslag.

47. a) Topsport kan in de meeste gevallen slechts gecombineerd worden met hogere studies, wanneer het studiecurriculum kan gespreid worden door middel van een individueel leertraject, bijvoorbeeld door het spreiden van één studiejaar over twee academiejaren, of een cyclus van twee studiejaren over drie academiejaren. Hierdoor wordt de kans op slagen groter, maar het volledige curriculum langer. Dit betekent dat de topsporter/student, en/of diegene wie hij/zij ten laste is, over een langere periode dan normaal met hoge studiekosten zit en inkomen derft door een latere intrede op de arbeidsmarkt. Maatregelen moeten er dus op gericht zijn om (1) de kosten verbonden aan de topsport te dragen, (2) de kosten verbonden aan het uitwerken en begeleiden van een individueel studietraject te compenseren en (3) in een vervangend inkomen te voorzien ter compensatie van de hogere studiekosten en het uitstel van een beroepsinkomen.

b) Om die redenen kwam het “Blosotopsportstudentenproject Hoger Onderwijs” tot stand, wat er toe heeft geleid dat de combinatie van topsport en studie in het hoger onderwijs werd geoptimaliseerd. Topsporters worden zo niet alleen aangemoedigd maar krijgen ook maximale kansen om een studiercarrière in het hoger onderwijs aan te vangen, succesvol te voltooien, en uitzicht te krijgen op een latere succesvolle beroepsloopbaan.

c) Het Blosotopsportstudentenproject Hoger Onderwijs werd opgestart in het academiejaar 2003-2004 op basis van het topsportconvenant Hoger Onderwijs, zoals goedgekeurd door de Stuurgroep Topsport op 22/10/2003. Voor het academiejaar 2007-2008 werd het convenant door de Stuurgroep Topsport aangepast op 22 november 2006.

Het Blosotopsportstudentenproject Hoger Onderwijs is als dusdanig een structureel en volwaardig alternatief voor het Blosotewerkstellingsproject Topsport, ten behoeve van de topsporter/student. In beide projecten zijn de instapcriteria identiek.

Deze topsporters/studenten ondertekenen een arbeidscontract met het Blosotewerkstelling, waarbij de wedde sinds 1/1/2006 100% bedraagt van de gangbare Blosobarema's, afhankelijk van het diploma, in een deeltijdse tewerkstelling (80%).

Het Blosotewerkstelling betaalt aan de betrokken onderwijsinstelling, die verondersteld wordt de noodzakelijke studie- en examenfaciliteiten te verlenen, een bedrag van 3.000 euro voor de studiebegeleiding.

Door het BOIC wordt voor deze topsporters/studenten voor hun topsportprogramma een budget van 20.000 euro per topsporter/student per academiejaar voorzien.

In het academiejaar 2003-2004 kwamen enkel Elitesporters in aanmerking.

Het Blosotopsportstudentenproject Hoger Onderwijs werd uitgebreid tot de categorie Beloftevolle Jongeren sinds het academiejaar 2004-2005.

De topsporters/studenten van de categorie Beloftevolle Jongeren ondertekenen een arbeidscontract met het Blosotewerkstelling, waarbij de wedde sinds 1/1/2006 100% bedraagt van de gangbare Blosobarema's, afhankelijk van het diploma, in een deeltijdse tewerkstelling (50%). Het Blosotewerkstelling betaalt aan de betrokken onderwijsinstelling, die verondersteld wordt de noodzakelijke studie- en examenfaciliteiten te verlenen, een bedrag van 3.000 euro voor de studiebegeleiding.

In het academiejaar 2006-2007 werden 18 topsporters/studenten (8 Elitesporters en 10 Beloftevolle Jongeren) in dit project opgenomen. Voor het academiejaar 2007-2008 zijn momenteel 10 topsporters/studenten (4 Elitesporters en 6 Beloftevolle Jongeren) in dit project opgenomen.

d) Topsporters worden aan het Blosotewerkstelling voorgedragen door hun topsportfederatie, de aanvraag wordt door het Blosotewerkstelling behandeld en een advies wordt via de task force aan de minister van sport overgemaakt. De topsporters komen desgevallend onder contract bij het Blosotewerkstelling.

e) De looptijd van dit project is van onbepaalde duur, het convenant wordt elk academiejaar opnieuw door de stuurgroep topsport aangepast.

f) De financiering gebeurt d.m.v. de jaarlijks toegekende werkingmiddelen topsport van het Blosotewerkstelling.

Inzake sportieve doelstellingen, is de doelgroep dezelfde als in het Blosotewerkstellingsproject Topsport. In de meeste gevallen betreft opnieuw topsporters die mikken op prestaties op de Olympische (winter)spelen, de paralympics of de wereldspelen, hoewel ook andere disciplines (bv. triatlon lange afstand, duatlon, ...) in aanmerking komen.

Door het BOIC wordt voor deze topsporters/studenten van de categorie Beloftevolle Jongeren voor hun topsportprogramma een budget van 7.200 euro per topsporter/student per academiejaar voorzien.

Sinds het academiejaar 2004-2005 komen alleen nog studenten in aanmerking die hun studies spreiden (tot halftijds studeren) in functie van de invulling van een volwaardig trainingstechnisch programma.

g) Blosowebsite en Blosojaarverslag

48. a) Tot op heden werden de onderzoeksprojecten van het Steunpunt sport niet vertaald naar de trainers, naar gebruik in het veld. Daarom werd er een extra budget voorzien via de middelen van topsport.
- b) Vertaling naar het veld van volgende doelstellingen:
1. Evaluatie loopsnelheidscomponenten en krachteigenschappen in functie van talentdetectie, talentontwikkeling en trainingsperiodisering in atletiek
 2. Talentidentificatie en begeleiding in handbal: ontwikkeling profiel talentvolle handbalspeler
 3. Evaluatie Vlaams topsportbeleid: Externe audit Vlaamse topsportfederaties en internationale concurrentietoets in minimaal 4 sporttakken
 4. Sportpsychologische screening en sportpsychologische begeleiding leerlingen/topsport en leerlingen Basisschool Topsportbeloften
 5. Opstellen sportspecifiek programma ter detectie- en preventie van letsels en trainingsoverbelasting
- c) Professor Christophe Delecluse, Professor Renaat Philippaerts, Dr. Veerle Debosscher, Professor Paul Wylleman, Professor Romain Meeussen
- d) De topsportmanager volgt de projecten op door regelmatig evaluatiegesprekken te organiseren met de respectievelijke promotoren. Wanneer de tijd er rijp voor is, wordt de Task Force Topsport als evaluatieplatform ingeschakeld.
- e) Verschillend van contract tot contract
- f) 96.032 euro – begroting 2007 – BA 12.01 van programma 45.6
- g) Het nieuwe Steunpunt Sport is in 2007 opgestart. Het gaat hier telkens om een meerjarenonderzoek zodat er op dit ogenblik nog geen resultaten kunnen aangeleverd worden. Elk onderzoek heeft echter concrete doelstellingen. Publicatie is in dit geval uiteraard pas mogelijk na het beëindigen van het onderzoek. Bij elke publicatie zal de Vlaamse gemeenschap worden vermeld.

49. a) **Hypoxietraining**
- In tal van sportdisciplines is de prestatie in belangrijke mate afhankelijk van de aërobe en/of anaërobe capaciteit. Een van de belangrijkste doelstellingen van de trainingsarbeid is dan ook deze eigenschappen te verbeteren. Uit de wetenschappelijke literatuur blijkt dat systematische training op hoogte, bij voorkeur training van hoge intensiteit, een positieve impact heeft zowel op de aërobe als op de anaërobe capaciteit. Enerzijds verbetert hoogtetraining het oxidatieve vermogen van de spieren (~aërobe capaciteit), en anderzijds wordt ook de buffercapaciteit opgedreven (~anaërobe capaciteit).

In de praktijk wordt deze trainingsvorm echter nauwelijks gebruikt. Immers, langdurige en herhaalde stages op hoogte (minimaal 5 weken) zijn erg duur, en bovendien isoleren ze de atleten uit hun normale sociale leef- en trainingscontext, wat vaak een negatieve mentale impact heeft. Bovendien is op hoogte niet altijd de ideale infrastructuur aanwezig om alle elementen uit het trainingsprogramma optimaal te kunnen invullen. Bijkomend punt is dat de atleet, indien hij toch dergelijke stage zou plannen, slechts een beperkt deel van zijn trainingen op hoogte mag afwerken, en dus het grootste deel van zijn trainingsprogramma op een hoogte equivalent aan zeeniveau (<1500m) moet afwerken ('Living high, training low'). Dit vergt een voortdurend transport van dal naar hoogte en omgekeerd.

De problemen die zich stellen met hoogtestage kunnen volledig ondervangen worden door te trainen op gesimuleerde hoogte, d.w.z. in een zogenaamde 'hoogtekamer'.

Acclimatisatietraining

Goed presteren in een zeer warme en vochtige omgeving vormt een grote uitdaging voor iedere atleet. Door middel van acclimatisatietraining in de precieze omstandigheden van de volgende belangrijke wedstrijd past het lichaam ondermeer de zweetproductie en de hoeveelheid mineralen in het zweet aan om de normale lichaamstemperatuur zo lang mogelijk te bewaren.

De positieve effecten van acclimatisatietraining kunnen vrij snel worden bekomen. Een periode van een drietal weken met drie trainingen per week volstaat voor de meeste atleten om

goed geacclimatiseerd naar de plaats van competitie af te kunnen reizen. Door de acclimatisatie in de trainingskamer kan het normale trainingsritme op de plaats van competitie eveneens gemakkelijker worden hervat.

b) Vlaamse topatleten de kans geven om het trainingsschema te optimaliseren en zich zo in optimale omstandigheden voor te bereiden op wedstrijden van het hoogste niveau. De trainingskamer wordt aangewend voor trainingen op hoogte (hypoxietraining) en in warme en vochtige omstandigheden (acclimatisatietraining).

Hypoxietraining

Tijdens elke training wordt de intensiteit nauwlettend in de gaten gehouden. Naast hartslag, snelheid of vermogen, melkzuurproductie wordt ook de hemoglobine-zuurstofsaturatie regelmatig gemeten. Wanneer er onvoldoende zuurstof met het bloed wordt vervoerd naar de spieren dan wordt de intensiteit van de training verlaagd. Van nagenoeg iedere afgewerkte training worden de gegevens genoteerd in een verslag. Deze verslagen worden aan de atleten en begeleiders doorgespeeld en ze worden gebruikt om de evolutie van de atleet in kaart te brengen en voor later wetenschappelijk onderzoek.

Acclimatisatietraining

Bij aanvang van de training wordt iedere atleet naakt gewogen en wordt er een urinestaal afgenomen. De concentratie van deze urine wordt gemeten om de hydratatietoestand voor aanvang van de training te evalueren. Ook de lichaamstemperatuur wordt gemeten, zowel voor als na de training. Na de training wordt de weging herhaald en wordt de hoeveelheid verloren vocht berekend. Ook het mineraalgehalte van het zweet wordt bepaald. Op basis van deze metingen worden voor iedere atleet afzonderlijk aanbevelingen gedaan voor wat betreft samenstelling en hoeveelheid van (sport)drank voor, tijdens en na training in warme en vochtige omstandigheden. De atleten komen precies te weten wat, wanneer en hoeveel zij moeten drinken om optimaal te kunnen presteren.

c) Promotor

Prof. dr. Peter Hespel

Projectleider

Ackaert Bert

d) De topsportmanager volgt het project op door het regelmatig te bezoeken en telkens een evaluatiegesprek te plannen met de respectievelijke promotoren.

Jaarlijks wordt de Task Force Topsport als evaluatieplatform ingeschakeld.

e) 15/2/2007 – 30/11/2007

f) 102.540 euro – begroting 2007 – BA 12.01 van programma 45.6

g) Na een eerste voorstelling van het project rond hypoxie- en acclimatisatietraining op donderdag 29 maart 2007 was de respons bij de atleten en hun begeleiding eerder matig. Een tweede vergadering werd gehouden op woensdag 6 juni, waardoor een aantal nieuwe atleten de hypoxietrainingen aanvatte. Bij sommige atleten en trainers bestaat er nog steeds een zekere vrees voor het onbekende en wordt er gekozen om de competitie voor te bereiden op de vertrouwde manier. De continue groei van de atleten die met hypoxietraining starten doet ons echter vermoeden dat deze trainingsvorm in 2008 goed zal ingeburgerd zijn.

Van de 36 Vlaamse atleten die op de officiële (A, B, C) lijst van het BOIC voorkomen maken er momenteel 17 op regelmatige basis gebruik van de kamer (waaronder het volledige nationale roei- en kajakteam). Naast deze olympiërs zijn er een twaalfstal Vlaamse (sub)toppers uit allerlei sporten die eveneens van de trainingsruimte gebruik maken (zij komen niet voor op de lijst van het BOIC).

Tussen eind maart en eind juli 2007 werden er meer dan 200 trainingen afgewerkt en was de kamer zowat 85 dagen operationeel. Ongeveer 25% van de trainingen bestond uit acclimatisatietraining, de overige 75% waren sessies onder hypoxie.

In de maanden juli en augustus bereidden heel wat atleten zich door middel van training in warme en vochtige omstandigheden voor op de Wereldkampioenschappen atletiek in Osaka, Japan. Details van het najaar 2007 aangeleverd zullen worden in het volgende evaluatieverslag van de KU Leuven.

Hypoxietraining is nog te jong om reeds te kunnen publiceren. Op termijn is dit echter wel de bedoeling van de promotor.

I.v.m. acclimatisatie heeft professor Hespel reeds heel wat gepubliceerd. Ik ga er van uit dat het hier de plaats niet is om alle publicaties op te sommen. Bij elke publicatie zal de Vlaamse gemeenschap worden vermeld.

50. a) Er bestaat momenteel een grote nood naar specifiek advies in verband met optimaal gebruik van voedingssupplementen bij topatleten. Tegelijk is er een gebrek aan kennis bij atleten in verband met optimale compensatie van vochtverlies en elektrolytenverlies tijdens inspanningen van lange duur. Nochtans kan dit op de Olympische Spelen van Peking en andere belangrijke competities in tal van disciplines een prestatiebepalende factor zijn. Het is essentieel om dit probleem ruim op voorhand (2007), op een gestructureerde manier en op individuele basis aan te pakken.

TopsportABC aan de FaBeR K.U.Leuven beschikte over de nodige expertise om dit probleem up-to-date en met de nodige praktijkervaring (transfer onderzoek veld) aan te pakken. Mits subsidiëring kan deze dienstverlening aangeboden worden aan een bredere groep van Vlaamse atleten en bovendien op een meer gestructureerde basis en met een nauwgezette follow-up in het veld. Aldus kan de voorbereiding op Peking 2008 en andere belangrijke competities geoptimaliseerd worden.

b) In het kader van dit project worden het schema voedingssupplementen en rehydratatie – recuperatie op individuele basis op punt gesteld bij de Vlaamse atleten van de olympische selectie voor Peking 2008 en andere belangrijke competities. Dit gebeurt in nauwe samenwerking met de betrokken trainers en federaties. Dit betreft o.a. de volgende diensten:

- Uitvoering van één of meerdere voedingsanalyse met het oog op het wegwerken van fouten in het individuele voedingspatroon bij de atleten;
- Meten van vochtverlies en zoutverlies (~natriumverlies) in warme omgeving (veldexperimenten) met als doel een optimale individuele rehydratatiestrategie op te stellen voor de atleten. Van elke atleet wordt een individuele ‘kaart’ opgemaakt met data betreffende graad van dehydratatie, zweetverlies (ml/u) en natriumverlies (g/u). Deze data worden dan gebruikt voor het formuleren van een advies i.v.m. preventie van dehydratatie.
- Samenstellen van optimale protocols voor gebruik van recuperatiedranken en recuperatiesupplementen op individuele basis met het oog op een optimaal herstel van de vochtbalans, koolhydratenbalans en eiwitbalans na elke inspanning;
- Optimaliseren van schema’s voor inname van zogenaamde specifieke ‘ergogene’ supplementen bij individuele atleten in functie van de specifieke sportdiscipline. Dit betreft de inname van klassieke supplementen zoals aminozuren, creatine en cafeïne, maar ook nieuwere supplementen zoals bèta-alanine waarmee TopsportABC ondertussen een ruime ervaring heeft.

Gebruik van eventuele nieuwe supplementen die in de loop van 2007 aan de oppervlakte zouden komen maar op dat moment nog niet commercieel beschikbaar zijn. Mocht dit nodig zijn kan er in dit verband snel een kleinschalig toegepast onderzoek uitgevoerd worden. Onderzoek is weliswaar niet het primaire objectief van dit project, dat eerder een optimale transfer van beschikbare knowhow naar de atleten beoogt.

c) Promotor

Prof. dr. Peter Hespel

Projectleider

Ackaert Bert

d) De topsportmanager volgt de projecten op door de projecten regelmatig te bezoeken en telkens een evaluatiegesprek te plannen met de respectievelijke promotoren. Jaarlijks wordt de Task Force Topsport als evaluatieplatform ingeschakeld.

e) 15/2/2007 – 30/11/2007

f) 77.942 euro – begroting 2007 – BA 12.01 van programma 45.6

g) Topsport ABC heeft heel wat voedingsanalyses uitgevoerd en de lichaamssamenstelling (gewicht, lengte, percentage vet, vetmassa, vetvrije massa)

bepaald bij volgende topsporters:

- Kevin Van der Perren
- Nationaal kajakteam
- Nationaal roeiteam (gepland)
- Judoka's
- Elite sprinters (o.l.v. Rudy Diels)

Naast advies over de algemene sportvoeding werd er ook individueel advies verstrekt met betrekking tot sportvoedingssupplementen (aard, hoeveelheid, zuiverheid, tijdstip) bij volgende topsporters:

- Elite sprinters (o.l.v. Rudy Diels)
- Krijn Van Koolwijk
- Nationaal kajakteam
- Nationaal Roeiteam
- Joeri Jansen
- Peter Croes
- Yoeri Van Laecke
- Shorttrack team

Net zoals bij hypoxietraining stellen we vast dat federaties en trainers, ondanks het feit dat ze op de informatiemomenten werden ingelicht over de meerwaarde, nog onvoldoende gebruik maken van de mogelijkheden van dit project. Professor Hespel heeft in dit domein al heel wat gepubliceerd. Ik ga er van uit dat dit het platform niet is om de publicaties op te sommen. Bij elke publicatie – voortvloeiend uit dit project - zal de Vlaamse gemeenschap worden vermeld.

51. a) Het nationale team heeft in de laatste jaren een goede medische en sportwetenschappelijke omkadering opgebouwd in de verschillende domeinen van de sportgeneeskunde en de sportwetenschappen om onze roeiers met de beste zorg te omringen en onder de beste omstandigheden voor te bereiden op topprestaties. Als we binnen de Vlaamse Roeiliga en het Belgian Rowing Team topprestaties definiëren, dan spreken we over kans maken op een medaille of minimaal finale (top zes) kunnen roeien.

Op het gebied van de medische begeleiding, de sportfysiologische - en trainingsbegeleiding, de voedingsbegeleiding, de psychologische begeleiding, de paramedische begeleiding en de sociale begeleiding kan de roeisport een voorbeeld zijn voor andere sporttakken.

Op de Wereldkampioenschappen 2006 voor senioren moesten we echter vaststellen dat voor de zogenaamde kleine boottypes (M1x en M2x) een dergelijke begeleiding in de verschillende domeinen kan leiden tot succes. Wanneer het echter om de grote boottypes (ML4-) gaat, blijkt zich een hiaat in de sportwetenschappelijke begeleiding te situeren op het vlak van de biomechanica (techniek- en stijlanalyse en metingen van het krachtverloop tijdens de roeihaal), die we tot op heden nooit hebben kunnen invullen. Alhoewel in de jaren 1980 – 1990, onder invloed van J. Vrijens en J. Bourgois, een poging werd gedaan om biomechanica als toegepaste wetenschap binnen de trainingsbegeleiding te introduceren, zijn we er nooit in geslaagd dit ook daadwerkelijk door te voeren. Enerzijds moesten we zelf een nieuw systeem ontwikkelen en bovendien was de financiële draagkracht te gering.

In deze context is het de bedoeling van dit project om de sportfysiologische- en trainingsbegeleiding binnen de roeisport te optimaliseren door gebruik te maken van biomechanische analyse van het roeien (techniek- en stijlanalyse, meting en evaluatie van het krachtverloop tijdens de roeihaal en veranderingen in bootsnelheid tijdens de roeihaal te objectiveren) om zo tot betere prestaties te komen.

b) Doelstellingen:

- Onderzoek naar de relatie tussen de biologische aanpassingen en het krachtverloop tijdens de roeihaal
- Optimaliseren van de roeistijl/roeitechniek op individueel vlak en van ploegboten

- Objectiveren van het samenstellen van ploegboten
- Trainingssturing.

c) Promotor

Dr. Jan Bourgois

Projectleider

Niet aangesteld, zie huidige resultaten

d) Niet van toepassing, zie huidige resultaten

e) Niet van toepassing, zie huidige resultaten

f) Niet van toepassing, zie huidige resultaten

g) Omwille van het ontslag van Dirk Crois oordeelde Jan Bourgois dat het geen zin had om het project op te starten.

52. **KAJAK**

a) Carlos Prendes – trainer van de pool van toptrainers – meende dat de optimale begeleiding van zijn kajakkers een stuk beter kon en dit best zou gebeuren o.l.v. prof. Peter Hespel. Na een eerste overleg met Carlos en Peter werd beslist om naast de medewerkers van Peter ook nog Jan Bourgois in te zetten omdat zijn ervaring met de roeiers een grote meerwaarde betekende.

b) Doelstellingen

***Inspanningsfysiologie, trainingssturing en controle** (*Jan Bourgois*)

Er werd overleg gepleegd met alle begeleiders met betrekking tot:

- de eigenlijke testmethodiek, het nut en de verwachte output van de testing;
- de jaarplanning (op basis van een analyse, evaluatie en (bij)sturing van het trainingsprogramma 2006 – 2007). Trainingsmethodiek, periodisering, tapering in functie van wereldbekerwedstrijden, de Europese kampioenschap en de Wereldkampioenschappen werd in dit overleg bepaald.

De hieronder beschreven tests werden weerhouden:

- Inspanningstests:
 - o Kajaktest: 15 seconden maximale vermogenstest (Doel: Trainingssturing maximale kracht – krachtzithouding)
 - o Kajaktest 3 x 1000 meter submaximaal (progressief stijgende belasting tot 4 mmol/l BLa) en 1 x 1000 meter maximaal (Doel: Prestatiediagnostiek (vermogen op niveau anaërobe drempel en VO₂max) en trainingssturing (trainingszones en sturing trainingsproces))
- Isokinetische krachttests om de krachttraining te optimaliseren
- Veldtests voor het optimaliseren van de trainingssturing en de controle van de trainingsintensiteit tijdens de trainingen.

***Voeding, voedingsupplementen, lichaamssamenstelling** (*P. Hespel*)

Na de basistests wordt dit luik op continue basis (telefonisch, email, vergaderingen naar aanleiding van trainingen in de hypoxiekamer) verder opgevolgd.

De jaarplanning voeding en voedingsupplementen wordt gefinaliseerd in overleg met coach Carlos Prendes.

***Speciale ergogene procedures** (*P. Hespel*)

Sedert de opening van de hoogte- en klimaatkamer worden er door de atleten consistent hypoxietrainingen uitgevoerd.

***Mentale begeleiding**

Mentale begeleiding werd voorzien voor het geval de atleten of Carlos oordeelden dat dit wenselijk was.

c) Peter Hespel (KUL) en Jan Bourgois (UG).

d) De topsportmanager volgt het project op door regelmatig contact en evaluatie.

Jaarlijks wordt de Task Force Topsport als evaluatieplatform ingeschakeld.

e) 15/4/2007 – 30/11/2007

f) 34.518 euro – begroting 2007 – BA 12.01 van programma 45.6

g) Dit project had aanvankelijk betrekking op de volgende atleten, allen onder supervisie van nationaal coach Carlos Prendez:

- Petra Santy
- Bob Maesen
- Kevin De Bont
- Olivier Cauwenbergh
- Wouter Dhaene

Sedert mei 2007 is er echter geen contact meer met Wouter Dhaene, die omwille van de bekende problemen de nationale kajakploeg heeft verlaten.

Alle doelstellingen van het project werden voor de vier atleten bereikt. Er was vanwege de atleten en Carlos geen vraag naar mentale training.

Tijdens de drukke trainingsperiode en competitieperiode (wereldbekerwedstrijden, Europese kampioenschappen, werd continu overleg gepleegd met Carlos-Manual Prendes via email of telefonisch. Carlos toonde grote tevredenheid.

Gezien de goede samenwerking en het vertrouwen van alle partners in dit project, is de begeleiding verder uitgebreid en de testmethodiek verder geoptimaliseerd i.f.v. het volgende kajakseizoen.

Het gaat hier om een begeleidingsproject waardoor publicatie niet aan de orde is. Mochten er toch publicaties worden opgemaakt, zal de Vlaamse gemeenschap worden vermeld.

JUDO

a) Danny Belmans had tijdens zijn beleid als coördinator topsport een sterke multidisciplinaire begeleidingscommissie opgestart. Deze was blijkbaar nooit op volle toeren gekomen en dit tot grote frustratie van een aantal leden. Anderzijds werd er een groot aantal kwetsuren genoteerd die zouden kunnen voorkomen worden.

Er was dus nood om de multidisciplinaire begeleiding op basis van wetenschappelijke ondersteuning vanuit een multidisciplinaire begeleidingscommissie en een dagelijkse begeleiding door een plaatselijk team van experts nieuw leven in te blazen. De successen die judo tot op heden heeft behaald, verantwoorden het project ten zeerste.

b) Optimale medische en sportwetenschappelijke begeleiding aanbieden aan de elitesporters, beloftevolle jongeren en leerlingen topsportschool.

c) Het sportmedisch keuringscentrum BEST (VUB), Tom Verhoeven (kinesist trainingscentrum VJF te Antwerpen) en Peter Smolders (sportarts trainingscentrum VJF te Antwerpen).

d) De topsportmanager volgt het project op door regelmatig contact en evaluatie. Jaarlijks wordt de Task Force Topsport als evaluatieplatform ingeschakeld.

e) 15/4/2007 – 30/11/2007

f) 104.200 euro– begroting 2007 – BA 12.01 van programma 45.6

g) Alle wetenschappelijke medewerkers hebben hun inbreng geleverd waardoor alle sporters die in aanmerking kwamen volledig werden gescreend en besproken. Bij de VJF ontbrak het aan één verantwoordelijke om het dossier aan te sturen zodat de mogelijkheden van dit project de eerste maanden niet volledig benut werden. Sindsdien werd Tom Verhoeven aangeduid als verantwoordelijke en verloopt alles vlotter.

Bij de eerste evaluatie werden volgende afspraken gemaakt:

- De VJF maakt taakomschrijvingen per medewerker (sporttechnisch en sportwetenschappelijk)
- De VJF werkt afspraken met atleten, clubs, privaattrainers, privaatkinesisten, persoonlijke sportarts, ... uit
- De VJF werkt een communicatiesysteem uit met atleten, clubs, privaattrainers, privaatkinesisten, persoonlijke sportarts, ... uit
- De VJF overweegt om Antwerpen als hoofdtrainingscentrum te maken (Brussel, Zele, ... = stoorzenders voor uitbouw TSS Antwerpen en organisatorisch qua verplaatsingen op woensdag overbelastend)
- Het project krijgt één verantwoordelijke voor alle communicatie (afspraken met medewerkers, specialisten, ...). Waarschijnlijk wordt dit Hugo Peenen maar dan moeten zijn andere opdrachten tot een minimum worden beperkt wanneer de opvolging van de TSS hierdoor in gedrang zou komen

- De verantwoordelijke stelt een lijst van specialisten op waar snelle toegang mogelijk is
 - De bezoeken aan de specialisten worden begeleid door iemand van het medisch begeleidend project
 - De kiné kan alleen maar permanent aanwezig zijn bij de trainingen wanneer hierdoor niet te veel mankracht verloren gaat en daardoor op andere momenten nood ontstaat voor extra kiné
 - Kiné nationale trainingen en stages alleen voor Vlaamse atleten of geen kiné op nationale trainingen. De VJF maakt hier duidelijke afspraken met de Waalse liga van de federatie.
 - De verantwoordelijke werkt een permanente verslaggeving van alle communicatie uit zodat alle medewerkers van het project op de hoogte zijn (liefst via digitale on line agenda)
 - De medisch verantwoordelijke start letselregistratie op
 - Conny Jacobs (ex-TSSstudent en afgestudeerd aan de VUB) volgt Stefan Deckx op als conditietrainer
 - Verschuiving van de belangrijkheidsgraad van de fysiologische begeleiding naar het bewegingsmotorische (kwetsuurpreventieve en kwetsuurbegeleidende) domein
- Het gaat hier om een begeleidingsproject waardoor publicatie niet aan de orde is. Mochten er toch publicaties worden opgemaakt, zal de Vlaamse gemeenschap worden vermeld.

TRIATLON

a) Het project buigt de traditionele aanpak om in een multidisciplinaire aanpak met aandacht voor fysiologische screening, trainingsbegeleiding, voedingsbegeleiding, mentale begeleiding, blessurepreventie en medisch curatieve begeleiding.

Bij de jeugd ligt de prioriteit op het optimaliseren van de bewegingskwaliteit. Bij de atleten uit de juniorkern en TSS gaat de aandacht naar basisvaardigheden op fysiek, technisch, mentaal en voedingsvlak. Er is uiteraard ook aandacht voor (blessure)preventief werk. Bij de atleten uit de transitperiode en de elites focust de begeleiding op prestatiemaximalisatie. Atleten die een letsel hebben opgelopen kunnen terecht bij een sportarts voor de eerste lijnszorg en eventuele doorverwijzing naar specialisten.

b) Doelstellingen:

Pré-topsportschool

Enkel de betere atleten (minstens het "B-niveau" volgens de "talenttest") uit de "sterrenclubs" krijgen opvolging en begeleiding.

Het belangrijkste trainingsaccent bij de 12-14 jarige talentvolle atleten is hen technisch correct leren bewegen. Met andere woorden de technische scholing in de 3 disciplines staat in deze groep centraal.

Uit het ronde tafelgesprek werd geopperd dat het opstarten van stabiliteitstraining en houdingsperceptie op de leeftijd van de topsportschool net te laat komt. Vandaar dat er met deze doelgroep een opstart voorzien is van stabiliteitstraining. In concreto trainers uit de "sterrenclubs" opgeleid om deze training zelfstandig te kunnen geven. Het project wordt gecoördineerd door Reinout Van Schuylenbergh. Martine Mullie verzorgt de opleiding van de trainers.

Topsportschool

In de topsportschool ligt het trainingsaccent in het technisch vervolmaken en het vormen van de basismotorische eigenschappen 'kracht', 'snelheid' en 'uithouding'. Op vlak van de wetenschappelijke en medische begeleiding voorziet het project:

- een uitgebreide fysiologische opvolging in de 3 disciplines
- een technische screening in het zwemmen
- een technische screening in het fietsen
- een technische screening in het lopen
- stabiliteitstraining, houdingsperceptie en krachttraining
- mentale begeleiding
- bepaling van de lichaamssamenstelling en voedingsbegeleiding

- medisch curatieve begeleiding in samenwerking met het SMAC

Transitwerking

De transitkern bestaat in de eerste plaats uit de atleten die uit de topsportschool uitstromen. Daarnaast wordt deze kern aangevuld met beloftevolle atleten met potentieel om uit te groeien tot topatleten en die reeds internationale resultaten kunnen voorleggen (A kern).

Tijdens de transitperiode wordt het trainingsvolume progressief opgevoerd. De wetenschappelijke en medische begeleiding is inhoudelijk identiek aan deze voor de topsportschoolleerlingen, met dit verschil dat de opvolging frequenter zal plaatsvinden om zeer kort op de bal te spelen en evoluties snel te herkennen. Ook voor deze groep wordt krachttraining en stabiliteitstraining voorzien volgens het concept van de topsportschool: de trainers van de federatie worden opgeleid door Martine Mullie, Frank Dewitte en ondersteund vanuit het 'bewegingsplatform'. De coördinatie ligt bij Pieter Timmermans.

Met deze groep wordt ook gestart met hypoxietraining en acclimatisatietraining, niet zozeer vanuit het oogpunt van prestatie-maximalisatie, maar wel om de fysiologische respons bij deze atleten te kennen onder deze specifieke omstandigheden. Deze gegevens zijn van cruciale waarde voor wanneer deze technieken wél toegepast gaan worden om de prestatie te optimaliseren.

Elitewerking

Het programma van de elite atleten voorziet een begeleidingspakket met fysiologische en technische screening in de 3 disciplines, voedingsbegeleiding, mentale begeleiding en een medische begeleiding. Het aanbod van acclimatisatietraining en hypoxietraining is bijzonder belangrijk voor de eliteatleten in functie van de voorbereiding op extreme wedstrijdstandigheden (luchtvochtigheid, warmte, hoogte).

Medische begeleiding

Het project voorziet een medisch preventieve werking en een medisch curatieve werking. De werking wordt gecoördineerd door Dr Vincent Vanbelle. De atleten die in het project stappen blijven uiteraard de vrijheid behouden om met hun persoonlijke arts verder te werken, maar er wordt wel een engagement gevraagd om open te communiceren met de arts van de federatie, Dr Vanbelle.

Bij elke activiteit worden de gegevens gecommuniceerd naar de persoonlijke huis/sportarts van de atleet (indien afwijkende gegevens, of op vraag van de atleet). De informatie die relevant is voor de training wordt aan de trainers doorgemeld.

Medisch curatieve werking

De medisch curatieve werking bestaat uit een eerste lijns-, en een tweede lijnsopvolging. Atleten met medische vragen of klachten kunnen in een eerste fase steeds bij Dr Vanbelle terecht. Deze zal de behandeling opstarten en zo nodig doorverwijzen naar specialisten in overleg met het SMAC.

Via een centraal medisch dossier wordt de communicatie tussen de behandelende artsen, Dr Vanbelle, de persoonlijke sport/huisarts van de atleet verzekerd. Dr Vanbelle zorgt ook voor de communicatie met de trainers.

Denktank

Het project voorziet op regelmatige basis vergaderingen waar aan kennisoverdracht wordt gedaan. Via de buitenlandse contacten van de federatie zal ook heel wat fieldbased informatie aanleveren.

Een tweede opdracht voor deze 'denktank' is het centraliseren van de testgegevens van een atleet en dit communiceren naar de persoonlijke trainer. Deze taak zal worden gepland op het einde van een 'testweek', waarbij alle informatie uit de tests op tafel wordt gelegd en een synthese wordt geformuleerd (welke acties zijn prioritair voor de komende trainingsperiode?). Deze synthese wordt gecommuniceerd aan de trainers.

Tot slot ligt er een taak voor de denktank in het organiseren van infomomenten en groepslessen voor atleten en trainers rond trainingsgerelateerde onderwerpen.

c) Het project wordt gecoördineerd door de federatie.

Medewerkers:

- Zwemtechniek Video analyses door Topsport abc
- Fysiologische evaluatie zwemmen Jan Olbrecht
- Isokinetische metingen op de fiets Topsport abc
- Fysiologische evaluatie fietsen Topsport abc
- Fietspositionering Meetcentrum Bullen
- Fysiologische evaluatie lopen Jan Olbrecht
- Evaluatie looptechniek hier werd de vraag gesteld aan Rudi Diels,
- Topsporttrainer, via Topsport abc
- Acclimatisatietraining, hypoxietraining Topsport abc
- Isokinetische fietstraining Topsport abc
- Stabilisatietraining, rugscholing, krachttraining Matine Mullie
- Voedingsbegeleiding en lichaamssamenstelling Topsport abc
- Mentale begeleiding Bert De Cuyper (Heavy mental)
- Medische begeleiding: eerste lijn: Dr Vincent Van Belle
- Medische begeleiding: tweede lijn: Dr Koen Peers, SMAC
- Paramedische begeleiding: SMAC, Maarten Thyssen

d) De topsportmanager volgt het project op door regelmatig contact en evaluatie. Jaarlijks wordt de Task Force Topsport als evaluatieplatform ingeschakeld.

e) 1/9/2007 – 31/8/2008

f) 66.815 euro – begroting 2007 – BA 12.01 van programma 45.6

g) Het project is in het najaar van 2007 op volle toeren gaan draaien. De voorziene begeleiding werd tot op heden aangeboden. Het is uiteraard te vroeg om al resultaten te kunnen voorleggen.

Het gaat hier om een begeleidingsproject waardoor publicatie niet aan de orde is. Mochten er toch publicaties worden opgemaakt, zal de Vlaamse gemeenschap worden vermeld.

ZWEMMEN

a) Lode Grossen – Topsportcoördinator VZF - had samen met Jan Olbrecht een multidisciplinair begeleidingsteam opgestart; er was echter nood aan een versterking en uitdieping van de multidisciplinaire benadering.

Centraal staat dat elke atleet maximaal moet presteren. Daarom zal getraind moeten worden op een zo efficiënt mogelijke wijze en deze wijze van training zal voor elke atleet verschillen. Het komt er dus op aan om voor elke atleet een detectiesysteem te ontwikkelen zodat voor haar/hem de meest efficiënte manier van training getraceerd kan worden.

Aangezien de zwemprestatie van een zwemmer door heel wat verschillende factoren wordt bepaald, zullen deze factoren in meer of mindere mate in het trainingsproces aan bod komen. Welke factoren de zwemprestatie beïnvloeden is in grote lijnen bekend. In welke mate echter deze factoren mekaar beïnvloeden en hoezeer deze beïnvloeding van atleet tot atleet verschilt, is zo goed als onbekend en maakt zodoende een juist geïndividualiseerde dosering van verschillende trainingsvormen praktisch onmogelijk. Momenteel gaat een goede trainer op basis van zijn subjectieve inschatting de prioriteiten stellen waarop en hoeveel getraind moet worden, maar een stevige onderbouwde procedure om deze prioriteiten voor elk van de atleten “objectief en rationeel” te bepalen, ontbreekt omdat net die multifactoriële impact op de zwemsnelheid onbekend is.

Willen we dus kunnen “traceren van” en “sturen naar” de meest efficiënte manier van trainen dan zullen we enig beeld moeten krijgen van de mate waarin een multifactoriële status de zwemprestatie gunstig beïnvloed. Pas dan kan een multidisciplinaire benadering van het trainingsproces van een atleet rationeel aangepakt worden en ook uitmonden in zeer concrete trainingsbegeleidingsrichtlijnen naar de trainer toe.

Met dit project proberen we deze multifactoriële impact op de zwemprestatie te ontwarren om zodoende tot een rationeel maar ook praktijkgericht multidisciplinair begeleidingsmodel te komen.

b) De overkoepelende doelstelling bestaat erin om vanuit een multidisciplinair perspectief tot een praktijkgericht begeleidingsmodel te komen waarbij niet alleen gestreefd wordt naar een

integratie van verschillende sportwetenschappen (disciplines) maar waarbij ook een afweging mogelijk wordt van de interacties tussen de verschillende sportwetenschappelijke benaderingen.

Om deze integratie te realiseren alsook de belangrijkheid en de wederzijdse interacties van de geïntegreerde elementen te kunnen evalueren, worden in het protocol ankerpunten ingebouwd. Dit zijn aandachtspunten/factoren die een rechtstreekse invloed hebben op de zwemprestatie maar waarvan we hypothetisch inschatten dat zij minstens vanuit een andere sportwetenschap beïnvloed wordt. Voorbeeld: slagfrequentie en slaglengte zijn 2 technische aandachtspunten die een rechtstreekse invloed hebben op de zwemsnelheid. Toch kunnen we ons de vraag stellen of het conditioneel profiel (fysiologie) en de zwemspecifieke (biomechanica) alsook de niet specifieke lichaamskracht en de lenigheid (kine) wel een gunstigere slaglengte en slagfrequentie mogelijk maken.

c) zie hierboven

d) De topsportmanager volgt het project op door regelmatig contact en evaluatie. Jaarlijks wordt de Task Force Topsport als evaluatieplatform ingeschakeld.

e) 1/9/2007 – 31/8/2008

f) 147.168– begroting 2007 – BA 12.01 van programma 45.6

g) Het project is pas in het najaar van 2007 opgestart waardoor het uiteraard te vroeg is om al resultaten te kunnen geven. De finale evaluatie is voorzien voor eind 2009. Tussentijdse evaluaties moeten natuurlijk wel duidelijk maken dat de vooropgestelde doelstellingen kunnen bereikt worden.

Het gaat hier om een begeleidingsproject waardoor publicatie niet aan de orde is. Mochten er toch publicaties worden opgemaakt, zal de Vlaamse gemeenschap worden vermeld.

53. a) Afhankelijk van de te leveren prestatie moet de wielrenner (piste – weg – mountainbike – cross) of triatleet (kwart – half – volledig) in zijn trainingen meer of minder het accent leggen op uithouding of kracht.

Of en in welke mate een bepaalde dosis uithouding of kracht optimaal aangewend wordt voor het leveren van vermogen, hangt in belangrijke mate af van de positie op de fiets en van de traptechniek. Een renner of triatleet kan bijvoorbeeld wel over een goede uithouding beschikken, die echter onvoldoende rendeert omwille van een slechte traptechniek (bv links/rechts onevenwicht). Een slechte traptechniek is vaak ook oorzaak van kwetsuren, uiteraard met negatieve impact op de conditionele status en het prestatievermogen. Bovendien kan de renner/triatleet slecht gepositioneerd zijn op de fiets, waardoor een te grote fractie van het geleverde vermogen niet vertaald wordt in snelheid omwille van een te grote luchtweerstand. Omgekeerd kan een renner ook dermate aërodynamisch op een fiets gepositioneerd worden, dat de overdracht van spierkracht op de pedalen niet meer optimaal kan verlopen omwille van een te oncomfortabele zithouding.

Dit toont aan dat het essentieel is om in het kader van de optimalisatie van prestaties bij wielrenners en triatleten de fysiologische en biomechanische aspecten van de fietsprestatie gelijktijdig en op een geïntegreerde wijze te kunnen evalueren.

Het doel van dit project is dan ook om de binnen TopsportABC reeds aanwezige know-how in verband met fietsprestaties verder uit te bouwen, met de bedoeling om op een termijn van maximaal 2 jaar een functioneel systeem te hebben dat het mogelijk maakt om in één enkele testsessie een vrij compleet prestatieprofiel van een renner/triatleet op te maken en hieruit doelgerichte trainingsadviezen en/of adviezen voor herpositionering op de fiets te formuleren.

Over de voorbije jaren heeft TopsportABC aan de K.U.Leuven een ruime expertise opgebouwd voor wat betreft het de optimalisatie van de fietsprestaties. De expertise is gegroeid uit onderzoek en ontwikkeling, die zich weliswaar steeds meteen vertaald heeft in begeleiding van topatleten, o.a. via een consistente samenwerking met wielerteams.

In de periode 1998 – 2002 lag het accent op de fysiologische aspecten van de fietsprestatie, in het bijzonder de component uithouding. Aldus werd een testprotocol op punt gesteld dat toelaat om het uithoudingsvermogen van wielrenners op een betrouwbare en valide manier in kaart te brengen.

In de periode 2002-2006 lag het accent op evaluatie van spierkracht, vermogen en traptechniek. Met dit doel voor ogen werd onder regie van Prof. M. Van Leemputte en doctorandus Erwin Koninckx (labo biomechanica, FaBeR – K.U.Leuven) een totaal nieuw type van fietsergometer met isokinetische sturing ontwikkeld, welke de mogelijkheid biedt om bij wielrenners en triatleten, op hun eigen fiets, de maximale trapkracht en de traptechniek te evalueren bij verschillende relevante trapfrequenties.

Het project optimale fietspositie (2007 – 2008) is het laatste element dat moet uitgewerkt worden van het totale fietsproject. Door een gezamenlijke inbreng van de KU Leuven en de overheid kan dit project gerealiseerd worden. Het feit dat wielrennen en triatlon belangrijke topsporten zijn in Vlaanderen is de ondersteuning meer dan verantwoord.

b) Het is de betrachting om in de periode 2007 – 2008 dit ‘totaalproject’ af te ronden, met als eindproduct een uniek testsysteem dat toelaat om, door middel van een eenmalige testprocedure, gelijktijdig de uithouding, de maximale trapkracht, de traptechniek, en de fietspositie (~luchtweerstand) te evalueren met het oog op optimalisatie van het trainingsproces en het prestatievermogen bij wielrenners en triatleten.

Het enige luik dat vandaag nog ingevuld moet worden betreft de evaluatie van de fietspositie in functie trapvermogen en luchtweerstand. Klassiek wordt er voor bepaling van de luchtweerstand een windtunnel gebruikt. Echter, omwille van diverse redenen is deze procedure niet optimaal. Niet alleen zijn windtunnels weinig ‘toegankelijk’ omwille van beperkte beschikbaarheid + excessief duur, bovendien laten ze geen gelijktijdige evaluatie toe van (A) aërodynamische karakteristieken van de positie op de fiets en (B) de implicaties van een wijziging in positie op de trapkracht en trapefficiëntie. Dit impliceert dat men in een windtunnel weliswaar een renner optimaal aërodynamisch kan positioneren, doch zonder dat men de implicaties voor de trapefficiëntie mee in rekening kan brengen. Het spreekt voor zich dat het weinig relevant is om bijvoorbeeld een renner 10% beter aërodynamisch te repositioneren, doch tegelijk zijn trapkracht met 15% te reduceren.

Vandaag is het technisch mogelijk om via modellering, de aërodynamica en de luchtweerstand te simuleren. Dit biedt mogelijkheden om dergelijke simulatie te integreren in de reeds gerealiseerde testopstelling (zie boven). De doelstellingen van dit project zijn aldus:

- betrouwbare en valide simulatie van de aërodynamica
- berekening van de luchtweerstand bij individuele renners op punt stellen
- deze simulatie te integreren in de bestaande testopstelling van de isokinetische fietsergometer om aldus luchtweerstand en trapefficiëntie gelijktijdig te kunnen evalueren en een optimale positionering van de renner op de fiets uit te werken.

c) Faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen - Afdeling Fysieke Activiteit en Gezondheid

- Prof. P. Hespel: inspanningsfysioloog, expert wielrennen
- Prof. M. Van Leemputte: biomechanicus
- Drs. Erwin Koninckx: sportbiomechanicus, expert wielrennen & triatlon

Groep Wetenschap en Technologie – Afdeling Bouwfysica

- Prof. Jan Carmeliet: bouwfysicus, expert aërodynamica
- Dr. Bert Blocken: bouwfysicus, expert aërodynamica

d) De topsportmanager volgt het project op door regelmatig contact en evaluatie.

Jaarlijks wordt de Task Force Topsport als evaluatieplatform ingeschakeld.

e) 1/10/2007 – 31/12/2008

f) 375.192 euro – begroting 2007 – BA 12.01 van programma 45.6

g) Het project is te jong om al resultaten te kunnen geven. Hieronder de fasering van het project:

- FASE 1 (oktober 2007– maart 2008): VALIDERING
- FASE 2 (april tot juli 2008): OPTIMALISATIE
- FASE 3 (augustus tot december 2008): INTEGRATIE

Publicatie is in dit geval uiteraard pas mogelijk na het beëindigen van het onderzoek. Bij elke publicatie zal de Vlaamse gemeenschap worden vermeld.

54. Zie “Project talentdetectie (pag. 56 beleidsbrief sport 2008)” = Tabel met volledig project (1 & 2). Project 1 = deel testbatterij 6 tot 12jarigen en Project 2 is de uitbreiding tot de topsportscholen.
55. Het gaat hier om hetzelfde project als op pag. 56 beleidsbrief sport 2008.
56. Het gaat hier om hetzelfde project als op pag. 56 beleidsbrief sport 2008.
57. a) Vlaanderen ondersteunt drie wielerploegen:
1. Topsport Vlaanderen (continentale profploeg)
 2. Jong Vlaanderen (continentale ploeg)
 3. Damesteam Vlaanderen.
- In 2004 kregen de drie vzw's - die de ploegen beheren - de nodige tewerkstellingcontracten van de minister van Werk toegekend tot einde 2008.
- De evaluaties van het najaar 2005 toonden aan dat:
1. de selecties tot op dat moment uitsluitend door de vzw's gebeurde en de overheid ondanks de grote inbreng nooit betrokken werd
 2. de doelstellingen onvoldoende concreet waren
 3. de wedstrijdbegeleiding bij de drie ploegen goed was maar dat de trainingsbegeleiding eerder zwak was.
- Vanaf dan werd er in samenwerking met de respectievelijke vzw's gestreefd naar een invulling van deze drie tekorten:
1. de selecties gebeurden in overleg tussen de vzw's en de topsportmanager en topsportexpert. Het spreekt voor zich dat er steeds rekening werd gehouden met de wielersportspecifieke noden om tot sterke ploegen te komen (sprinters, helpers, klimmers, ...).
 2. de doelstellingen van de ploegen werden concreter gemaakt:
 - a. Topsport Vlaanderen: Voorbereiding op Pro Tour, thuisbasis voor toppistiers en toppers van andere disciplines
 - b. Jong Vlaanderen: Voorbereiding op Continentaal profniveau en Pro Tour-niveau en thuisbasis voor jonge pistiers en talenten van andere disciplines
 - c. Damesteam Vlaanderen: in 2006 en 2007 werd getracht om het niveau van de ploeg tot top 12 van de UCI-wereldlijst te krijgen en dit zo veel mogelijk en liefst zelfs uitsluitend met Vlaamse rensters. De evaluatie van 2007 was duidelijk; er is onvoldoende talent aanwezig om deze doelstellingen te realiseren en zeker in de context dat er nog een tweede damesploeg – de Lotto-ploeg – met de zelfde doelstellingen meedraait in het circuit. Op dit ogenblik zijn er wel een aantal jonge rensters met veel talent. Daarom werd resoluut gekozen om in 2008 de doelstelling te verleggen tot een opleidingsploeg die de talentrijke jongeren optimaal voorbereid op het profcircuit.
 3. ondanks alle inspanningen om de trainingsbegeleiding te verbeteren, moesten we zowel in 2006 als in 2007 vaststellen dat de ploegen niet in staat zijn om dit zonder ondersteuning te realiseren. Daarom werd een project uitgewerkt met prof. Peter Hespel dat Topsport Vlaanderen en Damesploeg Vlaanderen volledig opvangt. Jong Vlaanderen zal – omwille van de link met Predictor Lotto – de trainingsbegeleiding via de Pro Tour-ploeg invullen.
- b) Doelstellingen: de renners / rensters:
- a. Screenen
 - b. voorzien van optimale periodisering (in overleg met ploegleiding)
 - c. individueel begeleiden (tijdens ploegtrainingen en stages)
 - d. continu opvolgen via digitaal dagboek
- De ploegbegeleiders en de individuele begeleiders van de renners / rensters optimaal ondersteunen zodat ze de renners / rensters kunnen begeleiden bij het uitvoeren van de individuele trainingsschema's.

c) Promotor

Prof. dr. Peter Hespel

Projectleider

Paul Van den Bosch

Fulltime medewerker

Koen Pelgrim

d) De topsportmanager volgt het project op door regelmatig contact en evaluatie.

Jaarlijks wordt de Task Force Topsport als evaluatieplatform ingeschakeld.

e) 1/11/2007 – 31/10/2008

f) 110.907,50 euro– begroting 2007 – BA 12.01 van programma 45.6

g) Het project is gestart bij de voorbereiding van het seizoen 2008. Alles verloopt naar wens maar het is logisch dat het veel te vroeg is om reeds te evalueren op basis van resultaten.

Het gaat hier om een begeleidingsproject waardoor publicatie niet aan de orde is. Mochten er toch publicaties worden opgemaakt, zal de Vlaamse gemeenschap worden vermeld.

58. a) Atletiek Vlaanderen werd opgestart in 2001. In 2004 kreeg de vzw - die de ploeg beheert - vijftien tewerkstellingcontracten van de minister van Werk toegekend tot einde 2008. In het najaar moet er dus een grondige evaluatie gebeuren i.f.v. de volgende Olympiade; wat natuurlijk niet wil zeggen dat er nu ook regelmatig wordt geëvalueerd.

b) De sterkst atleten van de verschillende atletiekdisciplines hebben een tewerkstellingscontract via het contingent van het Bloso. De doelstellingen van Atletiek Vlaanderen worden jaar na jaar meer en meer in de richting van een belofteam verschoven.

c) Paul Thys is aangeduid door de vzw Atletiek Vlaanderen om de werking van Atletiek Vlaanderen op te volgen

d) De topsportmanager volgt het project op door regelmatig contact en evaluatie.

Jaarlijks wordt de Task Force Topsport als evaluatieplatform ingeschakeld.

e) Volledig werkingsjaar 2007 – 1/1/2007 – 31/12/2007

f) 135.000 euro– begroting 2007 – BA 33.01 van programma 45.6

g) atleten:

AERTS SARA

BOLSHAKOVA SVETLANA

CLERBOUT TIM

DE CROOCK STEPHANIE

DESMET PIETER

JANSEN JOERI

MATTHYS THOMAS

RUELL KIM

STROOBANTS JESSE

STROOBANTS STIJN

VAN HOOSTE TOM

VAN KOOLWIJK KRIJN

VAN WAEYENBERGE MARIO

De resultaten van de atleten zijn terug te vinden op de website van Atletiek Vlaanderen. Het gaat hier om een begeleidingsproject waardoor publicatie niet aan de orde is. Mochten er toch publicaties worden opgemaakt, zal de Vlaamse gemeenschap worden vermeld.

59. a) Eventing is een discipline van de paardensport waar Vlaamse atleten in de nabije toekomst wereldtoppers kunnen zijn. Maar, eventing is zeer duur, zeer tijdsintensief, vergt een ruime omkadering, en het prijzengeld is verwaarloosbaar. Eventing is een veelzijdigheidproef waar paard en ruiter worden getest op souplesse, kracht en elegantie (dressuur); uithouding (cross) en springvaardigheid (jumping). Hierdoor is eventing zeer intensief voor de paarden, en kan er met één paard op topniveau slechts een beperkt aantal wedstrijden (4) per seizoen worden afgewerkt, dit in tegenstelling tot bijvoorbeeld dressuur en jumping. Omdat buitenlandse toppers beschikken over een hele stal toppaarden met de bijhorende infrastructuur, kunnen zij

afwisselen met de paarden en een heel seizoen sterk presteren. Een goede individuele ranking op de wereldranglijst kan alleen verkregen worden door met een groot aantal toppaarden aan wedstrijden van het allerhoogste niveau deel te nemen. Dit kost immers veel geld omdat deze wedstrijden zich situeren over de hele wereld (Amerika, Brazilië, Australië, China/Hong Kong, Europa, enz.). Indien men in Vlaanderen wil concurreren met het buitenland, moeten onze talenten samengebracht worden in één trainingsinfrastructuur, samen trainen en samen de prestaties bijsturen, en dit liefst onder leiding van iemand die de echte topsport kent. Topsporters leren immers heel veel van elkaar, en elke ruiter kan eenvoudiger een geschikt paard vinden.

De evaluatie van eventing – uitgevoerd in 2006 - toonde aan dat de topruiters in eventing over meer paarden beschikten dan Karin Donckers en dat de topruiters jonge talenten mee in hun programma opnemen als vormingsproject maar ook als ondersteuning van het eigen programma. Een uitbreiding van de paarden en het programma eiste een grote extra inbreng van de privaat (extra paarden, extra mankracht ter ondersteuning en uitbreiding van de accommodatie) maar zonder ondersteuning van de overheid was het optimaliseren van het programma eventing niet mogelijk. Dit is dus een perfect voorbeeld van PPS.

b) Het programma van Karin Donckers optimaliseren i.f.v. de voorbereiding op de Olympische Spelen 2008

Talenten opleiden om vanaf de Olympische Spelen van 2012 (ten laatste 2016) terug met een ploeg eventing op de OS aanwezig te zijn

c) Vzw Eventingteam Vlaanderen met Karin Donckers als sporttechnische verantwoordelijke en Hans Ponnet voor de niet-sporttechnische taken.

d) De topsportmanager volgt het project op door regelmatig contact en evaluatie.

Jaarlijks wordt de Task Force Topsport als evaluatieplatform ingeschakeld.

e) 1/11/2006 – 31/10/2007

f) 72.500 euro – begroting 2007 – BA 33.01 van programma 45.6

g) Resultaten:

Karin Donckers:

- 2004: 8ste plaats
- 2005: 5e plaats
- 2006: 18e plaats op einde van seizoen (val in Badminton, tijdens het seizoen een tijdlang op de 3e plaats)
- 2007: 2e tussen juli en september, 1ste vrouw van de wereld, 1ste ruiter van het vast Europees continent

Vincent Martens:

- 2006: 925e plaats in juni 2006, doorgestegen naar 103e plaats eind 2006
- 2007: 147e plaats in januari 2007, doorgestegen naar 79e plaats in juli 2007

Janus Archie

- 2007: 2084e plaats in april, doorgestegen naar 363e plaats in oktober

De resultaten worden door de ploeg gepubliceerd op hun website en de nieuwe website van Topsport Vlaanderen zal vanaf nu ook de meest markante resultaten vermelden.

Bij elke publicatie van het project uit wordt de Vlaamse gemeenschap genoemd.

60. a) Liesbeth Mouha en Liesbet Van Breedam - topspeelsters van de nationale ploeg – toonden aan dat wanneer ze het zaalvolleybal zouden ruilen voor beachvolleybal een selectie voor de Olympische Spelen even goed mogelijk was als voor het nationale zaalvolleybalteam van de dames. De federatie had echter geen middelen om met een beachvolleybalteam te starten en daarom werd - na positief advies van de Task Force Topsport - een afzonderlijk project opgestart via Topsport Vlaanderen.

b) Doelstellingen:

- OS Peking 2008: plaats binnen top 10
- WK 2009: plaats binnen de top 8
- WK 2011: Medaille (top 3)
- OS London 2012: Medaille (top 3)

c) Liesbeth Mouha en Liesbet Van Breedam krijgen een kleine ondersteuning van hun sportief programma (15.000 euro voor beide speelsters) en een tewerkstellingscontract. Met hun loon en ondersteuningsbudget hebben ze een topcoach geëngageerd en betalen ze, in overleg met de topsportmanager, hun conditionele en medische opvolging.

d) De topsportmanager volgt het project op door regelmatig contact en evaluatie.

Jaarlijks wordt de Task Force Topsport als evaluatieplatform ingeschakeld.

e) Werkingsjaar 2007

f) 15.000 euro – begroting 2007 – BA 12.02 van programma 45.6

g) Resultaten:

– TOTAAL punten op 08-11-2007 op Olympische Ranking: 1130. Hiervoor tellen de 8 best behaalde resultaten (incl. CEV-finale)

– Positie op Olympische Ranking: 26

De resultaten worden door de ploeg gepubliceerd op hun website en de nieuwe website van Topsport Vlaanderen zal vanaf nu ook de meest markante resultaten vermelden. Bij elke publicatie van het project uit wordt de Vlaamse gemeenschap genoemd.

61. a) Het onderzoek van Veerle Debosscher toonde vroeger al aan dat andere topsportlanden extra middelen haalden uit sponsoring. Het was de bedoeling om te trachten dit ook voor Vlaanderen te realiseren.

Zoals ik in de beleidsbrief schreef “Dit fonds kende jammer genoeg een valse start. De verschillende private initiatiefnemers die bereid gevonden waren zich achter dit project te zetten, moesten - omwille van verandering in hun beroepsactiviteiten – afhaken. Er wordt momenteel hard gewerkt aan een alternatief.”

Het feit dat de beleidsactoren in de vorige jaren niet op zoek gingen naar extra middelen voor Topsport Vlaanderen en dat de nieuwe aanpak van het topsportbeleid pas echt resultaten kan geven in de volgende jaren brengt met zich mee dat de bedrijfswereld nog wat terughoudend is. Dit wil niet zeggen dat we dit dossier niet blijven duwen en ik ben er van overtuigd dat wanneer er in de nabije toekomst betere resultaten worden behaald door de atleten het veel eenvoudiger zal zijn om sponsors aan te trekken.

b) Vanuit sponsoring en dergelijke extra middelen binnenhalen voor topsport

c) Op dit ogenblik probeert de topsportmanager een aantal sportmensen uit de bedrijfswereld te motiveren om dit fonds mee op te starten.

d) De topsportmanager

e) Op dit ogenblik niet van toepassing

f) Niet van toepassing

g) Op dit ogenblik niet van toepassing

62. a) Ploegsporten die een traject naar de Olympische spelen inzetten, staan voor een zeer moeilijke (beperkt aantal plaatsen), lange en dure weg (groot aantal internationale competities en per definitie groot aantal te ondersteunen atleten). Vermits het bijna altijd over ploegen gaat met spelers uit beide gemeenschappen, zijn zowel de nationale koepels als de Vlaamse en Waalse topsportfederaties betrokken bij de begeleiding van de projecten, in nauw overleg met het BOIC, het Bloso en Adeps.

Concreet gaat het in dit project om volgende ploegen: basketbal dames; volleybal dames en volleybal heren, zijnde de ploegen met selectiekansen voor de Olympische Spelen.

b) Doelstellingen:

1. Ploegen met selectiekansen voor de Olympische Spelen optimaal ondersteunen

2. Het bevorderen van het niveau van deze ploegsporten.

c) De betrokken federaties

d) Het Bloso – afdeling Topsport

e) Het project nam aanvang bij de start van de Olympische kwalificaties en liep tot het moment dat de ploegen geen kansen meer hadden een Olympische selectie in de wacht te slepen.

- f) Omwille van de specifieke problematiek en de extra hoge kosten, wordt in aanvulling op structurele subsidies (topsportscholen, voorbereiding en deelname aan internationale wedstrijden, specifieke voorbereiding op Olympische spelen) en structurele financieringen ("Be Gold" project), een bijkomende financiering ad hoc aan bepaalde Vlaamse topsportfederaties toegekend, vanuit de werkingsmiddelen topsport van het Bloso. Dit gebeurt uitsluitend indien de betrokken ploeg(en) in een traject zit(ten) dat op korte termijn (zelfde olympiade) of middellange termijn (volgende olympiade) tot deelname aan de Olympische Spelen kan leiden en indien de federatie gesplitst is (dus niet voor voetbal of hockey). De middelen worden telkens voor één jaar toegekend op advies van de Task Force en in complementariteit met reeds toegekende Bloso-subsidies en (desgevallend) financiering door het BOIC.
- g) De basketbalploeg vrouwen haalden nipt hun kwalificatie niet, net zo min als de volleybalploeg mannen en de volleybalploeg vrouwen.
63. a) Het opstarten van de sporttakoverkoepelende en sportspecifieke sportwetenschappelijke begeleidingsprojecten vraagt uiteraard tijd en middelen. Het was dan ook niet mogelijk om in 2007 voor alle sporten met noden op dit vlak een project op te starten. Het is de bedoeling om in 2008 n.a.v. de evaluatiegesprekken met de federaties voor enkele nieuwe sporten (o.a. atletiek) een project op te starten.
- b) De doelstelling is bij elk project om de elitesporters, beloftevolle jongeren en leerlingen topsportschool optimaal te ondersteunen zodat de kansen op succes verhogen.
- c) Topsportmanager
- d) Topsportmanager
- e) Wordt ingevuld op het ogenblik dat het nieuwe project wordt uitgewerkt
- f) Wordt ingevuld op het ogenblik dat het nieuwe project wordt uitgewerkt
- g) Nog niet van toepassing
64. a) De evaluatiegesprekken van de laatste jaren met de federaties, het rapport van de audit van de federaties en het decreet uitgevoerd door Ernst & Young en de onderzoeksresultaten van dr. Veerle Deboscher tonen aan dat federaties menen dat de opleiding en bijscholing van trainers op dit ogenblik niet is ingevuld om de begeleiding van elitesporters en beloftevolle jongeren aan te kunnen.
- Tevens wordt vastgesteld dat slechts enkele gerenommeerde trainers vandaag in de topsportschool van een beperkt aantal topsportfederaties aangesteld zijn.
- Binnen de Vlaamse Topsportschool (VTS) werden voor de opleiding van trainers, op het niveau van trainer B en A, reeds (gedeeltelijk) doelstellingen en eindtermen geformuleerd. Enerzijds dienen deze herbekeken te worden in het kader van de huidige problematiek in de topsportwereld en anderzijds dienen zij hertaald te worden naar competenties. De VTS geeft aan dat de pedagogische cel, gezien de huidige werkbelasting, deze taak niet op zich kan nemen. Binnen de vergadering (VTS, BAT, universiteiten en topsportmanager) samengeroepen door de topsportmanager (dd: 05/07/07), verklaarden de universiteiten, als partner binnen de VTS, zich bereid om wetenschappelijke ondersteuning te verlenen via een projectmatige benadering. Dit voorstel dient in dit kader bekeken te worden.
- Judo is, tot op dit ogenblik, steeds een (Vlaamse) Olympisch medaille opleverende sport. De federatie wordt echter geconfronteerd met een grote personeelsswissel op het gebied van trainers en heeft (zoals ook andere federaties) problemen bij de objectivering van de kwaliteit (vnl. bij werving) van hun trainerscorps.
- Bovendien is judo een sport die uitgevoerd wordt in individuele competities, maar de trainingen zijn bijna uitsluitend groepstrainingen. Hierdoor valt het te verwachten dat er competenties naar voor zullen komen die zowel toepasbaar zullen kunnen zijn in individuele als in ploegsporten wat een meerwaarde kan zijn naar voortgezet onderzoek.
- Binnen de denkcél judo heerst er consensus dat de huidige trainer A opleiding eerder een instructor opleiding is dan een opleiding tot het begeleiden van topatleten. Zij zijn vragende partij om richtlijnen te verkrijgen om de opleiding trainer A te herdefiniëren.

Judo lijkt in dit opzicht ideaal om de spits af te bijten als pilootproject.

b) Doelstellingen:

Doelstelling 1

Aan de hand van de analyse van de kerntaken, beroepscontext, werkzaamheden, verwachtingen, ... van (inter)nationale trainers A en B judo dient er in eerste instantie een beroepsbeschrijving opgesteld te worden die bovendien rekening houdt met het toekomstbeeld van de functievereisten van deze trainers.

Doelstelling 2

Aan de hand van deze beroepsbeschrijving kunnen er dan zowel generieke als judospecifieke competenties worden opgesteld die een consensus van al de betrokken partijen dienen weg te dragen.

Doelstelling 3

Eens de competenties aanvaard en getest zijn in het werkveld, dient er bepaald te worden aan welke competenties er op welk opleidingsniveau (accent op niveau A, en B ... eventueel uit te breiden naar initiator niveau) dient gewerkt te worden. M.a.w. de eindcompetenties van minimaal de opleidingen trainer B en A dienen bepaald.

Doelstelling 4

Eens ook hier een consensus over bereikt is, dienen beide opleidingen hieraan bijgestuurd worden zowel op het vlak van de toelatingsvoorwaarden, op inhoudelijk vlak als op het vlak van wie deze inhouden het best kan overbrengen.

Doelstelling 5

De generieke competenties dienen in principe overdraagbaar te zijn naar andere sporten. Dit project zal de andere federaties dan ook een instrument aanbieden om ook voor hen de oefeningen naar de bepaling van sportspecifieke competenties te bewerkstelligen. Op deze manier kunnen dan ook de hieraan verbonden opleidingsstructuren geoptimaliseerd worden.

Samenvattend kan gesteld worden dat er gezocht wordt naar een kader waar in eerste instantie judotrainers A en B dienen aan te voldoen, zodat de huidige generatie judotrainers op een objectieve manier kan geëvalueerd worden en dat de opleidingen op termijn trainers afleveren die voldoen aan deze kwaliteitsvereisten. Dit pilootproject moet de weg effenen om dit snel en doeltreffend ook toe te passen op andere (top)sporten.

c) Promotor

Prof. dr. Evert Zinzen

Medewerkers

De VUB zal één specialist competenties aanstellen en één licentiaat LO met kennis van topjudo.

d) De topsportmanager volgt het project op door regelmatig contact en evaluatie.

Jaarlijks wordt de Task Force Topsport als evaluatieplatform ingeschakeld.

e) Start pas in januari 08 omwille van aanstelling medewerkers (1/1/2008 – 31/10/2008)

f) 60.000 euro – begroting 2008 – HF 12.01 B

g) Voor dergelijk project kan het resultaat pas op het einde worden aangetoond (najaar 2008). Publicatie is in dit geval uiteraard pas mogelijk na het beëindigen van het onderzoek. Bij elke publicatie zal de Vlaamse gemeenschap worden vermeld.

65. a) Gelet op de vaststelling dat er enerzijds een verregaande uitwerking is van de dopingbestrijding, zowel op internationaal als op Vlaams vlak, maar dat tal van andere problemen die in dezelfde sfeer liggen, nog niet volledig uitgewerkt zijn en anderzijds dat een volledig nieuw decreet van 13 juli 2007 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening aangenomen werd door het Vlaams Parlement en reeds werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 13 september 2007.

Dient dit beleidsinitiatief nog verder aangevuld te worden met een aantal aanpalende aspecten, die, samen met de dopingbestrijding, onder de noemer “ethisch verantwoord sporten” kunnen worden gebracht.

b) Het is de bedoeling om in het beleid medisch verantwoord sporten in drie bewegingen verder uit en op te bouwen:

1. implementeren van de WADA code via het nieuw decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening van 13 juli 2007;
 2. een dimensie “ethisch verantwoord sporten” inbrengen;
 3. het afdwingbaar maken van sancties naar de ‘entourage’ van de sportbeoefening.
- c) De studie werd uitgevoerd door prof. Dr. Frank Hendrickx, van de Katholieke Universiteit Leuven, Faculteit Rechtsgeleerdheid, Instituut voor arbeidsrecht.
- d) Het team medisch verantwoord sporten van het departement CJSM.
- e) Deze overheidsopdracht is een opdracht voor juridische dienstverlening. De opdracht had tot voorwerp te komen tot het aftasten van de juridische mogelijkheden inzake reglementering van het ethisch verantwoord sporten en het verlenen van juridische ondersteuning bij de opmaak van een RIA samen met het projectteam. De opdracht trad in werking op 12 december 2006 en liep tot 30 november 2007.
- f) De overeenkomst werd vastgesteld voor een globale prijs van 25.000 euro, BTW inclusief. Dit werd begroot op het begrotingsjaar 2006, programma 42.2, basisallocatie 12.24 – uitgaven in verband met medisch verantwoord sporten, medische sportcontrole en dopingcontrole.
- g) De resultaten werden afgeleverd op 30 november 2007 en kunnen worden toegevoegd bij de opstelling van het decreet ‘ethisch verantwoord sporten’.
66. a) Om de Vlaamse sporter optimaal te informeren aangaande het item ‘medisch verantwoord sporten’ worden er door het team medisch verantwoord sporten van het departement CJSM twee websites ter beschikking gesteld. De website www.dopinglijn.be werd opgestart op 24 april 2001 naar aanleiding van een preventiecampagne gezonde sportbeoefening. Op 11 juni 2003 werd een tweede website operationeel, de website www.gezondsporten.be.
- b) De doelstelling van de dopinglijn is om de sporters interactief juiste en actuele informatie te geven aangaande alle aspecten van dopingbestrijding. De website wordt op regelmatige basis daar waar nodig aangepast. Belangrijke rubrieken van de website zijn het informatieluik met betrekking tot de gevolgde procedure van monsterneming bij dopingcontroles en de lijst van geneesmiddelen met de vermelding of het gebruik ervan door sporters al of niet toegelaten is. Verder worden er trimesteriele statistieken en cijfermateriaal aangaande de dopingcontroles in Vlaanderen gepubliceerd. De website gezond sporten wil sporters op elk niveau begeleiden. Experts geven er tips om een gezond trainingsschema op te stellen, om blessures te voorkomen. Bovendien wordt er informatie verstrekt over sportmedische keuring, keuringsartsen en –centra, de Vlaamse regelgeving terzake en wordt er advies gegeven over een gezonde en evenwichtige voeding. Elke geïnteresseerde kan zich abonneren op een elektronische nieuwsbrief met alle recente ontwikkelingen in verband met het item gezond sporten. Tot slot worden er vragen van sporters met betrekking tot ‘gezond sporten’ beantwoord.
- c) De website gezond sporten werd ontworpen door een externe partner (firma E-gov). De website dopinglijn werd intern ontworpen. Voor de begeleidende promotiecampagnes aangaande de dopinglijn en gezond sporten werd binnen de Vlaamse overheid samengewerkt met de verantwoordelijken van de Vlaamse infolijn, de informatieambtenaar, de multimediacel en de opdrachthouder communicatie van het vroegere departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (vóór Beter Bestuurlijk Beleid). Voor deze communicatiecampagnes werd beroep gedaan op De Kie Communications nv.
- d) Beide websites worden onderhouden en aangevuld door het team medisch verantwoord sporten van het departement CJSM.
- e) De looptijd bedroeg telkens een viertal maanden voor beide websites. De aanbestedingen gebeurden in 2001 en 2003. De website gezond sporten werd opgeleverd in 2003.
- f) Het onderhoud van de websites wordt volledig uitgevoerd door de administratie.
- g) De statistieken over bezoekersaantallen worden bijgehouden en intern gerapporteerd. Zij kunnen worden opgevraagd bij het team Communicatie van het departement CJSM.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 32
van 9 januari 2008
van **SABINE POLEYN**

Europese jeugdprogramma's - Opmerkingen Rekenhof

In het verslag van het Rekenhof over de Europese actieprogramma's Leonardo da Vinci, Socrates en Jeugd worden enkele aanbevelingen geformuleerd met het oog op een transparante organisatie van de programma's Jeugd in Actie.

In zijn antwoord gaat de minister niet op alle kritische bedenkingen in. Vandaar de volgende vragen.

1. Men beveelt aan dat JINT vzw een aparte rekening zou openen voor elk Europees project, om in voldoende transparantie te voorzien. Eveneens vraagt het Rekenhof meer transparantie in verband met de Vlaamse cofinanciering.

Gaat de minister daarop in?

2. De minister ontkracht de kritiek omtrent belangenvermenging bij de toewijzing van de projecten.

Wie maakt deel uit van het comité dat deze toewijzing doet en wat is hun achtergrond binnen de jeugdsector?

3. Op welke manier zal JINT de promotie van de actieprogramma's opvoeren opdat de beschikbare middelen meer optimaal gebruikt kunnen worden?

Over hoeveel "overblijvende" middelen gaat het?

4. Hoe verklaart de minister dat in Vlaanderen vooral de eerste twee doelstellingen van "Jeugd in Actie" opgenomen worden, en niet de derde, zijnde "Jeugd voor de Wereld: ontwikkelingsprojecten met derde landen"?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 32 van 9 januari 2008

van **SABINE POLEYN**

1. De aanbeveling van het Rekenhof in verband met aparte rekeningen worden reeds lang toegepast door JINT. De Europese middelen worden per contractjaar op een aparte rekening beheerd. Dit vergemakkelijkt het beheer en maakt het transparanter. Een dergelijke organisatie van het financieel beheer is sinds lang een aanbeveling van de Europese Commissie en is sinds 1/1/2007 (de start van het nieuwe Jeugd in Actie-programma) een contractuele verplichting.

De vraag naar meer transparantie inzake de Vlaamse cofinanciering, valt uiteen in twee delen;

De co-financiering van de werkingskosten van JINT vzw als Nationaal Agentschap is duidelijk vastgelegd in het jaarlijkse werkprogramma dat het Agentschap bij de Europese Commissie indient.

De co-financiering van de projecten is door de aard van het subsidiesysteem dat de Europese Commissie hanteert in Jeugd in Actie, niet precies bekend bij het Agentschap. Een toelage in het programma wordt bij bijna alle projecten berekend aan de hand van een aantal vaste bedragen op enkele budgetposten van het project. Dit werd zo ingevoerd om de administratieve last voor de aanvragers te beperken. Een detailopgave van de financiering van andere uitgaven wordt niet vereist. Opnieuw dergelijke gegevens opvragen aan projectindieners zou afbreuk doen aan de inspanningen om het programma, ook in zijn administratieve aspecten zo toegankelijk mogelijk te maken.

2. De beslissing over het toekennen van de toelagen in het kader van het Jeugd in Actie-programma wordt genomen door het Nationale Agentschap, hiertoe aangeduid door de Nationale Overheid. Binnen de structuur van JINT vzw, is dit de verantwoordelijkheid van de directie en de Raad van Bestuur. De beoordeling van projecten en het selecteren van de te financieren projecten wordt voorbereid door een interne selectiecommissie, aangeduid door de Raad van Bestuur van JINT vzw.

In de Raad van Bestuur zitten 3 vertegenwoordigers aangeduid door de Vlaamse Regering en 4 vertegenwoordigers aangeduid door de Vlaamse Jeugdraad. De selectiecommissie is samengesteld uit 6 leden, waaronder 2 leden uit de Raad van Bestuur en 4 leden uit het jeugdwerkveld. Deze laatste werden door de Raad van Bestuur aangeduid op basis van hun ervaring in internationale jongerenprojecten (zowel groepsuitwisselingen als vrijwilligerswerk en vormingsprojecten). Er wordt hierbij bijzondere aandacht geschonken aan ervaring in het werken met bijzondere doelgroepen. In bijlage vindt u de concrete samenstelling van de selectiecommissie Youth in Action 2007-2008.

Alle leden van de Raad van Bestuur en de selectiecommissie hebben een verklaring inzake niet-belangenvermenging ondertekend, zoals door de Europese Commissie vereist.

3. Bij de opstart van het nieuwe Jeugd in Actie-programma vanaf 2007 werd een nieuwe promotiecampagne uitgewerkt om het programma bekend te maken. Hiervan maken zowel een folderaanbod als een website (www.youthinaction.be) deel uit. Ook het evenement GO STRANGE (Antwerpen, 6 oktober 2007) focuste sterk op het nieuwe programma.

Voor het jaar 2007 zijn er geen overblijvende middelen. Er werd zelfs 107 % van de beschikbare middelen toegekend (rekening houdend met het gegeven dat niet alle projecten hun financiering helemaal volledig uitputten). Ook in 2006 werden alle middelen van het toenmalige Jeugd programma volledig besteed.

4. De stelling dat in Vlaanderen vooral de eerste twee doelstellingen van Jeugd in Actie worden opgenomen en niet die van de derde actie Jeugd in de Wereld, is niet helemaal correct. Alle middelen die door de Europese Commissie ter beschikking werden gesteld voor de verschillende acties van het programma, werden in 2007 volledig toegekend. De actie “Jeugd in de Wereld” wordt dus zeker even intensief opgenomen als de acties “groepsprojecten” en “vrijwilligerswerk”.

Vaststelling is wel dat de middelen, die de Europese Commissie voor “Jeugd in de Wereld” ter beschikking stelt, zeer beperkt zijn. In totaal gaat het slechts om 7 % van het budget voor het hele programma. In 2007 werd aan JINT, het Jeugd in Actie-Agentschap in Vlaanderen, initiëel een bedrag van 74.164,26 Euro ter beschikking gesteld voor “Jeugd in de wereld”. Door maximaal beroep te doen op de mogelijkheid om budgetten tussen verschillende acties te verschuiven en door iets meer middelen toe te kennen dan er beschikbaar zijn, kon JINT dit budget uiteindelijk optrekken tot 94.676,90 Euro. Desondanks konden daarmee slechts 6 van de 8 ingediende projecten (groepsuitwisselingen en vormingsprojecten) worden gefinancierd. Een bijkomend gegeven dat mee in rekening moet worden gebracht is de hogere kostprijs van dergelijke projecten (o.a. door hogere reiskosten).

BIJLAGE

Samenstelling selectiecommissie Youth in Action 2007-2008 JINT vzw

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/ANCIAUX/32/antw.032.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 33
van 10 januari 2008
van **JOHAN DECKMYN**

Jeugdolympiade 2008 - Persvoorstelling

In de eerste helft van dit jaar organiseren Bloso en de Vlaamse sportfederaties op initiatief van de minister de “Jeugdolympiade 2008”. Voor deze jeugdolympiade wordt door de minister 375.000 euro vrijgemaakt.

Om dit initiatief voor het brede publiek aan te kondigen, werd op dinsdag 4 december 2007 deze jeugdolympiade 2008 via een persconferentie voorgesteld in het Constant Vanden Stockstadion in Anderlecht.

Graag had ik vernomen welke initiatieven er in het kader van deze persconferentie werden ontwikkeld en hoeveel ze hebben gekost.

Wat was de totale kostprijs van dit evenement?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 33 van 10 januari 2007

van **JOHAN DECKMYN**

Uitgaande van het succes van de eerste editie en omwille van de hoge maatschappelijke relevantie, organiseert het Bloso voor de tweede maal de “Jeugdolympiade”. Dit evenement beslaat heel Vlaanderen en loopt van januari 2008 tot april 2008.

Naast de middelen voorzien op de sportbegroting, kan dit evenement rekenen op de ondersteuning van heel wat sponsors. Niet minder 32 partners verlenen hun medewerking aan de “Jeugdolympiade”, wat meteen ook het brede maatschappelijke draagvlak van dit project illustreert.

Om deze actie aan het brede publiek voor te stellen werd op 4 december voor de pers, de partners en de sponsors een persconferentie georganiseerd. Hierbij werd, naast het algemene concept en de timing, ook het specifieke promotiemateriaal voorgesteld. Om misverstanden te vermijden, wil ik u meedelen dat de persconferentie niet plaatsvond in het restaurant “Saint-Guidon” verbonden aan het Anderlechtstadion maar in het “Congress Center Constant Vanden Stock”.

De totale kostprijs van deze persvoorstelling bedroeg 775 euro. Dit omvat de huur van de accommodatie, de technische assistentie en het onthaal. Nadien werd aan de partners, de sponsors en de organisatoren een lunch aangeboden tegen een prijs van 48 euro per persoon. Dit werd gefinancierd met sponsorgeld.

Ik geef u graag mee dat sinds de start al 311 organisatoren (sportdiensten, scholen, sportclubs,...) te kennen hebben gegeven voor niet minder dan 31.743 jongeren een jeugdolympiade te zullen organiseren, in 1 of meer van de 10 vooropgestelde sporttakken. Ik ben er van overtuigd dat we met dit project uiteindelijk een recordparticipatie van meer dan 50.000 jongeren tussen 10 en 14 zullen bereiken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 34
van 10 januari 2008
van **DIRK DE KORT**

Subsidies periodieke publicaties - Uitbetaling

Om op een professionele manier te kunnen werken, biedt het Kunstendecreet de mogelijkheid aan culturele organisaties om een subsidie te krijgen voor hun meerjarige werking (2 of 4 jaar). Deze subsidievorm hoort voldoende rechtszekerheid te bieden aan de organisaties eens de subsidies zijn toegekend. In de praktijk blijkt dit allemaal niet zo vlot te verlopen.

Voor de periodieke publicaties werd de vierde schijf van de voorschotten van 2007 pas gestort op 14 december, terwijl die eigenlijk al begin oktober verwacht werd. Het uitblijven van de voorziene storting bracht de organisaties met een periodieke publicatie in die tussenperiode wel in een erg lastige situatie. Sommige edities konden niet tijdig verschijnen; abonnees begonnen vragen te stellen; nog openstaande facturen voor drukwerk konden niet betaald worden, waardoor drukkerijen begonnen te dreigen met ingebrekestelling en intresten.

Publicaties in Vlaanderen werken met buitenlandse partners. In 2005 hadden zij al te maken met een late storting van subsidiegeld. Toen moesten zij tot eind november wachten op meer dan de helft van de toegekende middelen van het lopende jaar. In de afgelopen twee jaar bouwden de periodieke publicaties hard aan hun reputatie als betrouwbare partner in het buitenland, maar door de laattijdige storting van half december zijn zij al hun krediet weer in één keer kwijt.

1. Hoe komt het dat de vierde schijf van de voorschotten van 2007 zo laat werd uitbetaald aan de organisaties met een periodieke publicatie?
2. Zijn er na de late storting van subsidiegeld in 2005 geen maatregelen genomen om herhaling te voorkomen?
3. Welke acties zal de minister nu ondernemen om ervoor te zorgen dat dergelijke problemen zich in de toekomst niet meer voordoen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 34 van 10 januari 2008

van **DIRK DE KORT**

1. De reden voor de laattijdige uitbetaling is te vinden in de foutieve aanrekening van het budget voor de niet-periodieke publicaties op dat van de periodieke publicaties. Meer concreet heeft de administratie bij de afhandeling van de beslissing betreffende de niet-periodieke publicaties voor het najaar opgemerkt dat de beslissing werd aangerekend op basisallocatie 33.67. Deze allocatie beschikte slechts over een krediet van 400.000 euro voor 2007, een bedrag dat integraal nodig was voor de uitbetaling van de subsidies voor periodieke publicaties. De administratie heeft dan ook nagegaan naar welke allocatie de beslissing voor de niet-periodieke publicaties voor de eerste ronde verwees: ook dit was allocatie 33.67. Deze beslissing was echter al administratief afgerond. Het bedrag van 80.000 euro was al effectief aangerekend op deze allocatie. Dit betekent dat een deel van de middelen bestemd voor de periodieke publicaties feitelijk werd aangewend voor niet-periodieke publicaties. Om te kunnen zorgen dat de tijdschriften hun volledige subsidie zouden krijgen en om de beslissing van de tweede ronde niet-periodieke te kunnen uitvoeren, moest dus in totaal 129.000 euro (80.000 euro + 49.000 euro) worden overgeheveld naar basisallocatie 33.67.

De administratie heeft onmiddellijk het nodige gedaan om een herverdelingsbesluit op te maken en een nota te bezorgen aan de Inspectie van Financiën en aan mijn collega bevoegd voor de begroting. Na het gunstige advies, heeft de Vlaamse regering het herverdelingsbesluit ondertekend op 19 oktober 2007. Op basis daarvan kon ik het definitieve toekenningsbesluit ondertekenen op 8 november 2007. Vervolgens pas kon de vastleggings- en vereffeningsprocedure worden ingezet. Normaliter gaat men uit van een termijn van vier weken vanaf de opdracht aan de boekhouding vooraleer de bedragen effectief op de rekening staan van de organisaties.
2. Deze uitbetaling was van een andere orde. In 2005 betaalde de overheid reeds twee kwartaalvoorschotten aan de culturele periodieken op basis van de subsidies van het voorgaande jaar 2004. Eind augustus heb ik het advies ontvangen van de beoordelingscommissie Publicaties. Enkele dagen later, op 1 september 2005 heb ik mijn beslissing overgemaakt aan de administratie. De administratie heeft vervolgens de besluiten opgemaakt en een nota bezorgd aan de inspectie van Financiën met de subsidiebesluiten. Na het gunstige advies heb ik de besluiten ondertekend op 14 oktober. Normaliter gaat men uit van een termijn van vier weken vanaf de opdracht aan de boekhouding vooraleer de bedragen effectief op de rekening staan van de organisaties.
3. In samenspraak met mijn administratie, zal ik meer nauwgezet en strenger toekijken dat een correcte aanrekening en verdeling van de kredieten in acht wordt genomen, dit om te vermijden dat er geen bijkomende tijdrovende herverdelingsprocedures behoeven doorlopen te worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 35
van 14 januari 2008
van **JOHAN DECKMYN**

Gentse Kunstweek - Subsidiëring

Van 30 november tot en met 4 december 2007 vond de 26ste editie van Lineart plaats. Deze internationale kunstbeurs wordt jaarlijks georganiseerd in Flanders Expo in Gent en bundelt etnografische, moderne en hedendaagse kunst. Deze beurs is een commerciële aangelegenheid, maar wil uitgroeien tot een platform waar in de eerste plaats kunstobjecten van topkwaliteit te koop aangeboden worden.

Dit jaar werd de “Stichting Lineart” opgericht, “beschikbaar als gesprekspartner tussen kunstensector en de economische sector, de overheid, de media en de academische wereld met het oog op een boeiende synergie, op een klimaat van vertrouwen, op een bewustwording, op het stimuleren tussen mensen uit de economische en de kunstensector, de overheid, de media en de academische wereld, en op een toenemende uitwisseling van kennis en middelen. Met als doel het stimuleren van kunstprojecten, de communicatie en het realiseren of helpen realiseren van kunstprojecten die een bonafide samenwerking tussen kunst en economie, overheid, media en academische wereld kunnen versterken, met de kunstbeurs Lineart en in hoofdzaak Gent en haar cultuurregio als vertrekpunt in haar werking”.

Daarom organiseerde de stichting gelijktijdig met de beurs een “Gentse Kunstweek” in de Gentse binnenstad, waarbij de beursbezoekers gedurende deze periode een museumbezoek, lezingen of artistieke happenings erbij konden nemen. Zo kon men dit jaar als beursganger, naast een bezoek aan de beurs, in dat kader ook kennismaken met het Hoger Instituut voor Schone Kunsten (HISK), het Museum voor Schone Kunsten (MSK), het Stedelijk Museum voor Actuele Kunst (SMAK), het Design Museum in Gent. In samenwerking met de provincie Oost-Vlaanderen kon men ook kennismaken met een tentoonstelling in de Bank van de Arbeid en een “toonmoment” en tentoonstellingen in het Caermersklooster.

Voor de ondersteuning en uitbouw van dit project en voor het programma 2008 zou men verder een beroep willen doen op steun vanuit diverse overheden. Met deze steun wil men tentoonstellingen en cultuurprojecten ook in binnen- en buitenland promoten.

1. Op welke wijze (financieel/logistiek/inhoudelijk) was de Vlaamse overheid betrokken bij deze Gentse Kunstweek?
2. In welke mate zijn er plannen om ook in de toekomst dit initiatief extra te ondersteunen? Zo ja, op welke wijze en zo neen, waarom niet?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 35 van 14 januari 2008

van **JOHAN DECKMYN**

De 26ste editie van Lineart vond plaats van 30.11.2007 tot 04 december 2007 in Flanders Expo te Gent. Deze jaarlijkse commerciële beurs bundelt etnografische, moderne en hedendaagse kunst en wil uitgroeien tot een platform voor kunsthandelaars en galerijen uit twintig landen waar kunstobjecten van (top)kwaliteit te koop kunnen worden aangeboden.

Bovendien werd gelijktijdig met de beurs door de “Stichting Lineart”, opgericht in 2007, een Gentse Kunstweek georganiseerd in de binnenstad waarbij de beursbezoekers tijdens de openingsperiode ook museumbezoeken, lezingen of artistieke happenings konden bijwonen. Men kon in dit kader kennis maken met het MSK, het SMAK, het HISK, het Design Museum Gent....

1. De Vlaamse overheid, m.n. de sector cultuur die onder mijn bevoegdheid valt, was niet betrokken bij de organisatie van de Gentse Kunstweek in 2007.

2. a) Wat betreft de Kunstbeurs georganiseerd door Lineart:

De kunstbeurs die door de Stichting Lineart wordt georganiseerd, is een commerciële kunstbeurs.

Het Kunstendecreet vormt de basisregelgeving voor kunstinitiatieven, maar commerciële initiatieven komen hiervoor niet in aanmerking.

Het Kunstendecreet, en bij uitbreiding mijn kunstenbeleid, is wél gericht op de ondersteuning van individuele kunstenaars, o.a. in de vorm van projectbeurzen en ontwikkelingsgerichte beurzen. Met de projectbeurzen ondersteun ik specifieke projecten van kunstenaars, zoals de presentatie van een oeuvre, de reflectie over een oeuvre, of de productie van een specifiek werk. Ontwikkelingsgerichte beurzen zijn meer algemeen bedoeld voor de ontwikkeling of heroriëntering van een artistieke praktijk. Voor het jaar 2007 heb ik in totaal 725.000 euro toegekend aan beurzen voor individuele beeldende kunstenaars. De meeste kunstenaars nemen uiteraard ook deel aan kunstbeurzen, want dat is een deel van hun artistieke praktijk. Dat gebeurt meestal via de galerie waaraan ze verbonden zijn. Maar galeries en kunstbeurzen worden omwille van het commerciële karakter niet ondersteund.

Er is echter een uitzondering op die regel, omdat ik mij er van bewust ben dat de internationale werking voor kunstenaars bijzonder belangrijk is. Met name de promotiegaleries spelen hierin een cruciale rol. Een promotiegalerie ondersteunt en promoot jonge, beloftevolle Vlaamse kunstenaars op een zeer intense en actieve manier: ze vertegenwoordigt hen op binnen- en buitenlandse beurzen, geeft publicaties uit, stelt dossiers op, benadert aankoopcommissies, organiseert tentoonstellingen en lezingen. Ze treedt daarbij op als intermediair in het veld van de beeldende kunsten, ze draagt bij tot de densiteit van het artistieke en culturele weefsel in een regio, en zorgt ook voor internationale vernetwerking van haar kunstenaars. Promotiegaleries nemen grote risico's en moeten daarin aangemoedigd worden. Daarom komen ze binnen mijn internationaal beleid in aanmerking voor een tegemoetkoming in de kosten wanneer ze deelnemen aan belangrijke buitenlandse kunstbeurzen. Het budget dat ik hiervoor in 2008 voorzie is 70.000 euro, bijna een verdubbeling tegenover 2007.

b) Wat betreft de Kunstweek georganiseerd door Stichting Lineart:

Wat betreft de organisatie van de Gentse Kunstweek door de Stichting Lineart kan ik afleiden uit de vraagstelling dat de Stichting tot doel heeft "...kunstprojecten te stimuleren, te communiceren en realiseren in samenwerking met de Kunstbeurs Lineart en in hoofdzaak Gent en haar cultuurregio...".

Hoewel dit initiatief op zich bijzonder waardevol is, omwille van de participatiedoelstelling en de interessante samenwerkingsverbanden, stel ik vast dat de activiteiten die kaderen in deze Kunstweek in hoofdzaak een "regionaal en lokaal" karakter hebben. Het kunstendecreet is echter gericht op initiatieven met een boven-regionale en internationale uitstraling. Dit is een belangrijk criterium dat mijn beoordelingscommissies strikt toepassen. Voor ondersteuning van de Gentse Kunstweek wil ik de organisatie daarom aanraden om de regionale en lokale overheden aan te spreken m.n. de provincie Oost-Vlaanderen en de stad Gent.

Ik wil hierbij vermelden dat ik het initiatief onrechtstreeks wel ondersteun. De partners die de Stichting Lineart noemt, zoals het MSK, het SMAK, het Design Museum Gent, zijn kunstmusea die ik binnen mijn kunsten- en erfgoedbeleid meerjarige structurele werkingssubsidies toeken, juist omwille van hun bovenregionale, en internationale werking en uitstraling.

Deze musea worden gesubsidieerd op basis van een beleidsplan waarin zij enige vrijheid hebben om ad hoc op initiatieven in te spelen. Zij zijn zelf het beste geplaatst om te bepalen wat hun materiële of financiële bijdrage zal zijn in de organisatie van de Gentse Kunstweek 2008. Ik zou hun medewerking aan dit participatieproject zeker op prijs stellen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 36
van 18 januari 2008
van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

Vlaamse Gemeenschapscommissie - Begrotingsoverschotten

De Vlaamse Gemeenschapscommissie boekt reeds geruime tijd aanzienlijke vorderingsoverschotten.

Wat gebeurt er met die overschotten: worden ze gebruikt voor schuldaflossing, aankoop financiële activa, vorming reserves, en dergelijke?

Hoeveel bedragen de schulden, financiële activa, reserves, en dergelijke eind 2006?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 36 van 18 januari 2008

van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

De Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft inderdaad begrotingsoverschotten. De begrotingsoverschotten dienen enerzijds om de begroting van het volgende dienstjaar in evenwicht te brengen, anderzijds om de begroting bij te sturen door middel van begrotingswijziging (1 en A). De schulden worden afgelost op basis van aflossingstabellen. Een vervroegde terugbetaling van de schuldenlast gebeurt niet.

Op 1 januari 2006 bedroeg de uitstaande schuld 25.798.388,31 EUR.

De financiële activa op 31 december 2006 werden als volgt samengesteld:

- Deelnemingen in de niet verdeelde patrimoniumgoederen van de provincie Brabant: 7.372.596,51 EUR.
- Vorderingen op ten hoogste 1 jaar waarvan 3.927.012,78 EUR op te nemen leningen: 3.927.012,78 EUR.
- Financiële rekeningen (zichtrekeningen en beleggingen): 64.435.428,88 EUR.

Deze financiële activa maken deel uit van de actiefzijde van de balans (bezittingen).

Een deel van de financiële activa wordt aangewend voor de samenstelling van reserves.

Het gaat om de volgende reserves:

- Onderwijsfonds: 23.919.268,19 EUR
- Lambertmontfonds: 3.781.727,21 EUR
- Stedenfonds: 8.819.081,71 EUR
- Kind en Gezin: 168.506,84 EUR

Het overige saldo wordt ondermeer aangewend voor schulden die binnen het jaar vervallen (7.117.939,96 EUR) en de betaling van de vastleggingen (verbintenissen) die tijdens het dienstjaar of de vorige dienstjaren werden aangegaan.

Ik merk op dat in het kader van het fiscaal pact met de gemeenten, de Vlaamse Regering ook een éénmalige schuldenaflossing voor de VGC heeft beslist, ten bedrage van 15 miljoen euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 37
van 22 januari 2008
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Kampplaatsen - Stand van zaken

Op 2 juli 2007 heeft een rondetafel plaats gehad inzake het dossier van de kampplaatsen. In eerste instantie was het de bedoeling een lijst op te stellen van de knelpunten waarmee de sector te kampen heeft.

1. Wat is de stand van zaken in het dossier van de kampplaatsen? Welke beslissingen zijn op de rondetafel genomen? Kan de minister dit kort toelichten?
2. Is er reeds een oplijsting van de knelpunten of de grote problemen? Zo ja, wordt het parlement of de betrokken commissie hiervan in het bezit gesteld?

Zo neen, tegen welke termijn denkt de minister de oplijsting voltooid te hebben?

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****BERT ANCIAUX**

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 37 van 22 januari 2008

van **HERMAN SCHUEREMANS**

1. De rondetafel werd op 2 juli 2007 georganiseerd in uitvoering van de resolutie betreffende het voortbestaan van kampplaatsen, aangenomen door het Vlaams Parlement op 24 mei 2006. De heer minister-president Kris Peeters, de heren ministers Dirk Van Mechelen, Geert Bourgeois, Bert Anciaux en Minister Hilde Crevits (vertegenwoordigd door de heer Jan Verheeke) waren op deze rondetafel aanwezig.

Tijdens het rondetafelgesprek konden de uitbaters van jeugdverblijfcentra, de jeugdsector, de lokale en de provinciale besturen, alsook de betrokken administraties de problemen schetsen en de mogelijke oplossingen met de aanwezige ministers bespreken. Alle ministers hebben hun bereidwilligheid getoond om zoveel mogelijk aan de problemen te verhelpen.

Er werd afgesproken dat in eerste instantie een inventaris moet worden opgemaakt met alle knelpunten waarmee de verschillende centra te maken hebben. Nadien dient er een ruimtelijk afwegingskader worden opgesteld. Dit afwegingskader dient doen om vanuit een algemene visie voor vastgestelde problemen een gepaste oplossing te formuleren.

Vrij snel na de ronde tafel kwam een ambtelijke werkgroep samen met vertegenwoordigers van verschillende administraties (ruimtelijke ordening, ruimtelijke planning, leefmilieu en natuur, jeugd en toerisme). Op deze werkgroep werd beslist een onderzoeksopdracht uit te schrijven voor het opstellen van de inventaris. Budgetten hiervoor werden ter beschikking gesteld door Toerisme. Er werd eveneens beslist de werkgroep uit te breiden met vertegenwoordigers van de jeugdverblijfscentra, de provincies en de lokale besturen. Deze werkgroep neemt ook de begeleiding van het onderzoek op zich.

De opdracht voor het opstellen van de inventaris werd ondertussen gegund aan "Adoplan, studiebureau. Ruimtelijke Planning en Stedenbouw. Milieu en Mobiliteit". Het onderzoek ging effectief van start op 1 januari 2008 en zal worden afgerond op 31 augustus 2008.

De inventaris zal zich niet beperken tot jeugdverblijven met zoneringsproblemen. Het is de bedoeling alle jeugdverblijven, of infrastructuur die regelmatig voor dit doeleinde ter beschikking wordt gesteld, in beeld te krijgen. Het resultaat van dit onderzoek wordt een digitale databank waarin alle gegevens op een eenvoudige en vlotte manier geraadpleegd kunnen worden.

De volgende stap is dan het bij elkaar brengen van een taskforce (samengesteld uit de betrokken administraties, kabinetten, VVSG, VVP) en te starten met de opmaak van het ruimtelijk afwegingskader.

Tijdens de Rondetafel heeft minister van Mechelen het engagement genomen om in regelgeving ruimtelijk ordening rekening te houden met problematiek van jeugdverblijven. Een eerste belangrijke verwezenlijking is reeds gerealiseerd. Door de aanpassing van het functiewijzigingsbesluit kan in ieder vergund en niet-verkrot gebouw dat gelegen is in

landbouwzone, één of andere vorm van jeugdlogies worden vergund. En dit ongeacht de activiteit van de aanvrager. In de toekomst hoeft je niet noodzakelijk meer het statuut van landbouwer te hebben om in landbouwzone een jeugdverblijfscentrum op te starten.

Sinds de rondetafel is er regelmatig overleg met enkele medewerkers uit de jeugdsector, mijn administratie en mijn medewerkers. Tijdens dit overleg worden de verschillende problemen die op de rondetafel zijn aangekaart verder besproken en wordt er gekeken welke passende beleidsmaatregelen er verder kunnen worden genomen. Dergelijke problemen en mogelijke oplossingen worden nadien door mijn medewerkers doorgegeven aan en besproken met de betrokken kabinetten.

2. Zoals eerder werd aangegeven wordt hier momenteel volop gewerkt aan de inventarisatie. Het onderzoek dat moet leiden tot de inventarisatie ging effectief van start op 1 januari 2008 en zal worden afgerond op 31 augustus 2008.
De resultaten van dit onderzoek zullen aan het Vlaams Parlement worden bezorgd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 39
van 23 januari 2008
van **PAUL DELVA**

Naleving taalwetgeving Brussel - Stand van zaken

In zijn Beleidsbrief Brussel 2008 gaat de minister dieper in op de taalwetgeving in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Op 30 maart 2007 heeft hij, namens de Vlaamse Regering, deze problematiek op de agenda van het Federaal Overlegcomité geplaatst. Het Comité heeft beslist om de ministers van Institutionele Hervormingen een synthesesnota te laten opstellen over de problemen die rijzen m.b.t. de naleving van de taalwetgeving in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Er werd beslist dat deze nota zou worden overgemaakt op de volgende vergadering van het Overlegcomité, maar de nota was nog steeds in voorbereiding in april 2007.

1. Weet de minister of deze synthesesnota al is afgewerkt? Zo ja, heeft hij ze al ontvangen? Wat zijn er de belangrijkste punten van?
2. Zijn er al (andere) concrete resultaten voortgekomen uit de agendering van het vraagstuk van de taalwetgeving op het Federale Overlegcomité?
3. Beschikt de minister als coördinerend minister voor Brussel nog over andere middelen om de taalwetgeving te doen naleven? Welke andere initiatieven heeft hij hieromtrent al genomen?
4. Het taalrapport van 2006 is intussen beschikbaar.

In welke mate gaat de minister dit gebruiken in het Federaal Overlegcomité?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 39 van 23 januari 2008

van **PAUL DELVA**

- 1 - 2. Het dossier over de naleving van de taalwetgeving in de openbare ziekenhuizen van Brussel werd op mijn initiatief door de Vlaamse regering aangekaart op het Overlegcomité van 30 maart 2007. De toenmalige Ministers bevoegd voor institutionele hervormingen werden belast met het opmaken van een synthesenota. Deze nota werd niet gefinaliseerd vóór de federale verkiezingen.

Met de eedaflegging van een nieuwe federale regering zijn ook de volledige werkzaamheden van het Overlegcomité opnieuw gestart.

Op de eerste vergadering van 16 januari 2008 heb ik het punt van de naleving van de taalwetgeving opnieuw op de agenda laten zetten om te herinneren aan de niet-uitgevoerde beslissing. De Ministers voor Institutionele Hervormingen zijn gevraagd uitvoering te geven aan de beslissing van maart 2007 en een synthesenota voor te leggen aan een volgend Overlegcomité. Ik gun hen de tijd om deze nota op te stellen en laat er één Overlegcomité overgaan. Ik vraag opnieuw de agendering voor het Overlegcomité dat begin maart verwacht wordt.

Door het dossier op het niveau van dit interfederale overlegorgaan te brengen, heeft de Vlaamse regering op formele wijze een officieel signaal gegeven dat er het grootste belang wordt gehecht aan de naleving van de taalwetgeving. Ik ben van oordeel dat dit een belangrijke stap.

3. Mijn bevoegdheid als Vlaams minister voor Brussel strekt zich vanzelfsprekend uitsluitend uit over de bevoegdheden die de Vlaamse Gemeenschap uitoefent in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Ik beschik dus niet over de juridische instrumenten om af te dwingen dat instellingen die niet afhangen van de Vlaamse overheid de taalwetten naleven. De initiatieven die ik neem zijn daarom vooral gericht op informeren, bewust maken en stimuleren.

Het zou me te ver leiden om alle concrete initiatieven in dat verband op te sommen. Ik zal hier volstaan met er enkele op te sommen, zoals het steunpunt Taalwetwijzer. Dit steunpunt werd in de loop van 2002 geïnstalleerd binnen de cel Coördinatie Brussel van de Vlaamse administratie. Het heeft de bedoeling om iedereen die vragen of klachten heeft over de toepassing van de taalwetgeving op een correcte en objectieve wijze te adviseren en te informeren. Daarnaast denk ik aan de verschillende initiatieven met het oog op het het bewerkstellingen van een betere kennis van het Nederlands in de Brusselse zorg- en medische sector (het succesvolle project SPOEDcursus Nederlands van het Huis van het Nederlands en de organisatie Pro Medicis). Voorts subsidieer ik het BRIO (Brusselse Informatie, Documentatie en Onderzoekscentrum) dat beleidsrelevant onderzoek over Brussel verricht, waaronder wetenschappelijk onderzoek over de kennis en verspreiding van de Nederlandse taal in Brussel. Daardoor wordt er nuttige informatie blootgelegd die kan dienen voor een beleid dat twee- en meertaligheid in onze hoofdstad stimuleert.

Ten slotte wijs ik u er ook op dat ik als Vlaams minister voor Brussel, in uitvoering van artikel 76 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, de vergaderingen van het verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie kan bijwonen en opvolg. Dat stelt mij in staat om op de hoogte te blijven van de problemen in verband met de naleving van de taalwetgeving in de bicommunautaire sector.

4. Het taalrapport van 2006 legt opnieuw de pijnpunten bloot die in de vorige rapporten werden aangegeven. Ik neem mij dan ook voor om ook dit rapport te gebruiken bij de bespreking van de synthesesnota die door de ministers voor Institutionele Hervormingen aan het Overlegcomité zal worden voorgelegd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 41
van 25 januari 2008
van **ANDRÉ VAN NIEUWKERKE**

Arthousecinema's - Subsiëring

Vlaanderen telt vandaag zes arthousecinema's. Zalen met een eigenzinnig, cinefiel en uniek aanbod. Dit aanbod wordt steeds minder want ook de grote filmcomplexen, bekend van de grote Hollywoodfilms, beginnen zich op die markt te roeren. Die extra concurrentie zou op termijn wel eens de doodsteek kunnen betekenen voor de arthouses. In die zin zouden de arthouses extra en structureel ondersteund moeten worden. De Nationale Loterij springt al bij.

De sector is al lang vragende partij voor subsidiëring.

Zijn er ter zake al erkennings- en subsidiedossiers opgesteld?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 41 van 25 januari 2008

van **ANDRE VAN NIEUWERKE**

Vooraf wil ik aanstippen dat het concept 'arthouse cinema' niet éénduidig is: van het Europese netwerk van arthousecinema's, 'Europa Cinemas', maken inderdaad zes Vlaamse bioscopen deel uit. Aansluiting gebeurt echter op vrijwillige basis, bovendien focust dit netwerk sterk op de Europese (niet-nationale) film, waarvan de aangesloten bioscopen - om voor een financiële ondersteuning door het netwerk in aanmerking te komen - een zeker percentage moeten vertonen. Bioscopen met een arthouse profiel die aan deze voorwaarde niet voldoen, hebben weinig baat bij het lidmaatschap en zijn dus wellicht niet sterk gemotiveerd om aan te sluiten.

In een recente artikelenreeks in het tijdschrift 'Filmmagie' worden arthouses omschreven als: "privé-ondernemen die zonder, of met beperkte subsidies het publiek in een eigen zaal een volledig weekprogramma van 'betere films' aanbieden". Stricto sensu vallen bijvoorbeeld Cinema Zed of Budascoop - die wel deel uitmaken van 'Europa Cinemas' - dus niet onder deze definitie, terwijl een (relatieve) afwezigheid van subsidies volgens deze definitie dan weer een wezenskenmerk vormt.

Om nu terug te komen op uw vraag: in tegenstelling tot ons omringende landen en de Franse Gemeenschap is er in Vlaanderen geen formele erkenning, c.q. subsidiëring, van arthouses; wel worden een aantal onder hen structureel gesubsidieerd als kunstorganisatie vanuit het Kunstendecreet, nl. de reeds eerder genoemde Cinema Zed en Budascoop, die geïntegreerd zijn in de werking van de kunstcentra Buda en Stuk. Ook Zebracinema, een initiatief van de provincie Limburg en de vzw Nova die de Brusselse Cinema Nova uitbaat worden gesubsidieerd voor het geheel van de werking. De Gentse vzw Art Cinema Offoff ontvangt een projectmatige ondersteuning. Stuk voor stuk kiezen deze initiatieven resoluut voor de cinefiele en de kwetsbare film en verdienen zij het predikaat 'arthouse', ook al maken de laatste drie geen deel uit van 'Europa Cinemas'.

De overige arthouses in Vlaanderen zijn commerciële rechtspersonen en zijn derhalve uitgesloten van een structurele subsidiëring vanuit het Kunstendecreet, wel kunnen zij binnen dit kader een beroep doen op projectmatige subsidiëring.

Ook moeten, wat ik gemakshalve de 'commerciële' arthouses wil noemen, voor investeringen in bijvoorbeeld digitalisering en/of infrastructuur een beroep kunnen doen op CultuurInvest.

Ik ontken geenszins dat er zich met betrekking tot deze laatste categorie arthouses een probleem stelt, de oorzaken hiervan zijn legio: het reeds door u vermelde feit dat ook de grote cinemacomplexen zich op het terrein wagen, maar ook de dalende trend in het bioscoopbezoek het verouderende publiek en het imago-probleem van sommige arthouses, de wijzigende publieksattitudes en -verwachtingen, de opkomst van de dvd, de teloorgang van de filmclubs...

Dit alles leidt tot een neerwaartse spiraal en er bestaat geen toverformule om hieraan te verhelpen. Als minister van cultuur wil ik er uiteraard alles aan doen om een zo ruim mogelijk filmaanbod mogelijk te maken en te behouden en ik wil dan ook de mogelijkheid van een vorm van subsidiëring ernstig onderzoeken.

De afschaffing van de gemeentetaksen op de bioscooptickets werd reeds vaak als een mogelijke oplossing naar voor geschoven, dit behoort echter tot het domein van de gemeentelijke autonomie.

Vermits de Vlaamse 'commerciële' arthouses alle zijn aangesloten bij 'Europa Cinemas' kan gedacht worden aan een aanvullende subsidie bij de Europese subsidies, al of niet gelinkt aan een Vlaams

kwaliteitslabel. Hiervoor zouden dan bijvoorbeeld, na de definitieve regionalisering van de filmkeuring, de inkomsten uit de retributies voor de keuring kunnen worden aangewend.

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 36
van 18 december 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Flanders Today - Redactie

In zijn antwoord op mijn vraag om uitleg van 4 december over de onnauwkeurige berichtgeving inzake het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde in *Flanders Today*, kon de minister niet meteen zeggen hoeveel redactieleden aan dat tijdschrift meewerken (Handelingen C71 van 4 december 2007, blz. 7-9).

Kan de minister dat antwoord alsnog verstrekken?

Telt de redactie journalisten die gespecialiseerd zijn in onze binnenlandse politiek?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 36 van 18 december 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De redactie van 'Flanders Today' bestaat uit twee voltijdse redactieleden, een hoofdredacteur en een 'deputy' (assisterend) redacteur. Zij zijn journalisten met veel ervaring en verantwoordelijk voor de nieuwsrubrieken in Flanders Today. Daarnaast is er een team van een tiental freelancejournalisten die schrijven over specifieke thema's.

Om de objectiviteit en neutraliteit in de verslaggeving over de binnenlandse politieke actualiteit te garanderen, raadplegen de journalisten systematisch diverse bronnen. Om de zes weken heeft er een vergadering plaats, waarin de vorige edities van Flanders Today worden geëvalueerd. Aan deze vergadering nemen, naast de hoofdredacteur van Flanders Today, journalisten deel van andere politieke redacties die tot de Vlaamse tak van de Coreliogroep behoren. Deze werkwijze zorgt ervoor dat Flanders Today gebruik kan maken van de beschikbare, journalistieke knowhow en ervaring binnen de andere redacties van de Coreliogroep, zonder aan journalistieke onafhankelijkheid in te boeten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 37
van 18 december 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

Toeristische sector - Tewerkstellingsbeleid

In 2006 werd een rondetafel “Tewerkstelling in de toeristische sector” georganiseerd. Uit deze rondetafel werden een aantal maatregelen gedistilleerd. Deze blijken in de kast beland te zijn. De uitgevoerde maatregelen in 2007 zijn kruimels en niet ter zake.

Het regeerakkoord was over het tewerkstellingsluik nochtans vrij duidelijk: werken aan een raam voor een beter en flexibel loopbaanbeleid.

1. In de beleidsbrief 2006-2007 werden desbetreffend voorstellen geformuleerd, onder meer aandacht voor de kwaliteit van de stages als transit naar duurzame tewerkstelling, verhoging van de kansen van werken en leren, intensifiëren van de trajectuitvoering.

Hoe staat het met de uitvoering?

2. Tijdens de bespreking van de beleidsbrief in de commissie werd verwezen naar de taalopleiding georganiseerd door minister van Werk, Onderwijs en Vorming. Maar ik neem aan dat de minister zelf ook eigen initiatieven in deze voorziet, aangezien dit opgenomen werd in de Beleidsbrief Toerisme 2007-2008.

Welke impulsen voorziet de minister om daadwerkelijk tot een toeristisch tewerkstellingsbeleid te komen? Met welke timing? Met welke middelen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 37 van 18 december 2007

van **STERN DEMEULENAERE**

1. In uitvoering van de rondetafel Horeca van 3 maart 2006 werden drie concrete maatregelen voorgesteld om de tewerkstelling in de horecasector te verbeteren: de organisatie van winteropleidingen, een premie voor het materiaal dat nodig is bij deze opleidingen en een hoger aantal stageplaatsen. De Vlaamse regering trok hiervoor een budget van 1,25 miljoen euro uit. De winteropleidingen worden door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling zelf verstrekt in Oostende voor de kust en de VDAB werkt daartoe samen met Syntra West voor de opleidingen in andere West-Vlaamse steden. De opleidingen werden voor het eerst georganiseerd in de winter van 2006-2007. Het aanbod van meer dan 30 opleidingen werd voor de winter 2007-2008 uitgebreid. Deze opleidingen zijn gratis en worden aangeboden aan de seizoensarbeiders uit de horeca. De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling nodigde deze winter 4000 werknemers uit de horeca uit om deel te nemen aan deze opleidingen. Deze opleidingen duren in principe een halve dag. Ze hebben betrekking op zowel het verhogen van de praktische vaardigheden als theoretische bijscholing en het bijbrengen van computervaardigheden. Voor het materiaal dat bij specifieke opleidingen nodig is, werd een premie van 235 euro uitgetrokken.

Het sectorconvenant dat met de horecasector werd afgesloten, bestaat uit twee grote delen: (1) bruggen tussen leren en werk en (2) bruggen naar werk: het opleidings- en competentiebeleid. Het eerste deel bevat maatregelen om ondermeer de kwaliteit van de werkervaringsplaatsen en stages te verhogen en de samenwerking op het vlak van beroepsstructuren en beroepsprofielen te verdiepen. Het tweede deel richt zich op het bevorderen van permanente vorming, de stijging van de kwaliteit en de kwantiteit van de opleiding, het samenwerken aan de waardering van de verworven competenties en het aangaan van partnerschappen in het kader van competentiecentra. In uitvoering van dit convenant kende de Vlaamse regering een werkingsubsidie van 204.000 euro toe aan de vzw Vlaams Centrum voor Vorming en Vervolmaking in de Horecasector, aan te wenden voor de uitvoering van de engagementen uit het actieplan dat in het sectorconvenant is opgenomen.

2. Het tewerkstellingsbeleid behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming.
Op de begroting 2008 van Toerisme Vlaanderen werd een bedrag van 4.371.000 euro uitgetrokken ter bevordering van de werkgelegenheid in de toeristische sector. Deze kredieten dienen voor de betoelaging van tewerkstellingsprojecten in de toeristische sector op basis van het besluit van de Vlaamse regering van 4 juni 2004. De tewerkstellingsprojecten moeten een directe meerwaarde voor het toerisme in Vlaanderen bieden. Projecten moeten bij voorkeur van belang zijn op Vlaams of regionaal niveau en zorgen voor een breder draagvlak naar meer kwaliteit in het toeristische beleid. Het gaat over functies die passen in :
 - tewerkstelling in projecten om de netwerking tussen de diverse toeristische actoren tot stand te brengen of verder te verzekeren
 - tewerkstelling in projecten ter bevordering van de duurzaamheid of de toegankelijkheid van het toeristische product
 - tewerkstelling in projecten ter bevordering van het fiets- of wandelproduct en in het bijzonder de coördinatie van die projecten

- tewerkstelling in het kader van evenementen met toeristisch belang of internationale uitstraling
- tewerkstelling in innovatieve en vernieuwende projecten met een tijdelijk karakter die een impuls geven aan toerisme en recreatie in Vlaanderen. De subsidie heeft als doelstelling om de opstartfase succesvol af te ronden
- tewerkstelling in kenniscentra
- tewerkstelling in het kader van een kwalitatief toeristisch onthaal.

Om de tewerkstelling in projecten met een toeristisch label die in het kader van de lokale diensteneconomie betoelaagd worden te verzekeren, heb ik 200.000 euro bijkomende middelen uitgetrokken als bijdrage in de klaverbladfinanciering van deze projecten.

In het kader van het Kunststedenactieplan heb ik een subsidie van 50.000 euro toegekend aan de vzw Vlaams Centrum voor Vorming en Vervolmaking in de Horecasector voor de organisatie en promotie van toeristische vormingssessies voor werknemers uit de horeca. Het project streeft volgende doelstellingen na:

- integratie van horecawerknemers in het toeristische informatieproces;
- verbeteren van de klantvriendelijkheid van horecawerknemers ;
- verbeteren van het imago van de horeca;
- uitbouwen van horecabedrijven als toeristische infopunten.

De dienst toeristische vorming van het IVA Toerisme Vlaanderen ontwikkelt, organiseert, begeleidt en evalueert vormingsinitiatieven die gericht zijn op de kwaliteitsbevordering en verbetering van het toeristische product in Vlaanderen, onder andere van de horecasector. Zo wordt een taaltraining voor baliepersoneel georganiseerd. Deze vormingscyclus is bedoeld voor onthaalmedewerkers uit het toeristische werkveld die direct contact hebben met anderstalige toeristen, aan de balie of via de telefoon. De vorming werd in 2006 en 2007 georganiseerd voor Frans en Duits. Het aanbod voor 2008 wordt momenteel in overleg met de sector uitgewerkt. De klemtoon van deze taaltrainingen, gespreid over een periode van zes weken, ligt op de verbetering van de spreek- en luistervaardigheid en uitbreiding van de professionele woordenschat in een context van toerisme en cultuur. De cursist leert om anderstalige toeristen op een vlotte manier te woord staan, hun vragen en wensen begrijpen en correct reageren. Naast deze taalvaardigheden wordt er ook aandacht besteed aan het interculturele aspect. Ervaringen en situaties uit de eigen werkomgeving optimaliseren de praktijkgerichtheid van de vorming. De interactieve aanpak (simulaties, rollenspelen,...) van de vorming en het uitvoeren van functionele taaltaken met een relevant doel zorgen voor een verfijning van de aangeleerde vaardigheden.

De verwerving of ontwikkeling van talenkennis maakt geen deel uit van de nieuwe opleidingen voor gidsen en reisleiders. Toch is er vooral in de kunststeden nood aan meertalige gidsen.

Daarom ontwikkelde de Entiteit Curriculum van het Departement Onderwijs en Vorming in overleg met Toerisme Vlaanderen in 2006 opleidingsprofielen taal voor gidsen en reisleiders. Vanaf het schooljaar 2007-2008 wordt een professionele taalopleiding aangeboden aan personen die actief zijn binnen de context van het gidsen en begeleiden van reizen. De globale doelstelling van deze taalmodules is om de cursist aan te leren hoe hij of zij op een vlotte manier in een andere taal kan gidsen of reizen leiden. De taalverwerving moet aan bod komen in spreek- en luisteroefeningen, al dan niet gecombineerd met syntheseoefeningen, lees- en schrijfoefeningen. Er wordt minder klemtoon gelegd op schrijfvaardigheden omdat gidsen en reisleiders die vaardigheid slechts in beperkte mate nodig hebben. Door de ontwikkeling van geëigend didactisch materiaal zal Toerisme Vlaanderen de toekomstige opleidingspartners voor deze taalopleidingen ondersteunen. Het materiaal is in de eerste plaats bedoeld als een gids voor de gids die hij vlot leert hanteren en waarnaar hij steeds kan teruggrijpen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 39
van 19 december 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Koninklijk Paleis Antwerpen - Meubilair

Op 13 juni antwoordde de minister op een actuele vraag van collega Van Dijck over de teruggave van het meubilair uit het Koninklijk Paleis op de Meir in Antwerpen aan de Vlaamse Gemeenschap, dat hij in verband hiermee een brief had gestuurd naar federaal minister Reynders, nadat het hof Erfgoed Vlaanderen ter zake had afgewimpeld (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 45 van 13 juni 2007, blz. 6 – 8).

De minister hoopte de zaak in der minne te kunnen regelen. Immers, met het oog op de opening van het paleis voor het publiek in de loop van 2008, gaat het om een dringende aangelegenheid.

Kan de minister bevestigen dat hij ondertussen een antwoord van minister Reynders ontving? Wat houdt dit in?

Wat is de stand van zaken in dit dossier? Is er al zekerheid dat de meubelen bij de opening van het paleis voor het publiek zullen zijn teruggegeven?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 39 van 19 december 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Sinds mijn antwoord op de vraag van collega Van Dijck over de teruggave van het meubilair uit het Koninklijk Paleis te Antwerpen op 13 juni 2007, werden de onderhandelingen met de Regie der gebouwen, het Hof en het kabinet van federaal minister Reynders verder gezet. De voorbije maanden werd gewerkt aan het verfijnen van de inventaris en het opmaken van een overeenkomst die de overbrenging van de meubelen naar het Koninklijk Paleis in Antwerpen regelt. Een formeel antwoord op mijn brief aan minister Reynders van 15 februari 2007 heb ik nooit ontvangen. Wel waren er de afgelopen maanden informele contacten met het kabinet van minister Reynders die perspectief lijken te geven op een oplossing voor deze kwestie.

Hoe dan ook is deze zaak voor mij juridisch klaar en duidelijk. De overdracht van het gebouw en de meubelen van de Belgische staat aan de Vlaamse Gemeenschap is geformaliseerd via een Koninklijk Besluit in het verlengde van een bijzondere wet. Het gaat om een collectie meubelen die specifiek voor het beschermd onroerend erfgoed werden ontworpen en dus integraal deel uit maken van het publieke domein. De internationale Conventie van Granada zegt immers duidelijk dat in dit geval de roerende goederen mee beschermd worden.

Ik deel de bekommernis over het tijdig in bezit krijgen van de meubelen volledig.

De openingsdatum situeert zich echter niet in 2008 maar wel in 2009, wat ons iets meer tijd geeft. Het zou trouwens ongepast zijn de betreffende meubelen onder te brengen in het Paleis in zijn huidige toestand. Idealiter is er een naadloze aansluiting met een gerestaureerd Paleis dat de meubelen in optimale omstandigheden kan ontvangen..

Hoe dan ook hou ik de druk op deze kwestie hoog met het oog op de opening in 2009.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**GEERT BOURGEOIS**

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 40

van 8 januari 2008

van **STERN DEMEULENAERE***Watertoerisme - Narrowboats*

Onder de noemer “water- en rivier- en cruissetoerisme” wordt vooral verwezen naar een of andere vorm van georganiseerd watertoerisme.

In de Beleidsbrief Toerisme 2008 stelt de minister terecht dat Vlaanderen een hechte cluster van historische en toeristisch aantrekkelijke steden, met een grote densiteit van cultuurtoeristisch aanbod vormt, en dat al deze steden via het water verbonden zijn. In dat kader wordt een eerste aanzet gegeven voor de opmaak van een vaar netwerk. Hopelijk wordt dit verder uitgebreid in de toekomst, om zo tot een ruim vaarplan Vlaanderen te komen.

In datzelfde verband heb ik vorig jaar, bij de bespreking van de vorige beleidsbrief, gevraagd om de opportuniteit van de narrowboats, waarvoor geen vaargetuig schrift vereist is, te onderzoeken. Dit zou het riviertoeerisme kunnen openstellen voor het brede publiek.

Heeft de minister de mogelijkheid van de narrowboats nog verder onderzocht? Zo ja, wat zijn zijn bevindingen hieromtrent? Zo neen, waarom niet?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 40 van 8 januari 2008

van **STERN DEMEULENAERE**

In september 2007 bezorgde het agentschap Toerisme Vlaanderen mij een nota met een eerste aanzet tot de vorming van een visie over watertoerisme. De verschillende segmenten binnen het watertoerisme worden erin afgebakend en onderzocht op knelpunten en opportuniteiten. In mijn beleidsbrief Toerisme 2007-2008 verwijs ik naar de bijkomende studie van de opportuniteiten van de toervaart voor het bezoek aan de toeristisch aantrekkelijke steden. Deze studie moet in de zomer van 2008 voltooid worden en daarna (eind 2008) uitmonden in een concreet actieplan om de toervaart in Vlaanderen te stimuleren.

De visienota watertoerisme identificeerde de toervaart als een interessante mogelijkheid om meerdaagse vaartochten te maken tussen de toeristisch aantrekkelijke steden van Vlaanderen. Een toerboot werd hierbij gedefinieerd als een kajuitboot, die geschikt is voor verplaatsingen van langere afstand en duur, en die geschikt is voor overnachting aan boord. Narrow boats beantwoorden aan deze definitie en worden bijgevolg ten volle meegenomen in de ontwikkeling van het Vlaamse toervaarttoerisme.

Narrow boats van niet al te extreme lengte kunnen in principe varen op de Vlaamse binnenwateren. Er zijn geen specifieke vaartechnische of reglementaire vereisten. Een narrow boat is een type van pleziervaarttuig, waarmee een mooie traditie kan opgebouwd worden. De succesvolle congruentie van narrow boats met de "narrow canals" in Groot-Brittannië, heeft een lange traditie en resulteerde in een varende erfgoed met mooie handgeschilderde decoraties. Narrow boats kunnen met andere woorden ook volwaardig in de Vlaamse toervaart passen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 41
van 18 januari 2008
van **JOHAN SAUWENS**

Werking Vlaamse overheid - Tiensporennota

In 13-Magazine, tweemaandelijks magazine voor het overheidspersoneel, nr. 11 van januari-februari 2008, lezen wij dat op 5 oktober 2007 de topambtenaren een zogenaamde tiensporennota bezorgden aan de Vlaamse ministers met ideeën om tot een effectievere en efficiëntere overheid te komen.

Wat is de inhoud van die nota?

Bezorgt de minister ze aan het Vlaams Parlement?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 41 van 18 januari 2008

van **JOHAN SAUWENS**

Het College van Ambtenaren-Generaal (CAG) heeft in haar vergaderingen van juli en september 2007 de uitdagingen besproken die de OESO in haar rapport van 25 juni 2007³ opsomde en waarin de OESO een analyse maakte van de structuur en werking van de Belgische overheden op het vlak van HRM.

De aanbevelingen van de OESO hebben betrekking op een breed pallet van maatregelen en hierbij staan de maatregelen op het vlak van HRM centraal.

Het CAG heeft het initiatief genomen om op basis van input van de managementcomités van de onderscheiden beleidsdomeinen 10 sporen op te lijsten met voorstellen om de efficiëntie en effectiviteit binnen de Vlaamse overheid te verbeteren.

Dit resulteerde in de nota van het CAG van 5 oktober 2007 "De overheid uitgedaagd... 10 sporen naar een efficiëntere en effectievere Vlaamse overheid".

Het College heeft deze voorstellen met het oog op overleg aan het politieke niveau bezorgd. Bij nota van 16 januari 2008 heeft de minister-president (in afspraak met de vice-minister-presidenten en mezelf) een delegatie van het CAG uitgenodigd voor een gesprek hierover.

De Regering heeft echter nog niet beslist om de nota officieel aan het Vlaamse Parlement te sturen en dit zou, gelet op het overleg dat moet gevoerd worden, trouwens voorbarig zijn.

Ik verwijs naar de nota zelf in bijlage.

BIJLAGEN

1. De overheid uitgedaagd - 10 Sporen naar een efficiëntere en effectievere Vlaamse overheid - synthesesnota
2. 10-sporennota
3. Overzicht van aantal en percentage personeelsleden op 31/12/2006 in de Vlaamse overheid
4. Overzicht van aantal en percentage personeelsleden op 31/12/2006 in de Vlaamse overheid - vervolg
5. Belangrijkste vaststellingen en aanbevelingen in het OESO-rapport (25 juni 2007)
6. De bespreking van het Vlaamse HRM-beleid in het OESO-rapport
7. Kengetallen Gemeenten en Provincies
8. Efficiëntie en effectiviteit in de publieke sector
9. Meten en weten om te verbeteren
Naar een doelmatiger en doeltreffender presterende Vlaamse Overheid
10. De doelmatigheid van overheidsdiensten verhogen: ontwikkeling en toepassing van praktische evaluatie-instrumenten op microniveau

³ Public Employment and Management Working Party. OECD review of government human resource management in Belgium (Brussels Capital Region, Federal Government, Flemish Government, French Community, Walloon Region), 13/07/2007, 134 pp. (final version).

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/BOURGEOIS/41/antw.041.bijl.004.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/BOURGEOIS/41/antw.041.bijl.009.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/BOURGEOIS/41/antw.041.bijl.003.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/BOURGEOIS/41/antw.041.bijl.006.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/BOURGEOIS/41/antw.041.bijl.008.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/BOURGEOIS/41/antw.041.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/BOURGEOIS/41/antw.041.bijl.010.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/BOURGEOIS/41/antw.041.bijl.005.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/BOURGEOIS/41/antw.041.bijl.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/BOURGEOIS/41/antw.041.bijl.007.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 46
van 29 januari 2008
van **CATHY BERX**

Dossierbehandeling - Continuïteit

Sinds september 2007 is het dossier voor de overdracht van het openbaar domein Astridplein-Gemeentestraat van het Vlaams Gewest naar de stad Antwerpen in voorbereiding. Een aantal noodzakelijke ingrepen, om de levensgevaarlijke verkeerssituatie te verbeteren, kunnen pas worden uitgevoerd na deze overdracht. De tijd hiervoor dringt, pas enkele dagen geleden viel er weer een dodelijk slachtoffer. Pas op 3 januari echter werd de principiële goedkeuring voor deze overdracht overgemaakt aan de provinciale afdeling.

Deze vertraging in het dossier zou het gevolg zijn van de langdurige ziekte van de behandelende ambtenaar bij de administratie in Brussel.

Het blijkt dus mogelijk dat belangrijke openbare werken en/of andere dossiers aanslepen, enkel doordat één ambtenaar om welke reden dan ook langdurig afwezig is.

1. Is dit een éénmalig feit, of is dit een structureel probleem binnen de administratie (departementen of agentschappen)?
2. Dient de behandeling van dergelijke belangrijke dossiers niet verzekerd te zijn, onafhankelijk van de eventuele afwezigheid van een ambtenaar?
3. Wordt dit probleem structureel aangepakt, zodat dit in de toekomst kan worden vermeden?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 46 van 29 januari 2008

van **CATHY BERX**

- 1+2. Gelet op de principes van BBB is de minister van Bestuurszaken niet betrokken bij concrete operationele situaties en problemen in de diverse Vlaamse administraties. Het valt onder de verantwoordelijkheid van de leidend ambtenaar van de desbetreffende administratie, zelf onder verantwoordelijkheid van de functioneel bevoegde minister, om toe te zien op de goede werking van zijn administratie c.q. beleidsdomein en om dergelijke situaties te voorkomen.
3. Ik ben niet op de hoogte van een algemeen probleem ter zake dat er mij zou toe nopen om vanuit mijn overkoepelende bevoegdheid inzake Bestuurszaken bijzondere maatregelen voor de hele administratie uit te werken.
Wel neemt de Vlaamse Regering structurele maatregelen om een goede organisatiebeheersing te waarborgen. Ik verwijs bijvoorbeeld naar de beslissing van de Vlaamse Regering van 1 september 2006 om in alle entiteiten van de Vlaamse administratie een performant systeem van interne controle tot stand te brengen. Het realiseren daarvan behoort tot de verantwoordelijkheid van de leidend ambtenaren van de entiteiten, eveneens onder verantwoordelijkheid van de functioneel bevoegde ministers.

HILDE CREVITS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 201
van 17 december 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Wemmel - Landschapskrant

Ik verneem dat de faciliteitengemeente Wemmel uiteindelijk toch is toegetreden tot de vzw Regionaal Landschap Groene Corridor, omdat op de eis werd ingegaan dat niet de vzw, maar wel de gemeente voor de communicatie met de bevolking instaat.

Dat zal allicht via het tweetalige gemeentelijke magazine gebeuren. Dat zal allicht slechts een selectie van nieuwsberichten brengen.

De inwoners van Wemmel blijven met andere woorden verstoken van de Landschapskrant.

Hoe verantwoordt de minister dat?

Op welke wijze kunnen de inwoners van Wemmel de Landschapskrant verkrijgen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 201 van 17 december 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De gemeente Wemmel maakt deel uit van het werkingsgebied van het Regionaal Landschap Groene Corridor maar ze is momenteel nog niet officieel toegetreten tot het samenwerkingsverband.

Het gemeentebestuur van Wemmel is bereid tot de vzw toe te treden mits een aantal voorwaarden. Eén van de voorwaarden betreft de verspreiding van de Landschapskrant in de gemeente. De gemeente zou de Landschapskrant willen publiceren in het 2-maandelijks gemeentelijk infoblad (dat langs één kant Nederlandstalig en langs de andere kant Franstalig is). Per jaar zouden de 2 Landschapskranten dus verdeeld worden over 6 infobladen. Hierbij wordt dan rekening gehouden met de data van de activiteiten bij het inpassen van de stukken uit de Landschapskrant in het infoblad. Op die manier komt de gehele Landschapskrant bij de bevolking terecht.

Wemmel heeft bovendien de vraag gesteld aan de Raad van Bestuur van het Regionaal Landschap Groene Corridor om de meerkost voor het drukken en bedelen van de Landschapskrant in Wemmel (die met de gevraagde werkwijze niet ten laste van het Regionaal Landschap valt), te investeren in de kosten voor vertaling.

De Raad van Bestuur van het Regionaal Landschap Groene Corridor is echter van mening dat het erg delicaat is om een financiële tegemoetkoming te verlenen voor de vertaling en heeft beslist om dit voorlopig niet te doen.

De precieze modaliteiten voor het publiceren van de Landschapskrant via de infobladen zijn momenteel dus nog in bespreking.

Naast de publicatie in de infobladen zijn de Landschapskranten ook voor iedereen te consulteren en binnen te halen op de webstek van het Regionaal Landschap Groene Corridor (www.rlgc.be). Het Regionaal Landschap Groene Corridor onderzoekt bovendien of ze in Wemmel een verdeelsysteem met afhaalpunten kan toepassen zoals dat bij het Regionaal Landschap Dijleland in Leuven al gebeurt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 203
van 18 december 2007
van **BART CARON**

N391 Zwevegem - Veiligheid fietsers

Er is een onveilige situatie voor fietsers aan de expresweg van Zwevegem. Het gaat om de plaats waar het nieuwe fietspad op de oude spoorwegbedding, de expresweg dwarst.

Deze expresweg is een soort ringweg rond Zwevegem om het verkeer richting Avelgem uit de dorpskern te weren. Die weg zal nog drukker worden éénmaal hij volledig is aangelegd en de nieuwe brug over het Kanaal Kortrijk-Bossuit klaar is, vermoedelijk in 2009.

Het fietspad op de oude spoorwegbedding is een prachtige realisatie van de provincie. Vorig jaar in gebruik genomen, kent deze fietsroute een stijgend succes, want het is een veilige en vlotte fietsweg tot in het hart van Kortrijk. Dit fietspad wordt gebruikt door schoolgaande jeugd en voor woon-werkverkeer, maar ook recreatief richting Scheldevallei. Het zou wellicht nog meer gebruikt worden door scholieren, indien dit knelpunt weggewerkt wordt, want ouders zijn terecht bang voor deze onveilige situatie. Daarenboven zou het een extra troef zijn voor het duurzaam industrieterrein Evolis, dat vlakbij ligt. Veilige fietsbereikbaarheid is hier ook een van de aandachtspunten, in het kader van duurzame mobiliteit.

Zijn er plannen om deze onveilige situatie aan te pakken?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 203 van 18 december 2007

van **BART CARON**

Het fietspad op de oude spoorwegbedding werd aangelegd in opdracht van de provincie West-Vlaanderen.

Na openstelling van het fietspad verzochten de diensten van de provincie de afdeling Wegen en Verkeer om maatregelen op de N391.

Door de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen worden markeringen en signalisatie, waaronder een snelheidsbeperking, op de N391 aangebracht.

Tijdens besprekingen tussen de bevoegde diensten van de provincie en de afdeling Wegen en Verkeer werd gesteld dat de veiligste oplossing een fietstunnel onder de N391 zou zijn.

Tevens werd gesteld dat de aanleg van zo'n tunnel feitelijk ten laste van de provincie zou moeten worden genomen aangezien de N391 een bestaande randvoorwaarde was bij het ontwerpen van het nieuwe fietspad.

Volgens de laatste besprekingen met de diensten van de provincie West-Vlaanderen, zou de provincie nagaan of er voor de aanleg van een fietstunnel onder de N391 een beroep kan worden gedaan op het Fietsfonds.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 204
van 18 december 2007
van **SABINE POLEYN**

N391 Zwevegem - Veiligheid fietsers

De N391 bleek te Zwevegem ook in het recente verleden een zeer druk gebruikte en derhalve ook een gevaarlijke weg. Eén van de aanwijsbare concrete knelpunten wordt gevormd door een fietspad dat deze N391 dwarst.

De gemeentelijke overheid liet markeringen op het fietspad aanbrengen.

Een meer duurzame oplossing zou de aanleg van een fietstunnel zijn. Het betrokken fietspad wordt zeer intensief gebruikt, zowel functioneel (onder meer door scholieren en studenten) als recreatief.

Toenemend verkeer en diverse ongevallen uit het verleden maken duidelijk dat een duurzame oplossing noodzakelijk is.

Komt er een fietstunnel op deze plaats? Zo neen, welke alternatieven worden er onderzocht?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 204 van 18 december 2007

van **SABINE POLEYN**

Het fietspad op de oude spoorwegbedding werd aangelegd in opdracht van de provincie West-Vlaanderen.

Na de openstelling van het fietspad verzochten de provinciale diensten van de afdeling Wegen en Verkeer om maatregelen op de N391.

Door de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen werden markeringen en signalisatie, waaronder een snelheidsbeperking, op de N391 aangebracht.

Tijdens de daaropvolgende besprekingen tussen de bevoegde diensten van de provincie en de afdeling Wegen en Verkeer, werd door de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen gesteld dat de veiligste oplossing een fietstunnel onder de N391 zou zijn.

Tevens werd gesteld dat de aanleg van zo'n tunnel ten laste van de provincie zou moeten worden genomen aangezien de N391 een bestaande randvoorwaarde was bij het ontwerpen van het nieuwe fietspad.

Volgens de laatste besprekingen met de diensten van de provincie West-Vlaanderen zou de provincie nagaan of er voor de aanleg van een fietstunnel onder de N391 beroep kan worden gedaan op het Fietsfonds.

Momenteel is er bij het agentschap Wegen en Verkeer geen krediet voorzien op het indicatieve meerjarenprogramma 2008-2010 voor de aanleg van een fietstunnel onder de N391.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 218
van 19 december 2007
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma wegen - N8 Zwevegem

In het meerjarenprogramma 2008-2010 van AWW (Agentschap Wegen en Verkeer) werd voor 2008 en 2010 voor het project 3273 "N8 Zwevegem. 1ste fase - Aanleg van een rotonde en 2de fase - heraanleg van de kanaalweg" respectievelijk 1.400.000 en 2.660.000 euro voorzien.

1. Wat houdt dit project concreet in?

2. Wat is de stand van zaken?

Welke procedures moeten nog doorlopen worden?

Welke timing wordt voorzien?

Wanneer zullen de werken effectief kunnen aanvatten?

3. Moet er onteigend worden?

Zo ja, wat is de stand van zaken hiervan?

4. Worden/werden modules ondertekend?

Zo ja, wat is de inhoud hiervan?

Wat is de stand van zaken hiervan?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 218 van 19 december 2007

van **CARL DECALUWE**

1. De 1ste fase houdt de aanleg van een rotonde in ter hoogte van de Knokkebrug. De 2de fase houdt de heraanleg van de kanaalweg en de aanleg van een dubbel richtingsfietspad in tussen de Knokkeburg en de Otegemstraat.
2. Het ontwerp is in opmaak.
De onteigeningsprocedure en de aanbestedingsprocedure moeten nog worden doorlopen.
De aanbesteding van de rotonde is voorzien eind januari – begin februari 2008.
De aanbesteding voor de kanaalweg wordt voorzien in 2009.
De aanvang van de rotonde zal vermoedelijk halfweg 2008 gebeuren.
De aanvang van de kanaalweg kan nu nog niet worden bepaald.
3. Er moet worden onteigend.
Het onteigeningsplan voor de rotonde werd aangepast, zodat de schending van 5 voortuinen wordt vermeden. Het aangepast onteigeningsplan wordt eerstdaags overgemaakt aan het Aankoopcomité.
Het onteigeningsplan voor de heraanleg van de kanaalweg is getekend. Het wordt eerstdaags overgemaakt aan het Aankoopcomité voor de raming.
4. Er moeten geen modules worden ondertekend.
5. Deze info is gebaseerd op het ontwerp van het indicatief meerjarenprogramma zoals het werd ingediend bij de commissie Openbare Werken, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. Een definitief programma wordt later goedgekeurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 221
van 19 december 2007
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma wegen - N36 doortocht Ingooigem

In het meerjarenprogramma 2008-2010 van AWV (Agentschap Wegen en Verkeer) werd voor 2009 voor het project 2389 “Anzegem. Doortocht Ingooigem” 1.175.000 euro voorzien.

1. Wat houdt dit project concreet in?
2. Wat is de stand van zaken?

Welke procedures moeten nog doorlopen worden?

Welke timing wordt voorzien?

Wanneer zullen de werken effectief kunnen aanvatten?

3. Moet er onteigend worden?
Zo ja, wat is de stand van zaken hiervan?
4. Worden/werden modules ondertekend?
Zo ja, wat is de inhoud hiervan?
Wat is de stand van zaken hiervan?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 221 van 19 december 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Dit project houdt de herinrichting van de doortocht van Ingooigem in.
2. De startnota werd op 4 juli 2005 conform verklaard.
Door het gemeentebestuur werd een studiebureau belast met het opmaken van het ontwerp. Volgende procedures moeten nog worden doorlopen : conform verklaring projectnota, eventuele onteigeningsprocedure, de aanbesteding, het milieu-hygiënisch bodemonderzoek en de bouwtoelating.
Voorgestelde timing: aanbesteding in 2009. De effectieve datum van aanvang kan nog niet worden bepaald.
3. Vermoedelijk moet niet worden onteigend. Dit hangt af van het ontwerp.
4. Modules 3 en 4 worden ondertekend.
Module 3 betreft de herinrichting van doortochten en module 4 de subsidiëring van wegverlichting langs gewestwegen.
De modules zijn overgemaakt aan het gemeentebestuur.
5. Deze info is gebaseerd op het ontwerp van het indicatief meerjarenprogramma zoals het werd ingediend bij de commissie Openbare Werken, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen.
Een definitief programma wordt later goedgekeurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 222
van 19 december 2007
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma wegen - N36 doortocht Tiegem

In het meerjarenprogramma 2008-2010 van AWV (Agentschap Wegen en Verkeer) werd voor 2008 voor het project 2399 "Herinrichting doortocht Tiegem" 1.450.000 euro voorzien.

1. Wat houdt dit project concreet in?
2. Wat is de stand van zaken?

Welke procedures moeten nog doorlopen worden?

Welke timing wordt voorzien?

Wanneer zullen de werken effectief kunnen aanvatten?

3. Moet er onteigend worden?
Zo ja, wat is de stand van zaken hiervan?
4. Worden/werden modules ondertekend?
Zo ja, wat is de inhoud hiervan?
Wat is de stand van zaken hiervan?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 222 van 19 december 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Dit project houdt de herinrichting van de doortocht van Tiegem in.
2. De startnota werd op 4 juli 2005 conform verklaard.
Door het gemeentebestuur werd een studiebureau belast met het opmaken van het ontwerp. Volgende procedures moeten nog worden doorlopen: conform verklaring projectnota, eventuele onteigeningsprocedure, de aanbesteding, het milieu-hygiënisch bodemonderzoek en de bouwtoelating.
Voorgestelde timing: aanbesteding in 2009. De effectieve datum van aanvang kan nog niet worden bepaald.
3. Vermoedelijk moet niet worden onteigend.
Dit hangt af van het ontwerp.
4. Modules 3 en 4 worden ondertekend.
Module 3 betreft de herinrichting van doortochten en module 4 de subsidiëring van de wegverlichting langs gewestwegen.
De modules zijn overgemaakt aan het gemeentebestuur. Ze zijn nog niet ondertekend door het gemeentebestuur.
5. Deze info is gebaseerd op het ontwerp van het indicatief meerjarenprogramma zoals het werd ingediend bij de commissie Openbare Werken, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen.
Een definitief programma wordt later goedgekeurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 229
van 19 december 2007
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma wegen - N382 Ingelmunster

In het meerjarenprogramma 2008-2010 van AWV (Agentschap Wegen en Verkeer) werd voor 2008 voor het project 2728 “Ingelmunster - Aanleg van de N382 vanaf de Hulstestraat tot aan de N357” 2.000.000 euro voorzien.

1. Wat houdt dit project concreet in?

2. Wat is de stand van zaken?

Welke procedures moeten nog doorlopen worden?

Welke timing wordt voorzien?

Wanneer zullen de werken effectief kunnen aanvatten?

3. Moet er onteigend worden?

Zo ja, wat is de stand van zaken hiervan?

4. Worden/werden modules ondertekend?

Zo ja, wat is de inhoud hiervan?

Wat is de stand van zaken hiervan?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 229 van 19 december 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Dit project houdt de aanleg van een nieuw stuk weg in.
2. Het grondplan is, op enkele details na, klaar.
Nog te doorlopen procedures: startnota, projectnota, onteigeningsprocedure, bouwaanvraag, milieutechnisch bodemonderzoek.
Timing: aanbesteding in de loop van 2008.
Effectieve aanvang: nu nog niet te bepalen.
3. Er moet worden onteigend.
Het onteigeningsplan op het grondgebied van Oostrozebeke is klaar.
Het onteigeningsplan op het grondgebied van Ingelmunster is bijna klaar.
4. Module 2 wordt ondertekend.
Dit houdt de aanleg van randwegen en andere nieuwe verbindingswegen voor het wegverkeer in.
De module moet nog worden ondertekend door het gemeentebestuur.
5. Deze info is gebaseerd op het ontwerp van het indicatief meerjarenprogramma zoals het werd ingediend bij de commissie Openbare Werken, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen.
Een definitief programma wordt later goedgekeurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 232
van 19 december 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

E17-viaduct Gentbrugge - Stand van zaken

Op 24 mei 2006 stemde de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement in met een voorstel van resolutie betreffende een proefproject tot snelheidsbeperking op het E17-snelwegviaduct in Gentbrugge (Stuk 664 (2005-2006) – Nr. 8).

De snelheidsbeperking tot 90 km/u op het snelwegviaduct waar normaliter een snelheidsregime van 120 km/u van toepassing is, beoogde de gemeten geluidswaarden te doen dalen. Er werd besloten dat er periodieke geluidsmetingen zouden plaatsvinden om de wenselijkheid van de tijdelijke maatregel te evalueren.

Op een vraag om uitleg van collega Roegiers in de commissie op 6 februari werd door de toenmalige bevoegde minister verklaard dat er nog geen geluidsmetingen werden uitgevoerd (Handelingen C91 van 6 februari 2007, blz. 10 – 15). Er konden dus geen lessen worden getrokken uit een evaluatie, omdat er geen evaluatie was.

Anderhalf jaar later verneem ik toch graag het volgende.

1. Werden er intussen periodieke geluidsmetingen uitgevoerd? Zijn de gemeten waarden significant lager dan vóór de tijdelijke maatregel, i.e. met snelheidsregime van 120 km/u?
2. Wat is het resultaat van het overleg met de omwonenden?
3. Wordt het proefproject uitgebreid in tijd?
4. De minister heeft intussen de tijd gehad om een structurele oplossing voor de relatief hoge geluidswaarden uit te dokteren. Welke infrastructurele ingreep is er mogelijk?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 232 van 19 december 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

1. De laatste geluidsmetingen zijn uitgevoerd op 5 september 2007. Er werd een gemiddelde daling van 1 decibel vastgesteld (1dB(A)). Deze gemiddelde daling is op zich niet significant te noemen, maar het is vooral de afzwakking van de hoogste piekwaarden die het meeste effect heeft gehad.
2. De actiegroep “E17 – lawaai” stelt dat de situatie voor de bewoners is verbeterd en dat er minder lawaai is.
3. De snelheidsbeperking blijft ook in de toekomst behouden. Er is immers eveneens een gevoelige daling van het aantal ongevallen vastgesteld sinds de invoering van de snelheidsbeperking.
4. Een expert onderzoekt in opdracht van het gerecht mogelijke aanpassingen aan de viaduct. De uitspraak van de rechtbank wordt afgewacht alvorens infrastructurele maatregelen uit te voeren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 233
van 19 december 2007
van **CARL DECALUWE**

Verbindingsweg Menen-Halluin - Stand van zaken

Reeds lang is men vanuit Menen vragende partij voor de bouw van een nieuwe brug over de Leie om de ontsluiting Menen-West te verbeteren.

Niet enkel het bedrijventerrein Menen-Grenslan, maar ook de containerhaven van de “Port du Lille” op Frans grondgebied zouden beter bereikbaar worden door een verbindingsweg tussen de N338 en de RD121 in Halluin.

1. Wanneer was het laatste overleg ter zake met de Noord-Fransen? Wat waren de resultaten en bevindingen?
2. Welke procedure kan dit dossier nieuw leven inblazen?
3. Binnen welke termijn zijn concrete plannen voor de bouw van een nieuwe brug en de aanleg van een nieuwe verbindingsweg haalbaar?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 233 van 19 december 2008

van **CARL DECALUWE**

1. Het laatste officiële overleg over dit thema dateert al van 2005.
Er vond zowel in januari als in februari een overleg plaats met franse administraties. De doortrekking van de N338 in de richting van Frankrijk is echter niet aan bod gekomen als agendapunt en dient aan bod te komen op een nog te plannen overleg.
2. De regionale impact van een verbinding tussen de N338 en de RD 191 (in andere documenten is sprake van de RD121) is aanzienlijk. Het mobiliteitssysteem van de ruime regio (op Vlaams grondgebied) zal grondige wijzigingen ondergaan door het aanbieden van een extra verbinding richting Rijsel. Het is dan ook wenselijk om een mobiliteitsstudie uit te voeren naar de effecten van een doorverbinding van de N338 tot in Frankrijk. Tot op heden werd voor een dergelijke studie nog geen budget voorzien.
3. Ik heb aan mijn administratie gevraagd om middelen te voorzien voor deze studie. Het is aannemelijk dat dus in 2010 concrete plannen kunnen worden uitgewerkt voor de bouw van een nieuwe brug en de aanleg van een nieuwe verbindingsweg.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 237
van 19 december 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Investeringsprogramma wegen - N2 Herent

In het meerjarenprogramma 2008 voor de wegen van het Vlaams Gewest (AWV – Agentschap Wegen en Verkeer) worden werken gepland op de N2 in Herent.

Er wordt een heraanleg voorzien tussen de Nieuwsesteenweg en de Termerestraat in Herent. Voor dit project voorziet het Vlaams Gewest 1.000.000 euro.

1. Wat houdt dit project concreet in?
2. Wat is de stand van zaken?

Welke procedures moeten nog doorlopen worden?

Welke timing wordt vooropgesteld?

Wanneer zullen de werken effectief kunnen aanvatten?

3. Welke concrete maatregelen worden er genomen om de verkeershinder tot een minimum te beperken?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 237 van 19 december 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Het kruispunt N2 - Termerestraat is een gevaarlijk punt. Er werd beslist om ter hoogte van deze locatie een volwaardig lichtengeregeld 4 – taks kruispunt uit te bouwen. Ook het kruispunt N2 - Nieuwesteenweg staat bekend als een gevaarlijk punt, maar was niet opgenomen in de lijst van de gevaarlijke punten. Hier werd op de plannen een middeneiland voorzien, zodat fietsers en voetgangers veilig kunnen oversteken. Zowel op de kruispunten als in het tussenliggende stuk van de N2 zal de betonverharding worden vervangen door een asfaltverharding en zullen er vrijliggende fietspaden worden gecreëerd, wat de veiligheid ten goede komt. TV 3 V is bouwheer voor het totaalproject, maar het Vlaams Gewest splitst de kredieten (gevaarlijk punt op kredieten van het FEU - fonds en kruispunt Nieuwesteenweg en tussenliggende stuk op kredieten van het infrastructuurprogramma van de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant: dit is dus de 1 MEUR waarvan sprake).
2. Het studie bureau TV LAD is volop bezig met de ontwerpplannen, en aansluitend bestek en raming en plant een aanbesteding in de periode juli - augustus 2008. De werken zullen waarschijnlijk begin 2009 van start kunnen gaan. De onteigeningen zullen eerstdaags worden opgestart.
3. Over de fasering en de omleidingen dient er nog te worden overlegd tussen de verschillende actoren (politiezone Herko, gemeente, TV3V, TV LAD en AWW Vlaams-Brabant). Er zal alleszins aan dit item de nodige aandacht worden gegeven en zoveel mogelijk zaken zullen in het bijzonder bestek der werken worden vermeld, zodat de aannemer gebonden is aan bepaalde termijnen, omleidingen enz.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 239
van 19 december 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Investeringsprogramma wegen - N211 Vilvoorde

In het meerjarenprogramma 2008 voor de wegen van het Vlaams Gewest (AWV – Agentschap Wegen en Verkeer) wordt de herinrichting van de N211 in Vilvoorde gepland.

Ter hoogte van de Luchthavenlaan tussen de rotonde met de R22 en de Benoit Hanssenslaan. De stad Vilvoorde en Aquafin treden op als bouwheer. Het Vlaams Gewest voorziet voor de uitvoering van de werken 1.100.000 euro.

1. Wat houdt dit project concreet in?

2. Wat is de stand van zaken?

Welke procedures moeten nog doorlopen worden?

Welke timing wordt vooropgesteld?

Wanneer zullen de werken effectief kunnen aanvatten?

3. Welke concrete maatregelen worden er genomen om de verkeershinder tot een minimum te beperken?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 239 van 19 december 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Het project is een gecombineerd dossier met als opdrachtgevers Aquafin, de Stad Vilvoorde en het Agentschap Wegen en Verkeer. De werken omvatten de aanleg van een rioleringscollector vanaf de Trawoolstraat tot aan de Leuvensesteenweg. Hierbij worden hoofdzakelijk de Trawoolstraat, Schaarbeeklei (kruising), Parkstraat, B. Hanssenslaan, Luchthavenlaan, Woluwelaan en Leuvensesteenweg gevolgd. Dit project van Aquafin betreft een ERSA-P-project (prioritair project voor het halen van de Europese Richtlijn). Het gehele project dat zal worden aanbesteed door Aquafin, bestaat uit 5 fasen. In de 4de fase zal AWV Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant de Luchthavenlaan herinrichten tussen tussen de Benoit Hanssenslaan en de rotonde aan de R22. In het kader van deze herinrichtingswerken zullen fiets- en voetpaden worden aangelegd, een rotonde t.h.v. de Fabrieksstraat, een busbaan t.h.v. het station en zal tevens de wegverharding worden vernieuwd.
2. De aanbesteding van het gehele project was oorspronkelijk voorzien eind 2007. Aquafin heeft via een schrijven d.d. 10 oktober 2007 (cfr. INFRA/LWD/97.248B/pm/553) echter laten weten dat dit niet haalbaar was. Enerzijds was de bouwvergunning, welke door Aquafin reeds was aangevraagd op 23 november 2006, nog niet verkregen. En anderzijds waren de private grondinnames, alsook de benodigde tijdelijke werkzones op private percelen nog niet allemaal gerealiseerd. Aquafin en de Stad Vilvoorde doen momenteel het nodige teneinde de grondinnames te realiseren. Er is een achterstand opgelopen omwille van de vastgestelde verontreiniging. Het nodige wordt ook gedaan teneinde de tijdelijke werkzones te bekomen. Verder zijn de aanbestedingsdocumenten in opmaak in samenwerking tussen AWV en Aquafin. Gezien Aquafin aanbestedende overheid is en gezien de problematiek rond de verontreiniging van de te ontegenen deelpercelen, kan er momenteel nog geen richtdatum worden gegeven voor de aanbesteding, noch voor de start van de werken.
3. Voor wat betreft het deel waarbij AWV is betrokken (fase 4: Luchthavenlaan tussen Benoit Hanssenslaan en de rotonde aan de R22), worden de werken opgedeeld in 9 deelfasen teneinde de hinder naar de aangelanden tot een minimum te beperken. Voor elke deelfase is er een lokale omleiding voorzien. Het doel is de bedrijven maximaal bereikbaar te houden tijdens de duur van de wegeniswerken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 242
van 7 januari 2008
van **JACKY MAES**

Fietspaden "module11" - West-Vlaanderen

Met module 11 verbinden de partijen (het gewest, de lokale overheden en de VVM) zich ertoe nieuwe fietspaden langs gewestwegen aan te leggen en/of fietspaden langs gewestwegen te verbeteren om de volgende aspecten te verhogen: de veiligheid en het comfort van elke weggebruiker die het fietspad mag gebruiken, de bereikbaarheid met de fiets en het aandeel van het fietsverkeer in de multimodale verkeersstromen. Het gewest zorgt voor het ontwerp en de aanleg/verbetering en de lokale overheid zorgt onder andere voor comfortabele en verkeersveilige aansluitingen op de bestaande fietsroutes, past de bewegwijzering en het fietsrouteplan aan en plaatst waar nodig overdekte fietsstallingen.

Maar momenteel worden er blijkbaar weinig modules 11 voor de aanleg van prioritaire fietspaden toegepast. Er wordt meer gewerkt met module 13, dit is door middel van subsidies aan gemeenten, maar daardoor is het Vlaams Gewest meer afhankelijk van het initiatief van de gemeenten. Zeker voor een aantal prioritaire missing links die de gemeente niet kan/wenst te realiseren lijkt het essentieel dat het Vlaams Gewest zelf het initiatief neemt via de module 11 dan.

1. Waarom wordt module 11 zo weinig toegepast?
2. Hoeveel modules 11 werden of zullen nog dit jaar worden vastgelegd in West-Vlaanderen en om welke projecten gaat het?
3. Zijn er plannen om de komende jaren meer modules 11 op te starten in het kader van de realisatie van het bovenlokaal functioneel fietsrouten netwerk (BFFN)?

Zo ja, over welke missing links gaat het? Zo neen, waarom niet?

4. Hoeveel gewestwegen zijn er nog in West-Vlaanderen zonder vrijliggende fietspaden en in welke gemeenten liggen die missing links?
5. Kan de minister een overzicht geven van de modules 11 die sinds 2000 werden afgesloten in West-Vlaanderen, de kostprijs per project en het aantal km fietspad langs het bovenlokaal functioneel fietsrouten netwerk dat hiermee werd aangelegd?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 242 van 7 januari 2008

van **JACKY MAES**

1. De module 11 wordt niet weinig toegepast. In de periode 2000-2007 is sprake van 47 ondertekende modules in Vlaanderen voor een totaalbedrag van bijna 60 miljoen euro. De laatste jaren wordt wel een afname van het aantal ondertekende modules 11 vastgesteld, maar daar staan belangrijke realisaties van fietsvoorzieningen door het Vlaams gewest tegenover, o.a. in het kader van de aanpak van gevaarlijke punten.
2. In 2007 werd 1 module 11 ondertekend in West-Vlaanderen, met name voor de aanleg van fietspaden (1,650 km) langs de N355 te Nieuwpoort.
3. Het indicatief programma voor 2008 vermeldt 1 module 11-project, namelijk de aanleg van fietspaden op de N375 te Heuvelland.
4. Aansluitend op vraag worden de zgn. missing links beschouwd als wegvakken die opgenomen zijn in het bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk en waar een volledig nieuw fietspad nodig is.

Volgens de gegevens van de recentste objectieve behoeftenanalyse voor het bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk (2005) is er in West-Vlaanderen nood aan 99,197 km nieuw aan te leggen fietspaden.

Het gaat om wegvakken in de volgende gemeenten:

- ◆ Alveringem (N364 en N308)
- ◆ De Haan (N34y)
- ◆ De Panne (N386)
- ◆ Diksmuide (N301 en N302)
- ◆ Heuvelland (N304, N314, N315, N322, N331, N375)
- ◆ Houthulst (N301)
- ◆ Ieper (diverse wegvakken in centrum)
- ◆ Kortrijk (R36)
- ◆ Lo-Reninge (N364)
- ◆ Menen (N32b)
- ◆ Middelkerke (N302, N367 en N369)
- ◆ Oostkamp (N368)
- ◆ Pittem (N35)
- ◆ Poperinge (N304, N373 en N308 in centrum)
- ◆ Tielt (N327)
- ◆ Waregem (N357)
- ◆ Wingene (N370)
- ◆ Zwevegem (N8)

In 2005 waren ook in Kortemark (N36), Staden (N36) en Ichtegem/Zedelgem (N368) nog missing links, maar deze zijn intussen weggewerkt. Ook voor de overblijvende missing links zijn in meerdere gevallen projecten in voorbereiding of uitvoering. Dit gebeurt in de meeste gevallen via de module 13.

5. Het overzicht van de modules 11 die sinds 2000 in West-Vlaanderen werden afgesloten leest u in de onderstaande tabel.

JAAR	DATUM ONDERTEKENING	GEMEENTE	N-WEG	KOSTPRIJS PROJECT	LENGTE FIETS- PAD
2001	10/01/2001	Kortemark/Staden	N36	155.496.863 BEF	4,003 km
	13/08/2001	Poperinge	N308	64.761.656 BEF	5,000 km
	13/12/2001	Blankenberge/Brugge	N371	67.914.845 BEF	8,890 km
2002	05/06/2002	Middelkerke	N369	218.767,35 EUR	0,800 km
2003	17/03/2003	Ichtegem/Zedelgem	N368	2.274.184,79 EUR	3,300 km
	10/06/2003	Wielsbeke	N327	1.873.641,14 EUR	2,156 km
2004	25/03/2004	Oostende	N346	2.993.134,38 EUR	3,380 km
	06/07/2004	Oudenburg			
2005	10/05/2005	Staden	N36	3.337.458,91 EUR	4,600 km
	04/08/2005	Harelbeke	N36	9.961.256,06 EUR	1,520 km
	29/09/2005	Oostkamp	N368	990.866,16 EUR	1,650 km
2006	-	-	-	-	-
2007	19/12/2007	Nieuwpoort	N355	nog aan te besteden	1,650 km

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 249
van 10 januari 2008
van **ELOI GLORIEUX**

Bedrijventerrein Westrode (Meise) - Windturbines

In het kader van het START-plan (Strategisch Actieplan voor de Reconversie en Tewerkstelling in de luchthavenregio) worden nieuwe industrieterreinen in de Vlaamse Rand aangeboord. Zo ook een logistiek bedrijventerrein langs de A12 in Meise-Westrode.

Volgens de betrokken omzendbrief moeten windturbines bij voorkeur op industrieterreinen en parallel aan lijninfrastructuren worden geplaatst. Vermits de beschikbare ruimte op dit in aanleg zijnde bedrijventerrein nog niet volledig is ingevuld en het langs een lijninfrastructuur – met name de A12 – gelegen is, lijkt het in aanmerking te komen om windturbines te plaatsen.

Komt dit nieuwe bedrijventerrein in aanmerking om percelen in concessie te geven aan promotoren van windenergie?

Zo ja, onderneemt de regering hiertoe concrete stappen en wordt er een offerte uitgeschreven?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 249 van 10 januari 2008

van **ELOI GLORIEUX**

Het bedrijventerrein Westrode wordt momenteel ontwikkeld door de intercommunale Haviland. Het terrein is gelegen naast de A12 en is 75 ha groot, waarvan 46 ha netto verkoopbaar zullen zijn. Het is een bedrijvenpark van bovenlokale dimensie, d.w.z. dat het voorbehouden wordt aan grotere entiteiten. Volgens de stedenbouwkundige voorschriften betreft het een zone voor transport, distributie en logistiek. De aanleg van de weginfrastructuur en andere infrastructures is voorzien voor het najaar 2008, conform het goedgekeurde inrichtingsplan.

Het terreinbeheerplan (juni 2007) vermeldt: "Op het bedrijventerrein zullen mogelijks 3 windturbines worden ingeplant, waaruit groene stroomcertificaten kunnen worden verworven. De opstalvergoedingen uit de turbines zullen deels worden geherinvesteerd in het terreinbeheer."

Voor de inplanting van deze windturbines gebeurde een verkennend onderzoek door een studiebureau gespecialiseerd in de toepassing van hernieuwbare energiebronnen. Uit dit verkennend onderzoek bleek dat 3 windturbines kunnen ingeplant worden op de 3 voorziene rotondes binnen het industrieterrein in een lijnopstelling aansluitend bij het nieuw aan te leggen op- en afrittencomplex. Met dergelijke opstelling kan volgens het verkennend onderzoek voldaan worden aan de voorwaarden inzake geluid en slagschaduw opgenomen in de omzendbrief EME/2006/01 – RO/2006/02 Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines.

Haviland heeft advies gevraagd aan Belgocontrol, in de loop van september 2007, en heeft op 22 januari 2008 een voorlopig negatief antwoord ontvangen omwille van verwachte reflecties op de radarwaarnemingen. Verder onderzoek en overleg met Belgocontrol zullen uitwijzen of het aanbrengen van bepaalde coatings op de windturbines deze problemen voldoende kunnen vermijden.

In een volgende fase dienen nog andere adviezen en de vergunningen aangevraagd te worden.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 260

van 10 januari 2008

van **PIETER HUYBRECHTS***Asfaltkwaliteit - Stand van zaken*

Het Agentschap Infrastructuur becijferde dat zowat 730 km Vlaamse wegen in slechte staat verkeren. Bijna 20 % van de primaire wegen vergt een ingrijpende herstelling, tegenover respectievelijk 8 en 7 % voor de snelwegen en de secundaire wegen.

Deze toestand is nefast voor het verkeersveiligheidsbeleid. Het is immers niet altijd de weggebruiker die verkeersongevallen veroorzaakt, maar dikwijls ook de weg zelf. Zeker voor motorrijders is een goede staat van het wegdek van levensbelang.

De Belgische Vereniging van Asfaltproducenten (BVA) vraagt dan ook dat, in het kader van het verkeersveiligheidsbeleid, de asfaltcentrales het kwaliteitsniveau van de asfaltmengelingen optrekken en dat de uitvoering streng bewaakt wordt.

Kan de minister meedelen of het huidige kwaliteitsniveau van de asfaltmengelingen voldoet om een goede, efficiënte en veilige herstelling of heraanleg van het wegdek te garanderen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 260 van 10 januari 2008

van **PIETER HUYBRECHTS**

De toestand van onze wegen wordt door de afdeling Wegenbouwkunde van het Agentschap Wegen en Verkeer opgemeten voor vier parameters. Twee parameters belangen voornamelijk de veiligheid van de weggebruikers aan, namelijk de stroefheid en de spoorvorming.

In het laatste verslag van de afdeling Wegenbouwkunde kan men de cijfers vinden van het percentage van de wegen die beneden de interventiedrempel scores, namelijk:

	Stroefheid	Spoorvorming
Autosnelwegen	0,5	2,1
Primaire wegen	5,4	4,6
Secundaire wegen	2,3	3,2

Deze cijfers zijn beduidend kleiner dan deze vermeld in de vraagstelling. Toch wil dit niet zeggen dat er geen inspanning moet gebeuren om ze te verbeteren.

Het Agentschap Wegen en Verkeer heeft al verschillende malen aangedrongen bij de producenten en de aannemers om de kwaliteit van de werken en in het bijzonder deze van het asfalt, zowel bij de productie als bij de verwerking, beter te bewaken en te garanderen. Het Agentschap meent dat de kwaliteit van het asfalt in het algemeen als behoorlijk kan bestempeld worden, maar dat ze toch moeten vaststellen dat de samenstelling soms te ver afwijkt of schommelt ten opzichte van wat vooropgesteld werd door de producent en ook dat het asfalt in enkele gevallen door verborgen gebreken behept blijkt, waardoor de effectieve levensduur beneden de algemene verwachting valt.

Meerdere factoren hebben een belangrijke invloed op de levensduur van een verharding waaronder zeker: het nog steeds toenemend verkeer, de scherpe prijs concurrentie en een systeem waarbij de laagste prijs voorrang heeft, soms wissende kwaliteit van de basismaterialen en schaarste ervan op de markt, schaalvergroting bij de productie, de maatschappelijke druk om de werken steeds sneller en met minder hinder voor de weggebruiker uit te voeren (vb. nachtwerk of moeten doorwerken bij slechte weersomstandigheden). Uiteraard blijft een doorgedreven kwaliteitsbewaking zowel bij de basismaterialen als bij de productie en bij de verwerking van het asfalt bijzonder belangrijk voor een goed resultaat.

BVA (Belgische Vereniging van Asfaltproducenten) heeft mede gedeeld dat ze het initiatief genomen heeft om bij haar leden een interne bevraging te doen naar de mogelijkheden om de kwaliteit van het asfalt te verbeteren. Ze heeft beloofd om hierover binnen afzienbare tijd verslag uit te brengen bij het Agentschap Wegen en Verkeer.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 261
van 14 januari 2008
van **GINO DE CRAEMER**

Luchthaven Oostende - Geluidsnormen

In de zaak rond de geluidsnormen rond de luchthaven van Oostende heeft de rechter het Vlaams Gewest een dwangsom van 10.000 euro opgelegd per keer dat de geluidsnormen worden overschreden. Wiloo, de werkgroep rond de impact van de luchthaven Oostende op de omgeving, stelt dat zes vliegtuigen die op Oostende vliegen te veel lawaai maken. De actiegroep ging uit van een andere berekeningswijze dan het Vlaams Gewest, die dezelfde meetmethode gebruikt als Zaventem. De rechter argumenteerde echter dat elke luchthaven een eigen milieuvergunning heeft wegens haar specifieke eigenheid en meende dat er wel degelijk sprake is van normoverschrijding en inbreuken op milieuwetgeving.

Volgens de “Dienst Hinder en Risicobeheer” van het Vlaams departement Leefmilieu, werd de meetmethodiek voor de geluidssterkte niet in de Vlarem klasse 1-vergunning opgenomen. Kort na het afleveren van de vergunning (in 2002) zou de uitbater hier een technische rechtzetting aangevraagd hebben. Oostende zou daarenboven al altijd dezelfde meetmethode als Zaventem gebruikt hebben, alleen stond deze niet gepreciseerd en wordt dit nu rechtgezet.

De afdeling Milieuvergunning van het Vlaams Gewest zou op vraag van het provinciebestuur en alle betrokken administraties vervolgens een voorstel hebben geformuleerd om een eenduidige berekeningswijze voor te leggen. Dit voorstel (dat de berekeningswijze van de luchthaven, met name manier van werken zoals op Zaventem, bevestigt) werd eind november 2007 gevolgd door de bestendige deputatie.

1. Vliegt men bijgevolg al jaren te luid, of is de meetmethode van de actiegroepen te streng? Hoe reageert de minister hierop?
2. Het Vlaams Gewest heeft de mogelijkheid in beroep te gaan. Zijn er plannen in die zin en hoe motiveert de minister haar keuze?
3. De QC-waarde voor Oostende bedraagt 82, tegenover 12 in Brussels Airport. Tegen 2015 echter moet deze waarde ook afgebouwd worden tot 12. Het aantal nachtvluchten is gemiddeld 2,5.

Wordt hier bijgestuurd of blijft dit behouden?

Heeft de uitspraak van de rechter hier gevolgen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 261 van 14 januari 2008
van **GINO DE CRAEMER**

1. De uitbating van de luchthaven van Oostende moet voldoen aan de specifieke exploitatievoorwaarden, opgelegd in de milieuvergunning, met name in het ministerieel besluit AMV/00093220/1008, dd. 25-04-2005, houdende uitspraak over de beroepen aangetekend tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van West-Vlaanderen, houdende het gedeeltelijke verlenen van de milieuvergunning aan de Internationale luchthaven Oostende, Nieuwpoortsesteenweg 889 8400 Oostende.

In de bijzondere voorwaarden van dit vergunningsbesluit zijn specifieke exploitatievoorwaarden ter bescherming van de nachtrust opgenomen. Naast een beperking op het toegestaan aantal nachtbewegingen, zijn in de milieuvergunning bijkomende grenzen gesteld aan de geluidemissie van nachtelijke vliegbewegingen, die stelselmatig tegen 2015 aangescherpt worden, en de totale geluidshoeveelheid van nachtelijke vliegbewegingen per kwartaal.

In verband hiermee stelt art. 2.2.a.4. van het hoger vermelde milieuvergunningbesluit de volgende exploitatievoorwaarde:

“De maximum toegelaten geluidshoeveelheid per vliegbeweging tussen 23.00 uur en 06.00 uur

- tot 31 december 2009 : $QC_{max} = 82$
- van januari 2010 tot 31 december 2014 : $QC_{max} = 37$
- vanaf 1 januari 2015 : $QC_{max} = 12$

*De QC (Quota Count) wordt bepaald als volgt : $QC = 10^{(G-85)/10}$
met G = maatstaf voor het bij de landing of het opstijgen gemeten geluidsniveau uitgedrukt in EPN (dB)” (EPN: effective perceived noise)*

Hoe de G berekend moet worden is in de milieuvergunning niet expliciet vermeld. Er wordt enkel gezegd dat de uitdrukking van de maatstaf moet gebeuren met gebruik van de eenheid EPN(dB). Hoe de G berekend moet worden is echter wel impliciet vermeld. In hetzelfde besluit wordt bij de overwegende verwezen naar de analoge benadering zoals deze is gebeurd voor de luchthaven van Zaventem. Dit betekent dat de factor G in dit besluit dezelfde betekenis heeft als deze van de luchthaven van Zaventem. Zowel in de milieuvergunning van de luchthaven Zaventem als in het MB van 26/10/2000 en het MB van 03/05/2004 betreffende het beheer van de lawaaihinder op de luchthaven Brussel-Nationaal wordt de berekening van de QC en de variabele G expliciet beschreven, nl.:

$$QC = 10^{(G-85)/10}$$

met G =

1° voor elke landing: het gecertificeerde geluidsniveau in EPNdB van een vliegtuig bij zijn maximale landingsmassa gemeten op het naderingspunt, min 9 EPNdB

2° voor elke opstijging: de helft van de som van de gecertificeerde geluidsniveaus van een vliegtuig in EPNdB op het laterale meetpunt en op het meetpunt waarboven bij het opstijgen gevlogen wordt, gemeten bij zijn maximale landingsmassa, conform de voorschriften van ICAO bijlage 16”

De gecertificeerde geluidsniveaus waarover het hier gaat zijn ICAO (International Civil Aviation Organisation)-gecertificeerde geluidsniveaus. Dit zijn geluidsniveaus die bij landen en

opstijgen onder typeomstandigheden, bepaald in de bijlage 16 bij het Verdrag van Chicago (ICAO), worden gemeten en ze zijn opgenomen in het geluidscertificaat van elk individueel vliegtuig. Dit geluidscertificaat is aan een individueel vliegtuig verbonden bij zijn inschrijving in de registers van de betrokken Staat.

De op deze wijze gedefinieerde geluidshoeveelheid per beweging is in een internationale context een gekend begrip en wordt niet alleen op de luchthaven van Zaventem maar ook op de meeste Britse en bij uitbreiding ook Spaanse en Portugese luchthavens toegepast als basis van nachtelijke exploitatiebeperkingen voor individuele vliegbewegingen en de invoering van een seizoensquotasysteem.

Conform de bijzondere voorwaarden van de milieuvergunning legt de luchthavenuitbater elk kwartaal een verslag neer ter opvolging van de nachtelijke exploitatievoorwaarden. Deze verslagen bevatten, naast het aantal uitgevoerde nachtbewegingen, de vermelding van de QC per individuele vlucht op basis van het geluidscertificaat van elk individueel vliegtuig en een overzicht van het totaal aantal verbruikte geluidquota per kwartaal (en per jaar), zoals voorzien in de milieuvergunning. Tot dusver werden de gestelde grenzen sinds het afleveren van de milieuvergunning in 2005 zonder enige uitzondering gerespecteerd.

De door de werkgroep Wiloo genoemde, vermeende inbreuken op de bijzondere voorwaarden van de milieuvergunning zijn gebaseerd op een foutieve toepassing van een op nationaal en internationaal niveau bekende evaluatiemethode van de geluidshoeveelheid per beweging. De werkgroep stelt de factor G bij landing gelijk aan het gecertificeerde geluidsniveau in EPNdB van een vliegtuig bij zijn maximale landingsmassa gemeten op het naderingspunt, zonder rekening te houden met de noodzakelijke reductie van -9 EPNdB. Op deze wijze krijgt men beduidend hogere waarden voor QC bij landingsbewegingen.

Op 29 november 2007 heeft de Bestendige Deputatie van de provincie West-Vlaanderen een beslissing genomen tot wijziging van de milieuvergunningsvoorwaarden, met als doel de definitie van geluidshoeveelheid per beweging in de bijzondere vergunningsvoorwaarden nader te preciseren en bijgevolg een eenduidige berekeningswijze op te leggen, analoog aan het berekeningssysteem voor de luchthaven van Zaventem.

Deze beslissing werd medegedeeld op 7 december 2007, met de mogelijkheid tot beroep bij de Vlaamse minister van Leefmilieu vóór 28 december 2007. De werkgroep WILOO heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt en op 20 december 2007 een beroep ingediend dat opschortend is, zich beroepend op het vonnis ingevolge kortgeding V.Z.W. WILOO tegen het Vlaamse Gewest d.d. 05/12/2007, dat de (onjuiste) berekeningswijze, voorgesteld door de werkgroep WILOO heeft bevestigd.

- 2-3. Het Vlaamse Gewest tekende reeds hoger beroep aan tegen het vonnis in kortgeding van 5 december 2007. Het Hof van Beroep heeft op 18 januari 2008 de berekeningswijze van de administratie bevestigd en het vonnis, inclusief het opleggen van de dwangsom, vernietigd. Het Hof heeft daarbij gesteld dat een overschrijding van de voorwaarden niet bewezen is.

Met het vergunningsbesluit heeft de vergunningverlener duidelijk geopteerd om de nachtelijke exploitatiebeperkingen voor individuele vliegbewegingen vanaf 2015 geheel in lijn te brengen met de nachtelijke exploitatiebeperkingen zoals deze van toepassing zijn op de luchthaven Brussels Airport. Het is dan ook wenselijk dat de voorziene gefaseerde inwerkingtreding van deze exploitatievoorwaarden behouden blijft.

Door de uitspraak van het Hof van Beroep van 18 januari 2008 is er duidelijkheid omtrent het al dan niet naleven van de vergunningsvoorwaarden: deze worden wel degelijk nageleefd. Bovendien zal ik als minister uitspraak doen over het beroep dat werd ingesteld tegen de

beslissing van de deputatie van de provincieraad van 29 november 2007 waarin de berekeningswijze van de QC duidelijk werd vastgelegd (conform de vergunning van de luchthaven van Zaventem).

Door het administratief beroep tegen de beslissing van de deputatie is die beslissing geschorst, maar dat heeft geen invloed meer gezien de bevestiging door het Hof van Beroep dat de berekeningswijze van het oorspronkelijke vergunningsbesluit conform de vergunning van de luchthaven van Zaventem moet gebeuren.

Indien het vonnis in kortgeding op 5 december 2007 bekrachtigd zou geweest zijn door het Hof van Beroep voordat er een beslissing genomen was over het besluit van de deputatie, zouden er inderdaad verder gevolgen geweest zijn voor de exploitatie van cargobewegingen op de luchthaven van Oostende.

Gezien het beroepdossier inzake de milieuvergunning nog lopende is, kan ik in deze nog geen uitspraak doen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 263
van 14 januari 2008
van **ANDRÉ VAN NIEUWKERKE**

Haven Zeebrugge - Ontsluiting via estuaire vaart

Op dit ogenblik is er een studie aan de gang omtrent een meer optimale ontsluiting van de haven van Zeebrugge via de binnenvaart. Er wordt daarbij gedacht aan de aanpassing van het Schipdonkkanaal.

Ondertussen heeft Europa de ondersteuning van overheidswege van de estuaire vaart mogelijk gemaakt. De optie om de Zeebrugse haven eerst via estuaire vaart te ontsluiten (via de Schelde), kon op een brede politieke consensus rekenen. De optie Noorderkanaal, nu Schipdonkkanaal genoemd, was (en is) immers nog ver weg.

1. Kan de minister een stand van zaken geven in verband met de ontsluiting van de Zeebrugse haven via de estuaire vaart, via de Westerschelde?
2. Is de bouw van een moederschip, dat containerboten over de zee naar de Schelde vaart, nog langer een optie? Of is de ondersteuning van de bouw van aangepaste zeewaardige binnenvaartschepen een andere mogelijkheid?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Peeters (vraag nr. 29) en minister Crevits (nr. 263).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 263 van 14 januari 2008

van **ANDRE VAN NIEUWKERKE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 265

van 16 januari 2008

van **PATRICK DE KLERCK***Meeuwen aan de kust - Bestrijding*

In het koninklijk besluit betreffende de bescherming van vogels in het Vlaamse gewest van 9 september 1981 wordt vermeld dat het van toepassing is op alle vogels behorende tot een van de op het Europese grondgebied van de lidstaten van de Europese Gemeenschappen in het wild voorkomende vogelsoorten.

Spreeuwen mogen elk jaar van 1 mei tot en met 30 september ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen in onder andere parken bestreden worden, evenals hun eieren en jongen. Zwarte kraaien, gaaien en eksters mogen het hele jaar door bestreden worden op akkers en in de bossen ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen en ter bescherming van de fauna. Kokmeeuwen en zilvermeeuwen mogen het hele jaar door bestreden worden in het belang van de veiligheid van de vliegvelden en van de volksgezondheid op bepaalde terreinen.

Nadelig voor de toeristische sector aan de Vlaamse Kust zijn ook de meeuwen. Hun arrogant gedrag naar de toeristen, het aanvallen van kinderen met lekkernijen in hun handen, kunnen leiden tot lichte kwetsuren. De uitwerpselen van deze vogels kunnen ook het straatbeeld aantasten en ze brengen ook geurhinder mee. Meeuwen doorprikken ook vaak vuilniszakken, met als gevolg dat het vuil door de wind wordt verspreid.

In opvolging van de Commissievergadering voor Leefmilieu, Natuur, Landbouw en Visserij van 25 oktober 2007, waarin de minister stelde dat zij mijn vraag zou meenemen (Handelingen C45 van 25 oktober 2007, blz. 9-15), graag het volgende.

Is er inmiddels duidelijkheid omtrent een eventuele aanpassing van het artikel 4 van het koninklijk besluit betreffende de bescherming van vogels in het Vlaamse gewest?

Nu staat er dat in het belang van de veiligheid van vliegvelden en van de volksgezondheid het hele jaar door iets kan worden gedaan aan kokmeeuwen en zilvermeeuwen binnen de grenzen van de vliegvelden van de Regie der Luchtwezen, binnen de grenzen van vuilnisstorten en binnen de grenzen van militaire vliegvelden. Een uitbreiding zou de bestrijding aan de volledige kust mogelijk maken (met roofvogels of andere middelen, roofvogels lijkt specifiek aangewezen tijdens de zomermaanden, omdat andere middelen dan minder veilig zijn).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 265 van 16 januari 2008

van **PATRICK DE KLERCK**

Het artikel 4 van het Koninklijk Besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaamse Gewest is niet het enige artikel dat toelaat om af te wijken van het beschermingsprincipe ten aanzien van vogelsoorten zoals meeuwen.

Het voormelde KB voorziet eveneens in artikel 8 een mogelijkheid om, voor bepaalde redenen en onder bepaalde voorwaarden, af te wijken van het principe van bescherming van vogelsoorten zoals ook meeuwen.

Meer bepaald kunnen de volgende redenen aanleiding geven tot een dergelijke afwijking:

- in het belang van de volksgezondheid en de openbare veiligheid;
- in het belang van de veiligheid van het luchtverkeer;
- ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij en wateren;
- ter bescherming van flora en fauna;
- voor doeleinden in verband met onderzoek en onderwijs.

Een belangrijke voorwaarde voor de toepassing van artikel 8 is dat er geen andere bevredigende oplossing mag bestaan dan het afstappen van het beschermingsprincipe om het probleem op te lossen. Daarnaast bevat het bewuste artikel nog enkele formele voorwaarden waaraan een afwijking dient te voldoen om legitiem te zijn.

Deze redenen en bijhorende voorwaarden zijn een omzetting van EU-wetgeving, in casu de Richtlijn van 79/409/Eeg van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, bekend onder de naam Vogelrichtlijn.

Het verschil tussen de toepassing van artikel 4 en artikel 8 ligt in de procedure. Voor het toepassen van artikel 4 volstaat een voorafgaande melding aan zowel de provinciale afdeling van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) als aan de burgemeester van de betrokken gemeente. Beide instanties kunnen de voorgenomen bestrijding beperken of verbieden. Voor het toepassen van artikel 8 geldt een iets zwaardere procedure, waarbij men een formele aanvraag moet indienen bij het Agentschap voor Natuur en Bos. Na controle op het terrein, waarbij het ANB nagaat of de voorwaarden om eventueel een afwijking te verlenen zijn vervuld, kan het Agentschap al dan niet een vergunning toestaan die toelaat tijdelijk af te wijken van het beschermingsbeginsel.

De bepalingen van het KB van 9 september 1981 laten met andere woorden ook nu al toe dat in bepaalde gevallen bestreden zou kunnen worden, zij het dat men een uitdrukkelijke aanvraag moet indienen. Als bestrijding werkelijk een optie is die het probleem zou kunnen oplossen dan kan daartoe met toepassen van de regelgeving een toelating worden verleend.

Gelet op de mogelijkheid van artikel 8 wordt niet overwogen om de bestrijdingsmogelijkheden ten aanzien van kokmeeuw en zilvermeeuw, zoals vermeld in artikel 4, uit te breiden.

Overigens bestaan er nog steeds mogelijkheden om overlast van meeuwen te vermijden zonder dat men vogels moet doden. Dat kan door de vogels te verjagen, maar ook door er voor te zorgen dat de vogels niet langer toegang hebben tot grote en gemakkelijk bereikbare voedselbronnen. In het laatste opzicht kan zowel gezocht worden naar maatregelen om huisvuil onbereikbaar te maken voor de meeuwen, als naar maatregelen waarbij de vogels zo weinig mogelijk voedsel vinden op straat en het

strand. Dergelijke maatregelen vallen overigens te verkiezen boven bestrijding want daarmee pakt men een probleem aan bij de bron in plaats van gevolgen te bestrijden.

Op de website www.meeuwenindestad.be kan er meer informatie bekomen worden over deze benadering en kan er een brochure worden gedownload.

Wat het verjagen van vogels betreft, mag ik er overigens op wijzen dat er firma's bestaan die gespecialiseerd zijn op het vlak van afschrikking van vogels.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 266
van 16 januari 2008
van **JOS DE MEYER**

Investeringsprogramma waterwegen - Sigmoidplan

In de meerjarenbegroting 2008-2011 voor investeringen van de NV Waterwegen en Zeekanaal lees ik dat in het kader van de uitvoering van het Sigmoidplan voor de afwerking van het gecontroleerd overstromingsgebied Bazel-Kruikeke-Rupelmonde 10.750.000 euro wordt voorzien voor het jaar 2008 en 6.100.000 euro in 2009.

Voor de eerste fase van de werken Hedwige- en Prosperpolder wordt dit jaar 4.000.000 euro uitgetrokken.

1. Kan de minister een meer precieze omschrijving geven van de verschillende geplande werkzaamheden?
2. Wat is de meer precieze timing van de werken (aanbesteding, uitvoering)?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 266 van 16 januari 2008

van **JOS DE MEYER**

1. Voor het gecontroleerd overstromingsgebied Kruikeke-Bazel-Rupelmonde zijn in 2008 werkzaamheden gepland aan de sluisen in de overloopdijk en voor de profilering van de achterzijde van diezelfde overloopdijk met het Open Steenasfalt procedé. Voorts worden duikers geplaatst in de Barbierbeek, wordt het wachtbekken voorbereid in de zone tussen de ringdijk en de duikers van de Barbierbeek, en wordt de Schelddedijk aan de Fasseit aangelegd. Allerlei inrichtingswerken, o.m. stuwen en sluisen, zullen worden gebouwd.

In 2009 plant Waterwegen en Zeekanaal NV de afwerking van de ringdijk (afsluiten van de opening en wegenis) en van de overloopdijk (inclusief de ingebouwde sluisen) en allerlei inrichtingswerken binnen en in de rand van het overstromingsgebied.

Voor de Hedwige-Prosperpolder betreffen de werken, in een eerste fase, dijkwerken op het grondgebied van Vlaanderen parallel aan de Zoetenberm (Nederland). Dit is een onderdeel van de realisatie van het intergetijdengebied Hedwige-Prosperpolder op het grondgebied van Beveren met een oppervlakte van ca. 170 ha.

2. Wat het overstromingsgebied Kruikeke-Bazel-Rupelmonde betreft, is de timing en de realisatie van de werken sterk afhankelijk van de stand van zaken van de bouwvergunningaanvragen. Een deel van de bouwvergunningen is reeds verkregen en een ander deel is nog in behandeling of moet nog worden aangevraagd. De termijn voor het bekomen van bouwtoelatingen kan algemeen op minstens 9 maanden worden geschat.

Waterwegen en Zeekanaal NV treft de nodige voorbereidingen om in de eerste helft van 2008, respectievelijk 2009, maximaal de kredieten voor de verschillende gunningsprocedures vast te bekomen, zodat de voltooiing van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruikeke-Bazel-Rupelmonde kan gebeuren voor zover althans de bouwvergunningen worden bekomen.

Voor wat de eerste fase van de werkzaamheden binnen het gebied Hedwige-Prosperpolder betreft, heeft de aanbesteding reeds plaats gevonden in 2007. De eerste fase zal in realisatie gaan wanneer de bouwvergunning wordt verleend. Dit is vermoedelijk in het voorjaar 2008.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 267
van 16 januari 2008
van **JOS DE MEYER**

Investeringsprogramma waterwegen - Denderbrug Ninove

In de meerjarenbegroting 2008-2011 voor investeringen van de NV Waterwegen en Zeekanaal lees ik dat voor het jaar 2008 voor het MER-rapport voor het vervangen van de Denderbrug in Ninove 50.000.euro wordt voorzien.

1. Kan de minister een meer precieze omschrijving geven van de geplande MER-studie?
2. Wat is de timing van de werken (studie, ontwerp, aanbesteding, uitvoering)?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 267 van 16 januari 2008

van **JOS DE MEYER**

1. In de meerjarenbegroting 2008-2011 wordt voor 2008 een budget van 50.000 € voorzien voor de opmaak van een MER-rapport voor een Denderbrug te Ninove. Dit budget werd voorwaardelijk in het meerjarenprogramma opgenomen. De eventuele realisatie van een brug over de Dender te Okegem (Ninove) hangt samen met de uitbouw van een industrieterrein aldaar.
Het provinciale ruimtelijke uitvoeringsplan (RUP) waarin de noodzakelijke bestemmingswijziging is opgenomen, is in opmaak. De aanwending van het voorziene budget is afhankelijk van de realisatie van dit RUP en eventuele noodzakelijke vervolgstudies.
2. Gezien bovenstaande is een concrete timing van de werken op heden niet gekend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 269
van 16 januari 2008
van **JOS DE MEYER**

Investeringsprogramma waterwegen - Ringvaartbruggen Gent

In de meerjarenbegroting 2008-2011 voor investeringen van de NV Waterwegen en Zeekanaal lees ik dat voor de Ringvaart om Gent diverse werken worden gepland:

- schilderen bruggen NMBS: 1.665.000 euro in 2009;
- herstellen Spijkerbrug: 290.000 euro in 2008;
- bouwen fiets- en voetgangersbrug in Fraterstraat in Merelbeke: 900.000 euro in 2009;
- herstelling brug W7: 500.000 euro in 2010;
- fiets- en voetgangersbrug in Melle: 150.000 euro in 2008.

1. Kan de minister een meer precieze omschrijving geven van de geplande werkzaamheden op de verschillende plaatsen aan de Ringvaart om Gent?
2. Wat is de meer precieze timing van de verschillende werken (studie, ontwerp, aanbesteding, uitvoering)?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 269 van 16 januari 2008

van **JOS DE MEYER**

1. Omschrijving werkzaamheden.

Schilderen bruggen NMBS.

Ingevolge een overeenkomst van 15 juli 1959 tussen het toenmalige Ministerie van Openbare Werken en Wederopbouw en de NMBS zijn de kosten voor het onderhoud van spoorwegbrug S1 in de lijn 50A over de Ringvaart om Gent nu ten laste van Waterwegen en Zeekanaal NV. De schilderwerken moeten worden uitgevoerd, samen met andere werken die ten laste zijn van Infrabel NV en die samen in één aanneming zijn samengebracht.

Herstellen Spijkerbrug.

De herstellingswerken omvatten o.a. lokale betonherstellingen van de onderbouw van de betonnen boogbrug, de volledige sanering van de voetpaden en de leuning, het vernieuwen van de voegbanden en de afwatering van de brug.

Bouwen van fiets- en voetgangersbrug in Fraterstraat in Merelbeke.

In dit project zal er een nieuwe fiets- en voetgangersbrug worden gebouwd naast de bestaande Heiwijkbrug in de Fraterstraat. Deze werken zullen de situatie voor de fietsers aanzienlijk verbeteren.

Herstelling brug W7.

Bij de herstelling van de W7 zullen de uitwendige naspankabels en oplegtoestellen en de leuning worden vernieuwd. Het metselwerk van het landhoofd zal worden hersteld.

Fiets- en voetgangersbrug in Melle.

Om de veiligheid van de fietsers te verhogen zal de bestaande brug W14 in de Gontrode Heirweg worden verbreed, zodat er een volwaardig voet- en fietspad op de brug kan worden gerealiseerd.

2. De timing van de uitvoering van de werkzaamheden.

Schilderen bruggen NMBS.

De werken worden door Infrabel NV geleid, die in de periode 2004-2006 ook de studie en het bestek heeft opgemaakt. De opdracht werd door Infrabel NV aanbesteed op 20 december 2006. De opdracht werd aangevat op 2 mei 2007 en is dus in uitvoering. De totale uitvoeringstermijn bedraagt 920 kalenderdagen. De budgettering voor W&Z zal daarom dan ook moeten worden vervroegd naar 2008.

Herstellen Spijkerbrug.

Het project werd door W&Z NV aanbesteed op 31 oktober 2006. De start van de werken wordt voorzien voor april 2008 en het einde in juni 2008.

Bouwen van fiets- en voetgangersbrug in Fraterstraat in Merelbeke.

De studie wordt uitgevoerd in 2008-2009. De aanbesteding wordt voorzien voor eind 2009, zodat de werken begin 2010 in uitvoering kunnen gaan.

Herstelling brug W7.

De studie van deze herstellingswerken zal worden uitgevoerd in 2009. De aanbesteding en uitvoering kunnen dan in 2010 doorgaan.

Fiets- en voetgangersbrug in Melle.

De studie van de verbreding van de W14 wordt in 2008 uitgevoerd. De aanbesteding wordt gepland voor eind 2008, zodat de werken in de loop van 2009 kunnen worden uitgevoerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 271
van 16 januari 2008
van **JOS DE MEYER**

Investeringsprogramma waterwegen - Verruiming Dender

In de meerjarenbegroting 2008-2011 voor investeringen van de NV Waterwegen en Zeekanaal lees ik dat dit jaar voor de landschapstudie en het MER (milieueffectenrapport) voor de verruiming van de Dender op 1350 ton, 350.000 euro wordt uitgetrokken. Voor de verruiming wordt 2.500.000 euro voorzien in 2010.

1. Kan de minister een meer precieze omschrijving geven van de verruiming van de Dender (juiste plaats, afstand, diepte, breedte...)?
2. Wat is de meer precieze timing van de werken (studie, ontwerp, aanbesteding, uitvoering)?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 271 van 16 januari 2008

van **JOS DE MEYER**

1. Vanaf de monding in de Schelde te Dendermonde tot 2,6 km opwaarts, is de Dender gekalibreerd voor schepen Klasse IV (1350 ton). Verderop tot Aalst (15 km) is de Dender bevaarbaar voor schepen Klasse II (600 ton). Opwaarts Aalst (34 km tot aan de gewestgrens) is zij slechts bevaarbaar voor schepen van klasse I (300 ton).

Het belangrijkste goederenverkeer vindt plaats in het stroomafwaartse gedeelte vanaf Aalst tot Dendermonde. Dit hangt samen met de industriële activiteit die zich eveneens voornamelijk in deze regio situeert, en met het feit dat het goederentransport via de waterweg zich in het verleden meer en meer heeft ontwikkeld naar grotere transportvolumes.

Om de beleidskeuzes inzake de transportfunctie te onderbouwen, werd in de loop van 2006-2007 een maatschappelijke kosten-batenanalyse uitgevoerd betreffende het opwaarderen van de Dender voor schepen van Klasse IV van Dendermonde tot Aalst. Deze studie toont aan dat een opwaardering van de Dender naar Klasse IV, zinvol is en de beste garanties biedt voor het bestendigen en uitbreiden van de transportfunctie. Een opwaardering tot Klasse IV tot aan de Ringbrug van Aalst met een toegelaten diepgang van 2,4 m, voldoet aan de actuele noden op transporteconomisch vlak.

De belangrijkste werken die hiermee samengaan, behelzen:

- bouw van een 1350 ton sluis te Denderbelle;
- uitbouw van een zwaairom voor 1350 ton schepen te Aalst (Hofstade);
- bochtverbreding ter hoogte van de aansluiting van de Oude en de Nieuwe Dender te Dendermonde;
- uitbouw van een aantal passeerstroken;
- beperkte baggerwerken en oeveraanpassingen.

De opwaardering van de Dender wordt aldus grotendeels gerealiseerd binnen de huidige oeverlijnen en omvat geen grootschalige verdiepingswerken. Enkel ter hoogte van lokale ondieptes en tegen de oevers zijn baggerwerken noodzakelijk om het gabarriet geschikt te maken voor 1350 ton schepen.

2. In 2008 is een budget van € 350.000 voorzien voor de opmaak van een landschapstudie en MER. Deze studie dient de noodzakelijke werken verder te concretiseren. Afhankelijk hiervan worden de infrastructuurwerken verder ingepland vanaf 2010.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 273
van 16 januari 2008
van **JOS DE MEYER**

Investeringsprogramma waterwegen - Steigers Zeeschelde

In de meerjarenbegroting 2008-2011 voor investeringen van de NV Waterwegen en Zeekanaal lees ik dat voor de recreatieve infrastructuur langs de Zeeschelde op 14 locaties de vernieuwing van de steigers en nieuwe steigers worden voorzien.

1. Kan de minister een meer precieze omschrijving geven van de verschillende geplande werkzaamheden op de onderscheiden plaatsen?
2. Wat is de meer precieze timing en kostprijs van deze verschillende werken (studie, ontwerp, aanbesteding, uitvoering)?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 273 van 16 januari 2008

van **JOS DE MEYER**

1. Waterwegen en Zeekanaal NV voorziet - aansluitend op het eindrapport "Opmaken van een beleidsplan waterrecreatie en -toerisme van de waterwegen en kust in Vlaanderen (november 2003)" - in een systematische renovatie van bestaande steigers of het bouwen van nieuwe steigers, zodat ze beantwoorden aan de moderne eisen van comfort en toegankelijkheid, onder andere voor andersvaliden, en aan de eisen van de getijdenwerking en de daaraan verbonden voorwaarden van stevigheid en flexibiliteit. Dat geschiedt aan een tempo van één à twee steigers per jaar, in functie van de beschikbare middelen.

Ten behoeve van de openbare veerdiensten worden nieuwe steigers gebouwd en/of bestaande, verouderde steigers vervangen op volgende locaties:

- Schelde linkeroever te Wintam (Bornem) en Rupelmonde (Kruibeke), in het kader van de herindienststelling van de veerdienst 'vliegende geit' ;
- Schelde linkeroever te Appels (Dendermonde) en rechteroever te Berlare ;
- Schelde linkeroever en rechteroever te Schellebelle ;
- drie steigers op de linkeroever van de Schelde te Moerzeke (Hamme):
 - aan de overzijde van het veer van Baasrode
 - aan de overzijde van het veer van Sint-Amands
 - aan de overzijde van het veer van Mariekerke
- Schelde linkeroever te Driegoten (Hamme) ;
- Schelde linkeroever te Liefkenshoek (Beveren).

Ten behoeve van de waterrecreanten worden volgende investeringen overwogen:

- Rupel rechteroever te Schelle, recreantensteiger naast bestaande veer ;
- Schelde rechteroever te Baasrode (Dendermonde), nieuwe steiger ter hoogte van het Scheepvaartmuseum ;
- Schelde rechteroever, renovatie van de steiger van Lillo (Antwerpen) ;
- Schelde linkeroever te Antwerpen, renovatie van de steiger aan de jachthaven.

Normaliter wordt voorrang gegeven aan infrastructuur ten behoeve van de veerdiensten die een belangrijke toeristisch-recreatieve, sociaal-maatschappelijke en mobiliteitstechnische functie hebben.

2. Qua timing is de systematische planning van renovatiewerken of nieuwbouw, in functie van de budgettaire ruimte afgestemd op een ontwerpstermijn van ca 1 jaar. Voor de bouwvergunningsprocedure voorziet Waterwegen en Zeelanaal NV een periode van negen maanden. Voor de aanbestedingsprocedure worden drie maanden voorzien. Voor de eigenlijke uitvoeringstermijn opgenomen in de bijzondere bestekken moet negen maand tot één jaar worden gerekend. Rekening houdende met eventuele overlappings van sommige van deze intervallen, is de totale doorlooptijd gemiddeld 2,5 jaar.

De uiteindelijke realisatie van projecten dient dus in het licht van voorgaande te worden gezien. Wanneer de nodige budgetten zouden moeten worden voorzien, kan worden afgeleid uit het indicatief meerjarenprogramma Investerings 2008-2011 (Recreatieve Infrastructuur).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 274
van 16 januari 2008
van **JOS DE MEYER**

Investeringsprogramma waterwegen - Seine-Scheldeverbinding

In de meerjarenbegroting 2008-2011 voor investeringen van de NV Waterwegen en Zeekanaal lees ik dat voor de jaren 2009-2011 voor de studie Seine-Schelde 70.000.000 euro wordt voorzien en voor de studie van de ontsluiting van kusthavens Seine-Schelde-West 35.000.000 euro voor de jaren 2010-2011.

1. Kan de minister een meer precieze omschrijving geven van de voorziene studies voor de verbinding Seine-Schelde en de ontsluiting van de kusthavens?
2. Wat is de meer precieze timing van de werken (studie, ontwerp, aanbesteding, uitvoering)?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 274 van 16 januari 2008

van **JOS DE MEYER**

1. Vooraf weze vermeld dat de aangehaalde bedragen geen studies, maar wel werken betreffen.

Voor de studie van het project Seine–Schelde moeten nog een aantal project-MER's worden opgemaakt, meer in het bijzonder voor de verdieping van de Leie, voor de aankoppeling van de oude meanders van de Leie op de gekanaliseerde Leie en het bouwen van nieuwe sluizen te Sint-Baafs-Vijve en Harelbeke.

Het project Seine–Schelde West bevindt zich nog in het stadium van de haalbaarheidsstudie. Parallel hiermee wordt ook een plan-MER opgemaakt. Verder werden recent peilputten geplaatst in een aantal speciale beschermingszones en VEN-gebieden. Deze peilputten worden gedurende het ganse jaar 2008 opgevolgd. Op basis van deze waarnemingen kan dan een ecohydrologische studie worden uitgevoerd om de instandhouding van deze zones of gebieden te onderzoeken.

Indien de haalbaarheid positief wordt beoordeeld, zal nadien een project-MER moeten worden opgemaakt, die het project in zijn geheel omvat. Door één overkoepelend project-MER op te maken, kunnen daarin op afdoende wijze de resultaten van de ecohydrologische studie worden verwerkt.

2. Voor het project Seine–Schelde is de project-MER van de verdieping van de Leie gepland in 2008-2009. De timing van de werken kan in beginsel als volgt verlopen: de aankoppeling van de meanders in 2009-2010, de nieuwe sluis van Sint-Baafs-Vijve in 2010-2011 en de nieuwe sluizen van Harelbeke in 2011-2012. De werken zelf zijn gepland om te worden aanbesteed en uitgevoerd in de periode 2009-2016.

Het project Seine–Schelde West bevindt zich nog in het stadium van het voorontwerp en het onderzoek naar de haalbaarheid. De voorbereiding ervan vergt dus nog veel studiewerk, met de daaruit voortvloeiende besluitvorming. Het opgeven van een concrete timing en bijhorende planning van de werken is op dit moment dan ook niet mogelijk.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 283
van 24 januari 2008
van **MARC VAN DEN ABEELEN**

Premies rationeel energiegebruik (REG) - Stookolieketels

De Vlaamse distributienetbeheerders zijn door de decreetgever verplicht om door middel van premies hun klanten aan te zetten om te investeren in rationeel energiegebruik (REG). Zo voorzien de distributienetbeheerders in premies voor het plaatsen van dubbele beglazing, zonnepanelen, condenserende gasketels, enzovoort. De kosten voor deze premies mogen de distributienetbeheerders doorrekenen aan de verbruikers via een toeslag op de elektriciteitsfactuur, ongeacht of zij verwarmen met gas of met stookolie.

Iedereen kan via zijn distributienetbeheerder gebruik maken van een REG-premie bij het plaatsen van een condenserende gasketel. Gebruikers van een mazoutketel daarentegen kunnen zelden gebruik maken van premies wanneer zij hun oude ketel willen vervangen door een milieuvriendelijk exemplaar.

Vandaag de dag zijn er maar drie distributienetbeheerders die premies geven voor het installeren van condenserende mazoutketels. In de praktijk wil dit zeggen dat minder dan 1% van de gebruikers bij zijn distributienetbeheerder kan aankloppen voor een REG-premie wanneer zij kiezen voor de installatie van een condenserende mazoutketel. Eén derde van de gezinnen in Vlaanderen kiest vandaag nochtans voor verwarming op stookolie en financiert via zijn elektriciteitsfactuur de REG-premies waarover ze zelf niet kunnen beschikken.

1. Hoe komt het dat bijna alle distributienetbeheerders premies uitkeren bij de installatie van een condenserende gasketel, maar amper drie distributienetbeheerders voorzien in premies bij het aanschaffen van een even milieuvriendelijke stookolieketel?
2. Neemt de minister initiatieven om deze ongelijke behandeling tussen zij die een gasketel willen plaatsen en zij die een mazoutketel willen plaatsen aan te pakken?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 283 van 24 januari 2008

van **MARC VAN DEN ABEELEN**

1. Om verwarring te vermijden moet vooreerst worden gezegd dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen elektriciteitsdistributienetbeheerders en aardgasdistributienetbeheerders. In het geval een intercommunale beide functies op zich neemt, worden wat boekhouding en verplichtingen betreft, beide functies gescheiden.

De aardgasdistributienetbeheerders hebben geen REG-openbaredienstverplichtingen. Zij ondernemen wel REG-acties, maar deze worden gefinancierd door een aardgasfonds.

De elektriciteitsnetbeheerders hebben de openbaredienstverplichting om een zekere hoeveelheid primaire energie te besparen bij hun afnemers. Voor de huishoudens wordt deze hoeveelheid in 2008 berekend als 2% van hun elektriciteitsleveringen in 2006. De acties zelf om tot deze resultaten te komen, mogen vrij door de netbeheerders worden gekozen. Aangezien het om primaire energiebesparing gaat, mogen ze ook vrij kiezen met welke energiedrager ze het resultaat behalen.

In juni van elk jaar dienen de elektriciteitsnetbeheerders bij het Vlaams Energieagentschap (VEA) een REG-actieplan in voor het daaropvolgende jaar. Dat actieplan omvat ondermeer een catalogus van maatregelen die de netbeheerders wensen uit te voeren. Het Vlaams Energieagentschap beoordeelt de actieplannen voor wat betreft het energiebesparend effect van de voorgestelde maatregelen, de hoogte van de financiële tegemoetkoming en de voorwaarden verbonden aan het verkrijgen van de tegemoetkomingen.

Maatregelen die in het verleden al werden ingediend (en goedgekeurd), worden door het VEA opgenomen in een beoordelingskader. Het huidige beoordelingskader bevat onder andere ook de condensatieketel.

De elektriciteitsnetbeheerders proberen hun resultaatsverplichtingen tegen een zo laag mogelijke kostprijs te realiseren. Zij kunnen dit inderdaad tegen de laagste kostprijs doen, juist omdat zij de vrijheid hebben om de voor hen meest optimale keuze van premies en acties effectief uit te voeren.

Wat de condenserende stookolieketels betreft, hebben Infrac, PBE, AGEM en het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen condenserende stookolieketels opgenomen in hun actieplan voor 2008 als mogelijke actie naar huishoudelijke eindafnemers toe. Infrac heeft in haar uiteindelijke beslissing van december echter beslist om dit in 2008 vooralsnog niet te doen.

Behoudens de premie voor condensatieketels, wordt voor het in aanmerking komen van een premie, geen onderscheid gemaakt tussen stookolie- en aardgasgebruikers.

Een gemiddeld Vlaams gezin betaalt voor deze actie via de nettarieven minder dan een halve euro per jaar. Van een financiering door stookoliegebruikers, via hun elektriciteitsfactuur, van besparingen op het gasverbruik, is er dus geen sprake.

Het moge duidelijk zijn dat de Vlaamse Regering de principiële beslissing heeft genomen om voor de stimulering van het rationeel energiegebruik geen eigen financiële instrumenten in te

zetten, maar via openbaredienstverplichtingen van de netbeheerders, deze aan te zetten zo efficiënt mogelijk energie te doen besparen, op straffe van een boete die niet kan worden doorgerekend in de tarieven.

2. De Vlaamse overheid streeft ernaar dat het realiseren van de energiebesparing niet alleen zo efficiënt mogelijk gebeurt, maar ook zo sector-neutraal mogelijk en liefst op een zo uniform mogelijke wijze tussen de diverse netbeheerders. Toch zijn het de netbeheerders die de uiteindelijke beslissing nemen om hun resultaatsverplichtingen waar te maken. Ik heb niet het voornemen om deze aanpak aan te passen.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 48
van 12 december 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

Fonteinpad Ichtegem - Afsluiting

Verwijzend naar het antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 25 van 25 oktober 2007 van minister Dirk Van Mechelen, waarin hij stelt dat deze concrete zaak vanuit het administratief toezicht intussen werd voorgelegd aan de minister van Binnenlands Bestuur en aan de gouverneur van West-Vlaanderen (Websitebulletin publicatiedatum 12-12-2007), heb ik volgende vragen.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier?
2. Wat is de verdere procedure?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 48 van 12 december 2007

van **STERN DEMEULENAERE**

Ik heb inderdaad kennis gekregen van dit dossier, niet enkel via mijn collega Van Mechelen, maar eveneens via een klacht van de vzw Houtlandse Milieuvereniging, die er zich over beklaagde dat, en ik citeer, *“de gemeente en het West-Vlaamse provinciebedrijf voor Toerisme en Recreatie op een sluiske en ondoorzichtige manier voetweg nr. 21 (Fonteinepad), een buurtweg, wil afschaffen in ruil voor publiek gebruik van de ‘Duitse betonweg’ doorheen het Wijnendalebos, een beschermd landschap”*.

Klaagster baseerde haar klacht op de hiernavolgende elementen:

- het niet uitvoeren door de gemeente van een principebeslissing van de gemeenteraad 17 november 2005 voor de afschaffing en verlegging van een deel van Voetweg 21 (Fonteineweg) waardoor rechtsonzekerheid ontstaat;
- het gebrek aan onderhoud door de gemeente;
- een permissieve houding van de gemeente tegen gedeeltelijke innemingen;
- de besluiten van 30 juli 2007 en 31 augustus 2007 genomen door de burgemeester waardoor de voetweg voor één maand voor alle verkeer verboden werd.

De klacht zelf werd eigenlijk ingediend tegen de twee laatste besluiten van de burgemeester.

Zoals gebruikelijk wanneer een klacht wordt ingediend tegen een besluit van een lokale overheid, stuur ik dit dossier voor nader onderzoek naar de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen, waar Ichtegem gelegen is.

Uit de resultaten van het onderzoek van de gouverneur bleek dat de controverse rond voetweg nr. 21 al geruime tijd aansleept. De voetweg zelf is quasi ontoegankelijk en als alternatief gebruiken fietsers en voetgangers een betonweg, die loopt over het grondgebied van de gemeenten Ichtegem en Torhout. Daarom nam de gemeenteraad van Ichtegem op 17 november 2005, op verzoek van het autonoom provinciebedrijf Westtoer, een principebeslissing tot afschaffing en verlegging van een deel van de desbetreffende voetweg 21 op het tracé van de voornoemde betonweg. De bedoeling van Westtoer was immers deze betonweg te integreren in het provinciaal fietsroutenetwerk.

Volgens de gebruikelijke procedure werd de Provinciale Technische Dienst gevraagd de plannen op te maken zodat het onderzoek ‘de commodo en incommodo’ kon plaatsvinden. De plannen werden tot op heden niet opgemaakt aangezien blijkbaar de inzichten van de provinciale overheid gewijzigd zijn.

Ondertussen, meer bepaald op 15 maart 2006, deelde de afdeling Monumenten en Landschappen West-Vlaanderen de gemeente mee dat, volgens de algemene beschermingsvoorschriften die van toepassing zijn, binnen de beschermde landschappen het verboden is wegen en paden af te sluiten of het tracé te wijzigen behoudens toelating of gunstig advies van deze dienst. Hiervoor vroeg de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen nadere uitleg.

Op 19 januari 2007 deelde de technische dienst van de provincie aan de gouverneur mee dat i.v.m. het opstarten van de procedure tot afschaffing en verlegging van de voetweg de aanvraag van de gemeente geen totale oplossing bevat gezien slechts een gedeelte van voetweg 21 verlegd wordt. Hierdoor kan het fietsnetwerk van Westtoer niet volledig voorzien worden langs openbare wegen.

Op 30 juli 2007 en 31 juli 2007 nam dan de burgemeester van de gemeente twee tijdelijke politiebepalingen om het verkeer tussen de Roopijfontein en de kruising met de betonbaan te verbieden omdat dit gedeelte van de voetweg volgens hem niet meer beantwoordt aan de normen van een openbare weg: het wegdek was zeer moeilijk berijdt- en begaanbaar, struiken en takken verhinderden de doorgang en er was reëel gevaar voor omvallende bomen. De betonweg was volgens de burgemeester een volwaardig alternatief voor een veilig en vlot verkeer. Bovendien mag deze betonweg van de privé-eigenaar ervan gebruikt worden. Op 6 september 2007 bekrachtigde de gemeenteraad deze besluiten. De besluiten op zich werden echter nooit uitgevoerd.

Wat nu de procedure betreft voor het afschaffen of verleggen van een voetweg, kan ik het volgende stellen. Het gedeeltelijk afschaffen van een bestaande buurtweg gebeurt op basis van beslissingen in eerste aanleg genomen door de deputatie bij de provincieraad, zulks op voorstel van de gemeenteraad. De vroegere wetgeving voorzag tegen deze beslissingen van de deputatie in een hoger beroep bij de Koning. Gelet op de regionalisering van de materie en op de bevoegdheidsverdeling binnen de Vlaamse regering is momenteel de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, bevoegd om over dergelijke beroepen uitspraak te doen.

Op dit ogenblik ligt de procedure stil. De deputatie heeft zich nog niet uitgesproken over het verzoek van de gemeenteraad van Ichtegem om de voetweg af te schaffen of te verleggen. Hierin kan ik uiteraard niet tussenkomen aangezien het een specifieke procedure betreft die een toegewezen bevoegdheid van de deputatie is.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 49
van 12 december 2007
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Voeren - Gewestelijk ontvanger

De huidige gewestelijke ontvanger van Voeren bekleedt ook de functie van beleidscoördinator binnen het gemeentebestuur van Voeren.

Op 8 oktober 2007 werd het managementteam opgericht samengesteld uit de ontvanger en de gemeentesecretaris. Krachtens artikel 78, § 1 van het Gemeentedecreet, is “het ambt van gemeentesecretaris, adjunct-gemeentesecretaris en financieel beheerder onverenigbaar met andere ambten binnen dezelfde gemeente”.

Er werd hieromtrent klacht neergelegd bij de gouverneur.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier?
2. Hoe heeft betrokkene het ambt van gewestelijke ontvanger kunnen bekleden sinds haar voorganger met pensioen is gegaan? Hoe kunnen deze functies gecumuleerd worden?
3. Artikel 11 van het besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van het statuut van de gewestelijke ontvangers van 11 juni 2004 bepaalt: “De gouverneur verklaart de betrekking van gewestelijk ontvanger vacant”.

Wanneer gebeurde dit?

Wanneer werd dit in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt?

4. Welke overheden betalen hierbij welke bezoldigingen? Volgens welke verdeelsleutel?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 49 van 12 december 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

1. Artikel 78 van het gemeentedecreet is in werking getreden op 1 januari 2007. Het is dus een nieuw gegeven, waarmee het gemeentebestuur van Voeren recent geconfronteerd werd. Een gemeenteraadslid van Voeren diende bij de provinciegouverneur klacht in over het feit dat de gewestelijke ontvanger van de gemeente en het OCMW ook halftijds beleidscoördinator bij de gemeente is. Het gemeentebestuur heeft de intentie de betrokken gewestelijke ontvanger, die maar waarnemend is en in contractueel dienstverband als gewestelijk ontvanger, en in feite een personeelslid van de gemeente zelf is, terug voltijds in dienst te nemen bij de gemeente. Aan de gouverneur werd gevraagd om een nieuwe gewestelijke ontvanger aan te duiden. In afwachting daarvan verzekert de huidige gewestelijke ontvanger van Voeren verder de continuïteit van de ontvangerij. De gouverneur deelde dit op 21 juni 2007 schriftelijk mee aan de klager.

Omdat er momenteel enkele Limburgse gemeenten een procedure ingezet hebben om over te schakelen naar een eigen financieel beheerder in plaats van een gewestelijk ontvanger, heeft de vervanging van de huidige gewestelijke ontvanger van Voeren vertraging opgelopen. Enkele gewestelijke ontvangers komen mogelijk binnenkort vrij door die lopende procedures. De provinciegouverneur volgt dit op en zal zo spoedig mogelijk in de vervanging voorzien.

2. De betrokken huidige gewestelijk ontvanger van Voeren is een gemeentepersoneelslid dat ter beschikking gesteld werd voor de functie van gewestelijke ontvanger, na de pensionering van haar voorganger, als noodoplossing. Het gaat om een contractuele aanstelling, die gebeurd is gedurende een tijdelijke benoemingsstop voor gewestelijke ontvangers voorafgaand aan het gemeentedecreet en het nieuw administratief statuut van de gewestelijke ontvangers. Het gemeentepersoneelslid nam halftijds verlof in die functie om de halftijdse betrekking van gewestelijk ontvanger te kunnen vervullen. Op dat ogenblik was dit niet in strijd met de wetgeving. Dat werd pas het geval toen artikel 78, §1, van het gemeentedecreet in werking trad. Er wordt een oplossing voor het probleem in het vooruitzicht gesteld.
3. De aanstelling van de gewestelijke ontvanger van Voeren gebeurde vóór het statuut van de gewestelijke ontvangers van 11 juni 2004. De procedure gebeurde dus nog op grond van de Nieuwe Gemeentewet en de koninklijke besluiten i.v.m. de gewestelijke ontvangers. Op dat ogenblik (eind 2003) had de provinciegouverneur instructies gekregen om geen statutaire benoemingen van gewestelijke ontvangers te doen in afwachting van duidelijkheid over hun positie. De betrekking werd dus nooit vacant verklaard. De betrekking werd contractueel gegeven, na een sollicitatiegesprek.
4. De Vlaamse overheid betaalt het salaris en de toelagen en vergoedingen van de gewestelijke ontvangers. Ze recupereert al deze kosten van de besturen per provincie, volgens een verdeelsleutel vastgelegd in de samenwerkingsovereenkomst van 9 december 1997 tussen de Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Duitstalige Gemeenschap.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 51
van 18 december 2007
van **CARL DECALUWE**

Sociale woningbouw - Sensibilisering gemeenten

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 106 (Websitebulletin publicatiedatum 06-04-2007) stel ik de minister graag volgende vragen.

1. Wat is de stand van zaken in de vijf gemeenten die begin 2007 geen sociale woningen op hun grondgebied hadden? Welke projecten zijn er ondertussen afgehandeld, lopende of gepland om dit tekort te verhelpen en met welk resultaat?
2. Kan de minister een overzicht geven van de steden en gemeenten waar in de voorbije vijf jaar nog geen enkele bijkomende sociale huurwoning werd gebouwd?

Wat is telkens de reden hiervoor? Een tekort aan gronden, financiële middelen, ...?

3. In welke steden en gemeenten werd er in de voorbije vijf jaar nog geen enkele sociale koopwoning gebouwd?
4. Welke initiatieven neemt de minister om de gemeenten zonder sociale huur- en/of koopwoningen te sensibiliseren?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 51 van 18 december 2007

van **CARL DECALUWE**

1. De vijf bedoelde gemeenten betreffen Ranst, Herstappe, Horebeke, Hoegaarden en Glabbeek. Enkel in de gemeente Hoegaarden loopt momenteel een project voor de bouw van 10 sociale huurwoningen voor het OCMW: op 19 december 2007 heeft de opening van de biedingen plaatsgehad, de bouwwerken starten in de loop van 2008. Voor de andere 4 gemeenten zijn nog geen projecten in het vooruitzicht.
2. Als bijlage vindt u een volledig overzicht van de bouwactiviteiten door sociale huisvestingsmaatschappijen, per gemeente. In 77 Vlaamse gemeenten werd in de voorbije 5 jaar geen enkele bijkomende sociale huurwoning gebouwd (opgeleverd) of aangekocht. Dat gegeven op zich wijst echter niet noodzakelijk op een gebrek aan activiteit: in 44 gemeenten uit deze lijst is de bouw van bijkomende huurwoningen gepland (in ontwerp of in uitvoering), volgens de gegevens waarover de VMSW vandaag beschikt. Hoewel ik de financiële middelen voor de bouw van bijkomende huurwoningen de voorbije jaren substantieel heb verhoogd, is het niet altijd mogelijk om in elke gemeente een project van enige omvang uit te voeren. De lokale omstandigheden spelen daarbij een zekere rol. Er moet een perceel grond beschikbaar komen voor aankoop door een sociale huisvestingsmaatschappij dat tegelijk niet overdreven duur is en dat een project van enige omvang toelaat. Ook de grootte van de gemeente speelt een rol en uiteraard de lokale interesse of desinteresse om bijkomende sociale huurwoningen op het grondgebied van de gemeente te creëren.
3. Uit de lijst met gemeenten waar in de voorbije 5 jaar geen sociale koopwoning gebouwd werd door een sociale huisvestingsmaatschappij blijkt dat het gaat om 190 gemeenten. In 70 gemeenten van deze lijst zijn wel nog koopwoningen gepland (in ontwerp of in uitvoering). Ook hiervan zijn gedetailleerde gegevens te vinden in de bijlage.
4. Artikel 28 van de Vlaamse wooncode bepaalt dat de gemeente een cruciale rol vervult in het tot stand komen van het lokale woonbeleid. In dit kader is de gemeente een regierol verleend. Hierbij gaat aandacht uit naar het stimuleren van sociale woonprojecten, het ondersteunen van de woonbehoeftige gezinnen en alleenstaanden, en het uitwerken van een woonkwaliteitsbeleid. Deze decretale opdracht houdt op vlak van sociale huisvesting in dat de gemeente een trekkersrol dient te vervullen, en nagaat welke woonprojecten nodig zijn in functie van haar lokaal woonbeleid. Het gemeentelijke woonbeleid komt tot stand in overleg met en tussen alle betrokkenen onderling om een optimale afstemming te waarborgen. De ondersteuning van het lokale beleid wordt vanuit het gewest waargenomen door Wonen-Vlaanderen (waar in dit kader ook de nodige middelen zijn uitgetrokken om personeel te werven). Deze opdrachten sluiten aan op de planmatige aanpak die voorzien is in artikel 22 van de Vlaamse wooncode. Hierin wordt bepaald dat, rekening houdend met de bevindingen van wetenschappelijk onderzoek én de resultaten van het lokaal overleg, een investeringsprogramma wordt vastgelegd waarin de verdeling van de middelen voor de sector worden vastgelegd voor een looptijd van vijf jaar. Bij het planningsproces wordt dus rekening gehouden met de resultaten van de lokale inbreng. Het investeringsprogramma krijgt zijn concrete uitwerking op het terrein via het jaarlijkse uitvoeringsprogramma dat wordt opgemaakt door de VMSW. De cyclus van investeringsprogramma, met daarop geënt een jaarlijks uitvoeringsprogramma, zal resulteren in een nieuwe aanpak en dynamiek op het terrein. Momenteel is het departement in samenwerking

met de VMSW en Wonen-Vlaanderen deze cyclus juridisch aan het uitwerken. In de eerste helft van 2008 kan terzake het nieuwe besluit worden verwacht.

BIJLAGE

Overzicht bouwactiviteiten SHM's

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/KEULEN/51/antw.051.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 52

van 18 december 2007

van **GINO DE CRAEMER***Nederlands Tweede Taal - Gescheiden klassen*

Het Vlaamse inburgeringsbeleid heeft als doelstelling nieuwkomers in staat te stellen actief deel te nemen aan onze samenleving. Naast het aanleren van de taal en de begeleiding naar de arbeidsmarkt, maken nieuwkomers via een cursus Maatschappelijke Oriëntatie kennis met het reilen en zeilen van de Vlaamse samenleving.

De commissie-Bossuyt boog zich over de vraag welke normen en waarden onze samenleving nu eigenlijk kenmerken en schoof een aantal basisprincipes naar voren. Het respecteren van diversiteit, de gelijkwaardigheid van alle mensen, de scheiding tussen religie en overheid, de vrijheid van meningsuiting,... zijn volgens de eindconclusie fundamentele waarden die iedereen dient te respecteren en waaraan niet kan worden getornd.

Maatschappelijke Oriëntatie (MO) maakt samen met Loopbaanbegeleiding en Nederlands Tweede Taal integraal deel uit van het primair inburgeringstraject, waarbij het belangrijk is dat de verschillende onderdelen goed op elkaar afgestemd zijn en elkaar versterken.

Zo lijkt het aanbieden van taalonderwijs in gescheiden klassen niet te verantwoorden, want het staat haaks op de waarden waarvan het aanvaarden de voorwaarde vormt voor een actief burgerschap én die men in de cursus MO tracht mee te geven.

Ik verneem dat in de praktijk vanwege de “specifieke culturele achtergrond” – onder meer in het Antwerpse – lessen Nederlands Tweede Taal in gescheiden klassen worden aangeboden. De achterliggende redenering is dat men allochtone vrouwen anders gewoonweg niet in de klas krijgt omdat ze geen toestemming krijgen van hun man. Dit ondermijnt niet enkel de geloofwaardigheid, maar ook de bedoeling van het inburgeringsbeleid.

1. Is de minister ervan op de hoogte dat NT2 in gescheiden klassen wordt aangeboden?

Hoe reageert de minister hierop en hoe plaatst hij dit tegenover het Vlaamse inburgeringsbeleid?

2. Welke maatregelen neemt de minister met betrekking tot deze problematiek?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 101) en Keulen (nr. 52).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 52 van 18 december 2008

van **GINO DE CRAEMER**

Een antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Onderwijs. Het antwoord zal verstrekt worden door de bevoegde minister (vraag nr. 101).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 54
Van 19 december 2007
van **JOHAN VERSTREKEN**

Sociale huisvesting - Weigeringen

In de krant “Het Volk” van 16 november 2007 stelt de minister: “We moeten zorgen dat we de sociale woningen toewijzen aan mensen die ze echt nodig hebben. Ik vind het niet langer kunnen dat kandidaten tot viermaal toe een sociale woning weigeren omdat ze liever wachten op een mooiere. Dat zal niet meer kunnen. Wie zich die luxe kan veroorloven, kan ook zonder sociale woning”.

1. Berust deze uitspraak op informatie die te veralgemenen is? Zo ja, uit welke gegevensverwerking blijkt deze informatie?

2. Hoe worden weigeringen van een bepaald aanbod bijgehouden?

Laat deze informatie toe om de motieven voor weigeringen weer te geven? Kan de minister deze weergeven, voor de periode tweede helft 2004 tot en met de eerste helft van 2007 volgens het numerieke gewicht? Hoeveel kandidaten weigerden deze legislatuur “meermaals een sociale woning omdat ze liever wachten op een mooiere”?

3. Moet uit deze uitspraak worden afgeleid dat de minister meent dat sociale woningen soms worden toegewezen aan mensen die ze niet nodig hebben?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 54 van 19 december 2007

van **JOHAN VERSTREKEN**

1. De betrokken uitspraak berust op informele informatie. Er is momenteel geen gegevensverwerking beschikbaar die hierop een algemeen beeld verschaft.

Er werd wel herhaaldelijk vastgesteld dat sommige kandidaat-huurders meerdere keren een hen aangeboden woning weigerden. Met deze uitspraak wou ik enkel de nadruk leggen op het feit dat het beleid zich dient te focussen op de diegenen die een reële woonnood hebben. Dit kan mijns inziens niet gesteld worden van mensen die al te kieskeurig zijn met betrekking tot de aangeboden woningen.

2. Zoals hierboven gesteld is er geen relevant cijfermateriaal voorhanden.

In uitvoering van het Besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode, kortweg het Kaderbesluit Sociale Huur, zal ik eerstdaags een nieuw model opstellen voor de inschrijvingsregisters bij de sociale verhuurders. Ik zal daarin opnemen dat ook de informatie over weigeringen van aangeboden woningen dient te worden opgenomen. De informatie in deze registers wordt jaarlijks verzameld omwille van de telling van de kandidaat-huurders. Binnen afzienbare tijd zal ik dus wel meer cijfermateriaal kunnen voorleggen over de materie.

3. Ik heb nooit willen doen uitschijnen dat dit op grote schaal gebeurt, maar wel dat sommige kandidaten minder woonbehoefstig zijn dan verwacht mag worden vanuit ons beleid. De toelatingsvoorwaarden beperken het bereik van de sociale huursector tot 11,6% van de Vlaamse gezinnen; gezien het beschikbare patrimonium kunnen we in de feiten slechts 6% effectief bedienen. In die context is het noodzakelijk om in eerste instantie voorrang te geven aan mensen die een echt reële woonnood ondervinden.

Ik kan er dan ook op wijzen dat er in het hoger aangehaalde Kaderbesluit Sociale Huur is opgenomen dat mensen bij de tweede weigering geschrapt moeten worden, tenzij er zwaarwichtige redenen kunnen worden aangehaald voor de weigeringen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 55
Van 19 december 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Elektronisch stemmen - Studie

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 190 van 13 september 2007 aangaande de stemcomputers vermeldde de minister dat de studie van het consortium van Belgische universiteiten over een vergelijking van elektronische stemsystemen in het buitenland, af was (Websitebulletin publicatiedatum 29-10-2007).

Het tweede deel, dat moet bijdragen tot het kiezen van een nieuw systeem, had evenwel een vertraging van een maand opgelopen. De eindversie, waarin ook opmerkingen moesten worden verwerkt en die bovendien moest worden vertaald, zou nog een extra maand op zich laten wachten.

Kan de minister een stand van zaken geven?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 55 van 19 december 2007

van **LUK VAN NIEWENHUYSEN**

De eindversie van het tweede deel van de studie over elektronische stemsystemen door het consortium van Belgische universiteiten is opgeleverd. Zij bevat aanbevelingen voor een nieuw elektronisch stelsysteem. Ik zal de studie eerstdaags voorstellen aan de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 56
van 20 december 2007
van **PATRICK JANSSENS**

Sociaal huurbesluit - Verhuringsreglementen

In het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober laatstleden tot reglementering van het sociale huurstelsel wordt gesproken van twee verhuringsreglementen. Enerzijds is er het toewijzingsreglement en anderzijds het intern huurreglement.

Voor het eerste neemt de gemeente (of een intergemeentelijk samenwerkingsverband) het initiatief en legt dit ter goedkeuring voor aan de minister. Het tweede reglement wordt door de verhuurder in kwestie opgemaakt en de verhuurder bezorgt de toezichthouder binnen een termijn van vier maanden na de inwerkingstreding van het huurbesluit een afschrift.

Hierbij rijzen een aantal onduidelijkheden.

Welk van beide reglementen, voor de gevallen dat ze in tegenspraak zouden zijn, haalt de overhand? Geldt dat ook voor artikel 20 van het sociaal huurbesluit? Kan door de verhuurder beslist worden in het intern huurreglement een andere prioriteit te geven dan in het toewijzingsreglement of omgekeerd?

Kan het toewijzingsreglement al een aantal zaken regelen die dan gelden voor alle verhuurders binnen deze gemeente, ook als die volgens het sociaal huurbesluit best in het intern huurreglement staan?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 56 van 20 december 2007

van **PATRICK JANSSENS**

Het kaderbesluit sociale huur van 12 oktober bepaalt welke zaken minstens moeten worden opgenomen in het interne huurreglement van elke verhuurder. Meer bepaald gaat het over de invulling van de rationele bezetting, het toewijzingssysteem, de toepassing van de facultatieve schrappingsgronden, de toepassing van de optionele voorrangsregels, de toepassing van de facultatieve opzeggingsgrond en de keuze voor de storting van de waarborg in handen van de verhuurder. Dit document moet elke verhuurder ten laatste vier maanden na de inwerkingtreding van het kaderbesluit overmaken aan de toezichthouder. Het interne huurreglement is een openbaar document dat ter beschikking wordt gesteld van de kandidaat-huurder die kennis moet kunnen nemen van de gehanteerde regels. Het interne huurreglement kan te allen tijde worden aangepast en dus ook wanneer er later op lokaal niveau een specifiek toewijzingsreglement zou worden ontwikkeld.

Het kaderbesluit sociale huur bepaalt dat het in drie gevallen verantwoord is passende maatregelen uit te werken in een eigen toewijzingsreglement, dat afwijkt van de standaardtoewijzings- en voorrangsregels. Een eigen toewijzingsbeleid kan worden ontwikkeld als men rekening wil houden met de lokale binding van de kandidaat-huurders, met de woonbehoefte van specifieke doelgroepen of als men wil werken aan de verstoorde of bedreigde leefbaarheid in bepaalde wijken of complexen. De opmaak van een eigen toewijzingsreglement dient tot stand te komen in nauw overleg met alle relevante lokale (huisvestings- en welzijns-)actoren en dus ook met de verschillende verhuurders. De gemeente (of het intergemeentelijk samenwerkingsverband) speelt hierin de trekkersrol.

1. Indien binnen het bovengenoemd lokaal overleg een specifiek lokaal toewijzingsreglement wordt uitgewerkt moet dit, na goedkeuring door de minister (of zijn gemachtigde), worden geïntegreerd in het bestaande interne huurreglement van de verhuurder(s) voor wie het van toepassing is. De verhuurder moet dan zijn intern huurreglement aanpassen en opnieuw overmaken aan de toezichthouder. Het specifiek lokaal toewijzingsreglement kan beperkt zijn tot één verhuurder binnen de gemeente (of het intergemeentelijk samenwerkingsverband) of van toepassing zijn voor alle verhuurders, afhankelijk van de lokale noden en situatie. Het is de bedoeling om binnen het lokaal overleg hierover tot een consensus te komen. Wat dat betreft kan er dus geen tegenspraak zijn tussen het specifiek lokaal toewijzingsreglement en het interne huurreglement van de verhuurder(s).
2. De optionele voorrangsregel, vermeld in artikel 20 (voorrang voor inwoners van de gemeente) behoort tot het standaardluik. Over de toepassing van die voorrangsregel beslist elke verhuurder autonoom en hij neemt dit ook op in zijn intern huurreglement. Indien (later) binnen het lokaal overleg wordt beslist om de lokale bindingsfactoren aan te vullen overeenkomstig artikel 27 van het kaderbesluit, moet de verhuurder zijn intern huurreglement op dit punt aanvullen en overmaken aan de toezichthouder.
3. Indien een specifiek lokale toewijzingsreglement tot stand komt in overleg met alle lokale actoren en goedgekeurd wordt door de minister (of zijn gemachtigde), dient de verhuurder voor wie het specifiek lokale toewijzingsreglement van toepassing is, dit te volgen en dus zijn intern huurreglement hieraan aan te passen. Hij kan dan geen andere prioriteiten stellen dan deze die in het specifieke toewijzingsreglement werden opgenomen.

4. De regelgeving bepaalt duidelijk zowel wat in het interne huurreglement moet komen als ook in welke gevallen een specifiek lokaal toewijzingsreglement kan worden opgemaakt. Enkel de toewijzingsregels (doelgroepen en leefbaarheid) en de eventuele uitbreiding van artikel 20 inzake lokale binding kunnen binnen het lokale overleg worden bepaald. Over de andere zaken die moeten worden opgenomen in het intern huurreglement van elke verhuurder (zoals hierboven opgesomd onder puntje 'algemeen'), zoals bijvoorbeeld de toepassing van artikel 20, beslist elke verhuurder autonoom.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 57

van 8 januari 2008

van **ELS ROBEYNS***Lokaal e-government - Stand van zaken*

Ook de gemeentebesturen en OCMW's introduceren de moderne informatietechnologieën voor de communicatie met hun burgers.

1. Op welke wijze en in welke mate heeft het door de Vlaamse overheid gevoerde beleid stimulansen gegeven om de introductie van het zogenaamde e-loket bij de gemeenten en de OCMW's te bevorderen?
2. Reikt de Vlaamse overheid de gemeenten en de OCMW's een kader aan van diensten en toepassingen die via het e-loket kunnen worden aangeboden?
3. Hoeveel Vlaamse gemeenten en OCMW's, opgedeeld per provincie, beschikken reeds over een e-loket?

Om welke toepassingen gaat het dan meestal?

4. Beschikken alle gemeenten en OCMW's reeds over een website als onderdeel van hun communicatiebeleid met de burger? Zo neen, worden er initiatieven genomen door de Vlaamse overheid om de lokale besturen te stimuleren om websites aan te maken?
5. Hoeveel Vlaamse gemeenten en OCMW's, opgedeeld per provincie, beschikken reeds over een website?
6. Tegen wanneer wenst de Vlaamse overheid een veralgemeend aanbod van e-loket en website door alle Vlaamse gemeenten en OCMW's?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 57 van 8 januari 2008

van **ELS ROBEYNS**

1. Een “e-loket” moet men beschouwen als site waar burgers bepaalde transacties kunnen verrichten, dus meer dan een “communicatieve website”. Binnen e-loketten zijn er dan nog grote verschillen. Een aanvraag van een formulier of attest kan via een link op een gemeentelijke site naar een mailadres van een gemeenteambtenaar leiden, maar kan ook volledige elektronisch verwerkt worden. Er zijn grote verschillen. Er zijn mij geen studies bekend waarin een overzicht gemaakt wordt met de stand van zaken hierover bij de 308 Vlaamse gemeenten.
2. Lokale besturen doen een beroep op informaticabedrijven voor het bouwen van websites en e-loketten. Vaak wordt dezelfde software voor e-loketten gedeeld door verschillende besturen. De lokale besturen zijn daar autonoom in. De Vlaamse overheid stelt geen kader ter beschikking voor diensten en toepassingen via het e-loket. Dat zou door de grote verscheidenheid in grootte, aard en wensen van de lokale besturen trouwens bijzonder moeilijk zijn.
De lokale besturen worden in januari 2008 wel uitgenodigd om voorstellen te doen in het kader van “e-idee”. Het gaat om voorstellen van dienstverlening die Corve (Coördinatiecel Vlaams e-government) hen zou kunnen leveren. Het meest voor de hand liggende is daarbij VKBO-informatie (bedrijveninformatie). Er is ook samenwerking tussen de gemeenten en de Vlaamse Overheid in verband met de website www.premiezoeker.be waar de burger informatie kan vinden over energiepremies en huisvestingpremies.
3. Ik heb geen gegevens over het aantal e-loketten bij de gemeenten en OCMW's.
- 4+5. Zo goed als alle gemeenten in Vlaanderen hebben een website. Een uitzondering voor de kleinste gemeente, Herstappe, bevestigt de regel.
6. De gemeentelijke autonomie is een grondwettelijk beginsel. De lokale besturen zijn vrij in hun keuze voor en van elektronische dienstverlening aan de bevolking. De Vlaamse overheid probeert de gemeenten in te schakelen in het “maximale gegevensdeling tussen administraties”-project waardoor ze vlot aan de authentieke bronnen kunnen op Vlaams en federaal niveau. De bedoeling is ook dat administratieve processen, die starten op een lokaal niveau, volledig elektronisch te laten verlopen over de verschillende beleidsdomeinen (bouwaanvragen, milieuvergunningen, verhuismeldingen,...)

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 58

van 8 januari 2008

van **STEFAAN SINTOBIN**

Raad van bestuur gemeentebedrijven - Plaatsvervanging

Onlangs bleek dat er voor het autonoom gemeentebedrijf Etiz bij het begin van de legislatuur geen plaatsvervangers uit de politieke fracties werden aangesteld voor de leden van de raad van bestuur. Ze kunnen dus niet vervangen worden als ze afwezig zijn, of bijvoorbeeld ook niet bij langdurige ziekte. En wat bij een overlijden?

Navraag bij VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten) leert dat het Gemeentedecreet nergens voorziet in de mogelijkheid om vervangers aan te stellen, maar op basis van de huidige teksten is het ook niet strikt verboden.

Is hier sprake van een lacune in decreetgeving?

Acht de minister en initiatief hier wenselijk?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 58 van 8 januari 2008

van **STEFAAN SINTOBIN**

De statuten van het autonoom gemeentebedrijf ETIZ voorzien inderdaad niet in de aanduiding van plaatsvervangers. In het artikel 17 van de statuten is wel een regeling vervat die een bestuurder die ziek of verhinderd is de mogelijkheid biedt om een volmacht te geven aan een andere bestuurder. Op die manier telt de stem en aanwezigheid van de verhinderde bestuurder gewoon mee. Bij overlijden duidt de gemeenteraad op de eerstvolgende vergadering een nieuwe bestuurder aan. De gemeenteraad beschikt trouwens altijd over de mogelijkheid om bestuurders te vervangen bij een lange verhindering of omwille van een andere reden.

In de praktijk werken autonome gemeentebedrijven meestal niet met plaatsvervangers, maar met de mogelijkheid om volmachten te geven. Het is echter een systeem dat niet wordt verboden door de Nieuwe Gemeentewet en ook niet door het gemeentedecreet. Indien men er toch voor zou opteren een dergelijk systeem uit te werken, is het dan ook van groot belang dat in de statuten deze werkwijze nauwkeurig wordt bepaald. Het gebruik van plaatsvervangers mag er niet toe leiden dat de samenstelling van de raad van bestuur in strijd zou zijn met de bepalingen van vertegenwoordiging die in het gemeentedecreet (of voor de agb's die hun statuten nog niet hebben aangepast aan het gemeentedecreet, in de Nieuwe Gemeentewet) zijn vastgelegd. De Nieuwe Gemeentewet bepaalt dat de meerderheid van de leden van de raad van bestuur gemeenteraadsleden zijn en dat elke politieke groep vertegenwoordigd is. Het gemeentedecreet bepaalt dat elke fractie een lid heeft voorgedragen in de raad van bestuur, dat ten hoogste twee derden van de leden van de raad van bestuur van hetzelfde geslacht is en dat de voorzitter lid is van het college. Verder zal de gemeenteraad ook zijn goedkeuring moeten geven aan deze plaatsvervangers en zijn de onverenigbaarheden van artikel 229 ook op hen van toepassing. Ook met betrekking tot de toekenning van presentiegelden moet op voorhand op zijn minst in een huishoudelijk reglement worden vastgelegd hoe de toekenning gebeurt.

Een systeem van plaatsvervangers is dus niet uitgesloten, maar een doordachte uitwerking in statuten en huishoudelijk reglement is onontbeerlijk. Omdat ik het niet eenvoudig acht om steeds aan alle regels van correcte samenstelling te voldoen en ik ook meen dat een steeds wisselende samenstelling van een raad van bestuur het beleid niet ten goede komt, geef ik mijn voorkeur aan een systeem van volmachten.

Ik acht een wetgevend initiatief niet wenselijk en laat het aan de autonomie van de lokale besturen over om een voor hen meest aangewezen systeem te kiezen en uit te werken.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 60

van 10 januari 2008

van **GINO DE CRAEMER***Sociale huurwoningen - West-Vlaanderen*

Uit het artikel “De klauwen van huisjesmelkers” in Gazet van Antwerpen van 15 december 2007 over sociale huurwoningen in Antwerpen, blijkt dat betaalbare en kwalitatieve huisvesting voor veel Antwerpenaren steeds moeilijker wordt. Sociale verhuurkantoren worden in de tekst een belangrijk alternatief voor de socialehuisvestingsmaatschappijen genoemd. Met 250 huurwoningen blijken de sociale huurwoningen vandaag nog een druppel op de hete plaat. Op de wachtlijsten staan daarenboven nog 700 mensen.

Graag vernam ik van de minister een stand van zaken voor West-Vlaanderen.

1. Hoeveel bedraagt het aantal sociale huurwoningen, opgedeeld per gemeente, in West-Vlaanderen?
Hoeveel daarvan worden door een socialehuisvestingsmaatschappij, respectievelijk sociaal verhuurkantoor beheerd?
2. Hoeveel kandidaat-huurders staan op een wachtlijst? Kan de minister de evolutie van die wachtlijsten geven? Heeft de minister zicht op de wachttijden?
3. Hoeveel bedraagt het aantal bijkomende geplande sociale huurwoningen per West-Vlaamse gemeente?
4. Hoe evalueert de minister het huidig aantal sociale woningen in West-Vlaanderen? In welke mate is er nog een tekort, of ziet de minister geen problemen op dat vlak?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 60 van 10 januari 2008

van **GINO DE CRAEMER**

1. De gevraagde informatie is terug te vinden in bijlage 1.
2. De gevraagde informatie is terug te vinden in bijlage 1.

Ik heb betrouwbare informatie ter beschikking over de jaren 2005 en 2006. Ik stel vast dat de gemiddelde wachttijd voor kandidaat-huurders in West-Vlaanderen ongeveer gelijk is gebleven (van 774 dagen in 2005 naar 779 dagen in 2006). Het betreft telkens ongeveer 2 jaar en anderhalve maand wachttijd voor een sociale huurwoning.

3. De gevraagde informatie is terug te vinden in bijlage 1.
4. Bij de evaluatie van het sociaal woonbeleid moet men rekening houden met twee aspecten. De vraag naar sociale woningen en het aanbod. Voor het aanbod verwijs ik graag naar de bijgevoegde tabel met het aantal SHM en SVK woningen in West-Vlaanderen. Voor de vraag dient men echter met meerdere criteria te werken. Momenteel werkt mijn administratie een Investeringsprogramma-Uitvoeringsprogramma (IP-UP) uit. Hierin zullen verschillende criteria gebruikt worden als basis voor de behoefte bepaling.

BIJLAGE

Aantal woningen - wachtlijst

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/KEULEN/60/antw.060.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 64
van 10 januari 2008
van **CARL DECALUWE**

Sociale huisvesting - Wachlijsten

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 99 van 21 februari 2007 (Websitebulletin publicatiedatum 06-04-2007) had ik de minister graag de volgende vragen gesteld. Ik vermoed dat intussen de gegevens betreffende de kandidatenlijsten geactualiseerd zijn.

1. Kan de minister een stand van zaken geven van de wachlijsten voor huurwoningen per sociale huisvestingsmaatschappij en opgesplitst per provincie?

Hoe evolueren deze wachlijsten? Wat zijn de oorzaken van deze evolutie?

2. Kan de minister een stand van zaken geven van de gemiddelde wachttijden voor huurwoningen per sociale huisvestingsmaatschappij en opgesplitst per provincie?

Hoe evolueren deze gemiddelde wachttijden? Wat zijn de oorzaken deze evolutie?

3. Hoeveel sociale woningen werden in 2007 gerealiseerd door de socialehuisvestingsmaatschappijen? Om hoeveel koopwoningen en om hoeveel huurwoningen gaat het? Kan dit eveneens opgesplitst per maatschappij en per provincie?

Hoe evolueert de realisatie van sociale huur- en koopwoningen? Wat zijn de oorzaken deze evolutie?

4. Bij welke huisvestingsmaatschappijen is de nood aan nieuwe woningen het grootst en welke initiatieven neemt de minister in deze concrete gevallen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 64 van 10 januari 2008

van **CARL DECALUWE**

1. In bijlage 1 wordt een overzicht gegeven van de aantallen kandidaat-huurders in 2005 en in 2007, telkens geteld vlak na de actualisatie van de inschrijvingsregisters.

Het totale aantal kandidaat-huurders in Vlaanderen blijkt gestegen te zijn. Ik wil er wel op wijzen dat het aantal kandidaten, bekomen door de som te nemen van de kandidaten bij individuele sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's) geen correct beeld geeft van het aantal kandidaat-huurders. Er zijn immers vele kandidaten die zich bij verschillende SHM's tegelijk inschrijven. Na de uitzuivering van deze dubbel telling, blijkt het aantal gestegen te zijn van 69.671 midden 2005 naar 76.680 midden 2007.

Als bevoegd minister wens ik echter de effectieve nood te kennen aan het correcte aantal sociale huurwoningen. Daarom wordt er steeds aan de VMSW gevraagd om tevens de sociale "woonbehoefte" te berekenen. Deze sociale woningbehoefte wordt berekend op basis van de door de sociale huisvestingsmaatschappijen aangeleverde gegevens. Alle dossiers ouder dan tien jaar worden buiten beschouwing gelaten. Nogal wat dossiers bevinden zich in deze situatie en dit vaak als gevolg van erg specifieke eisen vanwege de kandidaat-huurder. Ook alle mutatieaanvragen worden niet weerhouden.

Rekening houden met het bovenstaande stellen we vast dat het totale aantal kandidaat-huurders dat voldoet aan de definitie van woningbehoefte gestegen is van 51.034 medio 2005 tot 57.457 medio 2007.

Deze stijging is wellicht gedeeltelijk het gevolg van het feit dat men beter op de hoogte is van het aanbod en van de hoge kwaliteit van de sociale woningen. Maar uiteraard is ook de prijs erg aantrekkelijk. Daarin ligt waarschijnlijk de voornaamste oorzaak, aangezien de prijzen op de private huurmarkt stijgen. Om hieraan tegemoet te komen wordt de mogelijkheid onderzocht om voor de kandidaat huurders die reeds geruime tijd op de wachtlijst staat een huursubsidie te verlenen in afwachting van een aanbod van een sociale huurwoning.

2. Eveneens in bijlage 1 wordt een overzicht gegeven van de gemiddelde wachttijd per SHM in de jaren 2005 en 2006. Het betreft telkens het gemiddelde van wachttijd van alle kandidaat-huurders die in de loop van dat jaar een toewijzing kregen.

Globaal over Vlaanderen blijkt de wachttijd stabiel gebleven te zijn. Gezien het gegroeide aantal kandidaten, verwacht ik echter op termijn wel een stijging deze wachttijden.

3. De aantallen gebouwde sociale huurwoningen per SHM worden weergegeven in bijlage 1, de aantallen gerealiseerde koopwoningen staan in bijlage 2. Het aantal gerealiseerde woningen over de jaren 2006 en 2007 ligt wat lager. Dit is enerzijds te wijten aan het feit dat de lopende financiering niet sluitend was, en dat men het nieuwe financieringssysteem steeds duidelijker voelde aankomen. Ik hoop dan ook dat er de komende jaren een belangrijke inhaalbeweging zal gemaakt worden. Anderzijds is er ook de vaststelling dat hoewel alle middelen effectief worden gebruikt, het steeds moeilijker wordt om de middelen vast te leggen in het jaar waarin ze worden

voorzien. Een zekere verzadiging van de bouwsector, een beperkte capaciteit van de sociale huisvestingsmaatschappijen en een trage doorlooptijd is hier één van de oorzaken van.

4. Bij de evaluatie van het sociaal woonbeleid moet men rekening houden met twee aspecten. De vraag naar sociale woningen en het aanbod. Voor het aanbod verwijs ik graag naar bijlage 1 met het totaal aantal sociale huurwoningen.

Voor de vraag dient men echter met meerdere criteria te werken. Momenteel werkt mijn administratie een Investeringsprogramma-Uitvoeringsprogramma (IP-UP) uit. Hierin zullen verschillende criteria gebruikt worden als basis voor de behoefte bepaling van zowel sociale huurwoningen als sociale koopwoningen.

BIJLAGEN

1. Gegevens met betrekking tot kandidaat-huurders, wachttijd, gebouwde sociale huurwoningen en het totaal aantal sociale huurwoningen
2. Gegevens met betrekking tot gebouwde sociale koopwoningen

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2007-2008/KEULEN/64/antw.064.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2007-2008/KEULEN/64/antw.064.bijl.002.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 65
van 11 januari 2008
van **JOHAN DECKMYN**

Bevlagging openbare gebouwen - 11 juli

In verband met de bevlaggingsplicht op 11 juli, zijn er blijkbaar uiteenlopende interpretaties en toepassingen.

Volgens sommige burgemeesters gaat het alleen om openbare gebouwen in de zin van gebouwen die vrij toegankelijk zijn voor het publiek. Zo komt men dan tot de stelling dat de bevlaggingsplicht niet geldt voor gemeentelijke basisscholen, omdat ze niet vrij toegankelijk zijn voor het publiek.

Naar verluidt zijn er aanbevelingen van de minister om de bevlagging enkel op te leggen voor de hoofdgebouwen van de steden en gemeenten.

Klopt dat? Welke aanbevelingen of richtlijnen heeft de minister ter zake uitgevaardigd?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 65 van 11 januari 2008

van **JOHAN DECKMYN**

In toepassing van artikel 6bis van het decreet van 7 november 1990 houdende vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap, geldt de bevlaggingsplicht voor alle openbare gebouwen van de gemeenten. Het begrip ‘openbaar gebouw’ is niet in dit decreet omschreven.

Naar aanleiding van een aantal schriftelijke vragen werd dit begrip verduidelijkt in die zin dat als openbare gebouwen beschouwd moeten worden die gebouwen die hetzij toegankelijk zijn voor het publiek hetzij bestemd zijn voor een openbare dienst (cfr. Antwoord op de schriftelijke vragen nr. 50 van 20 november 1997 van de heer Jan Caubergs en nr. 31 van 26 november 1998 van de heer Herman Lauwers in resp. VI.Parl. – Vr&Antw. – nr. 8 – 30 januari 1998 p. 1117 en VI.Parl. – Vr.&Antw. – nr. 7 – 29 januari 1999 p. 993).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 66
van 16 januari 2008
van **JOHN VRANCKEN**

Taalgebruik - Dialecten

Het gebruik van de Nederlandse taal als officiële voertaal in de gemeenteraden is decretaal vastgelegd.

Kan de minister verduidelijken wat de term “Nederlands” inhoudt, met name of afgeleiden ervan in de vorm van dialecten eveneens toegelaten zijn? Welke criteria worden er in dat verband gehanteerd bij het toezicht op de naleving?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 66 van 16 januari 2008

van **JOHN VRANCKEN**

Artikel 30 van de Grondwet bepaalt dat het gebruik van de in België gesproken talen vrij is: het kan niet worden geregeld dan door de wet en alleen voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken. Het gebruik van de talen in bestuurszaken is geregeld in het koninklijk besluit van 18 juli 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.).

De S.W.T. bepaalt welke talen in de elk van de vier taalgebieden gebruikt moeten worden. In de gemeenten van het Nederlandse taalgebied mag uitsluitend het Nederlands worden gebruikt tijdens de vergaderingen van de gemeenteraad.

Dialecten zijn geen standaardtaal. Van Dale kwalificeert ze als “taal van een streek of plaats, of van een sociale groep, voor zover ze verschilt van de algemene of landstaal, tongval, streektaal”. Ik verwijs in dit verband ook nog naar het Nationaal Congres dat de eerste Belgische Grondwet opstelde. Bij de redactie van artikel 23 (het huidige artikel 30) van de Grondwet dat handelt over de vrijheid van taalgebruik, stelde het Congres reeds dat enkel het Nederlands, het Frans en het Duits kunnen beschouwd worden als “*de in België gesproken talen die de bescherming van de Grondwet genieten.*”. De rechtsleer concludeert hieruit dat dan ook moet aangenomen worden dat “*dialecten, zoals bvb. het Waals of het West-Vlaams van deze bescherming zijn uitgesloten, of beter, worden vertegenwoordigd door de taal waarvan ze afstammen*”.

Bij de uitoefening van het bestuurlijk toezicht waak ik over het correct gebruik van de talen in bestuurszaken. Als ik in dat verband klachten ontvang, vraag ik de gouverneur om een onderzoek in te stellen en treed ik op waar dat nodig is.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 67
van 16 januari 2008
van **JAN PEUMANS**

Taalgebruik - Dialecten

Onlangs vernam ik dat de gemeenteraadszittingen van de gemeente Voeren in het “Plattdütsch” mogen verlopen.

www.wikipedia.org leert het volgende m.b.t. dit dialect:

“Plattdütsch is een term die binnen de Vlaamse terminologie wordt gebruikt voor de Limburgs-Ripuarische spreektaal van een aantal plaatsen in het Noordoosten van de provincie Luik, voor zover die thans onder het Waalse gewest en de Franse gemeenschap vallen, zoals Montzen en Welkenraedt. Dit gebied wordt aangeduid met de term de Platdietse streek. Sinds 1992 is ook dit dialect, dat door de sprekers Platduitsj genoemd wordt, door Wallonië erkend als binnenlandse regionale taal. We moeten daarbij wel in acht nemen, dat het in taalkundige zin geen Waals dialect is, maar behoort tot de overgangsdialecten tussen het Limburgs en het Ripuarisch.”

Uiteraard kan men alle sympathie hebben voor het cultiveren van dialecten, die de eigenheid en het karakter van een regio veruiterlijken. Dat dit de goedkeuring kan wegdragen van de huidige provinciegouverneur van Limburg lijkt dan ook niet verbazingwekkend. Sympathie hebben is één zaak; de wet naleven een andere. Toen burgemeesters in sommige faciliteitengemeenten (Wezembeek-Oppem, Linkebeek en Kraainem) toelieten dat de gemeenteraadsleden Frans spraken tijdens de gemeenteraadszittingen, heeft de minister ingegrepen. Dit leidde ertoe dat deze - toenmalig waarnemende - burgemeesters niet benoemd geraakten.

Maar nu het geval van het “Plattdütsch”. De Franstalige raadsleden vroegen in eerste instantie om Frans te mogen spreken, maar deze motie werd (door de Vlaamse meerderheid) verworpen. Nu tracht men te vermijden Nederlands te moeten spreken door in het Plattdütsch te spreken. De burgemeester verzette zich, maar de gouverneur van Limburg liet weten dat er dialect mag worden gesproken, zolang dit maar behoort tot het Nederlandse taalgebied. Volgens deze redenering is het dus mogelijk dat iemand uit Bavikhove verkozen in Riemst, daar tijdens de zittingen “plat” West-Vlaams spreekt of een Friese vrouw verkozen in de gemeenteraad van Lanaken, daar Fries spreekt.

De taalwetgeving, alsook de verschillende omzendbrieven van de Vlaamse Regering, zijn evenwel glashelder. Ik citeer uit de omzendbrief-Peeters: “Tijdens vergaderingen van de gemeenteraad en van het college van burgemeester en schepenen dient het Nederlands gebruikt te worden. Het gebruik van een andere taal, o.m. bij de mondelinge tussenkomsten, kan geen rechtsgevolgen hebben.” Het lijkt logisch dat hiermee het standaardnederlands bedoeld wordt. Hoe het zit bij gebruik van dialecten, zowel geschreven als mondeling, lijkt niet duidelijk.

1. Klopt de redenering van de provinciegouverneur van Limburg, wanneer hij stelt dat het gebruik van dialecten tijdens gemeenteraadszittingen kan, zolang ze maar behoren tot het Nederlandse taalgebied?
2. Kan het gebruik van dialecten bij mondelinge tussenkomsten tijdens gemeenteraadszittingen? Welke dialecten? Welke niet? Hoe worden de bestaande wetgeving en de omzendbrieven op dat vlak geïnterpreteerd?
3. Kan het gebruik van dialecten in de notulen van de gemeenteraadszittingen? Hoe worden de bestaande wetgeving en de omzendbrieven op dat vlak geïnterpreteerd?
4. Heeft de minister weet van het gebruik van het Plattdütsch tijdens de gemeenteraadszittingen in Voeren? Wat is het standpunt van de minister ter zake? Kan en zal hij er iets tegen ondernemen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 67 van 16 januari 2008

van **JAN PEUMANS**

1. Artikel 30 van de Grondwet bepaalt dat het gebruik van de in België gesproken talen vrij is: het kan niet worden geregeld dan door de wet en alleen voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken. Het gebruik van de talen in bestuurszaken, waaronder tijdens gemeenteraadszittingen, is geregeld in het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.).

De S.W.T. bepaalt welke talen in de elk van de vier taalgebieden gebruikt moeten worden: dat zijn uitsluitend het Nederlands, het Frans en het Duits. Het Plattdütsch behoort bijgevolg niet tot de talen, die gebruikt mogen worden in bestuurszaken. Bij toepassing van de S.W.T. mag in de gemeenten van het Nederlandse taalgebied uitsluitend het Nederlands worden gebruikt tijdens de vergaderingen van de gemeenteraad.

2. Wat het gebruik van dialecten betreft, wijs ik erop dat dialecten geen standaardtaal zijn. Van Dale kwalificeert ze als “taal van een streek of plaats, of van een sociale groep, voor zover ze verschilt van de algemene of landstaal, tongval, streektaal”. Ik verwijs in dit verband ook nog naar het Nationaal Congres dat de eerste Belgische Grondwet opstelde. Bij de redactie van artikel 23 (het huidige artikel 30) van de Grondwet dat handelt over de vrijheid van taalgebruik, stelde het Congres reeds dat enkel het Nederlands, het Frans en het Duits kunnen beschouwd worden als “*de in België gesproken talen die de bescherming van de Grondwet genieten.*”. De rechtsleer concludeert hieruit dat dan ook moet aangenomen worden dat “*dialecten, zoals bvb. het Waals of het West-Vlaams van deze bescherming zijn uitgesloten, of beter, worden vertegenwoordigd door de taal waarvan ze afstammen*”.

Het is dan ook duidelijk dat tijdens de vergaderingen van de gemeenteraden in Vlaanderen enkel het Nederlands mag gesproken worden. In de gemeenteraad van Voeren is het gebruik van het Plattdütsch of van een andere taal bijgevolg niet toegelaten.

3. De notulering van de gemeenteraadszittingen kan vanzelfsprekend enkel in het Nederlands gebeuren. Ik verwijs ter zake naar het antwoord op uw eerste vraag.
4. Ik ben niet formeel op de hoogte van een ander gebruik dan het Nederlands tijdens de raadszittingen in Voeren, noch van een standpunt van de gouverneur van Limburg in dat verband. Ik schrijf hem hierover aan en zal dan oordelen welke maatregelen eventueel nodig zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 68
van 18 januari 2008
van **GINO DE CRAEMER**

Inburgeringsbeleid - Evaluatie

In het kader van het Viona-onderzoeksprogramma werd het Vlaamse inburgeringsbeleid grondig geëvalueerd.

Centraal in de studie staat de vraag naar de efficiëntie en de effectiviteit van het inburgeringsprogramma. Op basis van de resultaten van een schriftelijke bevraging aangevuld met resultaten van diepte-interviews, werd nagegaan in welke mate het beleid zijn doelstellingen heeft bereikt. De evaluatie beslaat de periode april 2004 – december 2006 en betreft dus het “oude” decreet.

Met de beëindiging van het onderzoek op 1 januari 2007 trad het aangepaste inburgeringsdecreet in werking. Volgens de onderzoekers werd in het onderzoek wel aandacht besteed aan het nieuwe decreet door na te gaan in welke mate de geformuleerde aanbevelingen geremedieerd worden door het vernieuwde decreet. Het onderzoek resulteerde uiteindelijk in drie deelrapporten en een syntheseverslag.

1. Hoe evalueert de minister het gevoerde onderzoek m.b.t. methodiek, gestelde vragen, conclusies...?
2. Acht de minister een verdere evaluatie van het inburgeringsbeleid nodig of zinvol?

Is er al een evaluatie gepland van het inburgeringsbeleid na de start van het aangepaste decreet?

Zo ja:

- a) wanneer vindt de volgende evaluatie plaats, wanneer wordt ze opgestart en welke termijnen worden er gehanteerd;
- b) is er al uitgemaakt of dezelfde onderzoeksvragen moeten worden gesteld en of dezelfde methode zal worden gehanteerd;
- c) welke periode zal worden geëvalueerd;
- d) aan welke onderzoeksinstelling of –ploeg wordt het volgende onderzoek uitbesteed?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 68 van 18 januari 2008

van **GINO DE CRAEMER**

1. De evaluatie van het inburgeringsbeleid werd doorgevoerd in het kader van het VIONA-onderzoeksprogramma. De onderzoeksvragen werden voorbereid door het Interdepartementaal Projectteam Inburgering (IPI) en werden omschreven in de VIONA-onderzoeksoproep 2004 die de Vlaamse Regering heeft goedgekeurd. De onderzoeksmethodiek was beschreven in het onderzoeksvoorstel van de promotoren. Het onderzoeksverloop werd van nabij opgevolgd door de VIONA-visiegroep 'Nieuwe migranten en inburgering'. Deze visiegroep heeft tevens het eindrapport goedgekeurd. Als dusdanig heb ik dan ook geen opmerkingen bij het gevoerde onderzoek wat betreft de methodiek, de gestelde vragen en de conclusies. Het onderzoek is uitgevoerd conform de overeenkomst en conform de afspraken gemaakt op de VIONA-visiegroep. Zoals de vraagsteller terecht opmerkt werd de onderzoeksopdracht uitgeschreven in het voorjaar 2004 op basis van het oorspronkelijke inburgeringsdecreet dit terwijl het inburgeringsbeleid in de loop van het onderzoek met het wijzigingsdecreet van 14 juli 2006 grondig werd bijgesteld. Dit had voor gevolg dat de onderzoeksopzet – evaluatie van het oorspronkelijke inburgeringsdecreet – door nieuwe regelgeving doorkruist werd. Het evaluatieonderzoek moet dan ook eerder beschouwd worden als een 'nulmeting' van het Vlaamse inburgeringsbeleid, een stand van zaken aan het begin van de inwerkingtreding van het inburgeringsdecreet, dan als een evaluatie van het huidige inburgeringsbeleid.
Anderzijds hebben de onderzoekers meerdere suggesties gedaan om de effectiviteit en efficiëntie van het inburgeringsbeleid te verhogen. Zo bevat het onderzoek meerdere aanbevelingen om het bereik van inburgeraars te verhogen, het verloop en de opvolging van het traject te verbeteren, het aanbod te optimaliseren en de uitval te voorkomen. Deze aanbevelingen bieden zonder meer een nuttige leidraad om het beleid en de uitvoering ervan verder bij te sturen.
2. Een verdere evaluatie van het inburgeringsbeleid acht ik zeker zinvol, in de eerste plaats omdat er - zoals blijkt uit het antwoord op de eerste vraag, - nog geen evaluatie is doorgevoerd van het inburgeringsbeleid zoals het tijdens deze legislatuur verder vorm heeft gekregen. Verdere evaluatie acht ik ook zinvol omdat het inburgeringsbeleid een beleid is dat nog volop in beweging is waardoor een wetenschappelijke vinger aan de pols een belangrijk instrument is om de inburgeringspraktijk verder te verbeteren en bij te sturen. Bovendien verwijs ik naar artikel 26 van het inburgeringsdecreet dat bepaalt dat uiterlijk drie jaar na de inwerkingtreding van het decreet en vervolgens om de drie jaar, de Vlaamse Regering de inhoudelijke en financiële aspecten van het Vlaamse inburgeringsbeleid dient te evalueren en de evaluatie aan het Vlaams Parlement dient voor te leggen. Om bovenvermelde redenen heb ik IPI de opdracht gegeven een nieuwe oproep voor de evaluatie van het inburgeringsbeleid voor te bereiden.
 - a. Het is de bedoeling dat het nieuwe evaluatieonderzoek nog in 2008 van start gaat. De concrete uitwerking van de oproep, met inbegrip van de termijnen, zal de komende maanden binnen IPI voorbereid worden.
 - b. Op dit ogenblik is nog niet uitgemaakt welke onderzoeksvragen zullen gesteld worden. Zoals hierboven gesteld, zal IPI ter zake een voorstel uitwerken. Bij het formuleren van de onderzoeksvragen zal in elk geval vertrokken worden van de bevindingen uit het vorige evaluatieonderzoek.

- c. Op dit ogenblik is nog niet uitgemaakt welke periode zal geëvalueerd worden. Dit hangt samen met het hele onderzoeksopzet en de concrete onderzoeksvragen en zal eveneens voorwerp uitmaken van het voorstel dat IPI zal voorleggen.
- d. Voor het nieuwe evaluatieonderzoek zal een oproep worden gelanceerd. De onderzoeksopdracht zal toegewezen worden na beoordeling van de ingediende voorstellen. Op dit ogenblik kan derhalve nog niet meegedeeld worden aan welke onderzoeksinstelling of – ploeg het evaluatieonderzoek zal worden toegewezen

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 69

van 23 januari 2008

van **CHRISTIAN VAN EYKEN***Sociale bouwpercelen Hoeilaart - Taalvoorwaarde*

Na een schorsing door de gouverneur van het reglement omtrent de toekenning van sociale kavels, heeft de gemeenteraad van Hoeilaart een nieuw reglement met inschrijvings- en toekenningsvoorwaarden voorgesteld en goedgekeurd. Om zich in te schrijven, moeten kandidaat-kopers niet langer kunnen bewijzen dat ze de Belgische nationaliteit bezitten en reeds tien jaar in Hoeilaart wonen, maar de kennis van het Nederlands blijft een vereiste.

Ik verneem dat deze voorwaarde getoetst zou worden door een onderhoud in het Nederlands met de leden van het college van burgemeester en schepenen.

Deze voorwaarde lijkt niet alleen in strijd te zijn met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (gelijkheidsbeginsel en niet-discriminatieprincipe), maar ook met het recht op een behoorlijke huisvesting, zoals bepaald in artikel 23, derde lid, 3°, van de Grondwet.

Een woordvoerder van het kabinet van de minister heeft zich al gedistantieerd van dit reglement omdat het verder ging dan de Wooncode, waarin enkel de bereidheid om het Nederlands te leren als voorwaarde wordt opgenomen, en meende dat dit reglement juridisch aanvechtbaar is.

1. Wat is de juridische beoordeling van dit reglement?
2. Welke maatregelen neemt de minister als toezichhoudende overheid m.b.t. dit reglement?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 69 van 23 januari 2008

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Uw vraag heeft betrekking op het bepalen van de algemene voorwaarden voor toekenning en verkoop van gronden in de gemeentelijke sociale verkaveling 't Leen.

Het aanvankelijke besluit van de gemeenteraad van Hoeilaart tot vaststelling van deze voorwaarden werd inderdaad op 12 november 2007 geschorst door de gouverneur omdat het een nationaliteitsbepaling en een woonplaatsverplichting bevatte.

Na deze schorsing heeft de gemeenteraad op 26 november 2007 zijn besluit ingetrokken en een nieuwe beslissing getroffen waarbij rekening werd gehouden met de motieven van het schorsingsbesluit van de gouverneur. In het op 26 november 2007 goedgekeurde reglement was nog wel een taalvereiste opgenomen. Op 28 januari 2008 heeft de gemeenteraad een nieuwe beslissing getroffen waarbij ook de taalvoorwaarde uit het reglement verwijderd werd.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 70

van 23 januari 2008

van **GINO DE CRAEMER***Inburgeringstraject - Allochtone vrouwen*

Onderzoek van de universiteiten van Antwerpen en Luik over armoede bij allochtonen bevestigt de zwakke participatie van niet-Europese vrouwen aan de arbeidsmarkt. Die zwakke participatie is volgens de onderzoekers te verklaren door de lage opleiding, familiestructuren en een ontoereikende beheersing van de taal. Het onderzoek stelt verder dat bij scheidingen de vrouw in bepaalde gevallen gestigmatiseerd wordt en alleen komt te staan. Mede door een onvoldoende kennis van de taal worden alleenstaande vrouwen dan vaak volledig afhankelijk van de maatschappelijke dienstverlening.

De gemeenschapsnetwerken kunnen volgens de onderzoekers een belangrijke hulp zijn, bijvoorbeeld bij het zoeken naar werk, maar er kan ook een grote normatieve druk vanuit gaan. “De gemeenschapsnetwerken kunnen hun leden zowel opsluiten als kansen bieden”, luidt de conclusie. Een eerste negatief effect waartoe het gemeenschapsnetwerk kan bijdragen, is volgens het onderzoek de slechte beheersing van de voertaal. Alleenstaande vrouwen zijn op dit vlak des te kwetsbaarder.

De onderzoekers pleiten voor een aanvulling van de bestaande inburgeringstrajecten met een systeem van lange “permanente vorming”, vooral gericht op (jonge) moeders, of een vorm van “levenslang leren” waardoor zij zelf én hun kinderen toegang krijgen tot de samenleving. Op de studiedag van ESF Vlaanderen over allochtone vrouwen en de arbeidsmarkt klonk een gelijkaardig signaal.

Het ESF-project “Coalition” van het Gentse “El Ele” slaagde er wel in een verhoogde instroom van kortgeschoolde allochtone vrouwen naar werk en opleidingen te realiseren. Hiertoe ontwikkelde men een empowermentmethodiek bestaande uit lessen Nederlands, basisvaardigheden ICT, rijlessen, maatschappelijke oriëntatie, groepscoaching en individuele coaching. De vzw beschouwt het als een laagdrempelig voortraject dat de toegankelijkheid tot de maatschappij moet vergemakkelijken door eerst het individu te versterken.

“El Ele” wijst daarnaast op het belang van opvolging en voorziet zowel individuele als groepsnazorg. De kans dat allochtone vrouwen hervallen is immers aanzienlijk. Ook het Steunpunt Allochtone Meisjes en Vrouwen (SAMV) meent dat nazorg nodig is. Het steunpunt ontkent niet dat er tewerkstellingsmaatregelen bestaan, maar stelt dat deze meestal tijdelijk zijn en dat een verlenging weinig voorvalt.

1. Volgens “El Ele” werkt de bestaande trajectbegeleiding wel, maar is er voor deze doelgroep nood aan een soort voortraject zoals in “Coalition”.

Hoe ziet de minister dat? Welke mogelijkheden bestaan er vandaag? Is een dergelijk voortraject – voorafgaand aan het inburgeringstraject – zinvol? Is dit ook haalbaar? Neemt de minister ter zake initiatieven?

2. Verschillende bronnen wijzen op het belang van opvolging en nazorg.

Hoe ziet de minister dat? Welke mogelijkheden bestaan er vandaag? Is een dergelijke nazorg – dus na het afronden van het inburgeringstraject – zinvol en is dit praktisch haalbaar? Neemt de minister ter zake initiatieven?

3. Welke initiatieven neemt de Vlaamse overheid vandaag om allochtone vrouwen uit hun isolement te halen? Ziet de minister nieuwe mogelijkheden voor deze problematiek en welke maatregelen neemt hij hieromtrent?

N.B.: Vragen over hetzelfde onderwerp werden gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 121) en Keulen (nr. 70).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 70 van 23 januari 2008

van **GINO DE CRAEMER**

1. Het inburgeringsbeleid wordt geregeld door het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid.

Artikel 4, §2 bepaalt het inburgeringstraject. De omschrijving luidt als volgt: “Het inburgeringstraject bestaat uit een primair en een secundair gedeelte. Het primaire inburgeringstraject laat de inburgeraars toe te komen tot een grotere zelfredzaamheid. Onder zelfredzaamheid wordt begrepen dat deze personen in staat zijn actief hun levensloopbaan uit te bouwen en hiertoe voldoende de Nederlandse taal beheersen. Het secundaire inburgeringstraject beoogt een volwaardige participatie van de inburgeraars in de samenleving en biedt aan deze personen een secundair traject met het oog op hun levensloopbaan. De inburgeraar heeft na voltooiing van het primaire inburgeringstraject recht op deelname aan een secundair inburgeringstraject dat aansluit op zijn primaire inburgeringstraject.” Artikel 10 van dit decreet bepaalt het primaire inburgeringstraject. Deze omschrijving luidt als volgt: “Het primair inburgeringstraject is een vormingsprogramma, ondersteund door trajectbegeleiding, voor de inburgeraars, dat op maat wordt aangeboden en dat hen moet toeleiden naar de reguliere voorzieningen.”

Deze omschrijvingen uit het inburgeringsdecreet bepalen meteen ook de mogelijkheden en marges van het inburgeringsbeleid. Het inburgeringsdecreet voorziet geen voortraject op het primaire inburgeringstraject. Bovendien is het primaire inburgeringstraject an sich te beschouwen als een voortraject dat de volwaardige deelname aan de maatschappij moet vergemakkelijken door de inburgeraar via een aangepast inburgeringsprogramma te versterken.

In zijn concrete uitwerking vertoont het primaire inburgeringstraject wel gelijkenissen met het voortraject in het ESF-project “Coalition”. De empowermentmethodiek die in dit project gehanteerd wordt bestaat eveneens uit lessen Nederlands, maatschappelijke oriëntatie, loopbaanoriëntatie en individuele begeleiding.

Inburgering richt zich echter tot iedereen die tot de doelgroep van inburgering behoort. Zoals bekend is deze doelgroep zeer heterogeen. Inburgeraars komen uit alle hoeken van de wereld. Ze zijn om verschillende redenen naar ons land gekomen. Hun scholingsgraad varieert van analfabeet tot hooggeschoold. Zij hebben elk hun eigen levensloopbaanperspectief. De meeste inburgeraars willen zo vlug mogelijk werken, sommigen wensen eerst te studeren, weer anderen wensen te werken en te studeren, anderen zijn geïnteresseerd in vrijwilligerwerk, ... Bovendien worden inburgeraars naargelang hun persoonlijke situatie met verschillende noden en vragen geconfronteerd. Het inburgeringsbeleid heeft tot doel voor deze diverse groep een inburgeringstraject op maat aan te bieden als eerste opstap of voortraject naar integratie en volwaardige participatie aan de samenleving.

Het ESF-project ‘Coalition’ van het Gentse “El Ele”, waar u naar verwijst, richt zich tot een specifieke groep, met name allochtone kortgeschoolde vrouwen met een professioneel perspectief. Door deze groep als afzonderlijke groep te benaderen wil men drempelverlagend werken en moeilijk bereikbare vrouwen via een specifiek aanbod alsnog bereiken.

Om zoveel mogelijk inburgeraars die tot de doelgroep behoren, waaronder ook moeilijk bereikbare groepen, ook effectief te bereiken, bewandelt het inburgeringsbeleid meerdere wegen. Zo werd de doelgroep van verplichte inburgeraars met de decreetsaanpassing van 14 juli 2006 sterk uitgebreid. Om inburgeraars een zo gepast mogelijk inburgeringstraject aan te bieden wordt verder werk gemaakt van de professionalisering van dit aanbod en van het verhogen van de organisatorische slagkracht van de onthaalbureaus en het samenwerkingsverband waarbinnen het

primaire inburgeringstraject concreet vorm krijgt. Dit alles moet mede toelaten de doelstellingen van het inburgeringsbeleid, zoals omschreven in artikel 4 van het inburgeringsdecreet, zo efficiënt en effectief mogelijk te realiseren.

2. In het inburgeringsdecreet is duidelijk bepaald dat het inburgeringstraject niet alleen uit een primair gedeelte (het voortraject) bestaat maar ook een secundair gedeelte omvat dat aansluit bij het primaire traject en dat gericht is op een volwaardige participatie van de inburgeraars in de samenleving (artikel 4, §2). Tijdens het secundaire traject nemen de inburgeraars deel aan het aanbod van de reguliere voorzieningen met het oog op de verdere ontwikkeling van hun levensloopbaan (artikel 20).

Bovendien is duidelijk bepaald waar de bevoegdheid van het onthaalbureau eindigt en waar de verantwoordelijkheid van de reguliere voorzieningen begint. Het primaire inburgeringstraject wordt afgesloten bij de volledige overdracht van de betrokken inburgeraar van het onthaalbureau aan de reguliere voorzieningen. (artikel 16). Na afloop van het primaire traject eindigt met andere woorden de begeleiding door het onthaalbureau. Vanaf dan zijn de reguliere instanties verantwoordelijk voor de invulling van het secundaire inburgeringstraject. Vanuit hun maatschappelijke opdracht staan zij verder in voor de opvolging van de inburgeraar.

Om de overdracht van het primaire naar het secundaire traject zo goed mogelijk te laten verlopen, voorziet het decreet dat deze overgang kan geregeld worden via een protocol afgesloten met de reguliere voorzieningen. Momenteel wordt de laatste hand gelegd aan een protocol waarin de afspraken met betrekking tot het secundair inburgeringstraject en de overdracht ernaar van inburgeraars met een professioneel perspectief worden geregeld. Hierin zal aandacht zijn voor de periodieke terugkoppeling van de resultaten van de inburgeraar tijdens zijn secundair traject aan het onthaalbureau gedurende één jaar na de overdracht. In die zin zal de inburgeraar nog via de Kruispuntbank Inburgering opgevolgd worden door het onthaalbureau, maar concrete acties moeten door de partners in het secundaire traject gebeuren. Het is immers aan de reguliere diensten om hierin hun verantwoordelijkheid te nemen. Met het afsluiten van protocollen met de bevoegde ministers wordt de aandacht op hun verantwoordelijkheid gevestigd.

3. Met het gewijzigde inburgeringsdecreet van 14 juli 2006 werd de verplichte doelgroep van het inburgeringsbeleid uitgebreid waardoor gezinsherenigers met een Belg voortaan behoren tot de verplichte doelgroep. Met het verruimen van de doelgroep worden nu ook allochtone vrouwen bereikt, die voordien misschien niet in een inburgeringstraject zouden gestapt zijn.

In 2007 ondertekenden 2281 vrouwelijke huwelijksmigranten (getrouwd met een Belg) een inburgeringscontract en waren (of zijn) verplicht tot het volgen van het volledige programma.

In het kader van Managers van Diversiteit worden ook projecten gesubsidieerd die bijdragen tot de effectieve emancipatie van meisjes en vrouwen. Zo ontving onder andere het Steunpunt allochtone meisjes en vrouwen in 2006 en 2007 een subsidie om binnen de Marokkaanse en de Turkse gemeenschappen te werken aan een mentaliteitswijziging en een gedragsbeïnvloeding met betrekking tot de rolpatronen.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 73
van 29 januari 2008
van **CATHY BERX**

Problemen Moslimexecutieve - Gevolgen

Eind oktober werden meer dan de helft van de leden van de Moslimexecutieve door de Algemene Vergadering aan de kant gezet.

In september eisten ook de vertegenwoordigers van vele moskeekoepels het ontslag van de leden van de Executieve. Ze verklaarden geen vertrouwen meer te hebben in het orgaan.

Gezien deze omstandigheden rijst de vraag in hoeverre dit orgaan nog als legitieme vertegenwoordiger kan worden beschouwd en/of een rol kan spelen in de erkenning van de geloofsgemeenschappen, het aanstellen van godsdienstleerkrachten, de inspectie van het godsdienstonderwijs en de imamopleiding.

1. Gaat de minister ervan uit dat de Executieve zijn rol van vertegenwoordigend orgaan nog kan vervullen in deze omstandigheden?
2. Wat zijn de gevolgen van de onduidelijke situatie bij de Executieve voor de beslissingen van de Vlaamse Regering in de erkenning van de geloofsgemeenschappen?
3. Is er overleg met de minister van Onderwijs over de eventuele gevolgen van deze situatie op het aanstellen van godsdienstleerkrachten, de inspectie van het godsdienstonderwijs en de imamopleiding?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 73 van 29 januari 2008

van **CATHY BERX**

1. De samenstelling, organisatie en werking van de moslimexecutieve is een federale aangelegenheid. De gewesten hebben hierin geen bevoegdheid of verantwoordelijkheid. Ik wens dan ook geen uitspraken te doen over de feiten die de Vlaamse volksvertegenwoordiger aanhaalt in haar vraag, temeer daar ik uit persberichten ook heb begrepen dat aan deze aangelegenheid mogelijkerwijze ook strafrechtelijke aspecten verbonden kunnen zijn. Ik geef evenmin commentaar op het feit of vertegenwoordigers van diverse moskeekoepels het ontslag van de leden van de Executieve zouden gevraagd hebben omdat zij in dat orgaan geen vertrouwen meer zouden hebben. Dit alles is een interne aangelegenheid van de moslingemeenschap.
2. Voor de Vlaamse Regering zijn er momenteel met betrekking tot de erkenning van de lokale moslingemeenschappen geen gevolgen verbonden aan de situatie. Zoals u weet heb ik op 22 december 2007 zes lokale islamitische geloofsgemeenschappen erkend. In concreto gaat het om moskeeën in Antwerpen (2), Diest, Gent, Heusden-Zolder en Waregem. Bij de voorbereiding van de erkenningsdossiers heb ik steeds nauw contact gehad met een aantal personen uit de Executieve die behoren tot de Vlaamse vleugel van dit orgaan. Deze contacten zijn steeds zeer constructief en opbouwend verlopen. Ik heb op geen enkel moment ervaren dat interne conflicten binnen de Moslimexecutieve een nadelige invloed zouden hebben gehad op de ingediende erkenningsaanvragen. Op de behandeling van de ingediende dossiers heeft dit vanzelfsprekend geen enkele invloed gehad.

Ik heb overigens nog onlangs met deze vertegenwoordigers een constructief gesprek gehad over nieuwe erkenningsaanvragen die binnenkort zouden ingediend worden. Ter gelegenheid van dit gesprek werd bovendien afgesproken dat mijn administratie op een nog af te spreken datum een vormingsessie zal organiseren voor de leden van de zes geloofsgemeenschappen die ik recent heb erkend. Dit initiatief moet verder bijdragen tot een goede uitvoering van de regelgeving zoals die opgenomen is in het decreet betreffende de materiële organisatie en de werking van de erkende erediensten en zijn uitvoeringsbesluiten.

3. Vermits ik momenteel geen problemen heb voor de correcte uitoefening van mijn bevoegdheden inzake de toepassing van de Vlaamse regelgeving, heb ik hierover geen contacten gehad met mijn collega van onderwijs. Mochten er zich toch problemen voordoen die een invloed hebben op de erkenning van lokale geloofsgemeenschappen, zal ik uiteraard onmiddellijk alle nodige initiatieven nemen.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 61
van 17 december 2007
van **FRANS PEETERS**

Autowegen - Verkeersongevallen

In het nieuwe verkeersveiligheidsplan wordt de beschikbaarheid van goede data als knelpunt aangegeven (punt 2.4). Het plan blaast een beetje koud en warm tegelijk. De minister gaat op dit belangrijke beleidsaspect ook door in haar recentste beleidsbrief. Er gaat immers bijna geen dag meer voorbij zonder dat er ergens op de autosnelwegen in Vlaanderen verkeersongevallen gebeuren. Het ene ongeval al ernstiger dan het andere. Naast het menselijk leed dat dit met zich meebrengt, brengen de lange files ten gevolge van deze ongevallen ook enorme economische verliezen met zich mee.

1. Kan de minister aangeven door wie en op welke wijze de data inzake verkeersongevallen nu worden verzameld, door welke diensten ze worden verwerkt en waar ze worden gepubliceerd?
2. Op hoeveel van het totaal aantal wekdagen (= maandagen, dinsdagen, woensdagen, donderdagen en vrijdag, die géén feestdagen of betaalde verlofdagen zijn) voor het jaar 2005 en tot op heden, gebeurde er (geregistreerd of gemeld) een verkeersongeval (al dan niet met letselongevallen) in één van de twee richtingen van de E313 (tussen Antwerpen Oost en de af- en opritten Hasselt)?

Graag dezelfde cijfers, voor het jaar 2005 en tot op heden, voor de ring rond Antwerpen, de E34 van knooppunt Ranst tot Turnhout, de E19 van de Antwerpse Ring tot de Nederlandse grens, de E19 van Antwerpen-zuid tot Brusselse Ring, de E17 van Antwerpen-west tot Gent?

Het aantal werkdagen in het jaar 2005 en tot op heden dat er in deze zone geen enkel verkeersongeval te noteren viel?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 61 van 17 december 2007

van **FRANS PEETERS**

1. De vaststelling van verkeersongevallen gebeurt door de politie die na een oproep van betrokkenen ter plaatse komt. Hier dient al te worden aangegeven dat bij ongevallen met uitsluitend materiële schade de politie niet altijd opgeroepen wordt. Wanneer er een tussenkomst van de politie is gebeurd, wordt er een proces-verbaal opgesteld en wanneer er betrokkenen zijn met een lichamelijke letsel wordt hierbij gebruik gemaakt van het "Analyseformulier voor verkeersongevallen met doden of gewonden" van het Nationaal Instituut voor de Statistiek. Dit formulier bevat een synthese van het ongevalsgebeuren en de detailgegevens m.b.t. de locatie en manoeuvres.

De gegevens van deze formulieren worden door de verschillende politiezones doorgestuurd naar de centrale diensten van de Federale Politie en worden er in een centrale databank opgeslagen. De gegevens van de ongevallen met uitsluitend materiële schade zijn niet volledig gekend en worden niet gecentraliseerd. Enkel de koepel van de verzekeringsmaatschappijen kan een globaal beeld geven van het aantal dossiers dat wordt ingediend bij de aangesloten maatschappijen, doch dergelijke data worden niet centraal en systematisch verwerkt, noch gepubliceerd.

De centrale data van de Federale Politie m.b.t. verkeersongevallen met lichamelijke letsels worden overgemaakt aan het Nationale Instituut voor de Statistiek (N.I.S.). De taak van het N.I.S. bestaat erin deze gegevens te "verzamen, verwerken en verspreiden en deze ook te controleren, ordenen, op hun waarschijnlijkheid te testen en samen te brengen in tabellen". Deze tabellen mogen in regel uitsluitend niet-individualiseerbare gegevens bevatten. Tijdens de verwerking vervolledigt het N.I.S. de gegevens inzake dodelijke ongevallen (doden 30 dagen) en corrigeert de zwaar gewonden naar doden op basis van de informatie die rechtstreeks door het parket van de Procureur des Konings aan het N.I.S. wordt overgemaakt. Het N.I.S. stelt de statistieken ter beschikking in publicaties en via zijn website.

Op het mobiliteitsportaal (www.statbel.fgov.be) van de FOD economie, worden heel veel gegevens gecentraliseerd.

Sinds 2004 worden de centrale data van de Federale Politie ook gebruikt voor de opmaak van de Verkeersveiligheidsbarometer. Deze barometer heeft tot doel zo snel mogelijk op basis van zeer recente, actuele gegevens de verkeersveiligheid op te volgen. De gegevens zijn voorlopige cijfers, niet gecorrigeerd, maar laten toe om toch maandelijks een momentopname te maken van de belangrijkste trends. De Verkeersveiligheidsbarometer wordt maandelijks gepubliceerd door het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid op de website www.ikbenvoor.be.

Noch de publicaties van het N.I.S., noch de Verkeersveiligheidsbarometer geven gedetailleerde informatie m.b.t. tot de weglocaties van de verkeersongevallen met lichamelijke letsels. In 1999 is de Vlaamse overheid gestart met de opmaak van een Ongevallen-GIS.

Dat is een databank met de N.I.S.-gegevens van de verkeersongevallen met lichamelijke letsels waarin deze exact worden gelokaliseerd. Hiervoor wordt samengewerkt met de vijf Vlaamse provincies. De opbouw en het beheer van het Ongevallen-GIS gebeurt in de afdeling Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid van het Departement Mobiliteit en Openbare Werken.

Op dit ogenblik zijn de ongevalsgegevens van 1998 tot 2002 verwerkt. De gegevens van de jaren 2003 en 2004, die pas in 2006 door het N.I.S. werden gepubliceerd en ter beschikking gesteld, werden in de loop van 2007 verwerkt en zullen binnenkort beschikbaar zijn. Eind 2007 ontving de Vlaamse overheid het basisbestand voor 2005. Deze gegevens zullen in de eerste helft van 2008 worden verwerkt.

Dit project kwam tot stand na de vaststelling dat de basisgegevens over de plaats van het ongeval zoals opgenomen in de databestanden van het N.I.S., dikwijls onvolledige of onnauwkeurige informatie opleveren. Bij de omzetting van deze gegevens naar het Ongevallen-GIS moet dan ook dikwijls bijkomende detailinformatie worden toegevoegd om het ongeval correct te situeren (bijvoorbeeld onduidelijkheid m.b.t. het kilometerpunt, het kruispunt, de situering op een op-/afrittencomplex, er is enkel een straatnaam gegeven, enz...). Deze informatie moet opnieuw bekomen worden via de betrokken politiediensten.

De data uit het Ongevallen-GIS worden niet systematisch gepubliceerd. De Vlaamse overheid gebruikt deze gegevens om na te gaan of op bepaalde plaatsen meer ongevallen voor komen dan andere, of bepaalde type ongevallen op bepaalde type wegen/kruispunten meer voorkomen, enz... . De databank vormt ook een belangrijk werkinstrument in de uitvoering van het Verkeersveiligheidsplan en de beleidsvoornemens van het Mobiliteitsplan Vlaanderen. De Vlaamse overheid kan hiermee ook bepalen waar verbeteringen aan de weginfrastructuur moeten worden overwogen om de verkeersveiligheid te verhogen. Deze informatie dient dan ook als input voor de objectieve behoefte-analyse m.b.t. het investeringsprogramma van het Agentschap Wegen en Verkeer (o.a. het project gevaarlijke punten met TV3V). Sinds 2002 worden alle ongevallen, dus ook deze op de lokale wegen, binnen het ongevallen GIS gecorrigeerd. De betrokken Vlaamse provincies genieten gebruiksrecht op het Ongevallen-GIS en maken ook voor elke verwerkt jaartal de dataset en het kaartmateriaal over aan de lokale besturen en politiezones, die op basis van die informatie het eigen verkeersveiligheidsbeleid kunnen oriënteren. De gegevens worden ook ter beschikking gesteld aan ontwerpers bij de opmaak van concrete infrastructuurprojecten en effectenanalyses en aan het Steunpunt Verkeersveiligheid.

2. Zoals in het antwoord op vraag 1 aangegeven, zijn de meest recente gegevens waarover de afdeling Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid beschikt, het N.I.S.-bestand voor het jaar 2005. De aanvraag voor de gegevens van 2006 is nog in behandeling. Aangezien de aanvraag betrekking heeft op de bronbestanden van het N.I.S. die wel nog individualiseerbare informatie bevatten, dient hiervoor eerst een goedkeuring bekomen te worden van de privacycommissie. Zoals hiervoor ook al aangegeven, hebben de gegevens enkel betrekking op ongevallen met lichamelijke letsels.

Ik kan u dan ook enkel onderstaande cijfers voor 2005 en op basis van de niet-gecorrigeerde N.I.S.-gegevens bezorgen:

<i>Aantal wekdagen* waarop minstens één ongeval met lichamelijk letsel gebeurde in 2005</i>	
E313 tussen Antwerpen Oost en de op/afritten Hasselt	99
Ring Antwerpen	111
E34 van knooppunt Ranst tot Turnhout	16
E19 van de Antwerpse Ring tot de Nederlandse grens	39
E19 van Antwerpen-zuid tot Brusselse Ring	48
E17 van Antwerpen-west tot Gent	90

* wekdagen = maandagen, dinsdagen, woensdagen, donderdagen en vrijdagen die geen feestdagen zijn. Hierbij werd enkel rekening gehouden met de officiële feestdagen die algemeen in privé en publieke sector gelden. In 2005 telt men dan 251 dergelijke wekdagen.

In 2005 waren er slechts 33 weekdagen waarop in deze zone geen enkel verkeersongeval met letsel viel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 62
van 18 december 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

A12 Wilrijk - Verkeersafwikkeling

Langs de A12 van Antwerpen tot Boom zijn talrijke grote winkelketens gevestigd, die ongetwijfeld elk op zich een grote verkeersstroom veroorzaken. Zo loopt er momenteel een discussie over de verkeersstroom die in de wijk Neerland zou kunnen ontstaan door de komst van een nieuwe winkelketen Saturn, gelegen naast het IKEA-complex.

Het district Wilrijk heeft al eerder aangedrongen bij het Antwerps stadsbestuur om maatregelen te nemen om de verkeersdrukke in de omgeving van IKEA concreet aan te pakken. Het district denkt nu aan een verkeerslus om het verkeer onder het viaduct van de A12 snel de terugweg te laten aanvatten.

In ieder geval zal het Vlaams Gewest zijn verantwoordelijkheid moeten nemen om verkeerschaos ter hoogte van IKEA te vermijden.

Kan de minister meedelen welke maatregelen het Vlaams Gewest neemt in het kader van de verkeersafwikkeling ter hoogte van IKEA en Saturn in Wilrijk?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 62 van 18 december 2008

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Momenteel lopen er gesprekken tussen de Vlaamse Overheid (Wegen en Verkeer Antwerpen, Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid, De Lijn), de stad Antwerpen en het district Wilrijk in verband met de verkeersproblematiek.

Het idee van een verkeerslus onder de viaduct van de A12 is een oplossing die is opgenomen in het streefbeeld dat opgemaakt werd en op dit moment naar uitvoering wordt gebracht. Dit zal samen gebeuren met een project "doorstroming" voor de bussen aan de oostzijde van de N177. Ikea verkeer richting Boom, zou met de creatie van de lus onder het viaduct en voor het kruispunt Krijgsbaan, invoegen in het westelijk stuk N177 (rijrichting Boom). Op die manier worden in beide rijrichtingen de kruispunten minder belast en zorgt dit voor een verbeterde doorstroming voor alle verkeer.

De zichtbaarheid van voetgangers en fietsers is tevens een belangrijk aandachtspunt. Deze maatregel lost echter niet alle problemen op, een aantal pistes worden momenteel verder onderzocht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 63
van 8 januari 2008
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Flitspalenbeleid - Planning

Naar aanleiding van het verkeersveiligheidsplan kondigde de minister in haar beleidsbrief reeds aan dat er digitale camera's zullen geïnstalleerd worden in hoofdzaak op de zwarte punten op de gewestwegen. Een werkgroep "flitspalenbeleid" zou een voorstel moeten uitwerken. Bij de bespreking van de beleidsbrief in commissie stelde ik dat, als het de bedoeling is om de verkeersveiligheid te verhogen, de camera's beter zouden worden aangekondigd via verkeersborden.

1. Kan de minister medelen of de werkgroep "flitspalenbeleid" reeds is opgericht?
2. Hoe wordt deze werkgroep samengesteld?
3. Hoeveel digitale camera's worden aangeschaft en van welk type?
4. Binnen welke termijn wil de minister de digitale camera's plaatsen?
5. Om hoeveel flitspalen zal Vlaanderen na deze aankoop van digitale camera's beschikken?
6. Is het de bedoeling om de flitspalen aan te kondigen met verkeersborden?

Waarom wel of waarom niet?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 63 van 8 januari 2008

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. Deze vergadering is reeds 2 maal samen gekomen, een eerste keer op 8 november 2007 en een tweede keer op 17 januari 2008. De werkgroep wordt afwisselend voorgezeten door het kabinet van minister Crevits en mijn kabinet.
2. De huidige samenstelling bestaat uit:
 - kabinet van Vlaams Minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen
 - kabinet van Vlaams Minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur
 - afdeling Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid
 - afdeling Elektriciteit en Mechanica
 - Vlaams Verkeerscentrum
 - wegpolitie
 - lokale politie (niet aanwezig bij eerste vergadering)
 - afdeling Verkeerskunde
 - Advocaat-generaal van justitie
3. De goedgekeurde beleidsnota 'flitspalen' voorziet volgende aantallen camera's/opstellingen per jaar, wetende dat de nota werd opgesteld voor de jaren 2008 en 2009:
 - 1 opstelling trajectcontrole
 - 36 snelheidsopstellingen langst gewestwegen
 - 20 snelheidsopstellingen langst auto- en ringwegen
 - 25 roodlichtcamera opstellingen t.h.v. de verkeerlichten. (typisch bestaat een dergelijke opstelling uit 2 tot 4 palen, afhankelijk van de grootte van het kruispunt)

Eind januari wordt de aanbestedingsprocedure gestart voor de aankoop van de digitale snelheidscamera's, onder de vorm van een raamcontract.
4. Hoger vernoemde aantallen zullen geplaatst worden in de loop van 2008 en het is de bedoeling om hetzelfde aantal in 2009 te realiseren.
5. Actueel beschikt Vlaanderen over om en bij de 1500 flitspalen. Rekening houdende met al lopende projecten, ondermeer TV3V en de hoger vermelde aantallen, zal Vlaanderen eind 2009 beschikken over ongeveer 1.900 flitspalen.
6. Het plaatsen van aankondigingsborden voor flitspalen is besproken in de werkgroep. Er is voor geopteerd om dit als een apart actiepoint te agenderen in het geëigende orgaan voor deze materie, namelijk de Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen (AVVG).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 64
van 8 januari 2008
van **ELOI GLORIEUX**

Openbaar vervoer - Tariefintegratie

Gebruikers van het openbaar vervoer in ons land moeten voor een verplaatsing vaak gebruik maken van verschillende vervoersmaatschappijen. Een vlotte integratie van de dienstregeling maar ook van de tarieven is een belangrijke factor in het aantrekkelijk maken van het openbaar vervoer.

1. Gaat de minister ervan uit dat een gebruiker van het openbaar vervoer slechts één ticket zou moeten aankopen wanneer hij/zij een verplaatsing maakt waarbij gebruik gemaakt wordt van meerdere vervoersmaatschappijen?
2. Is er momenteel overleg tussen De Lijn, TEC, MIVB en NMBS om afspraken te maken rond tarieven en de invoering van één ticket voor een verplaatsing die via meerdere vervoersmaatschappijen loopt?

Zo ja, wat is de stand van zaken in dit overleg? Zo neen, wordt een dergelijk overleg opgestart?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 64 van 8 januari 2008

van **ELOI GLORIEUX**

1. Ja, het uitgangspunt is dat met 1 kaart de mogelijkheid geboden wordt om te kunnen reizen met de 4 openbaar vervoersmaatschappijen in België. Op 31 mei 2006 tekenden de verschillende ministers van mobiliteit en de staatssecretaris van overheidsbedrijven een protocol van akkoord voor een inter-operabel ticket. Dit protocol formuleert de wens om tegen 2010 de toegang tot het openbaar vervoer via één enkel ticket tot stand te brengen voor alle openbare vervoersmaatschappijen van België. Een werkgroep bestaande uit vertegenwoordigers van de vervoersmaatschappijen en begeleid door de NV Syntigo werd opgericht om een voorstel daartoe uit te werken. Het 1-Ticket materialiseert zich in de vorm van een chipkaart (smartcard). Op 30 maart 2007 ging het Overlegcomité principieel akkoord met de oprichting van het gemeenschappelijk platform. Op 25 mei 2007 besliste de Vlaamse Regering dat De Lijn zal deelnemen aan de oprichting en de werking van het gemeenschappelijk platform en dat De Lijn haar ticketing-systeem vernieuwt volgens de afspraken die worden gemaakt in het gemeenschappelijk platform. De 4 vervoersmaatschappijen zijn de onderhandelingen over de oprichting, de taakverdeling en de financiering van het gemeenschappelijk platform (Ubigo) aan het afronden. Er loopt een test met een smartcard van de MIVB om na te gaan of de manier waarop de gegevens op deze smartcard worden geplaatst, beantwoordt aan de vereisten om ook als vervoerbewijs te kunnen gebruiken bij de andere vervoersmaatschappijen.
2. Momenteel is er een overleg over de invoering van een gezamenlijke smart card.

Alle maatschappijen overleggen momenteel over de oprichting van het gemeenschappelijk technisch platform "Ubigo". De laatste vergadering vond plaats op 20 december 2007. "Ubigo" zal in zijn rol van schema manager het implementatieplan voor de invoering van het 1-ticket in België coördineren

Het Protocol van akkoord bepaalt dat de bestaande tariefssystemen bij de operatoren worden gerespecteerd. Dit impliceert dat de tariefautonomie van elke operator gevrijwaard blijft. Ik ben echter voorstander van een multilateraal tarievenoverleg tussen de operatoren met het oog op de invoering van het 1-ticket. Er zijn momenteel verkennende multilaterale contacten om tot een gemeenschappelijke visievorming te komen over de meerwaarde van het gebruik van de smart card.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 67

van 9 januari 2008

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Lijntaxi's - Kostprijs

Enkele jaren geleden werd in elf Limburgse gemeenten het systeem van Lijntaxi's ingevoerd.

Hierbij contacteert de reiziger de belbuscentrale, die op haar beurt de taximaatschappij contacteert. De Lijn betaalt de taxirit, de reiziger enkel het tarief van De Lijn. Dit bleek een succesverhaal, want niet minder dan 18.233 reizigers maakten er gebruik van.

1. Kan de minister meedelen wat de kostprijs is van dit systeem, Wat is het bedrag dat De Lijn uitgegeven heeft aan taxiritten? Welk bedrag heeft De Lijn in ruil hiervoor van de reiziger ontvangen?
2. Dit systeem werd onlangs ook ingevoerd in het belbusgebied Middelkerke.

Zijn er nog gebieden waar men dit systeem wenst in te voeren?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 67 van 9 januari 2008

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De werking van de Lijntaxi verloopt inderdaad zoals in de vraagstelling wordt geschetst: de belbuscentrale van De Lijn neemt, bij een concrete mobiliteitsvraag van een reiziger, contact op met een taximaatschappij. Daarbij wordt De Lijn op een vergelijkbare manier behandeld als een particulier die een taxi nodig heeft. De Lijn betaalt volgens de effectief uitgevoerde kilometers aan het door de taximaatschappij gehanteerde kilometertarief (tarievenkader bepaald door ministerieel besluit en verder gedetailleerd in de gemeentelijke vergunningen). De Lijn betaalt gemiddeld 38,26 euro voor een taxirit. De reiziger betaalt het voor hem/haar geldende Lijntarief. De Lijn ontvangt gemiddeld 0,26 euro per reiziger. Afhankelijk van het aantal taximaatschappijen in een bepaald gebied, wordt er geopteerd om met verschillende maatschappijen te werken en deze afwisselend “als eerste” te contacteren. Dit heeft als voordeel dat de kans dat de taxi een gevraagde rit niet kan uitvoeren, gevoelig verkleint.
2. Het opzet van het inzetten van Lijntaxi's is de belbusgebieden - waarvan het bereik te uitgestrekt blijkt te zijn voor een efficiënte en klantgerichte bediening - te ontlasten door een deelgebied te laten bedienen door taxi's. Ook worden taxi's her en der ingezet tijdens de piekmomenten ter versterking van bepaalde belbussen, bijvoorbeeld op bepaalde ochtendritten, marktdagen, ... Tenslotte zijn er ook vraagafhankelijk bediende gebieden waar louter Lijntaxi's worden ingezet (volledige vervanging van belbus); dit dan in gebieden met een zeer lage mobiliteitsvraag. In zulke gevallen zijn de kosten van het ter beschikking houden van een voertuig en chauffeur te groot en is het efficiënter om beroep te doen op een taxi.

De evaluatie van de Lijntaxi's – ook wat betreft kostenefficiëntie - wordt op een permanente basis georganiseerd. Elk project wordt voor de start en na elk exploitatiejaar voorgelegd aan de Openbaar Vervoercommissie (OVC). Over een periode van één jaar komen dus alle reeds ingevoerde projecten op de agenda van de OVC, waarin naast De Lijn ook departementen ruimtelijke ordening en mobiliteit en openbare werken, het agentschap wegen en verkeer, de betrokken gemeentes, de provincie en de NMBS, vertegenwoordigd zijn.

Op de OVC wordt niet alleen over de netopbouw, lijnvoering, frequenties of aansluitingen gesproken, ook het gebruik van het aanbod en het gebruik van de middelen wordt geëvalueerd.

Bij elke evaluatie wordt het gebruik van de betrokken openbaarvervoerlijnen nagegaan, waar nodig worden de lijnen bijgestuurd en wordt eventueel de overweging gemaakt of de inzet van lijntaxi's opportuun is.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 68
van 9 januari 2008
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

De Lijn - Hybridebussen

De minister heeft de bedoeling om in 2008 nieuwe milieuvriendelijke lijnbussen aan te schaffen. De nieuwste vorm van milieuvriendelijke voertuigen is de hybridebus.

1. Kan de minister medelen op welke manier de hybridebus werd geëvalueerd?
2. Op basis van welke criteria wordt uitgemaakt waar de hybridebussen ingezet zullen worden?
3. Is er al duidelijkheid waar de hybridebussen zullen worden ingezet?
4. Op welke trajecten rijden momenteel de meest milieu-onvriendelijke voertuigen?
5. Wat is de stand van zaken met betrekking tot het plaatsen van roetfilters op de bussen?
6. Heeft de minister zicht op de kwaliteit van de voertuigen van de busexploitanten?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 68 van 9 januari 2008

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De hybridebus werd tot vandaag geëvalueerd op basis van gegevens in vakliteratuur, besprekingen met leveranciers, informatie uit studiedagen en congressen.
De voordelen op basis van geluid en emissies (lees ook verbruiksverlaging) zijn voor de keuze van de hybridebus de belangrijkste factoren.
2. Er werd voorkeur gegeven aan Vlaamse historische steden.
3. De hybridebussen zullen aanvankelijk worden ingezet in Leuven, Brugge en Gent.
4. Deze zijn niet toegekend aan trajecten: deze bussen rijden zeker tijdens de spits, meer in een streekomgeving en zijn zowat in alle entiteiten aanwezig. Het park wordt wel steeds vernieuwd en de minst milieuonvriendelijke bussen verdwijnen ieder jaar zodat het park steeds milieuvriendelijker wordt. Bovendien wordt dit nog versterkt door het plaatsen van roetfilters op bestaande bussen.

De Lijn heeft vandaag reeds het volgende gedaan:

- voor de 761 bussen met euro 2 motor werden 679 roetfilters besteld en geplaatst; op 82 bussen was het wegens plaatsgebrek technisch niet mogelijk deze te voorzien;
 - voor de 712 bussen met euro 3 motor werden 127 roetfilters en 150 gecombineerde installaties van roetfilter en NOx-reductie besteld. De plaatsing van deze installaties vangt aan in maart 2008, de overige 435 zullen nog dit jaar worden besteld;
 - voor de meest recente bestelling van 214 bussen werd de strengste norm gehanteerd : er wordt nu reeds euro 5 geëist met daarenboven een roetfilter die aan de strengste (Zwitserse) normen voldoet.
5. De voertuigen van de exploitanten dienen steeds te voldoen aan de vigerende typekeuringen die door De Lijn worden opgelegd en gecontroleerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 65
van 9 januari 2008
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Vrije busbanen - Planning

In haar Beleidsbrief 2007-2008 (Stuk 1399 (2007-2008) – Nr. 1) stelde de minister dat zij 17 nieuwe vrije busbanen wil creëren in 2008. Het is echter niet duidelijk waar de minister deze vrije busbanen zal aanleggen. Het is evenzeer niet duidelijk of er voorafgaand onderzoek en overleg is geweest over de locatie van deze vrije busbanen op gewestwegen.

In de praktijk blijkt dat de vrije busbanen een grote wegcapaciteit innemen, waardoor in vele gevallen de doorstroming van gemotoriseerd verkeer geremd wordt.

Daarom is degelijk onderzoek voorafgaand aan de aanleg van nieuwe vrije busbanen noodzakelijk.

1. Kan de minister medelen waar de 17 nieuwe vrije busbanen gepland zijn?
2. Is er reeds met de betrokken gemeenten overleg geweest over het geplande initiatief?
3. Welke verkeersstudies zijn hieraan voorafgegaan?
4. Welke studiebureaus worden per project ingeschakeld om de vrije busbanen op een conforme manier te kunnen aanleggen?
5. Wordt er onderzocht of het autoverkeer voldoende doorstroming zal kennen op deze gewestwegen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 65 van 9 januari 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De projecten waarvan sprake, maken deel uit van het programma VIF 73.16 (budgetjaar 2007) dat ter bevordering van de doorstroming van de voertuigen van het openbaar vervoer werd opgemaakt. Dit programma werd opgemaakt door het Agentschap Wegen en Verkeer van het Departement Mobiliteit en Openbare Werken, in samenspraak met De Lijn. Het programma is in bijlage toegevoegd.
2. Alle projecten situeren zich op het gewestwegennet. Overleg met de lokale besturen is steeds voorzien in het kader van module 8 van het mobiliteitsconvenant (wegbeheerder – De Lijn – lokaal bestuur). Vaak hangt een doorstromingsmaatregel ook samen met een uitbreiding van het aanbod aan openbaar vervoer (module 8 van het mobiliteitsconvenant).
3. De noodzaak voor het aanleggen van bijkomende doorstromingsbevorderende infrastructuur wordt aangetoond aan de hand van de methodiek van de congestiemeting. Voor de congestiemetingen worden aan de doorstromingsknelpunten metingen gedaan van de benodigde doortochttijden, waar de tijd nodig voor vertragen, halteren en vertrekken aan de halte wordt uitgefilterd. De opgemeten doortochttijden kunnen worden afgewogen tegenover de op dat traject gewenste doortochttijden (afhankelijke van de commerciële snelheid aldaar volgens de criteria van het netmanagement). Bij deze afweging wordt tevens rekening gehouden met de op dat traject aangeboden capaciteit. Het resultaat is de zogenaamde “congestiegraad”, een cijfer dat het aantal verliesuren voor de OV-gebruiker op dat traject uitdrukt en een zeer concreet beeld geeft van de ernst van het doorstromingsknelpunt, niet alleen absoluut, maar ook relatief t.o.v. de andere knelpunten in Vlaanderen. Deze congestiegraad kan op die manier als objectieve input gelden bij de opmaak van een investeringsprogramma voor doorstromingsmaatregelen. Indien deze congestiemetingen gebeuren na infrastructurele ingrepen en/of verkeerslichtenbeïnvloeding, kan nagegaan worden wat het resultaat is van de ingrepen.
4. Voor het aanleggen zelf van de vrije busbanen is de wegbeheerder verantwoordelijk. Het is dan ook de wegbeheerder die dit aanbesteedt. Op dit ogenblik is hier geen overzicht van beschikbaar.
5. De impact op de afwikkeling van het verkeer komt bij een voorafgaande studie aan bod. Dit maakt ook steeds deel uit van het overleg tussen de betrokken partijen. (zie vraag 2). De doelstelling van het werken met een mobiliteitsconvenant, is dat de maatregelen die genomen worden elkaar versterken en niet tegenwerken. Zo is het meestal de bedoeling om de mobiliteit te verbeteren door het openbaar vervoer te stimuleren en dit door doorstromingsfaciliteiten te creëren voor het openbaar vervoer. Er wordt echter over gewaakt dat de maatregelen ten bate van een betere doorstroming van het openbaar vervoer niet het effect hebben dat het gehele verkeer op die manier komt vast te zitten dat ook het openbaar vervoer meer nadeel dan voordeel zou ondervinden van de doorstromingsmaatregel. De eerste bedoeling van de investering blijft immers om het openbaar vervoer betrouwbaarder en dus aantrekkelijker te maken.

BIJLAGE

Doorstromingsprogramma

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VAN_BREMPT/65/antw.065.bijl.001.xls

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 69
van 10 januari 2008
van **MARGRIET HERMANS**

De Lijn Kempen - Drugcontroles

De buslijn 45.0, Tilburg - Poppel - Turnhout, kampt reeds lange tijd met overlast door personen onder invloed van drugs. Dit doet zich voornamelijk voor op de rit vanuit Nederland, waar zij hun voorraad drugs gaan halen in de koffieshops.

Wanneer een druggebruiker op de bus stapt, geeft dit de buschauffeur en de medepassagiers in de eerste plaats een onveilig gevoel. Als gevolg van de genomen middelen moet de druggebruiker onder andere vaak braken in de bus, wat voor andere passagiers en voor de chauffeur allesbehalve aangenaam is.

Er worden reeds verschillende controles gedaan op lijnbussen, maar nog lang niet overal. In de provincie Limburg bijvoorbeeld worden geregeld controles gedaan. Op 30 november 2007 werd nog een controle gedaan op de lijnbus Maaseik/Dilsen - Stokkem. Hierbij werden 6 op de 170 gecontroleerde jongeren positief bevonden voor het bezit van verdovende middelen.

Door controles in grensregio's in te voeren, verplaatst het probleem zich evenwel naar andere regio's. Controles zijn dus pas doeltreffend wanneer ze simultaan gebeuren.

1. Is het probleem van buslijn 45.0, Tilburg - Poppel - Turnhout, bekend bij de minister?
2. Heeft de minister reeds acties ondernomen om het aantal controles op de buslijnen in de regio Kempen richting Nederland, Tilburg - Breda, op te drijven?

Zo neen, zijn er plannen om uitgebreide drugcontroles in de Kempen in te voeren, naar analogie van het Limburgs model waar op verschillende bussen controles worden gedaan?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 69 van 10 januari 2008

van **MARGRIET HERMANS**

1. Het probleem is inderdaad gekend.

De zaak werd al besproken tussen De LIJN en de federale politie in Turnhout en Antwerpen op niveau Dirco; de federale en lokale politie houden op regelmatige basis controles op deze lijn op druggebruikers en –dealers.

Daarnaast worden er driemaandelijke provinciale controles gehouden (Aktie BRABO) door de federale en lokale politie op alle grensoverschrijdende lijnen zoals de lijn 1450 Turnhout –Tilburg. Hierbij worden niet alleen de openbaar vervoergebruikers gecontroleerd, maar ook de andere voertuigen. De controledienst werkt hier samen met de lokale en federale politie zoals voorzien in het protocol tussen De Lijn, het Ministerie van Binnenlandse Zaken en de politiediensten, verfijnd naar een provinciaal protocol.

2. De controledienst van De Lijn heeft buiten deze gezamenlijke controles in 2007 168 controles uitgevoerd, 103 overtreders beboet en 4358 reizigers gecontroleerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 70
van 10 januari 2008
van **PATRICK DE KLERCK**

Aribus - Stand van zaken

In de jaren '90 ontwikkelde de NMBS samen met De Lijn en de TEC een systeem dat de overstap tussen trein en bus beter regelt, namelijk Aribus. Het systeem is ondertussen gemoderniseerd en wordt nu in een tachtigtal stations gebruikt.

Veel treinreizigers maken gebruik van bussen en trams voor hun natransport. Vijf minuten treinvertraging kan echter al voldoende zijn om een aansluiting te missen. Om dit zoveel mogelijk te voorkomen, werd het Aribussysteem ontwikkeld. Op een elektronisch paneel kunnen bestuurders van De Lijn bij vertragingen de extra wachttijden aflezen. De informatie komt rechtstreeks van een computer op het seinhuis waarin ook de dienstregeling van de treinen en de bussen, de afgesproken wachttijden en de noodzakelijke overstaptijden opgeslagen zitten.

Momenteel wordt dit systeem reeds in heel wat stations gebruikt, doch in een aantal belangrijke stations zoals bijvoorbeeld Blankenberge of Knokke-Heist nog niet.

1. Waarom wordt er in een aantal stations, waar deze voorziening perfect zou kunnen worden toegepast, nog niet gewerkt met dit systeem?
2. Voor welke West-Vlaamse stations wordt de implementatie hiervan voorzien op korte termijn?
3. Zijn er nog andere afstemmingsinitiatieven gepland door De Lijn?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 70 van 10 januari 2008

van **PATRICK DE KLERCK**

1. In 1993 werd tussen de vervoersmaatschappijen een overeenkomst afgesloten om de coördinatie te regelen tussen het treinverkeer en het regionaal en stedelijk openbaar vervoer. Deze overeenkomst bepaalde voor welke overstapstations er protocols komen om de aansluitingen te verzekeren. Het toezicht op de aansluitingen werd toegewezen aan de NMBS. De zogenaamde "busregelaars" zorgen dat de busritten, die door De Lijn worden aangeduid, wachten op de treinen in vertraging tot de maximum-wachttijd die door De Lijn is bepaald. Om deze regeling voor aansluitingen minder arbeidsintensief te maken en te optimaliseren, werden afspraken gemaakt om Aribus-panelen te plaatsen aan bepaalde overstap-stations

Momenteel wordt het Aribus-systeem in Vlaanderen gebruikt aan de stationsomgevingen in Aalst, Aalter, Aarschot, Boom, Brugge, De Panne, Deinze, Denderleeuw, Dendermonde, Diest, Eeklo, Geel, Genk, Gent-Sint-Pieters, Geraardsbergen, Halle, Hasselt, Heist-o/d-berg, Herentals, Ieper, Kontich, Kortrijk, Landen, Leuven, Lier, Lokeren, Mechelen, Menen, Mol, Oostende, Oudenaarde, Puurs, Roeselare, Sint-Niklaas, Sint-Truiden, Tielt, Tienen, Torhout, Turnhout, Vilvoorde, Waregem, Wetteren, Zottegem.

Er zijn afspraken tussen de NMBS en de regionale vervoersmaatschappijen die bepalen aan welke criteria een station moet voldoen om Aribus-apparatuur te voorzien. Het aantal treinen dat in een station stopt en het aantal overstapmogelijkheden tussen de trein en de bussen en trams, zijn de meest bepalende criteria. Zo zijn de overstapmogelijkheden in Blankenberge zeer beperkt. De kusttram voorziet geen aansluitingen met de treinen in Blankenberge. De kusttram wacht ter hoogte van Blankenberge niet op een trein in vertraging. Hier is de afweging gemaakt tussen enerzijds de langere wachttijd van de reizigers die van een trein in vertraging willen overstappen op de kusttram en anderzijds de verwachtingen van de reizigers die al op de tram zitten en die staan te wachten op de aankomende tram. Hierbij weegt het belang door van de reizigers die op de verschillende haltes op de tram wachten tegenover de langere wachttijd van de reizigers die van de trein in vertraging komen. Hoe hoger de frequentie van de kusttram, hoe kleiner de hinder is die reizigers ondervinden bij de overstap naar de kusttram als gevolg van de vertraging van de toekomstige trein.

2. In West-Vlaanderen zijn op korte termijn nog 2 bijkomende Aribus-installaties voorzien: in Diksmuide en in Knokke. In Knokke gaat het om het bijplaatsen van een Aribus-paneel dat noodzakelijk is sedert de verplaatsing van de bussen ter hoogte van het station. In Diksmuide is voorzien om binnen een termijn van 3 maanden de Aribus-installatie te plaatsen.
3. De Aribus-apparatuur heeft haar degelijkheid en betrouwbaarheid ondertussen bewezen. Er is op dit ogenblik geen nood aan andere technische apparatuur. De Lijn ziet wel degelijk het belang in van overstappen tussen de verschillende openbaar vervoermodi. Vandaar dat het Neptunusplan voor West-Vlaanderen en het Spartacusplan voor Limburg beide een geïntegreerde visie op het openbaar vervoer geeft, met bijzondere aandacht voor de knooppunten tussen het spoorwagennet en het bus- en tramnet. Bij de actualisering van het Pegasusplan (openbaar vervoerplan voor de Vlaamse Ruit) volgend jaar, zal ook voor dit plan bijzondere aandacht gaan naar de integratie van het trein, tram en bus één openbaar vervoernetwerk.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KATHLEEN VAN BREMPT**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 71

van 14 januari 2008

van **ANNE MARIE HOEBEKE***Beschutte werkplaatsen - Middelen en personeel*

Volgens een recent onderzoek, in opdracht van vzw De Pijler in Antwerpen en in samenwerking met de Vlaamse Federatie van Beschutte werkplaatsen, is een kwart van de sector financieel “chronisch ziek”.

84 % van de respondenten zegt dat ze in grote mate het risico lopen hun grootste klant te verliezen. Net zoals andere bedrijven moeten ze hun activiteiten voortdurend vernieuwen. Nu reeds denken de beschutte werkplaatsen dat ze de komende jaren bijna één vijfde van hun activiteiten zullen moeten vernieuwen door nieuwe marktniches aan te snijden. Voor verlieslatende werkplaatsen loopt dit zelfs op tot bijna 40 % van de activiteiten. In totaal gaat het om 3.000 betrokken werknemers.

De voornaamste concurrenten zijn de private sector (64 %) en andere beschutte werkplaatsen (65 %). Ook buitenlandse bedrijven worden als concurrent aangehaald (41 %). Het gebrek aan contractzekerheid (bij 61 % van de beschutte werkplaatsen) en financieringsproblemen (bij 24 % van de beschutte werkplaatsen) belemmert vaak noodzakelijke investeringen om mee te blijven draaien in een steeds globalere markt.

Maar liefst 78 % van de directies van beschutte werkplaatsen vindt moeilijk valide werknemers en omkaderend personeel. Imago speelt een rol: kandidaten melden zich niet aan uit schrik voor een stigmatiserend effect, anderen denken – verkeerdelijk – dat ze binnen een beschutte werkplaats een rustig leventje kunnen leiden.

Een hoog personeelsverloop, en ook vergrijzing is een probleem. Personen met een handicap stromen slechts heel zelden door naar het gewone economisch circuit. In 2005 maakten slechts 47 werknemers de overstap.

Wat wordt er op Vlaams niveau gedaan om:

1. beschutte werkplaatsen financieel beter tegemoet te komen;
2. een betere voorlichting voor validen te organiseren om het stigmatiserend effect te doorbreken en een reëel beeld te geven van wat de job inhoudt?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 71 van 14 januari 2008

van **ANNE MARIE HOEBEKE**

In oktober 2007 werd het rapport gepresenteerd van vzw De Pijler in samenwerking met de Vlaamse Federatie van Beschutte Werkplaatsen (VLAB) 'Een markt voor beschutte werkplaatsen in Vlaanderen'.

Dit onderzoeksrapport geeft aan de hand van een enquêtemethodiek bij de individuele werkplaatsen een analyse weer van de evoluerende marktpositie van de beschutte werkplaatsen in Vlaanderen. Vanuit de perspectieven commercieel en strategisch beleid, invulling van de sociale dimensies, het personeelsbeleid, het financiële beleid en de bedrijfseconomische leefbaarheid werden de volgende elementen onderzocht: het activiteitenprofiel, het klantenprofiel, het concurrentieprofiel, de ruimtelijke en operationele kenmerken.

Een groot aandeel van de resultaten dient geïnterpreteerd en beoordeeld te worden in functie van enquête-invuller, met name de werkplaatsen en hebben dus een zekere gehalte van verwachtingspatroon. Andere resultaten van de enquête waren zonder meer verrassend en hebben geleid tot een aantal aanbevelingen aan de sector maar ook aan de overheid die we zonder meer ter harte willen nemen.

1. Deze studie toont aan dat we een verhoogde aandacht dienen te geven aan het economische luik dat bij de beschutte werkplaatsen momenteel onder druk staat. Deze studie geeft opnieuw dit signaal maar al een tijdje worden beleidsinitiatieven genomen om aan dit aandachtspunt tegemoet te komen.

Recent zijn een aantal acties ondernomen om de sector van de beschutte werkplaatsen te ondersteunen in hun zoektocht naar rendabele nieuwe markten.

Zo is in april 2007 gestart met de financiële ondersteuning van een personeelsfunctie 'economische uitdagingen' in elke beschutte werkplaats, die tot taak heeft om voor de beschutte werkplaats op zoek te gaan naar nieuwe niches en markten. Daarnaast dienen deze persoon voorstellen te doen naar productieaanpassingen om zodoende meer doelgroepwerknemers aan het werk te helpen en/of te houden.

Daarnaast zijn een aantal studies uitgevoerd die mogelijke nieuwe markten dienden af te bakenen met groeipotentieel binnen de sociale economie (o.a. studie HIVA december 2006: De sociale economie wil groeien. Marktniches en groeipotentieel van de sociale economie in Vlaanderen).

De vraag is momenteel niet enkel in welke mate het beleid de sector financieel kan tegemoetkomen. Extra structurele overheidsmiddelen binnen het huidige subsidiekader zijn enkel verantwoord bij een effectieve toename van het aantal tewerkgestelde doelgroepwerknemers.

Veeleer wordt er momenteel gezocht in welke mate het beleid en de overheid de sector kan begeleiden en ondersteunen om de nodige acties te ondernemen op het vlak van strategisch en commercieel management rekening houdende met de sociale context van een beschutte werkplaats. Het verder opendraaien van de subsidiekraan zonder structurele oplossingen loont niet. Noodlijdende of chronisch zieke werkplaatsen dienen eerder gesteund te worden in hun reconversie.

Ook hier zijn al een aantal initiatieven genomen.

Vorig jaar is het ondersteuningspakket dat openstond voor alle sociale economie-initiatieven, ook opengesteld voor de beschutte werkplaatsen. Dat houdt concreet in dat beschutte werkplaatsen momenteel beroep kunnen doen op de daartoe in de regelgeving voorziene ad hoc ondersteuning ondermeer bij het uittekenen van een strategisch commercieel beleid. Indien deze ondersteuning aangevraagd wordt bij een erkend adviesbureau, kan een deel van de kostprijs teruggevraagd worden aan de overheid.

Daarnaast is de opening gemaakt om de overheid toe te laten een aantal werkplaatsen (beschutte, maar in de toekomst ook sociale werkplaatsen en LDE-initiatieven) te verplichten om externe begeleiding en ondersteuning toe te laten indien blijkt dat de financiële en economische resultaten structureel slecht zijn.

De beide elementen maken dat zowel proactief als reactief een aantal maatregelen genomen kunnen worden om het economische luik van de beschutte werkplaatsen aan te pakken.

In samenwerking met de sociale en beschutte werkplaatsen werd er in 2007 een nieuw kwaliteitsmanagementsysteem ontwikkeld dat gebaseerd is op het EFQM -model. In 2008 wordt deze managementtool experimenteel toegepast in 16 beschutte en sociale werkplaatsen met het oog om dit definitief te introduceren vanaf de inwerkingtreding van het toekomstige éénheidsdecreet beschutte en sociale werkplaatsen. Kernpunt van deze kwaliteitsborging is het opzetten van verbeteracties op die terreinen waar de werkplaatsen zwak scoren. Vele werkplaatsen zullen hierdoor aangezet worden om acties te ondernemen in functie van het strategisch en commercieel denken binnen hun vooropgestelde sociale dimensies ten aanzien van de werknemers met een handicap. De toepassing van dit model geeft de werkplaatsen opportuniteit om op het vlak van (lange termijn) commerciële acties en bedrijfsstrategie zich planmatig en methodisch te ontwikkelen.

Uit de studiedag 'nieuwe markten' georganiseerd in 2006 op initiatief van mij, is vooral een verhoogde aandacht voor innovatie voortgevloeid. Vanuit de koepel van de beschutte en sociale werkplaatsen is een innovatieproject ingediend en goedgekeurd bij het innovatiefonds (binnen de thematische innovatie stimulering – TIS) waarbij in alle beschutte en sociale werkplaatsen wordt gewerkt aan een verhoogde bewustwording van innovatief denken.

Tenslotte vestig ik de aandacht op het in juli 2007 opgerichte fonds ter bevordering van de sociale economie dat innovatieve initiatieven financieel ondersteunt voor zover zij passen binnen de vooraf bepaalde prioriteitscriteria en voor zover zij een maatschappelijke meerwaarde creëren of een mainstreaming en spin-off effecten teweegbrengen. Projecten op het vlak van innovatie van bedrijfsstrategie, onderzoeken naar nieuwe productieprocedures en nieuwe markten, het experimenteren en implementeren van nieuwe begeleiding- en ondersteuningsmethodieken ten voordele van de doelgroepwerknemers, maatregelen met betrekking tot het versterken van het imago van de sector en het op een beleidsmatige en gestructureerde wijze toepassen van de principes van maatschappelijk verantwoord ondernemen, kunnen via dit fonds ondersteund worden.

Gedurende dit beleidsjaar zal ook de reglementering inzake tussenkomsten bij investeringen van beschutte werkplaatsen herbekeken worden en nauwer afgestemd worden op de huidige bekommernissen en vragen. Ook deze aanpassingen moeten meer mogelijkheden openen voor beschutte werkplaatsen om beter in te spelen op economische opportuniteiten.

De basis blijft wel dat de werkplaatsen zelf verantwoordelijk zijn en blijven voor de economische en commerciële keuzes die zij maken. In het kader van het toekomstige decreet maatwerk is dit door de sectoren beschutte en sociale werkplaatsen trouwens aangehaald als een belangrijk uitgangspunt. Wenst men deze autonomie echter te behouden, dan dienen de werkplaatsen zelf in belangrijke mate hun verantwoordelijkheid op te nemen door:

- a. de gerealiseerde overschotten optimaal in te zetten voor het behoud en/of de uitbreiding van de tewerkstellingskansen van de werknemers met een handicap;
 - b. investeren niet als doel op zich te bekijken maar in functie stellen van interessante opportuniteiten;
 - c. het vermijden van het lemmingeffect waarbij de sector gezamenlijk plots allemaal hetzelfde gaan exploiteren om vervolgens te merken dat dit niet leefbaar is, om daaropvolgend met zijn allen de niche in kwestie te verlaten;
 - d. te investeren in arbeidsspecialisatie en arbeidsanalyse zodat kapitaalsintensieve opdrachten niet hoeven aangenomen te worden.
2. Uit de studie komt naar voren dat driekwart van de werkplaatsen het moeilijk heeft om competitieve en bekwame valide arbeidskrachten en omkaderend personeel aan te werven. Voornamelijk de kleinere werkplaatsen zijn omwille van hun kleinschaligheid genoodzaakt om meer polyvalente omkaderingsleden aan te werven. Doorgaans beschikken potentiële kandidaten over voldoende technische kennis en competenties maar ontbreekt het hen kennis en ervaring op het vlak van het omgaan met mensen met een specifieke problematiek (sociale, pedagogische en psychologische vaardigheden). Het beroep van monitor in een beschutte werkplaats is dan ook erkend als een knelpuntberoep.

Werkplaatsen komen in hun zoektocht naar valabele omkaderingsmensen vaak in concurrentie met de reguliere sector en slagen er niet altijd in om dezelfde (loons)voorwaarden te kunnen aanbieden. Dit en het imago van 'werken met personen met een handicap of met sociale zwakkeren' maakt dat veel valabele krachten afhaken.

Naar (loons)voorwaarden is in het recente Vlaams Intersectoraal Akkoord (VIA) budget vrijgemaakt om ook voor de omkadering in de beschutte en sociale werkplaatsen te voorzien in een extra premie om naar een dertiende maand toe te werken.

Daarnaast zijn binnen de eigen beleidsruimte middelen vrijgemaakt om een globaal opleidingspakket uit te werken dat specifiek gericht is op a) het verhogen van de instroom aan valabele kandidaten voor monitorfuncties in de sociale economie en b) het beter ondersteunen via opleiding en vorming van de monitoren vooral dan naar omgang met de doelgroep. In samenwerking met de VDAB en de betrokken sectoren zal daarbij bekeken worden wat de concrete problemen zijn die zich stellen, wat het bestaande aanbod aan opleidingen is en waar eventueel hiaten zitten zowel naar toestroom, imago als opleidingspakketten. Het eindresultaat zal een actieplan zijn met daarbij een vormings- en opleidingsaanbod dat er moet voor zorgen dat meer mensen de stap naar monitor in de sociale economie zetten en dit op basis van goede, uitgebreide en correcte informatie kunnen doen. Daarbij kunnen opleidingen aangeboden worden om eventuele minder ontwikkelde competenties bij te schaven.

Niet alleen de beschutte werkplaatsen, maar de sociale economie in haar geheel heeft moeite inzake het bekomen en behouden van een positief imago. Om op termijn een duurzaam positief effect te bereiken, moet een boodschap regelmatig herhaald worden. Ook dit jaar zullen er inspanningen geleverd worden om het imago van de sociale economie te verbeteren. Volgende acties staan dit jaar onder meer op de agenda en kunnen helpen bij het oppoetsen en bijstellen van het imago van de sociale economie:

- a. In de eerste plaats moeten de toekomstige generatie van werknemers bewerkt worden opdat zij de sociale economie aanzien als een volwaardige en evenwaardige economie met mogelijkheden en doorgroeikansen, met competentieversterkende opportuniteiten en met samenwerkingskansen met de reguliere sector. Het introductieboekje 'ABC van de sociale economie voor de student' zal daarom worden opgemaakt en verspreid;
- b. Het campagnemateriaal van het afgelopen SERV -congres over maatschappelijk verantwoord ondernemen waarbij ten opzichte van de reguliere sector voornamelijk de sociale economieondernemingen het initiatief nemen, wordt in 2008 verder verspreid;
- c. Tegelijk wordt er gewerkt aan de contacten tussen initiatieven en ondernemingen uit de sociale economie en de onderwijswereld. Het gaat onder andere over het in oktober jongstleden opgestarte van www.stagepunt.be, een digitale wegwijzer voor studenten en docenten om stages te vinden en te integreren in de curricula met betrekking tot sociale economie en maatschappelijk verantwoord ondernemen, lessen over sociale economie en gerichte bedrijfstrajecten om studenten en docenten te laten kennismaken met de dagelijkse werkzaamheden van sociale economiebedrijven;
- d. Om de dialoog met de reguliere economie een aanzet te geven ontwikkelde het Vlaamse overleg voor sociale economie (VOSEC vzw) een brochure met 12 goede voorbeelden die telkens een verschillend aspect van de sociale economie belichten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 72
van 14 januari 2008
van **MARK DEMESMAEKER**

Fietsfonds - Stand van zaken

Zowel de Vlaamse Regering als de provincies storten 10 miljoen euro in het Fietsfonds.

Met de totale pot van 20 miljoen euro zullen fietspaden op gemeentewegen worden gerealiseerd in het kader van het bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk: fietspaden langs gemeentewegen die belangrijk zijn voor woon-werk-, woon-school- en woonwinkelverkeer.

Met het oog op het Fietsfonds zullen de subsidiereglementen van de provincies binnenkort gestroomlijnd worden, zodat ze in heel Vlaanderen uniform zijn. Het Fietsfonds trad in werking vanaf 2007.

1. Hoeveel subsidieaanvragen heeft de minister in 2007 ontvangen? Graag gedetailleerd een overzicht per provincie en per gemeente.
2. Hoeveel middelen werden er uit het Fietsfonds in 2007 besteed? Graag een gedetailleerd overzicht per provincie en per gemeente.
3. Werden de provinciale subsidiereglementen ondertussen uniform gemaakt? Zo ja, wanneer? Zo neen, wanneer zal dit gebeuren?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 72 van 14 januari 2008

van **MARK DEMESMAEKER**

1. In 2007 waren er 5 subsidieaanvragen betreffende het Fietsfonds.

Onderstaande tabel geeft een overzicht per provincie en gemeente

1	Provincie Vlaams-Brabant	Landen - verbinding Pepijnstraat-Stationsplein
2	Provincie Oost-Vlaanderen	Oudenaarde en Kluisbergen - aanleg van een langeafstandsfietspad op de bedding van de oude spoorlijn L85 Oudenaarde-Ruien
3	Provincie Oost-Vlaanderen	Assenede - aanleg van een langeafstandsfietspad op de bedding van de oude spoorlijn L55, deel 1 Bassevelde-Boekhoute
4	Provincie West-Vlaanderen	Oostrozebeke - Verbetering van een dubbelrichtingsfietspad langs de Meulebeeksesteenweg
5	Provincie West-Vlaanderen	Poperinge en Vleteren - aanleg van een dubbelrichtingsfietspad langs de Leeuwerik- en de Bankelindestraat

Reden voor het eerder beperkte gebruik van het Fietsfonds is dat de nieuwe gemeentebesturen na de verkiezingen pas begin 2007 van start zijn gegaan. Het duurt even voor ze hun beleidsplannen en begroting rond hebben. Bovendien worden de middelen pas laat in de procedure vastgelegd, namelijk na aanbesteding van het project. De doorstart van het fietsfonds wordt dan ook in 2008 verwacht.

2. Tabel : Fietsfonds 2007 – door de Vlaamse overheid vastgelegde bedragen per project, per gemeente.

	Provincie	Gemeente	Subsidiebedrag in euro Vlaamse Overheid
1	Provincie Vlaams-Brabant	Landen	26.892,92
2	Provincie Oost-Vlaanderen	Oudenaarde en Kluisbergen	183.419,66
3	Provincie Oost-Vlaanderen	Assenede	49.919,76
4	Provincie West-Vlaanderen	Oostrozebeke	198.659,68
5	Provincie West-Vlaanderen	Poperinge en Vleteren	392.574,62
Totaal Vlaanderen			851.466,64

3. De samenwerkingsovereenkomsten die de Vlaamse overheid in het kader van het Fietsfonds met de 5 provincies heeft afgesloten, en die het subsidiereglement bevatten, zijn uniform. Enkel het subsidieaandeel dat de provincie West-Vlaanderen voor haar rekening neemt (60% i.p.v. 40%), wijkt af.

Data van de ondertekening van de samenwerkingsovereenkomsten:

Antwerpen: 22 maart 2007
Limburg: 29 mei 2007
Oost-Vlaanderen: 29 mei 2007
Vlaams-Brabant: 10 mei 2007
West-Vlaanderen: 14 mei 2007

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KATHLEEN VAN BREMPT**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 73

van 14 januari 2008

van **MARK DEMESMAEKER***Fietspad Aalstersedreef Aalst-Affligem - Subsidies Fietsfonds*

De stad Aalst vernieuwde het gedeelte op haar grondgebied van de Affligemdreef, maar het gemeentebestuur van Affligem hield een hele tijd de boot af om ook het gedeelte dat op de scheiding ligt aan te pakken. Dat gedeelte, een kleine kilometer, ligt dan ook met putten bezaaid en is in feite onbruikbaar voor fietsers.

De stad Aalst is bereid de straat zelf voor haar rekening te nemen, als de gemeente Affligem de kosten draagt voor de aanleg van een gescheiden fietspad. Met de subsidies voor fietspaden van de provincie was dit project voor Affligem de voorbije jaren financieel niet haalbaar. Maar de Vlaamse Gemeenschap maakt het nu mogelijk om via het nieuwe Fietsfonds tachtig tot zelfs honderd procent toelage te krijgen voor functionele, vrijliggende fietspaden.

1. Werd er door het gemeentebestuur van Affligem een aanvraag ingediend bij het Fietsfonds in verband met de aanleg van een fietspad langs de Aalstersedreef?
2. Wat is de kostprijs van het gehele project?
3. Wat is de inbreng van het Fietsfonds in dit project?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 73 van 14 januari 2008

van **MARK DEMESMAEKER**

1. De gemeente Affligem heeft aangekondigd om een subsidieaanvraag bij het Fietsfonds in te dienen voor het project Aalstersedreef. Dit dossier moet worden ingediend bij de Provincie Vlaams-Brabant. Er werd nog geen officiële aanvraag ontvangen, maar omdat de concrete plannen stilaan vorm krijgen, verwacht de provincie dat de procedure tot goedkeuring van het fietsfondsproject 'Aalstersedreef' binnenkort zal worden opgestart.
2. Aangezien nog geen dossier werd overgemaakt, hebben wij nog geen informatie over de kostprijs van het project.
3. Als het project wordt goedgekeurd in het kader van het Fietsfonds, wordt het fietspad voor 40% door de Provincie Vlaams-Brabant betaald en verleent de Vlaamse overheid eveneens een subsidie van 40%.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 75
van 16 januari 2008
van **CINDY FRANSSSEN**

De Lijn Oost-Vlaanderen - Aansluitingen Gewestelijk Expresnet

Het Gewestelijk Expresnet (GEN) Brussel is stilaan aan de eerste fase van uitvoering toe.

Het opzet van het GEN bestaat erin een aanbod te creëren van snelle voorstedelijke verbindingen (met een hoge frequentie) via het openbaar vervoer (trein, bus of tram) in een straal van 30 km rond Brussel.

Alle vervoersmaatschappijen hebben een investeringsplan opgemaakt.

Het GEN heeft een belangrijke impact op de mobiliteit in de regio Zuid-Oost-Vlaanderen. Het beleid van De Lijn is daarop allicht afgestemd.

1. Kan de minister een overzicht geven van de maatregelen in het kader van het GEN die een impact hebben op de regio Zuid-Oost-Vlaanderen?
2. Hoe ziet het investeringsplan GEN van De Lijn Oost-Vlaanderen eruit? Wat is de inhoud?
3. Welke initiatieven en acties van De Lijn Oost-Vlaanderen zijn er nog gepland voor de optimale uitvoering van het GEN?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 75 van 16 januari 2008

van **CINDY FRANSSEN**

1. De GEN-overeenkomst (04.04.03) voorziet in een referentie-spooraanbod van volgende radiale spoorverbindingen waarbij Oost-Vlaanderen bediend wordt:

- R1a: Geraardsbergen – Denderleeuw – Brussel-Zuid – Brussel-Noord – Leuven – Arenberg
R1b: Zottegem – Denderleeuw – Brussel-Zuid – Brussel-Noord – Leuven – Arenberg
- R4a: Geraardsbergen – Edingen – Halle – Brussel-Zuid – Brussel-Noord – Vilvoorde – Mechelen
R4b: Geraardsbergen – Edingen – Halle – Watermaal – Brussel-Luxemburg – Schaarbeek – Josaphat – Vilvoorde – Mechelen
- R5a: Aalst – Denderleeuw – Jette – Brussel-Noord – Brussel-Zuid
R5b: Aalst – Denderleeuw – Jette – Simonis – Brussel-West – Brussel-Zuid
- R6: 's Gravenbrakel – Halle – Brussel-Zuid – Brussel-Noord – Dendermonde
- R9: Basse-Wavre – Wavre – Profondsart – Brussel-Luxemburg – Jette – Denderleeuw – Aalst

Amplitudes en frequenties van het spooraanbod zijn:

	Centrale kern	Perifere ring
Spitsuren	15 min	15 min
Werkdagen (buiten de spits, tot 20.00 uur)	15 min	30 min
Zaterdag, zon- en feestdagen	30 min	30 min
's Avonds vanaf 20.00 uur	30 min	60 min

In het Pegasusplan (met het Regionet Brabant-Brussel) is rekening gehouden met dit referentie-aanbod. Bovendien voorziet het Pegasusplan (met het Regionet Brabant-Brussel) de volgende lijnen die ook betrekking hebben op Oost-Vlaanderen:

- Sneldiensten (frequentie: spits 15' en dal 30')
 - S15 Ninove – Wavre
 - S19 Ninove – Halle
 - S14 Aalst – Leuven
 - S28 Dendermonde – Asse – Brussel (te onderzoeken)
- Toevoerlijnen naar de lokale GEN-stations (frequentie: spits 15' en dal 30')
 - Ninove
 - Burst
 - Aalst
 - Dendermonde

Geraardsbergen

Op korte termijn zal de studie van artikel 13 van de GEN-overeenkomst opgestart worden. Deze studie zal toelaten het referentie-spooraanbod dat in de overeenkomst wordt gedefinieerd te evolueren en aan te passen. Het Pegasusplan (met het Regionet Brabant-Brussel) zal afgestemd worden op deze resultaten.

2. Voor de financiering van concrete projecten wordt de procedure van het netmanagement gevolgd.
3. Er zullen potentieelonderzoeken plaatsvinden in het kader van netmanagement.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 76
van 18 januari 2008
van **PAUL DELVA**

Bijzondere overrijdbare beddingen - Stand van zaken

De Vlaamse Regering investeert veel in aparte busstroken of bijzondere overrijdbare beddingen (de zogenaamde BOB) om de doorstroming van het busverkeer te bevorderen.

De bijzondere overrijdbare bedding biedt een betere bescherming dan de busstrook. Toch wordt er nog vaak gebruik gemaakt van de busstrook, ondanks het feit dat op bepaalde plaatsen evengoed een bijzondere overrijdbare bedding kan worden aangelegd.

1. Op basis van welke criteria wordt beslist of er een aparte busstrook dan wel een BOB aangelegd wordt?
2. Kan de minister een gedetailleerd overzicht (per provincie) geven van de bestaande bijzondere overrijdbare beddingen?
3. In hoeverre en op welke termijn wordt voorzien om busstroken om te vormen tot bijzondere overrijdbare beddingen?

Beschikt de administratie over een lijst van busstroken die kunnen worden heraangelegd tot bijzondere overrijdbare beddingen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 76 van 18 januari 2008

van **PAUL DELVA**

1. De aanleg van een busbaan wordt overwogen op weggedeelten waar bus en/of tram met een verantwoorde frequentie en overduidelijke bezetting gevoelig tijdverlies lijdt.

Dit tijdverlies wordt in beeld gebracht aan de hand van de methode van de congestiemeting. Deze methodiek werd door De Lijn ontworpen en gevalideerd door het Agentschap Wegen en Verkeer, de relevante wegbeheerder en EVA binnen het Vlaams Gewest. De congestiegraad is het resultaat van zulke meting en houdt rekening met:

- het type voertuig dat op het weggedeelte voorbijkomt (standaardbus, stadsbus, gelede bus, tram,...) en dus ook het aantal aangeboden plaatsen; en
- de frequentie van voorbijrijden van de openbaarvervoer-voertuigen.

De keuze voor een aparte busstrook of een bijzonder overrijdbare bedding wordt - in samenspraak tussen de wegbeheerder, de lokale overheid en de operator - genomen op basis van een veelheid van elementen:

- de verkeersveiligheid van het gewijzigd verkeersconcept op het bewuste wegvak;
- de algehele ruimtelijke situatie en de mogelijkheid tot uitbreiding van de infrastructuur;
- het huidige aanbod van verkeer dat gebruik maakt van het bewuste wegvak alsook de wenselijkheid daarvan;
- de exploitatiekenmerken van het openbaar vervoer dat ervan gebruik zal maken (aanbod, frequentie, amplitude,...) en de vastgestelde vertragingen;
- het al dan niet aanwezig zijn van bestaande infrastructuur (bijvoorbeeld: eigen bedding van tram kan worden omgevormd tot bijzonder overrijdbare bedding voor tram en bus).

2. Zie bijlage.

3. Het is niet noodzakelijk om een programma samen te stellen. Het eventueel omvormen van busstroken tot BOB's kan steeds ad hoc worden overwogen, in functie van de overwegingen zoals ze hierboven werden aangehaald.

BIJLAGE

Lijst BOB

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VAN_BREMPT/76/antw.076.bijl.001.xls

☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 77
van 18 januari 2008
van **PAUL DELVA**

Bijzondere overrijdbare beddingen - Voorrangsregels op rotondes

Al vele jaren investeert de Vlaamse Regering in het openbaar vervoer (meer rollend materieel, infrastructuurwerken, e.d.) om op het mobiliteitsvraagstuk deels een antwoord te kunnen bieden. Bij de infrastructuurwerken zijn er bijvoorbeeld de bijzondere overrijdbare beddingen of de vrije busstroken om de doorstroming van het openbaar vervoer te verhogen.

Bij openbare werken vermindert men vaak het aantal rijstroken en één ervan wordt dan dikwijls voorbehouden voor busstroken of bijzondere overrijdbare beddingen. Vaak wordt de middelste rijstrook omgevormd. Bij de aanleg van rotondes op deze banen leidt dit tot problemen: (i) de rijbaanbreedte wordt beperkt tot één rijstrook per rijrichting en (ii) het autoverkeer dat rechts van de busstrook rijdt, dient vaak in de busstrook in te voegen. Dit wordt aangeduid via rijstrookverminderingsspijlen.

Uit een arrest van het Hof van Cassatie van 24 november 2000 blijkt echter dat de auto's die invoegen, geen manoeuvre uitvoeren en bijgevolg voorrang hebben op de bus, omdat zij van rechts komen.

1. Ondergraaft dit arrest niet het nut van deze busvoorziening? De gewonnen tijd voor de bus kan helemaal verloren gaan.
2. Kan de minister een gedetailleerd overzicht geven (per provincie) van centraal liggende busstroken en bijzondere overrijdbare beddingen?
3. Zijn er werkzaamheden gepland om de nodige aanpassingen uit te voeren waardoor er toch voorrang moet worden verleend aan het openbaar vervoer?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 77 van 18 januari 2008

van **PAUL DELVA**

1. De mate waarin afbreuk wordt gedaan aan de doorstroming van het openbaar vervoer, zal steeds afhankelijk zijn van een aantal kenmerken van de aanleg (bijvoorbeeld: totale lengte van het lijnvak met congestie, de lengte aan het einde van de busbaan waar het overige verkeer mag beginnen inweven, de verkeerssituatie, de verkeersborden, de wegmarkeringen). Zo is het ook mogelijk om op het einde van een busstrook ook de voorrang voor de bussen te behouden tegenover het verkeer dat van rechts invoegt. Een voorbeeld hiervan vinden we in Asse op de N9 ter hoogte van het kruispunt met de Nieuwsstraat.
2. Zie bijlage.
3. De doelmatigheid van gerealiseerde doorstromingsmaatregelen wordt niet alleen op voorhand getoetst, maar is een permanent punt op de agenda van het doorstromingsoverleg dat periodiek wordt gehouden tussen de provinciale afdelingen van AWW en de provinciale entiteiten van de Lijn. Er is op dit ogenblik geen programma of lijst van werken waarbij aanpassingen gepland zijn om de voorrangregeling te wijzigen.

BIJLAGE

Lijst BOB

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VAN_BREMPT/77/antw.077.bijl.001.xls

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 79
van 22 januari 2008
van **GINO DE CRAEMER**

Beschutte werkplaatsen - Enclaves

Een enclave of ondernemingscontract is een nieuwe vorm van sociale tewerkstelling. Bedrijven sluiten een contract af met de beschutte werkplaats, maar de opdracht wordt bij de onderneming ter plaatse uitgevoerd. De werknemers van de beschutte werkplaats worden daarbij begeleid door monitoren van de beschutte werkplaats. Deze manier van werken heeft naar verluidt meer en meer succes.

De bestaande richtlijnen inzake ondernemingscontracten dateren nog van de periode dat het Rijksfonds bevoegd was en moeten volgens de minister dringend herbekeken worden. Men wil hierbij tot een definitief voorstel van kwaliteitsmanagementsysteem komen en dit inpassen in de bestaande regelgeving.

1. Hoever staat het met de ontwikkeling van het bedoelde kwaliteitsmanagementsysteem? In welke zin wil de minister de regelgeving bijsturen?
2. Hoeveel beschutte werkplaatsen maken nu gebruik van deze werkwijze? Om hoeveel enclaves gaat het precies? En om hoeveel bedrijven?

Welke initiatieven worden er genomen om dit concept verder te stimuleren?

3. Hoe belangrijk is de tewerkstelling via deze enclaves: om hoeveel mensen gaat het en hoe groot is het aandeel in de totale tewerkstelling in de beschutte werkplaatsen?
4. Om welke bedrijfssectoren gaat het voornamelijk?

Worden er initiatieven genomen om meer sectoren te betrekken? Om welke arbeid gaat het voornamelijk?

5. Wat is de aard van de opdrachten: gaat het meestal om langdurige dan wel om korte opdrachten, om resultaatgebonden dan wel termijngebonden opdrachten? Zijn er bedrijven die permanent met enclaves werken?

Welke vorm geniet de voorkeur in het licht van de specifieke doelstellingen?

6. De doelgroepwerknemers staan onder begeleiding van monitoren.

Zijn zij zelf betrokken bij het arbeidsproces? Wat zijn hun concrete taken? Voor hoeveel mensen zijn zij doorgaans verantwoordelijk? In welke mate werken zij zelfstandig binnen de betrokken bedrijven? Werd hun taak al geëvalueerd? Met welke bevindingen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 79 van 22 januari 2008

van **GINO DE CRAEMER**

Het werken in 'enclaves' is een werkvorm waarbij door beschutte werkplaatsen contracten afgesloten worden met reguliere ondernemingen, met daarin de bepaling dat de opdracht op de werkvloer van de onderneming wordt uitgevoerd. Hiermee wordt ingespeeld op een aantal economische evoluties zoals 'just in time' en toegenomen 'productie op maat', met respect voor de doelgroepwerknemers. De doelgroepwerknemers van de beschutte werkplaats worden door de werkplaats binnen de arbeidsuren op een aangepaste wijze naar de werkplek vervoerd en teruggebracht. De werknemers worden zowel tijdens het vervoer als op de werkplek van de onderneming begeleid door de monitor(en) van de beschutte werkplaats.

Binnen het ondernemingscontract werken de werknemers met een handicap onder leiding, toezicht en gezag van de werkplaats. Zij mogen enkel instructies ontvangen van de werkplaats via hun monitor(en). Zowel de monitor(en) als de werknemers met een handicap blijven werknemer van de werkplaats. Zij ontvangen dus hun loon van de werkplaats.

Deze werkvorm is niet totaal nieuw. Naast het werken onder het dak van de werkplaats en de 'mobiele ploegen' (bvb. groenzorg of onderhoudsploeg), bestaat enclavewerken sinds geruime tijd (gaat terug tot de tijd dat het Rijksfonds nog verantwoordelijk was voor de beschutte werkplaatsen). Wel is het zo dat de laatste jaren deze manier van werken een sterke opmars kent.

1. Het herbekijken van de richtlijnen betreffende ondernemingscontracten staat eigenlijk los van de beleidsprioriteit op het gebied van de ontwikkeling van een kwaliteitssysteem. Het zijn in feite 2 aandachtspunten waaraan in het komende beleidsjaar gewerkt wordt. In het kwaliteitssysteem zullen wel naar de ondernemingscontracten mogelijks een aantal kwaliteitseisen gesteld worden.

Specifiek naar het kwaliteitssysteem werd in het kader van het toekomstige decreet maatwerk met steun van het beleid sinds 2007 een stuur- en werkgroep opgericht onder leiding van Amfion (de koepelorganisatie van beschutte en sociale werkplaatsen) die voor alle beschutte en sociale werkplaatsen (toekomstige maatwerkbedrijven) een aangepast kwaliteitsmanagementsysteem heeft ontwikkeld. In samenspraak werd er geopteerd om het bestaande EFQM -model (European Foundation for Quality Management) toe te passen, weliswaar aangepast aan de specifieke doelmatigheden, werkvormen en de arbeids- en productieorganisatie van de maatwerkbedrijven. EFQM is een kader voor het identificeren van de sterktes en punten ter verbetering van een organisatie doorheen al haar activiteiten en acties. Dit kwaliteitsmodel biedt de werkplaatsen de mogelijkheid om zelf hun excellentiemodel te beschrijven en op eigen ritme en inzichten gefaseerd er naar toe te groeien. Het jaar 2008 wordt gebruikt om het uitgewerkte model experimenteel toe te passen in een 16 -tal beschutte en sociale werkplaatsen en hierbij de behoeften en noden van de werkplaatsen te detecteren naar ondersteuning en begeleiding. Tevens wordt dit jaar via de stuur- en werkgroep de inspectiedienst betrokken met het oog op het ontwikkelen van een aangepaste toezichtmethodiek. Dit alles moet afgerond zijn eind dit jaar zodat de principes van de kwaliteitsborging via het model decretaal verankerd kunnen worden.

Met betrekking tot het werken in 'enclave' dient dit jaar werk gemaakt te worden van het herbekijken en eventueel aanpassen van de richtlijnen ter zake die (zoals gesteld) nog dateren van het voormalige Rijksfonds (1975) en sindsdien niet meer aangepast zijn. Een aantal elementen nopen tot een update van de richtlijnen.

De basis voor de richtlijnen vormt de mogelijke onduidelijkheid volgens de sociale inspectie tussen 'ondernemingscontracten' en 'terbeschikkingstelling'. Om die reden heeft het voormalige Rijksfonds voor Sociale Reclassering van Mindervaliden op 28.08.1975 aan de beschutte werkplaatsen richtlijnen verstrekt met betrekking tot de tewerkstelling van werknemers met een handicap van beschutte werkplaatsen buiten de werkplaats. Deze richtlijnen verduidelijken het juridische onderscheid tussen terbeschikkingstelling en werken in enclave (met een ondernemingscontract). Door deze richtlijnen werden de werkplaatsen tevens verplicht de ondernemingscontracten voor te leggen aan het Rijksfonds opdat er kon toegezien worden dat:

1. het inderdaad gaat om enclavewerken en niet om terbeschikkingstelling (toezicht op het gezagprincipe, lonend werk, aanwezigheid van een monitor op de werkvloer van de reguliere onderneming etc...);
2. de werkomstandigheden en de werkplekken aangepast zijn aan de noden en behoeften van de werknemers met een handicap.

De voormelde richtlijnen van ondernemingscontracten zijn nog steeds van toepassing. De contracten dienen nu voorgelegd te worden aan het Vlaamse Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie die sinds 1 april 2006 de beschutte werkplaatsen vergunt, erkent en subsidieert. Het toezicht is nu toegewezen aan de inspectiedienst van het departement Werk en Sociale Economie.

In het kader van de huidige groei van deze werkvorm en een aantal discussies met de federale sociale inspectie, is het nodig om een aantal aanvullingen aan te brengen in de bestaande richtlijnen om zo mogelijke onduidelijkheden maximaal weg te nemen en hernieuwde afspraken te maken met de federale sociale inspectie over de bepalingen waaraan een ondernemingscontract dient te voldoen. Hiervoor heb ik initiatief genomen om met de federale instanties in overleg te treden. Een eerste verkennend gesprek met de federaal bevoegde minister (minister van Werk) heeft al in 2007 plaatsgevonden. Als gevolg van de federale verkiezingen en de moeilijke regeringsvorming in 2007 werden deze gesprekken tijdelijk stopgezet. Het overleg om te komen tot duidelijke afspraken en richtlijnen wordt nu op korte termijn heropgestart. Dit is van belang om, indien nodig en vereist, reglementaire bepalingen te kunnen verankeren in de regelgeving van de beschutte en sociale werkplaatsen.

Daarnaast wordt ook van de gelegenheid gebruik gemaakt om een aantal elementen o.a. met betrekking tot monitoring en cijfergegevens te verbeteren en uit te breiden.

Ter info kan ik nog zeggen dat er binnen het Paritair Subcomité voor de beschutte en sociale werkplaatsen op 2 februari 2005 een collectieve arbeidsovereenkomst werd afgesloten met betrekking tot de ondernemingscontracten. Door deze collectieve arbeidsovereenkomst hebben de sociale partners inzage- en informatierecht over de enclavewerken van de werkplaatsen.

Het is duidelijk niet de bedoeling om de federale regelgeving inzake ter beschikking stelling te gaan wijzigen, wel gaan we de rondgestuurde richtlijnen inzake enclavewerk updaten en aanvullen en/of corrigeren indien nodig. Dit kan dan mogelijks leiden tot wijzigingen in de Vlaamse regelgeving (inschrijven bepalingen in kwaliteitssysteem bijvoorbeeld). De uitklaring van het onderscheid met ter beschikking stelling en het bepalen van de vereisten waaraan contracten dan dienen te voldoen, kunnen geregeld worden in een duidelijke afsprakennota die meegenomen wordt in de richtlijnen.

2. Het aantal werkplaatsen dat werkt met 'enclaves':

Dienstjaar	Aantal werkplaatsen die enclavewerken bij
------------	---

	reguliere ondernemingen
2004	48 BW op 68
2005	42 BW op 68
2006	44 BW op 68

Uit de jaarrekeningen van de beschutte werkplaatsen blijkt dat 2/3e van het aantal erkende werkplaatsen één of meerdere ondernemingscontracten heeft. Het Vlaamse Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie beschikt nog niet over de gegevens met betrekking tot het dienstjaar 2007. Het aantal ondernemingscontracten is niet steeds te achterhalen daar veel van de contracten een verlenging zijn van eerder bestaande overeenkomsten. Ook verduidelijkingen in de aangifteplicht van de enclaves worden meegenomen in de nieuwe richtlijnen om zo een goed beeld te krijgen van deze werkvorm.

Enclavewerken als alternatief van de verloren gegaan ‘klassieke arbeidsintensieve’ opdrachten past binnen de beleidsstrategie van de beschutte werkplaatsen inzake het permanent op zoek gaan naar nieuwe manieren om doelgroepwerknemers tewerk te stellen. Enclavewerken bieden immers heel wat opportuniteiten en voordelen zoals onder meer: het uitsparen van indirecte bedrijfskosten, integratiemogelijkheden van hun doelgroepwerknemers in een reguliere onderneming en het verhogen van kansen tot doorstroming van hun doelgroepwerknemers in de reguliere onderneming. Als werkvorm van de toekomst biedt enclavewerk zonder twijfel veel voordelen. Maar daartoe hebben we in eerste instantie dus nood aan een duidelijk afsprakenkader afgestemd op de economische realiteit van vandaag. Vandaar dus mijn initiatief om te komen tot een actueel en duidelijk afsprakenkader en een goede aflijning ten aanzien van ‘terbeschikkingstelling’.

3.

Sector BW (volgens aangiften jaarrekening)	2004	2005	2006
Totaal aantal gewerkte uren productie werknemers met een handicap	17.463.819	17.262.237	17.540.848
Totaal aantal gewerkte uren enclaves in andere BW's (1)	304.297	186.424	116.748
Totaal aantal gewerkte uren enclaves in reguliere ondernemingen (2)	1.726.521	1.982.851	2.006.459
Totaal aantal gewerkte uren enclaves (1)+(2)	2.030.819	2.169.275	2.123.207
Procentuele verhouding aantal gewerkte uren enclaves reguliere ondernemingen / totaal aantal gewerkte uren productie werknemers met een handicap	9,9 %	11,5 %	11,4 %
Procentuele verhouding totaal aantal gewerkte uren enclaves / totaal aantal gewerkte uren productie werknemers met een handicap	11,6 %	12,6 %	12,1 %

Tabel: overzicht van het aantal gewerkte uren

Omgerekend naar het aantal tewerkstellingen in enclave gaat het in 2004 over 1.378,6 voltijdse equivalente werknemers met een handicap tegenover 12.592,4 totaal aantal VTE productiewerknemers met een handicap. Voor 2005 en 2006 geeft dit respectievelijk 1.503,4 VTE tegenover 12.921,7 totaal aantal VTE en 1.517,6 VTE tegenover 13.375,9 totaal aantal VTE productiewerknemers met een handicap.

De administratie beschikt niet over gepast cijfermateriaal met betrekking tot het aantal personen dat hierbij is betrokken. Veelal krijgen de betere werknemers met een handicap de kans in enclave

te werken. Echter volgens de aard van de opdracht worden er eveneens zwakkere werknemers met een handicap tewerkgesteld in enclaves.

De toename van de enclavewerking zorgt eerder voor een verhoging van omzetten en rendementen dan voor een verhoging van de doorstromingskansen van de personen met een handicap naar de reguliere sector. De sociale integratie verloopt meestal wel vrij vlot maar tot een definitieve overgang komt het heel zelden. Via de momenteel experimenteel lopende projecten inzake supported employment, wordt getracht hiervoor een extra instrument aan te bieden zodat de doorstroom ook effectief een feit wordt.

4. Veel enclaveopdrachten situeren zich in de verpakking en herverpakking, conditioneringen, assemblages en manuele handelingen. De eerder hardere industrieën zoals metaal en hout komen voor enclavewerking veel minder aan bod.

Als beleid worden momenteel geen specifieke initiatieven genomen om deze werkvorm te stimuleren, buiten het opstellen van een duidelijk kader waarbinnen deze werkvorm mag uitgevoerd worden.

Uit gesprekken met de sector beschutte (en sociale) werkplaatsen is namelijk gebleken dat de sectoren sterk voorstander zijn van het geven van autonomie en verantwoordelijkheid aan de werkplaatsen naar de keuze welke productiegerichte activiteiten en/of diensten door de werkplaats worden uitgevoerd. Dat geldt dus ook voor enclavewerking waarbij de werkplaats op het terrein het best kan inschatten welke werkvorm het meest aansluit bij de verwachtingen van de klant. Natuurlijk dient daarbij rekening gehouden te worden met een aantal voorwaarden zoals een marktconforme prijszetting en competitieve activiteiten, zaken die nu al in de regelgeving vervat zitten en verder verduidelijkt zullen worden in het nieuwe afsprakenkader.

5. Veel enclavewerken zijn beperkt in tijd, van 1 tot 4 weken. Vanuit reguliere ondernemingen komt de vraag tot enclavewerken voornamelijk bij economische en/of tijdelijke piekmomenten in hun productieproces. Het aantal betrokken werknemers met een handicap bij ieder enclaveopdracht is veelal beperkt van 5 tot 15 à 20. Uitzonderlijk is er een enclavecontract waarbij een groter aandeel van werknemers met een handicap worden ingezet.

De jongste jaren is er bij de reguliere ondernemingen die langlopende enclaveopdrachten hebben met werkplaatsen een verschuiving vast te stellen naar een soepelere invulling van het aantal in te zetten werkkrachten vanuit de werkplaatsen. Deze ondernemingscontracten stipuleren een vork van een minimum en een maximum in te zetten aantal werknemers met een handicap vanuit de beschutte werkplaats waar de reguliere onderneming op afroep kan op rekenen in functie van de piekmomenten in hun productieproces. Gezien de doelgroep van de beschutte werkplaatsen en de interne productieopdrachten vraagt dit van de werkplaats een degelijke arbeidsorganisatie en productiesturing. Het instrumentarium van het toekomstige kwaliteitsmodel EFQM kan hiervoor als managementtool en sturingsinstrument ingezet worden. Daarnaast dient ook met deze evolutie in het nieuwe afsprakenkader rekening gehouden te worden en de krijtlijnen bepaald te worden.

Momenteel is niet echt een voorkeur bepaald inzake resultaatsgebonden dan wel termijngebonden opdrachten, gezien hiertoe nog geen nood is.

6. Bij enclavewerking is de aanwezigheid van een monitor essentieel aangezien dit een decretaal verankerd principe is (begeleiding dient verzekerd te zijn). In de regelgeving is bepaald dat er minstens 1 begeleider per volle schijf van 10 werknemers met een handicap dient te zijn. Enclavewerken met minder dan 10 doelgroepwerknemers moeten ook verplicht begeleid worden door een monitor. De doelgroepwerknemers krijgen hun taken en instructies van de aanwezige monitor. De monitor krijgt de opdrachten en instructies vanuit de werkplaats. Bij de operationele uitvoering van de opdrachten dient de reguliere onderneming voor afstemming zich te wenden

naar de beschutte werkplaats en (in tweede instantie) de aanwezige monitor en dus niet naar de doelgroepwerknemers.

De monitor is binnen de enclavewerking een heel belangrijke schakel. De monitor is:

- a. het voormelde aanspreekpunt tot afstemming van de uitvoering van de opdrachten met de reguliere ondernemer;
- b. bewaakt de kwaliteit en de timing van de productie;
- c. zorgt voor de nodige pedagogische en psychische ondersteuning en begeleiding van de betrokken doelgroepwerknemers;
- d. verricht de nodige administratieve handelingen met betrekking tot de opdracht en doelgroepwerknemers.

In een aantal gevallen (veelal bij kleinere enclaves) werkt de monitor ook mee met de doelgroepwerknemers.

Om de taken naar de begeleiding, ondersteuning en de sociale noden van de werknemers met een handicap nog meer op te vangen, schakelen veel werkplaatsen hun medewerkers van de dienst sociaal beleid in die op vastgestelde dagen en uren langskomen. Dit aanbod naar hun werknemers wordt veelal in het ondernemingscontract opgenomen en vormt tevens een overlegmoment voor de monitor om mogelijke problemen te signaleren. Daarnaast is het zo dat de monitor(en) net als de doelgroepwerknemers zowel 's morgens als 's avonds op de werkplaats aanwezig is.

Momenteel is het niet zo dat met betrekking tot enclavewerking een evaluatie is gebeurd specifiek naar de monitorfunctie. In het kader van het huidige kwaliteitsmodel is het namelijk reglementair verplicht dat alle omkaderingsleden, inclusief monitoren, periodiek worden geëvalueerd. De werkplaats is bovendien verplicht om op gestructureerde wijze op het vlak van begeleiding en ondersteuning van de doelgroepwerknemers haar kennis te actualiseren en voor haar omkaderingsleden periodiek vormings- trainings- en opleidingsinitiatieven te organiseren.

PATRICIA CEYSENS,
VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE,
ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

PATRICIA CEYSENSVLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

Vraag nr. 39

van 14 januari 2008

van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Jongeren en ondernemen - Sensibilisering

Het VBO (Verbond van Belgische Ondernemingen) heeft in het kader van de campagne “Je eigen bedrijf” een enquête georganiseerd bij Belgische jongeren tussen 18 en 25 jaar die studies hoger onderwijs volgen. De resultaten tonen het volgende aan.

Het onderwijs zet jongeren niet aan tot ondernemen. Bijna 75 % van de ondervraagden zegt onvoldoende gesensibiliseerd te zijn geweest voor ondernemen in het secundair onderwijs. Slechts 43 % van de jongeren weet waar ze moeten aankloppen indien ze een eigen onderneming willen opstarten. Studenten ervaren de financiering van een zaak als een belangrijk knelpunt.

Om deze reden had ik graag van de minister vernomen wat er wordt gedaan op Vlaams niveau, ter aanvulling van privé-initiatieven zoals van het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO), wat betreft:

- voorlichting en sensibilisering van de studenten in het secundair onderwijs;
- voorlichting betreffende financieringsmogelijkheden van startende bedrijven;
- eventuele tegemoetkomingen en/of leningen aan jonge starters?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 112) en Ceysens (nr. 39).

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDER-NEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 39 van 14 januari 2008
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Vandenbroucke, Vlaams minister van
Werk, Onderwijs en Vorming.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

PATRICIA CEYSENSVLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

Vraag nr. 40

van 23 januari 2008

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse economische vertegenwoordiger Bordeaux - Taalgebruik

Ik verneem van een Vlaamse ondernemer in Frankrijk dat hij vanwege de Vlaamse economische vertegenwoordiger in Bordeaux een eentalig Franse uitnodiging ontving voor een diner aangeboden door het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen.

De brief was aan de betrokkene gericht omdat hij “belge” was, “chef d’entreprise d’un filiale belge ou vous avez un lien avec le tissus économique belge”. De bedoeling van het initiatief was om de genodigden te informeren over de initiatieven die ertoe strekken de “franco-belgische” banden te versterken, zoals onder meer “Diaspora”.

Op zich is dit een goed initiatief, maar acht de minister het normaal dat Vlamingen in het buitenland door hun eigen instelling in het Frans worden aangeschreven, ook al is het in Frankrijk?

Is het ook niet eigenaardig dat er in de brief met geen woord over Vlaanderen wordt gerept? Is het niet de bedoeling om in het kader van Club Diaspora de Vlamingen in het buitenland of mensen die banden hebben met Vlaanderen in te schakelen specifiek met het oog op het behartigen van de Vlaamse handelsbelangen in het buitenland? Is het niet beter om daar van meet af aan duidelijk over te zijn?

Neemt de minister initiatieven om dit bij te sturen?

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 40 van 23 januari 2008

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Ik begrijp dat Vlamingen die in het buitenland verblijven verwachten dat zij door hun eigen overheidsdiensten in het buitenland in hun moedertaal worden aangeschreven. Anderzijds kan ik er ook begrip voor opbrengen dat dit in het economisch-commercieel milieu, waarbinnen het F.I.T.-kantoor werkt, praktisch niet steeds haalbaar is. De werktaal van het kantoor in Bordeaux is immers, zoals uiteraard in alle F.I.T.-kantoren over de wereld, de lokale taal. Het kantoor te Bordeaux heeft in dit geval een standaarduitnodiging verstuurd aan mensen met een verschillend taalprofiel (Vlamingen, Franstalige landgenoten, en Fransen) die behoorden tot beoogde doelgroep.

Eén van de argumenten om uitnodigingen in Frankrijk in het Frans op te stellen is het feit dat, in het hiërarchisch gestructureerde Franse bedrijfsleven, de post door (uiteraard Franstalige) assistenten of secretaresses wordt geopend en de agenda van de bedrijfsleider door hen wordt bijgehouden. Indien we, in een tijd waar de bedrijfsleiders overstelpt worden met brieven, faxen en emails, alle kansen open willen houden om onze boodschap bij de betrokken persoon te krijgen, worden best geen bijkomende (taal)barrières ingebouwd.

De vraagsteller meldt dat er in de uitnodiging met geen woord over Vlaanderen wordt gerept. Ik lees in de eerste paragraaf van de brief niettemin duidelijk de opdracht van Flanders Investment & Trade. Er staat woordelijk in dat het haar taak is om Vlaamse bedrijven in Zuidwest Frankrijk te ondersteunen en om Franse investeerders de weg te helpen vinden naar Vlaanderen. Er is in de brief verder meermaals melding van de initiatiefnemer, nl. Flanders Investment & Trade. De bedoeling van het initiatief waarvoor de uitnodiging werd opgesteld was in de eerste plaats de activiteiten van Flanders Investment & Trade in de verf zetten. Verder werd van de gelegenheid gebruik gemaakt om dieper in te gaan op specifieke initiatieven zoals de Club Diaspora.

Dat in de brief ook België vermeld wordt heeft pragmatische redenen. Niet alle Fransen hebben immers evenveel voeling met de staatkundige situatie in België. Door zowel Vlaanderen als België te vermelden wenst het F.I.T.-kantoor de boodschap voor alle Fransen duidelijk te laten over komen

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

Vraag nr. 41
van 29 januari 2008
van **CINDY FRANSSEN**

Onderzoek en ontwikkeling - Investeringsen

Het Innovatiepact van 2003 bepaalt dat Vlaanderen tegen 2007 jaarlijks 3 % van het BRP (bruto regionaal product) besteedt aan onderzoek en ontwikkeling, waarvan het bedrijfsleven 2 % voor zijn rekening neemt en de overheid 1 %.

1. Hoe zijn de overheidsbestedingen voor O&O sinds 2003 geëvolueerd?

Wat zijn de concrete plannen en perspectieven van de minister om de bovenvermelde doelstelling te halen?

2. Hoe zijn de investeringen van het bedrijfsleven sinds 2003 geëvolueerd?

Welke concrete acties onderneemt de minister om de bovenvermelde doelstelling te halen?

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 41 van 29 januari 2008

van **CINDY FRANSSEN**

1. De evolutie van de publieke en private bestedingen voor onderzoek en ontwikkeling, uitgedrukt als percentage ten opzichte van het Bruto Binnenlands Regionaal Product (BBRP), wordt opgevolgd door het interuniversitair steunpunt O&O-indicatoren. Het steunpunt rapporteert hierover in de tweejaarlijkse zogenaamde "3%-nota". In 2003 was het publiek gefinancierde deel van de totale O&O-uitgaven goed voor 0,57%. In 2005 steeg dit tot 0,61%. De cijfers voor 2007 zullen begin 2009 beschikbaar zijn, wanneer de volgende editie van de tweejaarlijkse OESO-enquête wordt afgerond.

In de uitgavenbegroting 2008 wordt de uitvoering van het Innovatiepact gehonoreerd door een structurele verhoging van de beleidskredieten wetenschap en innovatie ten belope van 75 miljoen euro. In 2009 is in het kader van de meerjarenbegroting een verdere structurele stijging met 25 miljoen euro voorzien.

2. De privaat gefinancierde O&O-uitgaven vertegenwoordigden in 2003 1,57% van het BBRP en in 2005 1,48%. Deze cijfers zijn eveneens afkomstig van het steunpunt O&O-indicatoren.

Binnen de Vlaamse uitgavenbegroting wordt elk jaar een aanzienlijk budget voorzien ter bevordering van innovatie in het bedrijfsleven. Zo stijgt het budget voor O&O-bedrijfsprojecten en competentiepolen in 2008 structureel met 20 miljoen euro.

De Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid heeft er in zijn advies nr. 113 van juli 2007 voor gepleit om jaarlijks de evolutie op te volgen van de verdeling van O&O-middelen over respectievelijk het gericht en het niet-gericht onderzoek. Onder gericht onderzoek verstaat men onderzoek dat een economische en of maatschappelijke finaliteit nastreeft. Het niet-gericht onderzoek wordt gedreven door wetenschappelijke ambitie en nieuwsgierigheid.

Uit de analyse van de VRWB blijkt dat de verhouding gericht/niet-gericht onderzoek evolueerde van 60,4/39,60% in 1995 naar 46,1/53,9% in 2007.

Nr. 5

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

Februari 2008

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL II

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

FRANK VANDENBROUCKE,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 95
van 12 december 2007
van **GINO DE CRAEMER**

Centra voor loopbaanbegeleiding - Stand van zaken

Sinds januari 2005 gingen in Vlaanderen de VDAB en een aantal erkende en structureel gesubsidieerde centra voor loopbaanbegeleiding van start met het aanbieden van loopbaanbegeleiding voor werkenden. Alle werknemers in Vlaanderen met minstens één jaar werkervaring kunnen er terecht voor individuele loopbaanbegeleiding. Gesprekken, opdrachten en oefeningen moeten helpen de juiste keuzes te maken en gerichte acties te ondernemen om meer voldoening uit het werk te halen.

In Vlaanderen zijn vandaag zestien erkende loopbaancentra actief. Daarnaast biedt ook de VDAB loopbaanbegeleiding voor werkenden aan. Volgens recente berichtgeving lieten sinds 2005 al 11.467 Vlamingen zich begeleiden in hun zoektocht naar een nieuwe functie of job.

1. Volgens de webstek van de Vlaamse overheid heeft elk centrum zijn eigen doelgroep en programma.

Graag een overzicht van de kenmerkende eigenschappen van de diverse centra (aanpak, doelgroep, programma,...). Zijn deze verschillen een bewuste aanpak, of zijn ze op een natuurlijke wijze tot stand gekomen?

2. Hoeveel subsidies zijn er in die drie jaar naar elk van die centra gegaan? Op welke basis werden deze subsidies toegekend en verdeeld?
3. Hoeveel loopbaanbegeleidingen heeft elk van die centra verricht en hoeveel mensen klopten hiervoor bij de VDAB aan?

Kan iemand zich meermaals bij één of meerdere centra aanmelden?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 95 van 12 december 2007

van **GINO DE CRAEMER**

1. Met het besluit op de loopbaandienstverlening (27 augustus 2004, gewijzigd met het besluit van 5 oktober 2007) worden de inhoudelijke lijnen uitgezet op basis waarvan de erkende centra hun loopbaandienstverlening moeten uitbouwen. Op die manier vertonen de verschillende centra en hun begeleidingen heel wat gemeenschappelijke kenmerken. Loopbaandienstverlening betekent steevast “de professionele ondersteuning van de werkende bij het nemen van loopbaankeuzen en – beslissingen tijdens een proces waarbij het ontdekken, het versterken of het ontwikkelen van de competenties die nodig zijn om de loopbaan actief te beheren, centraal staan, met als doelstelling de arbeidsmarktpositie van de werkende te versterken.” De regelgeving bepaalt ook dat elke loopbaanbegeleiding uit vaste bouwstenen bestaat, met name een intake, een diagnose waarbij een coherent inzicht in competenties, motivaties en verwachtingen wordt verzameld, de opstelling van een persoonlijk ontwikkelingsplan met een loopbaanpad en een afsluitend gesprek. Vanaf 1 januari 2008 kunnen de centra ook kortere begeleidingen aanbieden waarbij werkenden bewust worden gemaakt van hun loopbaanperspectief en waarbij hun loopbaancompetenties worden versterkt. Om de actiegerichtheid van de begeleidingen te verhogen zullen werkenden uit kansengroepen 6 tot 15 maanden na afloop van hun begeleiding ook bij de centra terecht kunnen voor een nazorg-module. Ik verwacht ook van alle centra dat ze extra inspanningen leveren om kansengroepen te bereiken. Minstens 50% van de bereikte deelnemers dient dan ook te behoren tot één van de kansengroepen van het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid. Deze vier groepen moeten evenwel niet binnen elk centrum even sterk vertegenwoordigd zijn. In de praktijk zie ik dan ook dat enkele centra zich toelagen op het begeleiden van personen met een arbeidshandicap (bv Jobcentrum West-Vlaanderen, en Litp), andere centra bereiken op hun beurt vooral kortgeschoolden (Vitamine W), nog andere richten zich op oudere werknemers (Kompass, De Witte en Morel en Vitamine W), enz. Mede beïnvloed door het doelpubliek zijn er ook accentverschillen voor wat betreft de gebruikte methodieken tussen de verschillende centra.

De gerichtheid op een bepaald doelpubliek en de accentverschillen met betrekking tot de gebruikte methodieken zijn op natuurlijke wijze tot stand gekomen. Met de competentieagenda wens ik de centra in de toekomst echter te stimuleren om zich een duidelijk(er) profiel aan te meten. Zo kunnen werkenden nog beter worden doorverwezen naar het aanbod van loopbaandienstverlening en kunnen ze terecht bij het centrum dat de voor hen meest geschikte begeleiding kan aanbieden.

2. De subsidiëring van de erkende centra voor loopbaandienstverlening verloopt via ESF-projecten (ESF en Vlaamse co-financiering). De centra kunnen voor een volledig traject van loopbaandienstverlening (minimaal 6 contacturen – maximaal 18 contacturen/25 contacturen voor personen uit kansengroepen) een subsidie ontvangen van maximaal 800 euro. Vanaf januari 2008 kunnen de centra ook verkorte trajecten en modules nazorg inrichten. Hiervoor kunnen ze een maximaal subsidiebedrag van telkens 200 euro verkrijgen. Daarnaast ontvangen de centra ook jaarlijks een basisfinanciering van 50.000 euro (44.000 euro t.e.m. 2007) om een kwaliteitsvolle dienstverlening uit te bouwen en de inhoudelijke uitwerking, promotie of sensibiliseringsactiviteiten en administratieve voortgangscontrole inzake loopbaandienstverlening te realiseren en uit te bouwen.

De kandidaat-centra maken een aanvraagdossier op waarin ze zowel moeten opgeven hoeveel trajecten ze plannen te realiseren als een overzicht geven van de geplande kosten. Bij de goedkeuring van het dossier wordt het maximale subsidiebedrag toegekend. De uiteindelijke saldering is afhankelijk van het aantal gerealiseerde trajecten.

In onderstaande tabel worden de toegekende subsidiebedragen voor de periode 2005 t.e.m. 2007 weergegeven. Voor 2006 en 2007 zijn nog verschillende salderingen lopende waardoor ik nog geen overzicht kan bieden van de uitbetaalde subsidiebedragen.

Erkend centrum voor loopbaandienstverlening	Toegekend subsidiebedrag
Vlaams ABVV	676.800,00 €
Arabel vzw	782.306,00 €
Jobcentrum West-Vlaanderen	611.941,95 €
Bridges for choice	474.153,26 €
Litp	579.999,97 €
Cebob de link	488.000,00 €
De witte en morel - Hudson	748.000,00 €
Keerpunt vzw – Gent (ACLVB)	604.130,00 €
Keerpunt vzw-Hasselt	673.731,50 €
Kellens Consulting bvba	727.320,50 €
Kompas vzw	707.999,00 €
LBC-NVK	676.000,00 €
Vitamine W Antwerpen	726.940,65 €
Itinera	879.956,25 €
Vokans	873.053,50 €
ATB Limburg	402.700,00 €
Totaal	10.633.032,58 €

3. Sinds de start van de dienstverlening in 2005 volgden meer dan 12.000 werknemers (en zelfstandigen) loopbaanbegeleiding. 8.973 onder hen klopte voor het loopbaanadvies aan bij de erkende centra voor loopbaandienstverlening, 3.456 mensen volgden deze begeleiding bij VDAB.

Onderstaande tabel geeft de verdeling over de verschillende centra weer. De cijfers hebben betrekking op volledige trajecten van loopbaanbegeleiding (minstens 6 uur begeleiding). De verkorte trajecten en nazorgmodules kunnen pas vanaf 2008 worden aangeboden.

Erkend centrum voor loopbaandienstverlening	2005	2006	2007 (t.e.m. 30/11)	Totaal
Vlaams ABVV	217	239	171	627
Arabel vzw	267	323	238	828
Jobcentrum West-Vlaanderen	198	208	123	529
Bridges for choice	249	236	1	486
Litp	0	277	236	513
Cebob de link	0	109	82	191
De witte en morel - Hudson	0	340	424	764
Keerpunt vzw – Gent (ACLVB)	0	113	142	255
Keerpunt vzw-Hasselt	203	215	194	612
Kellens Consulting bvba	59	122	138	319

Kompas vzw	256	281	231	768
LBC-NVK	35	247	210	492
Vitamine W Antwerpen	101	172	209	482
Itinera	219	369	414	1002
Vokans	236	279	213	728
ATB Limburg	97	161	119	377
Totaal erkende centra	2137	3691	3145	8973
VDAB	1000	1270	1186	3456
TOTAAL	3137	4961	4331	12429

De voorwaarden om loopbaanbegeleiding te kunnen volgen werden vastgelegd in het “Besluit van de Vlaamse Regering van 27 augustus 2004 betreffende de erkenning en subsidiëring van centra voor loopbaandienstverlening”. Naar aanleiding van de Competentieagenda 2010 werd dit besluit gewijzigd door het “Besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2007 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 augustus 2004 betreffende de erkenning en subsidiëring van centra voor loopbaandienstverlening en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2005 tot uitvoering van het decreet van 30 april 2004 betreffende het verwerven van een titel van beroepsbekwaamheid”.

Elke werkende (met minstens 1 jaar werkervaring) kan om de zes jaar terecht bij een van de centra voor een volwaardig loopbaanadvies gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap. Het is echter mogelijk dat een werkende zich in de loop van deze zes jaar meermaals aanmeldt bij een centrum. Dit heeft te maken met de minimale omvang van een subsidiabele begeleiding, die 6 uur bedraagt. Als een klant stopt met de loopbaanbegeleiding voor deze 6 uur werden bereikt, zal het centrum voor deze werkende geen subsidie kunnen aanvragen en heeft de klant bij gevolg zijn of haar recht op loopbaanbegeleiding nog niet opgenomen. In dat geval kan de klant later nog bij hetzelfde of bij een ander centrum terecht.

Vanaf 1 januari 2008 voer ik een speciale regeling voor werkenden uit kansengroepen in. Kort- en middengeschoolden, allochtonen, 50-plussers en personen met een arbeidshandicap kunnen ten vroegste 9 maanden en uiterlijk 15 maanden na afloop van de loopbaanbegeleiding terecht bij de erkende centra voor een nazorgmodule. In deze korte begeleiding wordt hun persoonlijk ontwikkelingsplan geactualiseerd.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 107

van 8 januari 2008

van **GINO DE CRAEMER**

Tewerkstellingscellen - Stand van zaken

Bedrijven in herstructurering met collectief ontslag en een verzoek naar verlaging van de brugpensioenleeftijd, zijn verplicht een tewerkstellingscel op te richten. Een tewerkstellingscel is een samenwerkingsverband waarbij verschillende betrokken partijen hun krachten bundelen om ontslagen werknemers opnieuw aan het werk te krijgen.

De tewerkstellingscel ziet toe op de concrete uitvoering van de begeleidingsmaatregelen uit het herstructureringsplan, waakt over het outplacementaanbod aan alle ontslagen 45-plussers en verzorgt de inschrijving van werknemers in de tewerkstellingscel. Voor middelgrote en kleine collectieve ontslagen werden, in plaats van een bedrijfseigen tewerkstellingscel, vijftien overkoepelende permanente tewerkstellingscellen opgericht. Een sociaal interventieadviseur staat in voor de organisatie en de coördinatie.

Voor een stand van zaken had ik van de minister graag een antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel bedrijven deden een beroep op een permanente tewerkstellingscel (TWC)? Over welke bedrijven gaat het (sector/aantal werknemers/omvang)? Hoeveel werknemers schreven zich in? Graag een overzicht per TWC.
Zijn er sectoren die opvallend meer aan bod komen?
2. Hoeveel dossiers werden ondertussen behandeld, met andere woorden, hoeveel mensen konden opnieuw aan de slag (hoeveel uitgestroomd uit werkloosheid, hoeveel uitgeschreven wegens werk)? Indien mogelijk een overzicht per TWC.
Hoe evalueert de minister deze resultaten?
3. Hoeveel mensen volgden een opleiding? Hoeveel stapten in een outplacementbegeleiding? Indien mogelijk een overzicht per TWC.
4. Hoelang duurt het gemiddeld om een dossier af te handelen? Zijn er verschillen naargelang de TWC? Zijn er verschillen naargelang de sector?
Hoe evalueert de minister deze resultaten? Zijn er bijstellingen nodig?
5. De sociaal interventieadviseurs (SIA) moeten de werking van de TWC's coördineren en optimaliseren. Het aantal SIA's werd recent nog uitgebreid naar 21.
Hoe gebeurt de verdeling van die werkkrachten per TWC en per provincie? Is hier bijstelling nodig?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORDop vraag nr. 107 van 8 januari 2008
van **GINO DE CRAEMER**

De VDAB beschikt over 12 permanente tewerkstellingscellen. De permanente tewerkstellingscellen hebben in de eerste plaats tot opdracht om alle faillissementsdossiers waarbij minder dan 50 werknemers betrokken zijn in beheer te nemen. Deze opdracht vloeit voort uit de bepalingen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 26 mei 2000 tot uitvoering van het decreet van 18 mei 1999 houdende oprichting van een Herplaatsingsfonds.

Daarnaast bieden de permanente tewerkstellingscellen werkgevers die een kleiner collectief ontslag doorvoeren de mogelijkheid om gebruik te maken van de permanente tewerkstellingscellen (= herstructureringsdossiers). Dit aanbod is vrijblijvend en het is de werkgever die beslist of hij al dan niet op dit aanbod ingaat. De werkgever kan immers te allen tijde kiezen voor het oprichten van een bedrijfseigen tewerkstellingscel.

Onderstaande gegevens hebben steeds betrekking op dossiers van werkgevers die ervoor gekozen hebben de begeleiding van hun werknemers die getroffen werden door het collectief ontslag via een permanente tewerkstellingscel te laten verlopen. De gegevens omvatten zowel recent opgestarte dossiers als dossiers die reeds langere tijd lopende zijn. De resultaten zijn dan ook tussentijdse resultaten die bovendien enkel betrekking hebben op de ex-werknemers die zich effectief hebben ingeschreven in een permanente tewerkstellingscel.

1.

Permanente tewerkstellingscel	Aantal bedrijven	Sector	Dimensieklasse*: KMO (minder dan 50 wn'ers) of groot bedrijf	Aantal werknemers ingeschreven in de tewerkstellingscel
Limburg	3	1 hout en stoffering 2 chemie	3 grote bedrijven	47
Vlaams Brabant	3	1 papier en karton 1 chemie 1 metaal	2 KMO's 1 groot bedrijf	79
Antwerpen	0	/	/	/
Kempen	0	/	/	/
Mechelen	1	postorder	KMO	44
Brugge	0	/	/	/
Zuid-West-Vlaanderen	0	/	/	/
Midden-West-Vlaanderen	0	/	/	/
Oostende-Westhoek	0	/	/	/
Gent/Eeklo/Meetjesland	2	1 metaal 1 industriële productie	2 KMO's	19

Zuid-Oost-Vlaanderen	4	2 textiel 1 hout en stoffering 1 grafische sector	1 KMO 3 grote bedrijven	58
Waas en Dender	3	3 textiel	2 KMO's 1 groot bedrijf	40
Totaal	16			287

Bemerking: Hoewel de werknemers getroffen door een faillissement ook kunnen worden opgenomen in de permanente tewerkstellingscellen, zijn deze gegevens hier niet mee inbegrepen. In deze tabel gaat het uitsluitend om dossiers en werknemers die betrekking hebben op collectieve ontslagen / herstructureringsdossiers.

Met 4 van de 16 herstructureringsdossiers is het grootste aandeel van de herstructureringsdossiers die zijn opgenomen in de permanente tewerkstellingscellen voor rekening van de textielsector. De chemiesector volgt met 3 van de 16 dossiers.

2.

Permanente tewerkstellingscel	Aantal werknemers ingeschreven in de tewerkstellingscel	Aantal uitgestroomd uit de werkloosheid	Aantal opnieuw tewerkgesteld
Limburg	47	44	31
Vlaams Brabant	79	6	6
Mechelen	44	22	22
Gent/Eeklo/Meetjesland	19	2	1
Zuid-Oost-Vlaanderen	58	25	25
Waas en Dender	40	12	12
Totaal	287	111	97

Eind 2007 zijn er van de 287 ex-werknemers die zich hebben ingeschreven bij een permanente tewerkstellingscel 111 uitgestroomd uit de werkloosheid, waarvan 97 omwille van een nieuwe tewerkstelling.

De dossiers van Vlaams Brabant dateren allemaal van eind 2007 waardoor de resultaten nog geen representatief beeld geven. Indien deze 79 ex-werknemers buiten beschouwing worden gelaten gaat het om 208 ingeschreven ex-werknemers waarvan er 105 zijn uitgestroomd uit de werkloosheid, 91 omwille van een nieuwe tewerkstelling. Dit geeft een voorlopig resultaat van 50,7 % uitstroom uit de werkloosheid, 44 % stroomt uit omwille van een nieuwe tewerkstelling.

3.

Permanente tewerkstellingscel	Aantal werknemers ingeschreven in de tewerkstellingscel	Aantal een opleiding gevolgd / bezig met een opleiding	Aantal ingestapt in outplacement-begeleiding
Limburg	47	8	46
Vlaams Brabant	79	9	12
Mechelen	44	9	38
Gent/Eeklo/Meetjesland	19	0	19
Zuid-Oost-Vlaanderen	58	8	58
Waas en Dender	40	4	17

Totaal	287	38	190
--------	-----	----	-----

Uit de tabel blijkt dat 38 van de 287 ingeschreven ex-werknemers (of 13,2 %) eind 2007 een opleiding hadden gevolgd of daar nog mee bezig waren.

190 van de 287 ex-werknemers zijn ingestapt in een outplacementbegeleiding.

Ook hier geldt dat de resultaten van Vlaams Brabant door de recentheid van de dossiers nog miniem zijn qua instap in de outplacementbegeleiding (de inschrijving in de tewerkstellingscel gaat immers de instap in een outplacement vooraf). Indien deze 79 ex-werknemers buiten beschouwing worden gelaten geeft dit een resultaat van 178 ingestapte ex-werknemers op een totaal van 208.

De overgrote meerderheid (85,5 %) van de ex-werknemers die zich hebben ingeschreven in een permanente tewerkstellingscel doet dus een beroep op de aangeboden outplacementbegeleiding. Daarnaast is er een groep van ex-werknemers (14,5%) die ingeschreven zijn in de permanente tewerkstellingscellen maar geen outplacement volgen. Het merendeel van deze werknemers heeft na de inschrijving in de tewerkstellingscel zeer snel werk gevonden waardoor ze niet gestart zijn met outplacement.

4. Gegevens m.b.t. de gemiddelde looptijd van een dossier zijn niet beschikbaar.
5. Voor elke permanente tewerkstellingscel is 1 sociale interventieadviseur (SIA) voorzien. Deze SIA is verantwoordelijk voor de organisatie en coördinatie van de permanente tewerkstellingscel en het beheer van de dossiers die lopende zijn bij die tewerkstellingscel. En dit zowel voor wat betreft de herstructureringsdossiers als de faillissementsdossiers die door de stuurgroep van die permanente tewerkstellingscel worden opgevolgd.
De overige SIA's zijn verantwoordelijk voor de bedrijfseigen tewerkstellingscellen.

De verdeling van de SIA's over de verschillende provincies is afgestemd op de caseload in die provincies. Hier is geen verdere bijsturing nodig. Er is immers voor gezorgd dat voor elke permanente TWC 1 SIA verantwoordelijk is. De overige SIA's zijn verdeeld overeenkomstig het aantal (te verwachten) ad-hoc tewerkstellingscellen in de verschillende provincies. Plotse pieken in werkload worden opgevangen doordat de SIA's ook regio-overschrijdend kunnen ingezet worden.

HILDE CREVITS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 643
van 18 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Kanaal Plassendaele-Nieuwpoort - Doortrekking fietspad

Op de wachtlijst van Waterwegen en Zeekanaal NV, samen met de NV De Scheepvaart, staat voor de periode 2007-2009 het project Kanaal Plassendaele-Nieuwpoort met een begroting van 400.000 euro.

In het kader van investeringen in de recreatieve functie van de Vlaams bevaarbare waterwegen en watergebonden gronden, zou het fietspad tussen Rattevalle en Nieuwpoort worden verlengd.

1. Wat is de concrete stand van zaken voor dit geplande project?
2. Welke werken omvat dit geplande project?
3. Welke procedure(s) moet nog worden doorlopen?
4. Wanneer worden de werken aangevat? Wat is de duurtijd?
5. Volstaan de begrote middelen voor de uitvoering van dit project? Indien niet, hoe wordt dit opgevangen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 643 van 18 september 2007

van **CARL DECALUWE**

Het project Kanaal Plassendale-Nieuwpoort – verlenging fietspad tussen Rattevalle en Nieuwpoort - komt niet voor op het meerjarenplan 2008-2011, zoals gevoegd bij de beheersovereenkomst van Waterwegen en Zeekanaal NV.

1. Er is nog niet gestart met dit project.
2. Het geplande project betreft het opwaarderen van een huidig steenslagpadje tot een volwaardig fietspad, als ontbrekende schakel van het pad tussen Nieuwpoort en Rattevalle.
3. Er is nog niet gestart met dit project.
4. Dit project, geraamd op ca 400.000 EUR, wordt in kaart gebracht bij de herevaluatie van het indicatief meerjarenplan 2009-2012.
5. Dit kan tot op heden nog niet worden beoordeeld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 6
van 27 september 2007
van **CARL DECALUWE**

Communicatiebureaus - Waterwegen en Zeekanaal NV

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 490 van 14 juni 2007 (gecoördineerd antwoord van de minister-president op zijn vraag nr. 55), blijkt dat NV Waterwegen en Zeekanaal sedert begin 2005 tot op heden een raamovereenkomst heeft afgesloten met een communicatiebureau. Voor de grote projecten zou een ander communicatiebureau aangesproken zijn.

1. Kan de minister per jaar tot medio 2007 een overzicht geven van het aantal specifieke opdrachten en de aangerekende kostprijzen van deze communicatiebureaus?
2. Bevatten de opgegeven kostprijzen enkel de verrekening van de kosten en prestaties van de communicatiebureaus ter zake, of tevens de kosten bij derden (druk folders, opmaak advertenties, tv-spot, aankoop mediaruimte e.d.)?

Wat is de juiste opsplitsing en wat zijn de effectief aangerekende prestaties van het communicatiebureau?

3. Zijn de opgegeven bedragen inclusief BTW?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 27 september 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Hierna volgen de specifieke opdrachten en de bijhorende aangerekende kredieten.

Raamovereenkomst:

- Overeenkomsten gesloten in 2005 :

Overeenkomst voor de realisatie van nieuwjaarskaarten W&Z 2006 :

Kosten en prestaties communicatiebureau : 2.541,00 euro*

Kosten bij derden: 3.710,00 euro

(* Dit bedrag was niet vermeld in het antwoord op parlementaire vraag 490 van 14 juni 2007)

- Overeenkomsten gesloten in 2006 :

Overeenkomst tussen drie partijen voor de realisatie van het eeuwfeestboek van W&Z NV (afdeling Bovenschelde) :

Kosten en prestaties communicatiebureau : 17.175,00 euro

Kosten bij derden : 3.650,00 euro

Overeenkomst voor de realisatie van een algemene voorstellingsbrochure (3-talig) :

Kosten en prestaties communicatiebureau : 9.800,00 euro

Kosten bij derden : 6.520,00 euro

Verrekening nr. 1 onder de vorm van een bijakte voor de overeenkomst voor strategisch communicatieadvies (2de helft 2006)

Kosten en prestaties communicatiebureau: 19.440,00 euro

Overeenkomst voor de realisatie van het jaarboek 2005 :

Kosten en prestatie communicatiebureau : 14.695,00 euro

Kosten bij derden : 13.760,00 euro

Overeenkomst voor de realisatie van een bedrijfsfilm :

Kosten en prestaties communicatiebureau : 4.705,00 euro

Kosten bij derden : 34.743,00 euro

Overeenkomst voor de realisatie van een huisstijlhandboek :

Kosten en prestaties communicatiebureau : 10.500,00 euro

Overeenkomst voor de realisatie van nieuwjaarskaarten 2007 :

Kosten en prestaties communicatiebureau : 1.825,00 euro

Kosten bij derden : 2.020,00 euro

- Overeenkomsten gesloten in 2007 :

Overeenkomst voor de organisatie en coördinatie van het symposium en eeuwfeest n.a.v. de viering 100 jaar afdeling Bovenschelde	
Kosten en prestaties communicatiebureau :	23.183,00 euro
Kosten bij derden :	23.263,00 euro
Verrekening nr. 2 onder de vorm van een bijakte voor de overeenkomst voor strategisch communicatieadvies:	7.440,00 euro
Overeenkomst voor de realisatie van het jaarboek 2006 :	
Kosten en prestatie communicatiebureau :	8.908,00 euro
Kosten bij derden :	8.880,00 euro

Grote projecten

Door de aard van de overeenkomst kan geen onderscheid worden gemaakt tussen prestaties uitgevoerd door derden en prestaties uitgevoerd door het communicatiebureau zelf.

- Overeenkomst gesloten in 2006 :
Zeeschelde LO te Kruibeke – aanleg gecontroleerd overstromingsgebied
Kruibeke-Bazel-Rupelmonde
Leveren van communicatieadvies en implementatie: 170.078,36 euro
- Overeenkomst gesloten in 2007 :
Zeeschelde LO te Kruibeke – aanleg gecontroleerd overstromingsgebied
Kruibeke-Bazel-Rupelmonde – communicatie : 183.131,00 euro

De opgegeven kostprijzen bevatten enkel de verrekening van de kosten en prestaties van de opdrachthouder van de contracten.

2. Zoals uit punt 1 mag blijken, bevatten de opgegeven kostprijzen zowel de kosten en prestaties van de communicatiebureau's, als de kosten bij derden.
3. De opgegeven bedragen zijn exclusief BTW.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 25
van 4 oktober 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Leemontginning Lembeek (Halle) - Milieuvergunning

Het Halse stadsbestuur besliste op 18 juni 2007 om beroep aan te tekenen tegen de toekenning van de milieuvergunning aan de firma ODM om een leemgroeve uit te baten in Lembeek. Het beroep dat het Halse stadsbestuur indiende werd in eerste instantie ontvankelijk verklaard, maar dat werd later herroepen, omdat de Halse milieudienst het beroep te laat zou hebben ingediend. Dit doet echter niets af aan het feit dat de stad fundamentele bezwaren heeft tegen de leemontginning op die plaats.

Dit waren de argumenten van het Halse stadsbestuur.

1. De noodzaak tot ontginning in Lembeek

Niettegenstaande de bewuste terreinen in ontginningsgebied gelegen zijn volgens het gewestplan en de stad Halle zich ervan bewust is dat er hoe dan ook ergens leem dient ontgonnen te worden, stelt de stad zich de vraag waarom dit in Lembeek dient te gebeuren, gelet op de plaatselijke landschappelijke en sociale impact van de exploitatie. In het MER, noch in de aanvraag wordt aangetoond of verwezen naar recente studies ter zake waaruit de noodzaak blijkt om juist in Lembeek en op relatief korte termijn tot een dergelijke omvangrijke ontginning over te gaan. De stad vraagt dan ook dat deze noodzaak inderdaad onderzocht wordt en aangetoond vooraleer een milieuvergunning wordt toegestaan, en dat bijgevolg de aanvraag geweigerd wordt.

2. Duurzaamheidsaspect op lokaal niveau

Alle activiteiten en zeker die welke niet-hernieuwbare grondstoffen uitputten, dienen duurzaam te zijn voor de onmiddellijke betrokkenen. Het grootschalig project dat aangevraagd werd, is echter enkel negatief, zowel op sociaal, economisch als ecologisch vlak voor de deelgemeente Lembeek, ondanks de voorgestelde milderende maatregelen van het MER. De onmiddellijke buurt dient lange tijd de lasten te dragen die uit deze exploitatie voortvloeien, doch heeft geen baten.

3. Compenserende maatregelen

Nergens wordt melding gemaakt van enige compensatie op financieel vlak voor de betrokken gemeente. De steden of gemeenten waar een dergelijke exploitatie plaatsgrijpt, hebben op het moment van de aanvraag geen juridische zekerheid dat financiële lasten die te verwachten zijn door de exploitatie, ook zullen en kunnen gecompenseerd worden.

4. Controle

De stad blijft haar twijfels hebben omtrent de haalbaarheid van de sluitende controle op het correct naleven van de milieuvergunningsvoorwaarden, en in het bijzonder met betrekking tot de kwaliteit van de aanvulgrond. Vooraleer er in dit kader een milieuvergunning wordt toegestaan, dienen er sluitende controlemechanismen vastgelegd te worden. Zolang niet kan aangetoond worden dat deze controle steeds sluitend is, vraagt de stad geen definitieve milieuvergunning toe te staan.

De stad had een negatief advies gegeven aan de provincie Vlaams-Brabant. Die keurde de vergunning weliswaar goed, maar legde wel enkele beperkingen op zoals de stad dat had gevraagd. Desondanks heeft de stad dus nog altijd fundamentele bezwaren. Het stadsbestuur is daarbij de tolk van de bevolking, die geïnformeerd werd tijdens een hoorzitting. Ook de stedelijke milieuraad en tal van plaatselijke verenigingen verzetten zich tegen deze leemwinning.

Tijdens eerdere mondelinge vragen in de Commissie voor Leefmilieu van het Vlaams Parlement werden al vraagtekens geplaatst achter de visie van de Vlaamse overheid in gelijkaardige dossiers. Het gebied van 14 hectare in Lembeek staat wel ingekleurd als leemgebied, maar dat was vooral bedoeld voor lokaal gebruik, ODM wil de leem over heel het land vervoeren. De helft van de afgewerkte producten wordt geëxporteerd.

1. Hoe kan het dat de stad Halle in eerste instantie een bevestiging kreeg dat het beroep bij de minister ontvankelijk was?
2. Is het in die omstandigheden niet billijk dat de minister dan het beroep alsnog zou behandelen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 25 van 4 oktober 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Bij het ontvankelijkheidsonderzoek, gedaan en getekend op 5 juli 2007, werd het beroep onontvankelijk bevonden omdat het laattijdig was.
Bij het ingeven in de databank werd echter per vergissing aangeduid dat het om een ontvankelijk beroep ging en de verkeerde brieven, gedateerd 12 juli 2007 werden verstuurd. Bij de verdere behandeling van het dossier werd deze fout opgemerkt en rechtgezet bij brief van 19 juli 2007.
2. Het is niet aangewezen een laattijdig ingediend beroep om billijke redenen te behandelen, aangezien dit onwettig is en een gemakkelijke grond zou zijn om de latere beslissing met succes bij de raad van state aan te vechten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 60
van 18 oktober 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Varkensbedrijven - Beschermingszone kust

Vlarem II, artikel 5.9.1.2. geeft een definitie van de “Noordzeekustzone” en artikel 5.9.4.3. geeft de beperking aan van veranderingen aan varkensstallen in de “Noordzeekustzone” en stelt dat deze gelijk moet zijn aan of lager dan 1.050 varkensseenheden.

Vlarem II werd 19 september 2003 gewijzigd en bepaalt onder meer dat nieuwe varkensstallen emissiearm gebouwd moeten worden. Dit geldt trouwens ook voor vernieuwbouw van bestaande stallen. Door de verwijdering van ammoniak betekent dit dat er geen of zeer weinig geurhinder meer kan zijn.

1. Waarom wordt deze beschermingszone aan de kust nog steeds gehandhaafd, gelet op feit dat nieuwe varkensstallen emissiearm gebouwd moeten worden?
2. Ziet de minister een mogelijkheid dat de beschermingszone wordt afgeschaft en dat deze als een wijziging mee wordt opgenomen in de wijziging van de Vlaremwetgeving?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 60 van 18 oktober 2007

van **JAN VERFAILLIE**

- 1-2. Als antwoord op uw vraag of het nuttig wordt geacht de beschermingszone aan de kust te handhaven, gelet op het feit dat nieuwe varkensstallen emissiearm gebouwd moeten worden, kan ik u het volgende meedelen.

Het feit dat varkensstallen ammoniakemissiearm worden gebouwd, maakt deze nog niet ammoniakemissievrij. De verschillende aangenomen stalconstructie- en verluchtingssystemen kunnen een aanzienlijke reductie van de ammoniakuitstoot realiseren, doch zullen die niet geheel verhinderen.

Bovendien slaat de beperking van de ammoniakuitstoot slechts op één aspect van mogelijke milieuverontreiniging. Ammoniakemissiearme stalsystemen kunnen dan wel de ammoniakuitstoot reduceren, zij houden echter niet of zeker niet in dezelfde mate andere mogelijke bronnen van geurhinder tegen, zoals deze afkomstig van zwavelverbindingen.

Beperking van de ammoniakuitstoot in de Noordzeekustzone is een belangrijk gegeven, het beperken en onder controle houden van mogelijke bronnen van geurhinder in deze toeristische kustzone is dat evenzeer.

Bijgevolg blijft de bescherming van de bijzondere status van de Noordzeekustzone noodzakelijk en is geen afschaffing maar een versoepeling van de beperkende maatregelen aangewezen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 62
van 18 oktober 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Onbevaarbare waterlopen West-Vlaanderen - Slibruiming

De Vlaamse onbevaarbare waterlopen van eerste categorie (met een brongebied van ten minste 5000 ha) worden beheerd door de VMM (Vlaamse Milieumaatschappij).

Deze waterlopen moeten tijdig geruimd worden, zo niet kan heel wat overlast ontstaan, zoals wateroverlast en overstromingsgevaar.

De gewesten hebben een achterstand in het uitvoeren van bagger- en ruimingswerken.

1. Hoeveel slib werd de afgelopen drie jaar geruimd uit de onbevaarbare waterlopen van eerste categorie in West-Vlaanderen?
2. Wat zijn de voornaamste oorzaken van de achterstand inzake het uitvoeren van bagger- en ruimingswerken in West-Vlaanderen?
3. Hoeveel en welke onbevaarbare waterlopen in West-Vlaanderen moeten in de komende jaren nog gebaggerd worden?

Wat is de timing van uitvoering voor deze baggeringswerken?

4. Over welke capaciteit en over hoeveel beschikbare bekkens voor slibafval beschikt men momenteel in West-Vlaanderen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 62 van 18 oktober 2007

van **JAN VERFAILLIE**

1. De voorbije drie jaar werden in West-Vlaanderen volgende onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie geruimd:
 - ruiming van de Houtensluisvaart vanaf de monding in de Ijzer tot het uitwateringskunstwerk op het grondgebied van de gemeente Diksmuide (6.950 m³ slib geruimd);
 - ruiming van de Handzamevaart tussen de Baridamstraat, te Kortemark en de Steenstraat, te Diksmuide (5.910 m³ slib geruimd);
 - ruiming van de Ieperlee vanaf de monding in het kanaal Ieper-Ijzer tot Boezingedorp op het grondgebied van de gemeenten Lo-Reninge en Ieper (17.170 m³ slib geruimd).
2. Niet alleen West-Vlaanderen, ook de overige Vlaamse provincies kampen met een achterstand inzake het uitvoeren van ruimingswerken. Deze achterstand is het rechtstreekse gevolg van een duurdere slibuiming in combinatie met een quasi gelijk gebleven budget. De prijsstijging is het gevolg van onze strenge milieuwetgeving die het afgelopen decennium in voege trad. Allereerst is er de afvalstoffen- en bodemwetgeving. Waar vroeger oeverdeponie van slib algemeen werd toegepast, noodzaakt deze wetgeving in de meeste gevallen de integrale afvoer van de geruimde specie naar gespecialiseerde verwerkingscentra. Hierbij komt nog dat het decreet op het natuurbehoud de ruiming van waterlopen in gebieden met natuurwaarden vergunningsplichtig maakt in de periode van maart tot oktober. Dit betekent dat enkel in een beperkt tijdsvenster (wintermaanden) ruiming en uitvoering mogen uitgevoerd worden. Technisch gezien is deze periode het minst geschikt (hoge waterstanden, kwetsbare waterverzadigde dijken, korte werkdagen, vorst, regen, ...) voor het uitvoeren van onderhoudswerken aan waterlopen wat leidt tot langere uitvoeringstermijnen en hogere prijzen.
3. De komende jaren zijn in West-Vlaanderen volgende ruiming en uitvoering van onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie geprogrammeerd:
 - ruiming Devebeek;
 - ruiming Heulebeek;
 - ruiming zandvang Rhonebeek;
 - ruiming zandvang Steenbeek;
 - ruiming zandvang Bolaertbeek;
 - ruiming Handzamevaart t.h.v. de monding te Diksmuide en zandvang te Barisdam;
 - ruiming Houtensluisvaart;
 - ruiming Poekebeek;
 - ruiming Mandel.

Voor 2008 is er een budget van 3,4 miljoen EUR beschikbaar voor slibuiming en uitvoering van onbevaarbare waterlopen 1^e categorie in gans Vlaanderen waardoor, rekening houdend met een gemiddelde kostprijs van 50 EUR/m³, in totaal ongeveer 68.000 m³ slib zal kunnen worden geruimd.

4. In West-Vlaanderen is op heden volgende verwerkings- en stortcapaciteit vergund:

I. Verwerkingscapaciteit:

Omschrijving	exploitant	capaciteit
Slibontwateringsbekken aan de Mandel	VMM, afdeling Water	4.400 m ³ /jaar
Slibrecyclage centrum Zeebrugge	DEC NV	400.000 ton/jaar
Slibrecyclage centrum Harelbeke	BSV	150.000 ton/jaar
Grond- en speciereinigingscentrum Ieper	Orian nv	120.000 ton/jaar
Grond- en speciereiniging te Tielt	Verhelle	4.000 ton/jaar
Grond- en speciereiniging te Diksmuide	Verheye	35.000 ton/jaar

II. Stortcapaciteit:

Omschrijving	exploitant	restcapaciteit
Deponie Lendeledede	Stevan NV	320.000 m ³
Deponie Roeselare	Silvamo NV	390.000 m ³

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 69

van 19 oktober 2007

van **KATHLEEN HELSEN***Grondwaterwinning militair domein Malle - Evaluatie*

De Provinciale en Intercommunale Drinkwatermaatschappij van de Provincie Antwerpen (Pidpa) diende op 5 augustus 2004 een milieuvergunningaanvraag in om een grondwaterwinning bestaande uit tien putten en met een debiet van 15.000 m³/dag en 5.000.000 m³/jaar op het militair domein in Malle verder te exploiteren.

Tijdens het openbaar onderzoek werd een bezwaarschrift ingediend met betrekking tot de toenemende verdroging rondom de grondwaterwinning. Het college van burgemeester en schepenen van Malle verleende op 12 oktober 2004 een gunstig advies aan de ingediende milieuvergunningaanvraag voor een periode van vijf jaar als aan bepaalde voorwaarden werd voldaan, waaronder onder meer een studie door Pidpa over een mogelijke spreiding van de grondwaterwinningen, de installatie van een bijkomende waterwinningsput, een constante opvolging door monitoring van de verdrogingsproblematiek.

Op 2 december 2004 verleende de bestendige deputatie van de provincieraad gunstig advies aan de milieuvergunningaanvraag op voorwaarde dat bepaalde voorwaarden strikt zouden worden toegepast, waaronder:

- in afwijking van artikel 5.53.4.6. van Vlarem II wordt eenmaal per jaar het grondwaterpeil in een voldoende aantal putten buiten en binnen de invloedszone van de grondwaterwinning gemeten en wordt het dagdebiet genoteerd en de afpompingskegel bepaald;
- het stappenplan om inzicht te krijgen in de problematiek van de verdroging, zoals omschreven in de milieuvergunningaanvraag, dient uitgevoerd. Het stappenplan omvat: de opvolging van de effecten van de winning via een uitgebouwd monitoringsnet op het terrein; de evaluatie en opvolging van het beheer en de uitwerking van milderende maatregelen.

Tegen dit besluit van de bestendige deputatie werden twee beroepen aangetekend en ontvankelijk verklaard. De toenmalige minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur besliste op 2 juli 2005 de ontvankelijk bevonden beroepen gedeeltelijk gegrond te verklaren en onder welbepaalde voorwaarden aan Pidpa een vergunning te verlenen om een grondwaterwinning voor drinkwaterproductie, bestaande uit tien putten met een debiet van 10.000 m³/dag en 3.000.000 m³/jaar, verder te exploiteren. De voorwaarden staan opgesomd in het ministeriële besluit van 2 juli 2005. Ook werd een proefvergunning verleend voor de exploitatie van een grondwaterwinning voor drinkwaterproductie, bestaande uit tien putten met een debiet hoger dan 10.000 m³/dag en 3.000.000 m³/jaar en van maximum 15.000 m³/dag en 5.000.000 m³/jaar. De termijn van de proefvergunning is afgelopen op 20 augustus 2007.

1. Wordt vandaag aan de opgelegde voorwaarden voldaan?

2. Wat zijn de resultaten van de opgelegde onderzoeken, monitoring, analyses en het meetprogramma?

Wat betekenen de resultaten voor de verdrogingsproblematiek en de vegetaties?

3. Zijn deze onderzoeken openbaar raadpleegbaar? Zo ja, waar kunnen ze worden opgevraagd?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 69 van 19 oktober 2007

van **KATHLEEN HELSEN**

1. De opgelegde voorwaarden waarnaar verwezen wordt, zijn niet meer van toepassing. Op 19 augustus 2007 werd er een definitieve uitspraak getroffen door de Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur Hilde Crevits betreffende de proefvergunning. De procedure betreffende de definitieve uitspraak voorziet een evaluatie door de betrokken administraties van de proefvergunning, in casu dus ook van de opgelegde bijzondere voorwaarden. Deze adviezen werden via het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningcommissie overmaakt aan de minister.
De voorwaarden waaraan momenteel voldaan dient te worden, zijn de voorwaarden zoals omschreven in het besluit van 19 augustus (kenmerk AMV/137526/1002B). Het betreft o.a. het plaatsen en behouden van 6 stuwen en het verhogen van 1 bestaande stuw. De stuwen en een irrigatieput werden, respectievelijk eind april en midden februari 2007, geplaatst.
De peilmetingen worden jaarlijks overgemaakt aan de afdeling Water van de Vlaamse Milieumaatschappij.
Het rapport met de resultaten van de vernatting dient tegen 19 augustus 2008 overgemaakt te worden.
2. Het rapport zal, zoals hierboven vermeld, tegen 19 augustus 2008 overgemaakt worden door de Pidpa. Hierna kunnen de resultaten van dit onderzoek geëvalueerd worden.
3. De onderzoeken kunnen opgevraagd worden bij de afdelingen Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 76
van 23 oktober 2007
van **CINDY FRANSSEN**

Dender - Uitbaggering

Naar aanleiding van een hoorzitting (dd. dinsdag 9 oktober) in het Vlaams Parlement over baggerwerken, had ik het volgende van de minister willen vernemen.

1. Wanneer werd de Dender voor het laatst uitgebaggerd? (Graag desgevallend de details per zone)
2. Wanneer zullen de geplande baggerwerken op het Waalse gedeelte voltooid zijn? Tot welke diepte zal de Dender op dat deel dan zijn uitgebaggerd?
3. Zal de Dender na alle baggerwerken opnieuw bevaarbaar worden voor de pleziervaart c.q. voor de beroepsvaart over het hele traject?
4. Om de hoeveel tijd zijn nieuwe baggerwerken noodzakelijk?
5. Wat is de milieukwaliteit van het baggerslib?
6. Naar waar wordt het baggerslib van de Dender afgevoerd?
7. Zijn er plannen om de Dender (eventueel over een beperkte afstand) uit te diepen voor schepen tot 1.350 ton?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 76 van 23 oktober 2007

van CINDY FRANSEN

1. De laatste baggerwerken (goed voor ca. 19.000 m³ specie) op Vlaams grondgebied op de Dender werden uitgevoerd in 1993-1994.

Hierna volgt een overzicht van de laatste uitbaggering per zone:

1993	Afwaarts de sluis van Denderbelle Onmiddellijk afwaarts de sluis over een afstand van 150,- m	1.218 m ³
	Opwaarts de sluis van Denderbelle Onmiddellijk opwaarts over een afstand van 95,- m	488 m ³
1994	Opwaarts de sluis van Terafene 105,- m	1.600 m ³
	Afwaarts de sluis in Denderleeuw 260,- m	6.680 m ³
	Opwaarts de sluis in Denderleeuw 100,- m	1.387 m ³
	Afwaarts de sluis in Idegem 70,- m	1.084 m ³
	Opwaarts de sluis in Idegem 65,- m	1.800 m ³
	Jachthaventjes in Schendelbeke 80,- m	3.085 m ³
	Afwaarts de sluis in Geraardsbergen 50,- m	470 m ³
	Opwaarts de sluis in Geraardsbergen 95,- m	1.600 m ³

2. Tot op heden is enkel bekend dat het bestek voor de baggerwerken op het Waalse gedeelte van de Dender wordt afgewerkt. Medio 2008 zou dan opdracht worden gegeven om te baggeren. De minimaal gegarandeerde diepgang tussen Deux-Acren en Lessines bedraagt 1.50 m en tussen Lessines en Ath 1.30 m.
3. De Dender is en blijft bevaarbaar voor pleziervaart. Op heden is er effectief beroepsvaart (schepen tot 300 ton) tot in Aalst. Na voltooiing van de baggerwerken op Waals grondgebied zal opnieuw beroepsvaart mogelijk zijn over het ganse traject.
4. Idealiter wordt rond de sluizen om de 10 jaar gebaggerd. Sedert de laatste baggerwerken, waar te sterk samengepakt slib bij de toegangen van sluizen werd verwijderd, worden de preferentiële aanslibbingsplaatsen in orde gehouden door onderwaterbuldozieren. Dit maakt dat tot op heden het aanslibben nabij de sluizen wordt vermeden en de tussentijd tussen 2 baggerbeurten kan worden verruimd.

5. Een groot deel van de specie is gekwalificeerd als niet-vormgegeven bouwstof; een beperkt deel is van slechte kwaliteit (bron: meetnet waterbodems VMM).
6. In de laatste baggercampagne op Vlaams grondgebied werd de specie geborgen op eigen stortterreinen, zijnde op de RO te Erembodegem (opwaarts de Erembodegembrug) en op de RO te Dendermonde (afwaarts de spoorbrug van Oudegem).

Voor het behouden en het stimuleren van de beroepsvaart op de Dender wordt overwogen om de vaarweg tot Aalst aan te passen voor schepen tot 1.350 ton.

Hiervoor werd de studie "Dender, Economische studie betreffende het reactiveren en het opwaarderen van de transportfunctie" uitgevoerd en gefinaliseerd. Op basis hiervan kan het project nader worden beoordeeld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 86
van 25 oktober 2007
van **HELGA STEVENS**

Dender Geraardsbergen - Waterverontreiniging

Jaar na jaar zijn berichten over de verontreiniging van het Denderwater en de massale vissterfte die daar telkens het gevolg van is. De brandweercommandant van Geraardsbergen stelde zelf in een interview in de krant, naar aanleiding van een nieuw incident eind september van dit jaar, dat deze verontreinigingen geen toeval meer kunnen zijn.

Er zou beterschap zijn, maar elk jaar opnieuw is er sprake van sterke verontreinigingsmomenten van het Denderwater vanuit Wallonië.

1. Heeft de minister zicht op deze problematiek?
2. Wat heeft de Vlaamse overheid ter zake reeds gedaan?
3. Welke contacten heeft de minister hierover gehad met andere overheden?
4. Welke afspraken zijn er met andere overheden (Wallonië, Frankrijk) inzake het melden van waterverontreiniging?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 86 van 25 oktober 2007

van **HELGA STEVENS**

1. Door mijn administratie word ik op de hoogte gehouden van eventuele calamiteiten in de Vlaamse oppervlaktewateren, over de gevolgen en over de remediëring ervan. Hoewel dergelijke incidenten mij zorgen baren en zij uiteraard zo veel als mogelijk moeten vermeden worden, wens ik het geacht lid in te lichten van het feit dat de Dender ter hoogte van de gewestgrens sinds 2000 een stabiele gemiddelde kwaliteit heeft wat betreft opgeloste zuurstof en biotische index (ongewervelden), zoals blijkt uit de metingen van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM).
2. Onmiddellijk na melding van de calamiteit gingen medewerkers van de VMM en van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) ter plaatse om de ernst van de calamiteit in te schatten. Er werden beluchters geplaatst ten einde het ernstige zuurstofgebrek teniet te doen zodat de vissterfte zo minimaal mogelijk kon gehouden worden. Toch is naar schatting 6000 kg vis gestorven ten gevolge van deze calamiteit.
De visserijbioloog van het ANB Oost-Vlaanderen maakte een allesomvattend verslag met betrekking tot de vissterfte samen met een kostenraming.
Ook VMM maakte een kostenraming met betrekking tot deze calamiteit op. Beide ramingen werden mij overgemaakt. Momenteel onderzoekt mijn kabinet of en op welke wijze de gemaakte kosten zouden kunnen verhaald worden op de veroorzaker.
De VMM heeft naar aanleiding van dit voorval aan haar Waalse homologen de vraag gesteld welke Vlaamse instanties op de hoogte gebracht werden van de calamiteit en of de waarschuwingsprocedure van de Internationale Scheldecommissie daarbij gevolgd werd. Vanuit Wallonië werd daarop ontkennend geantwoord door het hoofd van de 'Division de la Police de l'environnement'.
3. De nodige contacten worden gelegd in het kader van de internationale Scheldecommissie.
4. De samenwerking en afspraken met Frankrijk en Wallonië voor het melden van waterverontreiniging verloopt via de Commissies voor de Schelde en de Maas. Deze Commissies werden ingesteld door de verdragen van Gent van 2002, namelijk het Scheldeverdrag en het Maasverdrag.

De Schelde- en Maasverdragen verplichten de verdragspartijen elkaar te informeren en samen te werken bij calamiteuze verontreinigingen. Ook de Belgische gewesten zijn op basis van de Schelde- en Maasverdragen, waar zij fungeren als volwaardige verdragspartijen, verplicht elkaar te informeren in geval van calamiteiten. De waarschuwings- en alarmsystemen, opgezet door de Schelde- en Maasverdragen, zijn dus ook van toepassing tussen de gewesten onderling.

Het gestructureerd overleg tussen de gewesten gebeurt dus binnen het kader van de internationale Schelde- en Maascommissies. In de schoot van deze commissies is er zowel gestructureerd overleg over het waterbeheer in het algemeen (uitvoering verplichtingen Europese Kaderrichtlijn Water), als over waterkwaliteitsproblemen in het bijzonder. In de geëigende werkgroepen van beide commissies wordt overleg gepleegd over monitoringprogramma en er is ook een homogeen meetnet van bron tot monding dat voorlopig beperkt is tot de hoofdstromen, maar waarvoor er perspectieven zijn om uit te breiden tot de

belangrijke rivieren in het gehele stroomgebied. Daarnaast kan gebruik gemaakt worden van de overlegstructuren van het CCIM (Coördinatiecommissie Internationaal Milieubeleid).

Verder werden bij de Vlaamse Milieumaatschappij en de Direction Générale des Ressources Naturelles et de l'Environnement van de Waalse overheid formele contactpersonen aangeduid die tot taak hebben te communiceren over elk hen bekend belangwekkend waterkwaliteitsprobleem met een gewestgrensoverschrijdend karakter.

Ten slotte bevat het Milieuschadedecreet uitdrukkelijke informatie- en samenwerkingsverplichtingen voor de gewesten voor het geval zich milieuschade of een dreiging van milieuschade voordoet.

Uittreksel uit het Milieuschadedecreet:

"Hoofdstuk X. Samenwerking met de Gewesten, de federale overheid en andere lidstaten

Art. 15.10.1. Wanneer milieuschade gevolgen heeft of dreigt te hebben voor één of meer gewesten, de federale overheid of andere lidstaten van de Europese Unie, werkt de bevoegde instantie samen met de bevoegde instanties van de andere gewesten, de federale overheid en andere lidstaten, onder andere door een behoorlijke uitwisseling van informatie, teneinde ervoor te zorgen dat de nodige maatregelen met betrekking tot die milieuschade of onmiddellijke dreiging van milieuschade worden genomen.

Wanneer zich milieuschade overeenkomstig de eerste paragraaf voordoet, verstrekt de bevoegde instantie voldoende informatie aan de bevoegde instanties van de andere gewesten, de federale overheid of andere lidstaten van de Europese Unie.

Wanneer de bevoegde instantie milieuschade vaststelt die niet binnen haar grenzen is veroorzaakt, kan zij dit melden aan de bevoegde instanties van alle betrokken gewesten, de federale overheid of lidstaten van de Europese Unie, in voorkomend geval aan de Europese Commissie; kunnen aanbevelingen gedaan worden inzake de nodige maatregelen en kan om terugbetaling verzocht worden van de kosten van de genomen maatregelen.

Deze samenwerking doet geen afbreuk aan bestaande en toekomstige samenwerkingsvormen."

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 88
van 25 oktober 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

Veerdienst Lillo-Doel-Liefkenshoek - Stand van zaken

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 329 van 6 maart 2007 betreffende de kosten-batenanalyse van een uitbreiding van het veer Lillo-Doel tot een veer Lillo-Doel-Liefkenshoek, stelde de toenmalige bevoegde minister Kris Peeters dat deze analyse een driehoeksveerdienst Lillo-Doel-Liefkenshoek als aan te bevelen optie aangaf (Websitebulletin publicatiedatum 25-04-2007).

Tevens werd in deze studie bevestigd dat een uitbreiding van de veerdienst tot een volledige zomerdienst haalbaar is, mits dit met een veerboot met lagere uitbatingskosten zou gebeuren.

Minister Peeters stelde ook dat deze resultaten bekeken dienen te worden binnen de ontwikkeling van de Linkerscheldeoever en dat dit project dus ten vroegste in 2008 een feit zou kunnen zijn.

Nu, een half jaar later, rijst dan ook de vraag of er reeds concrete stappen zijn ondernomen om dit driehoeksveer te realiseren en om de vaarperiode van deze veerdienst verder uit te breiden. Dit veer zou immers, naast een toeristische functie, ook een functie kunnen vervullen inzake de mobiliteit tussen de twee Scheldeoevers.

1. Wenst de Vlaamse Regering een uitbreiding van de veerdienst Lillo-Doel tot een driehoeksveerdienst Lillo-Doel-Liefkenshoek?
2. Erkent de Vlaamse Regering de meerwaarde van deze driehoeksveerdienst inzake de mobiliteit tussen de twee Scheldeoevers?
3. Overweegt de Vlaamse Regering een uitbreiding van de vaarperiode van de veerdienst?
4. Wat is de timing voor de realisatie van de uitbreiding in vaartijden en van het uitgebreid traject?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 88 van 25 oktober 2007

van ANNICK DE RIDDER

1. Op 31 augustus 2006 werd het eindrapport *Beoordelingskader met Maatschappelijke Kosten-batenanalyse (BMKA) Veer Doel-Lillo-Liefkenshoek* gepubliceerd in opdracht van Waterwegen en Zeekanaal NV. Zoals eerder door mijn voorganger op uw vraag nr. 329 van 6 maart 2007 is geantwoord, vormt de uitbreiding van de bestaande veerdienst Doel-Lillo tot een veerdienst Doel-Lillo-Liefkenshoek een aan te bevelen beleidsoptie. De kost, zowel vast als recurrent, is evenwel aanzienlijk. Voor de bouw van de steiger te Liefkenshoek is er een investeringsuitgave te voorzien van tenminste 1.000.000 euro. De recurrente kost bestaat vooreerst uit het efficiënte onderhoud van de steiger waarvoor jaarlijks 25.000 à 30.000 euro moet aangerekend worden. Verder is er de aanzienlijke recurrente kost voor de exploitatie van het veer door de DAB Vloot. Op basis van de uitbreiding van het veer tot Liefkenshoek is voor het recreatieve regime (zomerweekends en – feestdagen) ca. 450.000 euro nodig. Voor een dagelijkse veerdienst tijdens de zomermaanden moet ca. 700.000 euro voorzien worden (een meerkost van 110.000 euro in vergelijking met het huidige regime). De exploitatie van het driehoeksveer voor het ganse jaar kost 1.150.000 euro (een meeruitgave van 350.000 euro in vergelijking van het huidige traject). In de begroting 2008 kan hiervoor geen ruimte voorzien worden.
2. Uit de BMKA is gebleken dat de instelling van het openbare veer tot een driehoeksveer een eerder recreatieve functie heeft.
3. Graag refereer ik naar het *antwoord van mijn voorganger* in zake de dienstregeling. Voorlopig blijkt voldoende draagvlak voor een regime dat loopt van de paaszondag tot het einde september tijdens de weekends en feestdagen telkens van 10.00 u tot 19.00 u.

Het succes van het huidige veergebruik tijdens het toeristische seizoen is duidelijk. Het ligt in de lijn van de verwachtingen dat het veergebruik bij de uitbreiding tot een driehoeksveer niet zal afnemen en dat er voldoende redenen zullen zijn om het huidige regime in eerste instantie aan te houden. Buiten deze recreatieve overweging speelt uiteraard ook de vraag naar het utilitaire aspect van het driehoeksveer en de vraag naar de bijdrage van het driehoeksveer in functie van de tewerkstelling in de Antwerpse haven. Die is recent met de bouw van de twee terminals van het Deurganckdok uitgebreid. Die uitbreiding impliceert een toename van het pendelverkeer. De aanbevolen optie vanuit het standpunt van het beoordelingskader blijft tot op heden echter dat het driehoeksveer te beschouwen is als een louter recreatief zomerveer. Een uitgebreide dienstverlening in de zomer teneinde werkpendel te accommoderen, wordt niet direct als optie meegenomen. In het eindrapport wordt wel het argument aangevoerd het bedieningsregime eventueel uit te breiden ten behoeve van het fietspendelverkeer tussen de beide havendelen (Deurganckdok) en de leefbaarheid van Lillo en Doel indien blijkt dat de werkpendel boven de 190 bewegingen per dag ligt. Dan wordt deze uitbreiding een aan te bevelen optie. Op heden zijn dit ongeveer 100 bewegingen.

4. De bouw van de veersteiger van Liefkenshoek is voorzien op de indicatief meerjarenbegroting 2008-2011. De timing voor de realisatie van de uitbreiding van de vaartijden hangt bovendien nauw samen met de plaats waar de veersteiger loco Liefkenshoek wordt ingeplant.

Over de locatie kan slechts beslist worden nadat het traject van de Sigmadijk definitief is vastgelegd. De technische studie hieromtrent zal in 2008 starten.

Verder wil ik aangeven dat het hier een complex project betreft, waarbij ook de inpassing in de ontwikkeling van de Linkerscheldeover een belangrijke overwegingspunt blijft.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 101
van 29 oktober 2007
van **MARC CORDEEL**

Kennedytunnel Antwerpen - Snelheidsbeperking

Na een reeks ongevallen besliste toenmalig verkeersminister Kris Peeters vorig jaar om in de Kennedytunnel een snelheidsbeperking in te voeren. De toegelaten snelheid werd van 90 op 70 km per uur gebracht.

1. Hoeveel ongevallen zijn er sinds de 70 km/u-regel gebeurd tussen Sint-Niklaas en de Kennedytunnel en wat is de evolutie ten opzichte van de jaren ervoor?
2. Gebeuren er meer file-ongevallen dan voordien en zo ja, wordt de bovenvermelde maatregel dan opnieuw in vraag gesteld?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 101 van 29 oktober 2007

van **MARC CORDEEL**

1. Naar aanleiding van een ernstig ongeval in de Kennedytunnel op 3 oktober 2006, werd beslist om een aantal maatregelen ter bevordering van de verkeersveiligheid in deze tunnel te nemen waaronder een snelheidsplafond (max. 70 km/u) in en om de Kennedytunnel op weekdays van 06u tot 20u, naderhand bijgesteld naar 6u30 tot 20u (vanaf 14 december 2006). Buiten deze tijdsvensters (nachten en weekends) geldt, zoals voorheen, een maximumsnelheid van 100 km/u.

Het aantal ongevallen werd onderzocht op de E17 richting Antwerpen vanaf St.-Niklaas (kmpaal 86) tot en met de Kennedytunnel (R1 kmpaal 13) en richting Gent omgeving Kennedytunnel (R1 kmpaal 13-15). Voor beide wegsecties werd een periode van 1 jaar (9 oktober 2006 tot en met 8 oktober 2007) vergeleken met het voorgaande jaar (9 oktober 2005 tot en met 8 oktober 2006). Voor beide periodes werd tevens het onderscheid gemaakt tussen ongevallen binnen het tijdsvenster '70km/u' en ongevallen daarbuiten.

In totaal gebeurden er op de beschouwde wegsecties 255 ongevallen in de periode 2006-2007 t.o.v. 152 in de periode 2005-2006. De stijging doet zich voor zowel richting Nederland (172 ongevallen t.o.v. 116) als richting Gent (83 t.o.v. 36).

De stijging van het aantal ongevallen is echter niet toe te schrijven aan de snelheidsbeperking in de Kennedytunnel, aangezien zowel binnen als buiten het tijdsvenster het aantal ongevallen gevoelig toenam: de totale stijging van het aantal ongevallen in de periode 2006-2007 t.o.v. een jaar eerder bedraagt 68%. Binnen het tijdsvenster is dat 70%, erbuiten 55%. Vermits de stijging zich zowel in beide richtingen als op alle tijdstippen voordoet, is er geen verband te leggen tussen de ongevallen en de 70km/h maatregel.

2. Aangezien de files op de E17 zowel qua lengte als qua duur zijn toegenomen, bestaat uiteraard de kans dat ook het aantal filestaart-ongevallen toeneemt.

In totaal gebeurden er op de E17 richting Antwerpen tussen St.-Niklaas en Antwerpen-West in de periode 2006-2007 64 ongevallen, waarvan 49 binnen het tijdsvenster 70 km/u. Een jaar eerder waren dit respectievelijk 41 ongevallen, waarvan 23 binnen het tijdsvenster.

Het is veelal moeilijk uit te maken of de filestaart op zich als (hoofd)oorzaak voor een ongeval kan worden aanzien

Uit een detailstudie van de ongevallen binnen het 70 km/u tijdsvenster gedurende de eerste 6 maanden van de maatregel, blijkt dat de maatregel een gunstige impact heeft op de ernst van de ongevallen in termen van slachtoffers, betrokken voertuigen en afhandelingsduur van het incident: het aantal slachtoffers per ongeval daalde van circa 0,23 tot 0,16 ; er waren gemiddeld nog 2,3 voertuigen betrokken bij de ongevallen tegenover 2,4 vóór de maatregel. De totale afhandelingsduur van de incidenten daalde met circa 30 %.

De maatregel wordt verder opgevolgd. Het is de bedoeling om over te schakelen op een dynamische snelheidsbeperking i.f.v. de actuele verkeersstoestand. Momenteel wordt de laatste hand gelegd aan een systeem voor dynamische snelheidsbeperkingen a.d.h.v. de metingen bekomen uit AID-camera's op het Antwerpse hoofdwegennet. Het gaat hier echter om een

reactief systeem d.w.z.: het reageert op verstoringen en past de snelheidsbeperkingen hierop aan, zoals dat ook in de ons omringende landen gebeurt.

De complexiteit van de verkeerssituatie in en om de Kennedytunnel vereist echter een proactieve snelheidsbeperking. Hiertoe werden recent de benodigde meetinstrumenten geïnstalleerd. De studie en uitregeling van de benodigde algoritmes en de implementatie ervan in het rijstrooksignalisatiesysteem vergt echter nog operationeel onderzoek waarvan de eerste resultaten ten vroegste tegen eind 2008 verwacht worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 110
van 7 november 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Mestuitvoer grensboeren - Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 455 van 18 maart 2005 in verband met de mestuitvoer van grensboeren zou ik graag volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 20 van 8 juli 2005, blz. 2291).

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier?
2. Hebben er nog onderhandelingen plaatsgevonden tussen de VLM-Mestbank en de betrokken Franse departementen?

Zo ja, wat was het resultaat hiervan?

Zo neen, hoe komt het dat er vooralsnog geen onderhandelingen hebben plaatsgevonden?

3. Is er ondertussen een werkbaar en duurzaam grensprotocol om mest naar Frankrijk te exporteren?

Zo neen, wat is de reden hiervan?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 110 van 7 november 2007

van **JAN VERFAILLIE**

1. Momenteel is er geen specifieke overeenkomst tussen Vlaanderen en Frankrijk die de modaliteiten bepaalt hoe Vlaamse grensboeren hun eigen mestproductie kunnen afzetten op hun eigen landbouwgronden die in Frankrijk gelegen zijn en vice versa.

In de praktijk betekent dit dat de Vlaamse grensboeren de algemeen geldende regelgeving van mestexport naar Frankrijk moeten opvolgen om hun eigen gronden te bemesten. Frankrijk laat de export van zuivere dierlijke mest enkel toe voor zover de Europese Verordening 1774/2002 (sanitaire opvolging van "dierlijke bijproducten") en de Europese verordening 1013/2006 (afvalstoffenwetgeving) worden toegepast. Concreet komt het erop neer dat de export van zuivere dierlijke mest enkel toegelaten wordt voor pluimveemest en paardenmest, weliswaar voor zover ze voldoen aan alle gestelde Franse vereisten en randvoorwaarden. Voor varkens- en rundveemest wordt export niet toegestaan. (de paar uitzonderlijke toelatingen voor rundveestalmest in het verleden zijn minimaal).

Met Nederland bestaat een dergelijk grensprotocol wel en zijn eenvoudige procedures vastgelegd voor Vlaams-Nederlands grensvervoer.

- 2-3. De VLM-Mestbank heeft op 27/06/07 een overleg gehad met de verantwoordelijken van de DDSV (Direction Départementale des Services Vétérinaires) van de departementen Du Nord en Pas de Calais. Deze twee departementen zijn onze belangrijkste Franse gesprekspartners, enerzijds omdat 2/3 van de export van zuivere pluimveemest in deze departementen wordt gerealiseerd, anderzijds omdat zij onze Franse grensdepartementen zijn.

Tijdens dit overleg werd wederzijdse informatie uitgewisseld en werden afspraken gemaakt over de implementatie van de oude en vooral de nieuwe Europese Verordeningen inzake export.

Wat de grensboerenproblematiek betreft, is het administratief standpunt van deze departementen ongewijzigd. Verdere bilaterale besprekingen zullen moeten uitmaken in welke mate er voldoende draagvlak kan gevonden worden om een werkzaam en duurzaam grensprotocol op te stellen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 116
van 7 november 2007
van **VERA DUA**

PCB-verwijderingsplan - Rusthuis St.-Jozef Gent

In april-mei 2007 werd het oude rusthuis Sint-Jozef in Gent afgebroken. Blijkbaar bevond er zich op deze site een grote transformator met PCB-houdende oliën (polychloorbifenyln).

Het OCMW van Gent beschikte blijkbaar niet over een vergunning en was ook niet in orde met de bepalingen van het PCB-verwijderingsplan van 17 maart 2000, waarin wordt bepaald dat alle PCB-houdende apparaten moeten worden aangemeld en op een verantwoorde en veilige manier verwijderd moeten zijn binnen een vastgelegd tijdsschema.

Maar wat nog erger is, deze transformator werd gewoon ter plekke vernietigd, waardoor 315 kg PCB-houdende olie in de bodem terecht kwam. Het bedoelde terrein zal worden gebruikt voor de aanleg van een tuin voor de senioren van het nieuwe bejaardentehuis Liberteyt.

Blijkbaar werd deze overtreding per toeval ontdekt door een ambtenaar van de Milieu-inspectie die gealarmeerd werd door de specifieke geur. Op 29 mei werd 9.000 kg grond afgevoerd, maar verder werden geen bijkomende maatregelen genomen, bijvoorbeeld bijkomende bodemonderzoeken.

1. In hoeverre wordt het PCB-verwijderingsplan nageleefd en opgevolgd in Vlaanderen? Met andere woorden, is wat zich heeft voorgedaan op het terrein van het OCMW-Gent een uitzonderlijke overtreding of zijn er nog vergelijkbare gevallen bekend?
2. Was deze transformator opgenomen in de inventaris bijgehouden door OVAM en wat was de datum tegen wanneer deze transformator verwijderd moest zijn?
3. Op welke manier werd OVAM op de hoogte gebracht van deze onwettige vernietiging?
4. Wat is er gebeurd met de afgevoerde grond? Werd deze grond op de gepaste wijze verwerkt gezien de vervuiling met PCB-olie?
5. Heeft OVAM vanuit het OCMW-Gent voldoende garanties gekregen dat het terrein in kwestie niet langer vervuild is ?

Welke bijkomende onderzoeken worden nog in het vooruitzicht gesteld?

6. Welke stappen werden er gezet vanuit de Vlaamse overheid ten aanzien van het OCMW van Gent en/of de aannemer?
7. Zijn er nog andere PCB-houdende apparaten in het bezit van het Gentse stadsbestuur en/of het Gentse OCMW die nog niet op de aangewezen manier vernietigd werden?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 116 van 7 november 2007

van **VERA DUA**

1. De naleving van het PCB-verwijderingsplan wordt in het Vlaamse Gewest opgevolgd door de OVAM - afdeling Afvalstoffenbeheer. In de inventaris van PCB-houdende apparaten zijn 20.188 toestellen opgenomen met een PCB-gehalte van meer dan 500 ppm, hiervan werden ondertussen 18.858 apparaten (93,4 %) afgevoerd voor reiniging en/of verwijdering.

De nog resterende apparaten zijn hoofdzakelijk apparaten waarvoor een afwijking op de einddatum werd gegeven. Deze apparaten moeten uiterlijk op 31 december 2010 worden afgevoerd voor reiniging en/of verwijdering.

Een aantal apparaten waarvoor geen afwijking werd verleend en die nog niet werden gereinigd en/of verwijderd, worden verder opgevolgd door de afdeling Interventies, Verwijderingen en Saneringen van de OVAM. Dit zijn apparaten die in aanmerking komen voor een ambtshalve verwijdering indien de houders van deze apparaten binnen de afgesproken termijn niet zelf de nodige stappen ondernemen om de betrokken apparaten te laten reinigen en/of verwijderen.

Dossiers die door de afdeling Afvalstoffenbeheer van de OVAM ook nog verder worden opgevolgd, zijn deze waarin er discussie bestaat over de verantwoordelijke voor de betrokken apparaten en/of apparaten waarvan de houders in faling zijn gegaan.

Het is in de voorbije jaren enkele keren voorgevallen dat er tijdens inspectiebezoeken bij bedrijven apparaten werden gevonden die nog niet waren opgenomen in de inventaris van PCB-houdende apparaten. Dergelijke apparaten moeten steeds zo spoedig mogelijk buiten gebruik worden gesteld (artikel 3 van het PCB-verwijderingsplan). Er zijn geen andere gevallen gekend waarbij apparaten ter plaatse werden vernietigd.

2. De afdeling Afvalstoffenbeheer van de OVAM werd in mei 2007 door de afdeling Milieu-inspectie, buitendienst Oost-Vlaanderen van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie op de hoogte gebracht van dit voorval. Bij nazicht van de door de OVAM bijgehouden inventaris van PCB-houdende apparaten bleek dit apparaat niet gemeld te zijn volgens de wettelijke bepalingen. Het had volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2000 houdende vaststelling van het verwijderingsplan voor PCB-houdende apparaten en de daarin aanwezige PCB's (BS 17 mei 2000) reeds voor november 2000 verwijderd moeten zijn.
3. Met een schrijven van 29 mei 2007 van de afdeling Milieu-inspectie, buitendienst Oost-Vlaanderen van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie werd de OVAM op de hoogte gebracht van een bodem- en eventuele grondwaterverontreiniging met PCB-olie op het terrein gelegen langs de Vroonstalledries 22 te Gent. Op 25 juni 2007 verzocht het Parket van de Procureur des Konings te Gent, via een kantschrift, de OVAM om aanvullende informatie.
4. Op 29 mei 2007 werd er 9280 kg grond afgevoerd door AGRC Gent, Industrieweg 74, 9032 Wondelgem (een erkende overbrenger van gevaarlijk afval). De bestemming van deze grond is bij de OVAM onbekend maar wordt wellicht verder onderzocht in het kader van het lopende gerechtelijke onderzoek.

5. Op basis van de analysegegevens en het gebrek aan vaststelling van een verontreiniging kan de OVAM in het kader van het Bodemsaneringsdecreet geen verdere maatregelen opleggen en zijn er onvoldoende aanwijzingen om het dossier verder op te volgen. Bijgevolg heeft de OVAM geen kijk op de huidige toestand van het terrein en over eventuele geplande onderzoeken. De OVAM heeft er in een schrijven van 2 juli 2007 aan het OCMW Gent wel op gewezen dat een beschrijvend bodemonderzoek het nodige uitsluitsel kan bieden waardoor mogelijke kosten nog verhaald kunnen worden op de saneringsaansprakelijke.
6. De OVAM heeft met een schrijven van 5 juni 2007 het OCMW van Gent erop gewezen dat indien bij een nieuwe bodemverontreiniging de bodemsaneringsnormen overschreden worden of dreigen overschreden te worden, de saneringsplichtige krachtens art. 7 van het Bodemsaneringsdecreet van 22 februari 1995 zonder voorafgaande verwittiging verplicht is om over te gaan tot bodemsanering. Wie saneringsplichtig is, wordt aangeduid in art. 10, §1, van het decreet. Overeenkomstig deze bepaling rust de saneringsplicht op de exploitant, indien op de grond waar de verontreiniging tot stand kwam een activiteit uitgeoefend wordt of een inrichting gevestigd is die vergunnings- of meldingsplichtig is krachtens het Milieuvergunningsdecreet. Indien deze evenwel kan aantonen dat een andere persoon de feitelijke controle over deze grond heeft, dan rust de verplichting op deze andere persoon (bv. de aannemer).

In het vaststellend bodemonderzoek, opgemaakt in mei 2007 door de erkende bodemsaneringsdeskundige werd volgend besluit geformuleerd: "Gezien de aard van de verontreiniging en de onduidelijkheid over de plaats waar de calamiteit heeft plaatsgevonden en wat er nadien met de verontreinigde bodem is gebeurd, kan er nog moeilijk gesproken worden van een beperkt schadegeval overeenkomstig paragraaf 5.4 van de toepassing van het bodemsaneringsdecreet bij schadegevallen van 20 augustus 2004." De deskundige stelde dat een beschrijvend bodemonderzoek noodzakelijk is.

In mei 2007 werd de toekomstige norm voor PCB's type III meegedeeld. Deze norm is 0,91 mg/kg DS. Toetsing van de analyseresultaten uit het vaststellend bodemonderzoek aan deze norm geven geen overschrijding aan en bijgevolg ook geen noodzaak/verplichting tot een beschrijvend bodemonderzoek. Daardoor kan de OVAM enkel verzoeken om een beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren. Zowel aan het OCMW van Gent als aan de aannemer kunnen verder geen verplichtingen opgelegd worden op basis van de huidige stand van zaken.

7. Uit nazicht van de door OVAM bijgehouden inventaris van PCB-houdende apparaten blijkt dat noch de stad Gent noch het Gentse OCMW in het bezit zouden zijn van PCB-houdende apparaten. Uit de inventaris blijkt dat de stad Gent in het verleden 34 PCB-houdende toestellen op een correcte manier en binnen de gestelde termijn heeft laten verwijderen. Voor het OCMW van Gent is er sprake van 1 PCB-houdende transformator die reeds in 2000 werd vernietigd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 121
van 7 november 2007
van **JAN LOONES**

N382 Noordkaai Izegem - Verkeersveiligheid

Langs de N382, een drukke verbindingsweg langs het kanaal Roeselare-Leie tussen Izegem en Roeselare, zijn heel wat grote bedrijven gelegen.

Tussen de N382 en het kanaal is er een vrij brede ruimte die niet verhard is (en zeer drassig is) en waar geen groenaanplantingen zijn aangebracht.

Vrachtwagens die wachten om de bedrijventerreinen op te rijden of die goederen bij zich hebben om te lossen of te laden in de schepen, staan bovendien op de N382, wat de verkeersveiligheid op de weg niet bevordert.

De Noordkaai is ook niet optimaal verlicht.

1. Zijn de diensten van de minister op de hoogte van deze verkeersonveilige situatie?
2. Zijn er plannen om de strook tussen de N382 en het kanaal Roeselare-Leie ter hoogte van de Noordkaai geheel of gedeeltelijk te verharden zodat de vrachtwagens niet op de weg moeten wachten, maar kunnen parkeren op een vrijstaande strook?

Wanneer worden deze werken dan uitgevoerd?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 121 van 7 november 2007

van **JAN LOONES**

1. Het is mij niet bekend dat vrachtwagens zouden stationeren op de N382c om te laden en te lossen. Het gebeurt wel eens dat een vrachtwagen niet onmiddellijk een bedrijfsterrein kan oprijden en daardoor het verkeer kort hindert. De Noordkaai is trouwens een weg met twee rijstroken waar een onderbroken witte aslijn op gemarkeerd is. Deze markering houdt in dat er op de rijweg niet mag geparkeerd worden.
De openbare verlichting langsheen de Noordkaai is eigendom van de Stad Izegem.
Waterwegen en Zeekanaal NV heeft de stad reeds gemeld dat sommige verlichtingspunten niet functioneren.
2. Er zijn momenteel geen plannen om de strook gelegen tussen de N382c en het kanaal Roeselare-Leie ter hoogte van de Noordkaai te Izegem geheel of gedeeltelijk te verharderen.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 129

van 9 november 2007

van **PATRICK DE KLERCK***MINA-raad - Vergoedingsstelsel*

Op de Algemene Vergadering van de Vlaamse Hoge Jachtraad van 7 februari 2007 werd meegedeeld dat natuurverenigingen jaarlijks 6 X 50.000 euro krijgen voor hun vertegenwoordiging in de MINA-raad. Dat die regeling mede een oorzaak kan zijn voor het minder aanwezig zijn van de vertegenwoordigers van andere verenigingen die deze toelagen niet krijgen, hoeft weinig betoog. Wel krijgen de effectieve stemgerechtigde leden van de MINA-raad een reisvergoeding.

Deze regeling lijkt niet alleen in strijd te zijn met de verwachte gelijkberechtiging van alle effectieve en stemgerechtigde leden van de MINA-raad, maar zorgt ook voor adviezen en teksten die niet als representatief kunnen worden beschouwd voor het geheel van de raad.

Staat de minister (nog steeds) achter deze ongelijke behandeling? Zo ja, op basis van welke argumentatie? Zo neen, hoe zal dit euvel worden verholpen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 129 van 9 november 2007

van **PATRICK DE KLERCK**

De subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen is gebaseerd op artikel 13 van het decreet van 29 april 1991 tot instelling van een milieu- en natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen. Op die grond heeft elke erkende vereniging die vertegenwoordigd is in de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, recht op een aanvullende forfaitaire subsidie ter ondersteuning van haar adviesverlenende opdracht in de Milieu- en Natuurraad en de deelraden en commissies toegevoegd aan de Milieu- en Natuurraad. Hieraan wordt uitvoering gegeven door het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 tot vaststelling van de bijzondere regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen.

Om voor deze aanvullende subsidie in aanmerking te komen, moet de vereniging een brede beleidswerking kunnen bewijzen. Dit moet blijken uit:

1. verslagen van activiteiten die een breed spectrum van het globale milieu- en natuurbeleid bestrijken;
2. de uitgave van afzonderlijke, onderbouwde en beleidsgerichte publicaties.

Het bedrag van de aanvullende subsidie per vereniging wordt forfaitair vastgesteld op het product van de totale jaarlijkse loonkost, met inbegrip van de werkgeversbijdragen, van een adjunct van de directeur bij het secretariaat van de Raad, zoals bedoeld in artikel 3, § 3, van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het aantal contractuele personeelsleden dat ter beschikking wordt gesteld van het secretariaat van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, alsmede van de aanwerving- en bezoldigingsregeling van deze personeelsleden, met maximaal het equivalent van de totale jaarlijkse loonkost van zes attachés bij het secretariaat van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.

De aanvullende subsidie wordt gebruikt voor de personeelskosten van een aantal beleidsmedewerkers. Dit aantal staat in verhouding tot het aantal effectieve leden die als vertegenwoordiger van de milieu- en natuurvereniging als lid van de Raad werden aangesteld.

De aanvullende subsidie wordt voor 100 % aan de vereniging uitbetaald indien haar vertegenwoordigers op meer dan 3/4 van de plenaire vergaderingen van de Raad aanwezig waren. De subsidie wordt beperkt tot 50 % indien meer dan 1/3 doch minder dan 2/3 van de plenaire vergaderingen werd bijgewoond.

Het is dus de uitdrukkelijke wens geweest van de wetgever om via deze aanpak de aanwezigheid van de vertegenwoordigers van de milieu- en natuurverenigingen te regelen. In 2007 kregen zowel Natuurpunt vzw als Bond Beter Leefmilieu vzw hiervoor elk 301.183,20 euro. Dit is het maximaal toekenbare bedrag. Daaruit blijkt dat de aanwezigheid van de 6 effectieve stemgerechtigde leden vanwege de milieu- en natuurverenigingen op de plenaire vergaderingen van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen voldoet aan de hierbovenvermelde criteria.

Of de adviezen en teksten al of niet als representatief kunnen worden beschouwd voor het geheel van belangen die vertegenwoordigd zijn in de raad, moet geplaatst worden in relatie tot andere adviesraden zoals de SERV en de Hoge Raden.

Het subsidiëren voor hun aanwezigheid in de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen van de organisaties die andere stemgerechtigde leden voordragen (als vertegenwoordiging voor de sociaal-economische partners en groene sectorraden) en de deskundigen (wetenschappers en vertegenwoordigers van Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten, Vereniging van Vlaamse Provincies en de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid) via een ander dan het hierboven vermelde kanaal is in voorkomend geval geen onderwerp van de voormelde regeling voor de subsidiëring van natuur- en milieuverenigingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 130
van 12 november 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Shoppingcenterproject Boom - Verkeer en mobiliteit

In de Rupelstreek heerst grote ongerustheid over de mogelijke vestiging van een mega-shoppingcentrum in het gebied "De Klamp". Het gaat om een zeer omvangrijk project waarbij grote ketens als Carrefour, Mediamarkt en andere gehuisvest zullen worden.

Dit gebied is gelegen in een voormalige kleiput langs de A12 en wordt deels omringd door woningen en het Colruyt-complex ligt in de onmiddellijke omgeving. Het gebied zou volgens het gewestplan ingedeeld zijn als gebied voor stedelijke ontwikkeling. Verschillende privé-eigenaars hebben in het verleden een deel van de betrokken put gekocht om zelf kleine KMO-activiteiten te kunnen uitoefenen.

De ontwikkeling van het gebied De Klamp tot enerzijds een mega-shoppingcentrum, en anderzijds nog tal van andere inrichtingen zoals een cinemacomplex met 2.000 plaatsen, een bibliotheek, een jeugdcentrum, een cultuurcentrum, en zelfs nog appartementen, doet toch heel wat vragen rijzen op het vlak van verkeer en mobiliteit.

Op mobiliteitsvlak rijzen vragen over de ontwikkeling van een nieuw shoppingcentrum.

De A12 is momenteel een zeer druk bereden gewestweg, die weliswaar in Boom ingesleufd is. De woonwijken in de omgeving van de A12 kreunen nu reeds onder de verkeersdruk. De geplande doortrekking van de N171 naar de A12 zal deze woonstraten ongetwijfeld ontlasten, maar ook nieuwe verkeersstromen aantrekken van gemeenten zoals Kontich, Mortsels en Edegem. De huidige inrichting van de A12 met zijn afrittencomplex zal onvoldoende zijn om de verkeersstroom van en naar het megashoppingcentrum te kanaliseren. Bovendien is er in de onmiddellijke omgeving een campus van de Plantijn Hogeschool, en de Provinciale Technische Scholen (PTS) gelegen, alsook het atheneum, dat eveneens voor een grote verkeersstroom zorgt. Een cinemacomplex met 2.000 plaatsen zal ongetwijfeld voor bijkomende verkeersoverlast zorgen in de buurgemeenten, maar ook op de A12.

1. Werd de minister reeds gevat m.b.t. het dossier van een mega-shoppingcentrum in Boom?
2. In het intergemeentelijk mobiliteitsplan Rupelstreek werd niets opgenomen m.b.t. de bijkomende overlast door de komst van mega-shoppingcentra en andere activiteiten.

Moet het mobiliteitsplan hiervoor gewijzigd worden, en moet dit gebeuren met de toestemming en het akkoord van alle partners van het interregionaal mobiliteitsplan?

3. Bij de ontwikkeling van het gebied De Klamp zal volgens de projectontwikkelaars rekening gehouden moeten worden met een aantal voorwaarden die opgenomen werden in het interregionaal mobiliteitsplan. Het betreft in grote mate infrastructurele initiatieven, maar ook

initiatieven voor de mobiliteitsminister, kortom initiatieven die van het Vlaams Gewest moeten komen, zoals:

- uitbouwen van de N177-A12 als multifunctioneel woongebied;
- opwaarderen van De Lijn langs N177;
- aanleg van een bypass tussen de N177 via De Klamp en De Schorre naar de Kapelstraat, deze dient als ontlasting van het centrum van doorgaand verkeer;
- voor het openbaar vervoer van De Lijn zal de as N177-A12 als stamlijn moeten worden opgewaardeerd door een hogere frequentie te geven aan de lijn nr 50 Antwerpen-Boom-Rumst;
- de kruising van de N177 en de A12 moet grondig worden bestudeerd (rotonde) om een veilige aansluiting te verzekeren met de bypass voor alle voetgangers, de fietsers en het autoverkeer enerzijds en een vlotte verbinding vast te leggen anderzijds met het op- en afrittencomplex van Boom, met als gevolg dat de huidige brug aan de Beukenlaan kan afgebroken worden;
- fietsverkeer moet mogelijk zijn langs de bypass naar De Schorre (dit wat betreft de bovenlokale maatregelen).

In welke mate passen deze ingrepen in de beleidsvisie/plannen van de minister?

4. Is het volgens de minister voor Mobiliteit verantwoord om nieuwe verkeersstromen te creëren op de A12 in de Rupelstreek?
5. Is het opstellen van een Mober verplicht bij de ontwikkeling van zulk een mega-project?
6. Doorkruisen de plannen m.b.t. de aanleg van een mega-shoppincentrum niet de visie van het Vlaams Gewest inzake de verkeersafwikkeling op de A12?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Brempt (vraag nr. 32) en Crevits (nr. 130).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 130 van 12 november 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De administratie werd er medio 2007 van op de hoogte gebracht en werd sindsdien betrokken bij de opmaak van het MOBER.
2. De gemeenten van de Rupelstreek en Aartselaar hebben zeer onlangs de sneltoets uitgevoerd op hun intergemeentelijk mobiliteitsplan. Hieruit is gebleken dat zowel het bovenlokale plan als enkele van de lokale deelplannen in meer of mindere mate dienen te worden bijgestuurd. Het eindresultaat van deze bijsturing dient op consensus te rekenen van alle partners van het intergemeentelijke mobiliteitsplan voor wat dat luik betreft.

Niettemin geven ook de eerdere beleidsplannen uit Boom en omgeving al wat houvast voor wat het geplande project aan De Klamp betreft.

Zo is binnen het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan dit gebied voorzien als op te nemen in de afbakening van het stedelijk ontwikkelingsgebied.

In het Intergemeentelijke Mobiliteitsplan is terug te vinden hoe in de toekomst de rondweg rond Boom zou aansluiten op een aan te leggen rotondecomplex over de N177.

Bovenstaande citaten om te duiden dat reeds in 2000 en 2001 terdege rekening werd gehouden met de strategische ontwikkeling van het terrein De Klamp als een verkeersgenererende Factor en tegelijk als essentieel onderdeel van de realisatie van de bypass/rondweg rond Boom, teneinde het bestaande handelscentrum te ontlasten van niet-bestemmingsverkeer, van hoofdzakelijk zwaar vervoer dat een sluiptweg zoekt tussen A12 en E19 via de ader Kapelstraat – richting Terhagen Rumst E19.

3. Hieronder een antwoord op de punctuele vragen :
 - Het ontwikkelen van een multifunctioneel woongebied behoort tot de bevoegdheid van de Minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening;
 - Dit is een vraag voor De Lijn ; kan kaderen in Netmanagement;
 - Deze bypass is een vraag van de gemeente Boom en zou ook een gemeenteweg worden. Deze verbinding werd reeds vooropgesteld in het intergemeentelijke mobiliteitsplan en nadien als essentiële voorwaarde aan de ontwikkeling van de site verbonden;
 - Dit is een vraag voor De Lijn ; kan kaderen in Netmanagement;
 - Deze vraag zal worden bestudeerd in het MOBER dat uitgaat van het Streefbeeld A12, waarin een vereenvoudiging met verbeterde werking van de knoop werd vooropgesteld;
 - Er wordt door de gemeente gestreefd naar een optimale fietsverbinding tussen N177 en De Schorre. Of deze verbinding vlak naast of parallel aan de bypass wordt gelegd, is voorwerp van onderzoek in het MOBER. Het resultaat moet een comfortabele en verkeersveilige fietsverbinding doorheen De Klamp worden.

Het proces wordt begeleid door de afdeling Beleid, Mobiliteit en Verkeersveiligheid. Deze afdeling toetst de voorstellen aan de bestaande beleidsvisie/plannen.

4. Het MOBER zal inzicht geven in de grootte van de nieuwe verkeersstromen en de wijzigingen in de bestaande verkeersstromen. Een standpunt zal hiervan afhankelijk worden gesteld, alsook de voorgestelde milderende maatregelen en de haalbaarheid hiervan.
5. Een MOBER is niet verplicht, maar elke vergunningsverstrekende of adviserende overheid kan het wel opleggen om zicht te krijgen op de effecten van nieuwe of wijzigende functies.
6. Een standpunt zal worden ingenomen na de opmaak van het MOBER.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 136
van 15 november 2007
van **DOMINIQUE GUNS**

De Winge - Waterkwaliteit en visbestand

De rivier De Winge, gelegen in de provincie Vlaams-Brabant, mondt in Werchter uit in de Demer.

Onder meer de gemeenten Lubbeek, Sint-Pieters-Rode, Wezemaal en Rotselaar liggen aan deze waterloop.

1. Wat is voor de rivier De Winge de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2007 (of de meest recente beschikbare gegevens)?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht?
3. Op welke plaatsen is het visbestand op de rivier De Winge het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2007 (of de meest recente beschikbare gegevens)?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 136 van 15 november 2007

van **DOMINIQUE GUNS****1. Situering meetnet Vlaamse Milieumaatschappij**

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

De *meetnetten oppervlaktewater* bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van microverontreinigingen (bijv. bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schepmonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O_2), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH_4^+ -N), nitriet (NO_2^- -N) en nitraat (NO_3^- -N), totaal orthofosfaat ($o-PO_4^{--}$ -P), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl^-) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO_4^{--}), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), seleen (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn), worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij oververzadiging; die treedt immers op bij eutrofiëring – een verschijnsel dat de waterkwaliteit aantast. De bekomen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof (PIO)

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling ('waterkwaliteitsklasse')
0 – 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 – 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 - 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 - 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdiertjes (macro-invertebraten). Daarbij speelt hun gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke rol. Hoewel in principe gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert ze de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne.

De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit). De basiskwaliteitsnorm bedraagt 7.

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index

BBI	Kleur	Beoordeling
9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
7 - 8	groen	goede kwaliteit
5 - 6	geel	matige kwaliteit
3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

De kwaliteit van de Winge

Tabellen 1 tot 3 in bijlage bevatten informatie over:

- de meetpunten die gelegen zijn langsheen de Winge op Vlaams-Brabants grondgebied;
- de evolutie van de fysico-chemische kwaliteit aan de hand van de Prati index voor opgeloste zuurstof (tabel 2). Wanneer de PIO-score tussen haakjes weergegeven wordt, betekent dit dat ze werd berekend op minder dan 6 zuurstofmetingen op jaarbasis;
- de evolutie van de biologische kwaliteit aan de hand van de BBI (tabel 3).

De zuurstofhuishouding van de Winge duidt sinds 1994 continu op een 'matig verontreinigde' toestand in alle meetplaatsen. De oorzaak is het grote aantal huishoudelijke lozingen dat nog in de Winge terecht komt. De biologische waterkwaliteit van de Winge is sinds 2002 overall matig, met uitzondering van één goede BBI in de bovenloop te Lubbeek in 2003.

De waterkwaliteit zal in de toekomst nog verbeteren, daar een aantal saneringen (bouw zuiveringsinstallaties en collectoren, gemeentelijke rioleringen, IBA's) nog doorgevoerd moeten worden (zie verder).

De kwaliteit van de vis in de Winge

Het INBO volgt in het Vlaamse palingpolluëntenmeetnet de kwaliteit van paling op met betrekking tot het voorkomen van een aantal verontreinigende stoffen. Hierdoor krijgen we een beeld van het voorkomen van die stoffen (o.a. PCB's, pesticiden, zware metalen, ...) die vanwege hun vetoplosbaarheid moeilijk meetbaar zijn in water. De meest recente gegevens voor de Winge komen van twee palingen die in 1999 respectievelijk in Holsbeek (Blauwmolen) en Rotselaar gevangen werden. Om een beeld te geven van de kwaliteit worden deze hieronder kort besproken.

- De Belgische PCB-consumptienorm in vis (75 ng/g versgewicht) werd in 1999 op beide plaatsen met een factor 3 en 10 overschreden.
- De concentraties voor alpha-hexachlorocyclohexaan, gamma-hexachlorocyclohexaan (lindaan), hexachloorbenzeen zijn *licht afwijkend* tot *afwijkend*. Die voor dieldrin en endrin, DDT en zijn derivaten evenals trans-nonachloor concentraties zijn hoog (*afwijkend* tot *sterk afwijkend*).

- Ook de concentraties aan kwik, cadmium en lood werden gemeten in paling. Hg, en Cd concentraties zijn *niet tot licht afwijkend* terwijl de Pb concentratie in de paling afkomstig van de Blauwmolen *sterk afwijkend* is.

Bovenstaande resultaten moeten echter kritisch benaderd worden omdat het slechts gaat over gegevens van twee palingen afkomstig van twee plaatsen. Het is dus onmogelijk om de waargenomen trend door te trekken tot de hele populatie.

2. Voor de sanering van de Winge dient nog een groot aantal bovengemeentelijke en gemeentelijke projecten uitgevoerd te worden (zie tabellen 4 en 5 in bijlage), o.a. de bouw van RWZI Sint-Joris-Winge (oplevering fase 1 gepland tegen september 2010) in de bovenloop van de Winge.

Het merendeel van de relevante lozingspunten van huishoudelijk afvalwater zal met de nog te programmeren projecten gesaneerd worden.

De Europese Kaderrichtlijn Water stelt dat tegen 2015 alle Europese waterlichamen minstens over een goede chemische toestand en over een goede ecologische toestand/potentieel dienen te beschikken. Uit een toetsing aan de huidige basiskwaliteitsnorm en aan de viswaternorm (de beneden- en middenloop inclusief meetpunt 407000 zijn namelijk viswaters) van de beschikbare analyseresultaten van 2006 en van de gedeeltelijke resultaten van 2007 ter hoogte van het eindpunt van de Winge te Rotselaar blijkt dat 2007 beter scoort dan 2006 maar dat er momenteel nog niet voldaan wordt aan de waterkwaliteitsnormen met vooral een indicatie van verontreiniging door huishoudelijk afvalwater:

- 2006:
 - Basiskwaliteit: overschrijdingen voor opgeloste zuurstof, chemisch zuurstofverbruik, ammonium, totaal fosfor en orthofosfaat.
 - Viswaterkwaliteit: overschrijdingen voor zwevende stoffen, biochemisch zuurstofverbruik, ammonium, totaal fosfor en nitriet (nitriet is te hoog in bijna alle viswaters in Vlaanderen).
- 2007 (partim):
 - Basiskwaliteit: overschrijdingen voor chemisch zuurstofverbruik, ammonium en totaal fosfor.
 - Viswaterkwaliteit: overschrijdingen voor ammonium en nitriet (nitriet is te hoog in bijna alle viswaters in Vlaanderen).

Tegen 2012 zal een aanzienlijke verbetering van de waterkwaliteit een feit moeten zijn, daar tegen die datum het merendeel der saneringsprojecten uitgevoerd zal zijn.

3. In 2001 is een monitoringmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca. 900 meetpunten waarvan een 600-tal op stromende waters. Deze waters worden met een periodiciteit van 3 à 4 jaar bemonsterd. De laatste afvissing van de Winge dateert van het voorjaar 2007. De Winge werd op 4 locaties door middel van elektrovisserij en/of fuikvisserij bemonsterd.

In totaal werden in deze campagne 12 soorten gevangen nl. tiendoornige stekelbaars, driedoornige stekelbaars, baars, biermpje, bittervoorn, blankvoorn, blauwbandgrondel, bruine Amerikaanse dwergmeerval, gibel, paling, rietvoorn en riviergrondel (Tabel 1 – bijlage 2).

De exoot blauwbandgrondel is met zijn aantalpercentage van 43% de meest gevangen soort gevolgd door riviergrondel (33%) en driedoornige stekelbaars (14%), de overige soorten maken elk minder dan 5% uit van de vangstaantallen (Tabel 2 – bijlage 2). Qua biomassa is riviergrondel dominant (60%), gevolgd door blankvoorn (10%), de overige soorten maken elk minder dan 5% uit van de totale biomassavangsten.

In totaal werden er 1620 exemplaren bemonsterd met een totaal gewicht van ongeveer 12 kg.

In 2003 werd de Winge op dezelfde locaties bemonsterd, toen werden er ook 12 soorten gevangen nl. voornoemde soorten zonder bruine Amerikaanse dwergmeerval maar aangevuld met zeelt. Toen was driedoornige stekelbaars met zijn aantalpercentage van maar liefst 61% en gewichtpercentage van 37% de absolute dominante soort. In totaal werden er toen 830 exemplaren gevangen met een totale biomassa van slechts 2 kg.

In 1999 werd de Winge uitvoeriger bemonsterd (op 8 plaatsen) en werden 16 vissoorten gevangen. In 1999 was riviergrondel met een aantalpercentage van 37% de meest gevangen soort, qua biomassa was dit gibel, gevolgd door riviergrondel (respectievelijk 35.8% en 33.3%). In totaal werden 1815 vissen gevangen met een totale biomassa van 26 kg (dit wel op 8 locaties).

We stellen dus een verschuiving doorheen de jaren vast. Opmerkelijk is de explosieve toename van de in de begin jaren '90 exoot blauwbandgrondel in 2007. Ten opzichte van 2003 zijn de vangsten van deze soort zowat vertienvoudigd, eenzelfde trend zien we bij de riviergrondelvangsten, deze zijn ook bijna vertienvoudigd ten opzichte van 2003. Ten opzichte van 1999 is het verschil minder zichtbaar, toen was ook riviergrondel de meest gevangen soort en werden er zelfs nog iets meer gevangen dan in 2007. Ook blauwbandgrondel werd in 1999 in grotere aantallen gevangen dan in 2003, maar minder dan in 2007. De vangsten van driedoornige stekelbaars waren het laagst in 1999, in 2003 was het aandeel van deze soort het hoogst om in 2007 opnieuw af te nemen.

Het aandeel van gibel is door de jaren heen verminderd. In 1999 werden de grootste aantallen gevangen (139 stuks), om dan doorheen de verschillende vangstjaren af te nemen (15 in 2003) tot de vangst van slechts 1 exemplaar in de campagne van 2007. Ook voor bittervoorn stellen we deze evolutie vast. Daar waar van deze soort in 1999 nog 206 exemplaren werden gevangen, werden er in 2003, 28 exemplaren gevangen en nog slechts 4 exemplaren in 2007. Vermoedelijk zijn deze vissen afkomstig van de Demer (deze soorten werden in de jaren '90 in de Demer uitgezet). Naar alle waarschijnlijkheid zijn deze vissen makkelijk in de Winge geraakt bij overstromingen in '98 en '99.

De bittervoornpopulatie heeft niet kunnen stand houden in de Winge, vermoedelijk komt hij niet (goed) tot voortplanting. Bittervoorn heeft immers een zoetwatermossel nodig om zich voort te planten, indien deze ontbreekt kan de populatie nooit uitgroeien tot een zichzelf instandhoudende populatie.

Over het algemeen worden door de jaren heen de grootste soortendiversiteiten (zie figuur 1 – bijlage 2) maar ook vangstaantallen en vangstdensiteiten (zie figuren 2 en 3) gevonden te Holsbeek, stroomafwaarts de Blauwmolen. In 2007 echter is de hoogste soortendiversiteit en vangstbiomassa waargenomen op de locatie te Rotselaar, nabij Rotselaar meer. Hier werden voor deze campagne het grootste aantal soorten gevangen nl. 11 en ook de grootste vangstbiomassa. Het zijn vooral de riviergrondelvangsten op deze locatie die deze hoge biomassa verklaren, maar liefst 88% van de grondels worden op deze locatie gevangen. De hoogste vangstaantallen zijn net zoals de vorige jaren voor de locatie stroomafwaarts de Blauwmolen, het zijn hier vooral de blauwbandgrondelvangsten en in tweede instantie de driedoornige stekelbaarsvangsten die hiervoor verantwoordelijk zijn. 85% van alle blauwbandgrondels werden op deze locatie gevangen.

Opmerkelijk toch is dat op de locatie waar in 2007 de meeste soorten werden gevangen, ook in 1995 maar liefst 15 soorten werden gevangen, in 1999 en 2003 werden hier respectievelijk 1 en 5 soorten gevestigd.

Door de jaren heen zien we een lage soortendiversiteit voor de meest stroomopwaarts gelegen locatie. De gemiddelde soortendiversiteit per locatie is gelijk voor de jaren 1995, 1999 en 2003 nl. 6.3 soorten per locatie. Voor 2007 is dat 6.5 dus zeer gelijkaardig.

Wanneer we kijken naar de vangstaantallen/100 m. voor de verschillende locaties (figuur 2 – bijlage 2) zien we ook hier geen evolutietrend. Wel zien we dat deze in de verschillende jaren het laagst is voor het meest stroomopwaarts gelegen staalnamepunt en het hoogst voor de locatie te Holsbeek, zoals we al eerder hadden vermeld. In 2007 is er een duidelijke toename van vangstaantallen voor het punt gelegen te Rotselaar nabij het meer van Rotselaar.

Ook voor de vangstdensiteiten/100 m is er geen trend in de tijd vast te stellen (figuur 3 – bijlage 2). We zien de uitschieter voor de vangstdensiteiten in 1999 op de locatie te Holsbeek aan de Blauwmolen. Dit was vooral te wijten aan de hoge riviergrondelvangsten op deze locatie in 1999. In 2007 zien we een uitschieter voor de locatie te Rotselaar, ter hoogte van Rotselaar meer. Ook hier zijn het riviergrondelvangsten die de hoge vangstdensiteit verklaren.

De index voor biotische integriteit (IBI) werd berekend (Tabel 4 – bijlage 2). We zien dat enkel de locatie te Holsbeek, stroomafwaarts de Blauwmolen ‘*matig*’ scoort, de overige locaties scoren een ‘*ontoereikende kwaliteit*’. In 2003 stelden we een voorzichtige positieve trend van de kwaliteit in de Winge vast, immers op twee van de 4 locaties was de Winge van een waardebeoordeling ‘*ontoereikend*’ naar een waardebeoordeling ‘*matig*’ gegaan. Nu stellen we eerder een achteruitgang van de visstand vast, slechts één locatie scoort matig, de rest ontoereikend. Ook is er de enorme toename van de exoot blauwbandgrondel, die in 2007 zelfs de meest gevangen vis geworden is op de Winge.

Meer informatie is terug te vinden via de VIS-databank (<http://vis.milieuinfo.be/>) waar per waterloop gegevens over de aanwezige vissoorten, de visindex en de vervuiling aangetroffen in paling opgevraagd kunnen worden.

Bronnen:

- Goemans G., Belpaire C., Raemaekers M., Guns M., 2003. Het Vlaamse palingpolluentenmeetnet, 1994-2001 : gehalten aan polychloorbifenylen, organochloorpesticiden en zware metalen in paling. Rapporten van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer, Groenendaal, IBW.Wb.V.R.2003.99.169 p.
- Van Thuyne, G. en Breine J., 2003. Visbestanden in de Motte en de Winge (2003). Rapporten van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer, Groenendaal, IBW.Wb.V.IR.2003.148
- Van Thuyne, G. en Breine J., 2007. Visbestandopnames op de Motte en de Winge (2007). In voorbereiding

BIJLAGEN

1. Meetpunten, evolutie fysico-chemische kwaliteit, evolutie biologische kwaliteit, overzicht bovengemeentelijke en gemeentelijke projecten met invloed op de Winge
2. Vissoorten, vangsten en BBI-waarden: tabellen en grafieken

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/136/antw.136.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/136/antw.136.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 137
van 15 november 2007
van **DOMINIQUE GUNS**

Kanaal Veurne-Duinkerke - Waterkwaliteit en visbestand

Het Kanaal Veurne-Duinkerke ligt in de provincie West-Vlaanderen. Het stroomt van Veurne naar het Franse Duinkerke, via Adinkerke.

1. Wat is voor het Kanaal Veurne-Duinkerke de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2007 (of de meest recente beschikbare gegevens)?

2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht?

3. Op welke plaatsen is het visbestand op het Kanaal Veurne-Duinkerke het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2007 (of de meest recente beschikbare gegevens)?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 137 van 15 november 2007

van **DOMINIQUE GUNS****1. Situering meetnet Vlaamse Milieumaatschappij**

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

De *meetnetten oppervlaktewater* bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van microverontreinigingen (v.b. bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schepmonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O_2), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH_4^+ -N), nitriet (NO_2^- -N) en nitraat (NO_3^- -N), totaal orthofosfaat ($o-PO_4^{3-}$ -P), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl^-) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO_4^{2-}), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), selen (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn), worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij oververzadiging; die treedt immers op bij eutrofiëring – een verschijnsel dat de waterkwaliteit aantast. De bekomen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling ('waterkwaliteitsklasse')
0 – 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 – 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 - 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 - 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdiertjes (macro-invertebraten). Daarbij speelt hun gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke rol. Hoewel in principe gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert ze de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne.

De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit).

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index

BBI	Kleur	Beoordeling
9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
7 - 8	groen	goede kwaliteit
5 - 6	geel	matige kwaliteit
3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

De waterkwaliteit in het Kanaal Veurne-Duinkerke

Vooreerst dient opgemerkt dat het kanaal Veurne – Duinkerke slechts een deeltraject is van het Kanaal Duinkerke – Nieuwpoort. De officiële benaming volgens de Vlaamse Hydrografische atlas is Kanaal Nieuwpoort-Duinkerke.

De laatste beschikbare volledige meetreeks aan gegevens voor het Kanaal Veurne-Duinkerke betreft het jaar 2006. Voor 2007 beschikt de VMM reeds over maandelijks fysico-chemische analyseresultaten tot en met oktober. Biologische kwaliteitsgegevens voor 2007 zijn nog niet voorhanden.

Een overzicht van de door VMM gemonitorde meetplaatsen op het Kanaal Nieuwpoort-Veurne, met de PIO-scores en BBI's van 1989 t.e.m. 2006 is terug te vinden in bijlage 1.

Het Kanaal Duinkerke - Veurne dient te voldoen aan de basiskwaliteitsnormen voor oppervlaktewater.

Het water van het Kanaal Duinkerke-Veurne wordt afgevoerd via het Kanaal Veurne-Nieuwpoort richting Nieuwpoort. Op vraag van de Franse overheid om een hoger waterpeil te bekomen in het pand Duinkerke-Veurne kan water van het Kanaal Gent-Oostende via het Kanaal Nieuwpoort-Plassendale, IJzer en Lokanaal naar dit pand gestuurd worden.

Bespreking waterkwaliteit in 2006-2007

De kwaliteit in het Kanaal Veurne-Duinkerke ter hoogte van Koksijde (meetpunt 680000) is de voorbije jaren weinig geëvolueerd. Sinds 1998 wijst de Prati-index op een 'matig verontreinigde' toestand. De normtoetsing wijst op overschrijdingen voor fosfor, geleidend vermogen en zuurtegraad (t.g.v. algenbloei).

De normtoetsing voor de verschillende meetplaatsen die in 2006 bemonsterd werden in het kader van het fysisch-chemisch meetnet (meetpunten 681000, 680010, 680000 en 683000) vertonen telkens een gelijkaardig beeld: voor de parameters ammonium- en Kjeldahl-stikstof wordt de basiskwaliteitsnorm behaald.

Voor de parameters fosfor, BZV, CZV geleidend vermogen en zuurtegraad treden jaarlijks normoverschrijdingen op. De overschrijding voor nutriënten veroorzaakt jaarlijks algenbloei. Ter

hoogte van Veurne wordt regelmatig vissterfte vastgesteld als gevolg van eutrofiëring (zuurstoftekort).

Algemeen kan gesteld worden dat de kwaliteit over de hele loop van het kanaal vrij uniform is en dat er weinig invloed is van lozingen van de RWZI van Wulpen of van industrie.

De kwaliteit van de vis in het Kanaal Veurne-Nieuwpoort

Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) meet sedert 1994 de kwaliteit van de vis met betrekking tot het voorkomen van een aantal verontreinigende stoffen (PCB's, pesticiden, zware metalen, ...) in het Vlaamse palingpolluentenmeetnet. Momenteel bestaat dit meetnet uit een 350-tal locaties verspreid over Vlaanderen. Voor het kanaal Veurne-Nieuwpoort zijn er van 2 locaties kwalitatieve gegevens beschikbaar van zowel 1999 als van 2005.

Deze gegevens werden verzameld op de grens Koksijde-Nieuwpoort en in Wulpen, Koksijde. De Belgische PCB consumptienorm in vis (75 ng/g versgewicht) werd in 1999 op beide locaties (licht) overschreden (resp. 129 en 109 ng/g versgewicht), in 2005 waren de concentraties op beide locaties gedaald tot onder de Belgische consumptienorm (resp. 72 en 48 ng/g versgewicht). Voor het pesticide lindaan is er een gelijkaardige maar veel sterkere trend waar te nemen, er was respectievelijk een daling waar te nemen van 282 tot 3 en van 16 tot minder dan 1 ng/g versgewicht, het gebruik van lindaan voor landbouwkundig gebruik is sinds 2002 verboden. Tevens voor dieldrin zien we een daling van *sterk afwijkend* en *afwijkend* van de referentiewaarde voor Vlaanderen tot *niet afwijkend* van de referentie. Voor het zware metaal cadmium is er een lichte verbetering waar te nemen op beide locaties.

Voor de referentiewaarden en de afwijkingsklassen van de verschillende pollutanten verwijzen we naar Goemans *et al.* (2003).

2. Het Kanaal Veurne-Duinkerke heeft slechts een zeer beperkt hydrografisch gebied. De kwaliteit van dit oppervlaktewater wordt voornamelijk bepaald door het aangesloten kanalenstelsel uit het stelsel Lovaart/IJzer en in bepaalde omstandigheden uit Frankrijk. Het Lokanaal heeft reeds een matige tot goede biologische waterkwaliteit en een aanvaardbare zuurstofhuishouding.

Ter hoogte van Adinkerke bevinden zich nog enkele geconcentreerde rioolozingen van in totaal ongeveer 1.030 inwoners. De sanering van deze lozingspunten is evenwel gepland en zal binnenkort uitgevoerd worden wat plaatselijk een positief effect zal hebben op de waterkwaliteit. De komende jaren wordt verder geen spectaculaire verbetering verwacht van de kwaliteit van het kanaalwater. Een kwaliteitsverbetering zal samen sporen met verdere saneringen o.m. in het IJzerbekken.

3. In 2001 is een monitoringmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca. 900 meetpunten waarvan een 300-tal op kanalen. De kanalen worden met een periodiciteit van ongeveer 5 jaar bemonsterd.

Het kanaal Veurne-Nieuwpoort is het oostelijk deel van het kanaal Duinkerke-Nieuwpoort, het westelijk deel wordt het kanaal Veurne-Duinkerke genoemd. Op het kanaal Duinkerke-Nieuwpoort werden 8 locaties geselecteerd, 4 van deze locaties zijn gelegen in het deel Veurne-Nieuwpoort.

Het Kanaal Veurne-Nieuwpoort werd de laatste keer bemonsterd in september 2005. De locaties werden elektrisch afgevisd, met fuiken of door een combinatie van deze twee technieken. In totaal

werd er 2000 m. oeverlengte elektrisch afgevisd en werden er acht fuiken geplaatst. Er werden 3826 vissen gevangen met een totaal gewicht van ongeveer 131 kg., verdeeld over 14 soorten nl. baars, bittervoorn, blankvoorn, brasem, gibel, karper, kolblei, paling, pos, rietvoorn, snoekbaars, driedoornige stekelbaars, bot en zeebaars. De meest verspreide soorten zijn baars, kolblei en paling, die we op elke plaats terugvinden, gevolgd door blankvoorn, brasem en snoekbaars die op zeven van de acht plaatsen voorkomen. Kijken we naar de verhouding van de gevangen biomassa zien we dat paling, met een gewichtspercentage van 37.4% het grootste aandeel vertegenwoordigt, blankvoorn en brasem volgen hierop met een gewichtspercentage van respectievelijk 17.1% en 15.6%. Zeebaars is naar aantallen toe de meest gevangen soort (33.4%), gevolgd door blankvoorn (27.3%) en kolblei (16.1%).

Naar gewichtspercentage toe vertegenwoordigt zeebaars slechts 3.9%. Het is duidelijk dat het hier jonge zeebaarzen betreft die het kanaal via de sluis zijn binnengekomen en het kanaal gebruiken als opgroeigebied.

De roofvisstand op het kanaal bestaat voornamelijk uit grotere baarzen (>20 cm.) en snoekbaars. Van snoekbaars werden enkel kleine exemplaren gevangen. Snoek werd niet gevangen. De functie van toppredator wordt ook ingenomen door de paling, die het grootste gewichtspercentage vormt. Het voorkomen van juveniele exemplaren van baars, blankvoorn, brasem, gibel, karper, kolblei, rietvoorn, snoekbaars en bot wijzen op een natuurlijke rekrutering van deze vissoorten op het kanaal.

De soortendiversiteit varieert van 5 tot 11 soorten met een gemiddelde van 9.4 soorten/locatie (tabel 2 – bijlage 2).

Als we de elektrovisserijvangsten/100 m. bekijken zien we deze variëren tussen 383 en 1667 g/100 m afgevisde oever met een gemiddelde van 1077 g/100 m. Op basis van een vangstindeling in kwartielen van de resultaten van eerdere elektrisch bemonsteringen op kanalen wijzen deze waarden op *middelmatige* tot *zeer goede vangsten* met een gemiddelde dat wijst op een *goede vangst*. Enkel de eerste 4 locaties werden elektrisch bemonsterd. De grootste biomassa werd gevangen op de eerste twee locaties gelegen in de Panne.

Op alle 8 locaties werd met fuiken gevisd. De fuikvangsten/fuikdag liggen erg hoog en variëren tussen 1311 g/fuikdag en 11547 g/fuikdag met een gemiddelde van 6831 g/fuikdag. In vergelijking met vroegere bemonsterde kanalen variëren deze waarden tussen *middelmatige* en *zeer goede vangsten*, met een gemiddelde dat nog wijst op een *zeer goede fuikvangst*. Met de fuiken werd het meeste vis gevangen op de locatie gelegen in Koksijde nabij Oostduinenleed. Hier werd meer dan 11 kg/fuikdag gevangen. Het was hier vooral blankvoorn en paling die deze hoge densiteit bepaalden. Ook op de locatie gelegen in de Panne, aan het eind van de Smeerkaartstraat werd meer dan 10 kg/fuikdag bovengedaald. Het was hier vooral brasem en kolblei die verantwoordelijk waren voor deze grootste vangst.

Bij bovenstaande waarden bekijkt men enkel de visdensiteiten en niet de samenstelling van de vispopulatie, de visindex of index voor Biotische integriteit houdt hier wel rekening mee.

De IBI werd dan ook uitgerekend voor de elektrische vangsten en fuikvangsten (tabel 3 – bijlage 2). Hieruit blijkt dat de status van het kanaal, met uitzondering van twee *matig* scorende locaties, *ontoereikend* is. In 1999 waren er ook twee locaties *matig*. De verschillen tussen de gebruikte methodiek waren in 1999 iets groter dan in 2005. De IBI voor de stilstaande waters, kanalen worden daartoe gerekend, moet echter met de nodige voorzichtigheid worden benaderd. Een verdere verfijning zal resulteren in adequatere resultaten. Toch houden we eraan om de IBI scores te geven daar ze een indicatie geven van verstoring.

In 1999 werd het kanaal over zijn gehele lengte op 10 locaties bemonsterd. Vergelijken we de visstand van 1999 met die van 2005 dan stellen we vast dat:

- In 2005 werden 14 soorten gevangen, in 1999 werden 15 soorten gevangen. Soorten die in 1999 werden gevangen maar niet in 2005 zijn: kroeskarper, snoek, winde en zeelt. Wel is het zo dat van snoek en zeelt in 1999 slechts 1 exemplaar werd gevangen en van winde 2 exemplaren.

- Bittervoorn, pos en zeebaars zijn dan weer soorten die niet in 1999 werden gevangen maar wel in 2005.
- Van de beschermde bittervoorn werden in 2005 7 exemplaren gevangen, op twee locaties. Deze locaties situeren zich te Koksijde en zijn het dichtst gelegen bij de uitwatering van het kanaal ter hoogte van de Ganzepoot. Ook op de IJzer, die ook ter hoogte van de Ganzepoot uitwatert, komt bittervoorn voor.
 - Van pos werden 8 exemplaren gevangen, deze soort werd gevangen op de 4 locaties gelegen op het kanaal Veurne-Nieuwpoort. Ook pos is een soort die op de IJzer wordt gevangen.
 - Opmerkelijk is dat zeebaars, een soort die in 1999 niet werd gevangen, nu in 2005 qua aantallen de meest gevangen soort is. Het betreffen juveniele exemplaren die zoals eerder gesteld het kanaal gebruiken als opgroeigebied. Het is meer dan waarschijnlijk dat deze soort in 1999 niet werd gevangen omdat er toen in juni werd gevestigd. Immers dan paaien deze vissen op zee, de jonge exemplaren trekken dan later in het seizoen het kanaal op om er op te groeien. In 1999 ving we deze soort dus niet omdat het nog te vroeg was. Hetzelfde ziet men bij bemonsteringen op de Zeeschelde, zeebaars wordt er ook slechts in de maanden september tot november regelmatig gevangen.
 - In 1999 was paling met een aantalspercentage van 35.5% en gewichtpercentage van 24%, de absolute dominante soort op het kanaal. Nu domineert paling nog steeds qua biomassa maar qua aantallen komt ze nog op de vierde plaats. Er werd van paling dan ook slechts één derde gevangen van wat in 1999 werd gevangen.
 - Net als in 2005 werd bot in 1999 enkel gevangen in het traject Veurne-Nieuwpoort.
 - Indien we de vangstdensiteiten vergelijken voor de locaties die zowel in 1999 als in 2005 elektrisch werden afgevestigd, zien we dat hoewel er in 2005 vrij goede vangstdensiteiten werden gehaald, deze in 1999 nog een heel stuk hoger lagen. Wel moeten we erbij vermelden dat de conductiviteit in het traject dat in 1999 elektrisch werd afgevestigd tussen 1725 en 1815 $\mu\text{S}/\text{cm}$. lag en in 2005 tussen 2120 en 3600 $\mu\text{S}/\text{cm}$. Bij een hogere conductiviteit kan minder efficiënt gevestigd worden. De vissen springen eerder weg van het net dan dat ze nog worden aangetrokken. Bovendien werd het kanaal in 2004 gebaggerd. Hierdoor zijn heel wat rietvegetaties verdwenen.
 - De efficiëntie van de fuikvisserij is onafhankelijk van de conductiviteit. Voor de plaatsen die zowel in 1999 als in 2005 met fuiken werden bemonsterd, zien we voor 3 van de 4 locaties een stijging van vangstdensiteiten in 2005. Deze locaties zijn gelegen in het traject Veurne-Nieuwpoort. In 1999 werd al besloten dat de CPUE-waarden (vangst per eenheid inspanning) voor de fuiken gelegen in dit traject lager waren dan die voor de fuiken gelegen in het traject Veurne-Duinkerke. In 2005 is een dergelijk verschil tussen de twee trajecten niet vast te stellen, de fuikvangsten zijn min of meer van dezelfde orde. Waarden zoals die werden gehaald in het traject Veurne-Duinkerke in 1999 worden in 2005 niet gehaald.

Er kan worden besloten dat er sinds 1999 slechts enkele kleine veranderingen waargenomen worden. De dominantie van paling is minder uitgesproken. Bittervoorn en pos worden in 2005 voor het eerst gevangen op het kanaal. Dat zeebaars soms aanwezig is op het kanaal was reeds bekend, gezien deze vissoort reeds door Timmermans in 1977 werd gevangen. De vangsten liggen in 2005 voor wat betreft de elektrovisserij over het algemeen een stuk lager in vergelijking met die van 1999. Het verschil dat in 1999 voor de fuikvisserij werd vastgesteld tussen de twee trajecten is in 2005 niet meer vast te stellen. De fuikvangsten zoals die werden gevonden in het traject Veurne-Duinkerke in 1999 worden in 2005 niet langer gehaald. Het aantal soorten is ongeveer gelijk gebleven, 14 in 2005 ten opzichte van 15 in 1999.

Snoek, winde, kroeskarper en zeelt werden in 2005 niet gevangen, maar in 1999 werden van deze soorten ook slechts één of enkele exemplaren gevangen zodat de kansen dat men deze sporadisch aanwezige soorten op het kanaal vangt, kleiner zijn. Het zijn, naast de dominantie van het aantal zeebaarzen in 2005, nog steeds dezelfde soorten die in het kanaal het meest gevangen worden. In het algemeen zijn de vangsten iets lager dan die van 1999 maar ze wijzen toch nog op *goede tot zeer goede vangsten*. Sinds de bemonstering in 1992 is het water er goed op vooruitgegaan. Immers toen konden slechts 6 vissoorten worden gevangen in kleine densiteiten waarbij driedoornige stekelbaars domineerde. Het massaal voorkomen van deze soort is typisch voor een

water waarvan de waterkwaliteit nog niet toereikend genoeg is om andere soorten te herbergen. In 1990 werd het kanaal dan ook nog beoordeeld als verontreinigd tot zwaar verontreinigd. Indien de kwaliteit verder verbetert en het aandeel van andere soorten toeneemt, zien we dat dit steeds ten koste gaat van het aandeel stekelbaarzen. In 1999 was de toestand in vergelijking met die van 1992, er goed op vooruitgegaan. De toestand 1999-2005 is vrij vergelijkbaar gebleven.

Bronnen:

- Goemans G., Belpaire C., Raemaekers M. en Guns M., 2003. Het Vlaamse palingpolluentenneetnet, 1994-2001: gehalten aan polychloorbifenylen, organochloorpesticiden en zware metalen in paling. Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer, Groenendaal, IBW.Wb.V.R.2003.99.
- Van Thuyne, G., Vrielynck S. en J. Breine, 2006. Visbestandopnames op het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke (2005). Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer, Groenendaal, IBW.Wb.V.R.2006.152

BIJLAGEN

1. Overzicht van de PIO's en BBI's in het kanaal Duinkerke-Nieuwpoort
2. Totale vangsten, aangetroffen vissoorten en IBI-waarden

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/137/antw.137.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/137/antw.137.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 138
van 15 november 2007
van **DOMINIQUE GUNS**

De Velpe - Waterkwaliteit en visbestand

De rivier De Velpe ligt in het oosten van de provincie Vlaams-Brabant en gedeeltelijk in de provincie Limburg.

Langs De Velpe liggen onder meer de Vlaams-Brabantse gemeenten Opvelp, Neervelp, Boutersem, Hoeleden, Kortenaeken en de Limburgse gemeente Halen.

1. Wat is voor de rivier De Velpe de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2007 (of de meest recente beschikbare gegevens)?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht?
3. Op welke plaatsen is het visbestand op rivier De Velpe het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2007 (of de meest recente beschikbare gegevens)?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 138 van 15 november 2007

van **DOMINIQUE GUNS****1. Situering meetnet Vlaamse Milieumaatschappij**

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

De *meetnetten oppervlaktewater* bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van microverontreinigingen (bijv. bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schepmonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O_2), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH_4^+ -N), nitriet (NO_2^- -N) en nitraat (NO_3^- -N), totaal orthofosfaat ($o-PO_4^{--}$ -P), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl^-) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO_4^{--}), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), seleen (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn), worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij oververzadiging; die treedt immers op bij eutrofiëring – een verschijnsel dat de waterkwaliteit aantast. De bekomen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof (PIO)

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling ('waterkwaliteitsklasse')
0 – 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 – 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 - 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 - 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdiertjes (macro-invertebraten). Daarbij speelt hun gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke rol. Hoewel in principe gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert ze de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne.

De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit). De basiskwaliteitsnorm bedraagt 7.

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index

BBI	Kleur	Beoordeling
9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
7 - 8	groen	goede kwaliteit
5 - 6	geel	matige kwaliteit
3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

De kwaliteit van de Velpe

Tabellen 1 tot 3 in bijlage bevatten informatie over:

- de meetpunten die gelegen zijn langsheen de Velpe op Vlaams-Brabants grondgebied;
- de evolutie van de fysico-chemische kwaliteit aan de hand van de Prati-index voor opgeloste zuurstof (tabel 2). Wanneer de PIO-score tussen haakjes weergegeven wordt, betekent dit dat ze werd berekend op minder dan 6 zuurstofmetingen op jaarbasis;
- de evolutie van de biologische kwaliteit aan de hand van de BBI (tabel 3).

De zuurstofhuishouding van de Velpe duidde tot en met 2001 doorgaans op een 'matig verontreinigde' toestand. Vanaf 2002 (na het opleveren van een aantal saneringsprojecten, o.a. RWZI Neervelp) is er nog steeds een 'matig verontreinigde' toestand in de benedenloop (stroomafwaarts van Boutersem) maar een 'aanvaardbare' toestand in de bovenloop. In 2005 duidde de zuurstofhuishouding zelfs op een 'niet verontreinigde' toestand helemaal in de bovenloop te Opvelp (Bierbeek). De biologische waterkwaliteit van de Velpe is al jaren doorgaans matig ten gevolge van huishoudelijke lozingen en haalt af en toe een goede kwaliteit op een aantal meetplaatsen, zowel in de boven- als de benedenloop.

De waterkwaliteit zal in de toekomst nog verbeteren, daar een aantal saneringen (bouw zuiveringsinstallaties en collectoren, gemeentelijke rioleringen, IBA's) nog doorgevoerd moeten worden (zie verder).

De kwaliteit van de vis in de Velpe

Het INBO volgt in het Vlaamse palingpolluëntenmeetnet de kwaliteit van paling op met betrekking tot het voorkomen van een aantal verontreinigende stoffen. Hierdoor krijgen we een beeld van het voorkomen van die stoffen (o.a. PCB's, pesticiden, zware metalen, ...) die vanwege hun vetoplosbaarheid moeilijk meetbaar zijn in water. De meest recente gegevens dateren van één paling die in 2004 in Halen gevangen is. Om een beeld te geven van de kwaliteit worden hieronder gegevens uit 2000 (drie palingen uit Halen en twee uit Glabbeek) vergeleken met gegevens uit 2004 (één paling uit Halen).

- De Belgische PCB-consumptienorm in vis (75 ng/g versgewicht) werd in 2004 in Halen met een factor 3 overschreden. Dit is vergelijkbaar vergeleken met gegevens uit 2000.

- De verontreinigingstoestand door pesticiden lijkt aan de beterschap. De concentraties voor alpha-hexachlorocyclohexaan, gamma-hexachlorocyclohexaan (lindaan), hexachloorbenzeen, dieldrin en endrin zijn sterk gedaald t.o.v. 2000. DDT en zijn derivaten evenals trans-nonachloor concentraties zijn en blijven hoog.
- Ook de concentraties aan kwik, cadmium, lood, koper, zink, nikkel, chroom, selenium en arsenicum werden gemeten in paling. Hg, Cd, Zn en Cr waarden liggen hoger voor de paling in 2004 dan voor de palingen in 2000. Pb, Ni en As concentraties zijn gedaald, Cu concentraties blijven constant. De Se concentraties schommelen nogal. Al de zware metalen scoorden licht tot niet afwijkend.

Bovenstaande resultaten moeten echter kritisch benaderd worden omdat het slechts gaat over gegevens van één enkele paling op één plaats. Het is dus onmogelijk om de waargenomen trend statistisch te onderbouwen.

Voor de referentiewaarden en de afwijkingsklassen van de verschillende polluenten verwijzen we naar Goemans et al. (2003).

2. Voor de sanering van de Velpse dient nog een groot aantal bovengemeentelijke en gemeentelijke projecten uitgevoerd te worden (zie tabellen 4 en 5 in bijlage). Het merendeel van de relevante lozingspunten van huishoudelijk afvalwater zal met de nog te programmeren projecten gesaneerd worden.

De Europese Kaderrichtlijn Water stelt dat tegen 2015 alle Europese waterlichamen minstens over een goede chemische toestand en over een goede ecologische toestand/potentieel dienen te beschikken. Uit een toetsing aan de huidige basiskwaliteitsnorm en aan de viswatersnorm (de Velpse is namelijk ook een viswater) van de analyseresultaten van 2006 en de gedeeltelijke resultaten van 2007 ter hoogte van het eindpunt van de Velpse te Halen blijkt dat 2007 iets beter scoort dan 2006, maar dat er momenteel nog niet voldaan wordt aan de waterkwaliteitsnormen met vooral een indicatie van verontreiniging door huishoudelijk afvalwater:

- 2006:
 - o Basiskwaliteit: overschrijdingen voor opgeloste zuurstof, zwevende stoffen, biochemisch zuurstofverbruik, chemisch zuurstofverbruik, ammonium, totaal fosfor en orthofosfaat.
 - o Viswaterkwaliteit: overschrijdingen voor opgeloste zuurstof, zwevende stoffen, biochemisch zuurstofverbruik, ammonium en nitriet (nitriet is te hoog in bijna alle viswaters in Vlaanderen).
- 2007 (partim):
 - o Basiskwaliteit: overschrijdingen voor opgeloste zuurstof, zwevende stoffen, chemisch zuurstofverbruik, ammonium, totaal fosfor en orthofosfaat.
 - o Viswaterkwaliteit: overschrijdingen voor opgeloste zuurstof, zwevende stoffen, ammonium en nitriet (nitriet is te hoog in bijna alle viswaters in Vlaanderen).

Tegen 2012 zal een aanzienlijke verbetering van de waterkwaliteit optreden, daar tegen die datum het merendeel der saneringsprojecten uitgevoerd zal zijn.

3. In 2001 is een monitoringmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca 900 meetpunten waarvan een 600 tal op stromende waters. Deze waters worden met een periodiciteit van 4 jaar bemonsterd.
De laatste afvissing van de Velpse dateert van het voorjaar 2004. De Velpse werd op 5 locaties door middel van elektrovisserij bemonsterd (Tabel 1 – bijlage 2).

Al deze staalnameplaatsen werden reeds in een vroegere campagne (in 1993) bemonsterd. Dit laat toe om een vergelijking te maken.

Op de Velpe werden in de laatste campagne 14 soorten gevangen nl. paling, gibel, karper, riviergrondel, blauwbandgrondel, bittervoorn, blankvoorn, rietvoorn, zeelt, bierpje, driedoornige stekelbaars, tiendoornige stekelbaars, zonnebaars en baars (Tabel 2 – bijlage 2).

In 1993 werden 9 locaties op de Velpe bemonsterd en werden er 15 vissoorten gevangen nl. voornoemde soorten zonder tiendoornige stekelbaars aangevuld met brasem en regenboogforel.

In 1993 was grondel absoluut dominant en maakte zowel qua biomassa als qua aantallen ongeveer 50% van de vangsten uit (Tabel 3 – bijlage 2). Qua aantallen volgden driedoornige stekelbaars (aantalpercentage van ongeveer 20%) en bierpje (aantalpercentage 13%).

In deze campagne is het driedoornige stekelbaars die qua aantallen domineert (46%) gevolgd door riviergrondel (15%). Qua biomassa is het riviergrondel (28%) gevolgd door karper (21%). Paling, karper, rietvoorn en zonnebaars komen voor in de Velpe maar zijn slechts in beperkte mate aanwezig (vangsten < 5 exemplaren).

Hoewel riviergrondel ook in deze campagne nog één van de meest gevangen soorten is, wordt er slechts een fractie gevangen vergeleken met de aantallen gevangen in 1993. De meeste riviergrondels werden toen gevonden op locaties 64223050 (achter de molen Vroente) en 64223100 (Velpen). Toen werden respectievelijk maar liefst 756 en 1127 exemplaren gevestigd op 50 m. Nu is dat respectievelijk 46 en 19 op 100 m. op deze zelfde plaatsen.

De grootste densiteiten en diversiteiten vinden we terug op locatie 64123100 (stroomafwaarts de molen van Bunsbeek) en 64223050 (Velpen) (zie Tabel 4 – bijlage 2). Maar in vergelijking met densiteitgegevens van 1993 is dit ook slechts een fractie van wat er toen werd gevangen. Ook op locatie 64223100 (Velpen) is de densiteit teruggevallen van 320.3 kg/ha naar 4.3 kg/ha, dit is hoofdzakelijk te wijten aan de terugval van het aantal riviergrondels.

Enkel op de meest stroomopwaartse locatie, gelegen te Boutersem is de diversiteit toegenomen van 1 naar 4 soorten. De densiteit is op deze locatie gestegen. Ook de densiteit op de locatie te Halen, stroomafwaarts de Zelkermolen is de vangstdensiteit iets toegenomen. Op de overige locaties zijn de densiteiten sterk verminderd (zie Tabel 4 – bijlage 2).

De visindex is, ondanks de sterke achteruitgang van de riviergrondelpopulatie, op 3 locaties gelijk gebleven en op 2 locaties vooruitgegaan. De Velpe heeft een overwegende matige kwaliteit (zie Tabel 4 – bijlage 2).

Op de Velpe wordt door de Provinciale Visserijcommissie Vlaams-Brabant nog regelmatig vis uitgezet.

Zo werden in 2001, 15 kg. kopvoorn uitgezet, 75 kg. winde en 150 stuks zesweekse snoek. In 2002, 50 kg. blankvoorn, 17 kg. kopvoorn en 75 kg winde. In 2003, 25 kg. blankvoorn, 50 kg. winde, 150 stuks zesweekse snoek en 150 snoeken tussen 20 en 40 cm.

Het is opmerkelijk dat van de uitgezette vissen nauwelijks iets wordt teruggevonden. Immers van snoek, winde en kopvoorn werd geen enkel exemplaar gevangen. Van blankvoorn werden 17 stuks gevangen waaronder een aantal juveniele specimens zodat we kunnen stellen dat blankvoorn rekruteert in de Velpe.

Meer informatie is terug te vinden via de VIS-databank (<http://vis.milieuinfo.be/>) waar per waterloop gegevens over de aanwezige vissoorten, de visindex en de vervuiling aangetroffen in paling gevraagd kunnen worden.

Bronnen:

- De Charleroy, D. en Beyens, J., 1998.
Het visbestand in het Demerbekken. Inventarisatie van de vissoorten en hun verspreiding.
Mededelingen 1998-2, 103 pp.

- Goemans, G., Belpaire, C., Raemaekers, M., Guns, M., 2003. Het Vlaamse palingpolluëntenmeetnet, 1994-2001 : gehalten aan polychloorbifenylen, organochloorpesticiden en zware metalen in paling. Rapporten van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer, Groenendaal, IBW.Wb.V.R.2003.99.169 p.
- Van Thuyne, G. en Breine, J., 2004.
Visbestandopnames op de Velpe en Begijnebeek (2004).
IBW.Wb.V.R.2004.112
Depotnummer: D/2004/3241/214

BIJLAGEN

1. Details meetplaatsen, evolutie fysico-chemische en biologische kwaliteit, overzicht bovengemeentelijke en gemeentelijke projecten met invloed op de Velpe
2. Situering van de staalnameplaatsen, aangetroffen vissoorten en totale vangsten, effectieve vangst per soort

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/138/antw.138.bijl.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/138/antw.138.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 139
van 15 november 2007
van **DOMINIQUE GUNS**

Kanaal Plassendale-Nieuwpoort - Waterkwaliteit en visbestand

Het Kanaal Plassendale-Nieuwpoort, gelegen in de provincie West-Vlaanderen, mondt uit in het Kanaal Gent-Brugge-Oostende ter hoogte van Oudenburg en in Nieuwpoort in de IJzer.

1. Wat is voor het Kanaal Plassendale-Nieuwpoort de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2007 (of de meest recente beschikbare gegevens)?

2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht?

3. Op welke plaatsen is het visbestand op het Kanaal Plassendale-Nieuwpoort het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2007 (of de meest recente beschikbare gegevens)?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 139 van 15 november 2007

van **DOMINIQUE GUNS****1. Situering meetnet Vlaamse Milieumaatschappij**

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

De *meetnetten oppervlaktewater* bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van microverontreinigingen (v.b. bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schepmonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O₂), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH₄⁺-N), nitriet (NO₂⁻-N) en nitraat (NO₃⁻-N), totaal orthofosfaat (o-PO₄⁻-P), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl⁻) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO₄⁻), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), selen (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn), worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij oververzadiging; die treedt immers op bij eutrofiëring – een verschijnsel dat de waterkwaliteit aantast. De bekomen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling ('waterkwaliteitsklasse')
0 – 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 – 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 - 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 - 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdiertjes (macro-invertebraten). Daarbij speelt hun gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke rol. Hoewel in principe gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert ze de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne.

De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit).

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index

BBI	Kleur	Beoordeling
9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
7 - 8	groen	goede kwaliteit
5 - 6	geel	matige kwaliteit
3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

De waterkwaliteit in het Kanaal Nieuwpoort-Plassendale

De laatst beschikbare volledige meetreeks aan gegevens voor het Kanaal Nieuwpoort-Plassendale betreft het jaar 2006. Voor 2007 beschikt de VMM reeds over maandelijkse fysico-chemische analyseresultaten tot en met oktober. Biologische kwaliteitsgegevens voor 2007 zijn nog niet voorhanden. Een overzicht van de door VMM gemonitorde meetplaatsen op het Kanaal Nieuwpoort-Plassendale, met de PIO-scores en BBI's van 1989 t.e.m. 2006 is terug te vinden in bijlage 1.

Het Kanaal Plassendale-Nieuwpoort behoort tot het hydrografisch bekken van de IJzer en dient te voldoen aan de basiskwaliteitsnormen voor oppervlaktewater.

De belangrijkste huidige functies van het kanaal zijn scheepvaart en waterafvoer.

Het kanaal heeft sinds begin de jaren '90 een matige kwaliteit, zowel biologisch als wat de zuurstofhuishouding betreft.

Gedurende ongeveer 80% van de tijd stroomt het water richting Nieuwpoort, gedurende ongeveer 20% van de tijd kan het echter ook stromen in de richting van het kanaal Gent-Oostende. Het kanaal wordt dus voornamelijk gevoed door water van het kanaal Gent-Oostende.

Een meetplaats wordt sinds jaren, maandelijks bemonsterd in het kader van het fysisch-chemisch meetnet (meetpunt 856500) t.h.v. Nieuwpoort. Sinds 2007 wordt ook het meetpunt 858500 maandelijks bemonsterd.

De zuurstofhuishouding wijst sinds 2003 op een 'matig verontreinigde' toestand. In 2001 en 2003 was deze 'aanvaardbaar' maar deze goede kwaliteit wordt niet bevestigd in de laatste analyses. Ook op het vlak van de biologische waterkwaliteit scoort het kanaal 'matig'. De BBI is echter niet helemaal representatief voor de kwaliteit van deze waterloop en vormt een onderschatting van de reële kwaliteitstoestand, omdat het om brak water gaat. De index werd immers ontwikkeld voor stromend zoet water.

De normtoetsing van meetplaats 856500 in 2006 vertoont overschrijdingen voor de parameters BZV, CZV en nitraat. Voor totaal fosfor en orthofosfaat wordt de basiskwaliteitsnorm wel gehaald.

In dit kanaal mondt de Moerdijkvaart gravitair uit. Deze waterloop heeft globaal gezien een 'matig verontreinigde' zuurstofhuishouding. De biologische kwaliteit is variabel; t.h.v. Gistel wijst de BBI echter sinds 2003 op een 'goede' kwaliteit.

Deze waterloop ontvangt veel huishoudelijk afvalwater via zijwaterlopen zoals de Engelbeek te (Ichtegem) (meetpunt 865000) en de Donkbeek (Koekelare) (meetpunt 861460), die een zeer slechte waterkwaliteit hebben (zowel wat betreft de zuurstofconcentraties als de biologische kwaliteit). Het afvalwater van Gistel is sinds enkele jaren bijna volledig aangesloten op de RWZI van Oostende. Dit heeft tot een sterke verbetering van de biologische waterkwaliteit geleid ter hoogte van Gistel (van BBI 3 naar BBI 8).

Ook het Oudenburgs Vaartje mondt uit in dit kanaal. Hiervoor zijn echter geen recente waterkwaliteitsgegevens ter beschikking. Af en toe treedt in deze waterloop wel vissterfte op ten gevolge van aallozingen.

De kwaliteit van de vis in het Kanaal Nieuwpoort-Plassendale

Het INBO volgt in het Vlaamse palingpolluentenmeetnet de kwaliteit van paling op met betrekking tot het voorkomen van een aantal verontreinigende stoffen. Hierdoor krijgen we een beeld van het voorkomen van die stoffen (o.a. PCB's, pesticiden, zware metalen, ...) die vanwege hun vetoplosbaarheid moeilijk meetbaar zijn in water. De meest recente gegevens op het Kanaal Plassendale-Nieuwpoort (Oudenburg, Middelkerke en Nieuwpoort) dateren van 2001 en worden hieronder besproken. De resultaten betreffen gemiddeld vier palingen per locatie.

- De Belgische PCB-consumptienorm in vis (75 ng/g versgewicht) werd met een factor vier overschreden in Oudenburg en Middelkerke en met een factor twee in Nieuwpoort.
- De meeste pesticiden zijn opvallend aanwezig en zijn afwijkend tot sterk afwijkend van de referentietoestand.
- Er werd vastgesteld dat de concentraties aan , cadmium, lood, koper, zink, nikkel, chroom, seleen en arseen niet afweken van de referentietoestand.

Concluderend moet men stellen dat de verontreinigingstoestand van de palingen van het Kanaal Plassendale-Nieuwpoort voornamelijk gekenmerkt wordt door veel pesticiden.

Voor de referentiewaarden en de afwijkingsklassen van de verschillende pollutanten verwijzen we naar Goemans *et al.* (2003).

2. Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht

De waterkwaliteit van het Kanaal Plassendale-Nieuwpoort wordt voornamelijk bepaald door de kwaliteit van het kanaal Brugge-Oostende en de Moerdijkvaart.

In het bekken van de Moerdijkvaart zijn de belangrijke kernen van Gistel, Aatrijke (Zedelgem), Ichtegem, Eernegem reeds aangesloten op de RWZI Oostende. Dit heeft geleid tot een duidelijk betere waterkwaliteit. Binnenkort zal de kern Koekelare worden aangesloten op de plaatselijke RWZI. Ook de kleinere kernen van Moere en Wijnendale zullen aangesloten worden op een plaatselijke zuivering.

Aandachtspunt op de Moerdijkvaart en de zijwaterlopen is de overstortwerking. Bij hevige regenval kan hierdoor zuurstoftekort en zelfs vissterfte optreden. Verdere optimalisaties moeten hieraan remediëren. Zo wordt momenteel in het centrum van Gistel een semi-gescheiden stelsel aangelegd waarbij het regenwater wordt gescheiden van het afvalwater. Hetzelfde zal gebeuren in een belangrijke centrumstraat in Ichtegem.

Het hydrografisch gebied van de Moerdijkvaart kent ook een vrij grote verspreide bebouwing. Een rigoureuze uitvoering van de zoneringsplannen zal een verdere kwaliteitsverbetering kunnen teweegbrengen. Verder kent het gebied nog een vrij grote bemestingsdruk waaraan door een

verdere uitvoering van het beleid, uitgestippeld in het MAP, verder moet worden geredimeerd. Het aandeel van de industrie in de totale verontreiniging is zeer gering.

Samenvattend kan worden gesteld dat een verdere kwaliteitsverbetering kan verwacht worden in de toekomst maar dat deze zich slechts heel geleidelijk zal manifesteren.

3. In 2001 is een monitoringmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank (VIS) ingevoerd. Dit meetnet omvat ca. 900 meetpunten waarvan een 300-tal op kanalen. De kanalen worden met een periodiciteit van 5 à 7 jaar bemonsterd.

De laatste campagne op het Kanaal van Plassendale-Nieuwpoort dateert van het najaar 2007.

Het kanaal werd op 8 plaatsen (Tabel 1 – bijlage 2) bemonsterd met fuiken/elektrisch of een combinatie van de twee. Volgende 12 vissoorten werden gevangen: baars, blankvoorn, bot, brasem, gibel, graskarper, kolblei, paling, pos, rietvoorn, snoek en snoekbaars (Tabel 2 – bijlage 2).

In totaal werden er over de ganse lengte van het kanaal met de verschillende technieken 600 vissen gevangen met een totaal gewicht van 47 kg. Blankvoorn, baars, paling en pos en kolblei zijn de meest verspreide soorten. Kolblei, gevolgd door baars en blankvoorn zijn ook qua aantalpercentages dominante soorten (respectievelijk 27%, 20% en 19% van het totaal aantalpercentage). Qua biomassa zijn het vooral paling (27% van het totaal gewichtspercentage) maar ook kolblei (21%) en snoekbaars (20% van het totaal gewichtspercentage) die dominant zijn (Tabel 4 – bijlage 2). Van de meest courant gevangen soorten werden ook juvenielen gevangen wat wijst op een natuurlijke rekrutering van deze vissoorten.

De soortendiversiteit varieert van 5 tot 9 soorten met een gemiddelde van 6,8 (Tabel 2 – bijlage 2). Van bot, brasem, graskarper, rietvoorn en snoek kon de aanwezigheid op het kanaal vastgesteld worden maar het gaat hier om een zeer beperkt aantal individuen (< 5 exemplaren over de ganse lengte van het kanaal).

Wanneer we de CPUE-waarden (Catch per Unit Effort) bekijken voor de elektrovisserij (Tabel 3 – bijlage 2) zien we dat deze voor de meeste plaatsen aan de lage kant zijn (waarden schommelend tussen 48-372 g/100 m. met een gemiddelde waarde van 153 g/100 m.). Op basis van een vangstindeling in kwartielen van eerdere elektrische bemonsteringen op kanalen wijzen deze vangsten op '*kleine tot middelmatige vangsten*' met een gemiddelde dat wijst op een '*kleine vangst*'. Wanneer we de CPUE waarden bekijken voor de fuikvangsten zien we dat deze schommelen tussen 1048-3064 g/fuikdag met een gemiddelde van 1642 g/fuikdag. Op basis van een vangstindeling in kwartielen van eerdere bemonsteringen op kanalen met fuiken variëren deze vangsten van '*middelmatige tot grote vangsten*' met een gemiddelde dat wijst op een '*middelmatige vangst*'.

De hoogste vangstdensiteit werd gehaald met de fuiken op de locatie gelegen te Middelkerke, Leffingebrug, de grootste vangstaantallen werden gehaald met de fuiken gelegen op de grens Gistel-Oudenburg, ter hoogte van de Nieuwebrug.

De visindex (IBI) houdt niet enkel rekening met densiteiten maar ook met de vissamenstelling en leeftijdsklassen. We zien dat deze over de volledige lengte van het kanaal een '*ontoereikende kwaliteit*' scoren (zie tabel 5 – bijlage 2).

Op het kanaal hebben we, ondanks de 12 gevangen soorten, te maken met een vrij eenzijdige visstand (baars, kolblei, blankvoorn, pos en paling) in lage tot middelmatige densiteiten. Naar Nieuwpoort toe kunnen er brakwatersoorten of mariene soorten gevangen worden. In deze campagne werd enkel bot als brakwatersoort gevangen.

Op het kanaal worden er regelmatig bepotingen uitgevoerd.

Zo werden er in 2005 nog 550 kg. blankvoorns (12-17 cm.) uitgezet. In 2006, 100 kg. blankvoorn; 2 kg. glasaal en 75 kg. winde. Winde werd niet teruggevangen tijdens deze campagne.

Dit kanaal werd op deze locaties al in een eerdere campagne in 2001 bemonsterd. Dit laat toe een vergelijking te maken.

- in 2001 werden er 15 soorten gevangen, nl. de voornoemde soorten zonder graskarper en snoek maar aangevuld met driedoornige stekelbaars, tiendoornige stekelbaars, karper, vetje en winde.
- Blankvoorn, kolblei en brasem waren in 2001 de dominante soorten, in 2007 is dat kolblei, baars, blankvoorn en paling.
- In 2001 werden er maar liefst 4070 vissen gevangen met een totaal gewicht van 262.5 kg. Nu worden, zelfs met een hogere vangstinspanning, slechts 600 stuks voor 47 kg gevangen. Dit is slechts een fractie van wat in 2001 werd bemonsterd. Ook de CPUE waarden, vooral voor de fuikvisserij illustreren de kleinere densiteiten op het kanaal. In 2001 werden CPUE waarden gevonden met een gemiddelde van meer dan 10 kg/fuikdag, dat waren toen meteen ook de hoogste waarden gevonden in Vlaamse kanalen. Nu vinden we nog een gemiddelde van 1 kg/fuikdag. Voor de elektrovisserij zijn de vangsten van dezelfde grootte orde, in 2001 waren deze dan ook vrij laag vooral ook doordat de oevers op het kanaal zich niet echt lenen voor deze techniek.
- Het waren vooral kolblei (1136 stuks) en blankvoorn (1469 stuks) die verantwoordelijk waren voor de grote vangstaantallen, brasem en blankvoorn waren verantwoordelijk voor de hoge vangstdensiteiten. Het waren dan ook deze soorten die het kanaal domineerden in 2001. De vangsten van deze soorten zijn in 2007 verminderd met een factor tien.
- Opmerkelijk in 2001 waren de vangsten van een groot aantal (350, vooral kleinere) snoekbaarzen, tijdens de huidige campagne werden slechts 14 stuks gevangen.
- In 2001 kon besloten worden dat de verbraseming van het kanaal was ingezet, brasem werd in 2007 haast niet meer gevangen.
- Op praktisch alle locaties is de soortendiversiteit ten opzichte van 2001 afgenomen en op de locaties waar dit niet het geval is (Snaaskerkebrug en Ieffingbrug) is dit eerder te wijten aan het feit dat we op die locaties in 2001 enkel beschikken over elektrovisserijgegevens, en zoals eerder gemeld leent het kanaal zich niet echt voor elektrovisserij
- In 2001 werd op basis van de vangstinformatie besloten dat het viswatertype van dit kanaal kon worden beschreven als een snoekbaars/brasem water, dit is gezien de huidige visstand niet echt het geval meer.

Algemene besluiten

De fuikvangsten liggen heel wat lager dan in 2001. Ook de soortendiversiteiten per locatie liggen lager. Blankvoorn en kolblei behoren ook in 2007 nog tot de meest gevangen soorten maar van de hoeveelheden die in 2001 werden gevangen wordt maar een fractie meer gevangen. Hoewel de absolute vangsten voor paling en baars niet hoger zijn dan die voor 2001 behoren zij, gezien de drastische afname van het blankvoorn en kolblei bestand, in 2007 ook tot de meest gevangen soorten. In 2001 werd gesteld dat de verbraseming was ingezet, een verdere verbraseming werd in onderhavige campagne zeker niet vastgesteld. Ook kunnen we het viswatertype van het kanaal bezwaarlijk beschrijven als snoekbaars/brasem water. Van snoekbaarsvangsten is nog nauwelijks sprake. Het is op dit moment nog niet duidelijk waarom de vangsten en dus vermoedelijk ook de visdensiteiten zoveel lager zijn dan in 2001.

Meer informatie is terug te vinden via de VIS-databank (<http://vis.milieuinfo.be/>) waar per waterloop gegevens over de aanwezige vissoorten, de visindex en de vervuiling aangetroffen in paling opgevraagd kunnen worden.

Bronnen:

- Goemans, G., Belpaire, C., Raemaekers, M., Guns, M., 2003. Het Vlaamse palingpolluentenmeetnet, 1994-2001 : gehalten aan polychloorbifenylen, organochloorpesticiden en zware metalen in paling. Rapporten van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer, Groenendaal, IBW.Wb.V.R.2003.99.169 p.
- Van Thuyne, G., Vrielinck, S.
Visbestandopnames op het kanaal van Plassendale naar Nieuwpoort (2001)
IBW.Wb.V.IR.2002.122
- Van Thuyne, G. en Breine, J.
Visbestanden in het kader van het Meetnet Zoetwatervis in 2007
Het kanaal van Plassendale naar Nieuwpoort (in voorbereiding)

BIJLAGEN

1. Overzicht van de PIO's en BBI's in het kanaal Nieuwpoort-Plassendale
2. Situering van de staalnameplaatsen

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/139/antw.139.bijl.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/139/antw.139.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 140
van 15 november 2007
van **DOMINIQUE GUNS**

Kanaal Dessel-Kwaadmechelen - Waterkwaliteit en visbestand

Het Kanaal Dessel-Kwaadmechelen ligt grotendeels in de provincie Antwerpen en gedeeltelijk in de provincie Limburg (Kwaadmechelen).

In Dessel mondt het kanaal uit in het Kanaal Bocholt-Herentals en in Kwaadmechelen in het Albertkanaal.

1. Wat is voor het Kanaal Dessel-Kwaadmechelen de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2007 (of de meest recente beschikbare gegevens)?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht?
3. Op welke plaatsen is het visbestand op het Kanaal Dessel-Kwaadmechelen het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2007 (of de meest recente beschikbare gegevens)?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 140 van 15 november 2007

van **DOMINIQUE GUNS****1. Situering meetnet Vlaamse Milieumaatschappij****De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.**

De *meetnetten oppervlaktewater* bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van microverontreinigingen (v.b. bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schepmonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O_2), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH_4^+ -N), nitriet (NO_2^- -N) en nitraat (NO_3^- -N), totaal orthofosfaat ($o-PO_4^{--}$ -P), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl^-) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO_4^{--}), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), seleen (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn), worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij oververzadiging; die treedt immers op bij eutrofiëring – een verschijnsel dat de waterkwaliteit aantast. De bekomen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling ('waterkwaliteitsklasse')
0 – 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 – 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 - 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 - 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdiertjes (macro-invertebraten). Daarbij speelt hun gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke rol. Hoewel in principe gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert ze de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne.

De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit).

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index

BBI	Kleur	Beoordeling
9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
7 - 8	groen	goede kwaliteit
5 - 6	geel	matige kwaliteit
3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

Kwaliteit van het Kanaal Dessel Kwaadmechelen

Tabellen 1 tot 3 in bijlage geven:

- de meetpunten weer die gelegen zijn langsheen het Kanaal Dessel-Kwaadmechelen;
- de evolutie weer van de fysisch-chemische kwaliteit aan de hand van de Prati index voor opgeloste zuurstof (tabel 2 – zie bijlage). Wanneer de PIO-score tussen haakjes weergegeven wordt, betekent dit dat ze werd berekend op basis van minder dan 6 zuurstofmetingen op jaarbasis;
- de evolutie weer van de biologische kwaliteit aan de hand van de BBI (tabel 3).

Het Kanaal Dessel-Kwaadmechelen ligt grotendeels in de provincie Antwerpen en gedeeltelijk in de provincie Limburg (Kwaadmechelen-Ham).

In Dessel mondt het kanaal uit in het Kanaal Bocholt-Herentals en in Kwaadmechelen in het Albertkanaal.

De vier meetplaatsen gelegen op dit kanaal zijn gelokaliseerd te Mol, Ham en Dessel

De zuurstofhuishouding in het kanaal te Dessel in 2006 wijst op een aanvaardbare kwaliteit. Te Ham en Mol kan de waterkwaliteit in het kanaal niet verontreinigd genoemd worden. De biologische waterkwaliteit van het kanaal te Dessel is sinds 2003 goed. Te Ham en Mol is de biologische waterkwaliteit matig.

Op het Kanaal loost het bedrijf AGC Glass Europe een gemiddeld dagdebiet van 550 m³/dag voor beide lozingspunten. Het bedrijf AGC Kempenglas loost een gemiddeld dagdebiet van 42 m³/dag. De geloosde parameters vormen geen probleem.

Uit een toetsing aan de basiskwaliteitsnorm en aan de viswaternorm (het Kanaal Dessel-Kwaadmechelen is namelijk ook een viswater) voor 2006 blijkt op basis van een éénmalige monsterneming dat de basiskwaliteitsnormen van het Kanaal Dessel-Kwaadmechelen te Mol (meetpunt 842800) worden in 2006 overschrijdingen vastgesteld voor de zware metalen cadmium totaal en zink totaal. Te Ham (meetpunt 842890) voldoen de parameters temperatuur, zuurtegraad en orthofosfaat niet aan de basiskwaliteitsnormen. Te Dessel (meetpunt 843000) overschrijden de parameter zuurtegraad en orthofosfaat de basiskwaliteitsnormen.

Getoetst aan de viswaterkwaliteitsnorm voldoet het kanaal te Dessel niet voor de zuurtegraad. Ook de parameter nitriet voldoet niet voor alle meetplaatsen. (nitriet is te hoog in bijna alle viswaters in Vlaanderen)

Uit een toetsing aan de basiskwaliteitsnorm en aan de viswaternorm van de gedeeltelijke resultaten van 2007 blijkt te Dessel (843000) dat de basiskwaliteit overschreden wordt voor orthofosfaat. Te Ham (848290) voldoet het kanaal in 2007 wel aan de norm voor opgeloste zuurstof en zuurtegraad. De norm wordt overschreden voor orthofosfaat. Voor de viswaterkwaliteitsnormen is er in 2007 enkel een overschrijding voor nitriet.

2. Sinds het begin van de metingen door VMM (1989-1990) heeft het kanaal steeds een aanvaardbare tot niet verontreinigde zuurstofhuishouding. Uitzondering is het jaar 1996 toen de zuurstofhuishouding een matige verontreiniging aangaf. De kwaliteit is sinds 2000 stabiel. De biologische kwaliteit op basis van de macro-invertebraten is sinds 1990 matig tot zeer goed. In 2006 is de kwaliteit matig en goed.
3. De Europese Kaderrichtlijn Water stelt dat tegen 2015 alle kunstmatige Europese waterlichamen minstens over een goede fysisch-chemische toestand en over een goede ecologische toestand/potentieel dienen te beschikken.
Aangezien er geen huishoudelijke lozingspunten aanwezig zijn en slechts 2 bedrijfsafvalwaterlozingen zal de kwaliteit stabiel blijven in het kanaal Dessel-Kwaadmechelen
4. Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek heeft geen meetpunt op het Kanaal Dessel-Kwaadmechelen en kan bijgevolg geen antwoord verstrekken op deze vraag.

BIJLAGE

Meetplaatsen, evolutie fysico-chemische en biologische kwaliteit, overzicht bovengemeentelijke en gemeentelijke projecten met invloed op het kanaal Dessel-Kwaadmechelen

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/140/antw.140.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 143
van 15 november 2007
van **LUDO SANNEN**

Bosreservaten - Recreatief medegebruik

In het verslag van het Rekenhof over het patrimoniumbeheer door het Agentschap voor Natuur en Bos staat in voetnoot 48 op blz. 27 een stand van zaken rond de Vlaamse bosreservaten:

“Binnen de domeinbossen zijn ook een aantal bosreservaten aangewezen door de minister. Eind september 2006 ging het om 60 bosreservaten (daarvan zijn er 7 eigendom van private personen, OCMW's of gemeenten) met een totale oppervlakte van 2.273 ha, 35 bosreservaten beschikten over een goedgekeurd beheerplan.”

Het recentste nummer van “Meander”, een natuurtijdschrift voor de regio Vlaamse Ardennen, maakt onder de titel “Nieuw bosreservaat Kluisbos” melding van twee bijkomende bosreservaten: het Kluisbos, grotendeels eigendom van de gemeente en het OCMW van Kluisbergen, en 's Herenbos in de Antwerpse Kempen. Hierdoor zouden inmiddels 62 Vlaamse bosgebieden zijn aangewezen als “bosreservaat”, met een gezamenlijke oppervlakte van 2.423 ha. Voor het Kluisbos stipuleert het artikel verder dat de jacht “onder strikte voorwaarden verpacht blijft.”

Een oppervlakkige screening van digitaal beschikbare informatie over de Vlaamse bosreservaten via www.inbo.be doet de indruk ontstaan dat er een fundamenteel verschil bestaat in de manier waarop enerzijds de beheerders van bosreservaten en anderzijds de beheerders van Vlaamse of erkende particuliere natuurreservaten omgaan met het recreatief medegebruik.

Bij de natuurreservaten – Vlaams of particulier – lijkt de “Ja, tenzij” -benadering te primeren: de gebieden zijn in principe toegankelijk op wegen en paden, tenzij er zwaarwegende argumenten zijn van ecologisch belang of omwille van veiligheidsrisico's met bijvoorbeeld grazend vee. Maar zelfs onder deze omstandigheden worden beheerders gestimuleerd om binnen deze randvoorwaarden maximaal natuurbeleving mogelijk te maken, bijvoorbeeld via vogelkijkhutten, knuppelpaden of uitgerasterde wandelwegen, al dan niet in combinatie met een systeem van geleide wandelingen.

Bij bosreservaten daarentegen lijkt veeleer de “Nee, tenzij” -opstelling aan de orde. Zo bevatten de basisrapporten voor de bosreservaten Heirnisse (ca. 76 ha), Wijnendale (ca. 92 ha) en Coolhembos (78 ha) de bepaling dat het bosreservaat niet toegankelijk is voor het publiek, zonder verdere verantwoording of duiding.

1. Kan de minister per provincie, een overzicht geven van de aangewezen bosreservaten, hun oppervlakte, en hun eigendomssituatie?
2. Voor welke bosreservaten bepalen de beheerplannen, de beheerplannen in opmaak of verbodsborden op het terrein dat de bosreservaten niet toegankelijk zijn voor het publiek?

Welke motivering wordt daarvoor gebruikt?

3. Voor welke bosreservaten die niet toegankelijk zijn voor het publiek, worden geleide excursies of excursies op aanvraag georganiseerd?

Op welke manier wordt over deze mogelijkheid gecommuniceerd?

4. In welke bosreservaten is nog steeds jacht toegestaan? Gaat het om een uitdovend jachtrecht? Zo ja, wanneer eindigt de verpachting van het huidig jachtrecht? Zo neen, waarom niet?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 143 van 15 november 2007

van LUDO SANNEN

Met het oog op het in een juiste context plaatsen van de antwoorden op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger schets ik vooraf het algemene kader en de beleidsvisie voor bosreservaten. Het natuur- en bosbeleid beschikt over een mix aan instrumenten om via een verantwoord duurzaam beheer te komen tot meer en betere natuur, bossen, parken en openbaar groen, samen met alle partners op het terrein. De bosreservaten spelen daarin een bepaalde rol, maar hebben heel specifieke doelstellingen.

Vooraleer in te gaan op de beleidsvisie met betrekking tot recreatie en jacht in de bosreservaten, worden daarom de specifieke doelstellingen van het bosreservatennetwerk toegelicht en wordt het onderscheid tussen 'integrale bosreservaten' en 'gerichte bosreservaten' uitgelegd evenals 'erkende' en 'aangewezen' bosreservaten.

Het bosdecreet biedt de juridische basis om bosreservaten aan te wijzen of te erkennen. Een bosreservaat is een extra beschermingsstatuut waarbij de klemtoon op de ecologische en wetenschappelijke functie ligt. Met andere woorden de andere doelstellingen zijn ondergeschikt aan deze twee functies. Sommige bosreservaten zijn toegespitst op spontane processen, met als doelstelling de ontwikkeling van natuurlijke bosccosystemen. Dit zijn de zogenaamde 'integrale bosreservaten' die een 'nietsdoenbeheer' kennen. Andere bosreservaten behelzen meer gerichte beheervormen ten behoeve van specifieke natuurwaarden; het gaat dan om de 'gerichte bosreservaten'.

Deze bosreservaten, die naast hun natuurbehoudfunctie een belangrijke wetenschappelijke functie uitoefenen, worden als referentiebeelden voor een ecologisch bosbeheer beschouwd. De bosreservaten bieden kansen aan allerlei zeldzame soorten en ecosystemen en zorgen voor optimale omstandigheden voor spontane procesvorming, waardoor zij ideale studieobjecten vormen. De opgedane kennis kan in het dagdagelijks bos- en natuurbeheer op allerlei manieren toegepast worden. Ook het monitoren van de specifieke gerichte beheervormen in de gerichte bosreservaten, zullen tot belangrijke inzichten leiden, die in het bos- en natuurbeheer toegepast worden.

De doelstellingen worden via de volgende opeenvolgende stappen gerealiseerd: aanwijzing of erkenning bij ministerieel besluit, de opmaak van een beheerplan en de monitoring. Bossen die eigendom zijn van de Vlaamse overheid, kunnen worden aangewezen als bosreservaat, privé of andere openbare bossen kunnen worden erkend als bosreservaat.

Het Vlaamse bosbeleid beoogt nu de uitbouw van een bosreservatennetwerk, waarin alle Vlaamse bosccosystemen vertegenwoordigd zijn. Er wordt hierbij gestreefd naar een goede vertegenwoordiging van elk bostype per ecoregio.

Voor de uitbouw van het integraal bosreservatennetwerk wordt gezocht naar compacte blokken bos die over een voldoende ruime oppervlakte beschikken en die aan het zogenaamde 'minimum structuurareaal' voldoen (10 tot 50 ha naargelang het type): dit is een oppervlakte die voldoende ruim is voor een natuurlijk en zelfregulerend ecosysteem en waarin de verschillende successiestadia naast elkaar kunnen voorkomen. Naast deze doelstelling wordt ook gestreefd om enkele grote boscomplexen in het bosreservatennetwerk op te nemen (grootteorde 100-200 ha), dergelijke bossen zijn van belang voor grote diersoorten die op hun beurt een rol spelen in de spontane processen.

Ten slotte wordt ook een goede vertegenwoordiging nagestreefd van oude traditionele beheervormen die specifieke ecologische waarden hebben. Hiertoe behoren onder meer hakhout- en middelhoutbossen.

Op basis van deze drie doelstellingen (vertegenwoordiging van alle natuurlijke bostypes, grote boscomplexen en gerichte beheervormen) werd de na te streven oppervlakte aan bosreservaat bepaald. Het streefcijfer bedraagt 3000 ha, waarvan op dit ogenblik reeds 2547 ha gerealiseerd is.

Deze cijfers komen respectievelijk neer op ongeveer 2% en 1,7% van de totale bosoppervlakte in Vlaanderen. Wanneer enkel de integrale bosreservaten in rekening gebracht worden, gaat het slechts om 1,5% versus 1,2% van de bosoppervlakte in Vlaanderen. Dit betekent dat deze heel specifieke functie-invulling van een bos slechts voor een zeer beperkte oppervlakte van het Vlaamse bosareaal van kracht is.

Het beheer in de integrale bosreservaten beoogt de creatie van een zo gunstig mogelijke uitgangssituatie voor de spontane processen en de verdere evolutie naar een zo natuurlijk mogelijk bostype. De keuze van een nulbeheer of nietsdoenbeheer betekent m.a.w. dat gekozen wordt om de natuur zijn gang te laten gaan, zonder enige vorm van menselijke tussenkomst. Een dergelijk beheer heeft eveneens als gevolg dat grote hoeveelheden dood hout ontstaan en heeft als gevolg een gevaar voor vallende takken of bomen. Omwille van de veiligheidsaspecten worden hier in principe geen wandelpaden in voorzien.

Deze visie voor de integrale bosreservaten, houdt in dat ook alle fauna-elementen, die het bosecosysteem en zijn procesvorming mee reguleren, ongemoeid gelaten worden en dat er derhalve principieel niet gejaagd wordt.

Deze keuze heeft een decretale grondslag (zie art. 22 uit het Bosdecreet 'in de bosreservaten wordt de groei en de ontwikkeling vrijgelaten' en art. 7 van het uitvoeringsbesluit voor de bosreservaten 'Het beheer van integrale bosreservaten bestaat erin alle nodige maatregelen te nemen, om schadelijke invloeden mogelijk tegen te houden, onder meer door het beperken van de toegang, het verbieden van de jacht en het regelen van het wetenschappelijk onderzoek').

In de bosreservaten waar een gericht beheer gevoerd wordt, speelt het probleem van veiligheid door gevaar voor vallend dood hout een minder sterke rol. Hier zullen voornamelijk de kwetsbaarheid en verstoringsgevoeligheid van het specifieke gebied bepalend zijn voor de keuze van toegankelijkheid.

In de gerichte bosreservaten echter is jacht in principe wel degelijk mogelijk. In deze reservaten wordt deze keuze en afweging gemaakt bij de opmaak van het dossier voor aanwijzing of erkenning bij MB en verder verfijnd in het beheerplan. Hierbij wordt nagegaan in hoeverre jacht kan bijdragen of compatibel is met de doelstellingen van het gerichte beheer. Ook wanneer de jacht niet verpacht wordt in een gericht bosreservaat, kunnen afspraken gemaakt worden met de aanwezige Wildbeheereenheid met betrekking tot tellingen en monitoringen

Na de schets van het algemene kader en de beleidsvisie voor bosreservaten volgt het antwoord op de concrete vragen in de context van voormelde beleidsvisie en algemeen kader.

1. Voor het algemeen overzicht van de aangewezen en erkende bosreservaten verwijs ik naar de tabel in bijlage 1. Het gaat om aangewezen bosreservaten die eigendom zijn van de Vlaamse overheid en over erkende bosreservaten die eigendom zijn van andere openbare besturen of in privé-eigendom zijn.
2. Voor de gegevens over bosreservaten die niet voor publiek toegankelijk zijn wordt verwezen naar de tabel in bijlage 1. De niet toegankelijke bosreservaten zijn in het vet en grijs aangegeven in de tabel. De individuele en gebiedsspecifieke verantwoording voor elk niet toegankelijk bosreservaat is in de beheerplannen of in de aanwijzings- en erkenningsdossiers terug te vinden.

Op basis van de algemene overzichtslijst in de tabel in bijlage kan het volgende vastgesteld worden: de overgrote meerderheid van de bosreservaten is wel degelijk toegankelijk voor het publiek, gaande van een beperkte toegankelijkheid (met minstens een wandelparcours in het bosreservaat) tot een ruimere toegankelijkheid in enkele gerichte bosreservaten. In totaal is 1817 ha toegankelijk, of bij benadering 71% van de totale oppervlakte. 256 ha is slechts in de rand of in zeer beperkte mate toegankelijk (10 %). Slechts 12 bosreservaten zijn niet voor publiek toegankelijk, waarvan er 2 niet openbare bossen en één gemeentebos zijn. Het aandeel volledig ontoegankelijke bosreservaten, die eigendom zijn van het Vlaams Gewest bedraagt m.a.w. 395 ha (of 15% van de bosreservaten, 0,002% van het bosareaal).

Samengevat gaat het om grotendeels integrale bosreservaten. Een wandelweg zou onderhoud en kappingen om veiligheidsredenen vergen, wat indruist tegen de globale principes van het nulbeheer in integrale bosreservaten. Dit gegeven gaat in combinatie met zeer kwetsbare en moeilijk toegankelijke of natte bosecosystemen zoals de broekbossen te Coolhem, De Heirnisse en Sevendonck, met bosreservaten waar binnen hetzelfde of een nabijgelegen bos wel toegankelijk domeinbos gelegen is (Wijnendalebos) en een aantal kleinere bosreservaten, waar de impact van een wandelpad erg groot zou zijn en de basisdoelstellingen voor een bosreservaat zou hypothekeren (Parikebos).

3. In de meeste integrale bosreservaten die niet voor het publiek toegankelijk zijn, worden begeleide excursies georganiseerd. Daarvoor wordt gelet op de specifieke doelstellingen van het integrale bosreservatennetwerk, relatief weinig promotie gemaakt. Maar toch worden die begeleide excursies gebiedsspecifiek en op maat van de lokale noden en vragen aangeboden. Zo is het aantal begeleide excursies in gebied met drukke recreatie zoals het Zoniënwoud en Hallerbos zeer hoog. Daar vinden nagenoeg maandelijks excursies plaats terwijl het in het Muizenbos te Ranst om een viertal excursies per jaar gaat en in de Heirnisse te Sinaai één maal per jaar. In de bijlage 2 is een overzicht van de geleide wandelingen in een aantal niet toegankelijke bosreservaten weergegeven.
4. In de tabel in bijlage 1 met het overzicht van de bosreservaten is informatie betreffende de jacht weergegeven per bosreservaat. Voor het specifieke kader en de motivatie van de keuzes over jacht, wordt naar voormelde visie over de bosreservaten verwezen. Samengevat kan ik stellen dat in de integrale bosreservaten niet gejaagd wordt want dat is niet in overeenstemming met de doelstellingen voor integrale bosreservaten en het kan wettelijk gezien ook niet. In de gerichte bosreservaten kan u op basis van het uitvoeringsbesluit voor de bosreservaten wel jacht plaatsvinden. Wanneer de jachtverpachting weinig verenigbaar is met de specifieke doelstellingen van een gericht bosreservaat (ecologische kwetsbaarheid, verstoringgevoelige soorten, ...), zal het om een uitdovend jachtbeleid gaan. In een aantal heel specifieke situaties zijn specifieke vormen van beheerjacht toegestaan, die dan onder strikte randvoorwaarden plaatsvindt. Meer specifieke informatie over het Kluisbos werd als voorbeeld in de voormelde beleidsvisie opgenomen.

BIJLAGEN

1. Overzicht van de bosreservaten met gegevens over eigendomsituatie, toegankelijkheid en jacht.
2. Overzicht van het aanbod geleide wandelingen in een aantal niet toegankelijke bosreservaten en niet toegankelijke gedeelten van bosreservaten.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/143/antw.143.bijl.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/143/antw.143.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 144
van 16 november 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Heraanleg kruispunt N19 Aarschotsesteenweg Herselt - Stand van zaken

De Vlaamse Regering heeft het voornemen om tegen 2010 het aantal verkeersslachtoffers met de helft te doen dalen. Sinds 2003 trekt Vlaanderen jaarlijks 100 miljoen euro uit voor het versneld wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken.

Het kruispunt van de Aarschotsesteenweg (N19) met de Madestraat in Herselt is één van de weg te werken gevaarlijke punten. De uitvoering was gepland voor 2007.

1. Wat is de stand van zaken?
2. Welke timing stelt de minister voorop om het project te realiseren?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 144 van 16 november 2007

van **KATHLEEN HELSEN**

1. Het project "Heraanleg van het kruispunt van de Aarschotsesteenweg (N19) met de Madestraat" te Herselt, bevindt zich in de voorbereidende fase. De voorbereidende onteigeningen ten behoeve van de uitvoering van dit project, zijn volop lopende.
Deze onteigeningen verlopen enigszins moeizaam, gezien het Aankoopcomité bij deze onteigeningen wordt geconfronteerd met een aantal specifieke complicaties (zoals het overlijden van 1 van de eigenaars, het gerechtelijke karakter van 1 van de onteigeningen, e.d.m.). De einddatum m.b.t. het verwerven van de gronden is momenteel niet gekend.
2. De timing is afhankelijk van de realisatie van de onteigeningen en het verwerven van de gronden. Het project zal zo spoedig mogelijk, aansluitend op de wervingen van deze gronden, in uitvoering gaan. De startdatum en de uitvoeringsperiode zullen worden afgesproken in een coördinatievergadering met alle actoren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 132
van 14 november 2007
van **LAURENCE LIBERT**

Klaverblad Lummen - Stand van zaken

De verkeerswisselaar in Lummen, beter bekend als het Klaverblad, verbindt de autosnelwegen E313 en E314. Dit klaverblad vormt al jaren stof voor discussie, het is gevaarlijk en onpraktisch, met veel ongelukken en files tot gevolg. De aanpassingswerken werden al lang beloofd en aangekondigd.

Eindelijk is het zo ver en zijn de werken aan het Klaverblad gestart. Op een speciale site over het Klaverblad staat te lezen dat de werken tegen 2012 afgerond dienen te zijn en dan zal de onveilige verkeerswisselaar volledig omgebouwd zijn tot een veel veiligere verkeersturbine.

Graag had ik van de minister een stand van zaken vernomen over de werken aan het Klaverblad.

1. Het eerste deel van de werken omvat de bouw van een nieuwe brug, om het industrieterrein te ontsluiten.

Wat is de stand van zaken van deze werken? Tegen wanneer zal het industriegebied volledig ontsloten zijn? Tegen wanneer zullen de parkings op de E313 opnieuw in gebruik kunnen worden genomen?

2. Het tweede deel behelst de afbraak en de bouw van de nieuwe bruggen die uiteindelijk de nieuwe verkeersturbine zullen uitmaken.

Kan de minister nog steeds garanderen dat de werken tegen 2012 volledig afgerond zullen zijn?

3. Bij de aanleg van de nieuwe verkeersturbine wordt ook aandacht gegeven aan het ecologische aspect. Er zijn een drietal projecten voorzien.

Wat is de timing voor de finalisatie van deze drie verschillende werken? Graag de timing per project.

4. Kan de minister bevestigen dat de kosten van de werken nog steeds binnen het geraamde budget van 40 miljoen euro zullen vallen? Zo neen, kan zij een nieuwe raming geven van de kosten?
5. Kan de minister een uitgebreide raming geven van de kosten per deelproject: fase 1 ontsluiting industrieterrein, fase 2: aanpassing verkeerswisselaar, de drie ecologische projecten (budget per ecologisch project), eventuele andere deelprojecten?
6. Kan de minister een uitgebreid overzicht geven van de reeds uitgevoerde werken en de kosten die hiermee gepaard zijn gegaan?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 132 van 14 november 2007

van **LAURENCE LIBERT**

1. Niet enkel de brug (B65), maar ook de wegenis voor de ontsluiting van het industriegebied Zolder-Lummen is gerealiseerd en werd officieel in gebruik genomen op 14 december 2007. De voormalige parkings zijn opgebroken en worden niet terug in gebruik genomen. De zone is ingenomen door de op- en afrit en is opgenomen in het project als boscompensatie.
2. Op basis van de huidige stand van zaken is dit nog steeds het geval.
3.
 - a) Waterbufferbekkens en infiltratiesloten: reeds grotendeels aangelegd bij de realisatie van complex 26bis. De rest volgt gedurende de uitvoering van het complex zelf (periode 2008-2012).
 - b) Ecobuizen voor ontsnippering: uitvoering volgt gedurende de uitvoering van het complex zelf (periode 2008-2012)
 - c) Geluidswerende schermen: uitvoering afhankelijk van nog uit te voeren detailstudie.
4. De voorziene raming van 40 miljoen euro wordt gehandhaafd.
5. Ontsluiting industrie bedrag: 3.300.000 euro.
 - a) Verkeerswisselaar bedrag: ca 40 miljoen euro verdeeld over 3 deelfasen, uit te voeren en te programmeren in verschillende jaren (2008, 2009, 2010, 2011);
 - b) Ecologische aspecten zijn hierin inbegrepen. De bufferbekkens en bezinkingsgrachten maken deel uit van de grondwerken, en hun kosten zijn moeilijk apart in te schatten. Voor de ontsnipperingsbuizen wordt de aanlegkost op ca 250.000 euro geraamd.
6. Het ontwerp van het totaal project voor de verkeerswisselaar is opgesteld door het eigen Agentschap Wegen en Verkeer, hierin bijgestaan door de afdeling Betonstructuren voor het opmaken van de ontwerpen van de kunstwerken. Het Agentschap Wegen en Verkeer volgt ook de uitvoering van het project op. Intussen is wel een landschapsstudie extern uitgevoerd voor een bedrag van 70.000 euro, dit conform de wens van de Vlaamse Bouwmeester. Ook zijn aan een gespecialiseerd bureau enkele computersimulaties opgedragen voor een bedrag van ca. 10.000 euro.

De totaalcost van communicatie rond het project Lummen bedraagt op dit ogenblik 44.000 euro. Momenteel is de eerste fase van het project, de ontsluiting van het industriegebied via complex 26bis, gerealiseerd voor een bedrag van 3.300.000 euro.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 145

van 20 november 2007

van **MARC VAN DEN ABEELEN***Zwarte punten - Kruispunt A12-Cleydaellaan Aartselaar*

Huidig minister-president Kris Peeters heeft op 1 maart 2005 in een antwoord op een vraag om uitleg van collega Marleen Vanderpoorten over het wegwerken van de zwarte punten het volgende gezegd: “De Vlaamse Regering voorzag in de aanbesteding van deze 800 gevaarlijke punten voor eind 2007. U spreekt van 2008. De vorige regering had het dus nog iets scherper geformuleerd. Het is gevaarlijk om een timing uit te spreken maar de administratie, die hier zeer druk mee bezig is, bericht me dat deze timing in principe nog steeds haalbaar is. Bepaalde procedures, zoals onteigeningsprocedures, kunnen altijd roet in het eten gooien, maar het is nog steeds de bedoeling deze timing te handhaven. Eind 2005 zal al meer dan 40 percent van deze gevaarlijke punten aanbesteed zijn. De resterende 60 percent van de gevaarlijke punten kan in 2006 en 2007 aanbesteed worden. Vanuit de administratie komt ook hier het duidelijke signaal dat de timing kan worden aangehouden zodat er geen reden is om nu al te zeggen dat we ze niet zullen halen” (Handelingen C123 van 1 maart 2005, blz. 1-4).

Op 17 oktober 2007 heeft de minister zelf in een antwoord op een vraag om uitleg van collega Cindy Franssen, in dezelfde commissie gezegd dat voor komende jaren de volgende prognoses worden gesteld: “Eind 2008 verwacht men dat er voor 70 percent van de projecten al een aanbesteding plaatsgevonden zal hebben, en dat 40 tot 45 percent van de projecten op het terrein gerealiseerd zal zijn. Tegen het einde van 2009 verwacht ik dat ongeveer 85 tot 90 percent van de dossiers aanbesteed zal zijn en dat 60 tot 65 percent ook effectief uitgevoerd zal zijn, zodat de laatste aanbestedingen in de eerste helft van 2010 plaatsvinden. Het ritme van aanbesteden en uitvoeren van de verschillende projecten hangt uiteraard rechtstreeks samen met het verloop van de onteigeningen en het blijvend reserveren van de middelen voor dit project. In de meerjarenbegroting van de Vlaamse Regering is alvast blijvend in honderd miljoen euro per jaar voorzien tot en met 2009” (Handelingen C30 van 17 oktober 2007, blz. 7-9).

Het kruispunt Cleydaellaan-A12 is één van de gevaarlijkste zwarte punten in Vlaanderen. Op dit kruispunt ontstaan vaak verkeersmoeilijkheden en gebeuren er tal van ongevallen. Dit komt mede doordat zowel de drukke A12 als de parallelbaan N177 op dit kruispunt gelegen zijn. De Hekla-politie, die alleen de vaststellingen doet op de buitenzijde (N177), noteerde de laatste drie jaar 24 ongevallen, waarvan het merendeel met gekwetsten. In het weekend van 21 oktober jongstleden gebeurde er opnieuw een zwaar ongeval met twee wagens en een bromfietser op dit kruispunt. De bromfietser is zwaar gewond. Voor ongevallen aan de A12, waar de federale politie de ongevallenregistratie op zich neemt, komt men aan een veelvoud ten opzichte van die welke op de N177 gebeuren. Omdat de rijsnelheid op A12 hoger ligt, zijn ook de gevolgen ernstiger.

De woordvoerder van de minister heeft op 19 oktober jongstleden in *Gazet Van Antwerpen* (editie *Metropool*) verklaard dat dit kruispunt pas zal worden aangepakt in 2011 en dat het momenteel slechts in de studiefase zit.

Dat de aanpak van dit kruispunt zo lang duurt, doet vragen rijzen. De Vlaamse Regering heeft bij het wegwerken van de zwarte punten een prioriteitenlijst opgesteld die gebaseerd was op de ongevalstatistieken aangeleverd door het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS). Toenmalig bevoegd minister Peeters heeft in het antwoord op de bovenvermelde vraag van Marleen Vanderpoorten verklaard dat de prioriteitenlijst wordt aangepast als het NIS nieuwe ongevallencijfers zou aanleveren.

De minister zelf heeft op 17 oktober jongstleden in de commissie gezegd dat de doorstroming van de ongevallencijfers niet optimaal verloopt, aangezien de laatste ongevallencijfers dateren van 2002.

Voormalig minister Bossuyt heeft op 16 maart 2004 in een antwoord op een vraag van Marleen Van den Eynde over de kwalificatie van een zwart punt gezegd: “Een kruispunt wordt een gevaarlijk punt genoemd indien er over een periode van 3 jaar minstens drie ongevallen met lichamelijk letsel gebeuren, en indien de prioriteitswaarde hoger is dan 15. De prioriteitswaarde is het aantal lichtgewonden, plus driemaal het aantal zwaargewonden, plus vijfmaal het aantal dodelijke slachtoffers. Op die basis wordt bepaald wat een gevaarlijk punt is. Dit betekent niet dat een zwaar ongeval op een andere plaats minder belangrijk is, maar het is een manier om te kunnen werken” (Handelingen C157 van 16 maart 2004, blz. 5-7).

Met andere woorden: hoe meer (zware) ongevallen er zijn op een zwart punt, hoe sneller de zaak wordt aangepakt. Door het hoge aantal ongevallen op het betrokken kruispunt rijst de vraag waarom dit kruispunt dan geen prioriteit vormt voor de Vlaamse Regering.

Zowel de minister als haar voorganger minister Peeters, stellen dat de onteigening van bepaalde gronden de zwaarste rem is bij het wegwerken van de zwarte punten. Op de website van het departement Openbare Werken (<http://wegen.vlaanderen.be/wegen/gevaarlijkepunten/toestand.php>) weet het departement trouwens te melden dat “de projecten realiseerbaar zonder onteigeningen” reeds werden aanbesteed in 2004. Om een onbekende reden is het kruispunt A12-Cleydaellaan, waarvoor geen onteigeningen nodig zijn, eind 2007 nog niet aanbesteed.

Budgettaire redenen kunnen ook niet aan de oorzaak liggen van het stilzitten van de Vlaamse Regering, aangezien toenmalig bevoegd minister Peeters, in antwoord op dezelfde vraag om uitleg van Marleen Vanderpoorten, heeft herhaald dat er geen financieringsproblemen zijn en dat de voorziene budgetten niet worden aangewend om andere projecten te financieren. Tot en met 2009 zal er, zoals vorige jaren, 100 miljoen euro per jaar worden opzijgezet om de zwarte punten weg te werken.

1. Hoe komt het dat het wegwerken van het zwarte punt aan het kruispunt A12-Cleydaellaan vandaag slechts in de studiefase zit, niettegenstaande het feit dat er geen financieringsproblemen zijn en er, in tegenstelling tot bij andere projecten, geen onteigeningen nodig zijn?
2. Welke prioriteit geeft de administratie aan het wegwerken van dit zwarte punt ten opzichte van andere zwarte punten en op welke gegevens steunt men zich daarbij?
3. Kan het wegwerken van het zwarte punt versneld worden uitgevoerd als de administratie recentere ongevallencijfers zou krijgen van de politiediensten?
4. Hoeveel geld zou er ter beschikking moeten komen om het bewuste zwarte punt weg te werken?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 145 van 20 november 2007

van **MARC VAN DEN ABEELEN**

1. Door de korte opeenvolging van meerdere zwarte punten op en langs de A12-N177 tussen Antwerpen en Boom (bijna elk kruispunt) is ervoor gekozen deze integraal te benaderen met als uitgangspunten een hogere verkeersveiligheid en een betere doorstroming. Hiertoe diende bijkomend studiewerk te worden verricht met meerdere verkeerssimulaties en verschillende types kruispunten en wegvakken. Dit vergt meer tijd dan de eenvoudige benadering van één kruispunt met enkel verkeersveiligheid als uitgangspunt.
2. Zoals bij het antwoord op vraag 1 gesteld is, voor de zwarte punten langs de A12/N177 gekozen voor een integrale aanpak. De problematiek op de vijf gelijkvloerse kruispunten tussen Wilrijk en de sleuf van Boom is nagenoeg gelijk. Door de aansluiting van de parallelweg zijn voor de weggebruiker de kruispunten complex en verwarrend. Bovendien is het moeilijk om vanaf de parallelweg de hoofdrijbaan te bereiken waardoor deze te druk zijn belast. De inrichting van de parallelwegen laat toe dat hier hard kan worden gereden. Het dominante ongeval (kop-staart botsingen) op deze kruispunten vindt in de meeste gevallen dan ook plaats op de N177. Deze conclusie is gebaseerd op ongevallen die in de jaren 2002 tot en met 2005 plaats vonden op zowel de N177 als de A12. Deze gegevens zijn afkomstig van de politiezone Rupel, de politiezone HEKLA en de verkeerspolitie van de stad Antwerpen.

Hoewel na de plaatsing van snelheidscamera's op de hoofdrijbaan en het afschaffen van gevaarlijke afritten net voor de kruispunten het aantal ongevallen op dit deel van de A12 fors is gedaald, heeft verdere verbetering van deze weg nog steeds prioriteit bij het Agentschap Wegen en Verkeer. De enige maatregel die structureel de verkeersveiligheid en de doorstroming voor het verkeer verbetert, en een optimale bereikbaarheid van de bedrijven garandeert, is de realisatie van het streefbeeld of in ieder geval een deel hiervan. Een door TV3V bestudeerde deeloplossing is bijvoorbeeld de ondertunneling van het kruispunt Cleydaellaan-Kontichse Steenweg en Helstraat-Guido Gezellestraat. De geraamde kosten van alle oplossingen voor gedeeltelijke ondertunneling van dit deel van de A12 lopen uiteen van ca. 55 tot 106 miljoen euro. Voor de aanpak van gevaarlijke punten is jaarlijks een bedrag van 100 miljoen euro beschikbaar voor heel Vlaanderen. Financiering van de gedeeltelijke ondertunneling van de A12 uit deze budgetten is dus niet mogelijk.

De prioriteit van het Agentschap Wegen en Verkeer zal zoals in het verleden al op korte termijn uitgaan naar het verbeteren van de onderhoudstoestand van de A12 tussen het kruispunt Bist-Langlaarsteenweg en het viaduct van Wilrijk, met name de rijbaan richting Antwerpen. In 2008 zal het agentschap Wegen en Verkeer Antwerpen hiervoor een bestek lanceren. In dit bestek zullen kleinschalige maatregelen worden geïntegreerd die de veiligheid op de kruispunten bevorderen. Tegelijkertijd zal worden bekeken of er aan het kruispunt Bist-Langlaarsteenweg aanpassingen mogelijk zijn die het makkelijker maken voor (vracht)verkeer om de hoofdrijbaan te bereiken.

3. Op basis van de huidige gegevens en het verrichte studiewerk is er een voldoende beeld van de verkeersveiligheid op de A12/N177. Een snellere beschikbaarheid van ongevalgegevens zou de effectieve doorvoering slechts minimaal kunnen bespoedigen.

4. Zoals hierboven al aangegeven, wordt de volledige en definitieve herinrichting geraamd op een bedrag tussen de 55 en 106 miljoen euro. Voor het structurele onderhoud inclusief kleinschalige maatregelen op de kruispunten is in de begroting een bedrag gereserveerd van 3,5 miljoen euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 147
van 21 november 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Milieu-inspectie - Asbestcontroles

In het antwoord op schriftelijke vraag nr. 586 geeft de minister aan dat het Vlarem bepaalt dat tijdens de sloop van asbestbevattende gebouwen, constructies en installaties en het verwijderen van asbest of asbesthoudende materialen daaruit, ervoor moet worden gezorgd dat geen asbestvezels of asbeststof vrijkomen in het milieu (Websitebulletin publicatiedatum 09-10-2007). Het toezicht hierop berust bij de afdeling Milieu-inspectie. De minister gaf eveneens aan dat deze controles gebeuren binnen het kader van de normale bedrijfscontroles.

Maar de afdeling Milieu-inspectie houdt geen aparte registratie bij over dit specifieke aspect van de controles, cijfers over het aantal uitgevoerde controles zijn daarom niet beschikbaar.

1. Acht de minister het wenselijk om in de toekomst specifieke registratie te doen van de bedrijfscontroles met betrekking tot asbest?
2. Kan de minister een cijfer geven van het aantal uitgevoerde bedrijfscontroles van de Vlaamse Milieu-inspectie in het afgelopen jaar?

En hoeveel van deze controles betroffen gespecialiseerde firma's in de afbraak van woningen en gebouwen?

3. Op welke wijze inspecteert de Milieu-inspectie bij haar normale bedrijfscontroles naar de naleving van het Vlarem, meer bepaald de controles tijdens de sloop van asbestbevattende gebouwen, constructies en installaties en het verwijderen van asbest of asbesthoudende materialen, de zorg dat er hierbij geen asbestvezels of asbeststof vrijkomen in het milieu?
4. Acht de minister het wenselijk, gelet op de omvang van het totaal aantal gebruikte asbesthoudende materialen in gebouwen in het verleden, om meer gerichte controles te laten uitvoeren door de Milieu-inspectie naar de naleving van Vlarem, meer bepaald de controle tijdens de sloop van asbestbevattende gebouwen, constructies en installaties en het verwijderen van asbest of asbesthoudende materialen, op de zorg dat er hierbij geen asbestvezels of asbeststof vrijkomen in het milieu?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 147 van 21 november 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. De milieu-inspecteurs van de afdeling Milieu-inspectie schrijven na elke inspectie een verslag dat wordt geregistreerd in een intern dossieropvolgingssysteem. Elk inspectieverslag krijgt een of meerdere specifieke codes die worden toegekend in functie van de rapportering. Inspecties in het kader van gecoördineerde handhavingsactiviteiten krijgen een specifieke project- of actiegebonden code. Reactieve controles krijgen een code die toelaat de aanleiding van de inspectie te onderscheiden (klachten, vragen van de onderzoeksrechter, vragen van andere overheden, adviesvragen, ...). De milieu-inspectie kent op dit moment geen codes toe aan inspecties in functie van het thema dat wordt gecontroleerd als ze geen deel uitmaken van een actie of project. Ik zie op dit moment ook geen aanleiding om een specifieke registratie te voorzien van bedrijfscontroles met betrekking tot asbest. De invoering van het selectief sloopbestek is aangewezen vooraleer hiervoor gerichte controleacties op te zetten.
2. De Milieu-inspectie voerde het afgelopen jaar 9 controles uit in afbraakdossiers van gebouwen met betrekking tot asbest. Bij drie van deze dossiers was een erkende asbestverwijderaar betrokken.
3. De hierboven gemelde inspecties worden niet uitgevoerd naar aanleiding van gecoördineerde controles, maar zijn controles op eigen initiatief van de milieu-inspecteurs, reactieve controles als reactie op geregistreerde klachten of controles naar aanleiding van vaststellingen bij verwerkers van bouw- en sloopafval. Als afbraakwerken gebeuren door een erkend asbestverwijderaar wordt nagegaan of het asbest afval adequaat wordt opgeslagen en correct wordt afgevoerd. Tijdens de controles van afbraakwerken waar geen gespecialiseerde asbestverwijderaar bijbetrokken is, gaan de milieu-inspecteurs na of er zich asbest bevindt in de af te breken gebouwen. Als asbest wordt aangetroffen gaat het meestal om cementgebonden asbest (golfplaten, oude buizen). De milieu-inspecteurs controleren dan of de asbestbevattende elementen zorgvuldig worden gemanipuleerd om de vrijstelling van asbestvezels en -stof te vermijden: het bevochtigen van vastgeschroefde of vastgespijkerde asbestcementen platen tijdens de werkzaamheden voor het verwijderen van de platen om te voorkomen dat eventueel vrijkomende asbestvezels niet wegwaaien; het wegnemen van de platen zonder agressieve bewerkingen (het gebruik van zaagschijven, slijpschijven, boormachines en hoekslijpschijven is niet toegestaan); het nemen van maatregelen om te voorkomen dat het materiaal breekt.
4. De afdeling Milieu-inspectie stelt jaarlijks een milieu-inspectieplan op waarin alle activiteiten in het kader van haar kerntaak "inspecteren en maatregelen nemen" worden gepland. Dit plan komt tot stand na een brede interne en externe bevraging. Vorig jaar werd een actie overwogen rond de controle van afbraakwerken op de aanwezigheid van asbest. Omdat de Milieu-inspectie niet beschikt over lijsten met de locaties waar afbraakwerken zijn gepland, besliste de afdeling om een intern achtergronddocument op te stellen over asbest. Dit moet de milieu-inspecteurs mogelijk maken om ad hoc inspecties in verband met asbestafval correct af te handelen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 152
van 22 november 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Gemeentelijke afvalwaterheffingen - Stand van zaken

Steden en gemeenten hebben vanaf eind 2005 decretaal de mogelijkheid om een waterheffing in te voeren om te voldoen aan de Europese waterrichtlijn om versneld afvalwater te zuiveren en extra rioleringen aan te leggen.

1. Hoeveel gemeenten, opgesplitst per provincie, in Vlaanderen hebben een waterheffing ingevoerd?
2. Wat is het gemiddeld bedrag van heffing dat de gemeenten heffen?
3. Hoeveel gemeenten hebben geopteerd om de heffing niet in te voeren?
4. Hoeveel gemeenten hebben geopteerd voor het derdebetalerssysteem?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 152 van 22 november 2007

van **JAN VERFAILLIE**

Sinds 1 januari 2005 staan de exploitanten van een openbaar drinkwaterdistributienetwerk niet alleen in voor de drinkwaterlevering, ze zijn ook verantwoordelijk voor de sanering van dit water. Deze saneringsverplichting geldt zowel op gemeentelijk als bovengemeentelijk vlak.

De rechten en plichten van enerzijds de exploitant van het openbaar waterdistributienetwerk en anderzijds de gemeente of de door de gemeente aangestelde entiteit worden bij voorkeur in een contract tussen betrokken partijen vastgelegd. De inmiddels afgesloten contracten hebben er toe geleid dat de organisatie van het rioolbeheer op gemeentelijk vlak, varieert van gemeente tot gemeente. Ook de doorrekening van de saneringskosten aan de abonnees en aan de eigen waterwinners die aangesloten zijn op de gemeentelijke riolering verschilt.

1. Via de integrale drinkwaterfactuur kan de exploitant van het openbaar drinkwaterdistributienetwerk de gemeentelijke saneringskosten doorrekenen aan de abonnees en aan de eigen waterwinners die gebruik maken van de gemeentelijke riolering. Het aanrekenen van de gemeentelijke saneringskosten gebeurt onder de vorm van een gemeentelijke bijdrage of vergoeding. De gemeentelijke bijdrage is geïntegreerd in de drinkwaterprijs. Het eenheidstarief van de gemeentelijke bijdrage of vergoeding is gelimiteerd ten opzichte van het bovengemeentelijke tarief. Zo mag het gemeentelijke tarief in 2007 maximaal een factor 1,4 hoger zijn dan het bovengemeentelijke tarief. Het bovengemeentelijke tarief bedraagt voor 2007 0,7580 €/m³.

In de provincies Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Antwerpen wordt in respectievelijk 53, 54 en 52 gemeenten een gemeentelijke bijdrage aangerekend via de integrale drinkwaterfactuur. Voor de provincies Vlaams Brabant en Limburg is dit het geval in respectievelijk 60 en 38 gemeenten.

2. Het gemiddelde tarief van de gemeentelijke bijdrage is moeilijk berekenbaar gezien hierbij rekening gehouden moet worden met proportionele factoren. Wel kan een overzicht gegeven worden hoe het gemeentelijke tarief zich verhoudt ten opzichte van het bovengemeentelijke tarief:

- in 54 gemeenten is het eenheidstarief van de gemeentelijke bijdrage lager dan het eenheidstarief van de bovengemeentelijke bijdrage;
- in 102 gemeenten is het eenheidstarief van de gemeentelijke bijdrage identiek aan het eenheidstarief van de bovengemeentelijke bijdrage;
- in 101 gemeenten is het eenheidstarief van de gemeentelijke bijdrage hoger dan het eenheidstarief van de bovengemeentelijke bijdrage.

Het gemeentelijke bijdragetarief varieert van 0,1500 €/m³ tot het maximaal toegelaten tarief van 1,0612 €/m³.

- 3-4. De exploitant van het openbaar drinkwaterdistributienetwerk kan enkel de gemeentelijke saneringskosten die hij zelf moet dragen doorrekenen aan de abonnees en de eigen waterwinners die gebruik maken van de gemeentelijke riolering. 12 gemeenten hebben op heden nog geen contract afgesloten met de exploitant van het openbaar drinkwaterdistributienetwerk. Daarenboven betalen 39 gemeenten de kosten terug aan de exploitant via het zogenaamde

derdebetalersstelsel. Dit maakt dat op heden in 51 gemeenten geen gemeentelijke bijdrage vervat zit in de drinkwaterfactuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 153
van 22 november 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Graffitischade - Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 418 van 2 maart 2005 in verband met de graffitischade aan gewesteigendommen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 20 van 8 juli 2005, blz. 2117) zou ik graag volgende vragen willen stellen.

1. Hoeveel feiten van graffitischade werden er vastgesteld in 2005 en 2006?
2. Wat was de kostprijs om deze graffiti te verwijderen?
3. Wordt stelselmatig alle graffitischade verwijderd, of wordt soms geopteerd om de graffiti te laten staan?
4. Hoe komt het dat sommige graffiti zo lang blijft staan? Gaat de minister er dan niet vanuit dat graffitischade zo vlug mogelijk moet worden verwijderd, teneinde te vermijden en te voorkomen dat het een aantrekkingspool vormt voor meer graffitischade?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 153 van 22 november 2007

van **JAN VERFAILLIE**

1. In de periode 2005-2006 werden er in de 5 provincies door de afdelingen der Wegen van het agentschap Wegen en Verkeer 112 vaststellingen gedaan van graffiti op elementen van de infrastructuur.
In het ambtsgebied van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal nv, werden er in 2005 en 2006 respectievelijk 6 en 1 feiten van graffitischade vastgesteld.
Bij nv De Scheepvaart wordt enkel op bruggen graffitischade aangebracht. Het aantal vastgestelde feiten bedroeg in 2005 en 2006 ongeveer 80.
2. Bij het agentschap Wegen en Verkeer bedroegen voor de periode 2005-2006 de kosten voor het verwijderen van graffiti 68.819 euro.
In 2005 bedroegen de kosten bij Waterwegen en Zeekanaal nv 8.506 euro. In 2006 waren die kosten 45.000 euro, hierin zijn ook de investeringen mee opgenomen om de graffiti te beperken bij nieuwe kunstwerken in het kader van het project "Doortocht van de Leie te Kortrijk".
Voor nv De Scheepvaart is de kostprijs voor het verwijderen van graffiti moeilijk te bepalen, aangezien dit mee vervat zit in de kosten voor het algemeen onderhoud en afhankelijk is van de locatie, ondergrond en de bereikbaarheid van de graffitischade. Als een aannemer graffiti dient te verwijderen, mag er gerekend worden met een kostprijs van 12,5 euro per m².
3. Het is de bedoeling om alle graffiti regelmatig en in sommige gevallen zo vlug mogelijk te verwijderen.
Er wordt niet geopteerd om graffiti te laten staan, maar er worden bij het verwijderen prioriteiten gesteld in functie van de locatie en de beschikbare budgetten.
Graffiti die kwetsend en storend is, wordt met hoge prioriteit verwijderd.
Op plaatsen waar de zichtbaarheid van de signalisatie wordt verminderd, wordt de graffiti eveneens bij voorrang verwijderd.
Brugpijlers en geluidschermen hebben een lagere prioriteit. De oppervlakken zijn dan ook groter en betekenen een grote kost en een grotere inzet om deze te verwijderen. Op termijn worden deze verwijderd via onderhoudscontracten.
Als de schadeaanbrenger gekend is, kan het in sommige gevallen eveneens tot gevolg hebben dat de graffiti langer blijft staan. Dat is te wijten aan het feit dat gerechtelijke uitspraken de – vaak minderjarige – "kunstenaars" via een bemiddelingsbureau opdragen de schade die ze hebben aangericht, zelf te herstellen. Dergelijke arresten leiden tot een lange wachtlijst bij voor-noemde bemiddelingsbureaus en dus tot een aanzienlijk langere termijn tussen schade en herstel.
4. Het antwoord op de vraag waarom graffiti soms lang blijft staan, werd geformuleerd in het antwoord op vraag 3. Graffiti blijft soms langer staan en prioriteiten worden gesteld rekening houdende met de locatie en de beschikbare budgetten.
Bijkomend kan worden gesteld dat op de plaatsen waar graffiti werd verwijderd, er daarbij binnen de kortste keren opnieuw graffiti wordt aangebracht.
Vaak staat er terug graffiti één dag of enkele dagen later op de plaats die pas werd gereinigd.
Uit ervaring blijkt dat het meestal volstaat om graffiti op een of andere plaats te verwijderen of een brug te herschilderen, opdat de spuiters opnieuw aan het werk zouden gaan.

Het verwijderen van graffiti is blijkbaar ook een aantrekkingspool om nieuwe graffiti aan te brengen.

Op sommige plaatsen is het dus dweilen met de kraan open.

Om hieraan toch enigszins te remediëren, heeft nv De Scheepvaart op drie plaatsen (Dilsen-Stokkem, Wijnegem en Bocholt) met het gemeentebestuur een overeenkomst gesloten om brugpijlers gecontroleerd vrij te geven als legale graffiti muur.

De voordelen hiervoor zijn:

- de graffiti wordt geplaatst door echte kunstenaars ;
- de graffiti wordt een meerwaarde voor het kunstwerk ;
- de graffiti wordt niet overspoten door vandalen.

Het gemeentebestuur (jeugddienst) heeft een controlerende functie en vult deze zelf in naargelang de opgestelde overeenkomst.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 154
van 27 november 2007
van **GINO DE CRAEMER**

Haven Zeebrugge - Spoorontsluiting

Voor de ontsluiting van de haven van Zeebrugge via het spoor werd de noodzaak van een viertal infrastructuurprojecten reeds meermaals benadrukt. Een eerste belangrijk dossier is de uitbreiding van het vormingsstation voor de samenstelling van goederentreinen. Daarnaast is er het project van de Bocht Ter Doest die het oostelijke en het westelijke havendeel moet verbinden. Op het vlak van capaciteit zijn de aanleg van een derde spoor tussen Dudzele en Zeebrugge en de aanleg van een derde en vierde spoor tussen Gent en Brugge zonder meer noodzakelijk.

Gezien de snelle groei van de Zeebrugse haven is het belangrijk dat deze knelpunten en “missing links” zo snel mogelijk worden gerealiseerd. Reeds in 2001 tijdens de bespreking van het decreet houdende het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaams Gewest en de NMBS, bleek de timing het grote probleem. Eind 2006 werd tussen het Vlaams Gewest en de NMBS een akkoord bereikt over de prefinanciering van de nieuwe spoorweginfrastructuur in de haven van Zeebrugge. Dit akkoord moet een versnelde realisatie mogelijk maken.

Infrabel voorziet een volgende timing:

- Zeebrugge-Vorming: begin 2009 tot 2016;
- Bocht Ter Doest: 2008 tot 2009;
- ontwikkeling van de verschillende bundels: 2007 tot 2008;
- derde spoor tussen Brugge en Zeebrugge: 2011 tot 2016;
- op vier sporen brengen van de lijn 50A tussen Gent en Brugge: 2002 tot 2018.

Voor een stand van zaken had ik van de minister graag een antwoord verkregen op volgende vragen.

1. In welke fase zijn de respectieve dossiers aanbeland? Wat is reeds gerealiseerd en wat moet nog gerealiseerd worden?

Hoe zit het op vlak van timing? Zit men op schema? Zijn er vertragende of versnellende factoren? Welke zijn deze?

Kunnen de werken volgens aangekondigde datum starten? Wanneer zullen de trajecten ook effectief in gebruik genomen kunnen worden?

2. Om de groei van de haven te kunnen volgen, zou de capaciteit moeten verdubbelen.

Zal die capaciteitsverdubbeling gehaald worden met deze maatregelen en bestaat er dan nog een groeimarge op langere termijn?

3. Hoe staat het op het vlak van de financiering van deze projecten? Is deze volledig rond, of moet er bijkomend geld gezocht worden? Waar zal dit bijkomend geld dan gezocht worden?
4. Zijn er bijkomende projecten of maatregelen gepland op vlak van ontsluiting van de haven via het spoor?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 154 van 27 november 2007

van **GINO DE CRAEMER**

NMBS-Groep deelde volgende elementen van antwoord mee:

1. De diverse spoorprojecten in Zeebrugge kunnen niet stedenbouwkundig vergund worden op basis van het bestaande gewestplan. Daartoe dient een Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan door de Vlaamse Regering te worden vastgesteld.

In het vooruitzicht van de opmaak van een dergelijk GRUP werd voor de uitbreiding en optimalisatie van het vormingsstation van de zeehaven Brugge-Zeebrugge werd op 28 december 2007 het project-MER van de spoorbocht Ter Doest bij de dienst MER voor goedkeuring ingediend. De milieubeoordeling voor het vormingsstation wordt medio januari 2008 verwacht. Daarop aansluitend kan de formele procedure voor de opmaak van het GRUP worden aangevat.

Rekening houdend met de doorlooptijd voor een normale GRUP-procedure wordt door de partijen gemikt op een vaststelling van het GRUP door de Vlaamse Regering rond februari-maart 2009.

Het is de intentie van INFRABEL om de Bocht Ter Doest (verst gevorderd qua studie en procedure) zo spoedig mogelijk in uitvoering te stellen. Uitgaande van de verwachte definitieve vaststelling van het GRUP in februari-maart 2009, voorziet INFRABEL dat, in de veronderstelling dat de stedenbouwkundige vergunning onmiddellijk hierop zou worden verkregen, de werken kunnen aanvangen medio 2009 en voltooid worden in het voorjaar 2011.

De aanleg van de verschillende bundels is lopende en zal nog duren tot eind 2010.

Na de voltooiing van de werken dient voor elke indienstname voorafgaandelijk een dossier met aanvraag voor ingebruikname ingediend te worden bij FOD Mobiliteit en Verkeer, Dienst Veiligheid en Interoperabiliteit van de Spoorwegen(DVIS). Dit dient te gebeuren na opmaak door INFRABEL van een passend dossier en na een positief beoordelingsrapport vanwege de aangeduide instantie BELGORAIL. Grosso modo kan gerekend worden op een duur van ca 4 maand tussen het einde van de werken en het bekomen van de toelating tot ingebruikname van DVIS.

2. Op basis van realistische groeicijfers en het huidige marktaandeel spoor kan er gesteld worden dat de spoorinfrastructuur de toename van de vraag kan volgen en dat er nog voldoende restmarge is.
3. Om een snelle realisatie van de spoorwegprojecten in het havengebied van Zeebrugge mogelijk te maken werd op 5 december 2006 tussen de Belgische Staat, het Vlaamse Gewest, de NMBS-Holding en INFRABEL een contract betreffende de prefinanciering van de te realiseren spoorweginfrastructuren in de haven van Zeebrugge afgesloten.

Dit contract voorziet in de prefinanciering van de uitgaven voor de vorming Zeebrugge en de nieuwe bundel Zwankendamme, alsook voor de bundels Pelikaan en Wielingen. De totale investeringswaarde bedraagt 102,4 miljoen euro. De prefinancieringsuitgave ten laste van het Vlaamse Gewest bedraagt 13 miljoen euro.

Deze projecten zullen normalerwijze opgenomen zijn in het investeringsplan 2008-2012 dat nog door de NMBS-groep ter goedkeuring dient voorgelegd aan de Federale Regering. Het is gebruikelijk dat dergelijke meerjarenplannen vooraf voorgelegd worden aan het Overlegcomité Federale Regering – Gewest-en Gemeenschapsregeringen. Dit zal het Vlaamse Gewest de mogelijkheid geven om de financiering en de realisatie van deze projecten op te volgen.

4. De aanleg van het derde spoor tussen Brugge en Dudzele en van het derde en vierde spoor tussen Gent en Brugge wordt door INFRABEL gepland over een zeer lange termijn. Deze spooruitbreidingen zijn onderverdeeld in verschillende deelprojecten die elk op zich reeds leiden tot een capaciteitsuitbreiding van de spoorverbinding Zeebrugge-Brugge-Gent.

Momenteel zijn in het ontwerp-uitvoeringsplan van INFRABEL geen andere projecten voor de ontsluiting van de haven van Zeebrugge via het spoor opgenomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 155
van 27 november 2007
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Waterzuiveringsstation Brussel-Zuid - Rioleringswerken

Het waterzuiveringsstation Brussel-Zuid is operationeel sinds 1 augustus 2000. Het heeft een capaciteit van 360.000 inwonerequivalenten en zuivert het afvalwater van het deelstroomgebied Zuid. Dit gebied omvat een aantal gemeenten gelegen in het Vlaamse gewest.

1. Wat is de stand van zaken van de werken voor de aanvoer van het afvalwater naar het waterzuiveringsstation Brussel-Zuid?
2. Wat is de stand van zaken van de dossiers voor de aanleg van KWZI's (kleinschalige waterzuiveringsinstallaties) in dit gebied, voor de zones die niet of moeilijk aangesloten kunnen worden op de hoofdafvoerleidingen? Graag een overzicht per gemeente.
3. Wat is de planning en de kostprijs voor deze werkzaamheden?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 155 van 27 november 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

1. De RWZI Brussel-Zuid zuivert het afvalwater van delen van enkele Vlaamse gemeenten, met name van Sint-Pieters-Leeuw, Drogenbos, Beersel, Linkebeek en Sint-Genesius-Rode. Door het Vlaamse Gewest werden alle collectoren noodzakelijk in het kader van de Europese Richtlijn Stedelijk Afvalwater reeds enkele jaren geleden gerealiseerd. Intussen werd met het Investeringsprogramma 2003 wel een bijkomend optimalisatieproject ter uitvoering opgedragen aan nv Aquafin. Dit project heeft tot doel een belangrijke hoeveelheid hemelwater af te koppelen door de aanleg van een gescheiden stelsel tussen de Fabriekstraat en de collector Ruisbroek in Sint-Pieters-Leeuw. Door dit project wordt geen bijkomende vuilvracht aangesloten. Van zodra de bouwvergunning die in februari 2007 aangevraagd werd, verkregen is, kan het project aanbesteed worden.

Onder de verantwoordelijkheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dienen echter nog een tweetal regionale collectoren aangelegd te worden, met name de collector Verrewinkelbeek (deel Drogenbos tot Ukkel) en de collector Vogelzangbeek. Deze collectoren zijn opgenomen in de lijst van collectoren die vallen onder de samenwerkingsovereenkomst van 12 december 1990, die werd aangevuld met een bijakte in juli 1999. Dit impliceert dat voor de aanleg van de collector Verrewinkelbeek en Vogelzangbeek (die zullen aansluiten op het zuiveringsstation Brussel-Zuid) het Vlaams Gewest voor 11,68 % in de kosten participeert.

Uit contacten tussen de administraties bleek dat de bouwvergunning voor de collector Verrewinkelbeek begin december 2007 aangevraagd, en hoopt men de werken in 2008 te starten en eind 2008/begin 2009 te kunnen beëindigen.

Wat de collector Vogelzangbeek betreft, werd op 15-12-2003 door nv Aquafin met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een overeenkomst getekend teneinde het Aquafin-project "Collector Vlezenbeek fase 1" (zuiveringsgebied Sint-Pieters-Leeuw) deels gecombineerd aan te leggen met de collector Vogelzangbeek (zuiveringsgebied Brussel Zuid).

De overeenkomst betreft het in gecombineerd dossier uitvoeren van de werken op grondgebied Anderlecht tussen de Vogelzangstraat tot Oudstrijdersstraat, zijnde een deel van de 'KOLL Vogelzangbeek', die naar RWZI Brussel-Zuid zal afwateren en door het Brussels Gewest zou worden aangelegd.

De KOLL Vogelzangbeek is voornamelijk op grondgebied Anderlecht gelegen, maar voor een klein deel ook op grondgebied Sint-Pieters-Leeuw). Voor het gedeelte gelegen op Vlaams grondgebied werd een bouwvergunning aangevraagd op 05.04.06, maar nog niet verkregen.

Voor de werken gelegen op Brussels grondgebied werden de nodige vergunningen aangevraagd op 25.07.06. Ook deze bouwvergunning werd nog niet verkregen. Deze vergunning zou volgens de gemeente Anderlecht eerstdaags afgeleverd worden.

Prognose is dat het project medio 2008 kan aanbesteed worden, zodat de werken eind dit jaar in uitvoering kunnen gaan.

2. In de gemeente Linkebeek zijn twee gemeentelijke kleinschalige waterzuiveringsinstallaties gepland. Op het Subsidiëringsprogramma 2005 werd het project B205078 "KWZI Schavey – Linkebeek" opgenomen, waarvan het voorontwerp reeds in juli 2005 werd goedgekeurd. Op basis van dit goedgekeurde voorontwerp werd een maximum gewestbijdrage (subsidie) vastgelegd ten bedrage van 476.853 euro. Voor dit project is op vraag van de administratie Stedenbouw echter nog wel een BPA-wijziging noodzakelijk. Op het Subsidiëringsprogramma 2006 werd het project B206086 "KWZI Kleindal – Linkebeek" opgenomen, waarvan het voorontwerp recent op de Ambtelijke Commissie van 11 december 2007 werd goedgekeurd. De gewestelijke subsidie voor dit project zal op korte termijn worden vastgelegd.

Wat de overige zones betreft die niet of moeilijk aangesloten kunnen worden op de hoofdafvoerleidingen, verwijs ik u naar de zoneringsplannen die hiervoor in opmaak zijn, en waarvan de goedkeuring in de loop van 2008 voorzien is. Voor de gemeenten Beersel, Linkebeek en Sint-Genesius-Rode ontving de Vlaamse Milieumaatschappij intussen een door de betrokken gemeenteraad goedgekeurd ontwerp-zoneringsplan. Voor het zoneringsplan van Drogenbos werd het openbaar onderzoek recent afgerond. Het zoneringsplan van Sint-Pieters-Leeuw werd in juli 2007 aan de gemeente overgemaakt.

3. Pas na de goedkeuring van deze zoneringsplannen zal bij de opmaak van de gebiedsdekkende uitvoeringsplannen duidelijk worden welke werken, op welke termijn en tegen welke kostprijs nog noodzakelijk zijn om het nog niet gezuiverde afvalwater te saneren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 156
van 27 november 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Gevaarlijke punten - West-Vlaanderen (2)

Aansluitend op mijn schriftelijke vraag nr. 1 van 26 september 2007 in verband met een stand van zaken m.b.t. gevaarlijke punten in West-Vlaanderen zou ik graag volgende bijkomende vragen willen stellen (Websitebulletin publicatiedatum 19-11-2007).

1. Kan de minister een vergelijking geven van de totale kostprijs van de reeds uitgevoerde punten en de punten die momenteel in uitvoering zijn in 2007 ten opzichte van het oorspronkelijk aanbestedingsbedrag?
2. Wat was het bedrag dat werd uitbetaald per uitgevoerd punt in 2007 aan het studie bureau?
3. Wat is de geraamde kostprijs van de punten waarvan het ontwerp of voorontwerp lopende is?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 156 van 27 november 2007

van **JAN VERFAILLIE**

1. De bijgevoegde tabel nr. 1 geeft de vergelijking van de kostprijs t.o.v. het oorspronkelijke aanbestedingsbedrag van de uitgevoerde werken. In het eindbedrag der werken zijn ook de prijsherzieningen voor schommelingen van de materiaalprijzen en de lonen van de arbeiders inbegrepen. Voor de werken die in uitvoering zijn, is het niet mogelijk het precieze eindbedrag op te geven, gezien de vorderingen door de aannemer pas gebeuren na uitvoering van de betreffende werken.
2. De gevraagde bedragen die voor de uitgevoerde projecten werden uitbetaald aan de studie bureaus vindt u in tabel nr. 2.
3. De bijgevoegde tabel nr. 3 geeft de geraamde kostprijs van de punten waarvan het ontwerp of voorontwerp lopende is.

BIJLAGEN

1. Vergelijking kostprijs t.o.v. het oorspronkelijke aanbestedingsbedrag
2. Bedragen betaald aan studie bureaus
3. Geraamde kostprijs van de punten met lopend ontwerp of voorontwerp

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/156/antw.156.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/156/antw.156.bijl.002.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/156/antw.156.bijl.003.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 160
van 28 november 2007
van **DIRK DE KORT**

Agentschap Infrastructuur - Communicatieambtenaren

In antwoord op mijn vraag om uitleg nr. 269 van 25 oktober 2007 deelde de minister in de commissie mee dat communicatieambtenaren binnenkort in heel het agentschap zullen zorgen voor een doorgedreven communicatieaanpak op een eenvormige wijze.

Dit initiatief past in het pakket van minderhindermaatregelen die erop gericht zijn de hinder bij openbare werken voor alle betrokkenen tot het minimum te beperken.

1. Hoeveel mensen worden voor de functie van communicatieambtenaar in het agentschap aangeworven en wie komt hiervoor in aanmerking?
2. Wanneer starten zij met hun nieuwe opdracht?
3. Waar worden deze communicatieambtenaren precies ingezet (regionale spreiding)?
4. Wat houdt hun functieomschrijving exact in?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 160 van 28 november 2007

van **DIRK DE KORT**

1. Er worden 4 mensen voor de functie van communicatiedeskundige / woordvoerder of communicatieverantwoordelijke / woordvoerder angeworven.
In de territoriale afdelingen Wegen en Verkeer Limburg en Oost-Vlaanderen zijn het deskundigen (bachelordiploma) en in de territoriale afdelingen Wegen en Verkeer Antwerpen en Vlaams-Brabant zijn het masters.
De afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen heeft voorlopig geen behoefte aan een communicatiedeskundige – verantwoordelijke.
2. De aanwervingsprocedures zijn nog lopend. De vroegste datum van indiensttreding is voorzien eind januari/begin februari 2008.
3. Zie onder 1.
4. Als bijlage een voorbeeld van een functieomschrijving.

BIJLAGE

Voorbeeld functieomschrijving

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/160/antw.160.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 161
van 28 november 2007
van **VERA DUA**

Scaldisluis Gent - Timing

In het centrum van Gent worden uitgebreide werkzaamheden verricht om het element “water” een belangrijke en aantrekkelijke rol te laten spelen in de stedelijke omgeving. Terwijl in het verleden – spijtig genoeg – vele stukken waterloop werden dichtgegooid en veelal werden vervangen door wegen en parkeerplaatsen, opteert men nu voor het opnieuw openbreken van de waterwegen zodat Gentenaars én bezoekers volop kunnen genieten van een stad doorkruist door waterlopen.

Eén van deze “ontstenings”-projecten ligt aan de Reep, waar het de bedoeling is de Nederschelde opnieuw open te leggen tussen het Geraard de Duivelsteen en de achterkant van het zwembad Van Eyck. De bedoeling was dat dit project in 2007 afgewerkt zou zijn en ondertussen werden de nodige bruggen gebouwd, onder meer de Nieuwbrug, die volledig klaar zou zijn tegen eind 2007.

Al deze werken gaan onvermijdelijk gepaard met heel wat hinder voor de buurt en met heel wat wijzigingen op vlak van verkeersafwikkeling.

Nu blijkt dat de cruciale fase, met name het openmaken van de waterloop, niet tijdig klaar zal zijn omdat blijkbaar het Vlaams Gewest zich niet inschakelt in de timing die vier jaar geleden werd afgesproken.

Er zou eerst nog een studie moeten worden uitgevoerd voor de bouw van een sluis op dit nieuwe stuk waterloop en er is nog onduidelijkheid wat de financiering van deze werkzaamheden betreft. De kosten voor de bouw van de sluis worden geraamd op 4 miljoen euro.

Volgens de bevoegde schepen kan het einde van de werken daardoor uitlopen tot 2010. Dit betekent dat gedurende enkele jaren aan de Oude Beestenmarkt een brug zal liggen zonder water.

Dit geeft aan de bevolking het beeld van overheden die niet samenwerken en zeer inefficiënt ge werk gaan.

1. Welke afspraken werden zes jaar geleden gemaakt tussen de stad Gent en de Dienst Waterwegen en Zeekanaal? Werd toen een timing afgesproken zodat de werken op elkaar konden worden afgestemd?
2. Wie is verantwoordelijk voor het mislopen van de timing? Welke factoren hebben daarbij een rol gespeeld?

Waarom kon de noodzakelijke studie niet vooraf worden uitgevoerd zodat de werken van de stad en het gewest naadloos bij elkaar konden aansluiten?

3. Op welk krediet zijn de nodige middelen voor studie en bouw van de sluis voorzien? Zijn deze kredieten reeds gereserveerd en vastgelegd?
4. Wanneer wordt de opdracht voor deze studie gegeven? Wanneer beginnen de werkzaamheden? En wanneer zal alles afgewerkt zijn?
5. Welke maatregelen zal de minister nemen om in de toekomst een betere aansluiting tussen lokale en gewestelijke werken te kunnen garanderen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 161 van 28 november 2007

van VERA DUA

1. De bouw van de Scaldissluis kadert in het project van de openlegging van de Nederschelde tussen het Laurentplein en de Veerkaai, de historische samenvloeiing van de Leie en de Schelde te Gent. Dit project wordt gerealiseerd in samenwerking tussen de stad Gent en de afdeling Bovenschelde van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV. Op 26 april 2004 werd een samenwerkingsovereenkomst afgesloten tussen de stad Gent en de afdeling Bovenschelde, waarin de krijtlijnen voor een samenwerking ter realisatie van dit project werden opgenomen. In hoofdzaak behandelt deze overeenkomst het aandeel van de partijen in de uit te voeren werken; afspraken omtrent de communicatie en de werking van de stuurgroep. Er werd geen exacte timing afgesproken. Daar deze afhankelijk is van het beschikbaar zijn van de nodige budgetten, waarover geen engagement kan gegeven worden. Er werd wel een stuurgroep opgericht waarin de stad en het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV zijn vertegenwoordigd, en waarbinnen de voortgang van het project permanent wordt opgevolgd.
2. De grote infrastructuurwerken op het terrein, de Nieuwbrug, Scaldissluis en de verdere openlegging van de Nederschelde, verlopen in deelprojecten. Na de bouw van de Nieuwbrug, dienen op het terrein waar de Scaldissluis zal gebouwd worden, nog voorafgaande werken uitgevoerd te worden, zoals o.a. de verplaatsing van een hoogspanningscabine, de aanleg van nutsvoorzieningen en het uitvoeren van archeologisch onderzoek, in opdracht van de stad. Deze voorbereidende werken zullen medio 2008 starten. Aansluitend, kan de bouw van de Scaldissluis worden aangevat. Omwille van de aard van de uit te voeren voorafgaande werken, zal er ter hoogte van de Oude Beestenmarkt, op het terrein minder activiteit zichtbaar zijn. De timing werd opgemaakt in nauw overleg met de stad en de afdeling Bovenschelde (W&Z NV). Samen met de stad Gent werd de bevolking in april 2006 ingelicht a.d.h.v. een informatiebrochure "Water en Werken, water beweegt in Gent, actieprogramma watergebonden infrastructuurwerken Gent". De timing van de brochure wordt daarbij nog steeds gerespecteerd.
3. Het ontwerp van de Scaldissluis wordt opgemaakt door de Technisch Ondersteunende Diensten van het Departement Mobiliteit en Openbare Werken. Het ontwerp van het bijhorende bedieningsgebouw wordt door een extern studiebureau opgemaakt. Hiervoor werd een krediet van 38.400 € (excl. BTW) vastgelegd op de begroting 2006 van W&Z. Voor het jaar 2008 voorzie ik middels een investeringsdotatie aan W&Z een budget van 1 miljoen euro voor de eerste fase van de bouw van de Scaldissluis. De daaropvolgende jaren zullen de noodzakelijke budgetten voor de volgende fasen worden voorzien.
4. De ontwerpstudie werd aangevat in maart 2005. Verschillende deelstudies werden reeds afgerond. Het ontwerp van de Scaldissluis wordt momenteel opgemaakt. De timing die samen met de stad Gent in april 2006 aan de bevolking werd meegedeeld a.d.h.v. een informatiebrochure "Water en Werken, water beweegt in Gent, actieprogramma watergebonden infrastructuurwerken Gent" wordt gerespecteerd. De voortgang van het project wordt permanent opgevolgd in een stuurgroep, waarin zowel de Stad Gent als W&Z NV zijn vertegenwoordigd.

5. De oprichting van een stuurgroep dient in belangrijke mate om een goede afstemming van de werken te bekomen in geval van verschillende bouwheren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 166
van 4 december 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Autosnelwegen - Vangrails

Op enkele weken tijd hebben drie vrachtwagens zich door een middenberm van een Vlaamse snelweg geboord.

Volgens de Europese norm moeten vangrails zowel vrachtwagens als lichte personenwagens veilig kunnen tegenhouden.

1. Hoe is het momenteel gesteld met de veiligheid van de vangrails op de Vlaamse autosnelwegen?
2. Hoeveel ongevallen zijn de afgelopen vijf jaar geregistreerd op de Vlaamse snelwegen waarbij door de middenberm werd gereden?
3. Kan de minister een overzicht geven van het aantal kilometer snelwegen in Vlaanderen? Hoeveel km hiervan is voorzien van stalen vangrails? Hoeveel km hiervan is voorzien van een betonnen wand?
4. Op basis van welke criteria wordt geopteerd om een betonnen wand te gebruiken als afscheiding langs de middenberm?
5. Op basis van welke criteria wordt geopteerd om een stalen vangrail te gebruiken als afscheiding langs de middenberm?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 166 van 4 december 2007

van **JAN VERFAILLIE**

1. De Vlaamse autosnelwegen zijn momenteel uitgerust met betonnen of stalen vangrails. De vorm van deze vangrails is vastgelegd in het Standaardbestek 250. Beide types voldoen aan het in de Europese norm vastgelegd vereiste niveau van kerend vermogen.
2. Uit navraag bij de federale politie blijkt dat het aantal keren dat een wagen doorheen de vangrail op de middenberm of zelfs over de hele middenberm reed niet afzonderlijk wordt bijgehouden en dus niet te achterhalen is.
3. Vlaanderen heeft in het totaal afgerond 830 km autosnelwegen. Hierin zijn de op- en afritten en de takken van de knooppunten niet inbegrepen. De inventaris van de bestaande vangrails wordt niet precies bijgehouden. De totale lengte van de betonnen en stalen vangrails is ongeveer gelijk. De betonnen vangrails zijn voor het overgrote gedeelte ter plaatse gebetonnerde zogenaamde "New Jersey" profielen.
4. Hoewel de betonnen en de klassieke stalen vangrail een gelijkaardig kerend vermogen hebben is er een belangrijk verschil wat de uitwijking bij aanrijdingen betreft. Deze is zeer beperkt tot onbestaand bij beton en ruim bij staal. Daarom werden stalen vangrails vooral gebruikt op die plaatsen waar de uitwijkmogelijkheden groot zijn en betonnen waar deze uitwijkmogelijkheden beperkt zijn. De middenbermen met beperkte breedte behoren vaak tot deze laatste soort plaatsen. Het feit dat betonnen vangrails veel minder onderhoud vergden, speelde ook een rol bij de keuze. Bovendien blijken betonnen vangrails minder veiligheidsproblemen te stellen voor motorrijders.
5. Zoals hoger reeds vermeld komen stalen vangrails meer in beeld daar waar de uitwijkmogelijkheden voor de vangrails groter zijn, zoals op bredere middenberm. Bovendien gingen velen er van uit dat stalen vangrails gunstiger waren voor het verwondingsrisico bij aanrijding. Dit vermoeden werd over het algemeen niet of slechts zeer beperkt bevestigd bij aanrijdingsproeven overeenkomstig de Europese normen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 168
van 4 december 2007
van **CINDY FRANSSEN**

Klimaatverandering - Impact op rivieren

Nu het vaststaat dat het klimaat wordt beïnvloed ten gevolge van snelle stijgingen in concentraties van broeikasgassen, beginnen wetenschappers te achterhalen welke daarvan de effecten op onze ecosystemen zouden kunnen zijn en zij pogen dit in mogelijke scenario's en scenarioberekeningen uit te tekenen.

Zo hebben onderzoekers van de KU Leuven een studie lopen tot 2009 over de invloed van de klimaatveranderingen op onze rivieren, met als casus de Dender. Het tussentijdse rapport verscheen een tijdje geleden, onder meer in het Ingenieursblad.

Hoewel het Denderbekken in het verleden wel eens te kampen had met overstromingen en wateroverlast, komt de dreiging op termijn niet zozeer van te veel water, maar veeleer van te weinig water. Langere periodes van droogte zullen de scheepvaart onmogelijk maken. Ze zullen ook invloed op het grondwater hebben en de waterkwaliteit negatief beïnvloeden.

In het spoor van deze studies staat de focus van het klimaatbeleid nu meer en meer op "adaptatie" enerzijds en "transitie" anderzijds. In de adaptatie gaat het om maatregelen die we moeten nemen om de effecten van de klimaatveranderingen voor te zijn, op te vangen, ons daaraan aan te passen. Daarom zijn dergelijke studies erg belangrijk om de juiste beslissingen te nemen.

1. Is de studie de enige/eerste in haar soort?
2. Zullen er ook andere waterbekkens bestudeerd worden?
3. Worden deze resultaten getoetst aan voorspellingen en toekomstscenario's zoals ze bijvoorbeeld ook in Nederland worden gemaakt?
4. Waar worden de effecten van de klimaatverandering in Vlaanderen bestudeerd, geïnventariseerd, opgevolgd?
5. Bestaat er een studie die de effecten van de klimaatverandering op de zeewaterkering (het Sigma-plan) in kaart brengt?
6. Zullen deze voorspellingen ook worden vertaald in actieprogramma's, worden omgerekend naar adaptatiekosten?
7. Op welke manier wordt de bevolking ingelicht over de resultaten van dergelijke studies?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 168 van 4 december 2007

van **CINDY FRANSSSEN**

1. De door u aangehaalde studie is de CCI-HYDR studie uitgevoerd in opdracht van het Federaal Wetenschapsbeleid (www.kuleuven.be/hydr/CCI-HYDR.htm). Hiermee nauw verwant is de ADAPT-studie, tevens gefinancierd door het Federaal Wetenschapsbeleid (<http://www.ulb.ac.be/ceese//ADAPT/Home.html>). De Vlaamse administratie is vertegenwoordigd in de stuurgroep van beide studies en verzekert via die weg de opvolging en sturing.

Daarnaast vinden binnen de diverse Vlaamse beleidsdomeinen ook studies inzake adaptatie plaats. In deze context kan het in 2005 gepubliceerde rapport over de gevolgen van klimaatverandering voor de Vlaamse landbouw⁴ door de afdeling Monitoring en Studie (AMS) van het departement Landbouw en Visserij aangehaald worden.

Aansluitend is op 3 september 2007 de studie ‘Adaptatiemogelijkheden van de Vlaamse landbouw aan de klimaatverandering’ gestart. Eind april 2008 wordt het eindrapport opgeleverd. De Afdeling Mobiliteit en Ruimtelijke Planning van de Universiteit Gent heeft recentelijk een onderzoeksvoorstel⁵ over klimaatverandering en veranderingen in ruimtelijke structuren ingediend bij het IWT.

Ook werd een opdracht uitgeschreven door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO). De opdracht kadert in de uitvoering van de rapporteringsopdracht over de toestand van de natuur in Vlaanderen en meer bepaald de opmaak van scenariorapporten zoals bepaald in het Natuurdecreet van 1997. Momenteel wordt binnen de natuurrapportering (NARA) aan een eerste scenariorapport gewerkt (publicatie voorzien oktober 2009), in samenhang met een milieuscenariorapport (MIRA-S). Doelstelling van het NARA-scenariorapport (project ‘Berekening van klimaatscenario’s en hun effecten op de leefomgeving van planten en dieren (temperatuur, neerslag) in Vlaanderen’) is de mogelijke toekomstige toestand van de natuur in Vlaanderen te verkennen (via ruimtelijk gedistribueerde klimaatscenario’s) in functie van beleidsmaatregelen (en daarmee ontwikkelingen in de toestand van ruimte, milieu en klimaat), en dit op middenlange en lange termijn. De variabelen die bekomen worden kunnen worden doorgerekend naar natuur in Vlaanderen. De tijdshorizont voor het scenariorapport zal minstens het jaar 2030 zijn.

Er werd ook een studie door UGent uitgevoerd in opdracht van MIRA – VMM (Milieurapport Vlaanderen) die als basis diende voor de focus over overstromingen in MIRA-T 2006 “Impact op mens en economie t.g.v. overstromingen bekeken in het licht van wijzigende hydraulische condities, omgevingsfactoren en klimatologische omstandigheden”.

2. Het KULeuven-rapport van 2006 (dat begin 2007 werd voorgesteld) betreft enkel de case van (een deel van) het Denderbekken. De andere bekkens in Vlaanderen komen aan bod in het

⁴ P. Gabriëls, J. Platteau, D. Van Gijsegem, Klimaatverandering en mogelijke gevolgen voor landbouw en visserij in Vlaanderen, april 2005, Administratie Land- en Tuinbouw, Afdeling Monitoring en Studie, Brussel.

⁵ Onderzoek ‘Klimaatverandering en veranderingen in ruimtelijke structuren in Vlaanderen’ (CcASPAR – Climate change And changes in SPAtial structures in Flanders – Research) onder algemene coördinatie van de Afdeling Mobiliteit en Ruimtelijke Planning van de Universiteit Gent.

rapport dat tegen eind 2008 wordt verwacht, met toepassing van de methodologie die voor het Denderbekken als 1ste case werd ontwikkeld.

3. De resultaten zullen niet zozeer getoetst worden aan toekomstscenario's (inzake klimaat), maar zulke scenario's zijn eerder het uitgangspunt van de studie. Scenario's werden afgeleid uit de IPCC-output en getoetst aan de historische waarnemingen.
4. Een aantal studieopdrachten zijn vermeld in antwoord op vraag 1. Meer algemeen zal een overkoepelende aanpak uitgewerkt worden in een Vlaams adaptatieplan zoals vermeld in antwoord op vraag 6.

Naast het specifieke punt omtrent adaptatie van het Vlaams Klimaatbeleidsplan kan hier ook verwezen worden naar het Achtergronddocument Klimaatverandering van MIRA-VMM dat een overzicht biedt van de beschikbare kennis in Vlaanderen en dat jaarlijks wordt geactualiseerd.

5. Hier kan terug verwezen worden naar het Achtergronddocument Klimaatverandering van MIRA - VMM, meer bepaald deel 6 'Zeeniveau en zeetemperatuur' evenals een verwijzing naar het lopende CLIMAR-onderzoeksproject in opdracht van het Federaal Wetenschapsbeleid: <http://www.arcadisbelgium.be/climar>.
6. De Europese Richtlijn 2007/60/EC die op 6 november 2007 werd gepubliceerd verplicht de lidstaten niet alleen om overstromingsrisicobeheerplannen op te maken voor de verschillende stroomgebieden, maar ook om bij de zesjaarlijkse herziening van die plannen rekening te houden met de effecten van klimaatverandering. De eerste overstromingsrisicobeheerplannen moeten klaar zijn tegen 2015. In Vlaanderen zullen die maximaal geïntegreerd worden in de stroomgebiedbeheerplannen. De gevolgen van klimaatverandering op het waterbeheer zullen dus in de toekomst behandeld worden in de waterbeheerplannen en een vertaling kunnen vinden in de acties en maatregelen die daarin worden opgenomen.

In hoofdstuk 5.9 van het Vlaamse Klimaatbeleidsplan 2006-2012 wordt de uitwerking van een Vlaams adaptatieplan als centrale doelstelling vermeld. De integratie met de bestaande beleidsstrategieën voor het waterbeheer (SigmaPlan), de landbouw, het natuurbeheer, de ecosystemen, de ruimtelijke ordening en de gezondheid is hierbij van groot belang.

Adaptatie vereist in de eerste plaats een zo goed mogelijke kennis van het toekomstige klimaat en zijn effecten. In een eerste fase wordt binnen de diverse beleidsdomeinen de kennis over de impact van klimaatverandering in Vlaanderen opgebouwd zoals vermeld in antwoord op vraag 1. Een aantal andere ons omringende landen bouwt op dit domein reeds kennis op die ook voor Vlaanderen relevant is.

Dit onderzoekstraject zal leiden tot klimaatscenario's op korte en lange termijn en methodes om de impact op maatschappelijke en natuurlijke systemen in Vlaanderen te bepalen.

De voornaamste effecten die meer in detail in kaart zullen worden gebracht hebben betrekking op:

- de landbouw, visserij en bosbouw;
- het energiegebruik (verwarming en koeling);
- de menselijke gezondheid (tengevolge van temperatuurswijzigingen en ziekten);
- de recreatie en het toerisme;
- de waterbevoorrading en -kwaliteit;
- de ecosystemen en biodiversiteit;
- de industriële en openbare infrastructuur (tengevolge van extreme weersomstandigheden zoals stormen en overstromingen).

In een tweede fase zal een actieplan de prioritair maatregelen tot risicoreductie en de bijhorende kosten en baten bepalen voor zowel de overheid als de diverse doelgroepen. De Vlaamse overheid zal een kosteneffectief Vlaams actieplan uitwerken op basis van een sociaal-economische afweging van de risico's en de dringende maatregelen bij de meest kwetsbare systemen.

Hierbij zal een delicaat evenwicht tussen zo laag mogelijke inherente klimaatrisico's en de sociaal-economische ontwikkeling worden nagestreefd. Dit actieplan zal het kader vormen waarbinnen een coördinatie van de adaptatiemaatregelen mogelijk is op diverse beleidsniveaus.

7. De resultaten van de studies worden publiek gemaakt aan de hand van rapporten. Ook worden de resultaten vaak consulteerbaar gemaakt via een website. Daarnaast worden de resultaten van dergelijke studies verwerkt in het jaarlijkse Milieurapport Vlaanderen MIRA-T (www.milieurapport.be).

Op de website van MIRA (<http://www.milieurapport.be/>) zijn verschillende relevante documenten inzake klimaatverandering terug te vinden, onder meer het hiervoor vermelde Achtergronddocument Klimaatverandering.

Ook in het tijdschrift Verrekijker dat door de VMM naar een ruim publiek wordt verspreid kwam de klimaatproblematiek al aan bod.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 169
van 4 december 2007
van **MARC CORDEEL**

Toegankelijkheid vaarwegen - Maatregelen

Het maritiem transport (short sea shipping) en vervoer over de binnenvaart zijn van cruciaal belang voor de Vlaamse economie. Rekening houdende met de prognoses inzake goederenvervoer, zal het belang van maritiem en binnenvaartvervoer nog sterk toenemen op middellange termijn.

Toch concludeert het Rekenhof in haar verslag over de baggeractiviteiten “dat de vooropgestelde toegankelijkheid van de vaarwegen zoals aangegeven in de beleidsverklaringen van de bevoegde minister vooralsnog niet volledig gerealiseerd wordt”.

Het Rekenhof concludeert ook dat er voor het garanderen van de toegankelijkheid van de maritieme toegangswegen en bevaarbare binnenwateren een belangrijke verhoging van de financiële middelen nodig is.

Daarbij stelt het ook een aantal randvoorwaarden. Zo moet er meer werk worden gemaakt van preventieve maatregelen, zoals het bestrijden van bodemerosie, die het dichtslibben van de waterwegen vermijden.

1. Erkent de minister dat voor het garanderen van de toegankelijkheid een verhoging van het budget nodig is?

Welke bedragen zijn voorzien in de budgettaire meerjarenplanning voor baggerwerken?

2. Welke preventieve maatregelen worden er gepland om het dichtslibben van de waterwegen te vermijden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Peeters (nr. 22) en minister Crevits (nr. 169).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 169 van 4 december 2007

van **MARC CORDEEL**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Minister President van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 170
van 4 december 2007
van **CARL DECALUWE**

N35 Zarren - Kortemark - Verlichting

De gewestweg N35 tussen Zarren en Kortemark (Staatsbaan) en ter hoogte van de rotonde langs de spoorweg (richting Roeselare) is bij duisternis bijzonder gevaarlijk doordat er geen straatverlichting is.

Langs deze gewestweg gebeuren ook geregeld zware ongevallen.

1. Waarom is deze gewestweg niet over het volledige tracé verlicht?
2. Zijn er mogelijkheden om de verlichting te verbeteren? Zo ja, welke? Hoe wordt dit aangepakt?
3. Welke alternatieven zijn er voor een betere zichtbaarheid?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 170 van 4 december 2007

van **CARL DECALUWE**

Vooreerst wil ik opmerken dat op de gewestweg N35 tussen Zarren en Kortemark geen rotonde gelegen is.

1. De eigenaar van de verlichting op dit gedeelte van de N35 is de gemeente Kortemark.
2. De openbare verlichting kan verbeterd worden door het afsluiten van een mobiliteitsconvenant. Hiervoor moet de gemeente Kortemark een vraag richten aan het Agentschap Wegen en Verkeer West-Vlaanderen om een module 17 af te sluiten. Dan heeft de gemeente recht op subsidies van de Vlaamse Overheid.
3. Gezien dit hoofdzakelijk een recht stuk weg is, is een betere verlichting het enige alternatief voor een betere zichtbaarheid als het donker is.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 172
van 5 december 2007
van **SABINE POLEYN**

N8 “Keiberg” Zwevegem - Flitspalen

De “Keiberg”, het gedeelte van de N8 in de gemeente Zwevegem tussen Knokke en Heestert bleek de voorbije jaren letterlijk een dodenweg.

Het terugdringen van de ongevallen is al jaren een prioriteit in het veiligheidsplan van de politiezone Mira. Doordat het niet om één specifiek punt maar een zone gaat, had de politie wat moeite om het te laten erkennen als “zwart punt”. Intussen is dit gebeurd en kunnen alle actoren samen meer gericht actie voeren.

Begin dit jaar besliste de gemeente ook een beperking van de maximumsnelheid tot 70 km per uur door te voeren én om enkele flitspalen te plaatsen.

Intussen plaatste het Vlaams Gewest reeds de 48 verkeersborden. Toch wordt de verhoopte snelheidsverlaging nog niet in alle gevallen bereikt. Eind oktober moest andermaal een dodelijk ongeval genoteerd worden.

Alle betrokkenen hopen dat de controlerende flitspalen snel geplaatst worden, zodat meer ongevallen vermeden kunnen worden.

1. Wanneer worden de flitspalen geplaatst? Is er een bepaalde reden voor de vertraging?
2. Kan de minister de exacte locatie opgeven?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 172 van 5 december 2007

van **SABINE POLEYN**

1. De gemeente Zwevegem heeft op 26 oktober 2006 aanvragen ingediend voor de plaatsing van snelheidscamera's langs de N8 "Keiberg".

Deze installaties werden op de lijst van de aanvragen geplaatst. Voor het bepalen van de volgorde en prioriteiten voor de uitvoering van de installaties, wordt een berekeningsmethode gehanteerd die rekening houdt met de gegevens waarover het Agentschap Wegen en Verkeer beschikt (ongevallenstatistieken, verkeerstellingen, gegevens van de lokale afdelingen, de lokale politie enz...). Op basis van deze berekeningen hebben de voormelde aanvragen van de gemeente Zwevegem tot op heden een lage prioriteitsscore, zodat de installaties tot hiertoe nog niet in aanmerking komen voor uitvoering.

In 2008-2009 zal een extra budget van 5 miljoen euro vrijgemaakt worden voor bijkomende roodlicht- en snelheidscamera's. In de voorbije jaren heeft de Vlaamse overheid een groot aantal aanvragen ontvangen voor het plaatsen van flitspalen. Nu bijkomende budgetten vrijgemaakt zullen worden zal een procedure toegepast worden om de aanvragen te wegen en te rangschikken in een prioriteitenlijst. De flitspalen zullen in volgorde van de prioriteitenlijst en in functie van de beschikbare kredieten geïnstalleerd worden.

De procedure zal als volgt verlopen:

- De afdeling Verkeerskunde centraliseert de aanvragen voor het plaatsen van roodlicht- en snelheidscamera's afkomstig van de provinciale afdelingen Wegen en Verkeer, steden en gemeenten, lokale politiezones,...
- Alle lopende aanvragen worden door de provinciale afdelingen Wegen en Verkeer aan de Provinciale Commissie Verkeersveiligheid (PCV) voorgelegd uiterlijk eind februari 2008. Rekening houdende met de beschikbare, meest recente ongevalstatistieken, aangebracht door de afdeling Verkeerskunde en de lokale politie, neemt de PCV de beslissing om aanvragen al dan niet te weerhouden.
- De afdeling Verkeerskunde zal vervolgens in de eerste helft van maart 2008 alle weerhouden aanvragen wegen en rangschikken op basis van de door de werkgroep flitspalen vastgelegde criteria.
- Na controle van de beschikbare kredieten worden de hoogst gerangschikte locaties van de prioriteitenlijst door de afdelingen Elektriciteit en Mechanica uitgerust met flitspalen.
- Nieuwe aanvragen kunnen te allen tijde bij de afdeling Verkeerskunde ingediend worden. Eerder ingediende aanvragen kunnen opnieuw op de agenda van de PCV geplaatst worden indien de verkeersveiligheid ondertussen significant afgenomen is op de betreffende locaties. In deze beide gevallen wordt eveneens hoger beschreven procedure gevolgd.
- De afdeling Verkeerskunde zal om de 6 maanden een bijgewerkte prioriteitenlijst opstellen en vrijgeven.

2. De gemeente Zwevegem heeft op 26 oktober 2006 een aanvraag ingediend voor volgende locaties:

- *"Keiberg" tussen Gauwelstraat en de Souterrain, N8, kmpt 75*
- *"Keiberg" tussen Kwadestraat en de Souterrain richting Avelgem, N8, kmpt 76,2*

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 173
van 5 december 2007
van **CARL DECALUWE**

Zoneringsplannen waterzuivering - Uitvoering

De definitieve zoneringsplannen zullen door de gemeenten, de VMM (Vlaamse Milieumaatschappij) en Aquafin nv vertaald worden in concrete uitvoeringsplannen die de engagementen van de gemeenten zullen vastleggen.

Enkele gemeenten menen nu al de zoneringsplannen om financiële redenen niet te kunnen uitvoeren.

1. Welke timing wordt vooropgesteld voor het uitwerken van deze uitvoeringsplannen? En welke procedure is daaraan verbonden?
2. Hoe worden gemeenten gesanctioneerd wanneer blijkt dat zij de engagementen of de bepalingen uit de zoneringsplannen niet naleven?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 173 van 5 december 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Door mijn administratie wordt momenteel, samen met Aquafin, voor 12 proefgebieden een eerste versie van het uitvoeringsplan opgemaakt. Dit model van uitvoeringsplan zal in het voorjaar van 2008 worden voorgelegd aan de betrokkenen in de proefgebieden. Op basis van dit overleg zal de methodologie voor de opmaak van de uitvoeringsplannen verder worden aangepast. Vandaag kan dus nog geen exacte timing worden weergegeven.

Voor wat betreft de te volgen procedure is de doelstelling dat de uitvoeringsplannen worden opgemaakt in nauw overleg met alle betrokkenen: gemeenten, bekkenbesturen, drinkwaterbedrijven, intercommunales, enz. De exacte procedure kan pas worden vastgelegd na afronding van het proefproject.

2. In de zoneringsplannen zijn geen concrete engagementen inzake prioritisering en timing aan de gemeenten opgelegd. Dit wil niet zeggen dat er door vele gemeenten geen grote inspanning zal moeten geleverd worden om de globale doelstelling uit de kaderrichtlijnen water te halen.

De doelstellingen en prioritisering in de uitvoeringsplannen zullen ambitieus maar ook realistisch en haalbaar zijn, rekening houdend met de financierings mogelijkheden van de gemeente en de verhoogde subsidiëring vanuit het Vlaams Gewest.

Gelet op deze omkadering ga ik er van uit dat de gemeenten hun verantwoordelijkheden ten volle zullen opnemen. Voorlopig heb ik dan ook geen sanctieprocedure voorzien.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 174

van 5 december 2007

van **LAURENCE LIBERT***Dierenbegraafplaatsen - Regelgeving*

In de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed van 31 mei 2007 werd aan minister Peeters, toenmalig minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, de vraag gesteld welke de argumenten zijn om het totaalverbod op dierenbegraafplaatsen in Vlaanderen te handhaven (Handelingen C203 van 31 mei 2007, blz. 4-6).

De minister beaamde dat de Europese verordening van 3 oktober 2002 de regels voor het begraven van dierlijk afval strenger maakt en bevestigde dat er geen specifieke regelgeving bestaat inzake dierenbegraafplaatsen. Bovendien was de minister van oordeel dat er een onderzoek zou kunnen gebeuren om duidelijk te maken of een regelgeving voor dierenbegraafplaatsen nuttig is.

Wat is de stand van zaken: is men reeds met het onderzoek gestart? Zo ja, in welke fase bevindt het onderzoek zich?

Indien het onderzoek nog niet gestart is, welke startdatum stelt de minister dan voorop?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 174 van 5 december 2007

van **LAURENCE LIBERT**

Na de behandeling van de vraag welke de argumenten zijn om het totaalverbod op dierenbegraafplaatsen in Vlaanderen te handhaven (Handelingen C203 van 31 mei 2007, blz. 4-6), is aan de OVAM gevraagd een verkennende studie uit te voeren naar het beleid rond dierenbegraafplaatsen. In juni 2007 is een nota opgesteld door de OVAM waarin een beknopt overzicht werd gegeven van het huidig beleidskader, het nut en de noodzaak van dierenbegraafplaatsen in Vlaanderen. Deze nota kan als onderdeel van het antwoord op onderhavige vraag beschouwd worden.

Op basis van deze nota is aan de OVAM gevraagd deze verkenning uit te breiden, onder meer via een vergelijkend onderzoek naar de situatie in Nederland. Deze opdracht loopt momenteel nog bij de OVAM. Casusonderzoek naar een dierenbegraafplaats in Nederland en algemeen aanvullend onderzoek moeten suggesties opleveren voor een mogelijk beleidskader dat de milieu- en hygiëneaspecten definieert. Een afronding van dit onderzoek is voorzien voor februari 2008.

Relevant is daarnaast dat dit onderwerp is voorgesteld door de OVAM als onderzoeksídee voor het gepland begrotingsjaar 2008 in het kader van het TWOL-programma. Een beslissing over het TWOL-programma is nog niet genomen.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 246

van 10 januari 2008

van **FRANCIS VERMEIREN***Netbeheerders - Aansprakelijkheidsregeling*

In elk gewest, en zowel voor elektriciteit als voor gas, is het standaardtarief voor geen enkel verbruiksprofiel de voordeligste keuze. Alle prijsreducties ten spijt, stellen we vast dat de totale elektriciteitsfactuur gestegen is: van 510 euro in 2003 tot 523 euro in 2006, en dat voor een gemiddeld verbruik van 3.500 kWh/j. Gestegen brandstofprijzen zijn er ongetwijfeld mee de oorzaak van. Na drie jaar van tariefdalingen, wil men nu de distributietarieven verhogen en ook de impact van de uitbreiding van het nachttarief naar het weekend doet de tarieven stijgen.

Tarieven vormen echter maar één aspect, contractvoorwaarden zijn een ander cruciaal aspect. Test-Aankoop onderzocht de contractvoorwaarden van alle leveranciers in het licht van het sectorale akkoord dat federaal minister Freya Van Den Bossche sloot. De meeste energieleveranciers passen het akkoord toe in hun algemene voorwaarden. Maar voor een groot aantal consumenten die geconfronteerd worden met pannes, blijken er hiaten te zitten in de regelgeving.

De vraag rijst of de regeling die voormalig Vlaams minister van Energie Kris Peeters uitwerkte inzake de aansprakelijkheid van de netbeheerders in geval van stroompannes en -onderbrekingen volstaat.

Ik stel vast dat inzake aansprakelijkheid in geval van bijvoorbeeld pannes, storingen in de kwaliteit en stroomonderbrekingen, een "kat-en-muis"-spel wordt gespeeld tussen de leveranciers en de netbeheerders. Toenmalig bevoegd minister Peeters werkte een regeling uit voor aansprakelijkheid bij de Vlaamse energienetbeheerders die uiterlijk op 1 januari 2007 in werking trad. Onderscheid wordt gemaakt tussen zware fout en gewone fout. Maar het is de beheerder zelf die uitmaakt welke van de twee fouten in het geding van toepassing is. Onnodig te zeggen dat die beheerder er geen belang bij heeft om de zware fout in zijn hoofd in te roepen.

De nieuwe vergoedingsregeling voorziet in geval van gewone fout ook een vrijstelling van 250 euro, wat voor de consument geen concreet voordeel oplevert. Een defect televisietoestel van vijf jaar oud, of de dvd-speler met een lagere prijs dan 250 euro, of de inhoud van de diepvries die moet worden weggegooid, enzovoort... allemaal ten gevolge van de stroompanne. De franchise is in feite te hoog in de meeste gevallen.

Worden er nog initiatieven genomen om de aansprakelijkheidsregeling te verbeteren? Ik denk bijvoorbeeld aan een combinatie van fout- en objectieve aansprakelijkheid.

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 246 van 10 januari 2008
van **FRANCIS VERMEIREN**

Sinds 1 januari 2007 wordt door alle Vlaamse netbeheerders een nieuwe en uniforme aansprakelijkheidsregeling bij stroompannes toegepast. Deze nieuwe aansprakelijkheidsregeling kwam er onder impuls van mijn voorganger Kris Peeters. Het betreft echter geen wettelijke regeling, doch wel een onderdeel van het aansluitingsreglement, goedgekeurd door de Raden van Bestuur van de netbeheerders.

In vergelijking tot de situatie voor 1 januari 2007 moeten de netbeheerders op basis van de nieuwe regeling sneller overgaan tot het uitbetalen van een werkelijke schadevergoeding voor iedereen die werkelijk schade lijdt: burgers, zelfstandigen en KMO's, en grote professionele afnemers. Daarnaast wordt nu ook een principiële opening geboden naar een vergoeding voor andere dan rechtstreekse, materiële schade, geleden door zelfstandigen en KMO's. Ten slotte werd ook de foudtrempeel voor tussenkomst bij schade van grote professionele afnemers op hoogspanning of middendruk verlaagd.

Het is steeds de bedoeling geweest om de nieuwe aansprakelijkheidsregeling te evalueren in de loop van 2008, nadat voldoende tijd gelaten werd om de effecten op het terrein te kunnen inschatten.

Zoals reeds aangekondigd in mijn beleidsbrief 2007-2008, zal bij deze evaluatie onderzocht dienen te worden of op termijn, in functie van een evaluatie in de praktijk, een verhoging van de forfaitaire vergoedingen dient te worden overwogen, samen met een verhoging van de plafonds voor tussenkomst en een verlaging van de voorziene vrijstellingen voor de afnemers.

Deze evaluatie zal gebeuren in het kader van het jaarlijks onderzoek door de VREG van de kwaliteit van de dienstverlening van de distributienetbeheerders. Dit rapport zal begin september beschikbaar zijn.

Tevens heb ik in een ontwerp van verzameldecreet een tekstvoorstel opgenomen dat als decretale basis kan dienen voor het opleggen aan de netbeheerders van een regeling inzake forfaitaire schadeloosstelling in geval van stroomonderbrekingen, schade als gevolg van stroompulsen,...

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 175
van 11 december 2007
van **VERA DUA**

Aquafin - Waterzuiveringsinstallatie Herzele

In Herzele (deelgemeente Sint-Antelinks) is Aquafin gestart met de bouw van een RWZI (rioolwaterzuiveringsinstallatie), niettegenstaande tegen het BPA (bijzonder plan van aanleg) dat deze installatie mogelijk maakt een vernietigingsprocedure loopt bij de Raad van State.

Onlangs is het verslag van de auditeur bekendgemaakt: de auditeur acht verschillende bezwaren tegen het BPA gegrond en concludeert dat het beroep derhalve gegrond is. Meer bepaald bevat het voorgestelde BPA geen ruimtelijke afweging aan de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Bovendien werden de bezwaren die in het kader van het openbaar onderzoek werden ingediend, niet op afdoende wijze weerlegd. De auditeur stelt dan ook voor om het beroep tot nietigverklaring van het BPA in te willigen.

De bouw van de RWZI-installatie is echter al begonnen. Indien de Raad van State het verslag van de auditeur volgt, vervalt echter ook de juridische basis voor de bouwvergunning van de installatie.

We zien hier een zoveelste voorbeeld van de slordige en eigengereide manier waarop Aquafin tewerk gaat bij het plannen en uitvoeren van haar waterzuiveringsprojecten. Te vaak wordt er ondanks ernstige juridische en milieubezwaren voor een bepaalde locatie gekozen, met tal van juridische procedures als gevolg.

1. Is het verantwoord dat Aquafin de bouw van een betwiste RWZI aanvangt als er een procedure loopt bij de Raad van State waarbij het risico reëel is dat dit tot vernietiging van het BPA kan leiden? Getuigt dergelijke werkwijze van Aquafin van behoorlijk bestuur?
2. Wat zijn de juridische gevolgen van een mogelijke vernietiging van het BPA in kwestie? Welke implicaties heeft dit op de gestarte bouwactiviteiten?
3. Op welke wijze wordt vermeden dat Aquafin in de toekomst projecten opstart die onvoldoende juridisch onderbouwd zijn? Werden daaromtrent al richtlijnen gegeven en afspraken gemaakt met Aquafin?
4. Voor hoeveel en welke RWZI-dossiers lopen er momenteel juridische procedures en welke strategie wordt in deze dossiers gevolgd om situaties zoals in Herzele te vermijden?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 175 van 11 december 2007

van **VERA DUA**

De bouw van de RWZI Sint-Antelinks beroert al lang de gemeederen in Herzele en omstreken. Het project RWZI Sint-Antelinks (94402) werd reeds in 1992 ter uitvoering opgedragen aan nv Aquafin. U kent ongetwijfeld beter dan wie ook in het parlement de bewogen voorgeschiedenis van en de problemen waarmee dit project de afgelopen 15 jaar geconfronteerd werd.

Wat uw concrete vragen betreft.

1. Aquafin heeft de RWZI St-Antelinks, na heel wat discussie én overleg, gepland op de bewuste locatie en heeft, na het verkrijgen van de nodige vergunningen, de bouw er van aangevat. De vergunningen werden verkregen met respect voor alle geldende wet- en regelgeving,

De procedure waarnaar u verwijst, betreft een procedure tegen het door de gemeente goedgekeurde en door collega Van Mechelen bekrachtigde Bijzonder Plan van Aanleg (BPA). NV Aquafin is geen juridisch betrokken partij in deze.

Verder kan men vaststellen dat er geen (Raad van State-)procedure werd ingesteld tegen Aquafins stedenbouwkundige vergunning en dat er geen schorsingsberoep werd ingesteld tegen de milieuvergunning. Het ontbreken van de net vermelde procedures, is een impliciete erkenning dat er geen moeilijk te herstellen nadeel verwacht werd van de bouw van het zuiveringstation. Immers indien de bouw van de installatie het leefmilieu op ernstige wijze zou aantasten, had men uiteraard een schorsingsberoep ingediend tegen de milieuvergunning of was er gereageerd op de stedenbouwkundige vergunning, teneinde hierdoor de bouw van de installatie tegen te houden.

In deze omstandigheden was Aquafin in alle redelijkheid gerechtigd om te (beginnen) bouwen. Er is dus geen sprake van slordigheid of nalatigheid vanwege de NV Aquafin zoals u stelt.

2. De juridische consequenties in deze zaak zijn hoogst onzeker.

In de annulatieprocedure tegen het BPA heeft de auditeur de nietigverklaring geadviseerd, op basis van volgende middelen:

- het MB schendt de motiveringsplicht aangaande de ruimtelijke afweging op basis van de principes van het RSV (*'de locatie van een RWZI gaat uit van het principe van de gedeconcentreerde bundeling waarbij de verenigbaarheid qua reuk-, lawaai- en visuele hinder met de woonfunctie maximaal is'*)
- het MB heeft de weerlegging van de bezwaren van de omwonenden door de Gecoro ten onrechte als voldoende gemotiveerd beschouwd en heeft zelf evenmin een afdoende motivering gegeven t.a.v. de bezwaren

Om de mogelijke juridische problemen en onzekerheden van een mogelijke vernietiging van het BPA te vermijden, heeft minister Van Mechelen, naar aanleiding van dit auditoraatsverslag het BPA begin januari 2008 ingetrokken. Behoudens vergissing heeft intussen ook de gemeente haar besluit tot definitieve aanneming van het BPA ingetrokken, zodat de procedure tot opmaak

van een BPA zal hervat worden vanaf het advies van de Gecoro. De Gecoro zal derhalve de ingediende bezwaarschriften opnieuw moeten onderzoeken en een afdoende weerlegging formuleren, alvorens de gemeente opnieuw kan beslissen.. Gelet op de intrekking van het BPA, wordt de procedure bij de Raad van State alleszins zonder voorwerp.

Zolang echter de milieuvergunning niet vernietigd wordt door de Raad van State of niet onwettig wordt bevonden door de burgerlijke rechter, blijft ze in principe rechtsgeldig en kan de exploitant er subjectieve rechten uit putten.

Hetzelfde geldt voor de stedenbouwkundige vergunning. Deze werd niet aangevochten bij de Raad van State. Het is eventueel aan een burgerlijke rechter om te oordelen of dat de stedenbouwkundige vergunning met toepassing van art. 159 GW. buiten toepassing moet worden gelaten wegens onwettig.

Ik heb de NV Aquafin op de hoogte gebracht van deze ontwikkelingen en hen gevraagd passende maatregelen te nemen in functie van de gekende informatie en de toekomstige ontwikkelingen.

Gelet op het voorgaande heeft de NV Aquafin beslist de werken vrijwillig te onderbreken in afwachting van bijkomende juridische zekerheden.

Ik wil er toch op wijzen dat het onderbreken van de werken hoe dan ook betekent dat het huishoudelijk afvalwater van Steenhuize-Wijnhuize en Sint-Antelinks verder ongezuiverd blijft en als dusdanig geloosd wordt, wat ik ten zeerste betreurt.

3. Wat de realisatie van deze en andere Aquafin-projecten betreft, weet u als mijn voorganger dat er diverse afspraken gelden en er een breed overleg plaatsvindt over de inplantingsplaats van de zuiveringsinfrastructuur.

In de ontwerpfasen van een project wordt vanaf de opstart een ruim vooroverleg gevoerd met de betrokken advies- en vergunningverlenende instanties zoals de administratie Ruimtelijke Ordening (RWO-RO), het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB), Landbouw en Visserij, Verder wordt er steeds overlegd met de betrokken gemeenten en eventuele omwonenden.

Na indiening van het Technisch Plan wordt het ontwerp aan het Ambtelijk Bekkenoverleg ter advisering voorgelegd, waarin elk van eerder vermelde instanties vertegenwoordigd zijn. Op basis van de verkregen adviezen van de betrokken instanties formuleert het Ambtelijk Bekkenoverleg een formeel globaal advies.

Elk van bovenstaande stappen wordt steeds gezet rekening houdend met de geldende wet- en regelgeving. De beslissingen van de overheidsinstanties worden door Aquafin gerespecteerd.

4. Voor zover mij bekend, zijn er op dit ogenblik geen juridische procedures hangende die vergelijkbaar zijn met de situatie in Herzele.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 176
van 11 december 2007
van **VERA DUA**

Dossier verbrandingsoven Gentse Kanaalzone - Stand van zaken

Op 12 februari 1998 verleende de bestendige deputatie van Oost-Vlaanderen een milieuvergunning aan Fabricom voor de bouw van een geïntegreerde afvalverwerkingsinstallatie in de Gentse Kanaalzone.

Er werden talrijke bezwaren ingediend en op 3 december 1999 werd in beroep de bouw van het Milieupark vergund met uitzondering van de afvalverbrandingsinstallatie, onder meer omdat een bijkomende oven in het Gentse niet voorzien was in het afvalstoffenplan.

Een eerdere aanvraag voor de bouw van deze verbrandingsoven werd eveneens in beroep op 31 juli 1998 geweigerd door toenmalig minister Kelchtermans.

Op 7 juni 2007 heeft de Raad van State een arrest geveld waarbij de beslissing in beroep werd vernietigd. Na deze beslissing is er uiteraard opnieuw ongerustheid over de stand van zaken in dit dossier. Gezien de vernietiging van de eindbeslissing, is de vraag welke stappen er nu verder kunnen genomen worden door de oorspronkelijke initiatiefnemers. Fabricom is ondertussen omgevormd tot Sita, en blijkbaar zouden zij geïnteresseerd zijn om dit project opnieuw op te starten.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier na de vernietiging van de eindbeslissing? Is de beroepsprocedure hangende en is deze opschortend of niet?
2. Werd er al een advies uitgebracht door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie? En zo ja, welk advies?

Zijn er reeds andere adviezen uitgebracht (o.m. van de stad Gent)?

3. Tegen wanneer moet de minister een beslissing nemen in dit dossier?
4. In hoeverre past een dergelijke verbrandingsinstallatie in het afvalbeleid van de Vlaamse Regering? Wat is de relatie tussen dit dossier en de plannen in Beveren en Houthalen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 176 van 11 december 2007

van **VERA DUA**

1. De ministeriële besluiten nr. AMV/00071033/1000 van 31 juli 1998 en nr. AMV/00071033/1004 van 3 december 1999 werden vernietigd bij arresten van de Raad van State, respectievelijk nr. 171.699 van 31 mei 2007 en nr. 171.906 van 7 juni 2007. De beroepsprocedure werd bijgevolg opnieuw opgestart en is momenteel nog lopende. Wanneer, zoals in casu, de beroepen werden ingediend door natuurlijke en rechtspersonen die tengevolge van de vestiging en de exploitatie van de inrichting rechtstreeks hinder kunnen ondervinden, alsook door rechtspersoon die zich de bescherming tot doel hebben gesteld van het leefmilieu dat door deze hinder kan worden getroffen, wordt conform artikel 51, §3 van titel I van het VLAREM, de bestreden beslissing niet geschorst.
2. Het advies van 17 september 2007 van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie is voorwaardelijk gunstig. De adviezen van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij, de Vlaamse Milieumaatschappij, de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid van het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoedbeleid en de afdeling Milieuvergunningen werden uitgebracht op respectievelijk 30 juli 2007, 31 juli 2007, 12 september 2007 en 14 september 2007. Met toepassing van het bepaalde van artikel 20, §1, van titel I van het VLAREM, behoort een stad of gemeente niet tot de adviesverlenende overheidsorganen, die in een dossier met betrekking tot een beroep tegen een beslissing van de deputatie van de provincieraad, een advies moeten uitbrengen.
3. De uiterste datum voor de beslissing was 3 november 2007, maar dit betreft een termijn van orde. Een beslissing werd tot op heden nog niet genomen, omdat ik gevraagd heb om de actualiteitswaarde van het MER te laten onderzoeken door een erkend MER-deskundige.
4. Het afgelopen uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 2003-2007 voorziet noch een installatie in Gent, noch een installatie in Beveren. Wel was er ruimte voor een installatie in de provincie Limburg. Van de geplande extra 600.000 ton verwerkingscapaciteit werd er slechts 150.000 ton verwezenlijkt in Geel. Het betekent dat er een ontbrekende verwerkingscapaciteit moet verwezenlijkt worden tijdens de planperiode van het nieuwe uitvoeringsplan milieuverantwoord beheer van huishoudelijke afvalstoffen dat vanaf 1 januari 2008 van kracht is. De ontbrekende verwerkingscapaciteit moet ingevuld worden met BBT-installaties. Locaties voor inplanting worden niet meer specifiek voorzien. Het ontwerpplan spreekt bijgevolg niet van Beveren, Houthalen, Gent of elders. Initiatiefnemers moeten een goed onderbouwd dossier (met inbegrip van locatie) indienen voor de realisatie van nieuwe BBT-verwerkingscapaciteit binnen de krijtlijnen van het nieuwe uitvoeringsplan. Dit zal dan op zijn waarde getoetst worden binnen het vigerende wettelijke kader.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 177
van 11 december 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Investeringsprogramma wegen - N12 Ravels

In het Investeringsprogramma Wegen 2008-2010 is het project “Structureel onderhoud samen met module 13” aan de N12 in Ravels opgenomen. Hiervoor werd voor 2008 400.000 euro uitgetrokken.

1. Kan de minister een volledige omschrijving geven van het project?
2. Welke concrete timing stelt de minister voorop voor de realisatie van het project?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 177 van 11 december 2007

van **KATHLEEN HELSEN**

1. Het project omvat de hernieuwing van het weggedeelte van de N12 tussen kmpt 45,400 en kmpt 46,645 deels ten laste van het Vlaams Gewest, deels ten laste van de gemeente Ravels. De bestaande wegenis, bestaande uit een wegverharding in betonplaten met wegbreedte 2 x 3,00m, met aanliggend een dubbelrichting fietspad met breedte 1,00m à 1,50m, zal hierbij worden opgebroken en worden vervangen door een wegverharding in asfalt (SMA) en een vrijliggend dubbelrichting fietspad in rode beton. Daarnaast zullen op deze nieuw aan te leggen wegsectie ook een oversteekplaats en 2 bushaltes worden voorzien. Het budget dat is opgenomen in de begrotingsvoorstellen voor 2008 (art. 73.11), omvat het gedeelte ten laste van het Vlaamse Gewest (Agentschap Wegen en Verkeer), m.n. het weggedeelte van kmpt 46,237 tot en met kmpt 46,645. Deze werken dienen uitgevoerd in coördinatie met de werken die voorzien zijn in het kader van de module 13 van de gemeente Ravels.
2. Deze werken worden op het ontwerp indicatief driejarenprogramma 2008-2010 voorzien voor 2008. Het is de bedoeling om in de loop van 2008 tot de aanbesteding van dit project over te gaan. Na de toewijzing van het project aan de meest voordelige inschrijver, zal aansluitend worden overgegaan tot de daadwerkelijke uitvoering van de werken. De effectieve uitvoeringstermijn wordt geraamd op 180 werkdagen (voor AWV en de gemeente).
3. Deze info is gebaseerd op het ontwerp van het indicatief meerjarenprogramma zoals het werd ingediend bij de commissie Openbare Werken, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. Een definitief programma wordt later goedgekeurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 178
van 11 december 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Investeringsprogramma wegen - N12 Ravels

In het Investeringsprogramma Wegen 2008-2010 is het project “Heraanleg wegvak tussen bochtverbetering en kruispunt N118 aan de N12 in Ravels opgenomen. Hiervoor werd voor 2010 1.750.000 euro uitgetrokken.

1. Kan de minister een volledige omschrijving geven van het project?
2. Welke concrete timing stelt de minister voorop voor de realisatie van het project?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 178 van 11 december 2007

van **KATHLEEN HELSEN**

1. Het project omvat de hernieuwing van het weggedeelte van de N12 tussen kmpt 46,645 en kmpt 48,700 aansluitend enerzijds op het weggedeelte van het project "Hernieuwing weggedeelte van de N12" (zie antwoord op parlementaire vraag 177) en anderzijds op het kruispunt N12/N118.
De huidige wegenis, bestaande uit een wegverharding in betonplaten met een wegbreedte van 2 x 3,00m, met aanliggend dubbelrichting fietspad met een breedte van 1,00m tot 1,50m, zal hierbij worden opgebroken en vervangen door een wegverharding in asfalt (SMA) en een vrijliggend dubbelrichting fietspad in rode beton.
Dit gedeelte omvat de laatste verbinding tussen het in 2008 voorziene weggedeelte en het kruispunt N12/N118.
2. Deze werken worden op het driejarenprogramma 2008-2010 voorzien in 2010.
3. Deze info is gebaseerd op het ontwerp van het indicatief meerjarenprogramma zoals het werd ingediend bij de commissie Openbare Werken, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. Een definitief programma wordt later goedgekeurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 179
van 11 december 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Investeringsprogramma wegen - N153 Herentals

In het Investeringsprogramma Wegen 2008-2010 is het project “N153 Herentals-Poederlee: structureel onderhoud” opgenomen. Hiervoor werd voor 2008 1.500.000 euro uitgetrokken.

1. Kan de minister een volledige omschrijving geven van het project?
2. Welke concrete timing stelt de minister voorop voor de realisatie van het project?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 179 van 11 december 2007

van **KATHLEEN HELSEN**

1. Het project omvat de hernieuwing van het weggedeelte van de N153 Herentals-Poederlee tussen kmpt 2,300 en kmpt 7,560. De werken omvatten het structureel onderhoud van de wegverharding van de N153, waarbij de huidige betonplaten op de N153 zullen worden verwijderd en vervangen door een wegverharding in asfalt.
2. Deze werken worden op het driejarenprogramma 2008-2010 voorzien in 2008. Het is de bedoeling om eind 2008 tot de uitvoering van dit project over te gaan. Indien het project wordt weerhouden op het nog goed te keuren investeringsprogramma voor 2008, zal het zo spoedig mogelijk door het Agentschap Wegen en Verkeer worden aanbesteed. Na toewijzing van het project aan de meest voordelige inschrijver, zal aansluitend worden overgegaan tot de effectieve uitvoering van de werken. De uitvoeringsperiode van dit project dient afgestemd op de beëindiging van de werken t.h.v. het kruispunt N153-N13-N152 (Primalux) te Herentals (thans in uitvoering in het kader van het programma voor het 'Wegwerken van de Gevaarlijke Punten'), teneinde de verkeershinder in de omgeving van de stad Herentals zoveel mogelijk te beperken.
3. Deze info is gebaseerd op het ontwerp van het indicatief meerjarenprogramma zoals het werd ingediend bij de commissie Openbare Werken, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. Een definitief programma wordt later goedgekeurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 180
van 11 december 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Investeringsprogramma wegen - A13 Herentals

In het Investeringsprogramma Wegen 2008-2010 is het project “Heraanleggen op- en afritten” aan de A13 in Herentals opgenomen. Hiervoor werd voor 2008 800.000 euro uitgetrokken.

1. Kan de minister een volledige omschrijving geven van het project?
2. Welke concrete timing stelt de minister voorop voor de realisatie van het project?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 180 van 11 december 2007

van **KATHLEEN HELSEN**

1. Het project omvat de hernieuwing van de asfaltverharding op een aantal op- en afritten van de E313 om de stroefheid van de asfaltverharding op deze op- en afritten (en vooral in de bochten van deze op- en afritten) opnieuw te herstellen en/of te verbeteren door het verwijderen van de slechte stukken asfalt, en zodoende de verkeersveiligheid op deze op- en afritten te verhogen. Met dit project wordt uitvoering gegeven aan één van de actiepunten die werden vooropgesteld tijdens het actualiteitsdebat in het Vlaamse Parlement van 3 oktober 2007 m.b.t. de verkeersveiligheid op de E313.
Het project wordt uitgevoerd in samenwerking tussen het Agentschap Wegen en Verkeer (afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen) en de afdeling Wegenbouwkunde van de Vlaamse Overheid.
2. Deze werken worden op het ontwerp indicatief driejarenprogramma 2008-2010 voorzien in 2008. De bedoeling is om in de loop van 2008 tot de aanbesteding van dit project over te gaan. Na de toewijzing van het project aan de meest voordelige inschrijver, zal aansluitend worden overgegaan tot de effectieve uitvoering van de werken. De uitvoeringsperiode van de werken dient ondermeer te worden afgestemd op de werken in het kader van de invoering van het dynamische verkeersmanagement op de E313 om de verkeershinder op de deze autosnelweg zoveel mogelijk te beperken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 181
van 11 december 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Investeringsprogramma wegen - Parkings A21 Vorselaar-Gierle

In het Investeringsprogramma Wegen 2008-2010 is het project “Structureel onderhoud parkings Vorselaar en Gierle” aan de A21 opgenomen. Hiervoor werd voor 2008 500.000 euro uitgetrokken.

1. Kan de minister een volledige omschrijving geven van het project?
2. Welke concrete timing stelt de minister voorop voor de realisatie van het project?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 181 van 11 december 2007

van **KATHLEEN HELSEN**

1. Het project omvat het structureel onderhoud van de wegenparkings langs de E34(A21), tussen Vorselaar en Gierle (van kmpt 24,000 tot 34,000).
De toplaag van de bestaande wegverharding van deze parkings (toplaag in asfalt) zal hierbij geheel of gedeeltelijk worden afgefreesd en worden vervangen door een nieuwe asfalt toplaag (SMA- toplaag).
2. Deze werken werden op het ontwerp initiatief driejarenprogramma 2008-2010 voorzien in 2008. Het is de bedoeling om in de loop van 2008 tot de aanbesteding van dit project over te gaan. Na de toewijzing van het project aan de meest voordelige inschrijver, zal aansluitend worden overgegaan tot de daadwerkelijke uitvoering van de werken. De effectieve uitvoeringstermijn wordt geraamd op 40 werkdagen.
3. Deze info is gebaseerd op het ontwerp van het indicatief meerjarenprogramma zoals het werd ingediend bij de commissie Openbare Werken, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. Een definitief programma wordt later goedgekeurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 182
van 11 december 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Investeringsprogramma wegen - Carpoolparking A21 Lille

In het Investeringsprogramma Wegen 2008-2010 is het project “Opbraak gedeelte carpoolparking” aan de A21 in Lille opgenomen. Hiervoor werd voor 2008 13.000 euro uitgetrokken.

1. Kan de minister een volledige omschrijving geven van het project?
2. Welke concrete timing stelt de minister voorop voor de realisatie van het project?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 182 van 11 december 2007

van **KATHLEEN HELSEN**

1. De werken omvatten het opbreken van een gedeelte van de carpoolparking langs de E34(A21) te Lille (kmpt 27,800) en het terug in oorspronkelijke toestand brengen van het betreffende perceel.
Het project vindt zijn oorsprong in de tijdelijkheid van de stedenbouwkundige vergunning die is afgeleverd voor het betreffende gedeelte van de carpoolparking.
Het betreffende parkinggedeelte werd enkele jaren geleden voorzien als minder hinder maatregel voor de wegenwerken t.h.v. de ring rond Antwerpen. Gezien deze wegenwerken inmiddels zijn beëindigd en de stedenbouwkundige vergunning van dit parkinggedeelte slechts tijdelijk was, dient te worden overgegaan tot de opbraak van dit parkinggedeelte.
2. Deze werken worden op het ontwerp indicatief driejarenprogramma 2008-2010 voorzien in 2008. Het is de bedoeling om in de loop van 2008 tot de aanbesteding van dit project over te gaan. Na de toewijzing van het project aan de meest voordelige inschrijver, zal aansluitend worden overgegaan tot de effectieve uitvoering van de werken. De uitvoeringstermijn wordt geraamd op 20 werkdagen.
3. Deze info is gebaseerd op het ontwerp van het indicatief meerjarenprogramma zoals het werd ingediend bij de commissie Openbare Werken, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. Een definitief programma wordt later goedgekeurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 183
van 11 december 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Investeringsprogramma wegen - Wegdek N71 Mol

In het Investeringsprogramma Wegen 2008-2010 is het project “Aanpassen wegdek ter verbetering rolgeluid” aan de N71 in Mol opgenomen. Hiervoor werd voor 2009 200.000 euro uitgetrokken.

1. Kan de minister een volledige omschrijving geven van het project?
2. Welke concrete timing stelt de minister voorop voor de realisatie van het project?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 183 van 11 december 2007

van **KATHLEEN HELSEN**

1. De werken omvatten het geheel of gedeeltelijk hernieuwen van de asfaltwegverharding op de N71, tussen kmpt 5,000 en kmpt 12,000, waarbij de bestaande asfaltverharding wordt afgefreed en vervangen door een nieuwe, meer geluidsarme asfaltverharding in SMA.
2. Deze werken worden op het ontwerp indicatief driejarenprogramma 2008-2010 voorzien in 2009.
3. Deze info is gebaseerd op het ontwerp van het indicatief meerjarenprogramma zoals het werd ingediend bij de commissie Openbare Werken, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. Een definitief programma wordt later goedgekeurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 184
van 11 december 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Investeringsprogramma wegen - Waterafvoer N71 Mol

In het Investeringsprogramma Wegen 2008-2010 is het project “Verbetering waterafvoer i.s.m. Aquafin” aan de N71 in Mol opgenomen. Hiervoor werd voor 2009 150.000 euro uitgetrokken.

1. Kan de minister een volledige omschrijving geven van het project?
2. Welke concrete timing stelt de minister voorop voor de realisatie van het project?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 184 van 11 december 2007

van **KATHLEEN HELSEN**

1. Het project omvat de herprofilering van de langsgracht langs de N71-Zuiderring te Mol, tussen het kruispunt met de N110-Borgerhoutsedijk en het kruispunt met de N18-Molderdijk. Deze grondwerken kaderen in een meer grootschalig project in de omgeving, waarbij in opdracht van de NV Aquafin de waterafvoer naar de RWZI zal worden verbeterd, o.a. door het aanbrengen van bijkomende knijpconstructies, het overstorten in het algemeen en het te veel overstorten in de Molse Nete, te beperken. Ook de herprofilering van de langsgracht langs de N71 is hierbij als vereiste vooropgesteld door de NV Aquafin.
2. De uitvoeringsperiode dient afgestemd op de uitvoeringsperiode van de werken in opdracht van de NV Aquafin.
3. Deze info is gebaseerd op het ontwerp van het indicatief meerjarenprogramma zoals het werd ingediend bij de commissie Openbare Werken, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. Een definitief programma wordt later goedgekeurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 185
van 11 december 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Investeringsprogramma wegen - N140 Turnhout

In het Investeringsprogramma Wegen 2008-2010 is het project “Structureel onderhoud tss Visbeekstraat en Philips en tss R13 en Visbeekstraat” aan de N140 in Turnhout opgenomen. Hiervoor werd voor 2009 1.500.000 euro uitgetrokken.

1. Kan de minister een volledige omschrijving geven van het project?
2. Welke concrete timing stelt de minister voorop voor de realisatie van het project?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 185 van 11 december 2007

van **KATHLEEN HELSEN**

1. Het project omvat de hernieuwing van het weggedeelte van de N140 tussen kmpt 0,350 en kmpt 0,450 en het weggedeelte tussen kmpt 0,620 en kmpt 1,100.

De huidige wegenis, bestaande uit een wegverharding in betonplaten met wegbreedte 2 x 3,00m met aan beide zijden een vrijliggend betonnen fietspad, zal hierbij worden opgebroken en worden vervangen door een wegverharding in asfalt (SMA) en vrijliggende fietspaden in rode beton.

Dit gedeelte omvat de verbinding tussen 3 al lopende projecten in het kader van het programma voor het wegwerken van de gevaarlijke punten (TV3V), met name:

1. De herinrichting van het kruispunt N140 / R13, van kmpt 0,00 tot kmpt 0,350;
 2. De herinrichting van het kruispunt Visbeekstraat / N140, van kmpt 0,450 tot kmpt 0,620;
 3. De herinrichting van het kruispunt N140/A21 en N140/Zierenbosstraat van kmpt 1,100 tot kmpt 2,100.
2. Deze werken worden op het driejarenprogramma 2008-2010 voorzien in 2009. Het is de bedoeling om in de loop van 2009 tot de uitvoering van dit project over te gaan.
 3. Deze info is gebaseerd op het ontwerp van het indicatief meerjarenprogramma zoals het werd ingediend bij de commissie Openbare Werken, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. Een definitief programma wordt later goedgekeurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 186
van 11 december 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Investeringsprogramma wegen - Ontsluiting industriezone Beerse

In het Investeringsprogramma Wegen 2008-2010 is het project "Ontsluiting industriezone Beerse-Noord" aan de N12 in Beerse opgenomen. Hiervoor werd voor 2008 350.000 euro uitgetrokken.

1. Kan de minister een volledige omschrijving geven van het project?
2. Welke concrete timing stelt de minister voorop voor de realisatie van het project?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 186 van 11 december 2007

van **KATHLEEN HELSEN**

1. Het project omvat het heraanleggen van het kruispunt van de N12 met de Nieuwe Dreef te Beerse ter hoogte van kmpt 32,500.
De werken omvatten het aanbrengen van afslagstroken, een herinrichting van de bushaltes en het verplaatsen van de fietspaden.
De werken gebeuren in combinatie met de voorziene aanpassingswerken aan de Nieuwe Dreef in opdracht van de gemeente Beerse, alsook in combinatie met de aanleg van een nieuwe vaste brug over het kanaal Schoten - Kwaadmechelen.
Het geheel moet leiden tot een degelijke ontsluiting van het industrieterrein Beerse - Noord, om het vrachtverkeer te kunnen weren uit de dorpskern van Beerse.
2. Deze werken worden voorzien op het ontwerp indicatief investeringsprogramma 2008-2010 in 2008. Het is de bedoeling om in de loop van 2008 tot de aanbesteding van dit project over te gaan. Na de toewijzing van het project aan de meest voordelige inschrijver, zal aansluitend worden overgegaan tot de daadwerkelijke uitvoering van de werken. De effectieve uitvoeringstermijn wordt geraamd op 60 werkdagen. De uitvoering dient afgestemd op de hoger vermelde werken in opdracht van derden.
3. Deze info is gebaseerd op het ontwerp van het indicatief meerjarenprogramma zoals het werd ingediend bij de commissie Openbare Werken, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. Een definitief programma wordt later goedgekeurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 187
van 12 december 2007
van **ELOI GLORIEUX**

START-plan Zaventem - Verbetering leefomgeving

Het Strategisch Actieplan voor de Reconversie en Tewerkstelling in de luchthavenregio Zaventem (START) heeft bij de opstart vier doelstellingen meegekregen:

- voldoende ruimte creëren voor nieuwe bedrijventerreinen en tewerkstelling;
- de mobiliteit in de regio verbeteren en in het bijzonder een betere ontsluiting van de luchthaven realiseren;
- de luchthaven uitbouwen tot een volwaardige Vlaamse haven, als internationale poort in Vlaanderen;
- de leefomgeving in de regio verbeteren.

Met betrekking tot de eerste drie doelstellingen werden reeds heel wat concrete projecten aangekondigd en/of opgestart, zoals het aansnijden van een nieuw bedrijventerrein in Meise-Westrode, de ontsluiting via de weg en het spoor van de luchthaven, extra busverbindingen met de luchthaven, bijkomende parallelle rijstroken langs de noordelijke Ring, het aantrekken van nieuwe luchtvaartmaatschappijen, enzovoort.

Met betrekking tot de vierde doelstelling, “de leefomgeving in de regio verbeteren”, zijn de initiatieven minder zichtbaar.

Welke concrete initiatieven worden er in het kader van de vierde doelstelling van het START “de leefomgeving in de regio verbeteren”, uitgewerkt? Welke budgetten zijn daarvoor beschikbaar?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 187 van 12 december 2007

van **ELOI GLORIEUX**

De eerste drie doelstellingen, die in het START-plan Zaventem genoemd worden (ruimte voor bedrijventerreinen en tewerkstelling, verbeteren van de mobiliteit in regio en de ontsluiting van de luchthaven, uitbouwen van de luchthaven tot een volwaardige Vlaamse haven, als internationale poort in Vlaanderen), worden door één of meerdere projecten ingevuld. Deze projecten hebben uiteraard een neveneffect en directe en/of indirecte weerslag en/of invloed op milieu en omgeving.

Zo is in het kader van het START-programma rond de herontwikkeling van de luchthaven Zaventem en de omliggende regio, de reconversie voorzien van de zone Watersite in Vilvoorde-Machelen, waarbij de zwaar verontreinigde brownfields gesaneerd worden.

Ook de projecten met betrekking tot de verbetering van de bereikbaarheid van de luchthaven via openbaar vervoer en de maatregelen die een verbeterde doorstroming op de R0 beogen, realiseren zijdelings een verbeterde leefomgeving.

Een aantal acties of projecten die betrekking hebben op de milderende maatregelen inzake vliegtuiglawaai, zijn voor een belangrijk deel mede afhankelijk van de federale overheid en van een samenwerkingsakkoord tussen de verschikkende betrokken overheden.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 188
van 12 december 2007
van **MARC CORDEEL**

Inhaalstroken voor vrachtwagens - Stand van zaken

In de beleidsbrief van de minister is niets terug te vinden over de stand van zaken m.b.t. de afbakening van inhaalstroken voor vrachtwagens. In juni 2006 keurde de federale regering nochtans tijdens een speciale ministerraad gewijd aan “veilig vrachtvervoer” een inhaalverbod op wegen met 2X2 rijstroken goed, als alternatief voor de veralgemeende snelheidsbeperking voor vrachtwagens tot 80 km/u.

Volgens deze beslissing zouden de gewesten instaan voor de afbakening van inhaalstroken aan de hand van verkeersborden.

1. Wat is de stand van zaken?
2. Hoeveel inhaalstroken zijn tot op heden reeds afgebakend op de Vlaamse 2X2-gewestwegen?
3. Welke aanpassingen zijn nog nodig?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 188 van 12 december 2007

van **MARC CORDEEL**

1. Op wegen met 2 rijstroken per rijrichting geldt vanaf 1 januari 2008 een algemeen inhaalverbod buiten de bebouwde kommen. Binnen deze kommen zal dit algemeen verbod niet gelden. Van dit algemeen inhaalverbod kan worden afgeweken met geëigende verkeersborden F107 die telkens een inhaaltoelating geven tot aan het volgende kruispunt of de volgende oprit, tenzij deze inhaaltoelating eerder zou worden opgeheven door het geëigende verkeersbord F109. Op het overgrote gedeelte van de autosnelwegen met 2 rijstroken per rijrichting wordt (slechts) een inhaaltoelating gegeven tussen 19 uur 's avonds en 6 uur 's morgens. Op enkele gedeelten van de autosnelwegen met 2 rijstroken per rijrichting wordt een permanente inhaaltoelating gegeven. Het betreft autosnelwegen met slechts beperkt verkeer, aan de randen van het Vlaamse Gewest. Alle voormelde inhaaltoelatingen waren op het terrein gerealiseerd, ten laatste in de eerste week van 2008.
2. Op niet-autosnelwegen met 2 rijstroken per rijrichting wordt momenteel nergens een inhaaltoelating gegeven. Het werd zinvoller geoordeeld om eerst de situatie op de autosnelwegen te bekijken, vooraleer voor de niet-autosnelwegen eventueel een initiatief te nemen.
3. De informatieborden aan de landsgrenzen, vooral ten behoeve van de buitenlandse chauffeurs, waren in de eerste week van 2008 nog niet overal aangebracht.

BIJLAGE

Kaart inhaaltoelating voor vrachtwagens op 2X2-autosnelwegen

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/188/antw.188.bijl.001.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 189
van 12 december 2007
van **VERA DUA**

Slibverwerking - Stand van zaken - Rieme-Noord

Op initiatief van de gemeentebesturen van Evergem, Zelzate en Gent, de provincie Oost-Vlaanderen en de Vlaamse administratie (departement Openbare Werken, afdeling Maritieme Toegang) werd een oriëntatienota Rieme-Noord opgemaakt.

Het betrokken gebied wordt in het noorden begrensd door de N49-E34, in het oosten door het Kanaal Gent-Terneuzen, in het zuiden door de Riemsesteenweg en in het westen door de R4-west.

In deze oriëntatienota worden opties vastgelegd voor de ontwikkeling van dit gebied op het vlak van verschillende types van bedrijvigheid en op het vlak van infrastructuur.

Door het ministeriële besluit van 7 december 2005 werden subsidies toegekend aan de provincie Oost-Vlaanderen voor het uitvoeren van studies voorafgaand aan de ontwikkeling van het gebied en voor het aanstellen van een coördinator die het geheel moet begeleiden. Het eindresultaat van dit samenwerkingsverband is deze oriëntatienota, waarbij ook een inrichtingsplan hoort met onder meer een opsomming van de te ontwikkelen gebieden.

Eén van de te ontwikkelen gebieden is de zone tussen de gemeentegrens Zelzate/Evergem en de Callemansputtestraat, waarvan wordt gesteld dat deze zal worden ontwikkeld door het Agentschap voor Waterwegen en Zeewezen (AWZ) met het oog op een uitbreiding van het bestaande slibstort Callemansputte en de bouw van een nieuwe slibverwerkingsinstallatie. Blijkbaar zal deze zone om deze reden ook onteigend worden door AWZ. Dit is op zich verbazingwekkend, vermits de vrij recente wervelbedinstallatie Sieco in Beveren juist de bedoeling had om aan de vraag naar slibverwerking te voldoen.

Naar aanleiding van deze oriëntatienota had ik graag een antwoord gekregen op volgende vragen.

1. Wat is het huidige jaarlijkse aanbod aan te verwerken slib in Vlaanderen, eventueel opgedeeld in soorten slib?
2. Wat is de evolutie van de voorbije tien jaar inzake het aanbod aan te verwerken slib in Vlaanderen (gegevens per jaar), eventueel opgedeeld in soorten slib?
3. Wat is de huidige capaciteit aan slibverwerking in Vlaanderen, eventueel opgedeeld in soorten slib en verwerkingstypes?
4. Wat is de evolutie van de voorbije tien jaar inzake de capaciteit aan slibverwerking in Vlaanderen (gegevens per jaar), eventueel opgedeeld in soortenslib en verwerkingstypes?

5. In hoeverre past de uitbreiding van het slibstort Callemansputte en de bouw van een nieuwe slibverwerkingsinstallatie in Rieme in het globale beleid van de Vlaame Regering inzake slibverwerking?
6. Wat is de stand van zaken van het dossier van de uitbreiding van het slibstort Callemansputte? Welke concrete procedurestappen werden reeds doorlopen?
7. Wat is de stand van zaken van het dossier van de bouw van een nieuwe slibverwerkingsinstallatie in Rieme? Welke concrete procedurestappen werden reeds doorlopen?
8. Wie zijn de (mogelijke) initiatiefnemers voor de uitbreiding van een slibstort en de bouw van een nieuwe slibverwerkingsinstallatie? Welke rol zal AWZ opnemen in deze ontwikkeling?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 189 van 12 december 2007

van **VERA DUA**

1-5. In het ontwerp Sectoraal Uitvoeringsplan Bagger- en ruimingsspecie wordt in Deel 3 'Prognoses' een inschatting gemaakt van de specieaanbodevolutie. Het specieaanbod voor de komende jaren wordt geraamd op 1.123.000 tds/jaar (zie tabel 2.12), wanneer de jaarlijkse specieaanbode (0% reductie) onveranderd blijft. Daarnaast is er ook een historische achterstand.

In het ontwerp-plan is als het langetermijndoel 4 gesteld dat de historische achterstand in die mate zal worden weggewerkt dat de nautische, hydraulische en ecologische doelstellingen behaald worden.

Het ontwerp Sectoraal Uitvoeringsplan Bagger- en ruimingsspecie stelt dat wanneer de jaarlijks verwachte behandelingscapaciteit van 1.144.676 tds vergeleken wordt met de bestaande behandelingscapaciteit van 999 000 tds, de bestaande behandelingscapaciteit niet toereikend is om de verwachte jaarlijkse speciestromen te behandelen. Hierbij moet ook opgemerkt worden dat binnen de bestaande behandelingscapaciteit ook andere specie- en grondstromen (rioolkolkenslib, RWZI-slib, verontreinigde grond) moeten behandeld worden.

Actie 5.4 van het ontwerp Sectoraal Uitvoeringsplan Bagger- en ruimingsspecie voorziet in het tot ontwikkeling brengen van extra capaciteit voor behandeling van specie in alle bekkens. De uitbouw van de nieuwe verwerkinginstallatie in Rieme en de uitbreiding van het stort Callemansputte kunnen bijdragen tot de realisatie van deze actie op het terrein.

Het Sectoraal Uitvoeringsplan Bagger- en ruimingsspecie is thans in ontwerp. Na goedkeuring wordt het globale beleid in verband met het omgaan met baggerspecie voor de komende jaren bepaald. De gestelde vragen met betrekking tot de stand van zaken van de slibverwerking maken deel uit van het plan. In de loop van 2008 zal de Vlaamse Regering een beslissing nemen over het Sectoraal Uitvoeringsplan Bagger- en ruimingsspecie.

Op te merken valt dat de wervelbedinstallatie van Sleco in Beveren bedoeld is om een oplossing te bieden voor de verwerking van het groeiende aanbod aan slib van rioolwaterzuiveringsinstallaties en slib van industriële processen en kadert in de problematiek van het Uitvoeringsplan Slib van de Vlaamse Regering, en dus niet bedoeld is voor de verwerking van bagger- en ruimingsspecie.

De vragen 6 t.e.m. 8 behoren tot de bevoegdheid van de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 190
van 12 december 2007
van **JAN LAURYS**

Pelletkachels - Aankooppremie

Pellets of houtkorrels worden in het buitenland al jaren gebruikt als energiebron voor kachels en centrale verwarming. In ons land zijn pellets vooral bekend als brandstof voor kachels. Wegens de hoge energiefactuur overwegen meer en meer mensen de aanschaf van een verwarmingsbron met pellets.

Verwarmen met pellets is goedkoper in vergelijking met gas of stookolie. Het is bovendien een milieuvriendelijke oplossing omdat het CO₂ –neutraal is en daardoor niet bijdraagt tot het broeikas-effect.

De installatie van een verwarmingsketel op pellets vraagt echter een grote investering. Hiervoor kan men wel een fiscale aftrek genieten als men aan de hand van een attest kan aantonen dat de ketels voldoen aan een minimumrendement. Voor heel wat particulieren met een beperkt inkomen blijft zo'n investering echter te hoog.

Een oplossing zou dan kunnen bestaan in de aanschaf van pelletkachels. Daarvoor is echter geen enkele premie voorzien in Vlaanderen, in tegenstelling tot Wallonië, waar wel een premie kan worden aangevraagd. Recentelijk werd de premie daar verhoogd tot 350 euro.

Waarom werd er in Vlaanderen nog geen premie ingevoerd voor de aankoop van pelletkachels? Zijn er plannen in die zin?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 190 van 12 december 2007

van **JAN LAURYS**

De Vlaamse overheid wenst de inzet van biomassa voor de productie van groene warmte te bevorderen. Daartoe zijn enkele demonstratieprojecten ondersteund en kunnen bedrijven genieten van een verhoogde fiscale aftrek en ecologiesteun. Particulieren genieten een fiscaal voordeel tot 2600 euro voor de plaatsing van een pelletketel voor vervanging van een bestaande ketel.

Voor een bredere toepassing van houtpellets, vb. in pelletkachels, dient men er echter over te waken dat de promotie gebeurt op basis van positieve gebruikservaringen en dat negatieve reclame vermeden wordt. Daarbij is het van groot belang dat de consument kan rekenen op betrouwbare verbrandingsinstallaties (ketels of kachels) en een betrouwbare brandstof. Voor de verbrandingsinstallaties werd recent in België een normering ingevoerd. Voor pelletbrandstoffen ontbreekt echter nog een dergelijke normering. Dit knelpunt werd opgenomen in het Vlaams Actieplan Groene Stroom 2006 en eind 2006 onder de aandacht gebracht van de bevoegde federale overheid. Daarop nam de federale overheid het initiatief om de uitwerking van een dergelijke pelletnorm op te starten, onder meer ook op basis van buitenlandse referenties. Momenteel lopen de besprekingen nog. Leveranciers van verbrandingsinstallaties en pellets hebben hierbij verschillende belangen. De leveranciers van verbrandingsinstallaties wensen een zo zuiver mogelijke houtbrandstof, omdat dit een gunstige invloed heeft op het ontwerp, bouw, kostprijs, werking en levensduur van ketels en kachels. De leveranciers van pellets willen echter ook minder zuivere stromen in de pellets verwerken, zodat zij een groter en goedkoper aanbod aan stromen kunnen verwerken en leveren. Een zuiverdere brandstof geeft ook aanleiding tot minder luchtmissies.

Momenteel stelt zich ook nog het knelpunt dat verbrandingsinstallaties op houtpellets (nog) geen vrijstelling van milieuvergunningplicht genieten. Dergelijke vrijstelling kan evenwel ingevoerd worden zodra er ook pelletnormen zijn die een goede en zuivere verbranding met lage emissies garanderen.

Als conclusie zal een verdere promotie van houtpelletketels en -kachels opgestart worden van zodra voldoende garanties aan de consumenten geboden kunnen worden dat zij een betrouwbaar, betaalbaar, en milieuvriendelijk verwarmingssysteem mogen verwachten. Om hiertoe zo snel mogelijk te komen, is een genormeerde brandstof van cruciaal belang. De federale stappen die daarvoor verder zullen gezet worden, zullen door het Vlaamse Energieagentschap van nabij worden opgevolgd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 191
van 12 december 2007
van **JAN PEUMANS**

Groenegolfexperimenten - Evaluatie

Om het verkeer vlotter te laten verlopen, werd een aantal jaren geleden op sommige verkeerstrajecten een zogenaamde “groene golf” ingevoerd.

In bepaalde gevallen zijn er ook indicatieborden geplaatst die aangeven dat er een groene-golfsysteem is.

1. Op welke gewestwegen werd het groene-golfsysteem ingevoerd? Graag een overzicht, per provincie, met vermelding van het jaar van invoering, de locatie, het aantal kruispunten, en de kostprijzen voor de installatie per “groene golf”.
2. Op welke gewestwegen en plaatsen is er een “groene golf” zonder indicatieborden? (opsplitsing per provincie)
3. Op welke manier worden de “groene golven” geëvalueerd op effectiviteit en efficiëntie? Met welke resultaten voor het systeem in zijn geheel?
4. Worden er momenteel nog nieuwe “groene golven” aangelegd, en welke zitten er in de planning? Op basis van welke motivering?
5. Welke “groene golven” werden opgeheven? Op basis van welke motivering? Graag een overzicht, met vermelding van locatie, jaar, en kostprijzen voor verwijderen van installaties en andere infrastructuur.

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 191 van 12 december 2007

van **JAN PEUMANS**Algemene situering

Er is verwarring mogelijk tussen begrippen als “onderlinge coördinatie van verkeerslichten” en een “groene golfsysteem”.

Bij onderlinge coördinatie wordt een (groot) aantal kruispunten met verkeerslichten in een wegen-netwerk globaal aangestuurd door een centrale computer. Deze laatste zorgt er voor dat, rekening houdend met de wisselende verkeersdrukke en wisselende richtingen van verkeersstromen, de globale verkeersafwikkeling optimaal is: minimale reistijden, beperkt aantal stops bij verkeerslichten,... Dit systeem verzekert goede globale resultaten op voorwaarde dat het zorgvuldig is afgestemd en accuraat wordt onderhouden. De resultaten zijn wellicht globaal voelbaar door alle weggebruikers, maar weinig direct “zichtbaar” door deze laatsten.

Een zogenaamde “groene golf” is een systeem dat een (beperkt) aantal verkeerslichten op eenzelfde weg onderling coördineert, zodanig dat een weggebruiker die deze weg volgt, in principe steeds groen licht heeft op de achtereenvolgende kruispunten, in één rijrichting op een bepaald ogenblik of in de beide rijrichtingen gelijktijdig. Het bestaan van een dergelijke groene golf kan worden aangekondigd door een informatiebord (een vast bord indien de groene golf steeds werkt in de betrokken richting; een dynamisch bord dat enkel wordt ontstoken wanneer de groene golf actief is in de betrokken richting). Dit informatiebord kan bovendien ook worden aangevuld met een dynamisch bord dat een adviessnelheid aangeeft (die steeds lager is dan de maximum toegelaten snelheid op die plaats). Wanneer men die adviessnelheid aanhoudt, zal men groen licht hebben op de daarop volgende kruispunten.

Een groene golf is een veel beperktere ingreep, maar wel beter “zichtbaar” voor de betrokken weggebruikers.

Een onderlinge coördinatie kan ook, door allerhande omstandigheden, praktisch worden gereduceerd tot een beperkte coördinatie in een klein gebied ofwel hoofdzakelijk of uitsluitend op één weg. In dit laatste geval wordt het dan een groene golf.

1. Op volgende wegvakken werd destijds een zogenaamde “groene golf” ingevoerd:

Provincie Limburg

- N74 op de omleiding van Zonhoven: 4 kruispunten, met informatieborden en dynamische snelheidsadviezen.

Provincie Oost-Vlaanderen

- N41 te Hamme: 4 kruispunten, zonder bijkomende informatie.

Provincie West-Vlaanderen

- N31 te Brugge: 5 kruispunten, met informatieborden.

Bovendien werd er op een aantal plaatsen “onderlinge coördinatie” ingevoerd:

- R40, Kleine Ring te Gent: deze onderlinge coördinatie neigde naar een groene golf op de ring, omdat deze ring de voornaamste verkeersas in het systeem was.
- in steden als Leuven, Mechelen, Antwerpen,...

2. Er is een groene golf zonder indicatieborden op de N41 te Hamme (Oost-Vlaanderen).
3. Zoals het systeem van aansturing van de groene golf eenvoudiger is dan bij een onderlinge coördinatie, is dit ook het geval voor de evaluatie. Een groene golf verbetert (= vermindert) de reistijd voor de totaliteit van alle voertuigen en vermindert het aantal stops aan de kruispunten. Dit laatste is vooral voordelig voor milieuaspecten zoals brandstofverbruik, CO₂- uitstoot, geluidshinder, ...
Een groene golf voor de totaliteit van het verkeer is echter niet verenigbaar met de vereisten voor een goede doorstroming van het openbaar vervoer indien dit openbaar vervoer “onderweg” nog haltes heeft. Onder meer daarom zijn er recent geen bijkomende groene golven meer gerealiseerd. Een onderlinge coördinatie is veel moeilijker globaal te beoordelen. Uit uitgebreide evaluatiemetingen in het buitenland bleek dat, afhankelijk van het systeem, de manier waarop het werd toegepast, maar vooral de manier waarop het werd geactualiseerd, de resultaten schommelen tussen licht negatief en duidelijk positief. Deze resultaten hebben vooral betrekking op de totale reistijd van alle verkeer over het betrokken netwerk en eventueel op het aantal stops.
4. Zoals al aangegeven in punt 3 worden er momenteel geen nieuwe “groene golven” meer gepland omdat dit systeem niet verenigbaar is met de vereisten voor een goede doorstroming van het openbaar vervoer indien dit openbaar vervoer tussenin nog haltes heeft (hetgeen bijna steeds het geval is). Er wordt wel een beperkte onderlinge coördinatie overwogen, als proefproject, en specifiek gericht op de globale doorstroming van het openbaar vervoer.
5. De groene golf op de N31 te Brugge is de facto opgeheven omdat er ondertussen grootschalige werken worden uitgevoerd om op de betrokken kruispunten ongelijkgrondse kruisingen te realiseren ten behoeve van deze N31.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 192
van 12 december 2007
van **VERA VAN DER BORGHT**

Doortrekking N41 Aalst-Dendermonde - Stand van zaken

Eén van de missing links in Oost-Vlaanderen is de doortrekking van de N41 Sint-Niklaas-Dendermonde tot in Aalst. Al jarenlang wordt dit dossier aan de orde gesteld. In de lokale pers mocht ik vernemen dat er nu een geschil zou zijn opgedoken tussen de provincie en de gewestelijke administratie over de afwerking van het dossier rond de N41.

Op dit moment wordt gewerkt aan het milieueffectenrapport (MER), dat midden 2008 afgerond zou zijn. De volgende stap is de opmaak van het ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) en daarvan stelt de provincie nu dat dit een zaak is voor het Vlaams Gewest, aangezien de N41 een gewestweg is en het gewest eerder ook al een MER en een streefbeeldstudie liet opmaken. Het Vlaams Gewest stelt dan weer dat de N41 een secundaire weg is, en daardoor eigenlijk logischerwijze op provinciaal niveau via een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan dient behandeld te worden.

De doortrekking zal ook een toename van het verkeer op de Boudewijnlaan/Siesegemlaan met zich meebrengen, en het is dus van het grootste belang dat de ondertunneling van het kruispunt R41/N9 reeds voltooid is bij de totstandkoming van de aansluiting met de N41.

1. Wat is de stand van zaken in het dossier van de doortrekking van de N41 van Dendermonde tot in Aalst?

Klopt het dat de provincie Oost-Vlaanderen en het Vlaams Gewest het niet eens zijn over wie de verantwoordelijkheid draagt om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken?

2. Kan de minister een timing meedelen voor de opmaak van het RUP en de uitvoering van de werken?

Kan de minister eveneens een kostenraming geven van de werken?

3. Wat is de stand van zaken in het dossier van de ondertunneling van de Boudewijnlaan in Aalst?

Kan ook hier een timing en kostenraming gegeven worden?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 192 van 12 december 2007

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. Met het oog op de doortrekking van de gewestweg N41 tussen Aalst en Dendermonde is een milieueffectenrapport in opmaak voor het weggedeelte ten zuiden van Dendermonde, d.i. het vak tussen de gewestwegen N406 in Oudegem en N17 in Lebbeke. De conclusies en goedkeuring van het MER worden in de loop van 2008 verwacht.
Beslissingen omtrent de opmaak van het Ruimtelijk Uitvoeringsplan liggen in de bevoegdheid van collega Van Mechelen. Voor zover mij bekend, bestaat er in dit dossier tot op heden nog geen definitieve afspraak tussen het Vlaamse Gewest en het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen. Het overleg over de opmaak van dit RUP tussen provincie en gemeente loopt momenteel nog.
Het aansluitende weggedeelte dat de omlegging van de N41 rond Gijzegem zal vormen, is in een latere fase gepland.
2. Gelet op het voorgaande, is het voorbarig om vandaag een exacte timing voorop te stellen voor de opmaak van het RUP. De procedure kan gedeeltelijk gelijklopen met die voor het MER.
In de meerjarenplanning wordt ervan uitgegaan dat in 2009 de nodige vergunningen kunnen worden afgeleverd voor de eerste fase van aanleg, namelijk de bouw van een brug over de Dender.
De kostprijs voor het volledige project van het wegvak tussen de gewestwegen N406 en N47 wordt voorlopig geraamd op 14,8 miljoen euro.
Voor de omlegging van Gijzegem zijn in het driejarenprogramma 2008-2010 nog geen kredieten voorzien.
3. De bouw van een tunnel in het traject van de Ring om Aalst (R41) zal geschieden in het kader van de versnelde aanpak van gevaarlijke punten. De hoofdprincipes zijn aangenomen in de Provinciale Auditcommissie. De technische studie en het overleg met de betrokken partners zijn opgestart.

Op basis van de eerste schetsontwerpen is de kostprijs geraamd op 14,5 miljoen euro. De aanvang van de werken is gepland tegen 2011.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 194
van 14 december 2007
van **JOS DE MEYER**

Brandstofinstallaties - Vlarenclassificatie

In de huidige Vlarenclassificatie is het zo dat inrichtingen voor de opslag van mazout of diesel van maximum 20.000 liter met één verdeelslang, worden ingedeeld in rubriek 17.3.9.1 en dus van klasse 3 zijn, de opslag van mazout tot maximum 500.000 liter met één verdeelslang al dan niet gecombineerd met een opslag van benzine van maximum 30.000 liter, wordt ingedeeld in rubriek 17.3.9.2 en is dus van klasse 2, alle overige inrichtingen worden in rubriek 17.3.9.3 ingedeeld en zijn van klasse 1.

Heel wat bedrijven, onder meer in de landbouw, combineren echter vaak een opslag van zogenaamde rode mazout (stookolie) voor de bevoorrading van landbouwwerktuigen die zich niet op de openbare weg begeven, met een opslag van witte mazout (diesel) voor de voertuigen die zich wel op de openbare weg begeven. Vanuit milieustandpunt bekeken, gaat het over hetzelfde product, maar de accijnzenwetgeving legt een eigen logica op.

Mazout wordt ingedeeld bij de vloeistoffen “met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C maar dat de 100°C niet overtreft”. Rubriek 17.3.9.2° van Vlarenclassificatie voorziet wel in de combinatie van dit type met een tank met “een zeer licht of licht ontvlambare vloeistof” (bv. benzine) maar niet in de mogelijkheid om twee tanks met vloeistoffen van hetzelfde type (twee verschillende soorten mazout: diesel en stookolie) te vergunnen onder de voorwaarden van klasse 2.

Een bedrijf dat dus een stookolietank heeft van 500.000 liter en deze combineert met een benzinetank van 25.000 liter wordt ingedeeld in klasse 2, terwijl een bedrijf met een stookolietank van 500 liter en dieseltank van 500 liter moet voldoen aan de zware normen van klasse 1.

En dit classificatieverschil heeft toch wel ernstige gevolgen: een inrichting van klasse 1 dient namelijk een milieuoördinator van niveau B aan te stellen. Natuurlijk is ook de hele goedkeuringsprocedure een stuk ingewikkelder en duurder. Dit terwijl in concreto het opzet van de beide bedrijven niet zo verschillend is: beide combineren een tank bestemd voor mazout met een tank voor de brandstofbevoorrading van personenwagens.

In essentie is het principe om onder de verplichtingen van klasse 2 “twee tanks met verdeelslang” mogelijk te maken, opgenomen in de voorschriften. Het lijkt dus een loutere vergetelheid dat de beide categorieën van brandstoffen (rubrieken 17.3.6 en 17.3.4) onder te verdelen zijn in verschillende soorten en dat een bedrijf twee tanks van dezelfde categorie brandstofdovloeistof nodig zou kunnen hebben.

Lijkt het niet raadzaam de bepalingen van rubriek 17.3.9 te herzien om zo een niet-functionele scheefftrekking in verplichtingen te corrigeren?

Hoe wordt deze situatie opgelost?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 194 van 14 december 2007

van **JOS DE MEYER**

Bij het beantwoorden van uw vraag moet ik initieel verwijzen naar de bestaande meldings- en vergunningsplicht, die in toepassing van de huidige rubriek 17.3.9. van bijlage 1 van titel I van het VLAREM geldt voor brandstofverdeelininstallaties voor de bevoorrading van motorvoertuigen.

Rubriek 17.3.9. deelt de brandstofverdeelininstallaties voor motorvoertuigen, zijnde installaties voor het vullen van brandstoftanks van motorvoertuigen met vloeibare koolwaterstoffen bestemd voor de voeding van de erop geïnstalleerde motor(en), in volgende klassen in:

- 1° inrichtingen voor de verdeling van de in rubriek 17.3.6.1 bedoelde vloeistoffen met maximaal 1 verdeelslang: klasse 3;
- 2° inrichtingen voor de verdeling van:
 - de in rubriek 17.3.6.2 bedoelde vloeistoffen met maximaal 1 verdeelslang en/of
 - de in rubriek 17.3.4.1 en 2 bedoelde vloeistoffen met maximaal verdeelslang waarmee uitsluitend eigen bedrijfsvoertuigen worden bevoorrad: klasse 2;
- 3° overige inrichtingen: klasse 1.

Uit deze bepalingen volgt dat de exploitatie van brandstofverdeelininstallaties, bestemd voor de verdeling van eenzelfde product door middel van 2 verdeelslangen, steeds een milieuvergunning klasse 1 behoeft. Bovendien werd voor de exploitatie van dergelijke inrichtingen ook de aanstelling van een milieucoördinator niveau B totnogtoe noodzakelijk geacht.

Om tegemoet te komen aan de problematiek die u in uw vraag opwerpt, werd op mijn voorstel in de door de Vlaamse Regering op 21 december 2007 principieel goedgekeurde VLAREM-actualisatietrein, volgende nieuwe indeling in klassen voor brandstofverdeelininstallaties voorzien:

- 1° inrichtingen voor de verdeling van de in rubriek 17.3.6 bedoelde vloeistoffen met maximaal 1 verdeelslang: klasse 3;
- 2° inrichtingen voor de verdeling van de in rubriek 17.3.4, in rubriek 17.3.5 en/of in rubriek 17.3.6 bedoelde vloeistoffen met maximaal 2 verdeelslangen waarmee uitsluitend eigen bedrijfsvoertuigen worden bevoorrad: klasse 2;
- 3° overige inrichtingen: klasse 1.

Ik merk hierbij op dat de indeling van de brandstofverdeelininstallaties niet meer gekoppeld is aan een bovengrens van de opslaghoeveelheid van de te verdelen producten.

Hieruit volgt dat in de toekomst louter voor de exploitatie van brandstofverdeelininstallaties met 2 verdeelslangen (voor rode en witte diesel) geen milieuvergunning klasse 1 maar een milieuvergunning klasse 2 noodzakelijk zal zijn. Dit impliceert tevens dat de algemene verplichting om voor de exploitatie een milieucoördinator aan te stellen, komt te vervallen.

Het is mijn intentie om deze VLAREM-actualisatietrein, na advies van de Minaraad, de SERV en de Raad van State, zo snel mogelijk definitief te laten goedkeuren door de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 195
van 14 december 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

N9 Gent-Eeklo - Streefbeeldstudie

De gewestweg N9 slibt tussen Gent en Eeklo helemaal dicht. Het gaat voornamelijk om het tracé van Palinghuizen in Gent over Lovendegem tot in Eeklo.

Er werd voor die N9 een “Streefbeeld” opgemaakt. Dat hield onder andere in dat men naar één rijstrook in elke rijrichting zou gaan waardoor inhalen onmogelijk zou worden. Verkeerslichten zou men op elkaar afstemmen en er zouden rotondes aangelegd worden. Ondertussen raakt de centrale verbindingssas in het Meetjesland meer en meer verzadigd.

Ook voor de zwakke weggebruiker wordt het tracé gevaarlijker. De Fietzersbond ijvert langs de doortocht van de N9 in Eeklo voor afgescheiden fietspaden.

1. Wordt het “Streefbeeld N9” zoals het destijds werd opgesteld, uitgevoerd of wordt er nog bijgestuurd?
2. Hoever staat de implementatie van het “Streefbeeld N9”? Timing?
3. Zijn er in het “Streefbeeld N9” expliciete maatregelen voorzien voor voetgangers, fietsers en openbaar vervoer teneinde minder auto's op de N9 te brengen?
4. Is er overleg met de gemeenten langs de N9?
5. Worden in afwachting ondertussen al kleinere ingrepen uitgevoerd zoals het op elkaar afstemmen van rode lichten?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 195 van 14 december 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Het “Streefbeeld N9” is op de Provinciale Auditcommissie van 25 maart 2005 conform verklaard, maar wel met twee nadrukkelijke bemerkingen:

- Het streefbeeld zoals het toen voorlag moest nog worden aangepast volgens de laatste besprekingen. Ook onnauwkeurigheden her en der moesten worden weggewerkt en een aangepaste definitieve nota moest worden opgemaakt en aan alle betrokken partijen worden bezorgd. (deze aangepaste nota werd besproken op de PAC van 19 december 2005)
- Het streefbeeld geldt uitdrukkelijk NIET als startnota voor toekomstige projecten op en langs de N9 Gent-Brugge. Dit werd zo beslist door de PAC.

Dit wil zeggen dat het “Streefbeeld N9” wel kan gebruikt worden als basis voor toekomstige projecten en bouwvergunningen in de provincie Oost-Vlaanderen, maar dat voor alle toekomstige projecten op en langs de N9 een nieuwe startnota moet gemaakt worden. Het streefbeeld kan wel dienen als, overigens waardevolle en zinvolle, inputnota en voorstudie. Een gemotiveerde afwijking ervan is mogelijk.

2. De voorbije jaren werden, in het kader van de aanpak van gevaarlijke punten in Vlaanderen, heel wat zwarte punten langs de N9 heringericht (zoals: herinrichting wegvak in Adegem, aanleg rotonde in Maldegem), andere bevinden zich nog in studiefase en zullen in de nabije toekomst worden aangepakt (herinrichting kruispunt N9-N410a (rotonde) in Maldegem). Ook voor de doortocht N9 in Eeklo (wegvak met maar liefst 7 opeenvolgende gevaarlijke punten) werd onlangs consensus bereikt over de aanpak hiervan.

- Aangezien het “Streefbeeld N9” niet als startnota kan worden gebruikt wordt er in dit jaar een technische studie opgestart voor de herinrichting van het deel Brugsevaart – Palinghuizen (grondgebied Gent).
- In 2009 wordt een gelijkaardige studie opgestart voor het deel R4 tot Bierstal (Lovendegem). Het is de bedoeling om zo geleidelijk aan verder te werken richting Maldegem.

3. De maatregelen voor fietsers die opgenomen werden in het streefbeeld kaderen binnen het ruimere Vlaamse fietsbeleid. De N9 tussen Gent en Maldegem is volledig geselecteerd als Bovenlokale Functionele Fietsroute. Dit wil zeggen dat langs dit wegvak veilige, comfortabele fietsvoorzieningen zullen worden gecreëerd.

- In het streefbeeld is veel aandacht besteed aan het openbaar vervoer. De belangrijkste aandachtspunten zijn: doorstroming (o.a. door verkeerslichtenbeïnvloeding), veiligheid van de reizigers en andere weggebruikers en comfort van de halteplaatsen.

4. Alle gemeenten langs de N9 werden betrokken bij de opmaak van het streefbeeld. Zij maakten deel uit van de stuurgroep die de verschillende fases van het proces begeleiden.

Ook nadien, wanneer concrete projecten in uitvoeringsfase belanden, is er uitgebreid overleg met de gemeenten. Dit laatste geldt trouwens voor alle wegenprojecten van AWW, niet enkel voor de uitvoering van een streefbeeld.

5. In het “Streefbeeld N9” is niet gekozen om de verschillende lichtengeregelde kruispunten op elkaar af te stemmen (zogenaamde “groene golf”). Dit systeem werkt immers alleen als 2 of meer kruispunten relatief dicht bij elkaar liggen en de belastingsgraad van deze kruispunten steeds ongeveer hetzelfde is. Aan deze twee voorwaarden is niet voldaan op de N9. Bovendien zou de kruispuntcapaciteit niet zo hoog zijn als bij een goed ontworpen verkeersafhankelijke regeling mogelijk is.
Er is wel gekozen om alle lichtengeregelde kruispunten uit te rusten met busbeïnvloeding. Dit is ondertussen uitgevoerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 196
van 14 december 2007
van **ANDRÉ VAN NIEUWKERKE**

Lichtpollutie gewestwegen - Maatregelen

Naar aanleiding van “De Nacht van de Duisternis” vond op 27 februari 2007 een vraagstelling en discussie plaats in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie in verband met de lichtvervuiling langs onze wegen (Handelingen C108 van 27 februari 2007, blz. 24 – 26).

Iedereen was en is het erover eens, ook de toenmalige bevoegde Vlaamse minister, dat er bovenop de lopende onderzoeken (o.a. gebruik van andere lampen en armaturen) en lokale experimenten (ritsverlichtingsexperiment Sint-Gillis-Waas/Stekene), bijkomende maatregelen noodzakelijk zijn om de lichtpollutie en dus de energiefactuur sterk te verminderen. Hierbij dient ook het verkeersveiligheidsaspect in het oog gehouden te worden.

Maatregelen kunnen onder andere zijn: nieuwe installaties met een lager verbruik en verlichtingsniveau; op niet-ringautosnelwegen de middenbermverlichting periodisch en seizoensgebonden doven; de netbeheerders en lokale besturen sensibiliseren, enzovoort.

In die zin is er dus nood aan een “batterij “ van maatregelen.

Kan de minister een stand van zaken geven van maatregelen die de lichtpollutie op onze wegen bestrijden?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 196 van 14 december 2007

van **ANDRÉ VAN NIEUWERKE**

1. Het Vlaams Gewest gebruikt voor de verlichting van de autosnelwegen en gewestwegen de lage- of hogedruknatriumdamp lamp. Het lichtrendement van de lage drukkatriumdamp lamp is uitzonderlijk hoog en bedraagt bijna 200 lumen/Watt. Hiermee is deze lamp bijna dubbel zo energie-efficiënt in vergelijking met de tweede meest energie-efficiënte lamp, nl. de hogedruknatriumdamp lamp. Door andere lamptypes te kiezen zou de efficiëntie alleen maar sterk dalen. Zo hebben de veelgenoemde LED's slechts een lichtrendement van 40 lumen/Watt voor de huidige commercieel beschikbare LED's. De afmetingen van de lagedruknatriumdamp lamp zijn groot, bereik tot 80 cm. Dit beperkt sterk de mogelijkheden om de lichtstroom te concentreren. Het verlichtingstoestel zendt ongeveer 30 % van de totale lichtstroom uit. Voor een opstelling in de middenberm stelt dit geen probleem omdat de achterwaartse lichtstroom nuttig kan worden aangewend voor de verlichting van de rijbaan in de andere richting. Voor middenbermtoepassingen levert de lagedruknatriumdamp lamp de meest energiezuinige toepassing.

Voor opstelling langs de rand van de rijbaan moet de achterwaartse lichtstroom als minder nuttig worden beschouwd. Desondanks blijft de lagedruknatriumdamp lamp ook voor niet-middenberm opstelling de meest energiezuinige oplossing. Rekening houdend met de kostprijs van lamp en voorschakelapparatuur en efficiëntie van de lichtsterkte, is een installatie met hogedruknatriumdamp lampen economisch gunstiger, minder efficiënt op gebied van lichtsterkte, bijna evenwaardig aan een lagedruknatriumdamp lamp. Bovendien wordt wit licht geproduceerd met een betere kleurherkenning en een hoger veiligheidsgevoel tot gevolg. Daarom kiest het Vlaams Gewest voor nieuwe installaties met zijbermopstelling systematisch voor hogedruknatriumdamp lampen.

2. Vereist verlichtingsniveau voor de verkeersveiligheid.
Het minimale lichtniveau (in technische termen het luminantieniveau) op het wegdek bedraagt minimum 1 cd/m² bij langsgelijkmatigheid van 70 % en algemene gelijkmatigheid van 40 %. Beneden deze drempelwaarde is een voldoende waarneembaarheid voor de gemiddelde weggebruiker onvoldoende. Voor oudere weggebruikers zijn deze drempels zelfs te laag.

De belangrijkste maatregelen die door de Vlaamse overheid in de loop der jaren werden genomen om het energieverbruik en de lichtvervuiling te beperken zijn:

- het terugbrengen van de gemiddelde luminantie van 2 cd/m² naar 1 cd/m² met behoud van de vereiste langsgelijkmatigheid en algemene gelijkmatigheid ;
- het beperken van de opwaartse lichtfractie tot maximaal 10 %(lichtvervuiling).

De vermindering van het luminantieniveau werd bereikt door:

- het verminderen van het aantal lampen per verlichtingstoestel van 8 naar 4 en van 6 naar 4 voor de installaties respectievelijk met hoge- en lagedruknatriumdamp lampen ;
- verminderen van het lampvermogen voor de installaties met natriumhogedrukdamp lampen verminderd van 400/250 Watt naar 250/150 Watt ;
- het verhogen van de tussenafstand van de palen.

3. Dimmen en/of doven van wegverlichting.

Dimmen van de lagedruk-natriumdamp-lamp is technisch niet mogelijk. Dimmen van de hogedruk-natriumdamp-lamp is binnen zekere grenzen technisch mogelijk met vermindering van het lichtrendement. De kostprijs en onderhoudskost van individuele dimmers per lamp is hoger dan de mogelijke besparing op de energierekening. Globale dimming van alle lampen door verlaging van de voedingsspanning is eveneens duur en de door de fabrikanten aangekondigde terugverdientijden van 3 à 4 jaar zijn niet realistisch. Door middel van praktijkproeven is vastgesteld dat de energiebesparing minder dan de helft is van de energiebesparing aangekondigd door de leveranciers van toestellen met spanningsregeling.

4. Doven van de verlichting.

Mijn voorganger heeft beslist om energie te besparen door alle doorlopende middenbermverlichting op niet-ring-autosnelwegen tussen 0.00 en 6.00 uur te doven. Voorheen gebeurde dat van 0.30 tot 5.30 uur. In de zomerperiode wordt de verlichting ook niet meer ingeschakeld als de verlichtingsperiode na 6 uur kleiner is dan 30 minuten.

5. Reacties van de weggebruikers.

Regelmatig noteert mijn administratie klachten dat het huidige verlichtingsniveau laag is. Ook het doven van de verlichting geeft aanleiding tot klachten. Zo heeft o.a. de chauffeur, betrokken bij het recente ongeval op de E17 met loslopende paarden, verklaard dat hij het paard op de autosnelweg niet zou hebben aangereden indien de verlichting niet was gedoofd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 197
van 14 december 2007
van **JOS STASSEN**

Heraanleg van doortochten - Betrokkenheid gemeenten

Als een gewestweg een bebouwde kom doorkruist, zijn extra verkeersveiligheidsmaatregelen nodig om het gedrag van het autoverkeer aan te passen aan de activiteiten van voetgangers en fietsers. In een bebouwde kom met allerhande activiteiten, zijn er heel wat oversteekplaatsen voor voetgangers en fietsers en zijn er frequent halteplaatsen van het openbaar vervoer.

Als een doortocht wordt heringericht, wordt met deze elementen rekening gehouden en is de gemeente betrokken bij de plannen, maar er zijn nog veel plaatsen waar een gewestweg “onaangepast” de bebouwde kom doorkruist. In dergelijke situatie kunnen de betrokken overheden en de openbaarvervoermaatschappij initiatieven nemen ter bevordering van de verkeersveiligheid.

In Beveren doorkruist de N70 het centrum van de gemeente. In de buurt van de Grote Markt werd de doortocht enkele jaren geleden heringericht, met aangepaste, goed verlichte oversteekplaatsen en nieuwe bushaltes. Maar iets verderop blijft de N70 “onaangepast” de bebouwde kom doorkruisen.

De gemeente Beveren is vragende partij om een aantal zebrapaden veiliger te maken door het aanbrengen van puntverlichting – zoals geplaatst in het heringerichte deel van de N70 – en extra, verlichte, signalisatieborden. Het gaat hier dan onder meer om een zebrapad dat het ziekenhuis aan de ene kant van de N70 verbindt met het OCMW aan de overkant van de straat.

De aanvraag werd, aldus de gemeente, door het Agentschap Wegen en Verkeer afgewezen omdat een richtlijn geen extra verlichting in de bebouwde kom toelaat, wegens kans op verblinding van de automobilisten. Aan de zebrapaden van het heringerichte deel van de doortocht staat wel deze puntverlichting, maar die zou, naar verluidt, dateren van voor het invoeren van de richtlijn.

De gemeente Beveren zou zelfs bereid zijn om de kosten voor deze extra verlichting aan deze belangrijke oversteekplaatsen zelf te dragen, om deze onveilige punten zo snel mogelijk weg te werken.

Een ander belangrijk knelpunt bij een niet-aangepaste doortocht van een gewestweg door een bebouwde kom zijn dikwijls de bushaltes. In de kern van Beveren hebben De Lijn en het Vlaams Gewest de voorbije maanden inspanningen geleverd om nieuwe halteplatformen aan te leggen, wat op zicht een positief initiatief is. Maar dat gebeurde blijkbaar zonder overleg met de gemeente, zoodat de beste terreinkennis voor de locatie en inrichting van deze platformen niet werd gebruikt. Deze grijze platformen, met grijze boorden en grijze klinkers, kregen wel een reflector opgekleefd – op vraag van de gemeente – maar blijven ze heel slecht zichtbaar en zijn dus gevaarlijk.

Er gebeurden de voorbije weken dan ook meerdere ongevallen aan deze platformen, niet enkel met blikshade.

Op basis van deze concrete feiten, wil ik graag een aantal algemene beleidsvragen stellen.

1. Welke inspanningen plant de minister om de verlichting en de verlichte signalisatie aan oversteekplaatsen van gewestwegen in de bebouwde kom waar nodig te verbeteren?

Welke criteria worden daarbij gehanteerd?

Op welke manier zal het beschikbare budget van 40 miljoen euro voor verkeerslichten en verlichting langs gewestwegen hierop worden afgestemd?

2. Belet dienstorder LIN/AWV 2003/4 dat puntverlichting wordt geplaatst aan oversteekplaatsen langs gewestwegen in de bebouwde kom? Zo ja, zal de extra verlichting die werd geplaatst naar aanleiding van bijvoorbeeld de herinrichting van een doortocht, maar niet in overeenstemming is met de richtlijn, verwijderd worden?

Is er een evaluatie van deze dienstorder gemaakt?

Is er nog een ander afwegingskader voor het plaatsen van verlichting en verlicht signalisatie aan zebra's?

3. Wat is de inbreng van gemeentebesturen bij dit beleid? Kunnen verlichtingsprojecten aan oversteekplaatsen worden uitgevoerd die enkel het initiatief zijn van de gemeente en volledig gefinancierd worden door de gemeente?
4. Welke overlegprocedure met de gemeente wordt doorlopen indien aanpassing en aan een gewestweg in een bebouwde kom, zoals het aanleggen van halteplatforms voor het openbaar vervoer, worden gepland?

Bestaan er standaardvoorschriften op het vlak van zichtbaarheid en veiligheid voor infrastructuur, zoals halteplatforms voor het openbaar vervoer, die aansluitend aan een gewestweg worden ingericht?

Hoe gebeurt de afstemming met De Lijn inzake aanpassingen langs gewestwegen in de bebouwde kom?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Van Brempt (vraag nr. 60) en Crevits (nr. 197).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 197 van 14 december 2007

van **JOS STASSEN**

1. Telkens wanneer de herinrichting van een gewestweg in een doortocht door een bebouwde kom wordt aangepakt, vormen de verbetering van de leefbaarheid en de verbetering van de oversteekbaarheid van de betrokken wegen een prioritaire doelstelling. Het realiseren van die doelstelling gebeurt door de inzet van een arsenaal aan technische ingrepen, waarvan de punctuele verlichting van de oversteekplaatsen er slechts een is.

De wegcategorie, de wettelijk toegelaten en de werkelijk gereden snelheden, de voorrangssituatie van het gemotoriseerd verkeer ter hoogte van de oversteekplaats en niet in het minst de typologie van de bebouwde omgeving (kernegebied, agglomeratie buiten het kernegebied, overgangsgebied) vormen de criteria om de kwalitatieve uitrusting van een voetgangersoversteekplaats te bepalen.

Op het ontwerp van fysisch programma/begroting 2008, Vlaams Infrastructuurfonds, b.a. MH.73.11 is 3.100.000 euro ingeschreven om de plaatsing van nieuwe verkeerslichten op kruispunten te financieren en nog eens 3.095.000 euro voor de aanleg van aan de situatie aangepaste wegverlichtingsinstallaties. De besteding van deze bedragen beantwoordt aan de prioriteiten die worden vastgesteld door de Provinciale Commissies voor Verkeersveiligheid (zie infra).

Daarenboven is op b.a. 3MDUH 63.01 van hetzelfde Vlaamse Infrastructuurfonds een bedrag van circa 2.000.000 euro beschikbaar om de verbintenissen van de Vlaamse overheid ten opzichte van de lokale besturen, met wie de module 4 van het mobiliteitsconvenant wordt afgesloten, te financieren. Module 4 vergoedt de gemeenten pro rata 75.000 euro per kilometer aangepaste wegverlichting van gewestwegen in bebouwde omgeving.

2. De dienstorder LIN/AWV 2003/4 gaat niet uit van de plaatsing van punctuele verlichting boven voetgangersoversteekplaatsen binnen bebouwde kom, tenzij de weg 2x2 rijstroken telt en er 70 km/u mag worden gereden. De dienstorder stuurt niet aan op het verwijderen van punctuele verlichting boven oversteekplaatsen die is geïnstalleerd vóór het uitvaardigen van de dienstorder.

Bedoelde dienstorder is nog niet formeel geëvalueerd, maar over het algemeen worden er weinig problemen ervaren bij de toepassing ervan. Voor een evaluatie op het gebied van verkeersveiligheid is het nog vroeg, rekening houdend met de tijd die verloopt tussen het uitvaardigen van een richtlijn en de voltooiing van de desbetreffende constructies op het terrein. Bovendien is er een aanzienlijke vertraging bij de publicatie van de NIS-ongevallengegevens, wat een accurate evaluatie sterk kan bemoeilijken.

3. De gemeentebesturen worden betrokken in het overleg over de plaatsbepaling en het uitrustingsniveau van de voetgangersoversteekplaatsen. Wanneer die oversteekplaatsen worden uitgerust met elektrische voorzieningen, gebeurt het overleg binnen de PCV (Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid). Voor de verkeersveiligheid is de eenvormigheid van de uitrusting en de daaruit voortvloeiende herkenbaarheid door de weggebruikers een belangrijk element.

Met eenvormigheid wordt hier niet bedoeld dat alle voetgangersoverstekten er volledig identiek

zouden uitzien, maar wel dat gelijkaardige uitrustingen worden toegepast onder vergelijkbare omstandigheden.

Voor wat de punctuele verlichting van voetgangersoversteekplaatsen betreft, is uit onderzoek gebleken dat het eventuele effect ervan sterk afhankelijk is van een aantal externe omstandigheden, zoals het algemene verlichtingsniveau in de ruimere omgeving van de oversteekplaats. In bepaalde omstandigheden kan het aanbrengen van een punctuele verlichting boven de oversteekplaats zonder positieve invloed zijn, ja zelfs ongunstig uitvallen voor de verkeersveiligheid. Vaak is een aanpassing van het globale verlichtingsniveau in de ruime omgeving van de oversteekplaats veel efficiënter voor de verkeersveiligheid.

Om bovenvermelde redenen is het niet wenselijk dat een gemeente op eigen initiatief verlichtingstechnische maatregelen zou gaan implementeren op gewestwegen, zelfs niet mocht de gemeente instaan voor de financiering ervan.

4. Wanneer OV-infrastructuur moet worden ingepast in het kader van de herinrichting van een gewestweg in de doortocht door een agglomeratie, wordt er steeds overleg georganiseerd tussen de drie betrokken partijen, namelijk:
 - het Agentschap Wegen en Verkeer, als wegbeheerder;
 - de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn, als vervoeraanbieder;
 - de lokale overheid, als vertegenwoordiger van de lokale belanghebbenden.

Dat overleg verloopt via de overlegstructuren voorzien binnen het mobiliteitsconvenant.

De zichtbaarheid en de veiligheid van OV-haltes is niet dwingend gereguleerd, maar in het kader van diverse studies (Ontwerprichtlijnen voor secundaire wegen, TV 3 V-praktijkhandboek) wordt wel gestreefd naar een zekere systematiek en eenvormigheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 198
van 14 december 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

N70 Beveren - Verlichting zebrapaden

De gewestweg N70 loopt dwars door de gemeente Beveren. Er zijn dan ook een aantal verkeerslichten met oversteekplaatsen.

De gemeente Beveren heeft er bij het Vlaams Gewest op aangedrongen om de gevaarlijke zebrapaden extra te verlichten. De gemeente wil investeren in veiligheid en wil de volledige factuur van de verlichting zelf betalen.

Toch besliste het Vlaams Gewest om niet op de vraag in te gaan.

Waarom verzet het gewest zich tegen bijkomende verlichting aan gevaarlijke zebrapaden op de N70 in Beveren, ook als de gemeente die zelf betaalt?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 198 van 14 december 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

De gewestweg N70 te Beveren is een 2x1 weg en de zebrapaden zijn gelegen binnen de bebouwde kom waar een snelheidsbeperking geldt van 50 km/uur.

Volgens de van toepassing zijnde dienstorder LIN/AWV.2003/4 kan daarvoor geen punctuele verlichting toegestaan worden. De reden is dat een degelijke algemene openbare verlichting de voorkeur verdient, zodat de oversteek, de straatrand en de wachtzone goed zichtbaar zijn.

Met een punctuele verlichting krijgt men het fenomeen van het 'zwarte gat', waarbij chauffeurs net voorbij een helverlichte zone de weg een aantal seconden nauwelijks zien.

Het plaatsen van punctuele verlichting aan zebrapaden in situaties zoals in Beveren, is dus voor de verkeersveiligheid geen goede oplossing. Zo nodig moet de bestaande openbare verlichting worden aangepast en dat is een aangelegenheid voor de gemeente.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 200
van 14 december 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Zonevreemde bossen - Regularisatie

Volgens de bindende bepalingen van het RSV (Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen) moet er 10.000 ha bos bijkomen.

In de praktijk blijkt dat er nog vele hectaren zonevreemde bossen zijn in Vlaanderen. De vraag rijst in hoeverre een aantal van deze zonevreemde bossen via een planwijziging omgevormd kan worden tot bosgebied.

1. Kan de minister medelen of er een inventaris bestaat van de zonevreemde bossen in Vlaanderen?
2. Zijn er plannen om een bestemmingswijziging te stimuleren om zonevreemde bossen te regulariseren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Crevits (vraag nr. 200) en Van Mechelen (nr. 56).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 200 van 14 december 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 202
van 18 december 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Jachtexamen - Inschrijvingsgeld

Naast een theoretische proef moet een kandidaat-jager ook een praktische proef afleggen. Deze proef kan enkel uitgevoerd worden als men over een geldig examengetuigschrift beschikt. De praktische proef kost 160 euro.

Een kandidaat die om een of andere reden niet slaagt, moet opnieuw hetzelfde aanzienlijke bedrag betalen.

Kan de minister meedelen waarom hetzelfde hoge inschrijvingsgeld moet worden betaald bij herkansing?

Worden er initiatieven genomen om daar iets aan te veranderen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 202 van 18 december 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

De problematiek van het inschrijvingsgeld is eerder al het voorwerp geweest van overleg tussen de bevoegde administratie, het Agentschap voor Natuur en Bos en de jachtsector. Uit dat overleg is de wenselijkheid van een gedifferentieerd inschrijvingsgeld gebleken.

De administratie heeft daartoe een ontwerpbesluit opgesteld dat gunstig werd geadviseerd door de jachtsector en de Vlaamse Hoge Jachtraad. Dat ontwerpbesluit wordt zeer binnenkort voor principiële goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

Het ontwerpbesluit voert voor het praktische jachtexamen een systeem van deelbewijzen in: dat wil zeggen dat een deelnemer die niet slaagt voor de drie onderdelen van het praktische jachtexamen (met name veilige omgang met het vuurwapen, hagelschieten en kogelschieten), een deelbewijs ontvangt voor die onderdelen waarvoor hij wel is geslaagd. Daardoor moet hij een volgende keer enkel nog die onderdelen afleggen waarvoor hij de vorige keer niet is geslaagd.

Uiteraard staat hier ook een lager inschrijvingsgeld tegenover: in het voorontwerpbesluit wordt voorgesteld dat het inschrijvingsgeld voor deelnemers die al vrijgesteld zijn van het onderdeel "veilige omgang met het vuurwapen" maar 100 euro bedraagt; deelnemers die enkel het hagelschieten of enkel het kogelschieten opnieuw afleggen moeten maar 40 euro betalen.

Ik streef ernaar om deze nieuwe regeling zo snel mogelijk in te voeren, zodat zij nog dit voorjaar in werking kan treden, dus op tijd voor het praktische jachtexamen 2008.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 205
van 18 december 2007
van **JAN PENRIS**

Parkeergarage Antwerpse Leien - Meerkosten - Uitbating

Onder het Leienkruispunt grenzend aan de Nationale Bank in Antwerpen wordt een ondergrondse parking aangelegd. Deze bleek uiteindelijk merkelijk duurder dan oorspronkelijk was geraamd.

De parking zal in concessie worden gegeven door het autonome parkeerbedrijf GAPA, dat hiervoor de traditionele markspelers zal bevragen.

1. Klopt het dat het Vlaams Gewest bouwheer was van deze parking?
2. Wat waren de oorzaken van de kostprijsstijging en over welk bedrag spreken we dan?
3. Waarom geeft het Vlaams Gewest de parking in beheer aan een autonoom parkeerbedrijf?
4. Geniet het gewest nog enige inkomsten uit dit kunstwerk?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 205 van 18 december 2007

van **JAN PENRIS**

1. Het Vlaamse Gewest was bouwheer en is eigenaar van de ondergrondse parking.
2. A. Meerkosten ruwbouw parkinggedeelte. (parking aanbesteed zonder archeologische ruimte).

Alle bedragen hieronder vermeld zijn exclusief BTW.

Aanbestedingsbedrag ondergrondse parking en toegangen: 9.054.092,87 euro

Verrekeningen:

V 1 Meerprijs Beton: **110.000 euro**: verrekening opgemaakt nog vóór de start van de werken omwille van prijsverhogingen tussen de periode van de offerte en de start van de werken (periode procedure Raad van State).

V 7 Verontreinigde gronden: **2.306.250 euro**: in het kader van het bodemsaneringsdecreet is het verplicht de verontreinigde gronden die niet herbruikbaar zijn, af te voeren naar een stort of te laten reinigen. Dit decreet was bij aanbesteding nog niet van toepassing.

V 9 Aanstellen van een bodemsaneringsdeskundige: **18.254,70 euro** (motivatie zie V 7).

V 24 Meerkosten ten gevolge van nieuwe grondverzetsregeling vanaf 1/1/04: **51.759,50 euro**: meerkost i.v.m. nieuwe regelgeving Grondbank.

V 25 Meerkost t.g.v. prijsstijging van staal conform omzendbrief OW 2004/1: **543.000,00 euro**: zie omzendbrief van 24/6/05 met uitwerking met ingang van 12/7/04.

V 48 Aanpassen bovenleidingen voor uitvoering van werken burgerlijk bouwkunde 1° fase: **19.756,45 euro**: nodig voor de uitvoering van werken aan de parking. Het bestek voorziet geen specifieke aanpassingswerken aan de bovenleidingen, noch aan de bedrading en aan de masten. In de zone van de uitvoeringsfase 1 bevonden zich 3 masten midden in de uit te voeren dakplaat. Om de uitvoering van deze dakplaat mogelijk te maken werden deze masten enkele meters verplaatst tot buiten de grenzen van de werkfase.

V 51 Leveren en plaatsen van roostergoten met beperkte hoogte: **29.244,51 euro**: in de druklagen boven de welfsels van de parking diende een roostergoot met beperkte hoogte te worden ingebouwd. Op een technische vergadering werd beslist deze roosters van het dossier "afwerking" naar het dossier "ruwbouw" over te brengen.

V 55 Leveren en plaatsen van persleidingen: **9.927,31 euro**: niet in meetstaat bij de aanbesteding voorzien: afvoer van pompinstallatie in de pompkelder en fecaliënafvoer.

Totaal meerkost ruwbouw: 3.088.192,47 euro

B Meerkost afwerking parkinggedeelte

Aanbestedingsbedrag gedeelte parking: 1.210.615,00 euro

De afwerking van de trappenkokers en de bovengebouwtes: ingangen bezoekers parking (bouwvergunning tot op heden nog niet in het bezit van de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen) werden nog niet uitgevoerd, maar zijn inbegrepen in dit bedrag. Hieruit zullen vermoedelijk, als gevolg van wijzigingen in het ontwerp, nog bijkomende verrekeningen volgen. Deze meerwerken zijn nog niet gekend.

Verrekeningen:

V 5 Uithakken van sleuf in de betonvloer parking niveau -1 en -2: **16.146,00 euro**: Tengevolge van de gewijzigde fasering van de werken ruwbouw en afwerking werd eerst de vloer geplaatst en dan pas de sokkel voor de betonnen wandpanelen. De vloer werd uitgevoerd door de aanneming ruwbouw, de sokkel door de aanneming afwerking. De vloer was geplaatst tot tegen de beschoeide sleufwanden. De bovenlaag diende te worden verwijderd om de goede aanhechting met de betonsokkel te bekomen.

V 6 Mobiele bewaking Parkinggedeelte: **67.527,00 euro**

Naar aanleiding van een reeks diefstallen in de maand augustus 2006 in het complex werd beslist een bewakingsfirma opdracht te geven tot bewaking van de werfinstallaties.

V 9 Brandwerende gehelen boven ramen: **20.482,00 euro**

Door het feit dat de raamgehelen niet tot tegen het plafond konden aangebracht worden (verschil in hoogte tussen balken en plafond), diende deze ruimte toch opgevuld te worden met brandwerend schrijnwerk (bovenkast). In het lastenboek werden geen beschrijving noch posten voorzien.

V11 Aanpassingen aan alu-schrijnwerk: **3.888,00 euro**

Onder de toegangshelling in de parking tussen de niveaus is beslist een bijkomend lokaal in metselwerk te voorzien. Deze lokalen dienden ook van een extra deur te worden voorzien. Deze deuren waren niet voorzien bij aanbesteding.

V 14 Kitwerken: **1.214,00 euro**

Betreft het opspuiten van voegen in het metselwerk met een brandwerende grijze kit. Was niet voorzien in het bestek.

V 16 Vaste raamgehelen portierslokaal: **9.856,36 euro**

In de aanbestedingsdocumenten werden geen vergelijkbare posten voor deze raamgehelen voorzien.

V 18 Inspectieluiken in Ducolamellen: **5.764,94 euro**

De betonpanelen in de parking zijn voorzien van inspectieopeningen ter hoogte van de afwateringsbuisjes in de achterliggende goot. Gezien een afscherming van deze opening niet voorzien was, werd beslist een luikje te voorzien, teneinde obstructie door eventuele storting van afval te voorkomen.

V 19 Uitvoeren van bijkomende herstellingswerken vloer parking + niet voorziene schilderwerken + kosten m.b.t. stilleggen werken in volle uitvoering: **56.188,00 euro**

De voorbereidende werken voor de te behandelen vloeren (stralen, afwerken grondoppervlak, bijwerken) waren op het moment dat beslist werd de werken stil te leggen al 2 weken aan de gang. Er werd geoordeeld dat de keuze van de vloer best in overleg met de toekomstige consessiehouder zou overlegd worden. Deze was toen nog niet gekend. Na een klacht van de aannemer werd dan toch uiteindelijk beslist de werken te laten doorgaan.

Deze verrekening is een claim van de aannemer na het stopzetten van de applicatie. Tot op heden is nog geen uitbater gekend.

V 20 Leveren en plaatsen alu-panelen boven de betonplinten parking: **133.720,39 euro**

Gezien de hoogte van de betonpanelen langs de beschoeide wanden van de parking slechts 1.85 m bedraagt, zoals vermeld op de aanbestedingsplans, werd beslist de resterende hoogte tot tegen het plafond (680 mm tot 410mm hoogte) op te vullen met alu-panelen.

Totaal meerkost afwerking ruwbouw: 312.786,69 euro

C. Meerkost ruwbouw Archeologische site:

Tijdens een bezoek aan de bestaande site vóór de Nationale Bank door de toenmalige ministers Van Grembergen en Van Mechelen, werd beslist de site te bewaren en een bijkomende constructie tegen het parkinggedeelte aan te bouwen. Het bastion werd verzaagd en tijdelijk gestapeld op de werf (Van Eycklei). Nadat de ruwbouw was voltooid werden de verzaagde blokken teruggeplaatst in de voorziene ruimte. Al deze werken werden niet opgenomen in het oorspronkelijke aanbestedingsdossier. In deze meerkost zijn de kosten voor het personeel archeologie niet meegerekend.

Hoeveelheden gerekend in bestaande posten van het bestek bedragen: **690.720,12 euro**

Hierbij zijn vooral de bijkomende betonwerken (beschoeide sleuven) en grondwerken in verrekend. Gezien dit enkel een uitbreiding van de parkingconstructie betekende, werden deze werken in de bestaande posten opgenomen.

Bijkomende verrekeningen:

V 3 Afbraak, tijdelijke stockage en heropbouw archeologische resten: **1.412.775,22 euro**

Motivering zie hoger.

V 7 Verontreinigde gronden: **238.400,00 euro**

Motivering zie hoger V 7 ruwbouw parking.

V 24 Grondverzetsregeling: **2.587,85 euro**

Motivering zie hoger V 24 ruwbouw parking

V 25 Meerprijs wapeningsstaal: **54.300,00 euro**

Motivering zie hoger V 25 ruwbouw parking

V 44 Aanpassen ruwbouwwerken t.h.v. de archeologische zone: **125.541,45 euro**

Tengevolge van het gewijzigd ontwerp van de ruwbouw in deze zone werd een nieuwe wand voorzien, nl. W 17. Omdat deze wand moest gerealiseerd worden naast het in dienst zijnde tramspoor, was een aangepaste beschoeiing nodig. De hierdoor ontstane meerkosten werden in deze verrekening opgenomen.

Totaal meerkost ruwbouw Archeologische zone: 2.524.324,64 euro

D. Meerkost afwerking Archeologische site:

Aanbestedingsbedrag zone archeologie: 37.098.5 euro (wel voorzien in het bestek).

Verrekeningen:

V 11 Aanpassingen aan Alu-schrijnwerk: **1.988.16 euro**

Bijkomende dubbele deur.

V 15 Brandwerende ramen t.h.v. zone archeologie: 60.448,00 euro

In het bestek werden ramen voorzien uit gewoon aluminium. Volgens de brandnormen moesten deze ramen in brandwerend materiaal worden gemaakt en dit volgens de Belgische attestatie. Deze werken waren niet voorzien.

Totaal meerkost archeologische site: 62.436,00 euro

E.Meerkost Electromechanische uitrusting parking:

Aanbestedingsbedrag: 1.280.991,73 euro

Aanbestedingsbedrag liften: 200.000,00 euro (nog uit te voeren)

Verrekeningen:

V 1 Aanpassen ventilatoren: 47.000,00 euro

In het bestek was gerekend met ventilatoren met een hoogte van 40 cm boven de rijstroken. Op de verdiepingen -2 en -3 is de vrije hoogte tussen de balken echter minder dan 40 cm. De ventilatoren werden dus boven de parkeerplaatsen gehouden en er moesten dus meer ventilatoren worden geïnstalleerd, inclusief meer bekabeling.

Totaal meerkost eletro-mechanise uitrusting parking: 47.000,00 euro

F. Meerkost electromechanisch uitrusting archeologische site: Nihil.

3. Het Vlaams Gewest heeft de parking niet in beheer gegeven aan het autonoom parkeerbedrijf GAPA. Aangezien GAPA door het Antwerps stadsbestuur is opgericht om een coherent parkeerbeleid te realiseren, heeft het Vlaamse Gewest met GAPA samengewerkt om concessievoorwaarden op te stellen om de exploitatie van de parking aan een derde te kunnen verlenen. Ongeacht of er beroep wordt gedaan op een samenwerking met GAPA, blijft het Vlaamse Gewest de concessiegever van deze parking.
4. Het Vlaamse Gewest zal inkomsten genereren van zodra de parking volledig is afgewerkt en in exploitatie kan gaan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 206
van 18 december 2007
van **GINO DE CRAEMER**

Brug Steenbrugge - Vervanging

De brug van Steenbrugge blijft een enorm probleem op het vlak van veiligheid en mobiliteit, maar een definitieve oplossing wordt steeds opnieuw uitgesteld.

Door de drukke scheepvaarttrafiek staat de brug heel vaak open, waardoor het verkeer dagelijks vast komt te zitten. In 2005 passeerden meer dan 3.765 schepen het traject Brugge-Gent. Dat is een toename van liefst 40 procent tegenover 2001. Telkens de brug openstaat om een boot door te laten, leidt dit tot files en gevaarlijke situaties voor fietsers en wegverkeer, maar ook de binnenvaart ondervindt hinder van de lange wachttijden.

De brug is ook sterk verouderd en veel te smal en kan hierdoor de verkeersstromen niet aan. Ook lijnbussen moeten deze flessenhals passeren, met bijkomende belasting en onveilige situaties tot gevolg. Op spitsmomenten gaan veel bestuurders daarenboven ook nog op de busstrook rijden, wat de onveiligheid nog meer verhoogt.

Om het wegverkeer en ook de scheepvaart vlotter en veiliger te laten verlopen, is dringend actie noodzakelijk. De vooruitzichten voorspellen echter weinig goeds.

In maart 2007 stelde toenmalig bevoegd minister Peeters dat er geen kredieten beschikbaar zijn en dat er de eerstkomende drie jaar geen nieuwe brug komt, en recentelijk nog verklaarde de minister zelf dat zij de resultaten van de studies over de ontsluiting van de haven van Zeebrugge zou afwachten.

Een vaste hoge brug verzekert een vlotte doorvaart zonder hinder voor het wegverkeer, maar heeft een lange en steile aanloopstrook en veroorzaakt heel wat visuele hinder. Met een beweegbare brug blijft het probleem van de files bestaan. Een halfhoge brug met beweegbare delen kan hier een oplossing zijn. Doordat kleine en middelgrote schepen ongehinderd kunnen doorvaren, blijft het aantal keren dat de brug open moet drastisch beperkt, terwijl de beweegbare delen de doorgang van grotere schepen mogelijk maakt. Door de geringe hoogte blijven ook de visuele hinder en de lengte van de aanloopstrook beperkt.

1. Is er nu al een definitieve keuze gemaakt voor een halfhoge beweegbare brug? Wat zijn de eventuele resterende bezwaren? Welke andere opties zijn er en wat is de keuze van de minister?
2. Er bestaat heel wat onduidelijkheid over de timing.

Wanneer wordt er in dit dossier een beslissing genomen? Wanneer wil de minister beginnen met de uitvoering van de werken en wanneer moet een nieuwe brug in gebruik kunnen worden genomen?

3. Er wordt ook gesteld dat de kredieten zouden ontbreken.

Klopt dit? Waar en wanneer denkt de minister de nodige middelen te kunnen vinden om dit probleem aan te pakken? Onlangs maakt de regering bekend dat er door een aantal positieve evoluties de volgende jaren eenmalige en recurrente budgettaire ruimte is ontstaan. Maakt de minister hiervan wellicht gebruik om dit reeds lang aanslepende probleem aan te pakken?

4. Welke maatregelen neemt de minister om dit dringende probleem prioritair aan te pakken?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 206 van 18 december 2007

van **GINO DE CRAEMER**

1. Een definitieve keuze over het type brug voor Steenbrugge is nog niet gemaakt. Een “halfhoge” brug zou toch nog vrij hoog moeten zijn om verkeer onderdoor langsheen het kanaal toe te laten. De winst in stijpercentages is dan ook gering. Bovendien moeten bij een geopende brug de wagens wachten op een helling. Ten slotte is een halfhoge brug de duurste oplossing, want het is een combinatie van elementen van een vaste brug (opritten) en een beweegbare brug (elektromechanische uitrusting en bediening).
In die zin wordt op heden werk gemaakt van een 3D-visualisatie van een vaste hoge brug. Om de juiste afweging te kunnen maken zal deze 3D-visualisatie in de komende maanden worden gebruikt bij overleg met de stad Brugge om een definitieve keuze te maken.
2. Deze 3D-visualisatie zal in de komende maanden worden gebruikt bij het overleg met de stad Brugge om een definitieve keuze te maken. De bouw van de brug van Steenbrugge is opgenomen in de indicatieve meerjarenplanning om in 2011 te worden aanbesteed. Er mag op een uitvoeringstermijn van ca twee jaar worden gerekend.
3. De kredieten voor openbare werken zijn beperkt. Dit neemt niet weg dat door het stellen van de gepaste prioriteiten, werken zoals te Steenbrugge, kunnen worden weggewerkt.
4. Ik streef ernaar de timing, zoals hierboven aangehaald, aan te houden. Daarom wordt dit dossier nu verder technisch voorbereid. Belangrijk hierin is dat wordt gekomen tot een eenduidige en gedragen technische oplossing, op basis waarvan het dossier kan worden uitgewerkt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 209
van 18 december 2007
van **CARL DECALUWE**

N43 Pottelberg (Kortrijk) - Verkeerslichten afrittencomplex R8

De verkeerslichten langs de Pottelberg (N43) ter hoogte van het op- en afrittencomplex met de R8 zijn nog steeds niet in gebruik.

Deze driekleurige signalisatie, met apparatuur voor beïnvloeding door het openbaar vervoer, werd reeds in de zomer van 1999 geplaatst. De verkeerslichten hebben slechts enkele dagen gefunctioneerd omdat ze files veroorzaakten door een onderschatting van de verkeersdrukke. Daarom dient eerst het kruispunt met de Bruyningstraat-Engelse Wandeling te worden heringericht, omdat dit een directe invloed heeft op de verkeersafwikkeling van het op- en afrittencomplex.

Het op- en afrittencomplex aan de Pottelberg is wel een zwart punt met 11 ongevallen.

1. Wat is de stand van zaken betreffende de inwerkingstelling van de betrokken verkeerslichten?
2. Welke stappen en procedures moeten nog worden doorlopen vooraleer de verkeerslichten functioneren?
3. Zijn er nog bijkomende investeringen noodzakelijk? Zo ja, welke en wat is de kostprijs?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 209 van 18 december 2007

van **CARL DECALUWE**

1. De studie in verband met de inwerkingstelling van de verkeerslichten langs de Pottelberg (N43) ter hoogte van het op –en afrittencomplex (R8) werd mede onderzocht in het kader van het investeringsproject met projectnummer 1965 ‘ N43 te Kortrijk: herinrichting kruispunt met de Bruyningstraat en met de Engelse Wandeling’.
Omwille van de vastgestelde verkeersproblematiek werd een verkeersstudie uitgevoerd in 2004 met microsimulatie door een extern studiebureau in het projectgebied tussen de kilometerpunten 43,140 en 43,950 langs de N 43 met inbegrip van de verkeerslichtenregeling langs de Pottelberg (N43) ter hoogte van het op- en afrittencomplex R8 tot en met het kruispunt van de N43 met de Bruyningstraat – Engelse Wandeling.
De startnota werd op de Provinciale Auditcommissie van 14/2/2005 besproken en conform verklaard. Hieruit volgde als voorkeursscenario de infrastructuur met driekleurige verkeerslichtenregeling als meest flexibele oplossing voor de toekomst. Dit voorkeursscenario werd verder uitgewerkt en voorgelegd, na goedkeuring van de GBC, als projectnota in de Provinciale Auditcommissies. Aangezien de projectnota ‘ N43 Herinrichting Pottelberg. t.h.v. R8 en het kruispunt Bruyningstraat /Engelse Wandeling te Kortrijk ‘ conform is verklaard op 8/10/2007 volgens de module 3 (herinrichting van een doortocht, gelegen binnen de bebouwde kom) van het mobiliteitsconvenant is hiermede het definitieve project gekend. Dit project omvat zowel de herinrichting van het kruispunt N 43 met de Bruyningstraat en de Engelse Wandeling als het gebied van de N43 t.h.v. op- en afrittencomplex met de R8 te Kortrijk. In dit projectgebied werd de aanpassing van de verkeerslichtenregeling en de verkeerseilanden mee opgenomen in de projectnota. Hierbij werd voor dit projectgebied de 3 – kleurige lichtsignalisatie opgesteld en getoetst aan de microsimulatie van de verkeersstudie uitgevoerd in 2004. Vermits uit de conforme projectnota blijkt dat in het projectgebied op de N43 tussen de kilometerpunten 42,900 en 44,100 de driekleurige lichtsignalisatie gewijzigd dient te worden ten opzichte van de bestaande toestand zal de inwerkingstelling van de verkeerslichten niet kunnen worden uitgevoerd. De driekleurige verkeerslichten op de N43 (Pottelberg) t.h.v. van het op-.en afrittencomplex met de R8 en t.h.v. het kruispunt met de Engelse Wandeling en Bruyningstraat dienen te worden uitgevoerd volgens een gewijzigd V – plan welke werd aangeleverd in de projectnota ‘ N43 Kortrijk: Herinrichting Pottelberg t.h.v. R8 en het kruispunt met de Bruyningstraat en Engelse Wandeling.
2. Om een aanpassing van de verkeerslichten te kunnen laten uitvoeren zal dit met het project ‘ N43 Herinrichting Pottelberg t.h.v. R8 en het kruispunt met de Bruyningstraat/Engelse Wandeling tussen de kilometerpunten 42,900 en 44,100’ dienen te worden uitgevoerd. Het verkeerslichtenplan van dit project is opgemaakt en bijgevoegd bij de conforme projectnota van het project ‘N43 Herinrichting Pottelberg t.h.v. R8 en het kruispunt met de Bruyningstraat/Engelse Wandeling.

Voor de aanvang der werken dienen nog volgende stappen gerealiseerd te worden:

- het project ‘ N43 te Kortrijk: Herinrichting Pottelberg t.h.v. R8 en het kruispunt met de Bruyningstraat en met de Engelse Wandeling tussen de kilometerpunten 42,900 en 44,100’ zal dienen te worden opgenomen op het indicatief driejarenprogramma AWW West-Vlaanderen 2008-2009-2010: er is nog geen uitsluitsel op welk investeringsjaar dit project kan worden opgenomen;

- de definitieve vastlegging der kredieten i.v.m. de driekleurige verkeerslichtenregeling via afdeling Electriciteit en Mechanica Gent van het Agentschap Wegen en Verkeer;
 - de opmaak van het bestek van het doortochtproject;
 - de procedure in verband met het milieuhygiënische bodemonderzoek: de technische conform verklaring wordt vermoedelijk in februari 2008 verwacht;
 - doorlopen van de procedure voor subsidiëring bij de Vlaamse Milieumaatschappij i.v.m. de studie van het rioleringsdossier van het doortochtproject. Hiervoor dienen respectievelijk de volgende stappen doorlopen te worden: dit project dient opgenomen te worden op een voorgesteld kwartaalprogramma 2008 VMM; eerste bespreking in de ambtelijke commissie: dient nog gehouden te worden; goedkeuring ambtelijke commissie: is nog niet gekend; Ministerieel besluit is derhalve nog niet gekend. Eventueel kan mits toepassing van art. 20 van het Besluit van de Vlaamse regering van 1/2/2002 aan te vragen door het stadsbestuur Kortrijk de rioleringswerken aanbesteed, gegund en uitgevoerd worden;
 - de studie van de verlichting van het doortochtproject: afhankelijk van de verlichtingsstudie dient een module 4 (subsidiëring van de wegverlichting langs gewestwegen) en/of module 17 (wegverlichting langs gewestwegen) ondertekend te worden: Module 4 en/of module 17 dient nog in de Provinciale Auditcommissie besproken te worden en desgevallend dient nog de module 3 en/of module 17 ondertekend te worden door het stadsbestuur Kortrijk;
 - ondertekening van de samenwerkingsovereenkomst tussen het Vlaams Gewest en de stad Kortrijk;
 - de aanbesteding van het doortochtproject;
 - de goedkeuring van de aanbesteding en de definitieve vastlegging van de kredieten van het doortochtproject;
 - de eventuele goedkeuring van de stedenbouwkundige vergunning;
3. De bijkomende investeringen voor de aanpassing van de verkeerslichten in dit projectgebied tussen de kilometerpunten 42,900 en 44,100 zijn nog niet gekend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 210
van 18 december 2007
van **DIRK DE COCK**

Dender Geraardsbergen - Waterverontreiniging (2)

Het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag van 5 oktober 2007 over de waterverontreiniging in de Dender ter hoogte van Geraardsbergen (Websitebulletin publicatiedatum 26-11-2007) roept een aantal nieuwe vragen op.

1. Heeft de minister ondertussen officiële bevestiging gekregen dat de suikerfabriek van Brugelette de oorzaak is van de bedoelde vissterfte?

Zo neen, wanneer denkt de minister hier antwoord te krijgen?

Zo ja, kan de minister meer specifiek ingaan op de oorzaak? Gaat het over een technisch mankement? Of gaat het om kwaad opzet?

2. Ten minste 60 % van de oorspronkelijke vispopulatie zou verdwenen zijn. Het zal drie tot zes jaar tijd vragen om op natuurlijke wijze het visbestand te laten herstellen.

Zijn er mogelijkheden om de natuur een handje te helpen, of is dit geen aangewezen maatregel?

3. In het ontwerp van Milieuschadedecreet staat, wat de samenwerking betreft met andere gewesten, dat er aanbevelingen gedaan kunnen en dat er om terugbetaling verzocht kan worden van de kosten van de genomen maatregelen.

Kan Vlaanderen het Waalse bedrijf sanctioneren? Zo neen, zal de Vlaamse overheid aandringen bij het Waals Gewest om maatregelen te nemen? Worden de gemaakte kosten verhaald op het betrokken bedrijf?

4. Vervuiling van de Dender vanuit Wallonië komt geregeld voor.

Worden er concrete maatregelen genomen om dit in de toekomst te vermijden?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 210 van 18 december 2007

van **DIRK DE COCK**

1. De Divison de la Police de l'Environnement "DPE" van de Waalse overheid deelde mijn diensten formeel mee dat er door de DPE geen enkele aanwijzing gevonden is dat de bedoelde suikerfabriek de oorzaak was van de vissterfte. Het gevoerde onderzoek leverde ook geen indicatie van mogelijke andere bronnen op.
De waterkwaliteit van de Waalse Dender is niet optimaal en er is maar een beperkte bijkomende verontreiniging nodig om bv. vissterfte te veroorzaken.
2. Uit het verslag aangaande de vissterfte, dat door de visserijbioloog van het Agentschap voor Natuur en Bos werd opgemaakt, blijkt inderdaad minimaal 60% (raming van 6 ton) van het aanwezige visbestand ter plaatse (dit is een belangrijk detail), afgestorven tengevolge van de waterverontreiniging.

Het zal inderdaad enkele jaren duren vooraleer het visbestand zich op natuurlijke wijze volledig zal herstellen.

Dit zal gebeuren op verschillende wijzen:

- door reproductie van de overgebleven individuen;
- door natuurlijke migratie vanuit andere riviertrajecten.

Voordelen van dit natuurlijk herstel zijn:

- het natuurlijk herstel staat garant voor het realiseren van een ecologisch evenwicht in het waterecosysteem. Eens het natuurlijke evenwicht bereikt is, zal de visdensiteit niet meer toenemen en zal de maximale draagkracht niet overschreden worden;
- het herstelde visbestand zal afkomstig zijn van de plaatselijke genetische stammen en daardoor perfect aangepast aan de omstandigheden;
- er zal geen gevaar zijn voor introductie van nieuwe ziekten of parasitaire infecties;
- er moeten geen budgettaire middelen voorzien worden.

Nadelen van dit natuurlijk herstel zijn:

- het herstel duurt enkel jaren;
- de vangsten bij hengelvijfstrijden kunnen tijdelijk lager liggen.

Anderzijds wordt door de Vlaamse overheid jaarlijks in een aantal openbare waters vissen uitgezet in het kader van het 'herbepotingsplan'. Dit plan wordt ieder jaar opgemaakt door het Agentschap Natuur en Bos in samenwerking met de Provinciale Visserijcommissie en na goedkeuring van de Minister uitgevoerd. De Dender is één van die rivieren waar ieder jaar vis wordt in uitgezet (de voorbije jaren enkel snoek). Het is aan deze instanties om met kennis van zaken, in het kader van de opmaak van het volgend herbepotingsplan, een voorstel met al dan niet extra herbepotingen op te maken.

Voordelen van deze compenserende maatregel zijn:

- de densiteit van het visbestand stijgt snel (attractief voor de hengelaars).

Nadelen van deze compenserende visuitzettingen zijn:

- er is geen sprake van natuurlijk evenwicht tussen en binnen de verschillende vissoorten;
- de uitgezette soorten zijn niet van dezelfde genetische origine als de autochtone populatie, waardoor geen garanties kunnen gegeven worden over overleving. Erger nog, in het

- slechtste geval kan de uitteelt tengevolge van de introductie van vreemd genetisch materiaal ook leiden tot verdwijnen van de soort;
- gevaar voor introductie van ziekten en parasitaire infecties;
 - extra visuitzettingen vereisen een extra budgettering.
3. De bevoegdheid van de bevoegde instantie onder het Milieuschadedecreet, dit is het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie of de instantie aan wie opdrachten werden gedelegeerd, beperkt zich tot het grondgebied van het Vlaamse Gewest.

Voor zover de in Wallonië veroorzaakte milieuschade onder het toepassingsgebied van het Milieuschadedecreet valt, zal de bevoegde instantie dit melden aan de Waalse bevoegde instantie. Er kunnen ook aanbevelingen gedaan worden inzake de nodige maatregelen en er kan om terugbetaling verzocht worden van de kosten van de genomen maatregelen. Dit kan ad hoc gebeuren of in het kader van interministerieel overleg. Op basis van artikel 15.10.1 van het Milieuschadedecreet kan Vlaanderen de Waalse bevoegde instantie ertoe aanzetten de nodige actie te nemen en de kosten op de veroorzaker te verhalen. Wanneer dit niets zou uithalen, bestaat er nog steeds de mogelijkheid om van de exploitant een schadevergoeding te eisen voor de burgerlijke rechtbank. Mijn diensten treffen daartoe de nodige voorbereidingen.

4. Door mijn administratie word ik op de hoogte gehouden van eventuele calamiteiten in de Vlaamse oppervlaktewateren, over de gevolgen en over de remediëring ervan. Hoewel dergelijke incidenten mij zorgen baren en zij uiteraard zo veel als mogelijk moeten vermeden worden, wens ik het geacht lid in te lichten van het feit dat de Dender ter hoogte van de gewestgrens sinds 2000 een stabiele gemiddelde kwaliteit heeft wat betreft opgeloste zuurstof en biotische index (ongewervelden), zoals blijkt uit de metingen van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM).

De Internationale Scheldecommissie met secretariaat in Antwerpen en de Internationale Maascommissie met secretariaat in Luik zijn de formele overlegorganen voor de aanpak van grensoverschrijdende problemen op het vlak van waterverontreiniging.

Het Vlaamse, het Waalse en het Brussels Hoofdstedelijk gewest maken als verdragsluitende partijen deel uit van deze internationale riviercommissies voor Schelde en Maas. In de schoot van deze commissies is er zowel gestructureerd overleg over het waterbeheer in het algemeen (uitvoering verplichtingen Europese Kaderrichtlijn Water), als over waterkwaliteitsproblemen in het bijzonder. In de geëigende werkgroepen van beide commissies wordt overleg gepleegd over monitoringprogramma en er is ook een homogeen meetnet van bron tot monding dat voorlopig beperkt is tot de hoofdstromen, maar waarvoor er perspectieven zijn om uit te breiden tot de belangrijke rivieren in het gehele stroomgebied.

Binnen beide riviercommissies bestaat ook een afgesproken waarschuwings- en meldingsprocedure volgens dewelke de verdragsluitend partijen elkaar inlichten bij ernstige waterverontreiniging op Maas en Schelde. Momenteel wordt de procedure uitgebreid tot elk grensoverschrijdend oppervlaktewater.

Verder werden bij de Vlaamse Milieumaatschappij en de Direction Générale des Ressources Naturelles et de l'Environnement van de Waalse overheid formele contactpersonen aangeduid die tot taak hebben te communiceren over elk hen bekend belangwekkend waterkwaliteitsprobleem met een gewestgrensoverschrijdend karakter.

BIJLAGE

Vissterfte op de Dender in september 2007

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/210/antw.210.bijl.001.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 211
van 18 december 2007
van **DIRK DE COCK**

Grondverzet bij rioleringswerken - Sensibilisering en controle

Door de inhaaloperatie bij de rioleringswerken en de stringente regelgeving met betrekking tot het grondverzet, komen her en der wanpraktijken aan het licht.

Aannemers graven bijvoorbeeld op vrijdagavond een akker af, waarbij ze de teelaarde aan de kant leggen en heel wat grond uit wegenwerken verzetten op het blootgemaakte perceel. Nadien wordt de teelaarde opnieuw aangebracht. Tegen zaterdagmiddag is de klus geklaard en is er bijna niets van te merken. Het gebeurt goed georganiseerd en heel vlug en bijna steeds in het weekend.

Het zijn schijnbaar win-winsituaties voor beide partijen. De aannemers omzeilen de wetgeving, wat kostenbesparend werkt. De landbouwer heeft de indruk dat hij de toestand van zijn perceel verbetert, aangezien de drassigheid afneemt door de ophoging. De onoordeelkundige reliëfwijzigingen hebben dus als fysiek en maatschappelijk gevolg dat de waterhuishouding van de percelen wijzigt. Aanpalende percelen kunnen daarvan negatieve gevolgen ondervinden.

1. Zijn er indicaties dat het grondverzet zonder vergunning toeneemt?
2. Op welke manier worden plaatselijke besturen gesensibiliseerd om die problematiek accurater vast te stellen?
3. Wordt er ontradend gewerkt om deze praktijken een halt toe te roepen?
4. Is het aangewezen om de wettelijke bepalingen die algemeen gelden nog specifiek op te nemen in de onderscheiden lastenboeken?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 211 van 18 december 2007
van **DIRK DE COCK**

1. Er zijn geen indicaties dat de wettelijke verplichtingen die kaderen binnen de grondverzetsregeling, minder gevolgd worden. Uit de gegevens van de bodembeheerorganisaties blijkt dat er sinds het invoege treden van de grondverzetsregeling tot 31 december 2007 ongeveer 15.300 technische verslagen conform zijn verklaard. Het aantal afgeleverde bodembeheerrapporten bedraagt ongeveer 5.400. Indien we de evolutie in de tijd bekijken, blijkt dat het aantal conformverklaringen van technische verslagen en het aantal afgeleverde bodembeheerrapporten op jaarbasis gelijk blijft.

Voor wat de rioleringswerken betreft duiden de cijfers van de Grondbank VZW er niet op dat de grondverzetsregeling minder gevolgd wordt dan vroeger. Voor bouwheer Aquafin zijn 70 conformverklaringen van technische verslagen afgeleverd in de periode van maart t.e.m. december 2006. In de periode van januari t.e.m. december 2007 zijn er 78 conformverklaringen afgeleverd. Bij 302 dossiers zijn steden en gemeenten de bouwheer (145 in 2006 en 157 in 2007). In de korte periode waarop gezocht wordt (sinds maart 2006) kan geen duidelijke daling vastgesteld worden.

2. De regelgeving wordt naar de besturen gecommuniceerd door middel van een infobrochure en infosessies. Al deze informatie, evenals de technische informatie (de codes van goede praktijk voor het werken met uitgegraven bodem), is ook beschikbaar op de website van de OVAM. De OVAM stelt de middelen ter beschikking voor het opstellen van het nodige drukwerk en voor het verzorgen van de mailings naar de diverse actoren. De OVAM verleent altijd haar medewerking aan infosessies, in die zin dat de OVAM een spreker afvaardigt om het wetgevende kader toe te lichten. Naar aanleiding van de recente vaststelling door de Vlaamse Regering van het besluit houdende de vaststelling van de Vlarebo zal de OVAM infocampagnes rond het Vlarebo en de grondverzetsregeling intensifiëren.

Het belang van de traceerbaarheidsprocedure in de grondverzetsregeling bestaat er ondermeer in om de verantwoordelijke actoren voor een correcte levering van uitgegraven bodem te kennen en te registreren. Indien de verantwoordelijke personen en aansprakelijkheden kunnen worden vastgelegd, zal de traceerbaarheidsprocedure met bijhorende registratie automatisch een regulerend karakter hebben en zelfs een preventief karakter krijgen.

Met de huidige praktijkervaring als inspiratiebron werd de grondverzetsregeling herzien. In het recent door de Vlaamse Regering vastgestelde besluit houdende de vaststelling van het Vlarebo is expliciet opgenomen wie wat wanneer moet doen en wordt de bestaande praktijk verduidelijkt, inzichtelijker en beter afdwingbaar gemaakt. Doordat alle actoren gewezen worden op hun verantwoordelijkheden en daarop gecontroleerd kunnen worden door de bodembeheerorganisaties, wordt een correct en zorgvuldig omgaan met uitgegraven bodem aangemoedigd. De bodembeheerorganisaties, die in de hele procedure een belangrijke rol spelen, kunnen naar eigen inzicht verder werken op het voorziene wettelijk kader, en kunnen verdere begeleiding en ondersteuning aan de actoren aanbieden.

3. Betreffende de door U beschreven problematiek worden er geen specifieke handhavingsacties ondernomen door de OVAM. Indien de OVAM op de hoogte gebracht wordt van overtredingen

met betrekking tot het gebruik van uitgegraven bodem worden deze, conform de afspraken van het samenwerkingsprotocol tussen de OVAM en de afdeling Milieu-inspectie, voor verder vervolg aan de afdeling Milieu-inspectie overgemaakt.

4. In het nieuwe Vlarebo, dat op 1 juni in voege treedt, is met artikel 174 een specifieke bepaling opgenomen dat de initiatiefnemer van grondwerken clausules opneemt in de aanbestedingsdocumenten, de prijsvraag of de contractuele documenten die moeten waarborgen dat de regelen met betrekking tot het gebruik van uitgegraven bodem toegepast worden.

Naast deze verplichting blijft het zeker zinvol voldoende aandacht te besteden aan de grondverzetsregeling bij de opmaak van lastenboeken. Daarin kunnen de verschillende verplichtingen vastgelegd worden zodat discussies bij de uitvoering van de werken vermeden worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 213
van 19 december 2007
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma wegen - R36 Kortrijk

In het meerjarenprogramma 2008-2010 van AWV (Agentschap Wegen en Verkeer) werd voor 2008 voor het project 4162 "R36 Kortrijk Forum Invest vernieuwen van doortocht" 1.000.000 euro voorzien.

1. Wat houdt dit project concreet in?

2. Wat is de stand van zaken?

Welke procedures moeten nog doorlopen worden?

Welke timing wordt voorzien?

Wanneer zullen de werken effectief kunnen aanvatten?

3. Moet er onteigend worden?

Zo ja, wat is de stand van zaken hiervan?

4. Worden/werden modules ondertekend?

Zo ja, wat is de inhoud hiervan?

Wat is de stand van zaken hiervan?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 213 van 19 december 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Het project omvat de heraanleg van de doortocht van de R 36 te Kortrijk in de Wandelweg – Zwevegemstraat – Romeinselaan – Plein – Gentsstraat – Minister Liebaertlaan te Kortrijk.
2. Het doortochtproject met projectnummer 4162 ‘R36 doortocht Wandelweg -Zwevegemstraat – Romeinselaan - Plein – Gentsstraat – Minister Liebaertlaan ‘te Kortrijk tussen de kilometerpunten 0,966 tot en met 1,835’ – kortweg: ‘R36 Kortrijk -doortocht Foruminvest’ komt voor op het goedgekeurd indicatief 3-jaren investeringsprogramma AWW West - Vlaanderen 2007-2008-2009 in het investeringsjaar 2008. Dit project werd voorgesteld op het volgende indicatief 3-jaren investeringsprogramma AWW West-Vlaanderen 2008-2009-2010 tevens op het investeringsjaar 2008. Dit project zal worden uitgevoerd volgens herinrichting van doortochten (module 3) en een module 4 (subsidiëring van de wegverlichting langs gewestwegen) van de mobiliteitsconvenanten.

Een studie bureau is aangesteld door het stadsbestuur van Kortrijk op 28 april 2006.

Dit convenantgebonden project heeft de volledige module 3 (herinrichting van doortochten) van de convenantenprocedure doorlopen. De startnota werd conform verklaard op 16 april 2007. De projectnota werd conform verklaard op 2/7/2007. Via een overdrachtprocedure is op 12 september 2007 het wegvak van de R36 (Zwevegemsestraat) tussen kilometerpunten 1,075 en 1,212 overgedragen van het Vlaams Gewest aan het stadsbestuur Kortrijk.

Via een verkoopsprocedure dient nog een deel van het wegvak tussen de kilometerpunten 1,212 en 1,480 overgedragen van het Vlaams Gewest.

Voor de aanvang van de werken dienen nog volgende stappen gerealiseerd te worden:

- de opmaak van het bestek en de aanbestedingsplannen;
- de procedure in verband met het milieuhygiënisch bodemonderzoek: de technische conform verklaring wordt vermoedelijk begin februari 2008 verwacht;
- het doorlopen van de procedure voor subsidiëring bij de Vlaamse Milieumaatschappij i.v.m. de studie van het rioleringsdossier. Hiervoor dienen de volgende stappen doorlopen te worden: dit project is opgenomen op het tweede kwartaal ‘rollend’ programma 2008 VMM; nadien volgt een eerste bespreking in de ambtelijke commissie; vervolgens dient de goedkeuring in de ambtelijke commissie te worden bekomen; waarna het Ministerieel Besluit wordt ontvangen. Eventueel kan mits toepassing van art.20 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1/2/2002, na aanvraag door het stadsbestuur Kortrijk, de rioleringswerken aanbesteed, gegund en uitgevoerd worden voorafgaandelijk aan het Ministerieel Besluit;
- de studie van de verlichting: afhankelijk van de verlichtingsstudie dient een module 4 (subsidiëring van de wegverlichting langs gewestwegen) en/of module 17 (wegverlichting langs gewestwegen) ondertekend te worden: Module 4 of module 17 dient nog in de Provinciale Auditcommissie besproken te worden en desgevallend ondertekend te worden door het stadsbestuur Kortrijk;

- ondertekening van de samenwerkingsovereenkomst tussen het Vlaams Gewest en de stad Kortrijk;
- de aanbesteding;
- de goedkeuring van de aanbesteding en de definitieve vastlegging van de kredieten;
- de goedkeuring van de stedenbouwkundige vergunning;

De vooropgestelde timing van dit project: vermoedelijke aanbesteding in het investeringsjaar 2008. De effectieve aanvatting van de werken kan nog niet bepaald worden. De aanvang van de werken is afhankelijk van de studie van de verkeersmaatregelen tussen de verschillende geplande projecten te Kortrijk: de geplande werkzaamheden van Veilig Verkeer Vlaanderen (TV3V) en het doortochtproject N8 Oudenaardse Steenweg-Zwevegensestraat.

3. Er moet niet onteigend worden.
4. De module 3 (herinrichting van doortocht) werd ondertekend door het stadsbestuur Kortrijk. Afhankelijk van de verlichtingsstudie dient er een module 4 (subsiëring van de wegverlichting langs gewestwegen) en/of eventueel module 17 (wegverlichting langs gewestwegen) ondertekend worden. De procedure van module 4 (en/of module 17) dient nog doorlopen te worden. Na conform verklaring in de Provinciale Auditcommissie zal het verlichtingsdossier gekend zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 217
van 19 december 2007
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma wegen - Ring Poperinge

In het meerjarenprogramma 2008-2010 van AWV (Agentschap Wegen en Verkeer) werd voor 2009 voor het project 4653 "Poperinge. Overlagen van de Ring tussen Brugsestraat en Ieperstraat (1ste fase) en tussen de N304 tot Frans Vlaanderenweg (2de fase)" 850.000 euro voorzien.

1. Wat houdt dit project concreet in?

2. Wat is de stand van zaken?

Welke procedures moeten nog doorlopen worden?

Welke timing wordt voorzien?

Wanneer zullen de werken effectief kunnen aanvatten?

3. Moet er onteigend worden?

Zo ja, wat is de stand van zaken hiervan?

4. Worden/werden modules ondertekend?

Zo ja, wat is de inhoud hiervan?

Wat is de stand van zaken hiervan?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 217 van 19 december 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Dit project omvat het aanleggen van een geluidsarme slijtlaag op genoemde wegvakken om aldus de geluidsoverlast te beperken.
2.
 - De studie is nog niet gestart.
 - De aanbestedingsprocedure moet nog worden doorlopen.
 - Aanbesteding wordt gepland in april 2009.
 - De effectieve werken kunnen desgevallend najaar 2009 aangevat worden.

Deze info is gebaseerd op het ontwerp van het indicatief meerjarenprogramma zoals het werd ingediend bij de commissie Openbare Werken, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. Een definitief programma wordt later goedgekeurd.

3. Er zijn geen onteigeningen.
4. Er zijn geen modules voorzien om te ondertekenen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 220
van 19 december 2007
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma wegen - N36 Anzegem

In het meerjarenprogramma 2008-2010 van AWW (Agentschap Wegen en Verkeer) werd voor 2009 voor het project 1589 "Kruispunt N036 met de Pareelstraat-Klijtenberg" 385.000 euro voorzien.

1. Wat houdt dit project concreet in?

2. Wat is de stand van zaken?

Welke procedures moeten nog doorlopen worden?

Welke timing wordt voorzien?

Wanneer zullen de werken effectief kunnen aanvatten?

3. Moet er onteigend worden?

Zo ja, wat is de stand van zaken hiervan?

4. Worden/werden modules ondertekend?

Zo ja, wat is de inhoud hiervan?

Wat is de stand van zaken hiervan?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 220 van 19 december 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Het is nog niet duidelijk hoe dit kruispunt het best wordt heringericht. Oorspronkelijk werd vanuit de gemeente de aanleg van een rotonde voorgesteld.

De afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen is geen voorstander van een rotonde om volgende redenen:

- een rotonde is slechts nuttig in de weekends ten behoeve van het verkoopscentrum Molecule;
- tijdens de week hindert een rotonde de doorstroming van het verkeer op de N36 ;
- door het lengteprofiel zal een rotonde, komende vanuit de richting Ingooigem, slechts vanop korte afstand zichtbaar zijn.

Andere mogelijke aanpassingen zijn:

- de aanleg van een rechtsafslagstrook komende van de E17;
- de ontubbeling van het fietspad;
- het plaatsen van driekleurige lichten.

Het overleg hierover tussen gemeente en agentschap dient te worden verdergezet.

2. Momenteel werd nog geen concreet ontwerp opgemaakt.
Er wordt gewacht op de wijziging van het BPA "Molecule", waarbij een bijkomende inrit of uitrit zou worden voorzien op de N36 ter hoogte van de top in het lengteprofiel.
De verdere timing is afhankelijk van de wijziging van het BPA.
De effectieve datum van de aanvang van de werken is thans moeilijk in te schatten.
3. Voor de aanleg van een rotonde of voor de ontubbeling van het fietspad zal er moeten worden onteigend.
Gelet op het ontbreken van een concreet ontwerp werd er nog geen onteigeningsplan opgemaakt.
4. De herinrichting van het kruispunt is niet convenantgebonden.
Er moeten geen modules worden ondertekend.
5. Deze info is gebaseerd op het ontwerp van het indicatief meerjarenprogramma zoals het werd ingediend bij de commissie Openbare Werken, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen.
Een definitief programma wordt later goedgekeurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 223
van 19 december 2007
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma wegen - N37 doortocht Ieper

In het meerjarenprogramma 2008-2010 van AWV (Agentschap Wegen en Verkeer) werd voor 2009 voor het project 1099 "Doortocht Ieper: Mk. Fochlaan" 1.500.000 euro voorzien.

1. Wat houdt dit project concreet in?
2. Wat is de stand van zaken?

Welke procedures moeten nog doorlopen worden?

Welke timing wordt voorzien?

Wanneer zullen de werken effectief kunnen aanvatten?

3. Moet er onteigend worden?
Zo ja, wat is de stand van zaken hiervan?
4. Worden/werden modules ondertekend?
Zo ja, wat is de inhoud hiervan?
Wat is de stand van zaken hiervan?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 223 van 19 december 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Het betreft een project in samenwerking met de stad Ieper, de NMBS en de Lijn en het beoogt een opwaardering van de stationsomgeving van Ieper.
2. De samenwerkingsovereenkomst tussen de partijen is getekend, het studiebureau is aangesteld en het voorontwerp is in opmaak.
 - Een convenantenprocedure moet nog worden doorlopen
 - De aanbesteding wordt gepland in het voorjaar van 2009
 - De werken kunnen desgevallend effectief augustus 2009 aanvangen

Deze info is gebaseerd op het ontwerp van het indicatief meerjarenprogramma zoals het werd ingediend bij de commissie Openbare Werken, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. Een definitief programma wordt later goedgekeurd

3. Er moet niet worden onteigend.
4. De modules 16 en 4 moeten worden afgesloten
 - Module 16: herinrichting van een wegvak (niet-doortocht) van een gewestweg.
 - Module 4: openbare verlichtingDe modules 16 en 4 worden eerstdaags ter ondertekening aan de Stad voorgelegd.
 - De startnota is in opmaak.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 228
van 19 december 2007
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma wegen - N375 Heuvelland

In het meerjarenprogramma 2008-2010 van AWV (Agentschap Wegen en Verkeer) werd voor 2008 voor het project 3235 "Heuvelland, structureel onderhoud en aanleggen fietspaden" 2.200.000 euro voorzien.

1. Wat houdt dit project concreet in?

2. Wat is de stand van zaken?

Welke procedures moeten nog doorlopen worden?

Welke timing wordt voorzien?

Wanneer zullen de werken effectief kunnen aanvatten?

3. Moet er onteigend worden?

Zo ja, wat is de stand van zaken hiervan?

4. Worden/werden modules ondertekend?

Zo ja, wat is de inhoud hiervan?

Wat is de stand van zaken hiervan?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 228 van 19 december 2007

van **CARL DECALUWÉ**

1. Het project omvat de aanleg van dubbelrichtingsfietspad langs de noordzijde van de weg en, waar nodig, het vernieuwen van beton van de rijweg.
2.
 - De convenantenprocedure moet nog worden doorlopen.
 - Timing aanbesteding wordt voorzien september 2008.
 - De effectieve werken kunnen desgevallend aangevat worden voorjaar 2009

Deze info is gebaseerd op het ontwerp van het indicatief meerjarenprogramma zoals het werd ingediend bij de commissie Openbare Werken, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. Een definitief programma wordt later goedgekeurd

3. Er zal moeten onteigend worden.
Het MB en de nodige kredieten zijn aangevraagd.
4. De module 11 is vereist:
 - Het betreft de aanleg van fietspaden langs gewestwegen.
 - De module is ondertekend door het Gemeentebestuur.
 - De startnota is goedgekeurd op de PAC van 8 september 2003.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 231
van 19 december 2007
van **RUDI DAEMS**

Stort Ramsel (Herselt) - Stand van zaken

De kleiputten van Ramsel (Herselt) waren reeds onderwerp van schriftelijke vragen aan voormalig minister van Leefmilieu Kris Peeters en minister van Ruimtelijke Ordening Dirk van Mechelen.

Verontruste inwoners van de gemeente Herselt, vooral uit de deelgemeente Ramsel, hebben reeds meerdere gesprekken gevoerd met minister Kris Peeters, alsook met de minister zelf. De laatste gesprekken vonden plaats in de voorbije maanden augustus en september 2007. Zij maken zich zorgen over de toekomstige invulling die de twee kleiputten in de gemeente Herselt gaan krijgen. In tegenstelling tot eerdere berichten vrezen de omwonenden dat het dossier opnieuw in een slechte richting aan het evolueren is. Er was nochtans veel hoop op een gunstige evolutie, toen de bestendige deputatie van de provincie Antwerpen op basis van verschillende negatieve adviezen én een negatief advies van haar Provinciale Milieuvergunningscommissie (PMVC) besliste om geen milieuvergunning toe te kennen voor het vullen van de – deels zwaar vervuilde – huidige kleiputten.

Op basis van meerdere vaststellingen van onder andere OVAM en de Vlaamse Milieu-inspectie kan men stellen dat de kleiputten in het verleden gevuld zijn met industriële afvalstoffen. Minstens een gedeelte daarvan werd illegaal gestort. Dat dossier is nog steeds in behandeling bij het parket van Turnhout.

Het actiecomité van omwonenden verwees tijdens het onderhoud met de minister ook naar het onvolledig uitgevoerd beschrijvend bodemonderzoek (BBO), waartegen meerdere omwonenden een beroep instelden bij de OVAM, onder meer op basis van kanttekeningen die VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek) uit Mol maakte.

Naast het bodemonderzoek werd er ook overleg gepleegd over een eventuele aankoop door de Vlaamse overheid van de betrokken kleiputten. Aanvankelijk werd dit door minister Peeters als een ernstige optie naar voren geschoven, en zelfs in het vooruitzicht gesteld. Tijdens het laatste onderhoud werd deze aankoopoptie plots niet meer als een ernstige beleidsoptie voorgesteld.

1. Wat is de stand van zaken rond de behandeling van het bezwaar tegen het beschrijvend bodemonderzoek?
2. Wat is de relatie van dit bodemonderzoek met het al dan niet in beroep afleveren van de gevraagde vergunning?
3. Welk standpunt heeft de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie (GMVC) ingenomen in dit beroepsdossier? Wanneer werd dit advies aan de minister bezorgd?

4. Klopt het dat het aankopen van deze kleiputten nu geen beleids optie meer is van de minister? Zo ja, waarom niet?

Zo neen, welke concrete stappen werden er intussen gezet door de Vlaamse overheid om over te kunnen gaan tot de aankoop van deze twee kleiputten? Wat is de stand van zaken?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 231 van 19 december 2007

van **RUDI DAEMS**

1. Op 18 augustus 2006 werd door een aantal omwonenden (namens het ACTIECOMITÉ 'RAMSEL TEGEN STORT') tegen het besluit van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (de OVAM) d.d. 25 juli 2006 waarbij de OVAM het beschrijvend bodemonderzoek m.b.t. deze site conform verklaart aan de bepalingen van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering (Bodemsaneringsdecreet), beroep ingesteld bij de Vlaamse Regering.

Aangezien de beslissing dienaangaande verband houdt met een aankoop zoals eveneens door U opgeworpen in vraag 4, is er nog geen beslissing over het beroep getroffen.

2. De cosmeticaproducten die zijn gestort in de kleiput zijn volledig afgeschermd met een kleilaag zodat er geen stoffen kunnen vrijkomen naar de omgeving. De vastgestelde bodemverontreiniging in de kleiputten is historisch van aard aangezien deze dateert van voor 29 oktober 1995. Dit houdt in dat op basis van een risico-analyse in het beschrijvend bodemonderzoek moet nagegaan worden of de verontreiniging die ontstaan is ten gevolge van het storten van de cosmeticaproducten een ernstige bedreiging vormt. Gezien de site gelegen is in een ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied, werd bij de risico-analyse uitgegaan van het bestemmingstype agrarisch gebied en werd rekening gehouden met de afscherming van het gestorte afval. Op basis hiervan bleek dat de vastgestelde historische verontreiniging geen ernstige bedreiging vormt en bijgevolg niet dient overgegaan te worden tot het opstellen van een bodemsaneringsproject.

In het beschrijvend bodemonderzoek werd tevens nagegaan dat het eventueel opvullen van de kleiputten geen nadelig effect heeft op de aanwezige historische bodemverontreiniging.

Het al dan niet afleveren van de vergunning voor het correct opvullen van de huidige kleiputten heeft geen impact op de besluitvorming van het beschrijvend bodemonderzoek

3. Bij beslissing van mijn ambt van 11 januari 2008, werd het beroep van de NV AUTOCOMPANIES, tegen het besluit van 29 maart 2007 van de Deputatie van de Provincieraad van Antwerpen, waarbij aan deze vennootschap de vergunning werd geweigerd te Herselt, Westmeerbeeksesteenweg, kadastraal gelegen: afdeling 2, sectie L, perceelnummers 175 e en 163 s, een kleiput met een capaciteit van 20.000 m³ op te vullen met niet-verontreinigende bodem, ongegrond verklaard en het bestreden besluit bevestigd. Deze beslissing was eensluidend aan het advies van 2 juli 2007 van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie dat op 7 september 2007 samen met het ontwerp van ministerieel besluit aan mijn kabinet werd toegezonden.
4. Uit de antwoorden op de voorgaande vragen blijkt dat de aard en de impact van de vervuiling van het terrein ondertussen voldoende in kaart zijn gebracht en dat op dit ogenblik, rekening houdend met de terreinsituatie, verdere stappen in het dossier kunnen gezet worden.

In het verleden heeft het Vlaamse Gewest inderdaad haar interesse laten blijken voor de verwerving van het terrein. Deze interesse blijft bestaan voor zover de verwerving kan bijdragen tot de bescherming en natuurontwikkeling van het gebied. Uiteraard zal een eventuele aankoop

gebeuren in overeenstemming met de raming die op basis van vergelijkbare terreinen door het Aankoopcomité van het Ministerie van Financiën wordt opgemaakt.

Met het oog op een efficiënte inzet van de middelen ten behoeve van leefmilieu en natuur, lijkt het niet echt opportuun om de 50 m-zone met bestemming bouwzone aan te kopen.

Als stand van zaken van het dossier kan ik melden dat de schatting van de waarde van het domein door het Aankoopcomité dateert van 2006. Het lijkt me aangewezen een geactualiseerde versie van dit schattingsverslag op te vragen. Daarnaast bestaat er een visienota met betrekking tot de inrichting van het gebied ten behoeve van natuurontwikkeling. Ik zal aan het Agentschap voor Natuur en Bos opdracht geven om me een volledig geactualiseerd dossier voor te leggen, op basis waarvan ik dan zal beslissen of de aankoopprocedure wordt verder gezet.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 235

van 19 december 2007

van **MICHÈLE HOSTEKINT***Energiearmoede - Afsluitingen tijdens de winter*

Het is inmiddels onweerlegbaar dat de energiearmoede sinds de liberalisering van de energiemarkt sterk is toegenomen. Dat blijkt onder meer uit een opmerkelijke stijging van het aantal mensen met energieschulden. Vorig jaar alleen al nam het aantal klanten dat door de commerciële energieleveranciers werd gedropt met de helft toe.

In totaal werden in 2006 door de commerciële leveranciers 17.651 elektriciteitsafnemers en 13.246 gasafnemers afgesloten. Het aantal wanbetalers dat terecht komt bij de Vlaamse netbeheerders komt daarmee op een totaal van bijna 91.600 klanten. De Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) becijferde bovendien dat het aantal budgetmeters voor elektriciteit in dezelfde periode steeg tot 25.405, wat een goede 9.500 meer is dan in 2005. Daarnaast werkten eind 2006 nog eens 3.500 gezinnen met een stroombegrenzer.

De voorbije jaren heeft de Vlaamse Regering, deels in opvolging van de aanbevelingen van de ad hoc Commissie Energiearmoede van het Vlaams Parlement, een aantal maatregelen genomen om de problematiek van de energiearmoede aan te pakken. Reeds meer dan tien jaar geleden besliste het Vlaams Parlement ook al dat energie een basisrecht is en dat iedereen recht heeft op een basishoeveelheid gas, elektriciteit en water. In mei van dit jaar werden de zogenaamde openbaredienstverplichtingen nog verfijnd en werden een reeks (bijkomende) beschermingsmaatregelen genomen die dit basisrecht waarborgen voor zwakkeren in onze samenleving.

Ook de modaliteiten voor het afsluiten van stroom zijn heel strikt vastgelegd. De wet bepaalt dat er slechts in een beperkt aantal gevallen sprake kan zijn van afsluiting van gas en elektriciteit. Dit kan alleen in geval van fraude, gevaar of kennelijke onwil. Die “klaarblijkelijke” onwil staat zowel in uitvoeringsbesluiten als in omzendbrieven heel duidelijk omschreven en slaat op mensen die wel kunnen, maar niet willen betalen.

Ook besliste de Vlaamse Regering bij besluit van 31 januari 2003 en 20 juni 2003 dat er in de winterperiode niemand zonder energie kan worden gezet. Opmerkelijk hierbij is dat de zogenaamde “aardgaswinter” en de “elektriciteitswinter” niet samenvallen. Zoals aangegeven in de hoorzittingen bij de Maatschappelijke Beleidsnota Energiearmoede (Gedr. St. 668/1 – 2005-2006) en in de actuele vraag van Mieke Vogels aan de minister van Energie (Plenaire Vergadering van 16 november 2005) blijkt dat de aardgaswinter (van 1 december tot 1 maart) een maand langer duurt dan de elektriciteitswinter (van 15 december tot 15 februari).

Op zich is dit al een bizar, maar ook een discriminatoir onderscheid. Het laat immers uitschijnen dat wie met elektriciteit verwarmt minder rechten heeft dan wie met gas verwarmt. Nochtans beaamde de minister recentelijk in de commissie Energie van 17 oktober laatstleden dat kansarmen en mensen in

energiearmoede niet alleen in de slechtst geïsoleerde huizen wonen, maar doorgaans ook het meest gebruik maken van verouderde, vaak tweedehandse en tevens zeer energieverwendende elektrische verwarming.

Naar aanleiding van de Werelddag tegen Extreme Armoede op 17 oktober laatstleden verschenen in de pers een aantal interessante – haast ontluisterende – artikelen en getuigenissen van opbouwwerkers in verband met energiearmoede in Vlaanderen. Niet alleen is het naar hun oordeel opmerkelijk dat anno 2007 (na advies van een Lokaal Adviescomité) nog mensen worden afgesloten van gas en elektriciteit. In de geest van de wet dat energie een basisrecht is, heeft een huishouden inderdaad niet alleen verwarming nodig, maar in de zomer ook een koelkast, een wasmachine, verlichting of een kookfornuis.

Het aantal definitieve afsluitingen is volgens hen niet alleen doorheen het hele jaar opmerkelijk gestegen, bovendien stellen ze vast dat meer en meer mensen de hele winter zonder stroom worden gezet, ondanks het verbod om tijdens de winterperiode af te sluiten. Leveranciers en netbeheerders zouden de wet namelijk steeds meer omzeilen door al voor 1 december af te sluiten, waardoor klanten zonder energie worden gezet en dat de hele winterperiode blijven, met alle nefaste problemen en hoge kosten voor heraansluiting tot gevolg.

Vandaar dat dezelfde welzijnsorganisaties ervoor pleiten om de winterperiode uit te breiden van 1 november tot 1 april. Ook buiten de officiële winterperiode kan het overigens bijzonder koud zijn. Tevens vinden ze dat mensen die afgesloten zijn bij de start van de winterperiode, moeten worden heraangesloten. Momenteel bestaan er geen wettelijke termijnen voor heraansluiting: wie wordt afgesloten voor de officiële winterperiode, blijft afgesloten.

Over het aantal afsluitingen bestaan trouwens veel betwistingen en officieel geen concrete cijfers. De sector blijkt niet happig om cijfers hierover mee te delen. Als bijkomend excuus wordt gebruikt dat er in de registratie geen onderscheid wordt gemaakt tussen afsluitingen wegens wanbetalingen en afsluitingen om andere redenen, zoals verhuis of einde van een tijdelijke aansluiting.

1. Beschikt de minister over exacte cijfers en/of gegevens over het aantal afsluitingen wegens wanbetaling binnen, buiten en in de maand voorafgaand aan de winterperiode?
2. Heeft zij indicaties dat de netbeheerders de wet zouden omzeilen en zo ja, welke maatregelen neemt zij hiertegen?
3. Bestaan er in dit verband sluitende afspraken met de distributienetbeheerders dat er in de winter niet wordt afgesloten?
4. In hoeverre is er reeds werk gemaakt van de aanbeveling uit de motie van aanbeveling van de ad hoc Commissie Energiearmoede met betrekking tot §8, waarbij het afsluiten steeds dient beschouwd te worden als de ultieme stap?
5. Heeft de minister plannen om – zoals de welzijnsorganisaties vragen en naar het voorbeeld van de vorig jaar in Nederland genomen maatregelen – de winterperiode uit te breiden en het onderscheid tussen gas- en elektriciteitswinter op te heffen, zoals haar voorganger dit reeds had aangekondigd?
6. Hoe vaak is er in deze legislatuur door de bevoegde minister gebruik gemaakt van de mogelijkheid om te bepalen dat het verbod om af te sluiten kan gelden buiten de vastgestelde winterperiode, voor extreme omstandigheden of uitzonderlijke winterprikkel? Neemt de minister initiatieven ter zake?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 235 van 19 december 2007

van **MICHÈLE HOSTEKINT**

1. Er zijn geen cijfers beschikbaar over het aantal afsluitingen wegens wanbetaling binnen, buiten en in de maand voorafgaand aan de winterperiode. Deze cijfers maken geen deel uit van de sociale statistieken, die jaarlijks moeten gerapporteerd worden door de netbeheerders aan de VREG.
2. Er is geen enkele indicatie dat de netbeheerders de wet zouden omzeilen. Indien zou vastgesteld worden dat de netbeheerders alsnog afsluiten in de winterperiode, kan de VREG administratieve geldboetes opleggen.
3. Aangezien het verbod om af te sluiten gedurende de winterperiode werd opgenomen in de regelgeving, zijn er in dit verband geen sluitende afspraken nodig.
4. Het begrip 'klaarblijkelijke onwil' werd geschrapt uit de wetgeving en werd met het decreet van 25 mei 2007 vervangen door een reeks criteria die ondubbelzinnig kunnen toegepast worden. Op die manier kunnen gezinnen niet meer om reden van armoede worden afgesloten en worden afsluitingen beperkt tot uitzonderingsgevallen. Afsluiten kan nog zonder een beslissing van de lokale adviescommissie (LAC) in geval van fraude, onveiligheid, leegstand en bij weigering van ondertekening van een leveringscontract als de afnemer geen wanbetaler is. Na een beslissing van de lokale adviescommissie kan men ook worden afgesloten in een beperkt aantal andere gevallen met name bij weigering van het sluiten van een afbetalingsplan, bij weigering van de plaatsing van een budgetmeter of de aanpassing van een budgetmeter, bij weigering van het sluiten van een leveringscontract nadat dit werd opgezegd om een andere reden dan wanbetaling en op voorwaarde dat een leverancier bereid gevonden wordt om een contract te sluiten en tenslotte bij weigering van het sluiten van een leveringsovereenkomst als men langer dan zes maanden zonder schuld door de netbeheerder wordt beleverd.
5. De uitbreiding van de winterperiode van twee naar drie maanden en de opheffing van het onderscheid tussen de gas- en de elektriciteitswinter werden geregeld via het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2006. De winterperiode loopt in principe van 1 december tot 1 maart. In datzelfde besluit werd geregeld dat de minister bevoegd voor het energiebeleid deze periode kan verlengen afhankelijk van de weersomstandigheden, met dien verstande dat de winter niet vroeger kan beginnen dan 1 november en niet later kan eindigen dan 31 maart.
6. De officiële mogelijkheid om de winterperiode uit te breiden in functie van de weersomstandigheden bestaat pas sinds de in werking treding van het besluit van 22 december 2006 op 31 januari 2007. Sinds dat moment is er nog geen noodzaak geweest om de winterperiode uit te breiden. In het verleden werd wel reeds aan de netbeheerders gevraagd om op vrijwillige basis niet af te sluiten. De netbeheerders zijn telkens op deze vraag ingegaan.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 236
van 19 december 2007
van **JAN PEUMANS**

Investeringsprogramma Wegen - Provinciale evolutie budgetten

Onlangs mochten we kennis nemen van het “indicatief meerjarenprogramma wegen”.

Op basis van deze gegevens en voorgaande programma’s kan de evolutie van de geplande investeringen als volgt samengevat worden:

	Antwerpen	VI-Brab.	Limburg	Oost-Vl.	West-Vl.
2005	32.000.000	28.000.000	25.000.000	35.000.000	30.000.000
2006	36.000.000	31.805.000	30.490.000	36.602.000	34.410.000
2007	44.900.000	61.800.000	35.250.000	43.151.000	45.202.000
2008	49.936.000	62.150.000	37.130.000	48.552.000	46.988.000
2009	56.100.000	76.225.000	44.625.000	60.301.000	56.535.000
2010	59.500.000	76.950.000	44.625.000	53.589.000	55.169.000
Evolutie 2005 - 2008	+ 56 %	+ 121 %	+ 78 %	+ 38 %	+ 83 %

De cijfers tonen aan dat de budgetten gevoelig stijgen. In bepaalde provincies al meer dan in andere.

Graag kreeg ik van de minister de concrete oorzaak, motivatie en argumentatie voor deze stijgingen per provincie.

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 236 van 19 december 2007

van **JAN PEUMANS**

De cijfers die u noemt in de vraagstelling, zijn gebaseerd op het ontwerp indicatieve meerjarenprogramma dat werd voorgelegd aan de Commissie Openbare Werken. De cijfers van de effectieve goedgekeurde investeringsprogramma's van de afgelopen jaren wijken soms licht af van de bedragen uit de indicatieve driejarenprogramma's.

De actuele cijfers zijn:

	Antwerpen	Vlaams-Brabant	Limburg	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen
2005	32.000.000	28.000.000	25.000.000	35.000.000	30.000.000
2006	32.000.000	28.000.000	25.000.000	34.000.000	30.000.000
2007	41.650.000	60.500.000	28.750.000	48.500.000	40.150.000
2008	48.800.000	61.700.000	37.200.000	49.300.000	45.000.000
Evolutie 2005 - 2008	52,50%	120,36%	48,80%	40,86%	50,00%

U merkt op dat de provincie Vlaams-Brabant een merkelijk grotere vooruitgang boekt dan de andere vier provincies die allen rond de 40 à 50 procent schommelen. De investeringskredieten van het Agentschap Wegen en Verkeer worden verdeeld op basis van een objectieve verdeelsleutel. Voor bepaalde specifieke projecten wordt er soms een bedrag van het globale krediet afgenomen, dat dan voor deze specifieke noden wordt toegewezen (o.a. voor START, Limburgplan, Stationsomgeving Gent Sint-Pieters).

De oorzaak voor de hoge stijging van de kredieten in Vlaams-Brabant is aldus het gevolg van de extra kredieten die de Vlaamse Regering heeft uitgetrokken voor het START-project, welke rechtstreeks aan de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant worden toegewezen, en niet mee worden verdeeld over de verschillende afdelingen. Dit betreft ongeveer 23 miljoen euro in 2007 en ook in 2008, waardoor het percentage van Vlaams-Brabant zakt naar 38,21 %, wat volledig in de lijn van de andere provincies ligt.

De kleine verschillen tussen de afdelingen zijn het gevolg van de toepassing van een verdeelsleutel voor de investeringskredieten. Deze verdeelsleutel is gebaseerd op de noden per provincie voor verschillende parameters. Deze noden worden waar mogelijk berekend via de objectieve behoeftanalyse. Het betreft hier parameters voor missing links, fietspaden, doorstroming, schoolomgevingen, gevaarlijke punten, doortochten, structureel onderhoud en milieu. Aangezien de verdeelsleutel jaarlijks wordt geactualiseerd, kunnen er van jaar tot jaar kleinere fluctuaties op de percentages voorkomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 238
van 19 december 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Investeringsprogramma wegen - N272 Galmaarden

In het meerjarenprogramma 2008 voor de wegen van het Vlaams Gewest (AWV – Agentschap Wegen en Verkeer) worden werken gepland op de N272 in Galmaarden.

Eenzijds wordt er een structureel onderhoud voorzien met heraanleg van het kruispunt (Riobraproject) en anderzijds is er een aanpassing van het kruispunt (Riobraproject) voorzien. Voor het eerste project voorziet het Vlaams Gewest 150.000 euro, voor de aanpassing van het kruispunt nog eens 100.000 euro.

1. Wat houdt dit project concreet in?

2. Wat is de stand van zaken?

Welke procedures moeten nog doorlopen worden?

Welke timing wordt vooropgesteld?

Wanneer zullen de werken effectief kunnen aanvatten?

3. Welke concrete maatregelen worden er genomen om de verkeershinder tot een minimum te beperken?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 238 van 19 december 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1+2. De gemeente Galmaarden plant de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel langs de Stationsstraat/Nieuwstraat tussen de Tollembeekstraat en de spoorweg, evenals de aanleg van voet- en fietspaden en parkeervakken in de Stationsstraat. In het kader van deze werken wordt het kruispunt tussen de Tollembeekstraat en de Nieuwstraat beperkt heringericht. AWW wenste van deze werken gebruik te maken om eveneens het structureel onderhoud van de Nieuwstraat (N272) uit te voeren vertrekkende van dit kruispunt tot aan de aansluiting met de Markt van Galmaarden die reeds enkele jaren geleden werd heraangelegd. Deze beperkte herinrichting van het kruispunt Nieuwstraat/Tollembeekstraat, de straatkolken en de aansluiting ervan op de gewestweg, het aanleggen van de nieuwe rijweg op het kruispunt, evenals het afschaven van de KWS-toplaag en het aanleggen van een nieuwe KWS-toplaag tot aan de aansluiting van de Markt, zijn ten laste van AWW. Er werd voor deze werkzaamheden op 2 april 2007 een samenwerkingsovereenkomst afgesloten tussen de gemeente Galmaarden, Riobra en AWW. Op 25 september 2007 werd deze overeenkomst goedgekeurd in de gemeenteraad van Galmaarden. AWW heeft op 3 januari 2008 ontwerpplannen en bestekteksten voor het deel ten laste van AWW ontvangen van het studiebureau. Deze worden nagekeken en eventuele opmerkingen of aanvullingen worden tegen midden januari 2008 doorgegeven aan het studiebureau. Omwille van de beperkte herinrichting van het kruispunt dient dit project op de PCV (Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid) te worden goedgekeurd. Dit dossier wordt derhalve op één van de volgende vergaderingen van de PCV geagendeerd. Na goedkeuring in de PCV en na akkoord van de andere betrokken partijen kunnen de werken worden aanbesteed. Riobra treedt in dit project op als opdrachtgevend bestuur. De aanbesteding zal gebeuren in de eerste helft van 2008. De start van de werken wordt eveneens voorzien voor 2008, afhankelijk van het verloop van de procedure.

Riobra plant tevens langsheen de N255 de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel. AWW wenst van deze werken gebruik te maken om ter hoogte van het kruispunt met de N272 een poorteffect te creëren op de N255 voor het verkeer dat de bebouwde kom van Vollezele (Galmaarden) binnenrijdt. Eveneens wordt er een bushalte verplaatst. Voor de uitvoering van deze werken werd er op 2 april 2007 een samenwerkingsovereenkomst afgesloten tussen AWW en Riobra. Het aangestelde studiebureau heeft voor deze werken een ontwerp opgemaakt. Dit project werd op de PCV vergadering van 2 oktober 2007 besproken. De PCV besliste bij die gelegenheid unaniem om het poorteffect op de N255 ter hoogte van het kruispunt met de N272 in de richting van Vollezele, te aanvaarden. Er diende echter rekening te worden gehouden een mogelijke aanpassing van de kromtestraal voor het doorrijden van gelede bussen en andere grote voertuigen (o.a. landbouwvoertuigen) komende van de N272 en rechts afslaand naar de N255 richting Vollezele. Om dit te onderzoeken werden er door de afdeling Verkeerskunde van AWW op 5 en 17 december 2007 computersimulaties uitgevoerd. Hieruit volgden enkele noodzakelijke maar beperkte aanpassingen aan het ontwerp die voor het winterverlof werden doorgegeven aan het studiebureau. Eens AWW het aangepaste ontwerpplan ontvangt, kan het worden goedgekeurd. Riobra treedt in dit project op als opdrachtgevend bestuur. De aanbesteding zal gebeuren in de eerste helft van 2008. De start van de werken wordt eveneens voorzien voor 2008, afhankelijk van het verloop van de procedure.

3. Bij alle wegwerkzaamheden worden minder-hinder maatregelen getroffen teneinde de overlast voor de weggebruikers, omwonenden en handelaars tot een minimum te beperken. Hiertoe

wordt o.a. veel aandacht besteed aan de fasering en planning van de werkzaamheden om de hinder te beperken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 240
van 19 december 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Investeringsprogramma wegen - N10 Aarschot

In het meerjarenprogramma 2008 voor de wegen van het Vlaams Gewest (AWV – Agentschap Wegen en Verkeer) worden werken gepland op de N10 in Aarschot.

Op de Liersesteenweg worden er vrijliggende fietspaden en waterafvoer aangelegd in Aarschot en Begijnendijk. Het Vlaams Gewest voorziet voor de uitvoering van de werken 2.500.000 euro.

1. Wat houdt dit project concreet in?

2. Wat is de stand van zaken?

Welke procedures moeten nog doorlopen worden?

Welke timing wordt vooropgesteld?

Wanneer zullen de werken effectief kunnen aanvatten?

3. Welke concrete maatregelen worden er genomen om de verkeershinder tot een minimum te beperken?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 240 van 19 december 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Het gaat over de volledige herinrichting van de N10 Liersesteenweg vanaf de Waterstraat in Begijnendijk tot aan de fietstunnel onder de spoorweg te Aarschot :
 - onteigening van de aangelanden tot 11m uit de as van de rijbaan ;
 - aanleg van vrijliggende fietspaden in beton langs de N10 Liersesteenweg vanaf kruispunt Busschotsstraat - Waterstraat (Begijnendijk) tot voor het kruispunt Oude Mechelsebaan – Bloemshoevestraat (Aarschot) ;
 - aanleg van een aanliggend verhoogd fietspad langs de N10 en N10a Liersesteenweg vanaf het kruispunt kruispunt Oude Mechelsebaan – Bloemshoevestraat en fietstunnel onder de spoorlijn Aarschot – Lier ;
 - structureel onderhoud van de rijbaan van de N10 en N10a Liersesteenweg over het wegvak Waterstraat – fietstunnel ;
 - aanleg van een fietsoversteekplaats op de N10 Liersesteenweg x Waterstraat x Busschotsstraat, waarbij de beide zijstraten worden aangesloten volgens het rechts-in/rechts-uit principe ;
 - beperkte aanpassing van het kruispunt R25 Ter Heidelaan x N10 Liersesteenweg: herschikking van de rijstroken met als doel een extra opstelstrook op de R25 in de richting van de A2 ;
 - aanleg van grachten voor afvoer van oppervlaktewater aan weerszijden van de N10 Liersesteenweg tussen Waterstraat en Oude Mechelsebaan ;
 - aanleg van DWA-leiding ten laste van Riobra en Aarschot aan weerszijden van de N10 over de gehele lengte van het wegvak ;
 - aanleg van een RWA- leiding ten laste van Aarschot aan weerszijden van de N10 tussen Oude Mechelsebaan en fietstunnel ;
 - wegenis- en rioleringswerken in de Waterstraat (Begijnendijk) en Beukenweg en Sparrenweg (Aarschot) ten laste Riobra, Begijnendijk en Aarschot
 - verplaatsing van de nutsleidingen ;
 - aanpassing van de verkeerslichteninstallaties R25 x N10 en N10 x Oude Mechelsebaan – Bloemshoevestraat.
2. Binnen enkele maanden zijn de onteigeningen volledig afgerond. Ook aan het ontwerp van de wegenis en de riolering wordt in de loop van de komende maanden de laatste hand gelegd. Het project wordt in de lente 2008 voorgelegd aan de provinciale auditcommissie. De bouwaanvraag wordt ingediend in de loop van de zomer 2008. De aanbesteding wordt voorzien voor het najaar 2008. De werken kunnen dan in maart 2009 worden aangevat, en zullen een jaar in beslag nemen. Deze info is gebaseerd op het ontwerp van het indicatief meerjarenprogramma zoals het werd ingediend bij de commissie Openbare Werken, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. Een definitief programma wordt later goedgekeurd.
3. De werken zullen op gelijkaardige wijze verlopen als de recente herinrichting van de N10 Liersesteenweg te Begijnendijk tussen Haltestraat en Kerkstraat, waarbij het verkeer richting Aarschot over de N10 bleef rijden maar het verkeer richting Lier omgeleid werd. De hinder op de R25 Ter Heidelaan zal eerder beperkt zijn. Het Agentschap Wegen en Verkeer, de verkeerspolitie e de gemeentebesturen beraden zich nog over de omleiding.

Een communicatiemoment in samenwerking met de beide gemeentebesturen zal plaatsvinden in de loop van de komende maanden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 241
van 19 december 2007
van **JAN PEUMANS**

Stortplaatsen baggerspecie - Selectieprocedure

Het is niet de eerste keer dat vragen gesteld over het contract tussen de NV Waterwegen en Zeekanaal en de firma Argex. Deze overeenkomst over het storten van baggerspecie loopt van 1 september 2006 tot 31 december 2020.

Het Rekenhof vermeldde in een rapport van 12 juni 2007: “Op grond van bovenstaande verduidelijking meen ik te mogen stellen dat de handelwijze van het agentschap bezwaarlijk als een inefficiënte actie kan worden bestempeld.” (Stuk 37-F (2006-2007) – Nr. 1 p. 72)

In de commissievergaderingen Openbare Werken van 10 oktober 2007 (C18 – OPE2) en 11 december 2007 (C81 – OPE10) kwam het onderwerp ook reeds ter sprake aan de hand van diverse vragen om uitleg.

Over de selectieprocedure antwoordde de minister onder meer: “Er zijn zeventien bovengrondse en acht ondergrondse locaties onderzocht. Er bestaat daar een lijst van. Ik laat nakijken of ik die lijst ter beschikking kan stellen. Uiteindelijk is men terechtgekomen bij de site waar men nu terechtgekomen is, omdat zijn natuurlijke inrichting uitermate geschikt is.” (10 oktober 2007)

Ook stelde zij: “Er is een locatiestudie gebeurd. Na die studie kwamen acht ondergrondse bergingsplaatsen in beeld. Er werden gesprekken aangeknoopt met de verantwoordelijken van vier locaties, namelijk de gemeentes Zemst, Rumst en Waasmunster en de eigenaar van Argex. Daarna werd overleg opgestart met betrekking tot de geselecteerde ontginningen. Uit het overleg om hiervoor een maatschappelijk draagvlak te bekomen, bleek dat alleen de Argexput in Kruikeke en Zwijndrecht in aanmerking kon worden genomen, waardoor dan de onderhandelingen met Argex zijn vervolledigd en tot resultaat hebben geleid.” (11 december 2007)

Kan de minister met name voor elke locatie en in elke fase (naar 17, naar 8, naar 4 bergingsplaatsen) meedelen:

- a) op basis van welke criteria de betrokken locatie wel of niet werd geselecteerd;
- b) welke instantie/dienst binnen NV Waterwegen en Zeekanaal verantwoordelijk was voor deze studies en beslissingen;
- c) of bepaalde van deze studies werden uitbesteed? Zo ja, aan welke studiedienst? Welke waren de concurrerende studiebureaus?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 241 van 19 december 2007

van JAN PEUMANS

a) Selectiecriteria :

Er werden 17 (bovengrondse) locaties geselecteerd op basis van volgende criteria :

Uitsluiting:

- Recente ruilverkaveling
- Aanwezigheid brongebied
- Erkend natuurreservaat
- Gelegen tussen twee VEN-gebieden (en dus voorgesteld als natuurverbindingsgebied)
- Gelegen in natuurlijke overstromingsgebieden van bovenlopen van waterlopen
- Kleiner dan 20 ha

Selectie:

- Aanwezigheid van bebouwing in onmiddellijke omgeving van locatie (inschatten mogelijke hinder)
- Nabijheid van verkeersader of waterweg voor transport
- Landschappelijke waardering (beschermd landschap, ankerplaats, relictzone)
- Biologische waardering van de gebieden
- Aanwezigheid eventuele bodemverstoring
- Kwetsbaarheid grondwater
- Ligging waterlopen en ecologische waarde van de waterlopen.

Er werden 8 (ondergrondse) locaties geselecteerd op basis van volgende criteria:

- Ontginningsgebieden
- Nog niet in gebruik genomen industriegebieden
- Zones in GAS (gewenste agrarische structuur) aangeduid als “structureel aangetast”
- Brownfields
- Niet gebruikte terreinen van de waterwegen of andere overheidsdiensten

Van de 8 laatste locaties werden verder vier geselecteerd op basis van de volgende criteria:

- Zandontginning versus kleiontginning
- Aftoetsing van maatschappelijk draagvlak in overleg met de gemeente.

b) De afdeling Zeeschelde van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV was verantwoordelijk voor het uitschrijven van de studie en het nemen van de beslissingen.

c) De studies werden uitbesteed aan het consortium Technum-IMDC-ResourceAnalysis.

De concurrerende inschrijvers waren :

- TV ERM _ Axtron – Aelous
- ECOLAS NV
- Milieu en Veiligheid vzw

- TV Belconsulting – DHV Milieu en Infrastructuur
- Ingenieursbureau Soresma NV

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 243
van 8 januari 2008
van **BART MARTENS**

Afval-aanvaardingsplicht - Gemeentelijke containerparken

Sinds 1 juli 2001 bestaat in België de zogenaamde “aanvaardingsplicht” voor afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA) en voor andere afvalstromen zoals bijvoorbeeld autobanden. Deze wettelijke verplichting houdt in dat fabrikanten en invoerders verantwoordelijk zijn voor de terugname en de recyclage van de door de consument afgedankte materialen. De consument betaalt bij aankoop hiervoor een milieubijdrage. De Recupelbijdrage, die betaald wordt bij de aankoop van een nieuw elektrisch of elektronisch product, is hier een voorbeeld van. Deze bijdrage dekt de kosten voor de inzameling en verwerking van afgedankte toestellen.

De inzameling van de meeste materialen waarvoor een aanvaardingsplicht geldt, gebeurt tot op vandaag in belangrijke mate via de containerparken. Dit kost aan de gemeenten en intercommunales heel wat geld. Het lijkt dan ook logisch dat de gemeenten en intercommunales volledig gecompenseerd zouden worden voor deze bijkomende kosten. Hiervoor kunnen de bijdragen gebruikt worden die door de consumenten betaald worden aan de afvalbeheersorganisaties. Zo kunnen de gemeenten hun containerpark gratis openstellen voor de aanvaardingsplichtige afvalstroom, zonder dat ze dit moeten financieren met hun gemeentebelastingen. Er wordt dus met andere woorden vermeden dat de burger tweemaal betaalt.

Over de Recupelbijdrage in het bijzonder werd een resolutie ingediend, waarin aan de Vlaamse Regering gevraagd wordt om erop toe te zien dat aan gemeenten en intercommunales een correcte vergoeding wordt betaald voor de door hen geleverde inspanningen inzake de inzameling van de afgedankte elektrische en elektronische apparaten (Stuk 214 (2004-2005)- Nr. 3).

Het lijkt er echter naar dat organisaties zoals Recupel te veel innen en weigeren om de lokale besturen voldoende te vergoeden voor de inzameling van aanvaardingsplichtige afvalstromen in de containerparken. Hierdoor moet door de gemeente een deel bijgepast worden vanuit de algemene middelen of wordt er aan de burgers in een Diftar-containerpark toch nog een bijdrage gevraagd voor afvalstromen waarvoor een aanvaardingsplicht geldt. Dit is in strijd met het principe van de volledige kostendekking zoals opgenomen in Vlarea en in het uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen.

1. In welke mate worden de gemeenten vandaag volledig vergoed door de afvalbeheersorganisaties voor de inzameling van aanvaardingsplichtige afvalstromen? Hoe wil de minister in de toekomst tot een volledige kostendekking komen?
2. Worden in alle containerparken de afvalstromen waarvoor een aanvaardingsplicht geldt, gratis aanvaard?

Zo neen, in welke containerparken wordt er, ondanks de aanvaardingsplicht, toch nog een bijdrage gevraagd? Voor welke fracties is dit het geval?

3. Is het (via Diftar) aanrekenen van kosten voor de inzameling van aanvaardingsplichtige afvalstromen op containerparken wettelijk toegestaan? Worden gemeenten die voor dergelijke afvalstromen een Diftarbijdrage vragen, daarvoor op de vingers getikt?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 243 van 8 januari 2008

van **BART MARTENS**

1. De gemeenten worden momenteel vergoed volgens de afspraken van de laatste milieubeleidsovereenkomst. Hiertoe bestaat er een overeenkomst tussen Recupel en alle lokale besturen. Deze overeenkomst loopt af op het ogenblik dat de bepalingen van een nieuwe milieubeleidsovereenkomst van kracht worden. Bij deze nieuwe milieubeleidsovereenkomst zal het ministerieel besluit van 18 juli 2005 inzake de vergoeding voor het gebruik van de containerparken toegepast worden. De nieuwe milieubeleidsovereenkomst zal op korte termijn aan de Vlaamse regering voorgelegd worden voor principiële goedkeuring.
2. Op alle containerparken worden de huishoudelijke afvalstoffen die onder een aanvaardingsplicht vallen, gratis aanvaard voor zover de betrokken sectoren de lokale besturen volledig vergoeden voor de inzamel- en verwerkingskosten.
3. Er kunnen geen kosten aangerekend worden voor afvalstoffen die aanvaard worden op de containerparken wanneer alle kosten voor inzameling en verwerking volledig vergoed worden door de betrokken sectoren. Wanneer er een gemeente toch nog kosten aanreket aan de burgers wordt deze terechtgewezen. De toezichthoudende overheid schorst en vernietigt zijn belastingreglement terzake. Een burger mag immers geen tweemaal betalen voor de inzameling en verwerking van een bepaalde afvalstof.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITSVLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 252

van 10 januari 2008

van **ANDRÉ VAN NIEUWKERKE**

Kanaal Brugge-Gent - Brug Steenbrugge

Op dit ogenblik is er een studie aan de gang omtrent een meer optimale ontsluiting van de haven van Zeebrugge via de binnenvaart. Er wordt daarbij gedacht aan het ontvankelijk maken van het Schipdonkkanaal voor vrachtschepen. Ook het Kanaal Brugge-Gent wordt onderzocht.

Ondertussen blijft de brug van Steenbrugge voor verkeersellende (files) zorgen. Bouwfysisch zijn er voor een nieuwe brug nochtans geen ontelbare mogelijkheden.

1. Kan de minister medelen wanneer de studie afgerond zal zijn?
2. Welke procedure voorziet zij na de studie?
3. Is het loskoppelen van de nieuwe brug van Steenbrugge van die globale studie, een optie die al werd overwogen? Waarom wel of waarom niet?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 252 van 10 januari 2008

van **ANDRE VAN NIEUWKERKE**

1. Een definitieve keuze over het type brug voor Steenbrugge is nog niet gemaakt. Een onderdeel van de lopende studie over de ontsluiting van Zeebrugge, getiteld de "Haalbaarheidsstudie Seine-Schelde West", is de verdere uitwerking van een voorontwerp voor een vaste hoge brug te Steenbrugge, waarvoor een 3D-visualisatie in opmaak is. Deze visualisatie zal de impact op de omgeving in beeld brengen en moet medio 2008 zijn beëindigd.
2. Bovengenoemde 3D-visualisatie zal worden gebruikt in het overleg met de stad Brugge om tot een definitieve keuze te komen. De bouw van de brug van Steenbrugge is opgenomen in de indicatieve meerjarenplanning om in 2011 te worden aanbesteed. Er mag op een uitvoeringstermijn van ca. twee jaar worden gerekend.
3. De resultaten van de haalbaarheidsstudie worden verwacht in 2008. De uitvoering van de brug van Steenbrugge wordt gepland om in 2011 te worden aanbesteed.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 254
van 10 januari 2008
van **CINDY FRANSSEN**

Kaaimurenprogramma - Dender

In haar Beleidsbrief Openbare Werken (Stuk 1421 (2007-2008) – Nr. 1) gaat de minister in op het programma kaaimuren, waar bedrijven enthousiast op inschrijven.

Welke aanvragen werden er in het kader van het kaaimurenprogramma voor de Dender ingediend?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 254 van 10 januari 2008

van **CINDY FRANSEN**

Langs de Dender werd één PPS-kaaimuur gebouwd.

In 2000 werd op de rechteroever van de Dender een kaaimuur gebouwd met een lengte van 150 m (kostprijs € 700.000,00) bij de gebroeders De Witte (thans De Rijcke) in Herdersem (Aalst).

Nadien werden er geen aanvragen meer ingediend om langs de Dender kaaimuren te bouwen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 258
van 10 januari 2008
van **KARLOS CALLENS**

Bestrijding van diersoorten - Stand van zaken (2)

Een tijd geleden heb ik de minister een schriftelijke vraag (nr. 105, Websitebulletin publicatiedatum 02-01-2008) gesteld inzake de bestrijding van diersoorten binnen het kader van artikel 22 en 23 van het Jachtdecreet, ofwel betreft het bestrijding binnen het kader van artikel 4 van het koninklijk besluit betreffende de bescherming van vogels in het Vlaamse gewest.

Wat de bestrijding van spreuwen, eksters, kraaien, Vlaamse gaaien, kokmeeuwen en zilvermeeuwen betreft, moeten het provinciaal diensthoofd van de afdeling Natuur en de burgemeester van de gemeente waar de verdelging zal gebeuren, verwittigd worden per aangetekende brief. Zij kunnen dan per gemotiveerde beslissing de bestrijding beperken of verbieden.

In het antwoord op mijn vraag nr. 105 stelde de minister in de bijlage dat de administratie in 28 gevallen op een totaal van 5.539 een bestrijding geweigerd heeft.

1. Welke diersoorten betrof de aanvraag tot bestrijding in de 28 geweigerde gevallen?
2. Heeft de minister een zicht op het aantal keren dat de bestrijding van kraaien, eksters en Vlaamse gaaien geweigerd werd door de burgemeester van de gemeente waar de verdelging zou doorgaan?
3. Indien een burgemeester weigert de bestrijding toe te staan, kan er dan beroep aangetekend worden? Zo ja, tot wie richt men dit beroep?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 258 van 10 januari 2008

van **KARLOS CALLENS**

1. Voor de volgende soorten werden sommige meldingen voor bestrijden bij het Agentschap voor Natuur en Bos geweigerd:

- kokmeeuw: 2;
- zilvermeeuw: 2;
- zwarte kraai: 1;
- spreeuw: 25.

Het feit dat er in het bovenstaande overzicht in totaal 30 gevallen met weigering voor het bestrijden van een diersoort voorkomen, vloeit voort uit het feit dat twee van de 28 geweigerde meldingen voor bestrijding betrekking hadden op zowel kokmeeuw als op zilvermeeuw.

2. Het is niet bekend hoeveel meldingen voor bestrijding van kraaien, eksters en Vlaamse gaaien door de burgemeesters werden geweigerd of beperkt. Er bestaat in deze aangelegenheid geen meldingsverplichting voor de gemeenten.

3. Het koninklijk besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaamse Gewest voorziet niet in een beroepsmogelijkheid. Uiteraard kan bij een bevoegdheidsoverschrijding of wanneer er geen of onvoldoende motivering werd gegeven een beroep bij de Raad van State aan de orde zijn. In voorkomend geval kan men in het kader van voogdij over het bestuur in gemeenten een beroep bij de provinciegouverneur overwegen op grond van de daartoe geëigende regels.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 259
van 10 januari 2008
van **PIETER HUYBRECHTS**

Autowrakken in kanalen - Opruiming

Aan het opruimen van autowrakken uit het Albertkanaal werken heel wat diensten mee, waaronder de cel Verdwijningen, het DVI (Disaster Victim Identification Team), de scheepvaartpolitie, de lokale politie en de duikers van de civiele bescherming.

Onlangs heeft een peilboot van De Scheepvaart een dertigtal autowrakken gelokaliseerd in het Albertkanaal in Genk, Zutendaal en Bilzen. Bij een schoonmaakoperatie eind 2007 in het gerechtelijk arrondissement Hasselt werden een 50-tal voertuigen uit het water gehaald.

1. Hoeveel autowrakken werden er in 2007 effectief gelokaliseerd en bovengehaald uit het Albertkanaal?
2. Worden soortgelijke opruimingsacties ook in andere Vlaamse kanalen georganiseerd? Zo ja, wat zijn hiervan de resultaten?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 259 van 10 januari 2008

van **PIETER HUYBRECHTS**

1. Waterpeilingen van de Scheepvaartpolitie en van de nv De Scheepvaart hadden aangetoond dat er zich in het Albertkanaal in het arrondissement Hasselt (zone Ham – Hasselt) en in de politiezone Genk – Zutendaal mogelijk 64, respectievelijk 38 autowrakken zouden bevinden.
2. In 2007 vonden twee gecoördineerde acties plaats voor het bergen van autowrakken uit het Albertkanaal.
Tijdens deze opruimingsacties werden op basis van de metingen in de betrokken zones 49, respectievelijk 22 autowrakken of delen van autowrakken opgehaald.
Bij de overige metingen bleek het uiteindelijk niet om autowrakken te gaan.

Op het zeekanaal Brussel – Schelde hebben dieptepeilingen er toe geleid dat in de hiernagenoemde jaren, volgende aantal autowrakken werden bovengehaald :

- in 2005 : 1
- in 2006 : 1
- in 2007 : 21

Op de overige kanalen die onder het beheer van Waterwegen en Zeekanaal NV vallen, worden geen systematische dieptepeilingen gekoppeld aan opruimingsacties doorgevoerd. Dieptepeilingen worden er enkel uitgevoerd ter voorbereiding van baggerwerken.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 59
van 10 januari 2008
van **MARK DEMESMAEKER**

Tegemoetkoming in de huurprijs - Aanvragen

Met de tegemoetkoming in de huurprijs ondersteunt de Vlaamse overheid mensen met een laag inkomen die verhuizen van een slechte, onaangepaste woning naar een goede, aangepaste woning.

Ook als men verhuist van een private huurwoning naar een woning verhuurd door een sociaal verhuurkantoor, kan men de tegemoetkoming in de huurprijs aanvragen.

1. Hoeveel aanvragen tot het verkrijgen van een tegemoetkoming in de huurprijs kregen een positief advies in het jaar 2007? (graag een overzicht per provincie)
2. Hoeveel aanvragen kregen een negatief advies in 2007? (graag een overzicht per provincie)
3. Wat is de totale kostprijs van de toegekende tegemoetkomingen in de huurprijs in het jaar 2007? (graag een overzicht per provincie)

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 59 van 10 januari 2008

van **MARK DEMESMAEKER**

De tegemoetkoming in de huurprijs is pas op 1 mei 2007 in werking getreden. Voor de volledigheid worden daarom ook de cijfers voor het oude huursubsidiestelsel vermeld, waarbinnen men nog tot voornoemde datum aanvragen kon indienen.

1. Het aantal toegezegde huursubsidies per provincie in 2007:

	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaamse Gewest
Oud	533	146	488	187	361	1.715
Nieuw	102	96	129	56	240	623
Totaal	635	242	617	243	601	2.338

Bij het interpreteren van deze cijfers moet de Vlaams Volksvertegenwoordiger er rekening mee houden dat huursubsidiedossiers in het oude stelsel nog over het hele werkjaar 2007 werden toegekend, terwijl de eerste toekenningen binnen het nieuwe stelsel pas in juli 2007 een feit waren. Naar het einde van 2007 toe schommelde het nieuwe huursubsidiestelsel rond de 150 goedkeuringen per maand en was er nog maar weinig verschil met het gemiddelde binnen het oude stelsel.

2. Het aantal geweigerde dossiers per provincie in 2007:

	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaamse Gewest
Oud	415	140	596	192	319	1.662
Nieuw	129	100	251	84	165	729
Totaal	544	240	847	276	484	2.391

3. Het toegekende bedrag aan goedgekeurde huursubsidies per provincie in 2007:

	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaamse Gewest
Oud	2.354.202,13	782.909,08	2.611.521,90	892.406,85	1.708.165,27	8.349.205,23
Nieuw	124.900,00	169.100,00	176.800,00	78.800,00	244.100,00	793.700,00
Totaal	2.479.102,13	952.009,08	2.788.321,9	971.206,85	1.952.265,27	9.142.905,23

De eerste uitbetalingen in het nieuwe stelsel zijn gebeurd in augustus 2007. Het betrof voornamelijk aanvragen voor woningen van sociale verhuurkantoren. Aangezien er voor dergelijke woningen geen woningonderzoek van de verlaten woning dient plaats te hebben, kunnen deze dossiers sneller worden goedgekeurd en uitbetaald. Andere dossiers binnen het nieuwe stelsel zijn 1 à 2 maanden later beginnen doorvloeien in de uitbetalingsprocedure. Omdat

de uitbetalingen binnen het nieuwe stelsel op zo een kleine periode (enkele maanden) betrekking hebben, zijn deze cijfers niet vergelijkbaar met de provinciale cijfers over het oude stelsel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 61
van 10 januari 2008
van **MARK DEMESMAEKER**

Aanpassingspremies - Aanvragen

Wordt men op een bepaald moment geconfronteerd met de fysieke ongemakken van het ouder worden en voert men daarom aanpassingswerkzaamheden aan zijn woning uit, dan komt men in aanmerking voor een aanpassingspremie van de Vlaamse overheid.

1. Hoeveel aanvragen tot het verkrijgen van een aanpassingspremie kregen een positief advies in het jaar 2007? (graag een overzicht per provincie)
2. Hoeveel aanvragen kregen een negatief advies in 2007? (graag een overzicht per provincie)
3. Wat is de totale kostprijs van de toegekende aanpassingspremies in het jaar 2007? (graag een overzicht per provincie)

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 61 van 10 januari 2008

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Het aantal toegezegde aanpassingspremies per provincie in 2007:

Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaamse Gewest
219	231	177	93	242	962

2. Het aantal geweigerde dossiers per provincie in 2007:

Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaamse Gewest
86	49	79	52	97	363

Aangezien bij de weigeringen voor een verbeterings- of een aanpassingspremie meestal geen registratie gebeurt of het om een verbeteringspremie of een aanpassingspremie gaat, werd er een verdeling gedaan o.b.v. de aanvragen voor een verbeterings- of een aanpassingspremie waarbij wel een registratie van de soort premie gebeurd is. De verhouding is 89,94% verbeteringspremies en 10,16% aanpassingspremies op een totaal van 7.944 aangevraagde dossiers.

3. Het toegekende bedrag aan goedgekeurde aanpassingspremies per provincie in 2007:

Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaamse Gewest
262.800	277.200	212.400	111.600	290.400	1.154.400

De gemiddelde aanpassingspremie bedraagt 1.200 euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 62
van 10 januari 2008
van **MARK DEMESMAEKER**

Verbeteringspremie - Aanvragen

Of men nu eigenaar of huurder is, het kan zijn dat een woning op een gegeven moment niet meer aan de normen beantwoordt: ze wordt te klein, de sanitaire of elektrische installaties zijn verouderd of het dak is aan een herstelbeurt toe.

Als men dan verbeteringswerkzaamheden uitvoert, komt men eventueel in aanmerking voor de verbeteringspremie van de Vlaamse overheid.

1. Hoeveel aanvragen tot het verkrijgen van een verbeteringspremie kregen een positief advies in het jaar 2007? (graag een overzicht per provincie)
2. Hoeveel aanvragen kregen een negatief advies in 2007? (graag een overzicht per provincie)
3. Wat is de totale kostprijs van de toegekende verbeteringspremies in het jaar 2007? (graag een overzicht per provincie)

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 62 van 10 januari 2008

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Het aantal toegezegde verbeteringspremies per provincie in 2007:

Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaamse Gewest
1.966	1.269	2.434	918	2.648	9.235

2. Het aantal geweigerde dossiers per provincie in 2007:

Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaamse Gewest
828	444	774	504	857	3.407

Aangezien bij de weigeringen voor een verbeterings- of een aanpassingspremie meestal geen registratie gebeurt of het om een verbeteringspremie of een aanpassingspremie gaat, werd er een verdeling gedaan op basis van de aanvragen voor een verbeterings- of een aanpassingspremie waarbij wel een registratie van de soort premie gebeurd is. De verhouding is 89,94% verbeteringspremies en 10,16% aanpassingspremies op een totaal van 7.944 aangevraagde dossiers.

3. Het toegekende bedrag aan goedgekeurde verbeteringspremies per provincie in 2007:

Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaamse Gewest
2.531.520	1.634.028	3.134.140	1.182.063	3.409.697	11.891.448

De gemiddelde verbeteringspremie bedraagt 1.287,65 euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 63
van 10 januari 2008
van **MARK DEMESMAEKER**

Renovatiepremie - Aanvragen

De Vlaamse overheid ondersteunt de eigenaars die een eigen woning wensen te renoveren.

De renovatiepremie geeft de kans om de kwaliteit van de woning aanzienlijk te verbeteren.

1. Hoeveel aanvragen tot het verkrijgen van een renovatiepremie kregen een positief advies in het jaar 2007? (graag een overzicht per provincie)
2. Hoeveel aanvragen kregen een negatief advies in 2007? (graag een overzicht per provincie)
3. Wat is de totale kostprijs van de toegekende renovatiepremies in het jaar 2007? (graag een overzicht per provincie)

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 63 van 10 januari 2008

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Het aantal toegezegde renovatiepremies per provincie in 2007:

Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaamse Gewest
2.059	1.275	1.499	1.096	1.508	7.437

2. Het aantal geweigerde dossiers per provincie in 2007:

Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaamse Gewest
569	369	480	346	377	2.141

3. Het toegekende bedrag aan goedgekeurde verbeteringspremies per provincie in 2007:

Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaamse Gewest
12.534.739	7.761.920	9.125.582	6.672.207	9.180.372	45.274.820

De gemiddelde renovatiepremie bedraagt 6.087,78 euro.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 54
van 11 december 2007
van **JOHAN SAUWENS**

De Lijn - Investerings in tramlijnen

Op de vergadering van de Vlaamse Regering van 16 februari 2007 werd een beslissing genomen inzake de alternatieve financiering van investeringen van De Lijn.

Er werd onder meer beslist dat:

- de beschikbaarheidsvergoeding determinerend is voor het totale investeringsvolume dat gerealiseerd kan worden;
- de beschikbaarheidsvergoeding van maximaal 42,759 miljoen euro op kruissnelheid (d.i. vanaf 2012) zal dienen om de investeringen voor verlenging tramlijnen (geraamde investeringskosten = 147.571.000 euro), stelplaatsen (geraamde investeringskosten = 163.121.000 euro) en rollend materieel (geraamde investeringskosten = 158.904.000 euro) mee te betalen;
- de beschikbaarheidsvergoeding wat de tramlijnprojecten betreft noch de onderhoudskosten, noch de exploitatiekosten dekt. Deze zullen gedragen worden op de reguliere begroting van De Lijn, met andere woorden, hiervoor zullen geen bijkomende budgettaire middelen worden gevraagd.

1. Welke tramlijnverlengingen zijn begrepen in die 147,6 miljoen euro en voor welk bedrag?
2. De beschikbaarheidsvergoeding wat de tramlijnprojecten betreft, dekt noch de onderhoudskosten, noch de exploitatiekosten. Deze zullen gedragen worden op de reguliere begroting van De Lijn, met andere woorden, hiervoor zullen geen bijkomende budgettaire middelen worden gevraagd.

Wat is de raming inzake deze bijkomende exploitatie- en onderhoudskosten?

Hoe zullen die worden gedekt?

3. Naderhand werd het Neptunusplan gelanceerd. Hoe zal dit worden gefinancierd?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 54 van 11 december 2007

van **JOHAN SAUWENS**

1. De geraamde kostprijs van 147,6 mio euro wordt als volgt samengesteld:

81,0 mio	Pegasus Antwerpen - premetrotunnel Opera-Stenenbrug (4km) met stations Astrid, Carnot, Drink, Morkhoven en verbinding N116-N12 (2,25 km)
11,6 mio	Pegasus Oost-Vlaanderen - uitbreiden tramnet regio Gent – lijn 4 – 2,2 km Zwijnaarde-Meulestede – segment 1: Zwijnaarde - Sint-Pietersstation vak Zwijnaarde brug tot Zwijnaarde dorp
55,0 mio	Spartacus Limburg – spoorinfrastructuur – as 1 – 33,3 km – Hasselt-Maastricht

2. De ramingen van de jaarlijkse onderhouds- en exploitatiekosten zijn momenteel in onderzoek.
3. De beslissing van de Vlaamse Regering van 16 februari 2007 heeft betrekking op projecten die gerealiseerd worden door middel van alternatieve financiering (PPS) in de periode 2007-2009. In de goedgekeurde nota wordt verwezen naar het Neptunusplan zonder gewag te maken van de wijze waarop dit plan kan gerealiseerd worden. De financiering dient verder onderzocht: binnen de periode 2007-2009 zijn geen middelen voorzien.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 55
van 11 december 2007
van **JOHAN SAUWENS**

De Lijn - Investeringsprogramma 2008-2010

Normalerwijze wordt in de toelichting bij de begroting inzake gemeenschappelijk vervoer het indicatief investeringsprogramma voor de volgende drie jaar vermeld.

Dit was dit jaar niet het geval.

Welke investeringsprojecten plant De Lijn voor de periode 2008-2010?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 55 van 11 december 2007

van **JOHAN SAUWENS**

De investeringsprojecten voor de periode 2008 – 2010 worden als bijlage toegevoegd.

BIJLAGEN

1. Constant beleid (gedetailleerd)
2. IVA stationsomgevingen (analytisch overzicht)

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VAN_BREMPT/55/antw.055.bijl.001.pdf

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VAN_BREMPT/55/antw.055.bijl.002.pdf

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 56
van 12 december 2007
van **HANS SCHOOF**

Openbaar vervoer Kempen - Knelpunten

De Vlaamse regering heeft zowel nu als in het verleden zware inspanningen geleverd om het openbaar vervoer te optimaliseren. Ook de federale regering doet haar best om via de NMBS de nodige investeringen te doen om het pendelen met de trein aantrekkelijk te maken.

Dit zorgt voor nieuwe uitdagingen op het vlak van mobiliteit. Een bekend probleem in Turnhout, Mol, Lier en Herentals is het tekort aan parking. Elk grasplekje of onbebouwd perceel wordt gebruikt om de wagen te parkeren. Ook het openbaar vervoer naar de treinstations laat vaak te wensen over. De rijtijden van bussen stroken vaak niet met de vertrektijden van de treinen. Het toenemende wegverkeer zit daar voor een groot stuk tussen. Met de nieuwe rijtijden van de NMBS vanaf 9 december zal het er niet op verbeteren. Niet alleen op de trein, maar ook op weg naar de trein dreigt dit een mobiliteitsfiasco te worden. Het federale luik van dit probleem is reeds aangekaart in het federaal parlement (de treinverbinding zelf).

Kortom, de totaliteit van deze kleine ongemakken maakt het gebruik van openbaar vervoer weinig aantrekkelijk. Vooral de ontsluiting van de Kempen, is wat betreft de provincie Antwerpen een groot probleem.

1. Zijn de diensten van de minister op de hoogte van de parkeerproblemen bij treinstations in de Kempen en de andere, bovenvermelde concrete problemen?
2. Heeft de minister reeds contact gehad met haar federale collega over de treinverbinding Turnhout-Brussel?
3. Heeft de Vlaamse Regering plannen om deze problematiek mee te nemen in haar mobiliteitsbeleid?
4. Welke plannen heeft de minister om de ontsluiting van de Kempen en het openbaar vervoer te optimaliseren?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 56 van 12 december 2007

van **HANS SCHOOFS**

1. De Vlaamse administratie is op de hoogte van de algemene problematiek van parkeren, te meer daar de NMBS Holding sinds 2005 een grootschalige operatie onderneemt onder de naam ABC - Algemeen Bereikbaarheids Comfort en die als zodanig ook in de pers heeft voorgesteld. Het is de bedoeling van de NMBS te komen tot 12.000 bijkomende autoparkeerplaatsen.
2. Ik heb zelf nog geen contact gehad met mijn federale collega. Dergelijk contact is voorzien in de komende maanden. De nieuwe treindienst die in december 2007 in voege is getreden, is op 19 oktober 2007 (PVC Limburg - onder meer relatie Herentals Mol) en 25 oktober 2007 (PVC Antwerpen) tijdens de Provinciale Vervoerscommissie voorgesteld en was reeds toegelicht in de ontwerpfasen in de vergaderingen van de PVC van de maanden mei en juni. Tijdens de vergaderingen van de Provinciale Vervoerscommissie wordt er aan de multimodale bereikbaarheid van het station als zodanig geen aandacht besteed. Deze vergaderingen zijn vooral gewijd aan de problematiek van de afstemming van de dienstregelingen en het functioneren van het Aribussysteem.
3. De Vlaamse Regering voert een actief openbaar vervoerbeleid; dat houdt ondermeer in dat er blijvende aandacht is voor de verbetering van het openbaar vervoeraanbod van De Lijn en het overleg in de Provinciale Vervoerscommissie om dat aanbod optimaal te laten aansluiten met andere openbaar vervoerssystemen. Ondertussen is ook vanuit de Vlaamse Regering het initiatief genomen tot een Interministeriële werkgroep om de samenwerking tussen De Lijn en de NMBS-groep te versterken. Zo is op 6 december 2007 deze werkgroep samengekomen in aanwezigheid van de minister-president en de directie van de NMBS en De Lijn.
4. In het voorbije jaar heeft De Lijn in het kader van Basismobiliteit en Netmanagement bijzondere inspanningen geleverd voor de Kempen. Zo werden het afgelopen jaar 3 projecten gerealiseerd in de Kempen in het kader van Netmanagement voor bijna 3 miljoen euro bijkomende jaarlijkse exploitatie-uitgaven. In 2006 werden projecten gerealiseerd in het kader van basismobiliteit in Herentals, Herenthout, Herselt, Nijlen, Olen en Westerlo. Ook voor 2008 wordt onderzocht welke projecten openbaar vervoer in het kader van Netmanagement kunnen geïmplementeerd worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 59
van 14 december 2007
van **RUDI DAEMS**

N14 Massenhoven - Fietssuggestiestrook

Recentelijk werd het wegvak én het fietspad van de brug (N14) over de E313 in Massenhoven geasfalteerd. Het aangrenzende fietspad werd rood geschilderd en van de rijweg gescheiden door een witte lijn.

Op deze manier lijkt er onvoldoende rekening te zijn gehouden met de veiligheid van de fietsers op dit toch wel gevaarlijke punt. En er zijn nogal wat fietsers die deze brug en deze zeer drukke weg dagelijks gebruiken, zoals studenten, scholieren en ouderen.

De vraag rijst ook of deze zwakke weggebruikers op deze “fietssuggestiestrook” voldoende beschermd zijn en wat hun rechtspositie is in geval van ongeval of conflict.

Merkwaardig is dat er alleen maar schilderwerk in de plaats komt van een volwaardig afgescheiden fietspad. Het wordt nog gevaarlijker als men weet dat deze geschilderde strook niet in een zone 30 of stadskern ligt, maar wel degelijk langs de gewestweg N14, op de brug over de E313, sowieso al een bekend gevaarlijk verkeersknooppunt.

1. Kan de minister toelichting verschaffen m.b.t. de correcte, exacte juridische toedracht van de daar aangebrachte fietssuggestiestrook?

Betekent deze rode coating dat deze fietsstrook het statuut krijgt van een volwaardig fietspad?

2. Wat is de rechtspositie van de fietser in geval van ongeval of conflict op deze fietssuggestiestrook?

Zijn er al uitspraken van rechtbanken bekend over ongevallen met fietsers op zulke plaatsen?

3. Is deze fietsstrook aangebracht conform het Vademecum Fietsvoorzieningen dat aan de Vlaamse wegbeheerders werd bezorgd?

4. De plaatsing van fysieke elementen op de brug en de brughellingen over de E313 zou de veiligheid voor zwakke weggebruikers verhogen.

Neemt de minister initiatieven in die zin?

5. Waarom werd het fietspad hier niet verhoogd aangelegd zoals dat bij de brughellingen over de E34 wel het geval is?

6. Wordt deze situatie geëvalueerd en worden er eventueel aanpassingen doorgevoerd?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Brempt (vraag nr. 59) en Crevits (nr. 199).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 59 van 11 december 2007

van **RUDI DAEMS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 60
van 14 december 2007
van **JOS STASSEN**

Wegenwerken en werken De Lijn - Overleg met gemeenten

Als een gewestweg een bebouwde kom doorkruist, zijn extra verkeersveiligheidsmaatregelen nodig om het gedrag van het autoverkeer aan te passen aan de activiteiten van voetgangers en fietsers. In een bebouwde kom met allerhande activiteiten, zijn er heel wat oversteekplaatsen voor voetgangers en fietsers en zijn er frequent halteplaatsen van het openbaar vervoer.

In Beveren doorkruist de N70 het centrum van de gemeente. In de buurt van de Grote Markt werd de doortocht enkele jaren geleden heringericht, met aangepaste, goed verlichte oversteekplaatsen en nieuwe bushaltes. Die maatregelen kwamen ongetwijfeld de verkeersveiligheid ten goede, maar iets verderop blijft de N70 “onaangepast” de bebouwde kom doorkruisen. In dergelijke situatie kunnen de betrokken overheden en de openbaarvervoermaatschappij initiatieven nemen ter bevordering van de verkeersveiligheid.

De gemeente Beveren is vragende partij om op korte termijn een aantal maatregelen te nemen om de verkeersveiligheid op de gewestweg te verbeteren, maar kan niet altijd rekenen op medewerking van of samenwerking met de Vlaamse overheid.

Een ander belangrijk knelpunt bij een niet-aangepaste doortocht van een gewestweg door een bebouwde kom zijn dikwijls de bushaltes. In de kern van Beveren hebben De Lijn en het Vlaams Gewest de voorbije maanden inspanningen geleverd om nieuwe halteplatformen aan te leggen, wat op zich een positief initiatief is. Maar dat gebeurde blijkbaar zonder overleg met de gemeente, zodat de beste terreinkennis voor de locatie en inrichting van deze platformen niet werd gebruikt. Deze grijze platformen, met grijze boorden en grijze klinkers, kregen wel een reflector opgekleefd – op vraag van de gemeente – maar blijven ze heel slecht zichtbaar en zijn dus gevaarlijk. Er gebeurden de voorbije weken dan ook meerdere ongevallen aan deze platformen, niet enkel met blikshade.

Ter bevordering van de verkeersveiligheid van de voetgangers vraagt de gemeente ook dat aan een aantal zebrapaden puntverlichting – zoals geplaatst in het heringerichte deel van de N70 – en extra, verlichte, signalisatieborden worden aangebracht. Het gaat hier dan onder meer om een zebrapad dat het ziekenhuis aan de ene kant van de N70 verbindt met het OCMW aan de overkant van de straat.

De aanvraag werd, aldus de gemeente, door het Agentschap Wegen en Verkeer afgewezen omdat een richtlijn geen extra verlichting in de bebouwde kom toelaat, wegens kans op verblinding van de automobilisten. Aan de zebrapaden van het heringerichte deel van de doortocht staat wel deze puntverlichting, maar die zou, naar verluidt, dateren van voor het invoeren van de richtlijn.

De gemeente Beveren zou zelfs bereid zijn om de kosten voor deze extra verlichting aan deze belangrijke oversteekplaatsen zelf te dragen, om deze onveilige punten zo snel mogelijk weg te werken.

Op basis van deze concrete feiten wil ik graag een aantal algemene beleidsvragen stellen.

1. Welke overlegprocedure met de gemeenten doorloopt De Lijn als aanpassingen aan een gewestweg in een bebouwde kom, zoals het aanleggen van halteplatformen voor het openbaar vervoer, worden gepland?

Bestaan er standaardvoorschriften op het vlak van zichtbaarheid en veiligheid voor infrastructuur, zoals halteplatformen voor het openbaar vervoer, die aanliggend aan een gewestweg worden ingericht?

Hoe gebeurt de afstemming door De Lijn met het Agentschap Wegen en Verkeer inzake aanpassingen langs gewestwegen in de bebouwde kom?

2. Welke inspanningen levert de minister om de verkeersveiligheid op gewestwegen in de bebouwde kom te verbeteren?

In welke mate is volgens de minister verlichting en verlichte signalisatie aan oversteekplaatsen van gewestwegen in de bebouwde kom belangrijk voor het verbeteren van de verkeersveiligheid?

Wat is het afwegingskader om te bepalen welke maatregelen ter bevordering van de verkeersveiligheid op gewestwegen in de bebouwde kom genomen worden?

3. Wat is de inbreng van gemeentebesturen bij dit beleid? Kunnen maatregelen, zoals verlichtingsprojecten aan oversteekplaatsen, worden uitgevoerd die enkel het initiatief zijn van de gemeente en volledig gefinancierd worden door de gemeente?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Van Brempt (vraag nr. 60) en Crevits (nr. 197).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 60 van 14 december 2007

van **JOS STASSEN**

1. In algemene regel zal de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn steeds overleggen, zowel met de wegbeheerder, in casu het Agentschap Wegen en Verkeer, als met de lokale overheid wanneer openbaar vervoeraccommodaties moeten worden ingepast in de herinrichting van een N-weg in bebouwde kom. Dat overleg verloopt via de overlegstructuren voorzien binnen het mobiliteitsconvenant.
De zichtbaarheid en de veiligheid van OV-haltes is niet dwingend gereguleerd, maar in het kader van diverse studies (Ontwerprichtlijnen voor secundaire wegen, TV 3V-praktijkhandboek) wordt wel gestreefd naar een zekere systematiek en eenvormigheid.
2. Hoewel mijn Vlaamse collega, minister Hilde Crevits, specifiek is bevoegd voor de infrastructuur van de gewestwegen, ook binnen de bebouwde kommen, deel ik haar bezorgdheid om de verkeersveiligheid en –leefbaarheid van die zogeheten doortochten onverdroten te verbeteren. Jaarlijks investeert de Vlaamse overheid via haar Agentschap Wegen en Verkeer zowat 20 miljoen euro in de herinrichting van de infrastructuur van de gewestwegen binnen de agglomeraties.
Het aanbrengen van een aan de bebouwde omgeving en haar diverse activiteiten aangepaste wegverlichting wordt door minister Crevits en mijzelf gesubsidieerd via de module 4 van het mobiliteitsconvenant. De lokale overheid krijgt een forfaitaire tegemoetkoming van 75.000 euro per kilometer aangepaste wegverlichting. Het ophangen van een punctuele verlichting boven een voetgangersoversteekplaats kan soms bijdragen tot de veiligheid van het oversteekmanoeuvre, maar er zijn nog andere middelen om dergelijke oversteekplaatsen te beveiligen. Inwendig verlichte of uitwendig aangestraalde signalisatieborden worden door de automobilist gemakkelijk geassocieerd met een monofunctionele autosnelwegcontext en zijn daardoor minder geschikt in een bebouwde omgeving. De wegcategorie, de wettelijk toegelaten en de werkelijk gereden snelheden, de intensiteiten van het auto- en het vrachtverkeer, de densiteiten van fietsers en voetgangers en niet in het minst de typologie van de bebouwde omgeving (kerngebied, agglomeratie, bebouwd overgangsgebied) vormen het afwegingskader met het oog op de toe te passen maatregelen.
3. De gemeentebesturen worden betrokken in het overleg over de plaatsbepaling en het uitrustingsniveau van de voetgangersoversteekplaatsen. Wanneer die oversteekplaatsen worden uitgerust met elektrische voorzieningen, gebeurt het overleg binnen de PCV (Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid). Voor wat de punctuele verlichting van voetgangersoversteekplaatsen betreft, is uit onderzoek gebleken dat het eventuele effect ervan sterk afhankelijk is van een aantal externe omstandigheden, zoals het algemene verlichtingsniveau in de ruimere omgeving van de oversteekplaats. In bepaalde omstandigheden kan het aanbrengen van een punctuele verlichting boven de oversteekplaats zonder positieve invloed zijn of zelfs ongunstig uitvallen voor de verkeersveiligheid. Vaak is een aanpassing van het globale verlichtingsniveau in de ruime omgeving van de oversteekplaats veel efficiënter voor de verkeersveiligheid.
Om bovenvermelde redenen is het niet wenselijk dat een gemeente op eigen initiatief verlichtingstechnische maatregelen zou gaan implementeren op gewestwegen, zelfs niet indien de gemeente instaat voor de financiering ervan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 66
van 9 januari 2008
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Verkeersdoorstroming - Initiatieven

In haar Beleidsbrief 2007-2008 (Stuk 1399 (2007-2008) – Nr. 1) stelde de minister dat zij 17 nieuwe vrije busbanen wil creëren. Het is echter niet duidelijk welke initiatieven de minister neemt om de doorstroming van het verkeer te garanderen.

Het lijkt erop dat de verkeerschaos elke dag groter wordt. De files worden steeds langer, en er komen ook steeds meer doorstromingsproblemen bij. De minister neemt zeer geregeld initiatieven om het openbaar vervoer een betere doorstroming te garanderen. Om het autoverkeer een betere doorstroming te bieden, verwijst de minister naar één enkele studie, deze van de zuidostrand van Antwerpen, waaruit nog geen enkel concreet initiatief is voortgevloeid, en waarbij de minister enkel nieuwe initiatieven voor openbaar vervoer wil aanduiden als oplossing voor de verkeersdoorstroming.

1. Werden er door de minister nog andere initiatieven genomen dan deze voor de zuidostrand van Antwerpen om het verkeer een betere doorstroming te bieden?

Zo ja, welke concrete initiatieven heeft zij in haar beleidsperiode reeds genomen op dat vlak? Graag een gedetailleerde uitleg.

2. Werd door de minister al in kaart gebracht welke de zwarte punten inzake verkeersdoorstroming zijn? Zo ja, welke zijn deze?
3. Welke projecten zitten er, naast de zuidostrand van Antwerpen, nog in de pijplijn, om tegemoet te komen aan de verkeersdoorstromingsproblemen voor het autoverkeer op de gewestwegen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 66 van 9 januari 2008

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De studie in de Zuidostrand van Antwerpen is een basisonderzoek betreffende sluipverkeer, met de bedoeling om met de resultaten ook conclusies te kunnen trekken voor andere regio's. Er zijn geen nieuwe dergelijke studies opgestart.

De basis van de problemen op het gewestwegennet is te situeren in een onvoldoende doorstroming van het verkeer op het hoofdwegennet. Door de congestie op de snelwegen komen gewestwegen en lokale wegen onder een grotere verkeersdruk te staan. Deze conclusie die ook getrokken werd in de studie van de zuidostrand van Antwerpen, geldt voor de ganse regio rond Antwerpen en Brussel, waar de congestie op de snelwegen het grootst is. Op het onderliggende wegennet gaat de aandacht voor een belangrijk deel naar het versterken van het openbaar vervoer. Dit is een zeer belangrijke factor in de lange termijnvisie en de verhoging van de efficiëntie van het openbaar vervoer, onder meer door vrije busbanen, voorziet in een volwaardig alternatief in het stedelijk en voorstedelijk vervoer. Daarnaast wordt uiteraard ook aandacht besteed aan actuele doorstromingsproblemen voor het wegverkeer, waarbij ook telkens het aspect verkeersveiligheid wordt meegenomen. Bij de aanpassing van kruispunten in nieuwe lichtenregelingen worden telkens verkeersafhankelijke regelingen voorzien die er voor zorgen dat de verkeersafwikkeling niet alleen veiliger maar ook efficiënt gebeurt. Op het hoofdwegennet dragen de uitbouw van het Vlaams Verkeerscentrum en de telematicasystemen langs en boven de weg bij tot een hogere verkeersveiligheid en tot een betere verkeersdoorstroming.

2. Op het hoofdwegennet is er op het vlak van doorstroomproblemen eerder sprake van zwarte gebieden dan van individuele zwarte punten, met andere woorden de capaciteitsproblemen van structurele aard zijn niet beperkt tot specifieke verkeerswisselaars maar omvatten rond Brussel en Antwerpen grote delen van de Ring, aansluitende snelwegen en toegangspoorten naar steden. De snelwegen zijn bedoeld om grote verkeerstromen veilig en efficiënt af te wikkelen. Zij vormen de dragende structuur van het verkeer. Problemen in deze hoofdstructuur vormen meestal de dieper liggende oorzaak van problemen op het onderliggende wegennet. Deze conclusie werd ook getrokken in de studie van de zuidostrand. De zwarte punten inzake verkeersdoorstroming op deze hoofdstructuur zijn opgelijst en kan u terugvinden op de website van het verkeerscentrum onder de rubriek verkeersinformatie, structurele files (http://www.verkeerscentrum.be/verkeersinfo/structurele_ochtendfiles)

Deze zijn :

Antwerpen		
1.	E17+R1	Parking Kruibeke tot Kennedytunnel
2.	R1	Antwerpen-Oost tot Antwerpen-Zuid
3.	E19+R1	St.Job-in-t-Goor tot Antwerpen-Oost
4.	E313/E34	Herentals en Oelegem tot Antwerpen-Oost
Brussel		
5.	R0	Halle tot Beersel

6.	E40	Aalst tot Groot-Bijgaarden
7.	R0	Zellik tot Wemmel
8.	A12+R0	Strombeek-Bever tot Wemmel
9.	R0	Strombeek tot Vilvoorde
10.	E19	Mechelen tot Machelen
11.	E40	Bertem tot St.Stevens Woluwe
12.	E314	Aarschot tot Holsbeek
13.	R0	Leonardkruispunt tot Tervuren
14.	E411	Bierges tot Leonardkruispunt
15.	R0	Waterloo tot Groenendaal
16.	E313	Voor knooppunt Lummen tot op knooppunt Lummen

3. De structurele en duurzame oplossing waarvoor gekozen werd in het Structuurplan Vlaanderen en het ontwerp Mobiliteitsplan Vlaanderen voorziet in bijkomende capaciteit op het hoofdwegennet en het versterken van alternatieve vervoerswijzen voor personen- en goederenverkeer. De gewestwegen fungeren daarbij ook als drager voor een performanter openbaar vervoer. Deze aanpak is reeds ingezet en zal met de uitwerking van het Masterplan in de regio Antwerpen op snelheid komen. Projecten om ondertussen gewestwegen uit te breiden tot stedelijke snelwegen om tegemoet te komen aan de actuele doorstromingsproblemen van het autoverkeer op deze wegen stroken niet met het vooropgezette duurzame beleidskader en zijn dus ook niet voorzien. Mijn college van openbare Werken voorziet tevens de realisatie van een aantal missing links in het Vlaams wegennet

II.

VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 6)

NIHL

III.
VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET
IN VRAGEN OM UITLEG

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)

NIHL

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
K. PEETERS, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid				
27	18.12.2007	A. Hoebeke	<i>Duurzame ontwikkeling - Internationale fora.....</i>	5
28	10.01.2008	J. Verstreken	<i>Kaai en jachthaven Nieuwpoort - Werken.....</i>	9
29	14.01.2008	A. Van Nieuwkerke	<i>Haven Zeebrugge - Ontsluiting via estuaire vaart</i>	13
30	18.01.2008	L. Sannen	<i>"Vlaanderen in actie" - Deelnemers en activiteiten.....</i>	15
D. VAN MECHELEN, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening				
53	12.12.2007	T. Dehaene	<i>Lokaal pact - Eenmalige schuldovername en bijkomende middelen</i>	195
54	12.12.2007	J. Peumans	<i>Vrijthof Tongeren - Atrium</i>	21
55	13.12.2007	R. Daems	<i>Zonevreemde bedrijven Mol - Stand van zaken</i>	195
56	14.12.2007	M. Van den Eynde	<i>Zonevreemde bossen - Regularisatie</i>	195
57	17.12.2007	J. Schauvliege	<i>Hekwerkwijken - Reglementering</i>	41
58	19.12.2007	E. Van Rompuy	<i>Ruimtelijke uitvoeringsplannen - Doorrekening kosten.....</i>	33
59	10.01.2008	J. Verstreken	<i>Schippershuis Leffinge (Middelkerke) - Bescherming</i>	47
60	10.01.2008	E. Matthijs	<i>Vlaamse Belastingdienst - Inningskosten</i>	51
61	11.01.2008	T. Rombouts	<i>Huisvesting seizoenarbeiders - Stand van zaken</i>	195
62	16.01.2008	J. Verfaillie	<i>Schippershuis Leffinge (Middelkerke) - Bescherming</i>	59
63	18.01.2008	J. Sauwens	<i>Gevangenis Tongeren - Bestemming</i>	195
F. VANDENBROUCKE, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming				
93	12.12.2007	E. Glorieux	<i>START-plan Zaventem - Budget strategische projecten</i>	67
95	12.12.2007	G. De Craemer	<i>Centra voor loopbaanbegeleiding - Stand van zaken</i>	477
98	17.12.2007	W. Marginet	<i>Criminaliteitspreventie op school - Projecten</i>	71
99	17.12.2007	L. Libert	<i>Ervaringsbewijs opleider-begeleider - Standaard.....</i>	73
100	17.12.2007	H. Schoofs	<i>Geweld op school - Initiatieven</i>	77
101	18.12.2007	G. De Craemer	<i>Nederlands Tweede Taal - Gescheiden klassen.....</i>	81
102	18.12.2007	S. Demeulenaere	<i>Onderwijspersoneel - Validering elders verworven competenties.....</i>	85
103	19.12.2007	J. Sauwens	<i>Financiering onderwijsinfrastructuur - Combinatie DBFM-AGION.....</i>	87

104	19.12.2007	M. Fournier	Opleidingscheques voor werknemers - Cijfers	91
105	20.12.2007	P. Delva	Onthaalklassen anderstalige nieuwkomers - Brussel	95
106	20.12.2007	P. Delva	Nederlandstalig onderwijs Brussel - Capaciteit en aantrekkingskracht.....	101
107	08.01.2008	G. De Craemer	Tewerkstellingscellen - Stand van zaken	481
108	08.01.2008	S. Demeulenaere	Opleiding gezinswetenschappen - Bachelordiploma	115
109	09.01.2008	A. Hoebeke	Tourette-syndroom bij schoolkinderen - Informatie-initiatieven.....	119
110	10.01.2008	L. Van Nieuwenhuysen	Franstalige privéschool Voeren - Toezicht.....	121
111	10.12.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Faciliteitschool St.-Genesius-Rode - Inspectie	65
112	14.01.2008	A. Hoebeke	Jongeren en ondernemen - Sensibilisering	125
113	14.01.2008	A. Hoebeke	Rapport "Hoger onderwijs voor elk talent" - Aanbevelingen	135
114	14.01.2008	K. Helsen	Energieprestaties schoolgebouwen - Passiefhuisprojecten	139
119	23.01.2008	C. Van Eyken	Cel Coördinatie Vlaamse Rand - Subsidies 2007	141

S. VANACKERE, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

62	19.12.2007	M. Vogels	Vlaamse Ouderenraad - Huisvesting	145
63	08.01.2008	B. Van Malderen	Hulpmiddelen voor gehandicapten - Hergebruik	147
64	10.01.2008	S. Claes	Ouderenbeleid - Lokale inbedding	149
65	10.01.2008	M. Dillen	Geestelijke gezondheidszorg voor ouderen - Opleiding personeel.....	153
66	10.01.2008	M. Dillen	Geestelijke gezondheidszorg - Taakverdeling	155
67	10.01.2008	M. Dillen	Geestelijke gezondheidszorg - Inclusief beleid	159
68	10.01.2008	M. Dillen	Geestelijke gezondheidszorg - Samenwerking preventiepartners.....	163
69	11.01.2008	A. Hoebeke	Alcohol op het werk - Sensibiliseringscampagnes	165
70	14.01.2008	V. Van der Borgh	Armoedebeleid - Experimentele projecten.....	169
71	14.01.2008	V. Jans	Welzijns- en gezondheidsvoorzieningen - Subsidies Nationale Loterij.....	171
72	16.01.2008	C. Decaluwe	Hulpmiddelen voor gehandicapten - Anti-decubitusmatras	173
73	16.01.2008	H. Stevens	Schuldbemiddelingsdossiers - Stand van zaken	177
74	16.01.2008	M. Vogels	Semi-internaten - Wachtlijsten	181
75	18.01.2008	P. Delva	Armoedebeleid - Brussel.....	183
78	23.01.2008	P. Delva	Thuiszorg - Projecten 2007	189

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

26	13.12.2007	J. Deckmyn	Sportbeleid - Participatie en interculturaliteit	197
27	13.12.2007	J. Deckmyn	Sportbeleid - Communicatie-initiatieven	199
28	13.12.2007	J. Deckmyn	Unitaire sportbonden - Stand van zaken.....	203
29	14.12.2007	M. Fournier	Topsportinfrastructuur - Investerings	207
30	18.12.2007	L. Libert	Projectsubsidies voor voetbalclubs - Stand van zaken	209
31	19.12.2007	J. Sauwens	Beleidsdomein Sport - Onderzoeken en projecten	211
32	09.01.2008	S. Poleyn	Europese jeugdprogramma's - Opmerkingen Rekenhof.....	257

33	10.01.2008	J. Deckmyn	<i>Jeugdolympiade 2008 - Persvoorstelling</i>	261
34	10.01.2008	D. de Kort	<i>Subsidies periodieke publicaties - Uitbetaling</i>	263
35	14.01.2008	J. Deckmyn	<i>Gentse Kunstweek - Subsidiëring</i>	265
36	18.01.2008	K. Van den Heuvel	<i>Vlaamse Gemeenschapscommissie - Begrotingsoverschotten</i>	269
37	22.01.2008	H. Schueremans	<i>Kampplaatsen - Stand van zaken</i>	271
39	23.01.2008	P. Delva	<i>Naleving taalwetgeving Brussel - Stand van zaken</i>	275
41	25.01.2008	A. Van Nieuwkerke	<i>Arthousecinema's - Subsidiëring</i>	279

G. BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

36	18.12.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Flanders Today - Redactie</i>	285
37	18.12.2007	S. Demeulenaere	<i>Toeristische sector - Tewerkstellingsbeleid</i>	287
39	19.12.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Koninklijk Paleis Antwerpen - Meubilair</i>	291
40	08.01.2008	S. Demeulenaere	<i>Watertoerisme - Narrowboats</i>	293
41	18.01.2008	J. Sauwens	<i>Werking Vlaamse overheid - Tiensporennota</i>	295
46	29.01.2008	C. Berx	<i>Dossierbehandeling - Continuïteit</i>	299

H. CREVITS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

643	18.09.2007	C. Decaluwe	<i>Kanaal Plassendale-Nieuwpoort - Doortrekking fietspad</i>	487
6	27.09.2007	C. Decaluwe	<i>Communicatiebureaus - Waterwegen en Zeekanaal NV</i>	489
25	04.10.2007	M. Demesmaeker	<i>Leemontginning Lembeek (Halle) - Milieuvergunning</i>	493
60	18.10.2007	J. Verfaillie	<i>Varkensbedrijven - Beschermingszone kust</i>	497
62	18.10.2007	J. Verfaillie	<i>Onbevaarbare waterlopen West-Vlaanderen - Slibruiming</i>	499
69	19.10.2007	K. Helsen	<i>Grondwaterwinning militair domein Malle - Evaluatie</i>	503
76	23.10.2007	C. Franssen	<i>Dender - Uitbaggering</i>	507
86	25.10.2007	H. Stevens	<i>Dender Geraardsbergen - Waterverontreiniging</i>	511
88	25.10.2007	A. De Ridder	<i>Veerdienst Lillo-Doel-Liefkenshoek - Stand van zaken</i>	515
101	29.10.2007	M. Cordeel	<i>Kennedytunnel Antwerpen - Snelheidsbeperking</i>	519
110	07.11.2007	J. Verfaillie	<i>Mestuitvoer grensboeren - Stand van zaken</i>	523
116	07.11.2007	V. Dua	<i>PCB-verwijderingsplan - Rusthuis St.-Jozef Gent</i>	525
121	07.11.2007	J. Loones	<i>N382 Noordkaai Izegem - Verkeersveiligheid</i>	529
129	09.11.2007	P. De Klerck	<i>MINA-raad - Vergoedingsstelsel</i>	531
130	12.11.2007	M. Van den Eynde	<i>Shoppingcenterproject Boom - Verkeer en mobiliteit</i>	535
132	19.11.2007	L. Libert	<i>Klaverblad Lummen - Stand van zaken</i>	579
136	15.11.2007	D. Guns	<i>De Winge - Waterkwaliteit en visbestand</i>	539
137	15.11.2007	D. Guns	<i>Kanaal Veurne-Duinkerke - Waterkwaliteit en visbestand</i>	545
138	15.11.2007	D. Guns	<i>De Velpe - Waterkwaliteit en visbestand</i>	553
139	15.11.2007	D. Guns	<i>Kanaal Plassendale-Nieuwpoort - Waterkwaliteit en visbestand</i>	559
140	15.11.2007	D. Guns	<i>Kanaal Dessel-Kwaadmechelen - Waterkwaliteit en visbestand</i>	567

143	15.11.2007	L. Sannen	<i>Bosreservaten - Recreatief medegebruik</i>	571
144	16.11.2007	K. Helsen	<i>Heraanleg kruispunt N19 Aarschotsesteenweg Herselt - Stand van zaken</i> .	577
145	20.11.2007	M. van den Abeelen	<i>Zwarte punten - Kruispunt A12-Cleydaellaan Aartselaar</i>	581
147	21.11.2007	J. Schauvliege	<i>Milieu-inspectie - Asbestcontroles</i>	585
152	22.11.2007	J. Verfaillie	<i>Gemeentelijke afvalwaterheffingen - Stand van zaken</i>	587
153	22.11.2007	J. Verfaillie	<i>Graffitischade - Stand van zaken</i>	591
154	27.11.2007	G. De Craemer	<i>Haven Zeebrugge - Spoorontsluiting</i>	595
155	27.11.2007	C. Van Eyken	<i>Waterzuiveringsstation Brussel-Zuid - Rioleringswerken</i>	599
156	27.11.2007	J. Verfaillie	<i>Gevaarlijke punten - West-Vlaanderen (2)</i>	603
160	28.11.2007	D. de Kort	<i>Agentschap Infrastructuur - Communicatieambtenaren</i>	605
161	28.11.2007	V. Dua	<i>Scaldisluis Gent - Timing</i>	607
166	04.12.2007	J. Verfaillie	<i>Autosnelwegen - Vangrails</i>	611
168	04.12.2007	C. Franssen	<i>Klimaatverandering - Impact op rivieren</i>	613
169	04.01.2008	M. Cordeel	<i>Toegankelijkheid vaarwegen - Maatregelen</i>	751
170	04.12.2007	C. Decaluwe	<i>N35 Zarren - Kortemark - Verlichting</i>	617
172	05.12.2007	S. Poleyn	<i>N8 "Keiberg" Zwevegem - Flitspalen</i>	621
173	05.12.2007	C. Decaluwe	<i>Zoneringsplannen waterzuivering - Uitvoering</i>	625
174	05.12.2007	L. Libert	<i>Dierenbegraafplaatsen - Regelgeving</i>	627
175	11.12.2007	V. Dua	<i>Aquafin - Waterzuiveringsinstallatie Herzele</i>	631
176	11.12.2007	V. Dua	<i>Dossier verbrandingsoven Gentse Kanaalzone - Stand van zaken</i>	635
177	11.12.2007	K. Helsen	<i>Investeringsprogramma wegen - N12 Ravels</i>	637
178	11.12.2007	K. Helsen	<i>Investeringsprogramma wegen - N12 Ravels</i>	639
179	11.12.2007	K. Helsen	<i>Investeringsprogramma wegen - N153 Herentals</i>	641
180	11.12.2007	K. Helsen	<i>Investeringsprogramma wegen - A13 Herentals</i>	643
181	11.12.2007	K. Helsen	<i>Investeringsprogramma wegen - Parkings A21 Vorselaar-Gierle</i>	645
182	11.12.2007	K. Helsen	<i>Investeringsprogramma wegen - Carpoolparking A21 Lille</i>	647
183	11.12.2007	K. Helsen	<i>Investeringsprogramma wegen - Wegdek N71 Mol</i>	649
184	11.12.2007	K. Helsen	<i>Investeringsprogramma wegen - Waterafvoer N71 Mol</i>	651
185	11.12.2007	K. Helsen	<i>Investeringsprogramma wegen - N140 Turnhout</i>	653
186	11.12.2007	K. Helsen	<i>Investeringsprogramma wegen - Ontsluiting industriezone Beerse</i>	655
187	12.12.2007	E. Glorieux	<i>START-plan Zaventem - Verbetering leefomgeving</i>	657
188	12.12.2007	M. Cordeel	<i>Inhaalstroken voor vrachtwagens - Stand van zaken</i>	659
189	12.12.2007	V. Dua	<i>Slibverwerking - Stand van zaken - Rieme-Noord</i>	661
190	12.12.2007	J. Laurys	<i>Pelletkachels - Aankooppremie</i>	665
191	12.12.2007	J. Peumans	<i>Groenegolfexperimenten - Evaluatie</i>	667
192	12.12.2007	V. Van der Borgh	<i>Doortrekking N41 Aalst-Dendermonde - Stand van zaken</i>	671
194	14.12.2007	J. De Meyer	<i>Brandstofinstallaties - Vlarenclassificatie</i>	673
195	14.12.2007	J. Schauvliege	<i>N9 Gent-Eeklo - Streefbeeldstudie</i>	677
196	14.12.2007	A. Van Nieuwerkerke	<i>Lichtpollutie gewestwegen - Maatregelen</i>	681
197	14.12.2007	J. Stassen	<i>Heraanleg van doortochten - Betrokkenheid gemeenten</i>	685

198	14.12.2007 J. Schauvliege	<i>N70 Beveren - Verlichting zebrapaden</i>	689
200	14.12.2007 M. Van den Eynde	<i>Zonevreemde bossen - Regularisatie</i>	691
201	17.12.2007 L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wemmel - Landschapskrant</i>	303
202	18.12.2007 M. Van den Eynde	<i>Jachtexamen - Inschrijvingsgeld</i>	693
203	18.12.2007 B. Caron	<i>N391 Zwevegem - Veiligheid fietsers</i>	305
204	18.12.2007 S. Poleyn	<i>N391 Zwevegem - Veiligheid fietsers</i>	307
205	18.12.2007 J. Penris	<i>Parkeergarage Antwerpse Leien - Meerkosten - Uitbating</i>	695
206	18.12.2007 G. De Craemer	<i>Brug Steenbrugge - Vervanging</i>	701
209	18.12.2007 C. Decaluwe	<i>N43 Pottelberg (Kortrijk) - Verkeerslichten afrittencomplex R8</i>	705
210	18.12.2007 D. De Cock	<i>Dender Geraardsbergen - Waterverontreiniging (2)</i>	709
211	18.12.2007 D. De Cock	<i>Grondverzet bij rioleringswerken - Sensibilisering en controle</i>	713
213	19.12.2007 C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen - R36 Kortrijk</i>	717
217	19.12.2007 C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen - Ring Poperinge</i>	721
218	19.12.2007 C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen - N8 Zwevegem</i>	309
220	19.12.2007 C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen - N36 Anzegem</i>	723
221	19.12.2007 C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen - N36 doortocht Ingooigem</i>	311
222	19.12.2007 C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen - N36 doortocht Tiegem</i>	313
223	19.12.2007 C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen - N37 doortocht Ieper</i>	725
228	19.12.2007 C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen - N375 Heuvelland</i>	727
229	19.12.2007 C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen - N382 Ingelmunster</i>	315
231	19.12.2007 R. Daems	<i>Stort Ramsel (Herselt) - Stand van zaken</i>	729
232	19.12.2007 A. De Ridder	<i>E17-viaduct Gentbrugge - Stand van zaken</i>	317
233	19.12.2007 C. Decaluwe	<i>Verbindingsweg Menen-Halluin - Stand van zaken</i>	319
235	19.12.2007 M. Hostekint	<i>Energiearmoede - Afsluitingen tijdens de winter</i>	733
236	19.12.2007 J. Peumans	<i>Investeringsprogramma wegen - Provinciale evolutie budgetten</i>	737
237	19.12.2007 M. Demesmaeker	<i>Investeringsprogramma wegen - N2 Herent</i>	321
238	19.12.2007 M. Demesmaeker	<i>Investeringsprogramma wegen - N272 Galmaarden</i>	739
239	19.12.2007 M. Demesmaeker	<i>Investeringsprogramma wegen - N211 Vilvoorde</i>	323
240	19.12.2007 M. Demesmaeker	<i>Investeringsprogramma wegen - N10 Aarschot</i>	743
241	19.12.2007 J. Peumans	<i>Stortplaatsen baggerspecie - Selectieprocedure</i>	747
242	07.01.2008 J. Maes	<i>Fietspaden "module 11" - West-Vlaanderen</i>	325
243	08.01.2008 B. Martens	<i>Afval-aanvaardingsplicht - Gemeentelijke containerparken</i>	751
246	10.12.2007 F. Vermeiren	<i>Netbeheerders - Aansprakelijkheidsregeling</i>	629
249	10.01.2008 E. Glorieux	<i>Bedrijventerrein Westrode (Meise) - Windturbines</i>	329
252	10.01.2008 A. Van Nieuwerkerke	<i>Kanaal Brugge-Gent - Brug Steenbrugge</i>	755
254	10.01.2008 C. Franssen	<i>Kaaimurenprogramma - Dender</i>	757
258	10.01.2008 K. Callens	<i>Bestrijding van diersoorten - Stand van zaken (2)</i>	759
259	10.01.2008 P. Huybrechts	<i>Autowrakken in kanalen - Opruiming</i>	761
260	10.01.2008 P. Huybrechts	<i>Asfaltkwaliteit - Stand van zaken</i>	331
261	14.01.2008 G. De Craemer	<i>Luchthaven Oostende - Geluidsnormen</i>	333

263	14.01.2008	A. Van Nieuwkerke	<i>Haven Zeebrugge - Ontsluiting via estuaire vaart</i>	337
265	16.01.2008	P. De Klerck	<i>Meeuwen aan de kust - Bestrijding</i>	339
266	16.01.2008	J. De Meyer	<i>Investeringsprogramma waterwegen - Sigmaplan</i>	343
267	16.01.2008	J. De Meyer	<i>Investeringsprogramma waterwegen - Denderbrug Ninove</i>	345
269	16.01.2008	J. De Meyer	<i>Investeringsprogramma waterwegen - Ringvaartbruggen Gent</i>	347
271	16.01.2008	J. De Meyer	<i>Investeringsprogramma waterwegen - Verruiming Dender</i>	351
273	16.01.2008	J. De Meyer	<i>Investeringsprogramma waterwegen - Steigers Zeeschelde</i>	353
274	16.01.2008	J. De Meyer	<i>Investeringsprogramma waterwegen - Seine-Scheldeverbinding</i>	357
283	24.01.2008	M. van den Abeelen	<i>Premies rationeel energiegebruik (REG) - Stookolieketels</i>	359

M. KEULEN, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

48	12.12.2007	S. Demeulenaere	<i>Fonteinpad Ichtegem - Afsluiting</i>	365
49	12.12.2007	C. Van Eyken	<i>Voeren - Gewestelijk ontvanger</i>	369
51	18.12.2007	C. Decaluwe	<i>Sociale woningbouw - Sensibilisering gemeenten</i>	371
52	18.12.2007	G. De Craemer	<i>Nederlands Tweede Taal - Gescheiden klassen</i>	375
54	19.12.2007	J. Verstreken	<i>Sociale huisvesting - Weigeringen</i>	377
55	19.12.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Elektronisch stemmen - Studie</i>	379
56	20.12.2007	P. Janssens	<i>Sociaal huurbesluit - Verhuringsreglementen</i>	381
57	08.01.2008	E. Robeyns	<i>Lokaal e-government - Stand van zaken</i>	385
58	08.01.2008	S. Sintobin	<i>Raad van bestuur gemeentebedrijven - Plaatsvervangng</i>	387
59	10.01.2008	M. Demesmaeker	<i>Tegemoetkoming in de huurprijs - Aanvragen</i>	765
60	10.01.2008	G. De Craemer	<i>Sociale huurwoningen - West-Vlaanderen</i>	389
61	10.01.2008	M. Demesmaeker	<i>Aanpassingspremies - Aanvragen</i>	769
62	10.01.2008	M. Demesmaeker	<i>Verbeteringspremie - Aanvragen</i>	771
63	10.01.2008	M. Demesmaeker	<i>Renovatiepremie - Aanvragen</i>	773
64	10.01.2008	C. Decaluwe	<i>Sociale huisvesting - Wachtlijsten</i>	391
65	11.01.2008	J. Deckmyn	<i>Bevlagging openbare gebouwen - 11 juli</i>	395
66	16.01.2008	J. Vrancken	<i>Taalgebruik - Dialecten</i>	397
67	16.01.2008	J. Peumans	<i>Taalgebruik - Dialecten</i>	399
68	18.01.2008	G. De Craemer	<i>Inburgeringsbeleid - Evaluatie</i>	403
69	23.01.2008	C. Van Eyken	<i>Sociale bouwpercelen Hoeilaart - Taalvoorwaarde</i>	407
70	23.01.2008	G. De Craemer	<i>Inburgeringstraject - Allochtone vrouwen</i>	409
73	29.01.2008	C. Berx	<i>Problemen Moslimexecutieve - Gevolgen</i>	413

K. VAN BREMPT, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

54	11.12.2007	J. Sauwens	<i>De Lijn - Investeringsprogramma in tramlijnen</i>	777
55	11.12.2007	J. Sauwens	<i>De Lijn - Investeringsprogramma 2008-2010</i>	779
56	12.12.2007	H. Schoofs	<i>Openbaar vervoer Kempen - Knelpunten</i>	781

59	14.12.2007	R. Daems	<i>N14 Massenhoven - Fietsuggestiestrook</i>	783
60	14.12.2007	J. Stassen	<i>Wegenwerken en werken De Lijn - Overleg met gemeenten</i>	787
61	17.12.2007	F. Peeters	<i>Autowegen - Verkeersongevallen</i>	417
62	18.12.2007	M. Van den Eynde	<i>A12 Wilrijk - Verkeersafwikkeling</i>	421
63	08.01.2008	M. Van den Eynde	<i>Flitspalenbeleid - Planning</i>	423
64	08.01.2008	E. Glorieux	<i>Openbaar vervoer - Tariefintegratie</i>	425
65	09.01.2008	M. Van den Eynde	<i>Vrije busbanen - Planning</i>	431
66	09.01.2008	M. Van den Eynde	<i>Verkeersdoorstroming - Initiatieven</i>	791
67	08.01.2008	M. Van den Eynde	<i>Lijntaxi's - Kostprijs</i>	427
68	08.01.2008	M. Van den Eynde	<i>De Lijn - Hybridebussen</i>	429
69	10.01.2008	M. Hermans	<i>De Lijn Kempen - Drugcontroles</i>	435
70	10.01.2008	P. De Klerck	<i>Aribus - Stand van zaken</i>	437
71	14.01.2008	A. Hoebeke	<i>Beschutte werkplaatsen - Middelen en personeel</i>	439
72	14.01.2008	M. Demesmaeker	<i>Fietsfonds - Stand van zaken</i>	445
73	14.01.2008	M. Demesmaeker	<i>Fietspad Aalstersedreef Aalst-Affligem - Subsidies Fietsfonds</i>	445
75	16.01.2008	C. Franssen	<i>De Lijn Oost-Vlaanderen - Aansluitingen Gewestelijk Expresnet</i>	451
76	18.01.2008	P. Delva	<i>Bijzondere overrijdbare beddingen - Stand van zaken</i>	455
77	18.01.2008	P. Delva	<i>Bijzondere overrijdbare beddingen - Voorrangsregels op rotondes</i>	457
79	22.01.2008	G. De Craemer	<i>Beschutte werkplaatsen - Enclaves</i>	459

P. CEYSENS, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel

39	14.01.2008	A. Hoebeke	<i>Jongeren en ondernemen - Sensibilisering</i>	467
40	23.01.2008	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse economische vertegenwoordiger Bordeaux - Taalgebruik</i>	469
41	29.01.2008	C. Franssen	<i>Onderzoek en ontwikkeling - Investerings</i>	471

